LEVITICUS

Formatting by Nathan Kasimer

With the Targum, 1917 $\ensuremath{\mathrm{IPS}}$ Translation, and Rashi

©Nathan Kasimet, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 licenses (CC-BY-SA), the terms of which are available here: https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/. This book includes the following texts:

- Migra According to the Masora
- License: CC-BY-SA
- מקרא על פי מסורה/wikisource.org/wiki.he.wikisource. Source: https://he.wikisource.org
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Taj
- License: CC-BY-SA
- הרגום_אונקלוס\iangle interval isource.org Source: https://he.wikisource.org
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
- License: CC-BY

All these texts were retreived from Sefaria. It was typeset and formatted using ETEX, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download and the EB Garamond font by Georg Duffner from http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

הפטרת ויקרא הפטרת ניקרא הפטרת צו הפטרת שמיני הפטרת תזריע הפטרת מצרע הפטרת אחרי מות הפטרת קדשים	120°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°
פרשת במדבר	132
פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי	132
פרשת בחקתי	121
פרשת בהר	111
פרשת אמור	86
פרשת קרשים	28
פרשה אחרי מות	02
פרשה מצרע	ΖΣ
פרשה תוריע	۷Þ
פרשה שמיני	33
פרשה צו	61
פרשת ויקרא	I
Usage Guide	ÍV
Introduction	Λ

תוכן העניינים

Λİ

פרשת פרה	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	ZZI
הפטרת פרשת החון	<u>.</u>	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	174
מפטיר לפרשת החו	ΓW.	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	172
הפטרת פרשת פרה	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	120
erwn err	• • •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	89I
הפטרת פרשת זכור	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	192
הפטרת שבת מחר ז פרשת זכור הפטרת פרשת זכור	• • •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	₽9I
הפטרת שבת מחר ז	バアな	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	162
LIEDLIS AFISI SA I	111 /7	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	6CT
מפטיר לשבת ראש	$\Pi \Pi \Pi \Omega$	A	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	126
הפטרת בחקתי	• • •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	120
הפטרת בהר		٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	124
הפטרת אמור הפטרת בהר הפטרת בחקת'	• • •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	125

OEL バイドメ − noitoubortnI

Introduction

This humash is intended primarily for learning Shnayim Mikna veEchad Targum, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the "Targum"—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minha readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the Mikra al pi Masorah project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yemenite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the from Sefaria. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Information on which special Maftir and Haftarot can occur on which Sabbaths is from the Koren Shabbat Chumash. Sedarim data was pulled from Mikra al pi Masorah.

I hope this text will be helpful to those who use it.

Jange Guide

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Torah. For information where this text varies from others, see the notes of the Mikra al pi Masorah project, or notes in Minhat Shai. The Mikra al pi Masorah project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Only differences that affect the consonantal text as it appears in a Seder Torah are noted. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Targum. Paseq is indicated with a vertical bar with a space on of the Torah, but not in the text of the Targum. Paseq is indicated with a vertical bar with a space on word.

To reduce confusion, different numbering systems used for running verse references are numbered differently. Roman numerals are used for chapters, Hindu-Arabic numerals for verses, and Hebrew letters for Sedarim. In verse references in notes, however, chapters are listed in Hindu-Arabic numerals. Where there are attested seder divisions that are not included in the traditional 154-seder count, the number is printed with an asterisk, indicating that it is a seder break but the seder number has not increased. Instances where there are variations in tradition for the start of a seder are in brackets or parentheses.

Names of parshiyot, aliyot, and the number of verses in each parsha are noted in Rashi script. The weekday aliyot can be assumed to end where the second aliya begins. The ending is noted if that is not the case. "Is and ">ARIW" indicate the weekday aliyot. Aliyot for doubled parshiyot are in parentheses.

Parsha breaks are indicated with a Dor o in parentheses. A petuha is a paragraph break that ends a line, a setuma is a break where a blank space is left mid-line. Keri ukhetiv instances are noted with brackets and letters indicating which text is the keri and which is the ketiv.

Large/small letters are printed in the text. Note that in an actual Seder Torah the large/small letters have the top of the letter aligned with the rest of the text. They are printed aligned with the bottom line here due to typesetting considerations. Other special letters are indicated with parenthetical notes.

א אַלְיו מַאָּהֶל מוּעָד לַאִּמָר: سطوع تنظُّلُه هُج مِهُلَا تَنْلَقُل نُعِبُلِ نَظُلُه خُمِيهُنَا نَمَجْرَح نَبْ مَقَانِا

ממּמִת וֹמֹלא לִמִימַר:

of meeting, saying: and spoke unto him out of the tent And the LORD called unto Moses,

خلفئقات: עַבְּקְר יִמִּן־הַצָּאָן הַקְּרָיִרוּ אָת־ לבל ליהוֹה מו הקהמה מו־ אַבְטָם אַבְם פּֿגַוּפֿנִגר מִפָּם לְעִוּן אֵּלְהָּ אַבְּוּ נַפֿבור מַנְּבוּן يَةِد جُرِ خَبْرُ نَشِلَهُمْ لِجُمْلُ قَامِرُ مَا خُبْرُ نَشِلُمُمْ لَقَامَا

كانك أثلاث دال: מו שובי ימו מֹנֹא שַׁבַּוֹבִיוּו זִינוּ לובלא שבם נו מו במובא

the flock. of the cattle, even of the herd or of LORD, ye shall bring your offering of you bringeth an offering unto the and say unto them: When any man Speak unto the children of Israel,

מומד יקביב אלו לךצנו לפני ְ שַׁמִּים יַקְרִיבְגַוּ אֶלְ־פְּתַח אָהֶלְ דְּכֵּר שְּלִים יְקְרָבַנִּיה לְתָרַע אִם הָלְע שַׁנְבֹּנְן מִן עַבַּשְׁר וָבָּר אִם הֹלְטִא טִנְבַּנִנִּ מִן שִּנִי.

לְנַתְּלָא לְנִע בְּנִע בַּנִי מהכו ומלא ופבור

Говр. he may be accepted before the the door of the tent of meeting, that without blemish; he shall bring it to the herd, he shall offer it a male To Britishe of Saing of Aurnt-offering of

לסס דברי כבושים, בשבילכס הוא נדבר עמי, שכן מלינו שכל מלמוד לומר מִבֵּין שְׁנֵי סַכְּרָבִיס (שֹס): לאמר. למ וממור ו.): לפני הר וסמך. מין ממיכה בְּבְמֶה: ַ פַּנְפֵּי בַּפְּרוּצִים נִשְׁמַת תַּד בֶּמְנַבְ בַּמִינְנָה (יחוקחל י, ה), יכול נאמר מאהל מועד, מלמד שהיה הקול נפסק, כיולא בו וקול ם, בְּסִבְר, קוֹל ס' שבר שַׁבְוִים (מסלים כמ ד, ס), אם כן למס פט), מסי סקול, סוא סקול סמפורש במסלים קול ס׳ צַּפַּח, קוֹל יכול מפני שהקול נמוך, מלמוד לומר אָם הַקּוֹל (במדבר ז, מועד. מלמד שסיס סקול נפסק ולא סיס יולא חוץ לאסל, קול לו, קול אליו, משק שומע וכל ישראל לא שמעו.: מאהל במורם כסנים, יכול ישמעו אם קול הקריאה, מלמוד לומר שְׁלְּנִו (שִׁם)' וֹנְצַבְּר שְׁלְנוֹ' וֹנִוּתְּצִׁשׁׁי לְּבּ (שִמוּט כִם' כִּבּ)' כוּנְל למסרן, ומלו סן י"ג מיעומין לָדַבֶּר מִּמוֹ (במדבר ז, פע), מִדַבֵּר י"ג מיעומין, ללמדך שלא לאהרן נאמרו אלא למשה שיאמר מומר י"ג דברום נאמרו במורם למשם ולאסרן, וכנגדן נאמרו סלומד מן ססדיום: אליו. למעם אם אסרן, רבי יסודם לסמבונן בין פרשה לפרשה ובין ענין לענין, קל ומומר להדיומ לספסקום, ומס סיו ספסקום משמשום, לימן ריום למשס סימס קריאס, מלמוד לומר וידבר, לדבור סימס קריאס ולא ומגיע לאוניו, וכל ישראל לא שומעין. יכול אף להפסקום פֿל בְּלְעָס (במדבר כג, ד): ויקרא אל משה. סקול סולך שכו"ס נגלס אליסן בלשון שראי וטומאס, שנאמר וַיַּקְר אֱלֹסִיס - סיס סדבור. דבר אחר, לא ואמור להן דברי, והשיבני אס שנאמר, וְקְבָא זֶה שָׁל זֶה (ישעיה ו, ג), אבל לנדיאי האומות הַמִּלְמָמֶה לָמִית. וַיְדַבֵּר הִי אַלַי לֵאמֹר(דברים ב מו, יו), אלי קדמס קריסס, לשון מבס, לשון שמלחכי השרח משממשין בו, לה נחייחד הדבור עם משה, שנחמר יַיְהִי פַּחֲשֶׁר פַמּוּ בָּל הַנְשֵׁי (ו) ויקרא אל משה. לכל דברומ ולכל למירומ ולכל נוויים ל"ח שנה שהיו ישראל במדבר כמנודים מן המרגלים ואילן,

עולם קין סמובה סבהם מן סמותכות (שבועות יב.): בשומפומ: קרבוכם. מלמד שסיה בהם נדבת לצור, סיה את העריפה: הקריבו. מלמד שָׁשְּׁנִיס מתנדבים עולה אימר למטה מן הענין מן הבקר, שאין חלמיד לומר, להוליא סמוקלס: ומן הצאן. לסוליא את סמגת שסמית, כשסוא הבקר. לסולים שם סנענד: מן הצאן. לסולים שם הבהמה. ולא כולה, להוליא את הרובע ואת הנרבע: מן הבהמה. יכול אף מיס בכלל, מלמוד לומר בקר ולאן: מן סקריב מן סגול שסכל סיס שלו, אף אמס לא מקריבו מן סגול: דְבֵּר סענין: אַדם. למס נאמר, מס אדס סראשון לא (2) אדם כי יקריב מכם. כשיקריב, בקרצנות ודבה

יקצלוס, כמו שנאמר וַיָּשֶׁצ משֶׁס מָׁמ דְּבְּרֵי סְשָּׁס וּגו' (שמום יש,

לומר מַעַל בַּפַּפַבֶּח (במדבר ז, פט), יכול מעל הכפורה כולה, לרלונו, הא כילד, כופין אומו עד שיאמר רולה אני (ראש השנה נפסק: מאהל מועד לאמר. יכול מכל סבים, מלמוד אוחו. מלמד שכופין אוחו, יכול בעל כרחו מלמוד לומר אם כן למה נאמר עד החלר החילונה, שכיון שמגיע שם היה בפסולין או בשאינו מינו, חלמוד לומר יקריבנו: יקריב מפני שהקול נמוך, מלמוד לומר פְּקוֹל מֵל שַׁדֵּי בְּדַבְּרוֹ (שם), עולות, ומקרב כל אחת לשם מי שהוא, יכול אפילו נמערבה וכל חולם בחולין ימכרו החולין לצרכי עולוח, והרי הן כולן עולם ראובן בעולם שמעון יקריב כל אחד, לשם מי שסוא, בסבאמו עד סעורס. מסו אומר יקריב יקריב, אפילו נמערבס חמים. גלה מוס: אל פחח אחל מועד. מעפל מלמוד לומר, זכר ולא מומטוס ואנדרוגינוס (בכורום מא:): (€) ז⊂ר. ולה נקבה, כשהוה הומר זכר לממה, שהין

Ţ

- لْلَـٰ لِمُلِا كُلِ كُرِقِكِ مُكِّلًا: יְלְםְלֵּבְּי נְיִלְ הַלְּלְ בַּאְהָּ בִּמְלְנִי וְיִסְמִוּ יְבִיה עַלְ בַישׁ עַלְהָא
- CICLT: המוְבֶּחַ סְבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אָהֶל אָטַ עַנְיָם וֹזְרְלִּנְ אָטַ עַנְּיָם מַּלְ - וְמָאֵ וֹזִוֹרְלֵּנוֹ זִטְ בַּמָאַ מַּלְ رْ لِنظَالِ حَدْ هَلَالًا لَاخْلَانُم زِيظُالِ فَدْ هَلَالًا خَلَائِةً الْعَالَالُ فَلَائِةً الْعَالَالُ فَلَ וְאָׁחַטָּטְ אֶּטִי בֶּּלְ תַּבְּקְרָר לְפְּנֵּוֹ וְתַוְנִי וְיִפִּנָס יָתְ בַּר מּוְבִי קֵבָם יִי
- ין וְהִפְּשִׁישׁ אֶת־הָעֹלְה וְנְתָּח אֹהָה וִיִשְׁלֹח יָה עַלְהָא וִיפַּלֵיג יָתַה
- עמּוֹבְּעַ וֹמְּלֵכִי מִצְּיִם מַּלְ עַמְּמִי: אִישְּׁיִאי:
- لَكُمْ كُمُّكُ مَلِي اللَّهُ ال אָת הַנְּתְּהִים אָת־הָרָאשׁ וָאָת־ אֶבְּרָיָא יָת רֵישָׁא וִיָּה תַּרְבָּא إَرْدِرَةُ جِيْرٌ كُيْرَانُ مَوْلِيَانُاتُ رَاهِ إِنَاهِ جِيْرٌ خِيرِيْمُ رِمَ
- ניקוֹתַ לֵיהֹנֶה: (ס) המּוְבָּחָה עֹלְנֶה אִשָּׁה הֵיחַ־ לִּעַּרְבְּחָא ּ וְהִקְּשִׁיר הַפֹּהָן אָת־הַפֹּל וְיַפֵּיק פְהָנָא יָח פּוֹלָא لْطَلَحْنِ بَكِدُمُنِ زَلَيْلًا خَفْرُكَ لَاتَنَا بَكِدُمْنِدَ نُلَمْنِمْ خُمَنَٰهُ

- أنثألة، كيد خُرَفَالُهُ لَمُحْيِنَا::
- מַשְׁכַּן וַמִּנָא: מֹבְבְּטְא סְחור סְחור דְּבְתְּרָע
- ₹₩₽₽₽
- הכן מובשטא ויסף רון אַניָא על ح الْبَرَادُ جِيْدُ هِيَرَا مَحَيَرًا هِمْ وَذِ - الْبَرَادُ جَيْدُ هِيَادًا حِيْدُهُ هِنَوْمُهُ
- במטפבל ברענא פרם ון: 流く立め

- atonement for him. shall be accepted for him to make head of the burnt-offering; and it And he shall lay his hand upon the
- tent of meeting. the altar that is at the door of the dash the blood round about against priests, shall present the blood, and the LORD; and Aaron's sons, the And he shall kill the bullock before
- and cut it into its pieces. And he shall flay the burnt-offering,
- wood in order upon the fire. shall put fire upon the altar, and lay And the sons of Aaron the priest
- on the fire which is upon the altar; suet, in order upon the wood that is lay the pieces, and the head, and the And Aaron's sons, the priests, shall
- гре Говр. made by fire, of a sweet savour unto for a burnt-offering, an offering make the whole smoke on the altar, Wash with water; and the priest shall but its inwards and its legs shall he
- מל עשה, ועל לאו שנתק לעשה: בידי שמיס, או מלקום, הרי עוישן אמור, הא אינו מרלה אלא (6) והפשיט אח העולה. מה הלמוד לומר העולה, לרצום מס סום מכלס לו, אם מפתר על כרימום ומימום "ד, או מימס פוחו אהל מועד. ולא בומן שסום מפורק: (+) על ראש העלה. לסבים עולם מובס לסמיכה, ולסבים וזרקו, וסי הלפער לסקיף בזריקה, סי זורקו יכול בזריקס הסם,
- נימן בדי רומות המובת, או יכול יקיפנו כמוע, מלמוד לומר מחים הסיקרה כנגד הזייות, לכך נהמר סביב, שיהה הדם שלה יהיו הגזירין יולהין חוץ למערכה: למדנו שחיקן (מ"א ששחיקן) בבני אסרן (חגיגה יא.): בני הא אם עבד בבגדי כהן הדיוע, עבודחו פסולה: (פ) ושחש והקריבו הכהנים. מִקְּבָּלְס ומילך מנים לנממיס (מולין ימ.):
- עולם סלאן: העלה. פרע לעולם סעוף: ונרצה לו. על מלמודלומר סביב, סא כילד, נומן שמיממנום שסן די: אשר
- ממכל סעולות לספשמונתות: אוחה לנחחיה. ולמנתתים
- והקריבו. זו קצלם שסים סרמשונם, ומשמעם לשון סולכם, לסצים מן ססדיום: בני אחרן הכחן. כשסום בניסונו, בסונה, למד על השחיעה שבשרה בור: - לפני ה". בעורה: (7) ונחנו אש. אף על פי שהאש יורדת מן השמים, מלוה
- וזרקו. עומד למעס, וזורק מן סכלי לכומל סמוצה למעס סשהיעס, וזכו דרך כבוד של מעלם: אשר על המזבח. וסיא למטה, חלמוד לומר במקום אחר אָם דְּמוֹ (פּפוק יא): למה נאמר, ללמדך שמעלהו עם הראש ומכפה בו את בית או במעאות הפנימיום, או במעאות התלוניות, שאלו למעלה לפיכך הולרך למנותו לעלמו (חולין כו.): ואח הפדר. לסביה את שנתערב במינו או בשאינו מינו, יכול אף בפסולים, הראש. לפי שאין סראש בכלל ספשמ, שכבר סותו בשחימה, קורקן אח הדם. מס מלמוד לומר דס דַס צ' פעמיס, שענד נשמונס בגדיס, ענודקן פסולס: אח הנחחים את אהרן. יכול מלליס, מלמוד לומר סכסניס: את הדם (8) בני אהרן הכהנים. כשסס בכיסונס, סל כסן סדיוע

זַבְר הַמָּים יַקְרִיבֶּנוּ: הקשְבָּים אָוֹ מִן־הַעָּוִים לְעַלְהַ נאם מו עקאו לבלו

המוְבָּה סְבֶּיב: אַבְרוֹ הַכְּהְנָיִם אָת־דָּמָיִ עַּלַ خرفزت خرفتن نبائب الأناجد ختر וֹמִּעָם אִיֹנְוּ מֹּלְ זִּבֵּרְ בַםְּּמּוֹבָּנַה[°]

المُجَمَّد مَر_تَفَاظُتُ: מַלַ עַמְּגִּיםְ אָּמָּוֹר なくしじぶる י וְאֶת־פְּדְרֵוֹ וְעְרֵךְ תַכֹּהֵן אֹמְם וֹנְמַּׁטַ אָטַנְ כַּנְּטַׁטְּנִוּ וֹאָטַ רַאָּמֻנְ וֹיפַּכִּיג וֹטִיה כַאָּבֹרוָנִי וֹנִינַ

אַשָּׁה הֵיחַ נִיחָה לַיהֹּוָה: (פּ) וְהִקְמָיר הַמִּוְבָּחָה עֹלֶה הַנּא לְעַּרְבָּחָא עַלְהָא הוּא מּוּרְבַּן تحتا אָנו_נוֹכָל لتؤثح لتختمنه نكتالا خفنه

מֹן בֹּנֹוֹ בַּוּנֹוֹבַ אָנַרַ בַּוֹבַבֹּנוּ: ליהוֹגה וְהַקְּרֵיב מִוְ הַתּּוֹרִים צִּיוֹ מן העוף עלה קר קר הוא

TÜİĞÜ: המוְבָּחָה וְנִמְצְה דְמֹוֹ עֵל קור לִמּרְבְּחָא וְיִחְמָצֵי דְמִיה עַל

> ַ לַמְּלְטַא בַּבַר מִּלִים יַלַּוֹבַנִּיה: מן בני וֹאָם מֹן מֹנֹא לוּוַבַּנוֹיַ מֹן

> אַבְרן בְּהַנָּיָא יָת דַּמֵיה עַל הפולא לבם גל נגוב לו לה ווכוס ומיה על שהא דערבהא

> במטפלב לבגוא פבס וו: וופבור פבולא לנו פולא לנפום וֹנוֹא וכֹבֹמֹוֹא וֹעַכִּיל בַּמֹוֹא

כַּבְבָּלָא יָהָרוֹן עַל אָעַנָּא דְּעַלַ

בישיה ונת תרביה ויסדר

אָישְׁרָא דִּעַל מַדְבָּרָא:

מו בני יונה נת סורבניה: בום ג' ועלבור מן הפנתנא או לאם מו מופא הֿלִטֹא מוּוֹבֹּנוּע

כּוִטֹּלְ מָּגַׁבַּׁנִאַ: ַ הַכְּהַן אֶּלְ הַמָּוְבָּהַ וּיקְרְבָנִיה כְּהָנָא לְמַרְבָּהָא

> offer it a male without blemish. goats, for a burnt-offering, he shall whether of the sheep, or of the And if his offering be of the flock,

round about. dash its blood against the altar and Aaron's sons, the priests, shall altar northward before the LORD; And he shall kill it on the side of the

upon the altar. wood that is on the fire which is its head and its suet, in order on the and the priest shall lay them, with And he shall cut it into its pieces;

savour unto the Lord. an offering made by fire, of a sweer upon the altar; it is a burnt-offering, offer the whole, and make it smoke Wash with water; and the priest shall But the inwards and the legs shall he

turtle-doves, or of young pigeons. To garine his offering of burnt-offering of fowls, then he And if his offering to the LORD be a

on the side of the altar. blood thereof shall be drained out make it smoke on the altar; and the the altar, and pinch off its head, and And the priest shall bring it unto

Sτ

Þι

71

п

נחם רוח לְפַּנֵי, שחמרתי ונעשה רלוני: שומעו לשם האש, וכל אשה לשוץ אש, פושיי"ר בלשיו: ניחוח. לממלת הליסוב, שבוה ושבוה שסוא פסול, שסוא גדול אלל בני (פ) עולה. לשם עולס יקטיכנו: אשה. כשישמנו יסה קטניס ולהגדוליס: מן החורים או מן בני היווה. פרט

פכע לוקן למולה ולמווהם: הצאן מן הכשבים או מן העזים. סרי אלו ג'מיעומין, ספסיק, לימן ריוח למשה להתבונן בין פרשה לפרשה: מן (10) ואם מן הצאן. וי"ו מוסיף על ענין ראשון, ולמה

וטין לפון בבמס:

מן סעוף: התורים. גדוליס ולה קעניס: בני היונה. ממוש ווכרוש בעופוש, יכול אף משושר אבר, שלמוד לומר ומלק והקעיר, וקודם הקערה ונמלה דמו כבר: בַּבְּשְׁבִּיס וּבְשִׁיִּס (לְסִלְן כבּי ימ), ממות ווכרות בבסמס, ומין

יונה וקטן אלל מורים:

בעלמו וכוי, אף מליקה כן. ופשומו של מקרא מסורם הוא (14) מן העוף. ולא כל סעוף. לפי שנאמר פְמִיס וְבֶר בּבְּבֶּר מקמיר סוא מולס, אלא מס סקערס סראש בעלמו וסגוף ומלק והקטיר ונמצה. לפשר לומר כן, מלחר שסוח (II) על ירך המזבח. על לד המובח: צפונה לפני ה'. ד), כוצש בים השמיעה על קיר המזבח, והדם מחמלה ויורד: דמו. לשון מיץ פֿפַיִס (משלי ל, ג), פִי פֻפַּם סַמֵּץ (ישעיס מו, סעורף ומומך מפרקת עד שמגיע למימנין וקוללן: ונמצה אין מליקה בכלי, אלה בעלמו של כהן, קולך בלפרנו ממול (15) והקריבו. לפילו פרידה למת יציל: הכהן ומלק.

ظِهِمُ مِحْرَبُونَ سَيْضًا: **ジロ_ロージロ**に

לַיהוֶה: (a) עלבה הוא אַשָּׁה בֵיחַ נִיחָתַ なくしじがる なく_じぶお。□ וֹאִסְּת אָטַוּ בֹבֹנֹפֿוּן לַאִּ וֹבֹבוּילַ.

مَجْرِينِ شِمْا لَرُنَا مَجْرِينَ خَصِرُكِ: ליהנה סֹלֶת יהָנֶה קרְבְּנִוֹ וְיָצֶּׁ וְנָפָשׁ בִּי־תַקְרִיב קַרְבַּן מִנְחָהֹ

الألكابك: אָת־אַזְכָּרְתָהֹ rawatin ﴿ لَكُمِّهُ مُنْهُ لَ مُذِّبِهِ كَامُمِّهِ مُوكَٰذُكُ لِا لَكُمِهُ لَا مُنَقِلًا مُحْدًا خَافَةً لِك ٱلْكُدِيمُكِ مُكِـ خُرْرُ مُكَالِلٍ لَامِكَارُ مِنْ أَنْكَذِكَ خُلْكَ خُرْدُ مُكَالِلًا خُكَارُهُم

> 200%: يتزارا **ユドロメ** ĒŸŪL וובמו ותה בסטר מדבתא בּנְאַטַע ווֹמִבּוּ וֹט וַפַּבּוּע בֹאוּכִלִיה

במטפלבע ברענא פרם ון: אַגַּמִּטֹאַ הַּלְטַאָּ עוּאָ לוּנִבּּנּ אַמַנָּא דַעַּל ופונה וופול נְתְיה בְּוֹדְנִא ויפָריק וְמִיה בַכָּנָפּוֹהִי לֹא

ווטון גַּלַע לְבוּנִטָא: לוּוֹבְבָּנוֹע וֹוֹנוֹל הַּלַעַ מָהָשׁבֹא מֹנֹטֹשׁא בֿבֹם גֹּל סִנּלְטֹּא גַבֹּנ ולבור טונדו

במטפלבע לבהוא פבם וו: אַבְלְנְעַעַ לְמָבְּלָטִאַ לַנְּבַלָּן ַ מִסְּלְתַּשׁ וּמִמְּמְּחַשׁ מַּלְ כָּל

> the place of the ashes. beside the altar on the east part, in the feathers thereof, and cast it And he shall take away its crop with

91

fire, of a sweet savour unto the burnt-offering, an offering made by wood that is upon the fire; it is a smoke upon the altar, upon the asunder; and the priest shall make it thereof, but shall not divide it And he shall rend it by the wings

frankincense thereon. shall pour oil upon it, and put offering shall be of fine flour; and he meal-offering unto the LORD, his And when any one bringeth a

Гокр. fire, of a sweet savour unto the upon the altar, an offering made by the memorial-part thereof smoke thereof; and the priest shall make together with all the frankincense flour thereof, and of the oil thereof, thereout his handful of the fine the priests; and he shall take anos s'norah or ri gnird llade ad bnA

נבלעים שם במקומן (יומה כה.): הדשן בכל בוקר, ודישון מובה הפנימי, והמנורה, וכולה יד, כה), עשרון לכל מנהה: - ויצק עליה שמן. (1) בראחו. מקום הרעי, ווה הופק: בנוצחה. עם המרבה ואחד הממעיע ובלבד שיכוין אח לבו לשמים:

נימום (פסוק ט), ונאמר בבסמס רים נימום, לומר לך אחד מפרקו לגמרי לצ' מסיכום, אלא קורעו מגבו. נאמר בעוף רים המובח שָׁבֵּע ומהודר בקרבנו של עני: רא יבדיר. הינו ואין נפשו קלה עליו, ולמה אמר הכתוב והקטיר, כדי שיהא ממש. והלה הין לך הדיום שמריח ריח רע של כנפים נשרפים עם כנפיו, מינו לריך למרוע כנפי נולמו: בכנפיו. נולה וַיְשַׁמְּטִוּ כְּשָׁמַת טַוְּדְיִ (שופּמיס יד, וזכּמיס סָה:): בכופיו. (17) ושסע. אין שימוע אלא ביד, וכן הוא אומר בשמשון

ומקטירס: ויצק ונחן והביאה. מלמד שיליקס ובְלִילָס כל לבונמה, שלאחר שקמץ מלקט את הלבונה כולה מעליה, על מקלסה שאינה נבללם עמה ולא נקמלת עמה, שנאמר על שמס, ונקמן שמס, כמו שנאמר מסלמס ומשמנס, ולצונס ריבוי במורה אלא למעט ד"א שמן על כולה מפני שהוא נבלל לבונה עליה ללד אחד, ומה ראים לומר כן, שאין ריבוי אחר כולס: ונתן עליה לבונה. על מקלסה, מנים קומך של כבש: אל מקום הדשן. מקוס שנומנין שם מרומת מנחה פחוחה מעשרון, שנחמר וְעַשְׁרֹוּן מֹלֶת לְמִנְחָה (להלן המעים שאכלו מן הגול: אצל המובה קדמה. במורחו פלם אלא מן החמין, שנאמר פֹלֶם הְשִׁים (שמוח כע, ב), ואין ירמן במיס, וסקטיר, בעוף שנוון מן סגול, וסמר, וסשליך אם קודס קמילס מרן מוו, לכך קרוים מנחם שלם: סלח. אין שלינה אוכלם אלא באבום בעליה, נאמר והקרב והכרעים בענין. לפי שנאמרו כאן ה' מיני מנחוח, וכולן באוח אפריוח ונוטלו עם הנולה שעל העור (ובחים קה.). בעולת בהמה הראשונה שבמנחות (שם) ונקמלת כשהיא שלמ, כמו שמפורש ורכוסינו ז"ל אמרו, קודר סביב הופק בסרין כעין ארובה קרבנו. האומר הריעלימוסה סחם, מביאמנוח שלמ, שהיא מדרשו של אבא יושי בן מנן, שאמר, נושל את סקורקבן עמס. אני עליו כאילו סקריב נפשו (מנחות קד:): סלח יהיה בַּס נְעוּ (חֿיכה ד, מו), ווהו שחרגם חֿונקלום בְּחֿיכְלֵיהּ, ווה - חُלֹח במנחה, מי דרכו להחנדב מנחה, עני, חֿמר הקב"ה מעלה בני מעים (זבחים סד:), ונולס לשון דבר סמאוס, כמו פִי נְצוּר (ד) - תפש בי הקריב. לא נאמר נפש בכל קרבנות נדבס

כשרים בזר:

- ۲۳¦۳: (۵) بخٰ בُثَرُنَا كِلْيُم كَالْمُنَاتِ تَلِيُمُمْ لَحْدُرَيْنِ المتبرشي مالمقبثت جَعَيَاا بانهُفِي ما منفض جَعَيَاا
- <u>ت</u>هٰثا: (۵) حَهُمًا بَلَكَنَكَ، مَعَنِكَ مُهُلَّنَا عَمَيْلًا عَمَالًا لَحَدَمًا خَمْهَا لَعُمْ فَيَدَا תַּנְיר סָׁלֶת חַלְּיֹת מַצִּתֹ בְּלִילְת מַצְּפַּה תַנּיר סֹלֶת נְּרִיצֶן וֹכֹ, עַלֵּבֶב לַבְלוֹ מָוֹמֵט מָאֵפָּט וֹאָב, טַלִבוּכ לּוּבַלוֹ מֹוֹטֹטא
- מַצְּה תִּהְיֶה: كَلْحُدُنَّكِ مُكِن خُرِيكُن حَهُمُا مِنْلَقُتُكَ נאם_מלבב
- שְׁמֶן מִנְחֲר הָוּא: (ס) י פֿעַוְע אָטַבְ פַּטָּגִם וֹנֹגַּלַטַּ מֹלֵגנַ בּגַּמ נִטַב בּגנגון יַּטַבוּל מַלַבַּ
- وَكُمْ فَهُمُا مَنِهُمْ . ^{אנים,} וֹאִם מֹנֹטִׁט מֹנִטְמָׁט לַנְבְּלֵנֵ וֹאִם מֹנִטִּא נִוְטָא מּנִבְּלָנַ
- برخير زبياني هِل بَهِا يُنْ فِي اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّه شَمُحُد كَرْبِأِيِّهِ لِبَكِّلَةِ بَعْدٍ مُعْجِرًا كَلُم يُزُ الْكِلْحَوْدِ

- מפובלניא בונ:
- פֿמּגנון בַּמְמָּגנון בַּמִמָּנוי:
- בְּמְשַׁח פַּמִּיר מְּהֵי: פולטא מַלַ עַמְּעַבְיּטְאַ מִלְעַמָּעָ מִלְעַמָּעָ
- מֹמִּעֹא מֹנִעַעָא בייא:
- סָבְּׁע בֹּמִׁמָּע טִּעַהְּבִּיג:
- לכבוא ועקרבנה למדבקא: נִבראַטַ אָּט בַּפֹּנִבוֹר אָהֶבׁר נֹגַהָּבָּי נַסִּנִים, נָט מִנָּטַטֹּא בַּטַטַהָּבָּיִר

- the offerings of the LORD made by his sons?; it is a thing most holy of nneal-offering shall be Aaron's and But that which is left of the
- unleavened wafers spread with oil. flour mingled with oil, or shall be unleavened cakes of fine meal-offering baked in the oven, it And when thou bringest a
- mingled with oil. shall be of fine flour unleavened, meal-offering baked on a griddle, it And if thy offering be a
- meal-offering. pour oil thereon; it is a Thou shalt break it in pieces, and

9

- shall be made of fine flour with oil. meal-offering of the stewing-pan, it And if thy offering be a
- shall bring it unto the altar. be presented unto the priest, and he things unto the LORD; and it shall meal-offering that is made of these And thou shalt bring the
- והקטיר. אף סלגונס נסקערס: מלא קמצו מסלתה לבונתה. לצד כל סלצונס יסם סקומן מלם: לבונתה (מנסום ים.), וזכו קומן במשמע, לשון סעברים: על כל מלמוד לומר מלא, הא כילד, חופה ג' אלבעותיו על פק ידו מ), לא יסא כשר אלא מה שבתוך הקומן, אי בקמלו יכול מסר, והאמור בה רקיקין בא עשר רקיקין: לד, מלמוד לומר במקום אחר ובירים משנו בקמלו (להלן ו, קמילמן ונקמלום על ידי פחימה כולן באום עשר עשר חלום, (יומא מו:): מלא קמצו. יכול מְבֹרֶן, מְבַּלְבֵּן ויולא לכל שואמר בווך. ושנינו במנחום (עו.) כל המנחום האפויום לפני בכל מקום בעורם, אף בי"א אמה של מקום דריפת רגלי ישראל 🛚 ושלישי היולא מן הזימים, ואין לריך שמן ראשון אלא למגורה משם. ממקום שרגלי הור עומדום, ללמדך שהקמילה כשרה מה מלמוד לומר צשמן צני פעמים, להכשיר שמן שני
- מאשי הי. אין לסס מלק בס אלא לאמר ממנות סאיצים: בממלוקמ, וססדיום בממלוקמ: קדש קדשים. סימ לסס: (3) לאחרן ולבניו. כסן גדול נועל מלק ברחם שלח סמנמס, שבו נוכר בעליס למובס ולנממ רומ:

לבונס פקולס: אוכרתה. סקומן סעולס לגבוס סוא זכרון

ומשמנה. סא אם קמן ועלה בידו גרגיר מלה או קורט

סשמן שבלוג, שכל המנחוח מעונוח לוג שמן, ויש הומרים (שם עה.), יש אומרים מושחן וחוזרן ומושחן עד שיכלה כל וסכקיקין משומין (מנסום עד:), ונסלקו כבוסינו במשיסמן ולימד סכמוב שיבים או מלום או רקיקין, המלום בלולום, (+) וכי הקריב וגרי. שלמר סרי עלי מנחת מלפס מנור,

- (2) הכהנים וקמץ. מקמילה ואילך מלוח כהונה: וקמץ מושחן כמין כף יונים, ושאר השמן נאכל בפני עלמו לכהנים,
- קודס לעשיימן: סלח בלולה בשמן. מלמד שנוללן וכולן מעונות ' מתנות, שמן יליקה, ובלילה, ומתן שמן בכלי, קשין, שממוך שסים לפס סמור שורף ממ סשמן (מנמום פג.), בשמן, והכלי אינו עמוק אלא לף, ומעשה המנחה שבמוכו ממבמ, וכלי סוא שסים במקדש שאופין בו מנחס על סאור (a) ואם מנחה על המחבח. שלמר סרי עלי מנחם
- בכליקין, פלמוד לומר סום: מנור כן, מלמוד לומר עליה, אוליא אם החלום ולא אוליא אם לרבום כל המנחום ליליקה, יכול אף מנחח מאפה קמילס לפמימס (שס עס.): ויצקת עליה שמן מנחה (6) פחות אותה פתים. לרנות כל סמומות סולפות קודם בעודן פלמ:
- ומומומ: - סעשויין למוכס רומשין, כל דבר רך ע"י משקס נרמס כרומש עמוקה שַׁמְנֶּה נְבוּר וחֹין הָחוֹר שורפו, לפיכך מעשה מנחה (ד) מרחשת. כלי סול שסיס נמקדש עמוק, וממוך שסיל

אַשֶּׁה בֵיחַ נִיחָהַ כַּיהֹוֶה: هَاجُلُمُكِ لَيَكُمُ لِللَّهُ لَا يَعَالَمُ لَا يَعَالَمُ لَاللَّهُ لَا يَعَالَمُ لَا يَعَالَمُ لَا يَعَالَمُ וְהַלִּים הַפֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָהֹ צֶּתַ־

עינבן במטפבל ברענא פרם זט אַבְלְבְיהַה וְיַפָּיִל לְמָּבְבָּהָא כַּבוֹינֹא מן מנחקא

by fire, of a sweet savour unto the upon the altar—an offering made thereof, and shall make it smoke the meal-offering the memorial-part And the priest shall take off from

: ١٤٠١ بذخئن ظيم طيها معها بدخين

إتواثرثا مالتقائب الأهيارا الانهولاد ما مربوع الإهياا

the offerings of the LORD made by his sons'; it is a thing most holy of meal-offering shall be Aaron's and But that which is left of the

प्रद्धाः श्रंधान द्रान्द्रानः אָאַרְ וֹכְלְ-דְּבָּהְ לְאִ-עַלְמָּוֹרִוּ עַמִּירִ וְכָּלְ דְּבָהְ לָאִ עַפְּקוּוּ בירוֹנְי לִאִ ישׁמֹמֹּי יוֹמֹא בֹּי כֹּלְ בְא יִיִּימֹּבִיר יַוֹמִיעַ אָּבִי כִּלְ כֿלַבְעַמִּנְעַבִּי אָּמֶּבִ

מניה קור בנא קדם ין: שَظُلِرِ خَمْ مَثَلَتُم يَنْظُلُ حِيالًا كَيْتِ أَنْ

offering made by fire unto the leaven, nor any honey, smoke as an with leaven; for ye shall make no ьing unto the Lояр, shall be made No meal-offering, which ye shall

خترت زربات: לְיִבְוֹנִי וֹאֹלְ בַנְּמִוֹבֶּנוֹ לְאִבְוֹהֵלְנִי בַּנִבְם וֹוֹ נִלְמָּבְבָּנוֹא לָא יִנִּסְׁמִנוּ לבלו באמני סלניבי אָטָם מּיבַבּו לַבַּמָּא. שַׁלַבִּיו וֹטַבִּוּן

לְאִטְׁלַבּּלְאִ בָּׁרָהֵּוֹאִ:

savour on the altar. they shall not come up for a sweet bring them unto the Lord; but As an offering of first-fruits ye may

à בּלְנְינִ מַבְּינִי (a) الأكريثيك يتمرّح بتثبيتك مِرح خُدِ المُجْتِية يتمر بنيتية مِر خَدِ י המִלְחֹ וְלָא תַשְּׁבִּית מֻלַח בְּרֵית המָלַח וְלָא הָבַפִּיל מְלַח קָנָם

לינְבְּנְהְ הַּלְבִיב הַלְבִוֹא: مَرْبُنُونَ لِي خَوْرَ لِي أَحْمِ كِينَا مَرْبُنُكِ لِمُخْتِلِهِ مُنْفِينًا لِمُعْرَفِهِ

offerings thou shalt offer salt. from thy meal-offering; with all thy covenant of thy God to be lacking shalt thou suffer the salt of the shalt thou season with salt; neither And every meal-offering of thine

٤ı

teil'L: בּבׁמֶץ שַּׁבּוֹבֶיב אָט מִנְעַנִי פָּנְבוֹלָ בַבּּנֵלֵן שַׁצַוֹנִים נִע ÷י לַיהוָה אָבִיב קַלְיי בְּאֵשׁ גָּוֶבשׁ קַּרָים יִין אָבִיב קַלִּי בְּנִיר וֹאִם שַּׁלֵבְוֹנֶת מִוֹּטַע פֹכּוּנְנִם וֹאִם שַׁלַבִּיִּת מִוֹטַע פֹכּוּנִגוֹ

מְנְחַנֵי בְּכִּינְרָה:

fresh ear. parched with fire, even groats of the thy first-fruits corn in the ear shalt bring for the meal-offering of hrst-fruits unto the LORD, thou To gairefto-lesm a gaird uodt it baA

d(:): והגישה. סכסן: והקריבה. צעליס אל סכסן: (8) אשר יעשה מאלה.

(9) את אזכרחה. סול סקומן:

(11) וכל דבש. כל ממיקמ פרי קרוי דצש:

קדבש, כמו בכורי מלויס וממריס (מנחות נה.): מן סשחרר, שנחמר קַמֵן מַּקְפֶינֶה (להלן כג, יו), ובכורים מן ברימים לפי שהיחלמה: גרש ברמל. גרושה בעודה למה: סשאור ומן הדבש, קרבן ראשית, שתי הלחם של עלרת הבאים (12) קרבן ראשית תקריבו. מס יש לך לסבים מן

ואמורי כל הקדשים כולן (מנחוח כ.): וניקון המיס במג: על כל קרבוך. על עולמ בהמהועוף,

ומנשם בלשול שנם יותר כל נלבשים פמנינום כבמני וכל פַּבְמֶינ בראשית שסובעתו המים התתתונים ליקרב במובת במלת, כ): - ברמל. בעוד הכר מלא (מנתות סו:), שהתבואה לתה (13) מלח בריח. שהצרים כרומה למלח מששח ימי כמו ויַנְגַם בְּמָבְּן (מֿיכה ג, מו), וכן בְּרָמָה נַפְשָׁי (מהלים קים. לשון שבירה ומחינה גורקה בריחים של גרוקות, במנסום שם סכלי של מוכרי קליום) שאלולי כן אינה נטסנם באש. שמיבשין אומו על האור באבוב של קַנְּאָיס, (פירש"י שביב, ונאמר לסלן כי סשעורה אביב (מנחוח סח:): קלוי בשעת בישול התבוחה, ומן השעורים הית בתה, נחמר כתן בכורים. צמוחת סעומר סכחוב מדבר, שסיא באס אביב המזבח. מגישם לקרן דרומים מערבים של מובם (ובמים מובס, וכן ופס יפנה סיובל וגו' (במדבר לו, ב): מנחת אל אין זס רשום, שסרי במנחם סעומר סכחוב מדבר שסים מלחד מן המינים הללו: (14) ואם חקריב. הכיי אם משמש בלשון כי, שהרי

چَرُورُدُنُ (۵٫۲۰۵-۲ ۲, ۵۲):

לבֹנְה מִנְחָה הֵוּא: ٥٠ أَرْضَكُ مُكِيبٌ هُمًا لَهَمُكُ مُكِيبًا لَكُونَا مُكِيبًا مُعَالِمُ سَاهِيَ مُرَبِ

לְבוִנְיִם מִנְיִם בִּיא:

meal-offering. lay frankincense thereon; it is a And thou shalt put oil upon it, and

לְבְנְתֻּהְ אִשֶּׁה לִיהוְה: (e) מגרשה ומשמנה על כַלַ- מגרסה וממשחה על כָל لْنَاظُمُرِد تَوَتِا كُلَّةِ كَأَفُلُنُكَ لَرَقَرَط خُتَتَهُ زُنَ هَلَكُلُنَكَ لَيْ

לבוְנִינִינַ עוּוֹבְּנִאָ שָׁבֹם :::

unto the LORD. thereof; it is an offering made by fire thereof, with all the frankincense the groats thereof, and of the oil memorial-part of it smoke, even of And the priest shall make the

And if his offering be a sacrifice of

<u>. בלוב:</u> אָם לַבְּבְי שַׁמָּנִם זַבְּוֹנִיבְיהַ בַבְּּדָּנִ רכיעי מון הַבְּקָר הָוּא מַקְּרִיב אָם־זְּכָר אָם מון תּוֹרִי הוּא מְקָרִיב וֹאִם וֹבֹע הֻלְמִנִם לַנְבֹּנִוּ אֶם

אָם בַבַר אָם נוּלַבָּא הָלִים ואָם וֹכְסָנוּ לוּדִשְׁיַא קוֹרַבָּוֹיה

And he shall lay his hand upon the тре Гокр. shall offer it without blemish before herd, whether male or female, he peace-offerings: if he offer of the

מַלְ־הַמִּוְבָּהַ סְבָּיב: קני אַהַרֹן הַכּהַנָיִם אָת־הַדְּיָם ַ יִּשְׁחַמֵּוִ פֶּתַח צָּהֶל מוִמָּד וְזְּרְלִּוּ וֹסׁמֹּבׁ יֹבוְ מַּלְ בַּאָמָ צֹבְבֹּוָוְ

בְּנִינִיְא יָתְ דְּמָא עַלְ מַדְבְּחָא מהכן ומלא לוובעון לה אברן 47

by fire unto the Lord: the fat that of peace-offerings an offering made And he shall present of the sacrifice the blood against the altar round

Aaron's sons the priests shall dash

door of the tent of meeting; and head of his offering, and kill it at the

ھ<_آڭڭ⊏: עַבְּינֶר וֹאֵעְ בֹּלְעַנִינְלֶר אָּהָער ליהוֹה אָת־הַהֵלֶל הַמְּכַּמָּה אָת־ וְהַקְרִיבֹ מִזְּבָּח הַשְּׁלְמִים אָשֶּׁר

דעל גנא: בְּעַפָּג נִע עַּגֹא נִיָּע כָּלְ עַּבְבָּא loins, and the lobe above the liver, that is on them, which is by the and the two kidneys, and the fat that is upon the inwards,

covereth the inwards, and all the fat

which he shall take away hard by the

تجزئي ئو،ثائد: וֹאָּעַבַיּיִעְבַׁעַ מַּלְבַבַּבָּב מַּלְבַ הַּגָּבְאַ ٠ ١٠١٤ لِعَيْد يَرَبُه لِمُسَد مِحَ ـ رَجُوجَرُه لِيَعَرَبُهِا لِيَعْرَبُهِ الْبُعَالِيهِ الْبُعَالِيةِ الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ اللَّهِ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلَمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلَمُ الْمُعِلِمُ الْ נֹאַעְ אָשׁׁ. עַכּּלְיֶע נֹאָע עַעַלֶּךְ וֹנִע שַּׁנִשׁוּוֹ כּוּלְוֹן וֹנִע שַּׁנַבּא

כולוםא זמבינה:

offering made by fire, of a sweet wood that is on the fire; it is an burnt-offering, which is upon the smoke on the altar upon the And Aaron's sons shall make it

savour unto the Lord.

kidneys.

III

91

S٦

なく_じばれっロ XUL

אַשֶּׁה הֵיחַ נִיחָׁתַ לֵּיהֹנֶה: (פּ) במטפבל ברענא שלם יו: אָהֶוֹר מַּלְ-נִיאָה אָמִּיִא בַּמֹלְ אִיְהְּטִא פִיְנְבַּוֹ אַּהָּר לְמָּוֹבְיּטִא מַּלְ בְּנֵוֹ־אַבַרוֹן וְיַסְּקוּוֹ

בסס שלוס למובח ולכסנים ולבעלים:

ישמעאל, רבי עקיבא אומר, להביא מֶלֶב שעל הדקין:

שמחם המחנים שקורין בלע"ו לונבילו"ש, לובן הנראה למעלה ממידלכל קרבן, על המערכה: בשהבהמה חים הוא בגובק הכקלים, והם מלממה, ווהן החלב (ב) על העולה. מלבד העולה, למדנו שחקדים עולח (+) LCQ4'Q.

(פלנקי"ן בלע"ו) שהחלב שעל הכליום לבד מן הכבד, ולבד מן הכליום יםירנה לוו: אומר וְאָמ סִיּמָבֶת מִן סַבְּבֵּר: על הכבד על הכליות. (3) ואח כל החלב וגר. לסבים בגלב שעל בקבס דברי רבי על הכבד. שימול מן סכבד עמס מעע, ובמקוס החר סום דופן המסך שקורין מיברי"ש, וצלשון מרמי מַלְבָמׁ דְבַבְּדְמֹ: (I) שלמים. שממילים שלום בעולם. דבר אחר שלמים שיש בגובה הכקלים, ובחחחיםו הבשר חופהן: היוחדת. היא

- نفراه ركال كون שְּׁלְמִים לַיהוֹוָה זְבָּר צָּוֹ נְקַבָּה נאם מו בהאו לובלוי ĠΪŒΠ
- <u>. בלוב:</u> ドット はんじん
- המוְבֶּחַ סְבֶּיב: וְוֹבֹׁלֵנִ בַּוֹנִ אַבֹּבֹן אָנַ בַּבֹּנִ הַּכְ. ןְשְׁתַם אַלְוֹ לְפָּנֵי צַּהֶל מוֹעֵיִר נסמב אַנוַ יוֹרוֹ עַל־רַאִשׁ קרְבָּנוֹ
- جُح ـ بَابَكُ ح لِجَهُد مَح ـ بَكُالُ ح: הַחַלֶּבְ חַמְּכַפָּׁה אָת־הַפֶּׁרֶבְוֹאֵתֹ דְּחָפֵּי יָח מַּאִ יְיָח כָּל חַרְבָּא לְאַמָּת הַמְּצֶּה וְסִיהָנָה וְאָתַ לַיהוָה חֶלְבּוֹ הְאַלְיָה הְמִימְה וְהַקְּרִיב מִוּבָּח הַשְּּלְמִים אָשֶּׁר
- עַבְּלְיָת יְסִיהֶנְהַ: וֹאָּעַבַיּיִעְבָּעְ מַּלְבַנַכַּבְּגַ מַּלְבַ הַגָּבָא الخَيْمُ لِ يُرَدُّلُ لِحَيْدُ مَحِ لِلْخُوْدُ، لِا يَدْمَرُ بِوَوْنِهِ لِزَنِ نَعْنِ هُفَ، يَخْذِينَ نَعْنَ يَتَتَرَجُرِ نَنْ فَلَفَنَا فِيَخِنًا نَنْ فَلَغَه
- אַשֶּׁה לִיהוָה: (פ) וֹבְקְמִירָוֹ הַכְּהֵן הַמִּוְבָּחָה לֶחָם וְיָּפְּקְנִיה
- : باللا יי וֹאָם מֹו לַנְבֹּנִי, וְעַלֵּנִי, כְּבָּנִי, וְאָם מוֹ בַּנִי, מִנִּיאָ עִוּנַבָּנִי.ע
- סָבֶיב: בּׁנָּג אַבְּבַוֹּ אָנַר בַּמָּנְ הַּכְרַבִּּמִּנְבַּנִ אָעָוּ לְפָּנֵי אָנֵל מוִמָּד וְוֹּוְרַעֵּוּ וְסְמָּךְ אָת־יָדוֹ עַל־ראִשֹּׁי וְשְׁתַם

- נוללא מָלִים וֹלַבְנִינִי: לוב א בנם יי דכר לאם מו מלא טובלנים לולסע
- אַמַּר הוא מָקְרֵיב יָּה
- יַת דְּמֵיה עַל מַדְבְּחָא סְחוֹר מהכן ומנא נוובטון בנו אַבַרו לונבלוני נופוס ומוני שבם ווסמוף ית ידיה על ביש
- דעל גנא: אַבּוֹעוֹט עוֹנוֹ עוֹנוֹע אַנוֹנוֹעוֹ אַנוֹנוֹעוֹ ځ₫ٿ،∠ **كان**ـٰـٰבדֹּגֹאַ ŪLË,Ľ
- לְנֵוֹם לֵוּבְׁלֵּגְא בוֹבׁם גֹֹּנִי בּוֹנִא לְמָּגִבּטִא
- ועלבניה בים יו:
- על מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר: ווובלון לוו אַבורן וָת בּמוש וְנְכָּנְסְ זְמֵיְהַ מְצְׁבַׁ מַאָּכּוֹ זְמִנֹא ווסמוף ות ידיה על בישיה

- offer it without blemish. of the flock, male or female, he shall peace-offerings unto the LORD be And if his offering for a sacrifice of
- then shall he present it before the If he bring a lamb for his offering,
- spont. thereof against the altar round Aaron's sons shall dash the blood before the tent of meeting; and head of his offering, and kill it And he shall lay his hand upon the
- that is upon the inwards, covereth the inwards, and all the fat rump-bone; and the fat that shall take away hard by the thereof, the fat tail entire, which he by fire unto the Lord: the fat obsm gnirofto na sgnirofto-ocaeq to And he shall present of the sacrifice
- he shall take away by the kidneys. and the lobe above the liver, which is upon them, which is by the loins, and the two kidneys, and the fat that
- offering made by fire unto the upon the altar; it is the food of the And the priest shall make it smoke

71

п

- shall present it before the LORD. And if his offering be a goat, then he
- the altar round about. shall dash the blood thereof against of meeting; and the sons of Aaron head of it, and kill it before the tent And he shall lay his hand upon the
- סטו, שסכשג אלימו קריבס, לכך נמלקו שמי פרשיומ: (ק) אם כשב. לפי שים בלימורי הכשב מה שלון בלימורי לעמח חעצה. למעלה מן הכליות היוענות (חולין יל.):
- ולינו נותן בללבע ללל בתעלת: (8) וזרקו. שמי ממנות שקן די, ועל ידי סכלי סוא זורק,
 - בַּב (דניחׁל ה, ח), לִשְׁחוֹק עֹשִׁים לֶמֶם (קהלח י, יע): ן מון מטכן יכן נַּשְׁטִּימָם מוֹ בַּלַטְמוּ (יכמיס יס, ישַנַּדִ לְמָם (II) לחם אשה לה׳. לממו של מש לשס גצוס: לחם.
- סמובחר שבו, ומסו, זס סאלים חמימס: (6) TYE!.

مَح_لِكُالُة: עַפְּבֶר וֹאָעַ כַּלְעַיַהַעָבֶר אָּהָער 🔭 לֵיהְוָה אָת־הַהֵלֶב הַמְּכַפָּה אָת־ וְנִילְבְוֹיִ אָמֶּוִי נִילְבוּיִב

דעל גנא: בּטִפּג זֹנו עַּגֹא וֹנִנו כַּלְ עַּבְבָּא

that is upon the inwards, covereth the inwards, and all the fat fire unto the LORD: the fat that offering, even an offering made by And he shall present thereof his

يتخذبن نميثثي: ڹڠٮٮؾ؞ڽۯڎٮڔۦۿڔۦڽڂڿؠۦۿڔۦۦڽڋڎؙۼۦ؋ۄڔۦڿڂڎۼۦۿڔ ַ, אָּמִּׁר מַּלְטְוֹּ אַמִּר עַלְ־הַבְּסְלְיִם בַּעָּלִיהוּן דְּעַלְ בָּסְכִּיָא וְיָהַ נאַע אָשׁ. עַבְּלְיֶע נֹאָט עַעַלֶּךְ וֹנִט שַנִּשִּׁוֹ כִּוּלְנוֹ וֹנִט שַנִבָּא

כולוםא וֹמְבוּנוּשׁ:

he shall take away by the kidneys. and the lobe above the liver, which is upon them, which is by the loins, and the two kidneys, and the fat that

אֹמִּע לִבְינִע נִיעָעַ פֿלַ עֹלֶב לָעִים לּנִּבְלָּא לָאִטַלַּבָּלָא انكميرت موتا مغاظفه كثاه المعقدا فتنع لإملفته

בּבֹתְּנֹא כֹּלְ עַּבַבֹּא טַבְם וֹנִי:

Говъ'з. sweet savour; all the fat is the of the offering made by fire, for a smoke upon the altar; it is the food

And the priest shall make them

לא שאכלוי (פ) מוְאֵּלִטְיִבְיִׁם בֹּלְ_עַבְּבְׁם מִוְטִבְּדִּיִכִוּן בִּלְ עַּבְבָּא וֹבְלְ ע טַאַּע מּוּלְם לְּגְנִיהַיּבְם בּּלִץ אָנִם מִּלְם לְגִנִיכוּן בְּכִץ

בְּמָא לָא שַׁיכְלוּוֹ:

neither fat nor blood. your dwellings, that ye shall eat throughout your generations in all It shall be a perpetual statute

And the LORD spoke unto Moses,

ΛI

Δī

91

וְיָדְבֶּר יְהְוְה אֶלְ־מֹשֶׁה לֵאמְר: ימִלִיל יִיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

saying: If any one shall sin through Speak unto the children of Israel,

ן עָשְׁר מֵצַּחָת מִהְנָּה: מְצְּלָת יְהְנֶה צְּשֶׁר לָאִ תַּעְּשֶׁינְה ב נְפָשׁ בְּירַחָהֵטְאַ בִשְׁנְנְהֹ מִכּל' אַנִּשׁ צָּבֵי יְחוּב בְּשְׁלוֹ מִכּל

מַנַּענו: לאַטַהְבֹּבְא וֹנהְבִּיג מוּן עוּג פַּפוּגוֹא גּוֹ גַלְאַ כֹּמִנוֹ

done, and shall do any one of them: LORD hath commanded not to be error, in any of the things which the

קמֶים לַיהוָה לְחַשָּאת: חַמְאִעוּ אֲמֶּב חַמְּא פַּר בֶּן בְּלֵער מִיִר בַּר מִיִּדִי מֶּלִים מֵּדָם יִיָּ ַ לַאָּמֶׁמָּׁנַ עַבְּמָשׁ וְטַלֵּוְרַ מָּלַ מַּפָּאוּיקביר עַל חוֹבְמַיה דְּחָב אָם הַכְּהַן הַמְּשֶׁים נֶהֵשֶא אָם כְּהָנָא רַבָּא יְחִיב לְחִיבָת

7000

sin-offering. blemish unto the LORD for a sinned, a young bullock without him offer for his sin, which he hath to bring guilt on the people, then let if the anointed priest shall sin so as

מפפול מום: (דו) חקח עולם. יפה מפורש במורם כהנים (פרק כ, ו) כל הינו חייב הלה בהעלם דבר עם שגגם מעשה, כמו שנהמר

(3) אם הכהן המשיח יחשא לאשמת העם. מדלשו נם מנסור, דן מדניםל:

זם פר בן גי: מהבה. ממקלם אםם מסן, כגון סכומב בשבם, שם משמעון, זקן מלמוד לומר בן, אי בן יכול מן, מלמוד לומר פר, סא כילד, דבר שודונו לאו וכרם ושגגמו מעאת (שבת סמ.): מאחת לכפר עליסס ולסמפלל בעדס, ונעשס מקולקל: פר. יכול (ב) בובל ביצוח הי. פירשו רבוסינו ליון המלח בלה ללל על "לגדה כשהרהן גדול חומל לשמח העם הול וה, שהן חלויין בו לאשמת העם. ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו. ופשומו לפי

خظتر نبياب: מַּלְ רַאָּשׁ תַּפְּּר וְשְׁתַׁשׁ אָתְ תַפָּר מַלְ בִישׁ מִּיִרָא וְיִכּוֹס יָתְ מִיּרָא ל מועד לפְּנֵי יְהֹוְהָ וְסְעָּךְ אָת־יָדוֹ إتروبه هِمَـ بَوْدٍ هُمْ ـ وَقِمَه هُمُرَ

וְהַבָּיא אַנִּוֹ אָל_אָהָל מוֹעֵּר: ृ र्द्वा एट्ट्रा एबंब्रेग वर्ट्न एंड्रेंट

يَكِالُمُ: خفتر نبين للإسافية فردي י וְהַנְּה מִן הַבְּם שֶׁבַע פְּעָמִים لْمُحَرِّ بَوْتِلًا كُنْ كُمْ خُمُرُ فَيُنَا

تاليّا: מוְבָּח הַמְלָר אֲמֶר־פָּתַח אָהֶל حُرُ بِهُ لَا يَقِدُ نَهُمَا يُحُدُ فَيَا יְהְנְה אֲשֶׁר בְּאָהָל מוֹעֵּד וְאָתוּ ק מְיְבַּח קְמָבֶת הַסַּמִּים לִפָּנֵי أثنا يحتا ما يبه محكاريه

لَّمُ لِمَا لِمَا لِمَا لِمَا لِمَا لِمَا لِمَا لِمَا لِمَا لِمَا لِمَا لِمَا لِمَا لِمَا لِمَا لِمَا لِمَا لِم מַּגְעַפְּנִב נֹאָנִ כַּגְעַנְיִבְּנְ יְרֵים מִמֶּנִנּ אָת־תַהַלֶּב הָמְכְּפְָּר لْمُنا خَمِ لِنَاكُم فَل

تخذيب نميثني: « هَشَد مَرْبِثِا هَشَد مَمِـ بَاخُوْرُنِه يَمَرِبِيا لِحَمْرِ يَوْمَنِهِ اِرْبُ

वर्ष्ट्रम एषट्रमः تَهَٰزُمُرُتُ لَيَظُمُرُتُم يَتَوَيِّا مُرْ طِيلَهُمْ لِيَصَرِّكِيا حُيْتُمْ مَرْ

> זְמְנְאַ לְקְרֶם יְיָ וְיִסְמִיְרְ יָת יְדִיה וֹנִים, וֹנִי שוִבֹא לְעַבֹּת מַּמִּכּּוֹ

> בּוֹבוֹא בַבּא מִצַּמֹא

וֹמְנָוֹן בוֹבְם נֵוֹ בוֹבם פַּבוּכִּטַא בּוֹעֹא ווֹבו מו בּמֹא חֻבֹּת ווֹמִבוּל כַּהַנָא יָה אָצִבְעָיהַ

Łąltuk iżda ltur בְּמָא בְּתוֹרָא יִשְׁפּוּךְ לִיסוֹרָא בּבְמַמָּכַן וַמִּנֹא וֹנִע כַּב מֹוְבַּע לַמִונִע בַּסְמוֹא בֹּוֹם וושון פֿעוֹא מו שַמא מַן צונוט

מֹלְ עַּנְא נְיָה בָּלְ הַנְבָּא בַּמַלְ ופונה מניה ות תוקא דופי ונת כַּל הָרַב תּוֹרָא דְּחַטְּתָא

כולומא וֹמִבונוי: נֹאַטְ אָשׁׁ. עַבּּׁלְנֵע נֹאָט עַעַלֶּךְ וֹנִע שֹנִשׁוּ כּוּלְגֹּו וֹנִע שַּנַבּא

מֹבְבְּטִא בַּמֹּלְטָא: ובח בְּמָא דִּמְתַפַּרַשׁ מָתּוֹר וָכְסָת

> тре Говр. bullock, and kill the bullock before his hand upon the head of the Defore the LORD; and he shall lay the door of the tent of meeting And he shall bring the bullock unto

it to the tent of meeting. the blood of the bullock, and bring And the anointed priest shall take of

front of the veil of the sanctuary. seven times before the LORD, in the blood, and sprinkle of the blood And the priest shall dip his finger in

door of the tent of meeting. of burnt-offering, which is at the he pour out at the base of the altar remaining blood of the bullock shall in the tent of meeting; and all the incense before the LORD, which is upon the horns of the altar of sweet And the priest shall put of the blood

and all the fat that is upon the the fat that covereth the inwards, sin-offering he shall take off from it; And all the fat of the bullock of the

he shall take away by kidneys, and the lobe above the liver, which is upon them, which is by the loins, and the two kidneys, and the fat that

the altar of burnt-offering. priest shall make them smoke upon sacrifice of peace-offerings; and the as it is taken off from the ox of the

(6) אח פני פרכח חקדש. כנגד מקוס קדושמס, כוון פר, לרצומ פר של יוס סכפוריס לכליום ולמלציס ויומרם: (8) ואח כל חלב פר. מלנו סיס לו לומר, מס מלמוד לומר

ססרם חלבו (מ"כ פרק ד, מ): ירים ממנו. מן הממובר, שלא ינממנו קודס החטאת. לסבים שעירי עבודת הלילים לכליות ולחלבים

(a) אל אהל מועד. למשכן. וצבים עולמים לסיכל:

(tal (4ad (1.): כנגד בין הבדים, ולא היו נוגעים דמים בפרכת, ואם נגער

(ק) ואת כל דם. שירי הדם:

نظَلْ شِاءَ מּלְ בֹּאִמִּׁנְ נְמַלְ בַּבְּבְּמֹנִנְ נְלַבְבַּנְ בַּלְבֵנִנִי מַלְ בַנְמֵּנִנִי וֹאָט מַּוֹב עַפַּׂב וֹאָט כַּבְ בַּמָּבוִ וֹנִט מָאַּב שוִבֹא וֹנִט

: (E) مَحِـمَمُ، ◘ حُمُّمَ مَحِـمُ قَلَدُ لَا لَكُمُلًا هُدِ هُٰذُ تَبُهُا لَهُٰذَٰكَ هُٰذِ
 ٩٠
 ٩٠
 ٩٠
 ٩٠
 ٩٠
 ٩٠
 ٩٠
 ٩٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١٠
 ١ וְהַנְצָּיא אָתַבְּלַלְהַלָּבְּר אָלִ

לאַ־תַּעְּשֶׁינָה וְאָשֶׁמוּ: אַנְוּת מְכָּלְ מִּצְּנְוֹת יְּהְנֶָה אֲשֶׁר נְאָם בֹּלְ הַגֹּנִי וֹמִּנִאָּלְ וֹמִּינִי

الإلام مرالات: בְּקְר ְלְחַמְּאִנ וְהַבָּיִאִּי אָנְוִ לְפָּנִי ÷ עלֻיִה וְהִקְּיִרוּ הַקְּהָׁלְ פָּר בֶּןְ וְנְיִרְעָה הַחַשָּׁאַה אֲשֶׁר הַשְּאָר

וְשְׁעַם אָת־הַפֶּר לְפְּנֵי יְהַוֶֹּה: על ראש הפר לפני יהוָה וְסְמְּכֵּוּ זִקְנֵּי הַעֵּדָה אָת־יְדִיהָם

הַפְּרְ אֶל־אָהֶל מוֹעֵּרֹ:

אַנו פַּוֹג וַפַּבַרֶּנוּ: נְהַזְּׁה שֶׁבַע פְּעָמִים לְפָּנֵי יְהַנְה דַּמָּא וַיִּדִּי שְּבַע וֹמְנִין בֵּרָם יִיָּ

בְּבְעוֹה וְנְנִיה וְאִנְכְלִיה:

בות מושר קטמא ותוקר: מַן אַמּוֹא בֹּאִימָּטֹא מֹן אָנוֹר בות מישר קטְמָא וְיוּקִיד יָמִיה לְמָּמִבׁוּעֹא לְאָעַר בַּכּי לָאָעַר וֹנפּגל וֹנו כֹּלְ טוָבֹא לַמִּבָּבֹא

לאַטְעָּבְרָא וִיחוּבוּן: מכל פפונבוא בנו בלא כהבנו מהנו טבלא נוהבעו ער וְאָשׁלְוּן וִיהֵי מְכִּיּסָא פֹּטִגְמָא lào ch cháis Liátac

לְחַמְּטָא וְיִנְיִנוּן יָמִיה לְקְּדָם ויקרבון קקלא תור בר תובי וְטִעְיְבָת שוִבְקָא דְּחָבוּ עֲלַה

וְיכוֹס יָת תּוֹרָא בֶּדָם יִין: יְבִיהוֹן עַל בֵישׁ תּוֹרָא בַּדָם יִי סבי כּוֹמִטַּא

בְּתִוְבָא לְמַמְּכַּן וֹמֶנָא: ין וְהַבֶּיא הַפֹּהַן הַמְּשָׁיה מִדָּף וְיַעֵּיל בְּהָנָא רַבָּא מִדְּמָא.

בולטא: ر اِسْ جِرَا مِحْتِهُ مِجْدِهُا مِنَا سَيِبَ اِنْصِفَادُ جِبَيْهِ مِجْدِعِيَةً مِنَا اِنْظِفَاذًا جِرَابِهِ مِجْدِعِيَةً مِنَا

> legs, and its inwards, and its dung, its flesh, with its head, and with its But the skin of the bullock, and all

out shall it be burnt. with fire; where the ashes are poured poured out, and burn it on wood clean place, where the ashes are carry forth without the camp unto a even the whole bullock shall he

done, and are guilty: LORD hath commanded not to be do any of the things which the from the eyes of the assembly, and Israel shall err, the thing being hid And if the whole congregation of

tent of meeting. sin-offering, and bring it before the shall offer a young bullock for a sinned is known, then the assembly when the sin wherein they have

Говр. the bullock shall be killed before the of the bullock before the LORD; and shall lay their hands upon the head And the elders of the congregation

tent of meeting. of the blood of the bullock to the And the anointed priest shall bring

the veil. times before the LORD, in front of the blood, and sprinkle it seven And the priest shall dip his finger in

Δī

91

Þι

٤ı

(10) כאשר יורם. מלומן למוכין המפורשין בשור מהוץ למחנה. מון לשלש ממנים, ובבים עולמים מון לעיר,

(13) עדה ישראל. אלו קנהדרין: ונעלם דבר. מעו

לומר ממוך לממנה, זה שהוא מוך לעיר, שיהא המקום עהור: למומאס לסשליך אבנים מנוגעות ולבית הקברות, הוצרך הקהל ועשו. שעשו לבור על פיהם: (21) אל מקום שהור. לפי שיש ממוץ לעיר מקוס מולן להורוף באחם מכל כרימות שבחרה שהול מותר (הוריות ז:): על ראשו ועל כרעיו. כולן לשון מוספת הן, כמו מלבד: בקדשים, בפרק איזטו מקומן: על הכבד על הכליות מלמד שאפילו אין שם דשן: (ובמיסמע:) מלריכו ללמוד סימנו, שמין למדיון למד מן סלמד ו, ד): על שפך הדשן ישרף. שמין מלמוד לומר, אלם שלמיס שלום לעילם, אף זה שלום לעילם. ובשחימת קדשים המובח, כמו שנאמר והוציא אָם הַדֶּשֶׁן אָל מחיד למִשַנֶה (להלן אל לסקישו לשלמיס, מס שלמיס לשמן, אף זס לשמו, ומס אל שפך הדשן. מקוס ששופנין בו סדשן סמסולק מן ובח סשלמים, וכי מס פירש בובח סשלמים שלא פירש כאן, מו שפירשוסו רבוחינו במס' יומא (סח.) ובסנסדרין (מב:):

אַשֶּׁר־פָּתַח אָהֶל מוֹעֵר: ישְׁפּּרְ אֶלְיִסְיִר מִוְבָּח הַעַּלְה לִיסוֹרָא דְּעַרְבְּחָא דַעַּלְהָא בְּאַבְל מוּמָג וְאָנוּ בְּלְ-חַדְּם וָמָּנָא וֹנִי כָּלְ דְּטָא וֹשְׁפּוֹר 81 त्यांद्रं श्रृंध्रें रेव्यः त्यंत श्रृंध्रेत

וְהִקְּשֶׁיר הַמִּוְבֶּחָה: לאַנו פֿלַ_טַלְפֿוּ זְנַרִים מֹמֵנוּנּ וֹנִינ פֿלַ עַּרְפָּנִי יַפְּרֵיטְ מִנְּיִנִי

لإكثرت محترا ببوجه جياه: הַחַמָּאַנ כּוֹ יַצְשָׁר לָּוְ וֹכִפָּר

ַבְּקְּהָלְ הְוּאֵ: (פּ) שְּׁבָּרְ אָת תַפָּּר הָרִאִּשִׁין תַמָּאַת ¹¹ לַמַּחַנְּה וְשְׂרָך אֹהוֹ כַאֲשָׂר וְהוֹצֶיא אָת־הַפֶּּר אָל־מִחוּץ

ري ـ تخمُّرات خمُلاك لغمُّت : מְבְּלְ־מִצְּוֹתְ יְהְוֹה אֶלְהָיוּ אֲשֶׁר אַמָּב למָגא װטמא וֹלמָט אַנוֹני

מְּמָנִר מִנִּים זְבָּר מִּמָנִם: בַּיִּם בְּתִי וְעִבְּיִגִּא אָעַ לֵּבְבְּנִוּנִי בִּהַ וְנִוֹטֵי נָת מִּנְבְּנָוּנִי צִּפִּוָּר אָרְ הוֹדָע אֵלְיוֹ חַשְּׁאַלוֹ אֲשֶׁר אוֹ אִהְיָדַע לֵיה חוֹבְחֵיה דְּחָב

בבטבה מהפן ומלא: מובליא בלום ול בלמהפן <u>ומן הַבְּּם : יינוּן הַלְ שַׂנְּנָי יִמוֹ בַּמֹא יִנִין הַלְ</u>

וַיַפַיק לְמַדְבְּחָא:

נישְהַבּיק לְחַוּן: ליה ויכפר עליהון בְּהָנָא לַעוָרָא בַּטַּמִּטָא כַּן וֹהַבִּיִּר וְעְשְׁרְ כַּאֲשֶׁר עְשְׁר לְפָּר וְיִצְשְׁר לִפָּר בְּיִבְיִר לְחוֹרָא בְּטְא דַּצְּבִר

חַשַּת קַהָלָא הוּא: באומוד יָת הוֹרָא קַדְּעָּאָה לְמַמְבוֹנוֹא ווּוְבוֹנד וַמַיִּד כַּמָא ונפול ונו שוָבא לְמִבּבא

LAN CÀLL LÀ LÀCH CÀ CÀCH מכל פפונוא נין אָלְהַיה אָם בֹּלֹא נְעוּכ נְנֹהַכֹּנִג עַג

בר מזיין דבר שְלִים:

is at the door of the tent of meeting. of the altar of burnt-offering, which blood shall he pour out at the base of meeting, and all the remaining Defore the LORD, that is in the tent the horns of the altar which is noqu boold shi to tuq llade sh baA

the altar. off from it, and make it smoke upon And all the fat thereof shall he take

for them, and they shall be forgiven. and the priest shall make atonement sin-offering, so shall he do with this; he did with the bullock of the Thus shall he do with the bullock; as

sin-offering for the assembly. burned the first bullock; it is the without the camp, and burn it as he And he shall carry forth the bullock

and is guilty: hath commanded not to be done, things which the Lord his God through error any one of all the When a ruler sinneth, and doeth

blemish. offering a goat, a male without known to him, he shall bring for his if his sin, wherein he hath sinned, be

(12d'd ((d:): המקום על המקדש, משמעאר בילם מ"ו נסמלקה הקדושה אחת מהן מעכבת: שלו ממקיימת, אף כאן כשמעא כהן משימ עדיין שם קדושה החיצון שנמנן במתנה אחם כפר, הוצרך לומר כאן שמתנה שרחה פמלים שלו מחקיימת, ואם כולם שרחו, אין פמלים משר אחת מכל המחנות פסול, לפי שמלינו בניתנין על המובח פרכת הקדש, משל למלך שפרחה עליו מדינה, אם מעומה שם מה שלא פירש כאן, ולכפול במנות העבודות, ללמד שאם

יקוד מערבי שהוא כנגד הפתח:

(02) ועשה לפר. זס, כאשר עשה לפר החמאה כמו אוהבו, ומיעט בקרחונו מפני חיבתו (שם):

(עו) אח פני הפרכה. ולמעלה הוא אומר את פני שמפורש נפר נהן משיח, להניא יותרת ושתי כליות, שפירש

מל זדונומיו: (18) יסוד מזבח העולה אשר פחח אהל מועד. זס שהנשיה שלו נותן לב להביה נפרה על שגגתו, ק"ו שמתתרע (בב) אשר נשיא יחשא. לשון אשרי, אשרי הדור

ולאמר מכאן נודע לו שאיפור היה: מס לא נמפרשו בו, מגא דבי ר' ישמעאל, משל למלך שועם על כא, לו): הודע אליוו. כשמעא היה פבור שהוא היחר, ושמי כליום, למדין הם מִוְשָּׁשְׁ לפר כאשר עשה וגוי. ומפני בלשון אם, ואם במקום או, וכן או נוֹצַע פִי שוֹר נַגָּח הוא (שמות (91) ואח כל חלבו ירים. ומע"פ שלמ פירש כמן יומרמ (23) או הודע. כמו מס סודע סדבר, סרבס מו יש שמשמשין

ושְׁתַט אֹהוֹ בִמְקָוֹם אֲשֶׁר־וִשְׁתַט וֹסׁמֹּנִ יֹבוְ מֹּלְ נַאָּמִ נַמִּּמְנִר

לופוס ומוה בְּצַּהָרָא דְּוִכּוֹס וָת ניסמוף יביה על ביש צפירא

head of the goat, and kill it in the And he shall lay his hand upon the

<u>ن</u>انې: אָת־הַעֹּלֶה לְפְּנֵרְ יְהַוֹּהְ חַמָּאת עַלְהָא בֶּוָה יָיָ חַמָּהָא הוּא:

יְסִיֹר מִיְבָּח הַעַּבְּה: הְעַלְהְ וְאָת־דְּעֵוֹ וִשְׁפְּךְ אֶלְ־ ¿ בְּאָגְבְּמְוּ וֹלְעֵן מִּלְ-בַּוֹרָנִע מִוֹּבָּעוֹ ੍ਰਿਤ੍ਰੇਸ ਸਫੜੀ ਖ਼ੜ੍ਹ ਸ਼ੁਸ਼ੁਆਂ

וְנְסְלָח לְוֹּ: (פּ) וֹכפֶּב מֹלַנוּ עַכַעַלוּ מָעַסָּאַנוּוּ 22 កូនុវុឌីក្កា arphiកូដូarphiក រូក្កា ក្ $\dot{ec{u}}$ កូដូកេ

: الله الله ממְּצְיָּת יְתְיָה אֲשֶׁר לאֹ־תַּנְשֶׁינָת וֹאִם ַנְפָּמ אַנוֹע טִנוֹמֹא בֹמִלּנִע

ÄÄL ÄÄX: עוּים הְמִימָה נְקַבְּה עַל־הַשְּאָתִי ⁸² חְמָא וְהַבְּיא קְרְבְּנֹוֹ שִׂעִירָת אַן הוֹדָע אֵלְיוּ חַפָּאָקוֹ אֲשֶׁרִ

בּמַלום הַמַלָּה:

正点注: וֹאָעַ כַּלְ דְּמָהַ יִּאָפָּב אָלְ יָסִוּד וֹנֹעֲוֹ הַּגְ-בַּנֹנִי מִוֹּכֵּוֹ נִימֵוֹ הַגְ בַנֹנִי מָנַבִּטֹא إَرَٰمُ ח הَحَيْرًا מִדְּמָה בְּאָצְבְּעֵּי וִיִּפֶּב פְּהָנָא מִדְּמַה בְּאָצְבְּעֵיה

> בּגַּלִטְא: 八つにしょ בא א למוש לוטון הכ פולט נוסר פַּעַנָא מַבְּמָא בַּעַמָּטָא

> מחוקמיה וישְּמְבֵיק לַיה: לוּבְשָּׁיִא וּיכפּר עַלוּהיא וּיכפּר עַלוּהיא tċāu رَقرط

לאִנוֹהְבָּבְא וּיחוּב: מִפֹפּעוּבוֹא בּוֹל בַּלְאַ כֹּהָבוּוֹ נאָם אַנָּה עַר יַחוּב בָּשָּׁלוּ

שַׁלְמָא נוּלְבָּא מַלְ עוִבְתֵּיה וֹנִינִי לוּוְבָּנִיה צָפָּינַע מִצִּי או אָלְיְרַע לֵיה חוֹבְתֵיה דְּחָב

בּאַטוֹבא בּהַּלְטֹא: אָת־הַחַשְאַת חַשְּאָהָא וִיכּוֹס יָת חַשְּאָהָא ליסמוף ית יביה על ביש

ליסוֹדָא דְּעַדְבְּהָא: בּהֹּלִטֹא וֹנִט כֹּלְ בַּמִּנִי וֹמָשׁ וֹמָשׁ

> finger, and put it upon the horns of blood of the sin-offering with his And the priest shall take of the is a sin-offering. burnt-offering before the LORD; it

> > place where they kill the

burnt-offering. Pour out at the base of the altar of remaining blood thereof shall he the altar of burnt-offering, and the

shall be forgiven. him as concerning his sin, and he the priest shall make atonement for the sacrifice of peace-offerings; and smoke upon the altar, as the fat of And all the fat thereof shall he make

and be guilty: hath commanded not to be done, any of the things which the LORD people sin through error, in doing And if any one of the common

he hath sinned. without blemish, for his sin which for his offering a goat, a female known to him, then he shall bring if his sin, which he hath sinned, be

burnt-offering. To sould sharing in the place of head of the sin-offering, and kill the And he shall lay his hand upon the

67

57

pour out at the base of the altar. remaining blood thereof shall he burnt-offering, and all the put it upon the horns of the altar of blood thereof with his finger, and And the priest shall take of the

מפורש בעולס: חשאה הוא. לשמו כשר, שלה לשמו פקול: בעו, ההמור הלל שלמים: (+ב) במקום אשר ישחש אח העולה. צלפון שקול (62) בחלב זבח השלמים. ללומן למונין המפוכעים

(32) ואת דמו. זירי סרס:

נְנְסָלָט לְנִי (פּ) ניקה ליהוְה וְכִּפֶּר עְּלֶיִי הַכֹּהֵן لنظڤرد توتل تظاجِئد ځڌرن דּ הוּסַר הֹקבׁ מִעַּל זֶבַח הַשְּׁלְמִיםֹ

לַבְבָר הְמִימָר יְבִיאֶנָה: ַ נְאָם_כַּבְּמָהְ וֹבָּנִאְ לֵבְבַּנִּוְ לְטַמָּאָע נְ_{אָם}

אַשֶּׁר יִשְׁחַטּ אָת־הַעֹּלֶה: וְשְׁחָם אִתְהֹ לְחַמְּאִת בִּמְלְוִם חַמְּתָא וְיִכּוֹס יָתַה לְחַמְּתָא וְסְמַרְ אֶת־יָדוֹ עַל רַאִשׁ הַחַמְאָת וִיסְמוֹך יָת יְדִיה עַל בַישׁ

هُج_نَصُبِهِ يَظِينُ الْفِينَةُ لَمَانِهُ الْفُرِينَ الْفُرَالِينَ الْفُرَادُ الْفُرْدُ الْمُؤْمِ الْمُومُ الْمُؤْمِ ַבְעַלְּעַ וְאָ**ת**ַבְּלְ דְּמָהַ יִּשְׁפּּרְ +÷ בְּאָבְּלְיִוּ וְנְתֵוֹ מִלְ-מַרְנִית מִוְבָּת וְלְלַחְ תַּכְּיִוֹ מִנְּם תַחַמְּאִתְ וִיּפָּב כְּחָנָאִ מִדְּמָא דְּחַשְּׁמָאִ

חַמָּא וָנִסְלַח לְוִּ: (פּ) מְלְיוּ הַפְּבֵוֹן מַלְ הַשְּׁאָתִוּ אֲשֶׁרַ تقاشِتِت لاح لاَهُ، إِدَيْتِ إِحَوْد השְּׁלְמִים וְהִקְּמִיר הַכֹּהָן אָטָם ١٤ ١٠٥١ تاݣِ٣ يَنْهُمْ וֹאֵטַ בַּלְ חַלְלָּנֵה יָסִיר כַּאַשֶּׁר

אִם_לוֹא יַגִּיִר וְנְשָׁא עֲוֹלְוֹ: אַלְר וְהָוּא עֵּר אָוֹ רְאָה אָוֹ יְדֻע
 البوت
 چەتىرىتىنى
 البوت
 چەتىرىتىنى

וֹבוּיִא הַבּוֹא וֹאַהַם: خنخك هَلَالًا مُقَالًا لَا شَكِي الْمُكِلِ صَوْدٍ אַן בְּנִבְלַתְ בְּהַמָּה טְמֵאָה אָן בּ שָׁמֵאַ אוֹ בְנִבְלַת חַלָּה שָּמֵאָה אַן נְפַּמִ אַמָּב שׁנַתְ בַּבְרַבְבַבַּב

> וֹהְשׁבֹּגע בֻיִּע: שבם גל ווכפר עלוהו להנא לְמַּגְׁבְּׁטִא לְאִטְׁלַבָּלָא בָּנְהַוֹּגִא ĊÜΪX בְאָטַהְבָּא טַּבְרַ מָהָּלְ נָכְסָת וֹנִע כַּבְ עַוֹבַבַּע נַהָּבָּוּ כַּמָא

> לְטַמּׁטָא נוּלַבּא מָּלְמָא וֹנִטְינִע: אַמַּר וַנְתָּי קוּרְבָּנָיה

> באַטוֹבא בּוֹכוָס וֹט הֹלִטֹא:

ישְׁפּוּך לִיסוֹדָא דְּמַרְבְּחָא: מֹבְבְּטֹא בַּהֹּלְטָא וֹנִע כָּלְ בַּמִּעַ בא למגע ווטון הכן פעלני

ענְבְתַיה דְּחָב וִישְׁהְבִיק כִיה: לַמָּגַבּטָא מַּכְ לַנְּנַבְּנָנֹא בַּינִ לוּבְשָּׁיִא וֹנַפַּוּל כָּבַוֹּלָא וֹטְבוּוֹ בְּמִשַּׁמֹבַא שַּׁבַר אִפָּּב מִנְּכַסַע ווון כַּלְ תַּרְבַּה וַעָּבָּי כַּמָא

או וֹבה אם לא וֹנוֹנ וולבּנק מומי וְהוּא סָהִיד או הַזְיָא וֹאָנֹה אָבׁוּ וֹשִוּכ וֹוֹהָעֹה לַכ

מְסְאַב וֹחַב: מְסְאַב וֹיהֵי מְכוּסַא מִנֵּיה וְהוֹא מְסְאָּבֹא אַוְ בְּוֹבְלָעַ בְּוֹיִהָ מֹסָאַבְשָׁאַ אַנְ בְּנִבְּלָעַ בָּמִּנְבָּא מֹסָאַר אַנְ דְּנִדְּלָע עַנְעָאַ או אלה בולבר ללג מבהם

> shall be forgiven. make atonement for him, and he unto the LORD; and the priest shall upon the altar for a sweet savour and the priest shall make it smoke off the sacrifice of peace-offerings; away, as the fat is taken away from And all the fat thereof shall he take

bring it a female without blemish. offering for a sin-offering, he shall kind as dansl a gaird and it band

they kill the burnt-offering. for a sin-offering in the place where head of the sin-offering, and kill it And he shall lay his hand upon the

pour out at the base of the altar. the remaining blood thereof shall he the altar of burnt-offering, and all finger, and put it upon the horns of blood of the sin-offering with his And the priest shall take of the

and he shall be forgiven. touching his sin that he hath sinned, make atonement for him as made by fire; and the priest shall upon the offerings of the Lояр make them smoke on the altar, peace-offerings; and the priest shall away from the sacrifice of away, as the fat of the lamb is taken And all the fat thereof shall he take

then he shall bear his iniquity; seen or known, if he do not utter it, being a witness, whether he hath heareth the voice of adjuration, he And if any one sin, in that he

that he is unclean; guilty, it being hidden from him unclean swarming things, and be unclean cattle, or the carcass of unclean beast, or the carcass of thing, whether it be the carcass of an or if any one touch any unclean

עז האמורים בשלמים: (IE) כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים. כלימורי על אשי ה׳. על מדורום סלם סעטויום לטס, פוליילי"ם

(35) כאשר יוסר חלב הכשב. שנתרנו אמרין וְשַׁלְיָס, שנועס שאס יודע לו נעדות שיעיד לו: (33) ושחש אוחה לחשאה. שמסל שמיממס לשס מעלמ: (1) ושמעה קול אלה. נדבר שסול עד נו, שסשביעוסו

אף מעאת כשסיא באס כבשה מעונה שַׁלְיָם עם האמורין:

ַ מִמְּנוּ וֹעוֹא גֹעַה וֹאָמֶם: ַ מְּמִאַנְיִ אַּמָּב וֹמִמֹא בַּיִּע וֹנֹמֹלַם

וַאָּאָם לַאַּחַת מִאֶּלֶּה: בּאַבֹּמֹע וֹנֹמֹלַם מִמֵּנִנּ וֹעוּאַ_יָּגַעַמ לַכֶּל אֹמֶת וֹבֹמֹא ٠ خَمُوْتِرَا كِيْكَرْمَا هَا كِيْنَمِيتَ خُمُوْلًا كِهَجُعُمُعُ مِا كِيْمَوْجُهُ هُذِ يُحْمَ خَرَ نَهُدَمَ كُرْدَهِم مِن هُرُمَ هُدَر نُكَانِتَ كُرْفَلُمُم

ַוְיִטְנַבְּׁר אֲשֶׁר חָשָא עָלֶיהָ: י וְבְוֹנִי בֶּיִבְיִאְאָם לְאַנַוֹי מִאָּצְנִי וִיהִי אָבִי וְחִיב לַחַבָּא מִאָּבָוֹ

בְּעַעַּמָאַעַר: לְחַמֹּאַנִ וְכִפָּר מִּלָיִוּ תַכְּנֵוֹן עַבְאַן כִּשְּׁבֶּר אָרַשְׁעִינִת עַנָּר עַנָּר עַנִּין עַנִּין עַנִּין עַנִּין עַנִּין עַנִּין עַנִּין עַנִּין ש חַשְּאַתוֹ אֲשֶׁר חַשְּׁא נְקַבְּׁה מִן־ עַל חוֹבְתֵיה דְּחָב נוּקְבָּא מִן וְהַבָּרִא אֶת־אֵשְׁעָוֹרְ לַיְהַלְּה עָלְ יְיִיְהָה יָה אֲשְׁעָיה לְלָּדָם יִי

לַיהוָה אָחָר לְחַשָּאָת וְאָהָר מַּשָׁי עִנִּים אָּוְמָּדִּי בַּדְּיִיוּנְעַ ע וובלגא אַנוַאַמֹּמנו אַמוֹב בומא נאָם לֵאַ תַּנֵּיִעַ יָּדְיִ הַיָּרִ שְּׁנְ וָאָם לָאִ טִמְטֵּי יָּדִיהִּ בְּטִפַּט

Ĺ**Ć⋈ .**ÈĿ,**Ċ**∶ ומכלט אט באָהָוּ ממוּנק הֹבׁפֹּוּ זִט בִּיִהֵנִי מפֿבּיל פֹזְבַלְיִי וֹלָא ハロロジメロ أتكري بهن مجر تحتا إنكاثر الشت ثنيا لإن فتته نكدر

נטב: וובו מכוסא מנוב ובוא ודע לכל סאובתיה דיסתאַב בַּה אַנ כֿי יִנּתְ בֹּמֹלִאַנוּ אַבְּם לְכִלְ, אֵנְ אָבׁר בֹפֹנִבּ בֹּפִנְאַבׁנוּ אַנְהָא

וֹטִב כַטַבא מֹאַכָּוו: ונה קבוסא מניה והוא ידע בְאָבֶה לְכָלְ דִּיפְּבֵייִשׁ אָּנְשָׁא בְּקִיּיִם

ויודי דָקב עַלה:

לַטַמּטֹא וּיכַפּּר עַלְיָהִי כָּהָנָא

یا ھۈئىنىا بىر ئىتىا ختر يېزب סיקא וייבור דובתיה דחב

באָמֻוָּלְעַ יִּט בַּלְחַמָּטִא עַדְמוּהָא וִיִּמְלוֹק

knoweth of it, be guilty; hid from him; and, when he wherewith he is unclean, and it be man, whatsoever his uncleanness be or if he touch the uncleanness of

these things; knoweth of it, be guilty in one of hid from him; and, when he utter clearly with an oath, and it be whatsoever it be that a man shall lips to do evil, or to do good, or if any one swear clearly with his

;bənnis shall confess that wherein he hath guilty in one of these things, that he and it shall be, when he shall be

for him as concerning his sin. and the priest shall make atonement lamb or a goat, for a sin-offering; sinned, a female from the flock, a the LORD for his sin which he hath and he shall bring his forfeit unto

burnt-offering. sin-offering, and the other for a pigeons, unto the LORD: one for a two turtle-doves, or two young for that wherein he hath sinned, lamb, then he shall bring his forfeit And if his means suffice not for a

shall not divide it asunder. off its head close by its neck, but tor the sin-offering first, and pinch priest, who shall offer that which is And he shall bring them unto the

באכילם קודש או בביאם מקדש: שבועות (1.) נדרש כן: ונעלם ממנו. העומלה: ואשם. על שבועתו. כל אלה בקרבן עולה ויורד כמפורש כאן, אבל (ב) או נפש אשר הגע וגוי. ולאחר העומאה הוו יאכל לעלמו כגון אוכל ולא אוכל אישן ולא אישן: רבל אשר

(+) בשפחים. ולפ בלב: להרע. לעלמו: או להישיב. סעורף, וסום מורך כל ממורי סצומר: מקדם: (3) בטומאח אדם. זו עומלת מת: לכל טומאחו. (8) והקריב אח אשר להטאח ראשונה.

שבועה שיש בה כפירם ממון הינה בקרבן זו הלה בהשם: קדשים, או יכנם למקדש, שקוא דבר שודונו כרה, במשכה יבשא. לרבות לשעבר (שבועות כו.): וועלם ממנון. ועבר

בכחש המשופע ללד הלוחר: מול עורף. מול הרוחה חת ולא ידע. ששבת העומאה: ואשם. באכילת קודש או בביאת אינו מולק אלא סימן אחד (חולין כא.): עורך. הוא גובה בבועל נדס: בה. לרבוח בולע נבלם עוף מסור: ונעלם. רילס פרקליע נכנם דורון מחריו (זבחים ז:): ולא יבדיל לרבות מומלם מגע ובין וובות: אשר ישמא. לרבות הנוגע קודמת לעולה למה הדבר דומה לפרקלים שנכנם לרצות.

אָל־יָסְוֹד הַמִּוְבֵּחַ הַמָּאָת הָוֹא: המוְבָּח וְהַנִּשְׁאָר בַּדְּם יִמְצֶּר וְהִיְּה מִבַּם הַחַּמָּאִת עַּל־קֵיר

אָאָרַ הַםְּא וְנִסְלָח לְוִּ: (ס) إجؤد لإذرا باختيا يتبوهمبة וֹאָטַ עַמְּהָ נַהְּהָשׁ הַלָּעַ כַּפִּהָּפַּׂס

> בַּעַרְבָּקא חַשָּׁקא הוא: 7,017% ニアニシロジア מִבַּעָא בַּחַמָּאַלַא מַּב

> څين: וולפֿר מַלוהו כַהָנאַ

לְבַנְּׁע כֵּי חַמָּאָת הָוֹא: مَجْرِينَ هِمُا لَحِهِ_نقَا مَجْرِينِ קאַפָּה סְלָת לְחַמָּאָת לאַ־יָשִׁים אַנַבַלוּבּׁנִנְ אָהָוֹב טַמֹא הֹהִונִנִי פניעי אַנַ לְשָׁנֵי בְּנִי־יוֹנְהֹ וְהַבְּיא

ו עַמְּנָּה מָלוֹא קַמָצֹוֹ אָחַ־ כְּהָנָא מִנַּה מָלֵי קַמָצֵיה יָת ثقديهْدِيمُح ـ בَحِتَالِ لَكُمَّا لَحَتَالَ لَيُصَرَفَ خَلْنَ خَتَتُم لَنَكُمِياً

אָשָּׁוֹ יְהַנְּהַ הַשָּׁאַנ הָוֹאַג הַיִּאָ אַןְּבְּרְתָהְ וְהַקְּמֵיר הַמִּוְבְּחָה עַלְ אַרְבְּרָתַה וַיִּפִיק לְעַּרְבְּחָא עַלֹ

בַּמִּנְחֲה: (ס) لثئث אַשֶּׁר־חָמָא מִאַּחָת מַאֶּבֶּע טוְבַּטִיה דְּחָב מָחַדָא מָאָבִין וְכְפֶּרְ עְּלֶיוּ תַכֹּהֵן עַל־חַטָּאָתָוֹ וִיכַפָּר עֲלוֹהִי

נְיָדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יְיִ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

וֹלָא וֹטֵוֹן הֹלַעַ לַבְוָּנֹטָא אָבוּי לְטַמְּטָא לָא וְמָוּנ הֹלַע מָמָּטָא מו הֹסבא בּטַבְע סֹאָנו סִיבְטַאַ וֹנִימִי זְתְ לִיּרְבְּּנִיה דְּחָב חַר הַּפּׁנִינִין אַיְ לַטְּבֵין בָּנִי יוָנָבי נאם כאַ עַּמָּגי יִבְוַ כַמִּשׁׁי עַבְּים נאַם כֹא עַבַּבּוֹע נִבוּע כַעָבוּוֹ

הַמְּהַא הִיא:

לוּבְבָּהָא בַּיִי חַשְּׁקָא הַיִּא:

לְבִּבְוֹן וֹיִמְשֹׁבִים לִיִּשׁ יִּשְׁבִּיוֹ לְבָּבִוֹּלִאִ

(9) והזה מדם ההשאה. בעולה לא המעין אלא מלוי, ממקלאן עשירים האיפה, (לכך נאמר ממעאמו), הפריש

לשמה פקולה:

- (11) בי חשאת הוא. ומין גדין שיסה קרְבָּנוֹ מְסָדֶר (מנחות
- r.):
- ממקלמן שמי מוריס, הפריש מעות לשתי מוריס והעני, יביא כשהוא עשיר והפריש מעות לכשבה או שעירה והעני, יביא על מעאמו, דקדקו רצומינו (כרימום כו:) מכאן שאם מעא בעשירות ובדלות נאמר מחעאתו, וכאן בדלי דלות נאמר (13) על חשאחו אשר חשא. כלן שנה הכתוב, שהרי edica:

the altar; it is a sin-offering. shall be drained out at the base of the altar; and the rest of the blood To sbis shr noqu gnirsfto-nis shr To And he shall sprinkle of the blood

shall be forgiven. his sin which he hath sinned, and he atonement for him as concerning ordinance; and the priest shall make a burnt-offering, according to the And he shall prepare the second for

sin-offering. frankincense thereon; for it is a upon it, neither shall he put any for a sin-offering; he shall put no oil tenth part of an ephah of fine flour that wherein he hath sinned, the then he shall bring his offering for turtledoves, or two young pigeons, But if his means suffice not for two

made by fire; it is a sin-offering. upon the offerings of the Lояр and make it smoke on the altar, of it as the memorial-part thereof, and the priest shall take his handful And he shall bring it to the priest,

the priest's, as the meal-offering. forgiven; and the remnant shall be these things, and he shall be sin that he hath sinned in any of atonement for him as touching his And the priest shall make

And the Lord spoke unto Moses,

Þι

שכום בְּלִיל מִּבְיֶה לֹם מַפְבֵל (ויקרה ו, מו): לכסן, ואס חומא זה כסן הוא, מהא כשאר מנחת נדבת כסן, זכו לפי פשומו. ורבומינו דרשו (שס יא. מנמומ עג:), וסימה לכהן כמנחה. ללמד על מנחם חימה שיהיו שיריה והכלין, לעשירים סאיפס גדלי דלום (מ"כ פרק ימ, י): והיתה (בו) חשאח הוא. נקמלס ונקטרם לשמס כשרם שלא לשמס לסמורין לכשבה ושעירם אם השיגם ידו, ואם הממורין לקלין בעשירים האיפה, מלמוד לומר מאחם מאלה, להשוום קלין בכשבם טו שעירם, והקלין יהיו בעוף, והקלין שבקלין יהיו (10) כמשפש. כדת האמור בעולת העוף של נדבה בראש בדלי דלות. ומה מלמוד לומר, שיכול הַמַמוּרָים שבהם יהיו משלש כפרות האמורות בענין, או בעשירות, או בדלות, או למובח (ובקיס סד:): - חשאת הוא. - לשמס כשרס, שלה עשיר, לכך והמת כהן על העהתו: - מאחת מאלה. מהתת ובמעאת הואה ומלוי, אוחו בעורף וממיו, והדם ניחו והולך. מעוח לעשירים האיפה והעשיר, יוסיף עליהן ויביא קרבן

91

مُكْذِرَت خَمَّكُدٍ لِنَوْلُمُ خَمُمُّتُ: حَاقائے_ אָת־אַשְׁמֹוֹ לֵיהוֹה אַיִל מְמָים ٥٠ خَشِرُك طَعْلَيْنَ لَكِنْكَ لَكَحْدِي خَشِرِهِ طَعْلَكُمْ قَدَرُ لَيْنَ لَكَ

בְּסִלְמֵּי קוּדְשָׁא לַאֲשֶׁמָא: מו גיא בפורסניה בסף סלעיו אָמְמִיה לְקְדָם יְיִ דְּכִר שְׁלִים

sanctuary, for a guilt-offering. by shekels, after the shekel of the according to thy valuation in silver without blemish out of the flock, forfeit unto the LORD, a ram of the LORD, then he shall bring his sin through error, in the holy things If any one commit a trespass, and

ረ!: (፭) مَّكْرُد خَمْدِم لِيَعْهُم لَرُمُكِّل زَوْدِ مُرِينَ خَيَجْتُم يَعْهُمُمْ أثنا بهن رجتا أبجتا أحقد יְשַׁבֶּם וֹאֶטַרַ חַמְיִשְׁתַן יוֹסֵף עְּלְיוֹ וְיָהַ חִימְשֵׁיה יוֹסֵיף עַלְיֹהִי

נישהביק ליה: ונטון נטוע ללטלא ולטלא אַהֶּב שַׁקָּא מִן עַלֵּבָה וֹנִי בַּטִר מִן לַנּבְּהָא וֹהַלָּים

forgiven. the guilt-offering, and he shall be atonement for him with the ram of the priest; and the priest shall make fifth part thereto, and give it unto the holy thing, and shall add the that which he hath done amiss in And he shall make restitution for

וֹלֹמֹא גֹּונוֹנ: كِي تَمْشُرُكِ لَالْهِ نَكِم لَهُمَّا خَمْكِيا كِيْكُمُ لَمْ لَامْ يَكُمْ ין אַחַרִּ מְכֶּלְ־מְצְנְוֹת יְרַנְְּר אֲמֶוֹר חַד מִכָּלְ פִּמִּנִיִּא דַּיִיְ דְּלָא נאם נפֿה פֿו טטהא נגהטיר נאם אָנָה אָרַו נעוב ננגבינ

נחב ניקביל חוביה:

shall bear his iniquity. he know it not, yet is he guilty, and commanded not to be done, though the things which the Lord hath And if any one sin, and do any of

(1) ואת אשר המא מן הקדש ישלם. קרן ומומם שנים: בערכך כסף שקלים. שיפא שום שמי פלעים: וֹשָׁם שָׁילֵי בַּשְׁבוֹ לְשִׁם (יִמוּקאָר יו, יג), אף כאו קשה בו שמי המיוחדים לשם, ילאו קדשים קלים: איל. ל' קשה, כמו מלמוד לומר ממעול מעל ריבה (מעילה ימ:): מקדשי ה׳. לא סוסיר אלא על סארכל אף כאן לא סוסיר אלא על סארכל, (ויקרא כב, ע), מה להלן הזהיר אף כאן הזהיר, אי מה להלן כאן ממא, ונאמר להלן ממא במרומה וַלֹא ישָׁאוּ עָלֶיו מִמְא בשגוה מקדשי ה׳. שנסנס מן ססקדם, וסיכן סווסר, נממר סוא אומר בקומה ומְעַלֶּה בוֹ מָעַל (במדבר ה, יב): וחשאה זַיּוְנִי סַׁמַבִּי מֶּנְבֵי תַּמִּי בְּסַׁבֶּן (דַבַרִי הִימִים-ה ה, כה), וכן (מ"כ פרשמא יא, יב), וכן הוא אומר וַיִּמְעֲלוּ בַּאַנֹהִי אֲבֹומִיהֶס (EI) כי חמעל מעל. אין מעילה בכל מקום אלא שינוי עונו. (מ"כ) ר' יוםי הגלילי אומר (שם פרשמא יב, 1), הרי

ואס יודע לו לאחר זמן יביא חעאח: - ולא ידע ואשם ונשא - ונחפרנק בס, סרי סקב"ס קובע לו ברכס: לו אחת של הֵלֶב היתה, ולא ידע אם זו של הֵלֶב אכל, הרי זה ושומן לפניו, וכסבור ששמיסן סימר, ואכל אם האחם, אמרו שבא ספק כרם לידו ולא ידע אס עבר עליו אס לאו, כגון בֶּלֶב (עו) ולא ידע ואשם והביא. סענין סוס מדבר במי לסקדם (כרימות כו:):

מביא אשם סלוי ומגין עליו כל זמן שלא נודע לו שודאי מעא, מעתה היתה פלע לרורה בכנפיו, ונפלה הימנו, ומלאה העני קבע הכחוב ברכה למי שבאח על ידו מלוה בלא ידע, אמור ּוֹמֵבֹעַׂפַּׁ תַּוּמֶב בַּמֵבַבַּם (מִם יג), סרי סוח מותר למען יצרכך וגוי, שְׁלְמוֹר בּן מוֹריםׁ מוֹתר כִּי מִקְלְוֹר קְלִירֶ לְּבְּלִים לַבְיִים כִּדְיִים) וכמה שישלם שכר מוב לנמפל לעושי מלוה כעושי מלוה. ר' סכמוב לנמפל לעוברי עבירה כעוברי עבירה, על אחח כמה שליו ולששוח דינו כיולה בהלו לשנין שונש והומה, הם כך שנש בשנים למה פרט לך הכחוב בגי, אלא להביא שלישי להחמיר עַדִיס מו ג' עַדִיס וגו' (דבריס יו, ו), מֿס ממקיימת העדות הדורות. ר' עקיבא אומר (שם יא) הרי הוא אומר עַל פִּי צ' כמס וכמס שיוכס לו ולדורומיו ולדורומ דורומיו עד פוף כל מן הפגולין והנותרות והמתענה ביום הכיפורים, על אחת מימום נקנסו לו ולדורומיו, מדס טובס המרובה, היושב לו סוי לומר מדס עובה, אם מדת פורענות המעועה ראה כמה ולדורומיו, וכי איזו מדס מרובה, של מובה או של פורענות, מעש לא מעשה, ועבר עליה, ראה כמה מימות נקנפו עליו של לדיקים, לא ולמד מאדם הראשון, שלא נלטוה אלא על את שידע. רבי יוקי אומר (שס:) אם נפשך לידע מתן שכרן הכתוב עוש אם מי שלא ידע, על אחת כמה וכמה שיעניש

ذإ: אַשְׁרִישְׁהָּנְיִּ וְהָנִיאִ לְאִבְיֹבֹת וֹנִסְלְעִ הָּבְנִינִינִי בַּאָהָטַּׁלְ, וְהַנָּאִ לְאִ إجهد لإذاء باحثا لإذ كبررية الحود וְנִבּבְּנִא אַנֹבְ טַׁמָנִם מִן ַעַּאָאַן וֹנוֹטָּג צַבַּר הַּבְנִם מִן הַּנֹאַ

לַיהֹנֶה: (פּ)

०० ११८६८ १८१८ श्रुप वृश्वेत देश्वेतः

ההל אָנוַ הַנִּנונו: אַבְבֹעַמְּוּמִע גַּבְ אַנְ בַּלֹנְגַלְ אַנְ ביהוֶה וְכִהֹשׁ בַּעְמִיחוֹ בְפַּקְּדוֹן ַנְפָּשׁ בַּי הָחֲשְׁא יִמְעַלָּה מַעַלַ

<u></u> **†**□**†**□ מפָּלְ אַמְּבְרַ נְאַבְּטָב בְעָם לְנִוֹמָאִ מִפְּלִ בְּנִהְבֵּיִב אַנְּמָּאַ לְמָּטִב אָן ַמְאָא אַבְּרֶה וְכָּהַשְׁ בָּה אִן אַהְבַּה אַבּירָה וְכָהַיב בַּה

אָרַ הָאָבֶרָה אָשֶׁר מָצֶא: הפקרון אַשֶּר הְפָּקָר אָהָוּ אָנ רַמּמִּל אַמָּר הֹמָּל אָן אָנוַ_ אַר־הַגְּוַלְּה אַשֶּׁר גַּוֹּלְ אַנ אָרד יָה גְּוִילְא וֹבְיֹנִי כֹּנְיֵנְשְׁמֹא וֹאֹמִם וֹבַמִּנִר וּנִבּוּ אַבוּ וֹבַמָּנ וּנִבוּר וֹנִינִר

> ידע וישהביק ליה: بتحابك אָבְעַבַבַּעַן בַּפַּעַבְּסָנִישַ בַאָּמָּמָא בָוֹעַ בַּעַוֹיָא

אַמְּמָא וֹלַבוּר בַבָּרָם וֹנִי: אַשָּׁם אַשְׁמָא הוא עַל חוֹבָתִיה דַּחָב

ימַבְּיל וְיָ עִם מִמָּה לְמֵימַר:

בְּנִוּגְאַ אַנְ הַּהַבּל נִע עַבְּבִוּנִיה: בּבַּבְלַבְנִא או בְּשִוּטִבּוּט וְבָא או שנם גל נוכבור בחברוה אָלָהָ אָבׁוּ וְחִוּב וְיִהְפֿר הָבַר

ELL!: ַ הַּלְאַנְעַ וֹאָהִשְׁלַבָּה הַלְ הִּלִּבָּא הַלְ נִוֹבָא

and he shall be forgiven. committed, though he knew it not, concerning the error which he make atonement for him unto the priest; and the priest shall to thy valuation, for a guilt-offering, blemish out of the flock, according And he shall bring a ram without

guilty before the LORD. It is a guilt-offering—he is certainly

:gaiyss And the LORD spoke unto Moses,

17

61

:neighbour; robbery, or have oppressed his matter of deposit, or of pledge, or of falsely with his neighbour in a trespass against the LORD, and deal If any one sin, and commit a

doeth, sinning therein; to a lie; in any of all these that a man and deal falsely therein, and swear or have found that which was lost,

thing which he found, was deposited with him, or the lost oppression, or the deposit which the thing which he hath gotten by that which he took by robbery, or and is guilty, that he shall restore then it shall be, if he hath sinned,

(פו) אשם הוא אשם אשם. סראשון כולו קמן שסוא ממון לסמעסק, או במלים: או בגול. שגול מידו כלוס: שנתערפה ואח"ר נמוא ההורג, הרי זה יהרג (מ"ר פרק כא, רוצה שחדע בו נשמה אלא שלישי שביניהם, לפיכך כשהוא באשם וה, עד שיביא העאת, האלמה וה דומה, לעגלה ערופה מכחש, מכחש בעדים ובשער, אבל המפקיד אלל הבירו ואינו שגג והוא לא ידע. סא אם ידע לאחר זמן לא נחכפר לו יהינותן אינו עושה אלא בעדים ובשער, לפיכך בזמן שהיא (13) בערכך לאשם. זערן האמור למעלה: אשר חלמוד לומרומעלה מעל זהי, לפי שכל המלוה והלוה והנושא

(וב) נפש כי החשא. אמר ר' עקיצא (שס פרק כב, ד) מס המא) ומשס: מלורע מלמוד לומר, סום: שנים) [שוק שתי קלעים]. יכול שחני מרבה חשם נויר וחשם ג): אשם אשם. לסניה השם שפחס חרופס שיסה היל (נן שחי מאמר מקרא שלא ללורך סוא, כצר נדרש סוא במ"ב (פרק כא, (בב) וכחש בה. שכפר על אחת מכל אלס אשר יעשס סאדס שם דבר, וסאמרון חליו קמן וחליו פמח שסוא לשון פעל, ואס או עשק. הוא שכר שכיר:

מכמש, מכמש בשלישי שביניקס: בחשומת יד. שֶׁשֶׁס ביקו

ולדעם ולסמודות כי יחמא (גי' ק"א ובדעמו לסמודות כי (23) כי יחשא ואשם. כשיכיר בעלמו לשוב במשובה. נטמוט ונסשבת תנ שטב נכפיבט ממון:

81

לו ושננו בוום אַמִּמֹטוּי: נְחֲמִשְׁתָּיו יְסֵף עְּלְיִו לְאֲשֶׁר הָוּא בְּרֵישִׁיה ביי מפמיל לַשֶּׁקֶר וְשִׁלָם אָתוֹ בְּרֹאִשִּׁוֹ לַשְּׁקָרָא אַן מִבֶּלְ אַמֶּבְיִנְמֶּבָע עַלְיוֹ אוֹ מִכּוּלְא דְּיִשְׁמָּבִע עַלְוֹהִי

אָל_תַכְּעַן: שׁמְּיִם מִן הַבּּאֵן בְּמִּנְבְּוֹבְ לְאָמֶּם בַּכִּר מָּלְיִם מִן מִּנָא בָּפַּנְסָנִיה ¿ וְאֶת־אֲשְׁמָוֹ יָבֶיא לַיהֹוְהָ צֵּיִל וְיָה אֲשְׁמֵיה יַיְהֵי לִקְּדָם יִיְ

> בְּיוֹמָא דְּחוֹבְתֵיה: מְּלְוְנִיגְ לְבְוֹנִיאְ בִּילֵיהִ יִּהְנְנֵיה بألتابك

> לְאַמְּמֹא לְנִׁע כַּּׁבְּנָא:

נְעֲשֶׁר לְאַשְׁמֶּר בֶּה: (פּ) פפונים וֹנִסְבַוֹּע לְוִ מַּלְ־אַנוֹע מִכָּלְ אֵׁאָהֶר וֹיִאְטִבׁינִ בִּיִע מַלְ עַבָּאָ מִכָּלְ مرم إحقِد لاِحْيَا مَحَيَا لَاجِيْرُ بِمَيْنَ الحَوْد لِالْبَانِ دِيْبِهُ عِبَاهُ إِنَّ الْأَوْدِ لِ

ביניביר למקב בה:

day of his being guilty. appertaineth shall he give it, in the more thereto; unto him to whom it in full, and shall add the fifth part sworn falsely, he shall even restore it or any thing about which he hath

the priest. valuation, for a guilt-offering, unto out of the flock, according to thy the LORD, a ram without blemish And he shall bring his forfeit unto

as to be guilty thereby. concerning whatsoever he doeth so LORD, and he shall be forgiven, atonement for him before the And the priest shall make

164. On Shabhat HaHodesh read the Maftir and Hastara on page 172. The Haftara is Isaich 4:21 - 44:23 on page 137. For Shabbat Zachor the maftir and Haftara are on page

גּי נִיְדַבֶּּר יְהַנְוֹר אֶבְ מַמְּנֵר בַּאַמְר: יִמַבִּיל יִיְ עִם מַמְּר לְמִימַר:

שלילע לו: تذِزْكِر مَــيَجِكُد نَهُم تَفَاظُنَ במ״ם רגילה) עַל־הַמִּוְבֶּחַ כְּלִ- עַרְבָּחָא כָּלִ לֵילִיִא עַר צַפְּרָא עַל מוֹקַבְוֹה (בספרי תימו מוֹקַבְּהֹ ַ זָאָת תּוֹרָת הָעֹלְה הַוֹא הָעֹלְה לְמִימַר דְּא אוֹרְיָהָא דַּעְּלְהָא הו אים אַנַירן וָאָנַי בְּנָינִוּ לַאָּמֶר פַּפֵּיד יָה אַנַּדִּן וְיָהַ בְּנִיהַי

נאגהמיא במבליא טיי. וליא ענא הֿלִטֹא בֿמטוִלּבֿא הֿל

burning thereby. and the fire of the altar shall be kept altar all night unto the morning; goeth up on its firewood upon the burnt-offering: it is that which saying: This is the law of the

Command Aaron and his sons,

And the LORD spoke unto Moses,

:Saryns:

IΛ

97

هُمُح يَامَانُكُنَ: אָת־הַעַּלָה עַל־הַמִּוְבָּחַ וְשְׂמֹוֹ אָטַ עַּאָכֹל אָאָר עאָכֿל עָאָאָ є בֿע نَٰלַבֿה מֹּל ַבֹּהֹע וַ וֹעֲבָׁים י וְלְבָּשׁ הַפּהֵוֹ מְדְּוֹ בִּדְ וּמְכְנְסֵי־ וְיִלְבַּשׁ בְּהַנָּא לְבִּוּשִׁין דְּבִיץ

ūĻĖŮΧ: מֹלְ מֹוְבְּׁטִׁא וְיְמִוּוֹנִיה בַּסְמַר בוכנל אישקא נת עלקא בּסְבוּשׁ וְנַפְּבוּשׁ נִע דִּשְׁנָא ימקנסין דבוץ ולבש על

shall put them beside the altar. burnt-offering on the altar, and he fire hath consumed the shall take up the ashes whereto the shall he put upon his flesh; and he garment, and his linen breeches And the priest shall put on his linen

שפממון שלו:

ביומר לריך סכמוב לורו במקוס שיש בו מסרון כים: ואח ופ"ד):

(2) צו אח אהרן. מין לו מלם לשון ורוו מיד ולדורות מר"ם שבמו לעורה (כל הענין במ"ב (פרשמה ה, ה) וובמים פ"ג הנרבע, וכיולה בהן, שלה היה פסולן בקדש שנפסלו קודם פכימס: לאשר הוא לו. (לאפוקי בנו ושלוחו מ"כ) למי שאס עלו לא יכדו: הוא העולה. למעע את הכובע ואת מוסיף והולך עד שיחמעט הקרן שנשבע עליו פחום משוה לרבוח הוא בא, לומר חורה אחת לכל העולים, ואפילו פסולין, במומש ונשבע וסידס מוזר ומביא מומש על אומו מומש, וכן הפפולין איים אם עלה ירד, ואיים אם עלה לא ירד, שכל מורם (ב"ק קח.) רבמס מורס ממשיות סרבס לקרן אחח, שאם כפר מלבים ואיברים שיהא כשר כל הלילה (מגילה כא.), וללמד על סום סקרן כשם סממון: וחמשחיו. חורת העולה וגרי. סרי סענין סוס בא ללמד על סקער

מְחַיּץ לְמַּחַנֶּה אֶל־מָּקִיֹם שָּהְיֹר: المُتَالِّاتِ لَالِمْنِي الْمُلِي الْمُلِي الْمُلِي الْمُلْكِالْمِينَ الْمُلْكِالِينَ الْمُلْكِالِينَ الْمُلْكِ

בַּמֶּלִמֶים: בְּמְלֵּיִם וְּעִלְּמָּיִר עָּלְיִים תַלְבָּי וְיִפְיִה עַּלְהַא וִיפּיק עַּלִּ قظگد قظگد نتأت י ַ טַבְּבֶּע וּבַמָּע מַבְיָּגְע עַבְּעָוֹן מַאָּגִם וֹבַּבָא בִּגִע לָא טַמָּפָּג וֹנִבָּמַע لْلَهُم مَرِ لَفَاظُنَ فَرَكِدٍ حِرِ ذِي لَهُ مُنْفُنِهُ مَرَ ۚ مَلَحُنَهُ فَتَرَ

 لاي ناځ څان (و)
 אָה שׁמֹּג שַנֹּעַׁר מַּלְבַנַמִּוֹבּטַ אִנְהָּטָא שַּׁבִּנִבָּא שַּׁבִי נֹעַבָּא הַּלְ

正常注意证: בּנֵי־אַהַרוֹ לְפָּנֵי יְהְנְיה אֶלְ־פְּנֵי דִּיקְרִבוּן יָתַה בְּנֵי אַהַרוֹ קֵּדָם וואת פורַת הַפּוְּחָה הַקּבֶּב אַמָּה וִדְאַ

אַּוְכְּרָתָה לַיהוֹה: וְהַקְּמָיִר הַמִּוְבְּהַ בֵּיהַ נִיהָה לְמִּרְבְּהָא לְאִהְקִבְּלָא בְרִעָּנְא ĽĠĘţĽ מַּלְעַנְיִהָהָ בְּבִוּנִהָא בְּעַלְ מִנְחָהָא נִיפִּיק 8 הַמְּנְחָה וּמִשְּׁמְנְה וָאֵת בָּל דְּמִנְחָהָא וּמִמִּשְׁחַה וְיָה בָלְ

بغَمَم عُن خُرْبُد لَجُرُم خُرُنُه وَيُلُم إِنْ خُرِدِهِينَ لَنَجْهَم

עַרְבֵּי נְכְסָת קּיִרְשַּיָּא: מֹבְיעַ מֹבַעַ כַּעַוֹלָא אָמִון כֹּאַפָּר כַּאָפַר

下位に行びが メバーバロン מְּבַּבְּהָא לָא טִמְפָּוּ:

إيرأت ظؤؤ جَهِمْ فَن خَوَرَاهِ الْمُؤَرِّدِ إِيْجَارِتُ مِوْدَ جَهِمْ يُنْهِ لِيَعْدِيدِ مَوْدٌ مِه ון לקדם מדקקא:

אַבְלְנְתַה בָּוֹיִם יֵנִי:

camp unto a clean place. carry forth the ashes without the and put on other garments, and And he shall put off his garments,

fat of the peace-offerings. and shall make smoke thereon the the burnt-offering in order upon it, on it every morning; and he shall lay out; and the priest shall kindle wood kept burning thereby, it shall not go And the fire upon the altar shall be

altar continually; it shall not go out. Fire shall be kept burning upon the

front of the altar. shall offer it before the LORD, in meal-offering: the sons of Aaron And this is the law of the

savour unto the Lord. smoke upon the altar for a sweet make the memorial-part thereof upon the meal-offering, and shall and all the frankincense which is meal-offering, and of the oil thereof, handful, of the fine flour of the And he shall take up therefrom his

העולה על המובח (יומא מה.)): לאחר שחחס גחלים אילך ואילך וינעל מן ספנימיום שנאתר אם (6) אש חבויד. אש שנאתר בה חמיד היא שמדליקין בה אם סמובח. מלא אברים שעדיין לא נחאכלו, מחזירן על סמובח מאוחר לחמיד של בין סערבים: (E) מדו בד. סיא קכמונה, ומה ה"ל מדו, שההא כמדהו (מה.) שנהלקו רבוחינו במניץ המערכום שהיו שם: וערך

מולילו משס (ממיד כמ:), ולין זה מובה בכל יום, לובל מלמוד לומר מורם: הקרב אוחה. שלא ילכלך בסולאת סדשן בגדים שסוא משמש בסן תמיד, על סמובת עובר בשני לאוין:

מוקד בו, אם ממיד מוקד על המובח, כולן נדרשו במם' יומא סרבס, על מוקדס, ואם סמובח חוקד בו, וסאם על סמובח שסכבש נחון לאוחו סרוח:

סמרומס מובס בכל יום:

מאומו דשן ירים מרומה: ושמו אצל המובח. (על עולמ הצוקר השלם כל הקרצנות כולם, מכאן שלא יפא דצר הדשן אשר האכל האש אח העולה. ועשלמס דשן, ינילו שס שלמיס. ורנומינו (שס נע.) למדו מכלן עליס, על מן המארכלום הפנימיום ונוסנן במזרחו של כבש (סמיד כם:): מלמוד לומר העולה נואה העולה ראשונה) הלבי השלמים. אם (ערכין ג:): והרים את הדשן. סיס מומס מלא סמממס (בר"יומנין שלא יסא דבר קודס על סמערכס לממיד של שמר, (מ"כ פרק ב, א): על בשרו. עלא יסא דבר מולן בנמיס עליה העולה. עולת ממיד סיא מקדים (פסמים נמ:).

(4) ופשט אח בגדיו. אין זו מובה אלא דרך ארן, המובח החילון מוקד (יומא מה:): לא חבבה. המכבה אם ַ בּנרום שנחמר בּה לְבַּשְׁלַם גֵר מָּמִיד (שמום כו, כ), חף היח מעל

(a) והאש על המזבח חוקד בו הינס כלן יקידום מועד: אל פני המזבח. סול סדרוס שסול פניו של מזבח, דרומים מערצים: לפני ה". סום מערצ, שסום ללד מסל סיא הגשה בקרן הדשן. שַּבְּבְּוּר בַּמַפּוּתַ כשקום לְבָּס וחֹין מקום למערכה, חולם מנחם ישרחל בקמל מנחם כסנים שקים כליל מנין, ולבש בגדים אחרים, פחוחין מהן (יומא בג:): והוציא אח שמן ולבונה האמורין בענין. שיכול אין לי טעונים שמן ולבונה בגדים שבשל בסן קדרס לרבו אל ימונג בסן כום לרבו, לכך (?) וואח חורח חמנחה. מורס אחת לכולן לסטעיין

07

בּעַבָּר אָטַל־מוֹעָר יאַכְלוּהָ: יללני מֹגַּיִת שֹאָכֹל, בֹּמִלִים לַבְּחָ إبرونيرت ظڤنېت 'אجל' אַהַרְן

כַּעַמָּאָת וְכָּאָמֶם: אָקָה מֵאָשֶׁי קֹדֶשׁ קְּדְשִׁים הָוֹא

אַמֶּב נֹנֹת בַּבַב " הְק־עּוּלְםׁ לְדְרָהֵיבֶּם מֵאִשֵּׁי יִיכְלִנַּה מָנִם עָּלִם לְּדָרֵיכוֹן خَدِاثِد فَخَدُرُ هَيَادِا لِهُجُرُدُن خَمْ لِحَدِثِهِ فَحَدُر هَلَالِهِ

ניְדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

ימֹוֹגֹינוֹע בֿמֹנִבי מְנְיָהָה מְּמָנִה עַּהַצִּיהָה בַּבּקֶר הְּדִירֶא Ļ%ĠĽ ämilu " יַקְרֵיבוּ לַיְהֹנְה בְּיוֹם הְמָּשָּׁה דְּיַבְּנוֹן יְחֵיהׁ חַדְ עָׁן עַּסְרָא

حَرْلَالُك: בית ניקת בצימין 🚉 מֹוְבַבָּבְי שַּׁבִּיאָנְדְ שַּׁפִּינִי מִנְחָרָ וַבִּיכִא מַיָּהַנִּה מִנִּפִינִי מִנְחָרָ <u>tääl</u>

> לבות לבבע מהלן ומוא ולווְנוֹ פֿמּוֹר מִתְאָבוֹל בַאַתַר ידישהאַר מנַה ייכלון אַהַרוֹ

וֹכֹאֵמֻׁלֵא: לְבָשׁ לִּיִּדְשִׁין הִיא פְּחַמְּהָא מְבֶשׁ לִיּדְשִׁין הִיא פְחַמְּהָא ٤٤٠ לַאִ עֹאַפֿעַ עַמְּאֹ עַלְצֶׁם וֹנִעִינִי לַאָּ עַטִּאָפָּוּ, עַמָּהָ עִּנְלַצִּעוּן

וּמַבַּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

יפּלְעִינַה בָּרַמְּמָא: ĊĸĠĹĸ סַבְּעַ בּעַבְעַ סִאָּגן סִיּלְעַא מִוֹעַעָא בולבון לבם

שׁפֿבּיב לאִטִפֿבֿלָא שַּׁהַמְּעַר מַלְ מַלְבִילַאִ בַּלְמָּעַר שַּׁעַהָּבָּיר

> they shall eat it. in the court of the tent of meeting eaten without leaven in a holy place; Aaron and his sons eat; it shall be And that which is left thereof shall

guilt-offering. holy, as the sin-offering, and as the offerings made by fire; it is most have given it as their portion of My It shall not be baked with leaven. I

fire; whatsoever toucheth them shall the offerings of the LORD made by throughout your generations, from Aaron may eat of it, as a due for ever Every male among the children of

:Saiyas And the LORD spoke unto Moses,

71

ΟI

the evening. in the morning, and half thereof in meal-offering perpetually, half of it ephah of fine flour for a anointed: the tenth part of an the LORD in the day when he is his sons, which they shall offer unto To bus norsA to gnirefto edt si sidT

sweet savour unto the Lord. thou offer the meal-offering for a bring it in; in broken pieces shalt oil; when it is soaked, thou shalt On a griddle it shall be made with

המנחום כמשפען. סמנמום בויקרה (לעיל ב, ב), סולרך לשנום פרשה זו לכלול כל קמילה ומקטירו, (מ"כ שם) ולפי שלה פירש כן הלה בהחם מן אשר על המנחה והקשיר. שמלקע אם לצונסס לאחר מעורנת נחתרת (ת"כ פרשתה ב, ס): ואח כל הלבונה ממקוס שנמרבס שמנס (פופס יד:): המנחה. שלא מסא (יומל מו.): מסלת המנחה ומשמנה. מכלן שקומן בשעת קמילס. בר"י) בקמצו. שלא יעשה מדה לקומן (8) (והרים ממנו. מהמחיבר, שיהא עשרון שלם צבת אחת (11) כל זכר. אפילו בעל מים. למה נאמר, אם לאכילה,

היה כהשם, לפיכך קמלה שלה לשמה כשרה (ה"כ פרק ג, ד): (מנמות נס.): כחשאת וכאשם. מנמת מועל סרי סים (10) לא האפה המין הלקם. מף קַשִּׁירַיִס מֹמוריס נממן (6) במקום קדש. וליוסו, צמלר לסל מועד:

> (13) זה קרבן אהרן ובניו. אף ססדיוטות מקריבין כשרס יאכלו כמומר המנחה (שם זבחים לז:): (מ"כשסו): יקדש. להיות כמוה, שאם פקולה יפקלו, ואס אשר יגע וגור. קדשיס קליס או מולין שיגעו בס ויבלעו ממנס כב), אלא לרבות בעלי מומין למחלוקת (ובחים קב.): כר בני כבר ממור לָמָם מֻלְמִיו מִפְּרְשָׁי בַּקּרָבְיִים וּגוי (ויקרם כם,

> מבניו וגו' מק מקמ עולס וגו' (מנמות נת:): בכל יוס, שנאמר מנחס ממיד וגו', וסכסן סמשיח חחתיו עשירים סאיפס ביוס שסן מסחנכין לעבודס, אבל כסן גדול

שמתונט פטימס: כמשאם, לפיכך קמנה שלא לשמה פסולה, מנחת נדבה הרי וחוזר ומשגנה במחבת (מנחות נ:): בנהות פחים. מלמד הפיני. אפויס אפיות הרבה, שאחר חליעתה אופה בתנור, (+1) מרבכת. מלומס גרוממץ כל לרכס (מ"כ פרק ד, ס):

ځ۲،۷ ټېټې۰: יַעַשָּׂה אַמָה חַק־עוֹלֶם לַיהוָה מִבְּנוֹהִי יַעַבִּיד יָחַה קַּיָם עְּלַם וְחַכְּיָוֹ חַמְּמֻּׁתֹּ מַבְּנָתוֹ מִבּּנָתו וְכִבְּנִא בִּיִמְרַבָּא מַחוֹתוֹהִי

੨ੑਖ਼ ੫ੁਖ਼ਟ੍ਰ: (ॿ) י וֹלַקְ מִּנְטִׁטִּ כְּיֵנוֹ כַּלָּגְלְ מִנְטִׁיִּא נִּמְנְרַ מִּנְטִּיִּא נְּמָנְרַ מִּנְטִּיִּא נְּמָנְרַ מִּנְטִּיִּא נְּמָנְרַ מִּנְטִּיִּא נְמָנְרַ מִּנְטִּיִּא נְמָנְרַ מִּנְטִּיִּא נִּמְנְרַ מִּנְטִּיִּא נִּמְנְרַ מִּנְטִּיִּא נִּמְנְרַ מִּנְטִּיִּא נִּמְנְרַ מִּנְטִּיִּא נִּמְנְרָ מִּנְטִּיִּא נִּמְנְרָ מִּנְּטִּיִּא נִּמְנְרָ מִּנְּטִּיִּא נִּמְיִרְ מִּנְּטִּיִּיִּ

קַּי וַיְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

خيم ځېښت ښه: مَقِيرٌ مِن اللَّهُ عَلَيْهُ لَا يُعَالِّمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال בּמְלְוִם אָּמֶּרְ שִּׁמְּנְיִם הַמְּלֶּר בְּאַנִּרָא דְּחָהָנְבֵים 8. לאמר זאָת הוֹרָת הַחַשָּׁאָת לְמִימַר דָּא אוֹרָיָהָא דְּחַשְּׂהָאַ ĿĔĹ

לוּדְשָׁלוֹ הִיא: שְׁעִּילְכְּיִס עַמְּעָא צְּרֶם וֹן עַרֶּמ هُمْ هَتَدِا لَهُمْ خُرْدً مَعْ هَتَدِا لَمُع خُرْدًا

אָבֿל מוִמֶּר: בְּמְלַנְיִם לַּבְתְּ שְׂאַכְיֹלְ בַּעְוֹאָר בַּאָּנִר קַדִּיִטְ מִיְאָבִילְ בְּדְרָת ترفيزا يربابون لابهد الاجهزية ويبه وبوود ووند الجزؤة

מַמְכֹּן וֹמִנָא:

: هَبِلْكُ אַשֶּׁרְ יָזָרְ מְּלְיִרְ הְּכָבָּס בְּמְקְוֹם מֵּלְהְ הְחַנֵּר בַּאָתַר קַדִּישׁ: مة נְאֲשֶׁר יָזָּה מִנְּטְּה עַלְ־הַבְּּטֶר יִּדְיַר מִדְּטָה עַלְ לְבַּוּשְׁא דְּיַבֵּי בָּלְ אָמֶּבונּת בּבֹמְבַבּי נפֹבַאָּ

ימַלַל וֹמִּפָּוֹם: ישָבֶר וְאָם־בִּבְלֵי נְחִשֶׁתׁ בֻּשְׁלָה بذخ، كثم كَمُد فَحَمَر خَب بِدُا يَعْمَلُ يُعْمَلُ فَيَعْمَرُ خَبِي

בְּמִיָּא: שׁשׁבֹּאָּלְ וֹיִשְׁמֹבִילִ וֹיִאְשׁמֹנִ נאם בֹמוֹא בּנֹבוֹמָא

خِيْمَ كِيْجُونِ لِيَامِي خِيْدِ حِيْم طِيلُمِيا بِنه: ב בְּלְ זְבֶר בַּכְּעַוֹלִת יאָבָלְ אָעָה בָּלְ דְּבִוּרָא בְּכִעַוֹנִיּא יִיכוּלְ יָתַה

> the LORD. shall be wholly made to smoke unto shall offer it, it is a due for ever; it be in his stead from among his sons And the anointed priest that shall

smoke; it shall not be eaten. priest shall be wholly made to And every meal-offering of the

:gaiyss And the Lord spoke unto Moses,

LORD; it is most holy. sin-offering be killed before the burnt-offering is killed shall the sin-offering: in the place where the saying: This is the law of the Speak unto Aaron and to his sons,

meeting. eaten, in the court of the tent of shall eat it; in a holy place shall it be The priest that offereth it for sin

sprinkled in a holy place. shalt wash that whereon it was thereof upon any garment, thou there is sprinkled of the blood thereof shall be holy; and when Whatsoever shall touch the flesh

scoured, and rinsed in water. sodden in a brazen vessel, it shall be sodden shall be broken; and if it be But the earthen vessel wherein it is

eat thereof; it is most holy. Every male among the priests may

כליל, וכן כל מנחם כסן של נדבס כליל חסיס:

(10) בליל. כולה שוה לגצוה:

(02) כל אשר יגע בבשרה. כל דבר אוכל אשר יגע ויבלע (פקחים ל:): דמס, שסרי נאמר לממס כל וכר בכסנים יאכל אומס: ואי אפשר לומר שאושר שאר כהנים באכילמה חוץ מן הזורק ב, יב) אשקורי"ר בלע"ו: ומרק וששף. לפלוע את בליעחו, ילה שמת בשעת זריקת דמים שהינו תולק בבשר (זבתים לע.), הדין לכל הקדשים: ומרק. לשון פַּמֶרוּקִי הַנְּשִׁים (השתר ממאם על ידו: המחשא אותה יאכלנה. סכאוי לעצודק, (21) ישבר. לפי שסבליעם שנבלעת בו נעשק נותר וסות (פו) המחמא אוחה. העובר עבודומיה, שהיה נעשים נמוי:

ממנה: יקדש. להיות כמוה, אם פסולה תפסל, ואם היא

יזה. יסא נום כמו וְלֹא יִשֶּׁם לְאָבֶן מִנְלָם (אינצ מו, כמ), יסא משר יום עלים) מכבם במוך העורה (מ"כ פרק ו, ו): אשר בליל חקטר. אין נקמלת להיום שיריה נאכלין, אלא כולה הבגד. ואם הוום מדמה על הבגד אותו מקום דם (הבגד (פְּנַי), המשיח החחיו מבניו. המשימ מגניו מחמיו: כשרה מאכל כמומר שבה (שם נו:): ואשר יוה מדמה על

שבל כלי חרש למדך הכחוב כאן שאינו יולא מידי דפיו לעולם

אָל־אַָהֶל מוֹעֶד לְכַּפָּר בַּקְּדָשׁ בּ וְכְלְ־חַשְּׁאִת אֲשֶׁר ׁ יּיבְא מִדְּמָה

בוא: كالآلا 口袋袋口

יוְרָל עַּלְ־הַמִּוְבָּהַ סְבָּיב: וְאָבַבַעָּאָ בּאָהָבַבַעָּ אָבַבַבָּאָן בִּמְלִוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲמוּ אֶת־הַנִּלְה

%u_ū₫₾Œ: עַאַליָּר וָאָת הַעַבַלַב הַמְּכַפָּר יָהַ צָּלִיָהָא וָיָה פּוֹרְבָּא דִּחָפּי יָה נאָט בּּלְ חַלְבּוּ וּלֵבוֹר מִמְּנוּ אָט וֹנִט בּלִ שַּבְּבוּי וֹלֵבוּר מִנִּיִּנִ

تخذبن نميثثب: וֹאָע_בַיּעָבָע מַּלְ_בַּבַּבְ*ּ*ב מַלְ_ הַגָּבָּא ַ אַמֶּב הַּבְיִנִיוֹ אַמֶּב הַּבְ-נַבַּסְבְיִם בּהַבְיִנִוּן בַּהַבְ יַּסְסִיֹּא וֹנִים נֹאָע הֲשׁׁ. עַכַּׁלְגֵע נֹאָט עַעַלֶּךְ וֹנִט שַּׁבִּשׁוֹ כִּנִלְוֹ וֹנִט שַּׁבַבֹּא

אַשָּׁה לַיהוָה אַשָּׁם הָוּא: ، וְהִקְּשִׁיר אֹמֶם הַכֹּהֵן הַפִּוְבֶּחָה וָיַפֵּיק יָהְהוֹן כְּהָנְאֵ לְעַרְבְּחָא

לַבְשָׁים הָוּאַ:

לַלוּגְׁמָא לָא טִטְאָכִּילִ בְּנוּנָא וְכָלְ חַמְּטָא בְּיִמִּגַלְ מִבְּעַה

לובְׁהֵ וֹבֹא אוָבוֹטֹא בּאַהְמֹא לבָה בּיבוֹטֹא בּאַהְמֹלִא לַבְּהָ

יורוק על מדבקא סחור יקסון יח אַשְׁמָא וְיָח דְּמִיה לאַטוֹבא בּוֹכֹסוּן זֹט הַלְטֹא

כולומא ומדינה:

לוּבְבָּנֹא בוֹבִם גֹּוֹ אַמֻּמֹא בוּא:

בְּמְלַנִם לַבוּתְ יֹאַכְין לַבָּתְ בּאָטַר לַבִּתְה יִטְאָבִין לַבָּתְ פֿפַעֿוֹנום ואָכֹבְנוּנ פֿק גַבוּנִגא פֿכּעַנוּא הַכֹּלְנוּנִי

: با الله לָמֵם הַפֹּהֶן אֲשֶׁר יְכַפֶּר בִּי לְוֹ הַדְאָ לְהִוֹן בְּהַנָּא הִיכִפּר בִּיה בַּחַשְּׁאַר בְּאֲשֶׁם תּוֹרֶה אַחָּה בְּחַשְּׁהָא בֵּן אֲשְׁמָא אוֹרִיהָא

> burnt with fire. holy place, shall be eaten; it shall be meeting to make atonement in the the blood is brought into the tent of And no sin-offering, whereof any of

guilt-offering: it is most holy. And this is the law of the

altar round about. thereof shall be dashed against the guilt-offering: and the blood burnt-offering shall they kill the In the place where they kill the

covereth the inwards, thereof: the fat tail, and the fat that And he shall offer of it all the fat

he shall take away by the kidneys. and the lobe above the liver, which is on them, which is by the loins, and the two kidneys, and the fat that

guilt-offering. made by fire unto the LORD; it is a smoke upon the altar for an offering And the priest shall make them

place; it is most holy. eat thereof; it shall be eaten in a holy Every male among the priests may

9

7

 $II\Lambda$

٤٦

atonement therewith, he shall have them; the priest that maketh guilt-offering; there is one law for As is the sin-offering, so is the

של שלינו כלוי לְמִשוּי: אומס סאמור למעלס לא לסוליא שאר סכסנים, אלא לסוליא ואיל וכבש נמרבו באלים:

לפנים פקולה (זבחים פב.): וכל. לרבות שחר קדשים:

(aarca 1: a"c ecaaa r, e): קדש קדשים הוא. סול קרב ולין ממורמו קרבס

ssell: בְּנִבוּר נחָמר ישחמו, רביס, וחלח בעולה להביח עולת נבור (2) ישחשו. רינה לנו שחיקות הרנה, לפי שמלינו השם

לכך סולרך לפרשם כאן, אבל ממאת כבר נתפרשו בה בפרשת (3) ואח כל חלבו וגוי. עד כאן לא נמפרשו אמורין באשם

(22) כל זכר בכהנים יאכל אוחה. סללמדת שֶׁסַמְמַמֵּל ייקרל: אח האליה. לפי שלשס לינו בל ללל ליל לו כבש,

סום, מלם למחר הקערם ממורין, והום עלמו שלם הוקערו שדרשו, סוא הכתוב בתמאת, לפי שאשם לא נאמר בו אשם לרעיה. ואינו בא ללמד על האשם שיהא פקול שלא לשמו, כמו לקיך המובח, אם שחמו סחם אינו כשר לעולה קודם שנחק (23) וכל חשאח וגרי. שאם הכנים מדם ממאת המילונה בעליו או שנתכפרו בעליו אף על פי שעומד להיות דמיו עולה (פ) אשם הוא. עד שינמק שמו ממנו, לימד על אשס שממו

(6) קדש קדשים הוא. נמורמ כסניס סול נדרם (פרשמל למוריו כשר (זבחים ה: וע"ש ברש"י):

خږنائت: مَبَد لِيَمَرَٰدِ هِٰهُلَادِ بَكَالِهِ حَجَلَالًا مُنْهَلًا فَرَمُه لِمَدْعَدَ حَجْلَتُهُ ַ וְהַפִּבְיוֹ הַמַּאַרִיב אָת־עָּלִת אָישׁ וְכְהַנָא דִּמְקָרֵיב יָת עַּלִת וְּבָר

: با الله מְחַבְּתְ לַכְהֵוֹ תַמַּקְרִיב אָמָה לוֹ שִּסְרֵיהְאָ לְבְּחַנָּא דִּמְקְרִיב الخرائة شب حقالا أشاء القرا اخر لاين لقدر خثلاثه القر

אָישׁ כְּאָחִיו: (פּ) נְעְׁבְלֵּעְ לְכִּלְ בֹּנֹגְ אַעְּבָּוֹן שִׁעְיִנִי נְגַלְאִ פִּגְלָאִ לְכָּלְ בֹּנֹגְ אַעַבְּוֹן

نظئاد حبيثات אַנִים, וְוָאָת תּוֹרֶת זֶבַּח תַשְּׁלְמָים אֲשֶׁר וְדָא אּוֹרְיִהָא דְּנִכְּסַת קוּדְשִׁיָּא

:اثشت וֹסְׁלֵט מִּבְׁבְּּבְישׁ עַלְּט בֹּלְנְלָט בֹּמִהָּט וֹסְלָט בֹבִיכֹא נִּבִיגֵּוֹ بلكركاد طهرب طهنات حهما نهضهبدا فمددا يضهبنا עקות מצות בְּלְוּלְנִי בַּמְּמוֹ צְּרִיצִּן פּמִירָן בִּכֹּלְוּ בִּמְמִוּ وح تيليا מַלַ-וּזִילָדוֹ

לַבְבְּנִוּ מַלְיֵבְת מִוּבָת שִּׁבְלֵּווּ: יי הּלְ-חַלְּעַ לְּחָם חַמֶּא יַלִּיִר הַלְ נִּיִּגְּן צַּלְחָים חַמִּיִּה

المركزيان بألاب

ינות דיליה תבי: لْحُرْ مَرْبُلِكِ كُيْهُادِ شَعْقَدِ فَفَوِيدٍ لَحُرْ مَرْبَامِهِ لِمَنْهُمْ فَفَوَيْدُهُ

לַגְנַלְעַ בַּאָּמָן וֹכֹּגְ מִנְטִׁטִּא בַּפּּנַלְאַ בֹּמִהָּעַ

بورجا جبيس: עַמּוּלְע וּיקְבִיב עַל נְכְּסָת מּוֹדְתָא וּפֿבוּבֶבּנוּ אָם מֹלְ שִּוּבִעֹא וֹפֿבֹבנוּנִי

וֹלֵבוֹת לוּוֹבְנָוֹשׁ מָלְ וֹכְסַׁע

offered. burnt-offering which he hath shall have to himself the skin of the man's burnt-offering, even the priest And the priest that offereth any

offereth it. the griddle, shall be the priest's that dressed in the stewing-pan, and on baked in the oven, and all that is And every meal-offering that is

Aaron have, one as well as another. with oil, or dry, shall all the sons of And every meal-offering, mingled

offer unto the LORD. peace-offerings, which one may п And this is the law of the sacrifice of

soaked. mingled with oil, of fine flour wafers spread with oil, and cakes mingled with oil, and unleavened thanksgiving unleavened cakes he shall offer with the sacrifice of If he offer it for a thanksgiving, then

thanksgiving. sacrifice of his peace-offerings for shall present his offering with the With cakes of leavened bread he

igid:

לכל בני אסרן מסיס, יכול לכולן, מלמוד לומר לכסן סמקריב, (9) לכהן המקריב אחה וגוי. יכול לו לבדו, מלמוד לומר (זבמים קג:):

מומק ומנפס לנפום שפול בפן שמן:

על נס שנעשה לו, כגון יורדי הים, והולכי מדברום, וחבושי (בו) אם על תודה יקריבנו. שם על דבר הודאה

(ע) חורה אחת להם. נדגר זס: הכהן אשר יכפר נים סממוריס, ומולס שנמרפה, שסס לריכין לסודום שכמוצ

5451: הא כילד לבים אב של אומו יום שמקריבין אומה (מ"כ פרק י, ז' מדבריות כ' עשרון: מרבכת. לחם הלוע ברותהין כל מפורש במנחוח (דף עו.), ושעורן ס' סאין ירושלמיוח שהן מגסי וכסיב על חלם לחם חמץ וגוי, וכל מין ומין י' חלום, כך החודה. ד' מיני למס, מלום, ורקיקין, ורצוכס, ג' מיני פרט לטבול יוס וממוסר כפוריס ואינן שאינן מולקיס בעורות אלא ליוס ולילה, כמו שמפורש כאן: והקריב על זבה (8) עור העולה אשר הקריב לבהן לו יהיה שלמי מודס סן, ומעונות לחס סאמור בענין, ואינן נאכלין (מהלים קו, כא־כב), אם על אחת מאלה נדר שלמים הללו, בו. סראוי לכפרס מולק צו, פרע לעצול יוס וממוסר כפוריס בהן יוֹדוּ לַם' מַמְדּוֹ וְנִפְּלָּאוֹמָיו לְבָּגֵי שְׁדֶס. וִיִּוְבָּמוּ וּצְמֵי מוֹדֶס

קדושת הגוף (שם עת:) ליפשל ביולא ומבול יום, ומללאת (10) בלולה בשמן. וי מנמם נדבס: וחרבה. וי מנמם (13) יקריב קרבנו על זבח. מגיד שמין סלמס קדום

למולין בפדיון עד שישמע הובת:

אָּעַבַּם עַהָּלְמִים לָוָ וֹבִּיֶּנִי: ې*دى*پە جىنب خختا بىنچم ⁺¹ וְהַקְּוֹרִ מִמְּנִנִּ אָּחָדִ מִכְּלִ קְּרְ

كَلْحُدُر يَهُكُم كِهِ رَقِيلَ مَقَادِ יִבְשַּׁר זָבַח תּוֹדָת שִּׁלְמָּיו בְּיִוֹם

ימְפְּוֹבְינוֹת וְהַנּוֹנוֹת מִפְּנִּינוֹ יִאַכֹּבִי: בְּנִיִּם עַלַבְיבִוּ אָת־וִּבְחָוּ בֹּאָבֶלִ

ىلىم ئىلىد ئ ^ע וֹנַנִּנְטַׁר מִבְּשָּׁר הַזְּבָּח בַּיּוֹם

נופנו הולע שהא: خلاح نكثك لكثقم كبركك הַמַּקְרָיב אֹהוֹ לָא יִחְשָׁב לוֹי s הְלַלְּוּו בּוֹוִם עַהִּלְוּה, לָאִ יֹבָבֵּע

בַּלְ מַנְיוָר יאַכַלְ בָּשֶּׁר: לא "אֿכָּל בֿאָת וֹמָבֹר וֹנְיַבֿמָּנ

> לוּדְשַׁיָּא דִּילִיה יָהֵי: לְבְּעִוֹלְא בְּיִוֹנְתְ יָתְ בַּם נְבְּסָתְ

נגנע מבוה ער צפרא: בּוֹם לוּוֹבְנֵיה וֹטְאָכִיל לָא וְבְשָׁר וְכְסָת תּוֹדָת קוּדְשׁוֹה

نْكَكَّادُ،دِ: יָת נְכְסְתֵיה יִתְאֲבִיל וּבִיוֹמָא בוומא דיקביב נאם נבבא או נבבקא נכסת

: ١٠٠٠ けにひと はくいひない בְנוּרֶא デージロダア ÜĖML (CÓÚX

מניה חוביה יקביל: ליה מְרַחַל יָהֵי נְאָנָשׁ דְּיִיכוֹל במלבור וטוע לא וטטמור שׁלִישֹאַר לָא וֹבִי לְבַתְּוֹא מֹבְשָׁר נְכְסָת קוּדְשׁיה בִּיוֹמָא ※ は ※ で べん ※

ללידשא ייכול בשר ובשר קודשא כַל מַסְאַב לָא וֹטְאָבׁוֹלָ בָּתוֹבָא וְבַשְּׁר קוֹדְשָּׁא דִּיִקְרַב בַּבֶּל

> peace-offerings against the altar. dasheth the blood of the LORD; it shall be the priest's that each offering for a gift unto the And of it he shall present one out of

until the morning. offering; he shall not leave any of it shall be eaten on the day of his peace-offerings for thanksgiving And the flesh of the sacrifice of his

that which remaineth of it may be his sacrifice; and on the morrow be eaten on the day that he offereth a vow, or a freewill-offering, it shall But if the sacrifice of his offering be

shall be burnt with fire. flesh of the sacrifice on the third day But that which remaineth of the

81

91

S٦

iniquity. soul that eateth of it shall bear his shall be an abhorred thing, and the imputed unto him that offereth it; it be accepted, neither shall it be all eaten on the third day, it shall not sacrifice of his peace-offerings be at And if any of the flesh of the

eat thereof. the flesh, every one that is clean may shall be burnt with fire. And as for unclean thing shall not be eaten; it And the flesh that toucheth any

שלמים (זבחים ד.): (14) אחד מבל קרבן. לחס אחד מכל מין ומין ימול ום, אינה טעונה לחס ונאכלם לצ' ימיס, כמו שמפורש צענין:

לסרמיק אדס מן סעבירס (ברכות ב.): אבל אוכל סוא כל סלילס, אס כן למס אמרו עד מצומ, כדי יאכל. וכומן נשרס ומן לממס: אציניה ממנו עד בוקר. ליוס ולילה (וצמים לו. מ"כ פרק יצ, ה): ביום קרבנו לרבות חעאת ואשס, ואיל נזיר, וחגיגת י"ד, שיהיו נאכלין (פו) ובשר זבח חודח שלמיו. יש כאן רצויין סרצס, (פו) ואם האכל יאכל וגר.

במחשב בשחיטה (۲(,95 0, 12): למטה מנופת חוה ושוק בשלמים (פסוק לד), והמודה קרויה בגי לבשיון וִפֿיָה וַשִּנְה (ברחשים לו, כד) מִּמ וַלַבָשׁ וְלְבָשׁ מִרְשָׁם שו:), ובשרה לבעלים חוץ מחוה ושוק שבה, כמו שמפורש "מלל) וי"ו זו יחירה היא, ויש כמוה הרבה במקרא, כגון וִ מַבֶּּ למרומס לכסן סעובד עבודמו וסשאר נאכל לבעלים (מנחות - וממחרה והנוחר ממנו. בראשון,יאכל. (מ"אוסנומר ממנו

(15) ואם נדר או נדבה. עלה סגיהה על הודהה על מונט משם: פיגול יסיס: והופש האכלה ממנו. אפילו נמוך סומן, פירושו בשעת הקרבתו לא מעלה ואת במתשבה, ואם משב הוא נפסל, ואינו נפסל צשלישי (מ"כ פרשמא ה, א). וכן למפרע, מלמוד לומר סמקריב אומו לא ימשב, בשעת הקרבה לְטָבלִו בשליִשִי שׁבְמוּב מגבר יכול אָס אָבל ממנו בשלישי יפּשל

ದಭ್ಯಗ್: מֹלְיִנְ וֹנְכְּבְׁנִיִּנִי בַיִּנְפָּמָ בַּנִינִא تَهَٰزُمْنَ لِيُهُلِ كَنتِيْتِ لَمُثَمِّكُ لَا يَصْرُهُنُهُ لَا يَصْرُهُنُهُ لَا يَصْرُهُنُ إترؤظت يختيا مغرر جتا مييجا يهزن جيددنر جناج ببزدوه

בירה הגיע

נוֹמִשׁנגוּ אָׁנֹמֹא עַעוּא לוְהַמְּנֹא בַּלְבָם וֹנִ וּסָאוָלִנוּנִינִי

shall be cut off from his people. his uncleanness upon him, that soul that pertain unto the LORD, having of the sacrifice of peace-offerings, But the soul that eateth of the flesh

בספרי ספרד ואשכנו) עַרָּאַ מִעַּמֶּיהָ: (פּ) (אין פּרשה אַשֶּׁר לַיהוֹגָה וְנִכְּרְתָּה הַנָּפָשׁ נֹאָכֵל, מִבְּמָּר זָבָח הַמְּלְמִים וְיִיכִילְ מִבְּמָּר וָכָסִי מִנִּאָ מְמָאֵנִי אַנְ בְּבְלַגְהַמֵּבֹּא מְמָא מִסְאָבָא אַנְ בְּבָלְ מְּבֵּוּאְ מִסְאַב בְּטְּמְאָת אָרָם אָנוּ בִּבְּהַמָּת せんしゅいき

בועמוה: ַבְקְרָם וְיָ וִיִשְׁמֵּיצֵי אֲנְשָׁא הַרהֹא בַּטְגַאַבוּע אַנְאָב אַן בּבֹּהֹגבא נאנה אב, וצוב לכץ מפאר

shall be cut off from his people. Pertain unto the LORD, that soul sacrifice of peace-offerings, which thing, and eat of the flesh of the beast, or any unclean detestable uncleanness of man, or an unclean unclean thing, whether it be the And when any one shall touch any

ﯩﺪﯨ <u>ﺯﯦִּדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹיֶטְה לֵאמִר:</u> װַמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשָה לְמֵימַר:

בּל_חָבֶּר הָּוִּר וֹבֵּהָב וֹהֹו לָא בֹּלְ טַּבר טוִר וֹאִמָּר וֹהו לָא يَـقُد جُر خُرْر نَهْلُجُر رَجْهُل مَرْب مُرْب مُونِ مُل خُرْر نَهْلُجُر ذُمْرَمَه

sheep, or goat. saying: Ye shall eat no fat, of ox, or Speak unto the children of Israel,

And the LORD spoke unto Moses,

עאָכֹלְעוּ: <u>הממור לכל הלאלור ואליך לא ההצדור לליל עלין אימוליל</u> לי נְעַלְב נְבַּלְעְ נִעַבְּר מִבְּבְּבִּי וּהְרַב נְבִילָא וּהְרַב הְבִירָא

ロ※二人に:

לא שולקונוש:

eat of it. other service; but ye shall in no wise torn of beasts, may be used for any itself, and the fat of that which is And the fat of that which dieth of

אַּמֶּׁר יַקְרָיב מִמֶּנָה אָמֶּה בִּעִּירָא הַיקְּרִיב מִנָּה מִוּרְבָּנָא چر چَر אُڃِر شَرْح فِرا سَجِيفِن هِين چِر ڄِيندنر مِرَجِهِ فِرَ

shall be cut off from his people. LORD, even the soul that eateth it offering made by fire unto the beast, of which men present an For whosoever eateth the fat of the

57

٤7

77

07

:Saring:

ದ್ದಿದ್ದಿ: ליהוֹה וִנְכְּרְתָּה הַנָּפָשׁ הַאַכֶּלֶת בְּרָם :: וִיִּשְׁהִיצִי אַנְשָׁא דִּיִיכוֹל

מוּשְׁבתוּכֶם לַמִּוּף וְלַבְּתַמֶּה:

מוטבניכון דעופא ודבעידא: ⁹ וֹבֹּלְ_בַּׁםְ לָאִ עאָבֹלְנְוּ דַּׁכִּלְ וֹבֹלְ גַּמֹא לָא עֹוּבֹלְוּוֹ דַּכִּלְ

beast, in any of your dwellings. blood, whether it be of fowl or of And ye shall eat no manner of

שהור יאכל בשר. כלומר כל מס שאפרמי לך בממאמואשם אלא סבעליס, לכך ואמר כל מסור יאכל בשר: (והבשר כל ישְׁפַן וְסַבְּשָׁר מִּמְבֵל (דבריס יב, כו), יכול לא יאַכלו שלמיס שהור יאכל בשר. מס מלמוד לומר לפי שנהמר וַזַס וַבֶּמָיְדְּ (פו) וחבשר. של קדש שלמיס אשר יגע בכל ממא לא יאכל: אלא אוסרס, וסבשר אשר יגע בכל ממא וגוי. ואוסרם ממא

(12) ושמאחו עליו. בעומלם הגוף הכתוב מדבר ולא תאמר אין אימור תל על אימור (תולין לז.): במיל): ימכלום, בצשר זם מני מומר לך כל מסור ימכל בשר, מפילו בכל שאם ילאו חוץ לקלעים אסורה, כמו שכחוב בחלר אהל מועד

(זבחים מג:), אבל מסור שאכל את הטמא, אינו ענוש כרת,

(24) יעשה לכל מלאכה. בט ולימד על החלב שלא נאמר אלא על טומאת מקדש וקדשיו: (ז.), מממ לכלל, ומממ לפרט, וממח ללמד על קרבן עולה ויורד באוכלי קדשים במומאם הגוף, ודרשוה רבומינו בשבועות בגוירס שוס (מ"כ יד, ג. מכוח יד:). ג' כרימוח המורוח וחבשר. לרצום אבר שילא מקלמו, שהפנימי מוחר: כל שאכל אם המקור אינה מפורשם במורה, אלא חכמים למדום

וימול על איקור מלב, שאס אכלו יממייב אף על לאו של נבילה, ואכל לא האכלהו. המרה מורה יבוה היקור נבילה וערפה שלינו מעמל עומלת נבלות (פקחים כג. מ"כ פרשמל י, ח):

97

בספרי תימן) ದಭ್ಯಗ: (ಡ) (XY GFWT Ċ4_îĠ@ אַמִּגַע בַּלַ

ן וְשְׁשׁנִג*ּׁג* אַנְשָׁא הַרוּא מִעַּמִּיה: אָלָה בּנוכוָל כַּל דַם

from his people. blood, that soul shall be cut off Whosoever it be that eateth any

85 נִיְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

מּגְבַע שְּׁלְמֶינ: ליהנה יביא אָת־קְרְבְּנָוֹ לִיהֹוָה ÿ⊓⁻ӱ⊈⊔ كقد غرفت نشلغر دهند

לְבְּרָם !! מִנְּכְסָׁנֵ בִּנְרָשְׁתְנִינִ: בוב ול הניה לנו לונְבַּלְּהַנִי שְׁלְמֶּיִל דְּמְקְרֵיב יָהׁ נְכְסָׁהַ קּוּדְשׁוֹהִי מקיל מם בני ישְׁרָאָל לְמִימִר

خظتر نيايا: אַת הַחַּנְיָה לְהַנִיף אֹתָוֹ הְנוּפֶּה יָת תַּרָיִא לְאָרָטָא יָתִיה צַּרָטָא בְּרָם יָיָ: os אָטַרַעַּקְלֶב עַּלְרֶעֶלְיִוֹ וְיִלְיִאָּמִוּ יִנִי עַּרְבָּא עַּלְ עַדְּיִאָּ יִיִּנִינִיהַ עַּ נְבְינִ טְּבִיאָּנִנְּע אָע אָהָּג וְעִינְע וֹבְיִנִי וְיִנִינִוּ וְנִינִּלְ נִי מִנְּבְּנִּלָּא בַּינִ

نڂڴڐ؞ڔ؞ مقاجرت بجبت چوپدر تحتا אָנוַ⊥נַנוֹמֶב

نختيك، למוביא ויהי הויא לאהרו בַּוֹינִא גֿע עֿבֿלאַ

לכבון מוּבְהוּ שַּלְמִיבֶם: יג וֹאֵתֹ שַׁוֹל הַיְּמִין הַהְּנִי הְרוּמֶה

ݣݣڷڒٙ؉ XĠĹſĸĹX הַבּא בַנְּמִנְיָא שַשְׁנִינוֹ

١٠١٤ كِالْحُونَ שבינה שיק הימין למנה: וֹאָטַ בַּנוֹלֶב מִבָּוֹ, אַנִּיגָן לַנָּ הַמַּקְרָּיב אָת־קַם הַשָּׁלְמֶים

> saying: He that offereth his sacrifice Speak unto the children of Israel, :Saring: And the LORD spoke unto Moses,

LORD out of his sacrifice of

shall bring his offering unto the

оf peace-offerings unto the Lояр

wave-offering before the LORD. that the breast may be waved for a the fat with the breast shall he bring, offerings of the LORD made by fire: His own hands shall bring the

peace-offerings.

shall be Aaron's and his sons'. smoke upon the altar; but the breast And the priest shall make the fat

peace-offerings. out of your sacrifices of unto the priest for a heave-offering And the right thigh shall ye give

78

67

Lτ

have the right thigh for a portion. peace-offerings, and the fat, shall offereth the blood of the He among the sons of Aaron, that

בוגרך לומר: נוסגם בכל מושבום, ובמסכם קדושין בפ"ח (לו:) מפרש למס - החוה למה מביח, להניף אוחו הוא מביחו, ולא שיהא הוא מך מושבוחיכם. לפי שסים מוצם סגוף ולינס מוצם קרקע צמנמום (דף פצ:): אח החלב על החזה יביאנו. ולם (62) לעוף ולבחמה. פרט לדס דגים וחגנים: בכל סַמִּוְבַּמָה (שם טִ, כ), למדנו שג' כהנים וקוקין לה, כך מפורש

רוסו שנאמר ויַשְׁימוּ אָת הַשַּׁלְבִּיס עַל הָמָוֹית וַיַּקְעֵר הַתַּלְבִּיס הקער חלבים שאינו חולק בבשר: שַׁמַּנוּפְּט תַּךְ טְּשֵׁג שַׁמַלְבִּגִם וֹבִּנְטָוּ לְטִׁנִיף וִדוּ, (ווּלְבְטָ וִ' מו)' וסמלב למעס, ווסו סממור במקום מחר שוק שמרומה ושום הפרק סממלעי שהוא פובך של ירך (חולין קלד:): יביאנו. כשמניאו מנים המטנחים נותן החלב המזבח (מ"כ פרק טו, ד): של:): אח אשר הי. ומס סן סאשים, את המלב על לאהרן למדנו שאין הבשר נאכל בעוד שהאימורים למעה מן וסמלב וסמוום נמונין בס, ויד כסן מלמעס ומניפן (מנמום (וצ) והקשיר הכהן את החלב. ואמר כך וסיס סמוס (30) ידיו חביאינה וגוי. שמסא יד סנעלים מלמעלה אף החום לאשים, לכך נאמר את החום להניף וגוי:

סמשים, לפי שנמתר מת משי סימת סתלב על סמוס, יכול שיסמ

合位と

ĊĖĽ

tĊŌĽ

על החום, וכשנותנו ליד הכהן המניף ומולה החוה למעלה (32) שוק. מן הפרק של הרכובה הנמכרת עם הרחש עד

ולאחר החנופה נוחנו לכהן המקטיר, ונמלא החוה למטה, ולהקטיר חלביו, ילא טמא בשעת זריקת דמים או בשעת (33) המקריב את דם וגרי. מי שסול כלוי לזריקתו

לְטַׁלַ מִנְלֶם מִצְּעַ בַּנָּגָ נַהְבַּצְּלָ: אָטָׁם לֹאַנְיוֶן נַכְּנֵוֹן וּלַבָּוֹוּ نَّهُلُهُم مَنْخُلَا هَٰذِمْنَكُم لَهُظَّا ÷ ַ הַקְּרוּמָה לְקַהְּיִּל מֵצֵּת בָּנֵי־ בּי אָת־חַוֹּה הַמְּנִפְּה וְאָתו שָׁוֹק

نظِلَةِ וֹלְבֹנוְנִי. לְלֵנִם מֹלִם מוֹ בֹנוֹ ויהקית וְהָהוֹן לְצַּהַרוֹ פְּהָנָא לני ושְּׁבְאֵל מִנְּכְסָת קּיִדְשָׁיהִיוּן מְּלֵא בַאַפֹּבְשוּיהָא לְּהַיבִית מִן אַבׁנו נִט טַבוֹא בַאָּבֹמוּטָא וֹנִט

ever from the children of Israel. priest and unto his sons as a due for have given them unto Aaron the sacrifices of peace-offerings, and children of Israel out of their thigh of heaving have I taken of the For the breast of waving and the

خَصَالِ حَيناتِي: מאשי יְהוְהַ בְּיוֹם הִקְרַיב אֹהְם וֹאָת מִשְׁתַת אַבְּרֹן וּמִשְׁתַת בְּּנְיוּ

يركك والمنافية المنافية المنافية المنافقة المنا בא רבות אַהַרן ורבות

given them of the children of Israel, which the LORD commanded to be

מְאָשִׁם מִאָּט בֹּדָג וֹאָבֹאַלְ צִּינִבּוּן וֹטִבּוּן מוֹ בֹּדָּג וֹאָבֹאָלְ هِهُدُ جِنْمَ بِمَزْمَ خِيْمَ خِيْمَ جِنْمَ جِوَوَبِهِ بِ خِهِمَا جَمَارً جِنَمِهِ

of the meal-offering, and of the This is the law of the burnt-offering, It is a due for ever throughout their

نْجَائِدُكُ لَا لِيَهْجُمُونِكُ: لْكِلَاقُهُ لَا لَاجْهُمُونَ لَجُونَا فِي الْمُعَلِينَ فَكِلَاقُونَا فَرَاهُ فَي الْمُؤْمِنِينَ فَي الْمُؤْمِ אַמ הַפּוּלָה לֶשֹּלֶה לַפִּנְחָה דָא אוֹרָיָהָא לַעַּלְהָא לְמִנְחָהָא

חַקָּת עוֹלֶם לְדוֹרְהָם:

ילְנֹכְסַנֵּ לִיּדְשָׁיָּא:

לום הלם לגבירוון:

sacrifice of peace-offerings; consecration-offering, and of the guilt-offering, and of the sin-offering, and of the

in the day that they were anointed.

minister unto the LORD in the

the LORD made by fire, in the day

of his sons, out of the offerings of

This is the consecrated portion of

Aaron, and the consecrated portion

when they were presented to

Ζ٤

98

generations.

priest's office;

בְּמִבְבַּר סִינְי: (פּ) לְנַלְנְיִׁר אָנַן לַנְלָּנְיִנִם לִיהְנָת אָנ סׁגלוֹ בּׁנְוִם גּּוּטְוּ אָטַ בּּׁדֹנ וֹחֶבַאָּכִ אַשֶּׁר צְּנְּה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה בְּתַּר

ŽĹO L ŁŒĹŁĹ% ŁŎĸĸ: וֹמְבֹאֵל לַלַבְבֹא זֹט לַנּוֹבְלָּצִיוָן בׁסִנְיִ בַּנְמָא בַּפַער יָט בַּנָי הפקיד ון ות משה בטורא

the LORD, in the wilderness of Sinai. Israel to present their offerings unto that he commanded the children of Moses in mount Sinai, in the day which the LORD commanded

רניעי וְיִדְבֶּר יְהְוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמִר:

ימַלֵּיל וְיָ מְם מִמֶּע לְמֵימַר:

:Saring: $III\Lambda$ And the Lord spoke unto Moses,

הְאֵילִים וְאֵת סָל תַּמַצְּוֹת: וְאָתו פָּר הַחַשְׂאַת וְאָת שְׁנֵּי ្នុ ន្តែជ ក្នុនុក្ខាជ ន្តែជ ម្ចុំជ្ញាក לוח מום אנורן ואים בנונו אינו לינוכ ליו אנורן וניו בנוניו

ווט שבון בלבון ווט סלא בַרְבִיתָא וְנְת תּוֹרֶא דְּחַמְּהָא אַמּוִע וֹנִיז לְבוּמִּנֹא וֹנִיז מִמְּטִא

the basket of unleavened bread; sin-offering, and the two rams, and oil, and the bullock of the and the garments, and the anointing 'Take Aaron and his sons with him,

פַּתַח אָהֶל מוֹעֵר: יּ נֹאָט כֹּלְ טַמְּבְוֹע עַלִּעָדְלְ אָלְ נִיְעָ כִּלְ כִּּנְאָשֹׁא כִּוּנָאַ לְעָרַת

מְמְבּׁן וְמִנְא:

Sairsom fo congregation at the door of the tent and assemble thou all the

(drca (1:): (48) החנופה החרומה. מוליך ומגים מעלס ומוריד סקמת סמשכן, שלין מוקדס ומלותר בתורס:

(עב) ולמלואים. ליוס מינוך סכסונס:

(ב) קח אח אחרן. פרשס זו נאמרס שבעת ימיס קודס ועכשיו ביוס כאשון למלואיס חור וזרוו בשעת מעשס: . אלו האמורים בענין לוואת המלואים בואתה תלוה (שמות כע) אהרן. קמנו נדנריס ומשכסו: ואת פר החשאת וגר.

87

אָבֿל מוּעָר: אֹתְוֹ וַהִּקְּהֵלְ הְעֵּבְוֹה אֶל־פָּתַח וניַעשׁ משֶּׁה בְּאֲשֶׁר צְּנָה יְהְנָה נַעָּבִּר משֶּה

בְעַבַת מַמָּכַן וִמָנָא:

door of the tent of meeting. congregation was assembled at the commanded him; and the And Moses did as the LORD

حَيِّرَهُمُلِي: ದೆಜ್ಞಗ ※く_口はむし

פּטׁלִמֹא בַפּפֿגר גָן לְמִמֶּבַר: משֶה לְכְנִשְׁמָא בֵּין

to be done.' which the LORD hath commanded congregation: 'This is the thing And Moses said unto the

בּלנו נוֹבְעַל אָטָם בּמֶּנִם:

לנוני נאסני נמרון למיא: וקריב משה ית צהרן וית

sons, and washed them with water. And Moses brought Aaron and his

۲, ۱: ניַהְגַּר אַנוּ בְּהַשֶּׁב הָאָפָּר נַיָּאָפָּר עַמְּלָיל וַיִּתְּן עָּלָיו אָת־הָאָפָּׁד ע אָטוַ בּאַבֿוָס וֹגֹלַבָּה אָטוַ אָטַ נַיּמָן עָּלֶיו אָת־הַכָּמֹנָת נַיַּהְנָּר

אַפּוָבֿא וֹאַטַבֿוֹן בַיה בַּיה: אַיפוּדָא וְזְרֵיז נְתִּיה בְּהִעִּין וֹט מֹמֹגלֹא וִינַר מַּגְוָנִי, וֹטַ נמוה בְּהָמְנָנְא וָאַלְבֵּישׁ נְתִּיה ויהב עלוהי ית כמונא וזביו

him therewith. of the ephod, and bound it unto him with the skilfully woven band the ephod upon him, and he girded clothed him with the robe, and put and girded him with the girdle, and And he put upon him the tunic,

TUC: אָבַבַּעַהָּוֹ אָנַבַּעַאִנגַים וֹאָנַב וּנְיָשֶׁם הַּלְוּנ אָתַ-תַּעָהָוּ וּנִימֵן

בוּהַלֹּא נֹע אִנַבּוֹא נֹנִע טַנּמּנֹא: וְשָּׁוּי עֲלוֹהִי יָת הוּשָׁנָא וִיהַב

the Urim and the Thummim. him; and in the breastplate he put And he placed the breastplate upon

בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: פְּנְיוֹ אֲתַ צֵּיץ הַזְּהָב גֵּוָר הַפֹּרֶשׁ تزشِ مَح_تفخرُفُك هُج_ثبح וֹנֹמָם אַטַבַנוּמִגַּנֹפֿט מּלַבראָמִוּ

ूं देय दिख्येतः בְּלִילָא בְּלוּדְשְׁא בְּטָא בְּפַבּיר אַפּוָנוֹ וֹנו אַנאָא בַּנַנִיבּא نهند مَح مَعْتَطَعُ حُكَّدُرِ וְאָוּוּ יָתְ מַצְּנָפְּׁהָא מַלְ בַיִּאָוּהַ

as the LORD commanded Moses. set the golden plate, the holy crown; and upon the mitre, in front, did he

And he set the mitre upon his head;

אַמֶּבַבְינוֹ נוֹלַבְיּמ אָטֶׁם: וּנֹמָאָם אָט_בַּמָאָבוּ וֹאָט_בַּבַ ाःजुन वधुन श्रुवः पृथ्नं चवित्रं प्रेपं

לא גביה וקביש יההון: בבוטא ובלי וח מַּמַּכוֹא ווֹט に登し

that was therein, and sanctified and anointed the tabernacle and all

And Moses took the anointing oil,

וּאָטַבַּנּוֹּ לְלַּגַּאֶם: וֹאָנו_כַֿל_כַּלָּיִוּ וֹאָט_עַכֹּיָּנ $^{''}$ $\dot{\mathbf{e}}$ %**ロ**⁻⊑ぬţ<u>⊊</u>页 ננו ממני מל_במופה מַלַבמופה מַלָּבמ וֹאַבּי מניה על מוֹדְבָּהָא שָּׁבַע

خطيهاناتابا: מְנִוְעִי וְיָת בִּיוָרָאָ וְיָת בְּטִׁיםִיה וּמְנְיוֹ וְנַבּי יִנִי מִּבְבַּנִיא וֹיִנִי כַּבְ

and its base, to sanctify them. altar and all its vessels, and the laver altar seven times, and anointed the And he sprinkled thereof upon the

(3) הקהל אל פתה אהל מועד. זס למד מן סמקומות (8) את האורים. כמג של שם סמפורש:

שכחויק מועע את המכובה:

הענין הזה בפרשת המלואים פירשתי בואתה חלוה (שם): סקב"ס לעשות, ואל מאמכו לכבודי ולכבוד אחי אני עושס. כל (א) זה הדבר. דברים שמרמו שמני עושה לפניכם לוני

(9) וישם על המצופה. פמילי מכלמ הקבועים בליץ ומן

על המלנפח נמלא הליץ חלוי במלנפח:

عررز: (11) ויו ממנו על המזבח. לא ידעתי היכן נלמוה בהואות

هَتَدًا رَيْضَهَا هِنَا ذِكَالِهُا: יי וּנִבּל מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁהָה עַל רַאִּשׁ

בּאַמֶּר צְנָּה יְהְנָה אָת־משֶּה: هَجُرُّم تَنْكُخُمُ كُلُات مَدُّقَمُيْن يَفَيُدًا لَهُنُوّا كَيْنَا فَيْخَمَرا וּגֹלְבֹאָם כַּשְּׁינִי וּגִּעִוּר אָעַם يرקב משֶׁה אָת־בָּגַר אַהַרֹּן

ראש פַּר הַחַמָּאת: אַבְּרָן יִבְּנְיוֹ אָת־יְבִיהָם עַּלַ ניגש אָת פַּר הַחַמְאָת ניִסְמֹך וְקָרֵיב יָת תּוֹרֶא דְחַטְּמָא

עמּוֹבְּעֹ וֹנְלֵלֵבְׁמְעִנְיִ לְכַפָּׁר מְּלֶנִנִ: לְכַפָּּרָא מֵּלְנִנִי: וֹאָע_בַיבַם بتوح 34_1011 خُمُمُخُمُ لِللَّهُ اللَّهُ ال s זַנְמָּן מַּלְ קַרְנְוָת חַמּוְבָּחַ סְבִּיבִ נישָׁחָט נילַח מֹשֶׁר אָת־הַדְּםֹ

ניקטר משֶה המוְבֶּחָה: نڠٮڝؙۊ؞ڽڂڂڔؙٮڹڠٮؽڂڂؿٳ ַ מַּלְ_עַּטֶּבׁ וֹאָע יִעָּרָת עַכּבָּר رَبْطِه هُلَّ جِرَا بَيْرُكُ هُنِهُا

dÿn: לַמַּחַנָּה כַּאֲשֶׁר צְנָה יְהֹנָה אָתִ⁻ בְּנִירָא מִבָּרָא לַמַשְׁרִיהָא כְּמָא ין וֹאָם־פּּרְשָׁוּ שְּׁרָךְ בָּאָשׁ מִחָוּץ בִּשְּׁרֵיה וָנָה אִכָּלִיה אִנִיר

لِهِم لِنَجُرَدِ: هَلَالًا الْحُدُرُدُ هُلا أَلَّهُ مُنْ مَرْدٍ وَفُرُودَ هَبُدِا الْجَرَابُدُ بُنِ يَدِيدٍا וּיַקְבֶּר אָט אָנִגְ הַמְּלְנִי וֹיִּסְמְרֵי וְּקְבָּיִר יִט צִּכְּרָא צַּוֹּלְטָא

מַן הַמִּוְבָּה סְבֶּיב: פּי נִישְּׁחָט נַיּיִּדְרֹק מֹשֶׁדַר אָת־תַּבֶּם וּנְכַס וּזְרַק מִשֶּׁה יָת דְּמָא עַלֹ

> <u> ځوټښتين:</u> ב'ישָא דַּאַהַרֹן וְרַבִּי יָמֵיה וֹאָבׁוּעֹ מִמְּמִשׁא בּבְּבוּעָא מַּב

בְּמָא דְפַּקִּיד יְיָ יָה מֹשֶׁה: الهَجْدَة، بهدرا خصدنا لَيْت، يَصْدِيا וְקְבֵיב מֹשֶׁה יָת בְּנֵי צַּהַרֹן

על היש הורא דַּחַשָּׂהָא: יסְמַּבְּ צַּבְּרוֹ יְבְנִיהִי יָתְ יָבֵיהוֹ

Coitx Fartin Israin זְיַם מַּבְּבְּהַא וֹנִים בַּמָּא אַנִיכּל סְׁעוָר סְׁעוָר בַּאָגַבּמָיה וְעַבַּי ווער גל קרנת מדקקא ונכס ונסיב משה יה דְּמָא

משה קמדבהא: כולון ווים שוביון ואַפוע וני שׁבּר כּבְּדָּא וְנָת תַּרְמֵּין ולסוב לנו פֿל תּרְבָּא דְּעַל גַּוֹא

דפקיד יִיְ יָת מֹשֶׁהֹ: וֹאָטַ עַפַּׁב וֹאָטַ מָבוָ וֹאָטַ בֹּאָבוָ וֹנִטַ טַּוָבֹא וֹנִטַ מַאָבּנִצַ וֹנִטַ

מַל היש דִּכְרָא:

מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר:

him, to sanctify him. upon Aaron's head, and anointed And he poured of the anning oil

Lовр соттапded Moses. bound head-tires upon them; as the girded them with girdles, and and clothed them with tunics, and And Moses brought Aaron's sons,

of the bullock of the sin-offering. sons laid their hands upon the head was brought; and Aaron and his And the bullock of the sin-offering

it, to make atonement for it. the base of the altar, and sanctified poured out the remaining blood at his finger, and purified the altar, and horns of the altar round about with the blood, and put it upon the And when it was slain, Moses took

upon the altar. their fat, and Moses made it smoke the liver, and the two kidneys, and upon the inwards, and the lobe of And he took all the fat that was

commanded Moses. fre without the camp; as the LORD flesh, and its dung, were burnt with But the bullock, and its skin, and its

of the ram. sons laid their hands upon the head was presented; and Aaron and his And the ram of the burnt-offering

81

91

71

round about. dashed the blood against the altar And when it was killed, Moses

ריםי עיניו, ומושך באלבעו מוה לוה (כרימות ה:): כל מכפרומ: (12) ויצק. וימשה. לממלס יולק על כלשו, ולמ"כ נומן בין לקדושם: ויקדשהו. בעבודם זו: רכפר עליו. מעמס

(13) ויחבש. למון קמירס: (16) ואח יחרח הכבד. לגד הכגד, שהיה נועל מעע מן

(15) ויחשא אח המובח. מְמְמֹי וְמְבַּרוֹ מִצְרִים לִיכנק הכבּדעמה:

ַ וְאָת־הַאַּוִל נִמָּח לִנְמָּחִיִּו וַיַּקִּמָּר משֶׁל אָת־הַרְאִשׁ וְאָת־הַנְּמָהִים וְאָת־הַפֶּהֵר:

וּאָת־תַּמֶּרֶב וָאָת־תַּבְּרָעִים בְּלִּתְּץ בַּמָּיִם וַיַּקְמָר מֹשֶׁׁר אָת־ בְּלִתְּצִיל תַמִּיְבָּחָה עַלָּה הָנּא לְרֵיחַ־נִיחֹת אָשֶׁה הנּא לִיהֹוֶה בַּצִּשֶׁר צַנְּה יְהְוָה צָּת־מֹשֶׁה:

אָת־יְבֵיהָם עַל־הָאָעִ הַשֶּׁנָּי אָתִּדָּי הַמִּלְּאָים וַיִּסְמְבֵּי אַהַרָּוֹ יּבְנָיִי אָת־יְבִיהָם עַל־הָאָשׁ הָאָיִל:

رَّ بَهْضُّفَا رَبِهِمَ طَهُمَ ضِةِظَةَ رَبُهِا الْعِكَ جَهِرَا بِهَا هَيَا خَيَرَا مَرْضِدِهِ الْعِكَ جَهُمَا بِهَا مَرْضِدُهَ الْعِكَ خِهَا مِرْخُا مَرْضِدِهِ

> אָבְרֵיְא וְיָה מַרְבָּא: וְאַפֵּיק מֹשֶׁה יָת בֵּישָׁא וְיָה וְיָה דְּבְּרֶא פַּלְיג לְאֶבְרוֹהִי

> תְּמֵּׁׁׁׁיִ:
>
> עְּאֵטְׁלֵבְּׁלְא בְּׁנְהֵּׁלְא בְּפַּׁנְּׁׁרְ וְיִ יְנִיּׁׁ בְּׁנִּׁׁׁׁ אַ נְּׁבְּׁבָּׁיִּׁׁ בוֹ וְיִ בְּׁׁׁׁ בְּבָּׁנְא לְמַּבְׁבָּׁׁׁׁׁ בְּנְהֵּׁוֹּׁׁא מִּנְׁשָׁׁׁ בּיִּּ בְּמִּיִּׁא וְאַפַּׁיִלְ מִיְּשֶׁׁׁיִּ וֹיִׁיִּ בְּמִּיִּׁא וְאַפַּׁיִלְ מִיְשְׁׁיִּי וְנִיִּיִּ בְּּׁמִּׁיִּא וְיִבְּיִּלְ

> זְתְ זְבְּיִבְּוּן מַּלְ בֵּיִמְ צִּבְּבְׁאֵי לוּבְבְּנִיֹא וּסְמֵכִּוּ אֲנֵבְן וּבְּנִיְטִּי וְלֵבִיב זְתְ צִּבְּבָׁא שָׁנְיָנִאִ בּבָּב

> אַלְיִוּן בַנְּלְיָה דְּיַמָּינְא: וֹמָלְ אִלְיִוּן יְבִיה דְּיִמָּינְא וֹמָלְ מַלְ בִּיִם אִיבְנָא דְּאַבַּיבְן דְּיַמָּינָא נְּנְכַס נְּנְסֵיב מְיָשֶׁר מָדְּמֵיה וִיחַב

וְקְּבֵיב יָת בְּנֵי אַהַרֹּן וִיהַב משֶׁה מִן דְּמָא עַל רוּם אוּדְנְהוֹן דְיַמִּינָא וְעַל אָלְיוֹן יַהְלְחוֹן דְיַמִּינָא וְעַל אָלְיוֹן יָת דְמָא עַל מַדְבָּחָא סְחוֹר סְחוֹר:

ונט עּוֹבְּעוּן ונִט מְּפֵא בְּנִשּׁׁנִא: שְׁבָּר כְּבְּבֵא וְנִט עַּוְשָׁוּ כִּיְלְנְּ ונִט כָּלְ עַּוֹבְא בַּתְלְ זָּוֹא וֹנִט וּנְטִב נִט עַּוֹבָא וִנִט אַלְנִטֹא

נמל שְּקְא דְּיִמְינְא: נְאָלְפֵּוּגְ טַבְ נְאָנְיֵנִם מָשָּר טַבְּנָ נְגְרִיצְּהָא דְּלְטִים מָשָּׁר טַבְּא נְסֵיב גְּרִיצְּהָא פַּמִּירָיָא טַבָּא נְמָסַלְא דְּפַמִּירַיָּא דְקְּדָם יִיָּ

And when the ram was cut into its pieces, Moses made the head, and the puet smoke.

And when the inwards and the legs were washed with water, Moses made the whole ram smoke upon the altar; it was a burnt-offering for a sweet savour; it was an offering

The altest; it was a hurne-offering for a sweet savour; it was an offering made by fire unto the Lord; as the Lord commanded Moses.

And the other ram was presented, the ram of consecration, and Aaron and his sons laid their hands upon the head of the ram.

And when it was slain, Moses took of the blood thereof, and put it upon the tip of Aaron's right and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot.

And Aston's sons were brought, and Moses put of the blood upon the tip of their right eat, and upon the thumb of their right hand, and upon the great toe of their right foot; and Moses dashed the blood against the altar round about.

And he took the fat, and the fat tail, and all the fat that was upon the inwatds, and the lobe of the liver, and the two kidneys, and their fat, and the tight thigh.

57

77

07

And out of the basket of unleavened bread, that was before the LORD, he took one unleavened cake, and one cake of oiled bread, and one wafer, and placed them on the fat, and upon the right thigh.

(22) איל המלאים. איל העלמים שמלואים לעון עלמים שממלאים ומעלימים את הכהנים בכהונתם:

خظتر نيات: וֹמֹלְ כּפֹּּוּ בֹּלְנִוּ נִיֹּנִינַ אָטִׁם שׁנִופֹּּע וֹמֹלְ נִבִּי בִּנִיִּנִי נֹאָבִים נִשְׁנִוּ וּיַםן אָת־תַכּל עָל כַּפָּי אַהַרן וִיהַב יָת כּוּלָא עַל יָדִי אַהַרן

אָבְמָא פֿבַם וֹנִי:

for a wave-offering before the LORD. hands of his sons, and waved them hands of Aaron, and upon the And he put the whole upon the

Lτ

הוא ליהוֶה: מִלְאָים הַם לְרֵיחַ נִיחָהַ אִּשֶּׁר sz เวีย์ดีน บัต่โซ้บัน ลิง บัลุรับ โลอเช รุ่สมชับล ลิง ลิรุ่นั่ง

בוב לוא מובלוא בוא לובם וו: **くおいさきく**れ رَاغِٰ لَا لَيْ لَا كُمُولَ لِيَوْلًا خَوَالُهُ لَا الرَّهِ لِيَهِا يَهِدُ اللّهِ لِيَالِمُ اللّهِ اللهِ الله

made by fire unto the LORD. for a sweet savour; it was an offering they were a consecration-offering the altar upon the burnt-offering; hands, and made them smoke on And Moses took them from off their

בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: המקאים קמשָת הַנָּה לְמָנָה ڔؙڗٳؙڽڔ קנופָה לפָּנֵי ाञ्चन विक्षेत श्रुव क्षेत्रके ति ति ।

בְּמָא דְּפַקּיר יִיָּי יָה משֶה: בְּנַנְאַ לְמִמֶּר הֲוָה לִחַלַל ונסיב משה ית חדיא נאַרימיה

upon the altar, and sprinkled it oil, and of the blood which was And Moses took of the anointing LORD commanded Moses. the ram of consecration; as the the LORD; it was Moses' portion of

oroted it for a wave-offering before

And Moses took the breast, and

וֹאָט_בֹּנִבוֹ, בֹּלוֹ, אִטַּוּ: אָט_אַבֿון אָט_בֿלגַיו וֹאָט_בֿלוֹי וֹמּכַ בֹּלִבׁוּ בֹּלוּוּ אִשַּׁוְ וּוֹפַבַּמָּ مَحْ عَلَالًا مَحْ خُدُبُ اللَّهُ خُرِيدًا שניעי ימן הַדְּם אֲשֶׁר עַל־הַמּוְבֶּחַ נַיַּוֹ <u>्रंदे</u>न वंधूत वंधूद्धा त्वंष्तृत

וֹנִים בֹּנוְיבוּ, וֹנִים לְבוּיָהָ, בֹּנוְיבוּ, וֹפֹבּישׁ יָת צַּהַרֹן יָת לְבוּשׁוֹהִי לנוְנוֹ, וֹמֹל לְבוּמָ, לַנוְנוֹ, מֹמֶּ,נִי מק אַנְורן מַל לְבוּשִוּנִי וְמַל ימן בְּמָא בַּמַל מַבְבָּטָא וֹאַבִּי וּנְסִיב מֹשֶׁה מִמִּשְׁהָא דִּרְבוּתָא

garments with him. garments, and his sons, and his sons? and sanctified Aaron, and his upon his sons' garments with him, garments, and upon his sons, and upon Aaron, and upon his

אַבְרָן וּבָנֵו יאָבְלֻרוּ: עמלאָים כַּאָמֶר צִּיָּיִהִי לֵאִמֶר דָּפַּשׁ,וֹיִנִי אַרָוּ וְאָּרִרַהַלְּטְם אַמֶּר בְּסַלְ לַטִּמָא וּבְּסַלְ מִוּרְבָּנִיּא בְּמָא تَ خُدُر خَمُٰذٍ אַנוַ וַיֹּבֹּמְٰנַ שُٰנַו בַּמִּגִּ יִּטִ בֹּמִבֹּ אַנוֹ וַבַּמַּבַן וַיּאַמֶּר מֹשֶּׁה אֶל־אַהָּוֹן וָאֶל וַאָּמָר מִשֶּׁה לְאַהַרוֹן וְלְבָּנוֹהִי

くば、はし שאַכֹבוּ וֹמִלֹא וֹעַמֹּו שַּׁיכַבוּו זְשִׁישׁ וֹנִי

saying: Aaron and his sons shall ear of consecration, as I commanded, it and the bread that is in the basket of the tent of meeting; and there eat his sons: Boil the flesh at the door And Moses said unto Aaron and to

UMLEL: בּ וְעַנְּוֹלֶע פֿבּמֶּע וּבַלְטַם בּאָמ וּבִוֹמִטִאַר בּבֹמִבא וּבַלְטַם

בנולא מיקדון:

with fire. flesh and of the bread shall ye burn And that which remaineth of the

غياً يُلكُتُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ מבאוכם בו שִבְעַּוּ יִמִים יִמִבּאַ מפמיר שְׁבְּעָת יָמִים עַּדְי וִים מְלְאָת יָמֵין שְׁבְּעָלִם יִמִּר יִם מִשְּׁלִם بظڤِرَالٍ אُرُح مَائِدَ جُهُ رَاجِهُ نِعِهِا نِعِهِدِ الْمُؤَلِّ الْمُؤْمِ الْمُؤْمِ الْفِرِةِ الْمُؤْمِ

וימון יהקבר סורבנכון: ומו טובלוכון אבו מבמא

shall consecrate you seven days. consecration be fulfilled; for He days, until the days of your door of the tent of meeting seven And ye shall not go out from the

Еξ

(82) ויקטר המובחה. משה שמש כל שצעת ימי המלוחים כנגד סמלום וסרקיקין, כך מפורש במנסום (עם.): ולא מלינו שוק של שלמים קרב בכל מקום מוץ מום: (62) וחלח לחם שמן. סיל רבוכה, שסיס מרבה בה שמן בחלוק לבן (עבודה ורה לד.): על העולה. לחר העולה

78

יְהְנְה לַעֲשֶׁת לְכַפָּר עַּלִיכֶם: ** כַּאֲשֶׁר ִעְּשֶׂה בַּנִּיֹם הַזָּה צִּנְיֵה

ון לממבד לכפרא עליכון: בְּמָא בַּהְבַּב בִּיוָמָא בַבַּון פַּפַּיר

make atonement for you. LORD hath commanded to do, to As hath been done this day, so the

ŧξ

XI

98

35

לובבן אַנוּיה: אָנַן־מִּשְׁמֶבֶׁר יְרַלְּאַ יִּלְאַ יִּלְאַנִין יִּלְאַ יִּלְאַנִין יני נְלְיְלְתְ שִּׁבְעָּת יִמְים יִשְׁעַרְמָּם ופֿתַח אַהֶל מוֹעָר הַשָּׁבוּ יוֹמָם

בול ולא טמוטון אבו כן וביבי הִבֹּהֹא יוָמִין ודטבת ממפן זמנא שטבון

am commanded. the LORD, that ye die not; for so I seven days, and keep the charge of meeting shall ye abide day and night And at the door of the tent of

ದೆಜ್ಞಗ: (ರ) פמוקים הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צְּנָה יְהְנָה בְּיַר־ י ווֹמֹמְ אַנוֹנוֹן וּבֹּלוֹו אָנוּ כֹּלְ_

FAWT: ĿĒĔſĹ וַעַבַר אַהַרֹן וּבְנוֹהִי יָת כָּל

commanded by the hand of Moses. things which the Lord And Aaron and his sons did all the

before Pesah, read the Haftara on page 177. Haftara are on page 164. On Shabbat Parah, read Maftir and Haftara on page 168. On the Shabbat The Haftara is Jeremiah 7:21 - 8:3 & 9:22 - 9:23 on page 139. For Shabbat Zachor the maftir and

خُمَّلَالًا نَجُحُدُنُا نَجُاكُدُا نَصُلُمُ אמיי וַיְהִי בַּיִּוֹם הַשְּׁמִינִי קְרֶא מֹשֶׁה

نظ۪لۃے: משה לאַהַרוֹ וְלְבָנוֹהִי יִלְסָבֵי נְהַנְה בְּיוֹמָא הְמִּנִאָּר קְרָא

שמימִם וְהַקְּרֵב לִפְּנֵי יְהַוְּה: בּן־בְּקָר לְחַמָּאִי וְאָנִלְ לְתְּלֶוֹ שִּוֹבִי לְחַמְּחָא יִדְכַּר לַצְּלְהָא וּגְאָמֶר אֶלְ־אַנְרָן קַּחַ־לְּדְּ מֵנֶל

הַּלְמִּגוֹ וֹלֵבוֹרֵ צֹבִם וֹלִ: וֹאַמֹּר לְאַנִּרוֹ סִב לָבַ מִּנִּלְ בַּר

and a lamb, both of the first year, he-goat for a sin-offering; and a calf thou shalt speak, saying: Take ye a And unto the children of Israel

زچْבُم جُدْر مِّأْتِك فَمْرَمُه خُمْرِكِ: לב מות מור ביום לום ³ וֹאָלְ_פֹּדָּג וֹמִּבְאֵלְן שֹׁבַּבָּר לְאִלְּוַ

הַּלְמִּגוֹ לַהַּלְטַא: לְטַמְּטָא וֹמֵיגל וֹאִמָּר בַּנִי חָּנָא למומר סבו אפור פר אוון בונ ומְבֹאַכ שׁמַבָּוּכ

וֹשׁבֹא בּוֹוֹ מִשׁלֵּבִוּ לַכְּוּן:

burnt-offering; without blemish, for a

LORD appeareth unto you.' mingled with oil; for to-day the the LORD; and a meal-offering and an ox and a ram for

تغزح كَسَرَفِرت كَانِقِينَ إِينَا بَهُوَدَ كِنْجُونَ طِنْهُ سُورًا

ڲڒڔڟ۪۩؞ בַשְּׁמֶן בֵּי תַּיּוֹם יְתְוָה נְרְאָה דִּפִּילִא בִּמְשָׁה אָבִי יוֹמָא בִין נענַע נמוֹטַע פֿענַלָע לַבַּפַּטַא פֿבַם וֹנ נמוֹטַטַא

ב:) לעשות, זה מעשה פרה, לכפר זה מעשה יום הכפורים, (+ε) צוה הי לעשות. כל שבעם סימיס ורו"ל דרשו (יומל (1) ויהי ביום השמיני. שמיני למלוליס, סול ר"ח נימן,

(35) ולא חמוחו. סל לס לל מעשו כן, רי למס מייניס ימיס, וכן סכסן סשורף אם ספרס: וללמד שכהן גדול מעון פרישה קודם יום הכפורים שבעת

(36) ויעש אהרן ובניו. לסגיר שנמן של המוימין ושמאל: מימק:

> a bull-calf for a sin-offering, and a and he said unto Aaron: 'Take thee sons, and the elders of Israel;

day, that Moses called Aaron and his

And it came to pass on the eighth

blemish, and offer them before the ram for a burnt-offering, without

peace-offerings, to sacrifice before

נכנס ומשמש בכסונס גדולס, ולא יאמרו מאליו נכנס: (פרקו): ולוקני ישראל. להשמיעם שעלפי הדבור ההרן שסוקס המשכן בו ביוס, ונטל י' עטרות השנויות בסדר עולס

ממשם העגל שמשה: (2) קח לך עגל. לסודיע שמכפרלו סקצ"ס ע"י עגל זס על

ידיכס, לכך קרצנות סללו במין מובס ליוס זס: (+) כי היום ה׳ נראה אליכם. לסשרות שנינתו נמעשס

بريع أم يريع به بالإمن المعلم المراهدة פּׁנֹג אַבֹּעְ מוּמֹג זֹיכַלְבַרוּ כַּלְ- כְלַבָּרָם מַמָּבּן וֹמִנֹא וּלַנִיבוּ ניקחו אָת אַשֶּׁר צְנָה מֹשֶׁה אֶלְ וְקָּרִיבוּ יָת דְפַפֵּיד

וַנְאַמֶּר מֹשֶּׁה זֶהְ הַדְּבֶּר אֲשֶׁר וֹאָמָר

خلال لاثانا:

וְכַפַּׁר בְּעַּבְים כַּאָמֶר צִּוָּה יְהוֹה: בְּלְבֶׁם נְלֵּמֶב אָנַרְקְּרָבְּלֶן בְּלָם نڠڽ ڋؚڂڟ۪ڬ ڹڂڟٙۮ ڂۿڬڬ ڹڂۿٙۮ رْد אָלְ־הַמִּוְבֶּהַ נַעֲשֶׁה אָתְ־הַמְּאִתְף לְמַרְבָּהָא נַעֲבִיר יָת הַמְּהָף וּצְאַמֶּר מֹשֶׁה אֶל־אַהַרֹן קְּרָב וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהַרֹן קָרַב

נישְׁתַם אָת־עַנֶּלְ תַתַּמְאָת אַשֶּׁר יָת עַנְלָא דְתַּמְּהָא דִילִיה: ※4 上口はご正口 ۸ÜĻĮ

بَعْمَ هُم إِكُرِي يَافِئُكُمْ وَمُرْتُمُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِدُ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِلِي الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِلِي الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِلِيلِ الْمُؤْتِلِ الْمُؤْتِ הַּגְ בַּנִינִי עַמִּוֹבְּעַ וֹאָטַ עַבְּיָם הַגְ בַנִינִי הַנְבָּטָא וֹנִי עַהָּא אַלְיוֹ וַיִּטְבָּלְ אָבְּבְּתְ בַּבְּם וֹיִטֹן יִטְבַלְ אָבְּבָּתִיה בְּדְטָא וִיַּדַ

<u>יְהוְה אֶת־מֹשֶֽה:</u> הקטיר המובחה כאַשֶּׁר צַנָּה אַפִּיק לַעַרְבָּחָא בְּעָא רַפַּקּיר הַיּמָרֶת מִן־הַכְּבֶּר מִן־הַחַּמְאַת הַצִּרְא מָן הַשְּׁבָּא מִן הַשְּׁבָּא וֹאָטַ ַנַּיְנְבֶׁבְ וֹאָטַ נַבַּּבְנְעַ וֹאָטַ וֹנִטַ עַּבַּבָּא וֹנִטַ בּוּלְנִטָּא וֹנִטַ

בְּאֵשׁ מִחָוּץ לַמַּחֲנֶה: ישראל וָאָת־הַבְּשֶׂר וְאָת־הַעָּוֹר שְׂרֵף וְיָת בִּשְׂרָא וְיָת מַשְׁכָּא אֹנִקִיר

מַּלְ עַמִּוְבָּתַ סְבָּיב: אַנוֹרְן אֵלְיוֹ אָנִר הַבְּּם וֹיּוְרְאָרוּ אַנוֹרִן לִיהּ יָּתְּ דְּנִי עָרָ עַּלְיוֹ נּוֹמָטַס אָטַ עַמְלְנִע נַנּמִּאָא פַּנָּנְ עַנַכֹּס יָט מַּלְטָא נְאַמָּמִּנִאוּ פַּנָּנִ

בל בְּנְאָשׁא וֹלִמִוּ לֵבֶם וֹנִי:

حُربا نُحُلُّم يَدِرُ: <u>ְּבְּנֵים נְבְּלְיִם שַּׁהְּהְּוּ וְנְבֵאְ אֶבְנְכֵם נְבָּפּתְר נֵּן שַּהְבָּרִוּן וְנִשִּׁלְ</u>

וכפר עביהון במא דפקיד ין: המא נהבו ביו ביובו המא וני הֹלִטֹב וֹכֹפּב הֹלְב וֹהֹלְ

ולבור אַבון למַבְבָּהָא וּנָכַס

וְזּפֹּׁנְרֵנִי בֹּנְיִ, אַנִיבְוֹן אָנִר נִיבִּי מַ נֹפֿנִיכִוּ בִּּנִי אַנִּיבְוֹ יִי בַּמֹא בְיִנִי

אַביק ליסוֹדָא דְּעַדְבָּהָא:

יִן יָת מֹשֶׁה:

בּׁנוּבֹא מִבּּבֹא לַמַּמָבוּנִיםׁא:

מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר:

drew near and stood before the meeting; and all the congregation commanded before the tent of And they brought that which Moses

LORD may appear unto you. ye should do; that the glory of the which the LORD commanded that And Moses said: 'This is the thing

commanded.' atonement for them; as the LORD offering of the people, and make and for the people; and present the and make atonement for thyself, sin-offering, and thy burnt-offering, near unto the altar, and offer thy And Moses said unto Aaron: 'Draw

which was for himself. and slew the calf of the sin-offering, So Aaron drew near unto the altar,

the altar. poured out the blood at the base of upon the horns of the altar, and his finger in the blood, and put it the blood unto him; and he dipped And the sons of Aaron presented

the LORD commanded Moses. he made smoke upon the altar; as lobe of the liver of the sin-offering, But the fat, and the kidneys, and the

burnt with fire without the camp. And the flesh and the skin were

blood, and he dashed it against the Aaron's sons delivered unto him the And he slew the burnt-offering; and

altar round about.

לו משם למם אם בוש, לכך נבחרם (מ"כ פרשם אם (11) ואח הבשר ואח העור וגור. לם מלינו חשלם חילונם (ד) קרב אל המובח. שסים אסרן צוש וירא לגשם, אמר סוא, ומכאן אמס למד:

השם. שעיר עויס ועגל וכבש. כל מקוס שנאמר עגל בן שנס חשאחך. עגל בן בקר: ואח עולחך. מיל: קרבן

(בו) וימציאו. לשון הושמה והומנה: נשכפם שלא זו, ושל מלואים, וכולן על פי הדצור:

والمراجات المراجات וֹאָט_בוֹגַאַמ **止点数であ** אָלָוּנ וֹנִט הֹלְטֹא אַמִּסָּגאִנ כְיִצּ

מַל מַדְבְּחָא: וּיַלַמָּר לְאָבְרַהָא וֹיִם בִישָּא וֹאַפֿוּלַ

them smoke upon the altar. piece, and the head; and he made burnt-offering unto him, piece by And they delivered the

ַבְּטִוֹּבֵּעַה: الألتانا \$4_آگال _ئاڭا_

נאַפֿיק על עַלְהָא לְמַרְבָּחָא: ועקיל ות גוא וות פרעוא

And the people's offering was the burnt-offering on the altar. legs, and made them smoke upon

And he washed the inwards and the

the sin-offering which was for the

presented; and he took the goat of

تنشفقت تنفقت خدهمنا: אָר־שְׁעָּר דַחַטְּאָר אָשָׁר לַעָּם ווּלַבֶּר אָט לֹובָלוּ שַׁמָּם וּיּלַש בְּקַרְמָאֶר: ŁŻŔĠĸ ĬĨĊŎſŖ ĬĢĠſ ĘŢĠſŔ ב נע גפובא בושטא. <u> CliLĒ</u>l

presented; and he offered it And the burnt-offering was for sin, as the first. people, and slew it, and offered it

according to the ordinance.

೬ ೯ ೯ ೯ ೯ ೯ ೯ לנהמט ופבור נט הכליא והלבש 91 11211 אָנו_בֿקְבַי

מהלע גפּבא: וּנֹמַבַא וֹפֿבור נֹט מֹנִטַטֹא וּמֹלָא נֹבוּנִי

of the morning. the altar, besides the burnt-offering therefrom, and made it smoke upon presented; and he filled his hand And the meal-offering was

מלבר מלַנו עַבְּבֶּר: כפן מפְּנִּע נוּלַמֹּע מֹלְ עַנִּמִּנִּעׁ מִנָּע נִאַפַּגע מֹלְ מִנְבַּטֹא בָּר אָת־הַמִּנְחַה

וֹאַמְטָּהִיאִי בְּנֵי אַבְּרָן יָרָ דְּמָא נּיִשְׁתַׁם אֶת תַשִּּיר וְאֶת הַאָּיל וּנְכַס יָת חּוֹרֶא וְיָת דִּכְרָא

'anoqu he dashed it against the altar round delivered unto him the blood, and was for the people; and Aaron's sons sacrifice of peace-offerings, which He slew also the ox and the ram, the

קַבֶּיב: آنالُـُكُلان ٦ڂ؞ڔ なて 下谷 (長口 וַנְמְצָאוּ בְּנָגְ אַנְדְרָן אָנִר הַדָּם ڬ۩ٞۮ לַמַּׂם וֹבְסַעַ 81 141 口道人は「ロ

מֹן בַוֹּמִי נֹנִים שֹנְבֹּגֹּא מון שַנְבֹא ימוֹ

וֹכוּלְנִיֹא נִשְׁגֹּר כַּבְּבָּא:

the lobe of the liver. the inwards, and the kidneys, and the fat tail, and that which covereth and the fat of the ox, and of the ram,

ā4_ וְעַבְּלְגֵע וְיְעָבָרִי עַבְּבָּרִי באַלְיִב וְבַבְּבֹפַעְ בּבְּבַרָא אַלְיִםאַ וְחַפּּג

הַהַלְבָּיִם וְאַפִּיק תַּרְבָּיָא לְתַּרְבְּהָא: וְהַּוּיִאוּ וֹנו עַּוֹבַּיִּא מַלְ עַוֹּוֹנִיאַ

upon the altar. breasts, and he made the fat smoke And they put the fat upon the

07

81

91

S٦

٤ı

다하[쥬다다: ثلألالا にさばん אֶתַרַהַהְלָּבֶיִם

אָבוּים אַהָּרוֹ אֲבְיִנִא בָּרָם יִיִּ

commanded. before the LORD; as Moses Aaron waved for a wave-offering And the breasts and the right thigh

בּאַמֶּר צְנָה משֶּה: בְּמָא דְפַקּיד מֹשֶׁה: ميزر لايرزا وبدوم לجير بمئم וֹאָׁם בַּיִּחְיָּנִים וֹאֶם הַנִּלִּם בַּנְּמָּנִל וֹנִים בַּבְּנִים הַּלֵּא בַּנִּמָּנִלִּא

açı: (19) והמכסה. מלג המכפה את הקרנ: (15) ויחשאהו. משקו כמשפע העלת: בראשון. כעגל כל ללה עשה לחר עולת ההמיד:

(16) ויעשה כמשפט. סמפורט געולמנדג בנייקר ל (27) וישימו את החלבים על החזות. לאתר התנופה

נמנן כסן סמניף לכסן אחר לסקטירס, נמלאו סעליוניס

(דו) וימלא כפו. סיל קמילס: מלבד עלח הבקד. למעס (מנחות קנ.):

וְתַבְּעׁ וְתַּמִּלְמִים: לוֹבֹבׁבכֹם ווֹנִב מִמְּמֵּט בַּוֹםמֹּאַנ נישְּׁא אַנְינָן אָנַרְיִנְינָ אֶלְ־הָנְעָם

וּנְכְסַת קוּדְשַּיָּא: ひんびばけし [XĽ.¤ لالتالة

peace-offerings. burnt-offering, and the offering the sin-offering, and the them; and he came down from toward the people, and blessed And Aaron lifted up his hands

בְבוֹּד־יָהְוֹה מוְמָּע וֹוֹבֹּאַוּ וֹוֹבַּבֹבוֹ אָנַעַבַּמֹמַ נַּבְאַ מִמֻּׁר וְאַבַּרוֹ אָל־צַּהָל

אָלְבַבַּלְ וֹאִטְוֹּלְ, וֹלֵבֹא בַּוֹּז לְכַבְ מַּמָּא: וַמְּלָא וּלָפַעוּ וּבָרִיכוּ וָת עַּמָּא ועאל משה וַאַהַרוֹ לְמִשְׁכַּן

the people. glory of the Lord appeared unto all and blessed the people; and the the tent of meeting, and came out, And Moses and Aaron went into

ڗۥ۬ڟ۬ۮٳ؞ۿڔۦڟڗ؞ؿڡ؞ עַעַלְבָּיִם וֹנִינִא פּֿלְ עַמְּשָׁא נִינִי מַּרַפּיָּא נִעָּיִה פֹּלְ מַּמָּא אַנישי עַל־הַמִּוְבֶּהַ אָת־הְעַעַלָּה וְאָת־ נַאַכַּלַה עַל עַרְבְּחָא יָה עָלָהָא וּשֹּׁמֵא אָתִּ מִלְפְּׁלֵּוֹ, וְעַלְְעַ וֹעַאָכֹּלְ, וּוֹפַפֿע אִוֹמְּטֹא מוֹן פֿגַם וֹנִ

וְשִׁבַּעוּ וּנְפַּלוּ עַל אַפּיהוֹן:

their faces. saw it, they shouted, and fell on and the fat; and when all the people upon the altar the burnt-offering before the LORD, and consumed And there came forth fire from

בַּנְר אַהָם: לפְּנֵי יְהֹוָהׁ אֵשׁ זְרָה אֲשֶׁר לֵאׁ נֹגֹמָּגְעוּ מֹבְגִינִ לַמְּבִוּע נַנַּלַבְּיִבוּ imes אַישׁ מַחְמָּלוֹ וַיִּתְּיָּ בְּהֵן אֵשׁ ניקתו בגן־אַהַרוֹ נָדְב נַאָּבִיהוֹא וּנְסִיבוּ

قקיד יָהָהוֹץ: בוב ון אישְהא נוכְרוּהָא דִּלְא הלה קטור בסמין וקריבו ווברו לבון אומלא ומוואו מושינהיה אַבורן נַדַב

not commanded them. fire before the Lord, which He had incense thereon, and offered strange and put fire therein, and laid Aaron, took each of them his censer, And Nadab and Abihu, the sons of

Χ

77

אוקם וימתי לפני יהוה: י ושׁגא אָה מִלְפֹּוֹ, וֹבוֹנִי וֹשַּאַכֹּלְ וּנִפּשׁי אִישָּטֹא מוֹ שְׁנִים וֹנִ

נּאָכַלַם וַמְדוֹן וּמִיתוּ בֶּדָם וָן:

them, and they died before the before the Lord, and devoured And there came forth fire from

עקם אָפָבֶּר וּיִּדְם אַהָרוֹ: בּלורבר אַפּוֹה וֹמּלְ-פִּנוֹ. כֹלְ- אָטַפּוּה וֹמּלְ אָפּּוֹ כֹלְ מַמָּא ⁵ אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוְּה ו וַיּאַמֶּר מֹשֶּׁה אֱל־אַהַרֹן הוּאַ וַאֲמַר מֹשֶּׁה לְאַהַרֹן הוּא

אָטִוֹפֿר יִשְׁמִיק אַבַּרוֹ: כאמר דמביל ון למומר בשנים

And Aaron held his peace. all the people I will be glorified.' Me I will be sanctified, and before Through them that are nigh unto is it that the LORD spoke, saying: Then Moses said unto Aaron: 'This

(שב) ויברכם. ברכת כסניס, יברכך, ימר, ישל: וירד. רלון שתשרה שכינה בתעשה ידיכם. לפי שכל ז' ימי המלואים

אַח העם. מֿמרוויָסִינֹעַס ס'מֶלְכַיִנוּ עָלֵינוּ (מסליס ל,יו),יסי ממו ובקשו רממים וירדם שכינה לישראל: ויצאו ויברבו בויקלה רבה (יב, ה): משס אחי כך עשים לי שוכוסחי ווחביישחי, מיד וכוס משס סקב"ס עלי, ובשבילי לא ירדס שכינס לישראל, אמר לו למשס ירדה שכינה לישראל, היה מלמער ואומר, יודע אני שכעם כיון שראס אסרן שקרבו כל סקרבנום ונעשו כל סמעשים, ולא נכנס משה עם אהרן למדו על מעשה הקטרה. דבר אחר ירידס מעין עבודס, אף ביאס מעין עבודס, סא למדת למס - ועבודמו משלס שכינס בכס, ומדעו שסמקוס במר בו: אלא לדבר אחר, הריני דן ירידה וביאה טעונות ברכה, מה נכנס משם עם אסרן, ללמדו על מעשה הקערה, או לא נכנס למה וכוסו, מלאמי (33) ויבא משה ואהרן וגרי. מעל המובח:

(אב) וירנו. כמלגומו: כבוד סי, אסרן אחי כדאי וחשוב ממני, שעל ידי קרבנוחיו העגל, לכך אמר להם זה הדבר אשר לוה ה' מעשו וירא אליכם בפרשת מלוחים בברייתה הנוספת על תורת כהנים שלנו, למה העורת שערתנו שתשרה שכינה בינינו ונדע שנתכפר לנו עוך שכינה, והיו ישראל נכלמים ואומרים למשה, משה רבינו כל שהעמידו משה למשכן ושמש בו, ופרקו בכל יום, לה שרתה בו

שמויי יין למקדש, משל למלך שהיה לו בן בים וכוי, כדהימה וכנסו למקדש. מדע שאחר מיחחן הזהיר הנוחרים שלא יכנסו ידי שהורו הלכה בפני משה רבן, רבי ישמעאל אומר שמויי יין (ב) וחצא אש. רבי אליעור אומר לא ממו בני אהרן אלא על

यंग्रित देखंग्रह्मः אַבוּכֶבׁם ְמִאָּנִי פּּנִי־הַמְבְּנָה אָלְ- מִנְלִי נִי אַבוּכִוּן מוֹ בִּנִים וַנְאַמֶּר אֲלַהָּם קֻּרְבֵינִי שְׂאָנּ אָתִר דְּאַהָּרוֹ נַאַמַּר לְהֹוֹן קַרוּבוּ אַלְגִּפְּׁן בְּנֵי, מְּוֹהַאֵּלְ זַּרְ אַנִדְרָן וּלְאָלְגִּפּׁן בְּנֵי, מְּוֹהַאָּלְ אַנְפַוּנִי, וּנֹבַבַּא מְמֻּע אָבַבּינִהְאָב, וֹאָב יַבַּרָא

CAML: משני למשני באַמור דבר למבּרָא למשריקא בְּמָאַ النظلب أنهُم فَكَفَرَبُه هُمِ يَطْدِيد يَثَمَرِينَا فَحَسَدَيبِيا

אַמֶּר שְּׁרָךּ יְהְוָה: בֵּית ישְׁרָאֵל יִבְכּוֹ אָת־תַשְּׁרַבְּּׁת בֵּית ישְׁרָאֵל יִבְכּוֹן יָת יַקִּידְתָּא אַשׁר שְׁרִפְּ יְהְוֹה. בֿקַעְהַמְּבְּעִ עִּלְאָבׁ נַאָּנִוּכְם בּּלְהְיִם בּנְהָּטָא יְנִי רְוּגִּזָא נַאָּנִיכִוּן בּּלְ לאַ טפּׁנְמוּן וֹלַאָּ טֹמְטוּ וֹמֹלְ טֹבּוֹמוּן וֹלָאִ טֹמוּטוּן וֹמֹלְ באָהְּכֵּם אַּלְשִׁפַבְּׁתְּוּוּ וּבֹלִבִוּכִם עַּבַבּוּן פּּיִבוּהַ וּלְבוּהָוֹכִוּן לָאִ يرَجُرُمُيْدِ يَرَجُدُنُولِ ١ كُثِرِر يَرْجُدُنُول خُرَيْد يَرْبُدُ فَرَيْدَ يَادِيْدُونِا كُم ごみばし

יהוָה עַלִּיכֵם וַיַּעַשִּׁי פַרְבָר רְבִּיהָא דַּיִי עַלִּיכוֹן וַעַּבִּריּ מַשְׁה: (פ) בְּפְּתְּנְטָא דְּמֹשֶׁה: جد_پیڅا نظڤِتَالٍ אָבַּלְ מִנְהָּג לָאִ שֹׂגֹּאֵנְ יִמִשְׁרַת מַהָּכּּוֹ יִמְנָּא לָאִ שֹׁפֹּלֵנוֹ

ע נֹגְבַלֶּב גְׁעַנְּע אֶבְאַנִּבְוֹ בַאֵּמְב: נִמִּבָּגַלְ גָּ מִּם אַנִּבְוֹ לַמִּגַּתַב:

¿۲۲۵٬۵۵۰ מוּמֹר וְלָאִ שֹׁמִשׁי שִׁפֹּע מוּלָם וּמִּנֹא וֹלָא שַׁמוּשוּוּ בִּיִם מִּלְם ر بكثرك هَفِك خَرَهُكُم هُم هِنُم بخُنْك مَقَكَ خَمْرَمَذُوبا خِمَهُوا رَزَا لَمْحُد جَمِ سَمْنَا جَنَفِ لَهُ لَا لَمُدَا نَفُدَة فِهِ لَامُنَا جَنَفُ

> לוּבְׁמָא לְמִבֹּבְא לְמָמָהְנִיםָא: ďŸĽ **ムロバジダイ**

> بتوجرح طשה:

אֶל אַהַרְן וַאָּמַר מִשָּׁר לְאַהַרִן וּלְאָלְמָּזָר

מֹמֲשׁעַ בּלְמֹא טַמוּניוּן אָבוּ מִמָּע

camp. from before the sanctuary out of the Draw near, carry your brethren uncle of Aaron, and said unto them: Elzaphan, the sons of Uzziel the And Moses called Mishael and

Moses had said. in their tunics out of the camp, as So they drew near, and carried them

the LORD hath kindled. of Israel, bewail the burning which let your brethren, the whole house wroth with all the congregation; but that ye die not, and that He be not go loose, neither rend your clothes, sons: 'Let not the hair of your heads unto Eleazar and unto Ithamar, his And Moses said unto Aaron, and

according to the word of Moses. LORD is upon you.' And they did die; for the anointing oil of the door of the tent of meeting, lest ye And ye shall not go out from the

:gaiyss And the LORD spoke unto Aaron,

8

generations. forever throughout your ye die not; it shall be a statute ye go into the tent of meeting, that thou, nor thy sons with thee, when 'Drink no wine nor strong drink,

לו), אל מקרי ממקדשיך אלא ממקודשיך: ברשעים, וכן סום מומר נוֹרָם שֵׁלְהִים מִמִּקְדָּשִׁיף (מהלים מת, בלדיקים מחיירא, ומחעלה, ומחקלם, אם כן באלו, כל שכן בנמירי: ועל פני כל העם אכבד. כשקקנ"ס עושה דין לו לבדו פרשת שתויי יין (ת"כ שם לו. ויק"ר שם). בקרובי. על שמיקמו, ומס שכר קבל, שומיימד עמו סדבור, שואמרס פרשמח ה, כג. ויקר ה לבסיב, ב): וידום אהרן. קבל שכר בי או בך, עכשיו רואס אני שסס גדולים ממני וממך (מ"כ היימי שימקדש הבים במיודעיו של מקום, והיימי שבור או במכובדי (ובחים קמו:). אמר משם לאסרן, אסרן אחי, יודע ישְׁבְשָׁלְ וֹנִעַּבְּׁ בִּבְּבְגִי (שמום כמי מג)י שָלְ שַּלְרִי בַּבַבוּדִי שָלָשָׁ (ε) הוא אשר דבר וגר. סיכן דבר, וִישַׁרְמִי שְׁמֶּס לְבְּנֵי (٩) דד אחרן. עוזימל מחי עמרס סיס, שומתר וְבְנֵי

(s) בכחנחם. של ממיס, מלמד, שלא נשרפו צגדיקס, סקומר לחבירו, סעבר אם המת מלפני הכלה, שלא לערבב את קַסְמוּגו' (שמומו, ימ): שאו אח אחיכם וגוי. כמֿדס

(פנסדרין נב. שם כג): אלא נשממס, כמין שני חומין של אש נכנסו לחוך חוממיסם

תל הכל להתחבל בה: כל ביה ישראל. מכאן, שלרמן של מלמידי מכמיס מועלם מקוס: ולא חמוחו. סא אס מעשו כן, מומו: ואחיכם במספורם (מועד קמן יד:), אבל אחם אל מערבבו שמחחו של (9) אל הפרעו. אל מגדלו שער, מכאן שֶׁאָבֵל אַמור

יבָין הַשְּמֵא יבָין הַשְּהְיֹרֹ: יי וּלְעַבֹּיְגִלְ בָּגוֹ עַפִּגְיִהְ וּבָּגוֹ עַעִילְ וּלְאַפִּׁנְהָא בּגוֹ טוּוֹהָא וּבִּגוֹ

חולָא יבון מְסְאַבָּא יבון דְּכְיָא:

and between the unclean and the between the holy and the common, And that ye may put difference

LORD hath spoken unto them by of Israel all the statutes which the

and that ye may teach the children

אָלִיהֶם בְּיַר־מֹשֶׁה: (פּ) בְּלְ תַּוֹטְלְּיִם אֲמֶּר בּבֶּר יְהְוֹיָת קַנְמֵיֹא בִּמִלְיִלְ יִי לְחִיוֹ בִּידָא بَرَابَابُ مُعَاجِدٌ نَشِلَهُمْ يُعَا بَرُهَمْ فَعَ يُعَاجُدُ نَشِلَهُمْ يُعَاجُدُ

ענומָנֶת מֹאָמָּוֹ יִבְּוָר וָאִכְּלִוּנִי הַנְּיִמְרִים קְחַנִּ אָת־הַמִּנְחָר ٰ בְּנִינִי אֶבְׁהֹֹזֶב וֹאֶבְ-אָיִטְמֶב וּ בּּנִינִי אֶבְהֹזָב וֹהִם אִיִטְמֶב בּנִינִי ניְדְבֶּר מִמֶּׁה אֶלְ־אַהַרְן וְאֶלִל יִמִּלֵּיל מִשֶּׁה עִם אַהַרֹן וְעָם

בוא:

ロバス: מּבּוּר אַצַּלְ הַמּוֹבְּהַ כֵּי קֹנְשׁ מַרְבְּּהָא אָרֵי קֹנָשׁ קּוּרְשָּׁי בְּאָמְשְׁאַרוּ סַבוּ נָת מִנְחָתָא

<u>ירונה כי־בו צַּוּיהי:</u> בַּי חְקְהַ וְחְק בַּגֶּיף הוֹא מֵאשֶׁי נאַכּלמָם אָטַה בְּמָקָוֹם קַרְוֹשׁ

XUEZL.U: עוא מפונבלוא בון אבו כן אָב, עוּלְפֿע וֹעוּלָט בֹּוֹע ומיקלון וָמַה בַּאָמַר קַרִּישׁ

الأكك الأحافيد نفيد منختار אַטַּע יִבְגָיף יִבְנָּטִיף אָמָּף בְּיֹ *י הַמְרוּמָה מְאָּכְלוֹ בְּמָקוֹם שָהוֹר וְאָטְ חַזְּעַ חַשְּׁתִּפְּׁע וְאָטוּ שָּׁוֹלְ וְיָח חַרְיָא בַּאָּרָמוּהָא וְיָה שָּׁקָא

הַּלְמִוּ בֹּדָּוּ וֹהְבֹאָב:

מִנֹכַסְנַי עַנּוֹאָהֹא צַבְנָי, וֹאָבָאָן: שולפה וְחוּלָם בָּנָף אָטְיָהִיבוּ لحرا مَنْ بخلك بخلائك مَمَّك مُدِّر האַפַרשותא מוכלון בַאַתר

> altar; for it is most holy. and eat it without leaven beside the offerings of the LORD made by fire, meal-offering that remaineth of the sons that were left: 'Take the unto Eleazar and unto Ithamar, his And Moses spoke unto Aaron, and

> > the hand of Moses.'

commanded. made by fire; for so I am due, of the offerings of the LORD because it is thy due, and thy sons? And ye shall eat it in a holy place,

To nearblide of the children of out of the sacrifices of the given as thy due, and thy sons' due, thy daughters with thee; for they are clean place; thou, and thy sons, and thigh of heaving shall ye eat in a And the breast of waving and the

@CZQQQQ'L): אסל מועד, אף כאן עשס גישה מובה כביאה אסל מועד (מ"כ (E1) וחק בניך. אין לְבְּנִיֹם הק בקדשים: כי כן צויחי. אסל מועד (שמוח ל, כ), מס לסלן עשס גישה מזבה כביאה לפרש בס דין שאר מנחוה: (פ) יין ושבר. יין דרך שכרומו: בבאבם אל אהל ממוליס למונן (זבמיס קמ:): את המנחה. זו מנסת שמיני

כסנים בעבודמם מימה, ומין חכמים בסורמתם במימה: כא למדת שאם עבד עבודתו פקולה (שם ה. זבחים יז:):

שם): קחו את המנחה. אף על פי שאמס אוניין, וקדשים מחלה, שנחמר נְטָּהְפּּנֵל בַּס בְּעַד שַׁבְּלוֹ בְּעַה שַהֵלוֹ בְּעַה שַהֵלוֹ (דבריס לבניס, וחין חק לבניח (מ"כ שם י): וַסְׁבְּמִיד פְּרְיוֹ מִמַעַל (עמום ב, ע), והפלהו של משה בעלה מימס על עון סעגל, סוא שנאמר וּבְּשַׁבֵלן הְמָשַׁנַף ס' מָאֹד

כאן ביאם אהל מועד, ונאמר בקידוש ידים ורגלים ביאם שהיא מנחס לבור ומנחס שעה, ואין כיולא בה לדורום, הולרך מועד. אין לי אלא בבואס לסיכל, בגשמס למובת מניון, נאמר ומנחת נחשון: ואכלוה מצוח. מס הלמוד לומר, לפי

באנינום יאכלוה (מ"כ פרק א, מ זבחים קא.):

. אלא אף הבנום במלק, מלמוד לומר כי מקך ומק בניך נמנו, מק לַסְשְׁמִירִוֹ (דברים ע, כ), ומין השמדה מלח פלוי בנים, שנחמר מם ממנו להם ממנום רשחום הן לחבול בחוה ושוק, או חינו ובנותיך. ממס ובניך במלק, מבל בנומיך למ במלק, מלמ (בו) הנוחרים. מן המימה, מלמד שלף עליהם קנשה שקדשים קלים נהכלין בכל העיר (שם נה.): אחה ובניך מוך מחנה ישראל, שהוא עהור מליכנק שם מלורעים, מכאן יסא מייב מימה, מלמוד לומר אמה ובניך אָמֶן: ולא ממומו, אבל אלו אין לריכים מוך הקלעים, אבל לריכים הם להאכל (II) ולהורח. למד, שמפור שיכור בסורמס (מ"כ), יכול סרמשונים שסס קדשי קדשים, סווקק מכילמס במקוס קדוש, במקום שהור. וכי את הראשונים אכלו במקום עמא, אלא (10) ולחבדיל. כדישמנדילו נין ענודס קדושס לממוללם, (14) ואח חזה החנופה. של שלמי לנור: האכלו

כּאַמור צוָה יְהוָה: לְחָׁלַ־עּוֹלֶם مهدود جور بمنب بمزد جا י מַלְ אָמָּוֹ, עַעַבְּלְבִיםְ וֹבְיאוּ לְעַדִּוּשׁ בַּאָּבַמוּטָא מַלְ מוּנִבְּנוֹ, שַּבְּבּוֹא שוק המרומה וחוה המנופה שקא

עַנּוְעַרָּ בְאַמְר: אַלְהֹזֹר וֹהַלְאֵיטַמִּרְ בֹּדָּוֹ אַבַּוְן ^{ממימי} מֹשֶה וְהַבָּה שַּבְרְּ זַיִּקְצַׁף עַּל־ וְאָבוו שְׁלֵּיר הַחַשְׁאַת דְּרָשׁ דָּרָשׁ

خظر ندأيد: אָט_הֹוֹן הִמּבְה לְכַפָּׁר צְּלֵיהָם עוא נאַטשו לען לכם למָאַע حر جېونات تېڅت چې خېټ چې ځېټ د خېونات تېڅ מִבְּנִהַ לְאֵ־אֶׁכֹּלְטֵּׁם אָט עַעַמַּאָעַ מָּבֵּנוּ לָא אָכֹלְטִּנּוּ נִע עַמָּטָאַ

אַנְהָר בַּקָּדֶשׁ כַּאָשֶׁר צִּוֹיִנִי: ترظيت چيزين پخند مهجرا مبتهم يونهد يدجد مدجدا בון לאַרוּבָאַ אָרַדְּטָה אָלַר

עיים הייטב בְּעַינִי יְהַנֶּה: אָטֿי בָּאָבֶּה וְאָבָּלְהִי חַמְּאִתֹ مَكُنُم كِفَيْرَ يُعِيْدِ يَعَكُثُمُ لِمَا הַ בְּלַבְיבוּ אֶמַרַחַמְּאַמֶּם וְאָמַרַ
 הַ בְּלַבְיבוּ אֶמַרַחַמְאַמֶּם וְאָמַרַ
 הַ בְּּלַבְיבוּ אֶמַרַחַמְּאַמַּם וְאָמַרַ
 הַ בְּּלַבְיבוּ אֶמַרַחַמְאַמְּבַּים וְאָמַרַ
 הַ בְּּלַבְיבוּ אָמַרַחַמְּאַמֵּם וְאָמַרַ
 הַ בְּּלַבְיבוּ אַמַרְחַמְּאַמַם וְאָמַרַ
 הַ בְּּלַבְיבוּ אַמַרְחַמָּאַמַם וְאָמַרַ
 הַ בְּּלַבְיבוּ אַמַרְחַמָּאַמַם וְאָמַרַ
 הַ בְּּלַבְיבוּ אַמְרַבּיּבוּ אַמַרְחַמָּאַמַם וְאָמַרַ
 הַ בְּלַבְיבוּ בְּבְּיבוּ אַמְיַבְּיבוּ בְּיַבּיבּיים בּיִּבְּיבוּ בּיִבוּ בּיִּבּיבּים בּיִבוּ בּיִּבוּ בּיִבּיבּים בּיִּבוּ בּיִּבּים בּיִבוּ בְּיבוּ בּיִבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בּיִבוּ בּיִי בּיבוּיים בּיבוּייב בּיבוּבּיי בּיבוּ בּיבוּ בּיבוּ ביבוּ ביבוּבי בּיבוּ ביבוּי ביבוּ ביבוּי ביבוּ ביבוּי ביבוּ ביבוּ ביבוּי ביבוּי ביבוּייי בּיבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּיי בּיבוּי ביבוּי ביבוּבי ביבוּי ביבוּי בּיבוּי בּיבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּיי ביבוּיי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּיי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּייבי ביבוּיי ביבוּי ביבוּ ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּ ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּי ביבוּ ביבוּי ביבוּ ביבוּי ביבוּי ביבוּיי ביבוּי ביבו يربيشِد هِيدًا هِذِ طَهُد بِيا نَا بُنه

> מַלִם כַּמָא צִפַּפָּנג וֹנִי: نت خك نخځك هڤك خظئه נשנעון לאַבמא אַבמא פֿבם װ

בני אַהַרוֹ דְאָשָׁהָאַרוּ לְמֶימָר: יבוו הק אלהור והק אונמר תַּבְעֵיה מֹשֶׁה וְהָא אָתּוֹקַר ונט גפובא בטַסָּבא מטַפֿת

خُرَفَتُم مُرْبِيلٍ كَالُم نُنْ: לְסַלְּחָא מַלְ חוֹבֵי כִּנְשָׁהַא מידשׁין היא וְיָהַה יְתַב לְכוֹן كلابه لألاد

ניבו למולמא למא בפפונוני: בוא לא אַשַּׁמַל מִדְּשָׁהַ לְבָּית

אַכַלית חַשָּׁהָא יוֹמָא דִין הַתְּקוֹן זני הבו באבון אבי פון ונט הֹלונטבנו שבם נו והבהא יומא דין קריבו יָת חַשְּנִוּקְהוֹן וּמָלֵיל אַהַרֹן עָם מֹשֶׁר הָא

> as the Lord hath commanded.' thy sons' with thee, as a due for ever; the LORD; and it shall be thine, and wave it for a wave-offering before offerings of the fat made by fire, to of waving shall they bring with the The thigh of heaving and the breast

were left, saying: Ithamar, the sons of Aaron that angry with Eleazar and with behold, it was burnt; and he was the goat of the sin-offering, and, And Moses diligently inquired for

the LORD? make atonement for them before or, noisegategation, to He hath given it you to bear the sanctuary, seeing it is most holy, and sin-offering in the place of the Wherefore have ye not eaten the

the sanctuary, as I commanded.' ye should certainly have eaten it in brought into the sanctuary within; Behold, the blood of it was not

of the LORD? have been well-pleasing in the sight the sin-offering to-day, would it things as these; and if I had eaten and there have befallen me such burnt-offering before the LORD, their sin-offering and their Behold, this day have they offered And Aaron spoke unto Moses:

כבר פרשמי שלשמן בלו את אסרן (לעיל ז, ל): סוכס. מנופס מוליך ומביא מרומס מעלס ומוריד. ולמס על דברי: (15) שוק החרומה וחזה החנופה. לשון שבל הונף ואשר הפך פניו כנגד הצנים וכעם: לאמר. אמר להם השיבוני

ב, ב) על אלעזר ועל איחמר. בשביל כנודו של אסרן אוונים: באשר צויחי. לכס בווומס: ישרף זה, ומפני מה נאכלו אלו, כך הוא במורח כהנים (פרק אבול האבלו אחח. היה לכם לאכלה אף על פי שאחם ואכלוה מלות: דרוש דרש. שמי דרישות הללו, מפני מה כמו שנאמר וְכֶל מַשְּׁאֹם מַשֶּׁר יוּבָּאׁ מַדְּשָׁה וּגוי (ויקרא ו, כג): דורות, אבל בקדשי שעם סמכו על משם שאמר לסם במנחם (18) הן לא הובא הגר. שאילו סובא סים לכם לשרפס. בו נשרף, ויש אומרים מפני אנינום נשרף, לפי שהוא קדשי שהעאה שמיני וחעאת נחשון לא לכפרה באו:

ישראל, (במ"כ פרק ב, מ־י) יש אומריס מפני מומאס שנגעס - ראש מודש סיס, שסוא מכפר על עון מומאם מקדש וקדשיו, כשם מודש, ומכולן לא נשרף אלא זה, ונחלקו בדבר חכמי מחכפרים: לשאח אח עון העדה. מכאן למדנו ששעיר שעירי מעלות קרבו בו ביום שעיר עזים, ושעיר נמשון, ושעיר ואוחה נחן לכם לשאח וגור. שהכהנים לוכלים ובעליהם (16) שעיר החמאת. שעיר מוספי ראש מודש. ושלשה להם הואיל ובמקום הקדש הימה, מדוע לא אכלמם אומה: קדש קדשים הוא. ונפקלם ביולא, וסס אמרו לו לאו, אמר למעה בשעת תנופה, וישוב המקראות שלא יכתישו זה את זה הקדש, אלא אמר להם שמא חוץ לקלעים ילאה ונפסלה: בר בסרמס וסנפס: על אשי החלבים. מכאן שהמלבים וכי מון לקדש אכלוס, וסלא שרפוס, ומסו אומר במקוס מלקן סכמוב מכומס בשוק ומנופס במוס. למ ידענו. ששניסס (TI) מדוע לא אַכלחם אַח החשאה במקום הקדש

בְּעֵּינְיוּי (פּ) ٥٥ الشلام CIWI

וּוֹיטָּב ושְׁמַע משֶׁה ושְׁפַר בָּעַינוֹהָי:

well-pleasing in his sight. And when Moses heard that, it was

07

ΙX

אַבְרָן לֵאמָר אָלָבֶם: ععد ربائد بالأب هِا مَنْ الهُامِ الْهُامِ الْمُوْدِدِ بِهِ فِهِ مِنْ الْمُوادِدِ الْمُوادِدِ الْمُوادِدِ الْمُ

بَخِتِمِٰتِ كِيْ لِمَ حِرِيكِيْتِ الْمُحَالِقِينَ الْمُحَالِةِ الْمُحَالِقِينَ الْمُحَالِقِينَ الْمُحَالِقِينَ וַאָאַת הַחַיָּה אֲשֶׁר האַבְלוּ מִבֶּל - דָא חַיָּהָא דְּהַיִּכְלוּן מִבָּל يَحْدُدُ جُرِحْدٌ، نَشِدُجُر كَجُرُد مَكِٰرِهِ مُعَافِدٌ نَشِدُجُر كُمْنَمُد

בַּבְּהַלְּוֹר אַנְדִר תּאַבֶּלוּ: מַסָּתְ פֹּבַסָּנו מַמַּלָנו خِرا עַפְּגֶסֶת פַּרְסְׁת וְשׁסַעַת כֹּל דִּסְדִיקָא פַּרְסְתַה וּעַמְלְפָּן

څ۵: וּפַּרְסָרֹ אֵינֶנַנּוּ מַפְּּרִיס מְמָא הָוּא פּשְׁרָא הוּא וּפַּרְסָתִיה לָא تَهِزُمُ جِי־טַעַלֶּה גֵרָה הֹוּא פּרְסְתָא יָת צַּטְלָא אַבִי עַפַּיק הַנְרָה יִמְמַּפְּרַסֵי הַפּּרְסָה אֶתַ מִּפְּסִבּי אַב אָעַ־זָּעַ לָאָ טֹאָכֹבְנִּ מִמּהֹבֹ, בֹּנִם זֹטְ בַּנּוֹ לָאִ טִּיכֹבְנִּוֹ

לְמֵימַר לְּחִוּן:

בְּמִירָא דְעַלְ אַרְעָא:

בּבְעִירָא יָתַה מִיכְלוּוֹ: עָרָה שִּלְפִּין פַּרְסְתַה מַסְּקָא פִשְׁרָא

סָדִיקָא מִסָאַב הואַ לְכוֹן: ĠĠĹX はなら上しご

> and to Aaron, saying unto them: And the LORD spoke unto Moses

> beasts that are on the earth. which ye may eat among all the saning: These are the living things Speak unto the children of Israel,

the cud, among the beasts, that may wholly cloven-footed, and cheweth Whatsoever parteth the hoof, and is

unclean unto you. but parteth not the hoof, he is camel, because he cheweth the cud them that only part the hoof: the them that only chew the cud, or of Nevertheless these shall ye not eat of

הייטב בעיני ה׳. אס שמעת בקדשי שעס, אין לך לסקל לנינום לילם מוחר, שאין אונן אלא יום קצורה (שם ק:): ואכלתי חשאת. ואס אכלמי, סייעצ וגוי: היום. אצל כאלו, כגון כל האמורים בפרשת כהנים שהכהן מעמא להם: הממים בְּנֵי, אלא שאר קרובים שאני חייב להיות אונן עליהם (זבמיס קא.): ותקראנה אותי באלה. אפילו לא סיו שסס סדיומום, אני סקרבתי, שאני כסן גדול, ומקריב אונן אוננים, שהאונן שעבד חלל, אמר לו אהרן, וכי הם הקריצו הקריבו. מסו אומר, אלא אמר לסס משה שמא זרקתם דמה (91) וידבר אהרן. מין לשון דבור מלמ לשון עו, (2) דברו אל בני ישראל. מתכולם השוה להיות שלומים

(20) ויישב בעיניו. הודה ולה בוש לומר לה שמעתי (ת"כ שמו, ויחכן להיותו מגורה פים הנגרים (שמוחל־ב יד, יד), בקדםי דורום:

לאלעזר ולאיממר: דבור אמור לישראל, הא מה אני מקיים לאמר אליהם, לבניו, ולא מעשה (זבחים לד.): אלא לאמר לישראל, כשהוא אומר דברו אל בני ישראל, הרי לאמר אליהם. למר שילמר לללעזר ולליממר, לו לינו (I) אל משה ואל אהרן. למשה למר, שילמר ללהרן: נפשר ונמום: בבהמה. מינה זו ימירה היל לדרשה, פרק ב, יב):

מיס (מונין עמ.): סממל: זאת החיה מכל הבהמה. מלמד שסנסמס נכלל לסס, וכן בעוף ואת אלה משקלו מן סעוף, וכן בשרלים ווה לכם . אם זה מאכלו וגוי. אף בשרלי המים אחז מכל מין ומין והראה ולפני הנשימים, זו מלאמי בספרי של פנים שני: הן היום אומו במיה ומראה אומה לישראל ואם מאבלו וואם לא מאבלו. פֶלְ פַּנְשֵׁי שַּנְּבָּחְ וּגוי (שם לח, כח), הרי כשרנה דבר לפני משה (פ"ו, ויקרח רבה יג, ב): זאח החיה. מלמד שהיה משה שלה היה בחלעור להשיב, מלמוד לומר וַיּחֹמֶר פֻּלְּעָוְר הַפֹּהֵן שנכנם לבקר אם החולה וכוי, כדהימה במדרש רבי מנמומה לפניו, ואינו בדין שיהא חלמיד משיב את רבו, יכול מפני עליהם מלות, ולאומות העולם לא אתר כלום. משל לרופא מדרך כבוד, אמרו, אינו בדיון שיסא אבינו יושב ואנו מדברים במקוס וראויין לסיום חיים, לפירך סבדילם מן סטומאס וגור אלעור ועל איממר, ואסרן מדבר, סא ידעת שלא סיתה אלא מאסבה: זאח החיה. לשון חיים, לפי שישראל דבוקים שנחמר וַיְדַבֵּר סְעָס וגו' (במדבר כח, ה). חפשר משה קלף על בדבור וה, לפי שהושוו בְּדָמִימֶה וקבלו עליהם גוירת המקום

בסמה ממאה, והלא באוהרה היא, אלא לעבור עליה בעשה לסמיר אח השכליל הנמלא במעי אמו: אחה האכלו. ולא שסוא נגרר אחר הפה, וחרגומו פִּשְׁרָא, שע"י הגרה האוכל ומחוכם אוחו לחוך פיס לכחשו ולטחנו סדק: גרה. כך ממוברומ: בועלה גרה. מעלה ומקיאה האוכל ממעיה סדוקום מלמעלה ואינן שסועום ומובדלום לגמרי שמלמעה בשמי לפרנין, כמרגומו ועַשְּנְפָּח שְנְפִין, שיש שפרסומיו בלע"ו: ושסעה שסע. שמובדלת מלמעלה ומלמעה (3) מפרסת. למרגומו קַדִיקָם: פרסה. פּלמומ"ס

څڅ□∶ ופַּרְטָה לַא יַפְּּהָיס שָמֵא הָוּא הוּא ופּרָסְתִיה לָא סְדִיקָא ַוֹאָטַ עַמְּפָּׁן בִּירַטַעָּבְרָ גַּרָדְ הֹוֹאַ וָיָה עַבְּיָא אָרֵי עַסָּיִל פַּשָּׁרָא

מְסָאַב הוּא לְכוֹן:

hoof, he is unclean unto you. cheweth the cud but parteth not the And the rock-badger, because he

מְמָאָר הָוּא לְכֶּם: הוא ופּרְטָה לָא הִפְּרִיסָה היא וּפּרְסְתַה לָא סְרִיקָא

מְסְאֲבָא הִיא לְכוֹן: إهْمَ הِצِרְנֶבֶת בֵּיְ מַעֲלָת גֵּרָה וָיָה צַּרָנְבָא צָרֵי מַסְּקָא פִּשְׁרָא

she is unclean unto you. the cud but parteth not the hoof, And the hare, because she cheweth

ַּנְרָה לְאַ־יָנְּוֹרְ שְׁמֵא הָוּא לָכֶם: היא וְשׁׁסָע שֶׁסַע פַּרְסָׁה וְהָוּא ןאָת־הַחַוֹּיר בִּי־מִפְּרִיס פַּרְטָׁה

דוא לכון: נווא פּהָבא לָא פֿהַר מַסָאַר הוא ומַטְלְפָּן טִלְפִין פַּרְסָתִיה וֹנִי שְׁוּיִבְאַ אָבִי סְדִיק פַּרְסְתָא

unto you. cheweth not the cud, he is unclean the hoof, and is cloven-footed, but And the swine, because he parteth

לַאָ שׁנֹּגֹנ מַמָאָנם בַם לַכִּם: ⁸ מֹבְּמֻּבִׁם לָאִ עַאָּכְּלִנְ וּבְׁנִבְלְעָם

מְסְאֵבוּן אִנּוּן לְכוּוֹ: לא שלובון نخثخرجكيابا مخمألا جم تدخراا

they are unclean unto you. their carcasses ye shall not touch; Of their flesh ye shall not eat, and

These may ye eat of all that are in

الكيلا: פֿמָנם פֿנמנם וכֿוּטַבלים אָטַם בּוֹמָמֹגֹאַ وَ خِر هُمُد حِنٍ مُتَوْدِد لَكَمُغُمُن حِر يُحْدِد مُدَيْدً لِمُخْوَدًا خَمَرُهِ ﴿ אַנוַ זָּוֹעְ שַׁאָכְלְוּ מִפְּלְ אַמֶּוֹר בַּמָּוֹם יִנִי בֵּין מֵיכְלְוּן מִפַּלְ בַּבְּמִיָּא

تا، خدالا: ڹڂڗڶڵڂ؞ؙ؉

and in the rivers, them may ye eat. and scales in the waters, in the seas, the waters: whatsoever hath fins

څڅ□∶ החנה אַשָּׁר בּמָוִם שָּקַץ הַם מכַן אָבוֹ עַפָּוֹם וּמִכָּן זָפָא بحثثاذاه אין־לו סָנַפַּיר

בבתוא שקצא אנון לכון: בּׁמֹנִא וּמִכָּל נַפְּשָּׁא חַוָּהָא בׁנֹמִמֹּגֹא יִבְנַהַבְיֹא מִכָּבְ בִבְּהָאָ וכק בקינו קיהו גיציו ופלפיו

not oran waters, they are a detestable thing the living creatures that are in the that swarm in the waters, and of all in the seas, and in the rivers, of all

And all that have not fins and scales

השקצון: יאָכְגוּ וֹאָטַ וֹלַבְעָם שַּׁהַּשַׁגוּי לא שולקון וני זבוקטעון " וֹמִפּֿל וֹבְוֹנ לָכֵּם מִּלְּמִּבֶׁם לָאִ إشקة» إأنا إكنا ببجورانا

have in detestation. flesh, and their carcasses ye shall unto you; ye shall not eat of their and they shall be a detestable thing

עייב אדם לעהר עלמו ברגל): מלמוד לומר לא חגעו, ברגל (ראש השנה מז:). (זהו שאמרו סוסיר בס אלא כסנים, טומאת נבלס קלס לא כל שכן, ומס (מולין שו.), יבחושין מושיילונ"ש בלע"ו: וגידין וקרניס ועלפיס: ובובלחם לא חגעו. יכול סמרן: אלו שיש בהן קנת סימני מהרה אסורות וכו' (כל הענין בת"כ בְבוּשׁ (שמואל־א יו, ה): (8) מבשרם לא האכלו. אין לי אלא אלו, שאר בהמה (9) סנפיר. אלו ששט בהם: קשקשה. אלו קליפין

פרק ג, ב): מבשרם. על בשרם באוהרה, ולא על עלמות (10) שרץ. בכל מקום משמעו דבר נמוך שרוחש ונד על שמאם שאין לה שום סימן מהרה מנין, אמרה קל והומר, ומה הקצועים בו (חולין נע.), כמו שנאמר וְשָׁרְיוֹן קַשְׁקַשִּׁים הוּא

מווסרין, קל ומומר מעמס, ומס מומסם סמם המורס לה סעלמום: ואח גבלחם השקצו. לרצוח יבחשין שסיינן שַפְּשַׁרִים וגוי (ויקרא כא, א), כסנים מוזסרין, ואין ישראל (מולין לע.): מבשרם. אינו מוזסר על השנפירים ועל יסו ישראל מוזסרים על מגע נבלס, מלמוד לומר פֻמור פָל (וו) ושקץ יהיו. לאמור אם עירוביק אם יש בו בנומן מעם

07	ֻבּל שֲׁבֶץ הִעֹּוֹף הַהֹלֵּךְ עַל־ אַרְבָּע שֲׁהֶץ הִוּא לֶבֶם:	מַל אַרְבַּע שָקְצָּא הַעּפָא הַטְּהַלֵּיך בּל רְחְשָׁא הְעוֹפָא הַטְּהַלִּין:	All winged swarming things that go upon all fours are a detestable thing unto you.	07
61	ןאָת הַחַסִידְה הְאָנָפָה לְמִינָה נְאָת־הַדּיִּכִיפָת וָאָת־הָצָּטַבֶּף:	וְחָוְרִיתָא וְאָבּוֹ לִיְנָהּ וְנָנָּר מִירֶא נְשָׁבֵּוֹ לִינְהּ וְנָנָּר	and the stork, and the heron after its kinds, and the hoopoe, and the bat.	61
81	iầu_บ๋น้ื่ื่ื่ם: iầu_บ๋ย่ก็ดีติบ iầu_บ๋ย่ล็น	וּבוֹשֹא וֹפֿשׁא וּוּבַפֿבּוּפֿא:	and the horned owl, and the pelican, and the carrion-vulture;	81
∠ī	ױָמִר הַבָּיִס וְאָת הַשְּׁלֶןְהְ וְאָת הַיִּנְשְׁוּף:	لظلتٰא لھٰجِيديثٰא لظھيڠٰא:	and the little owl, and the cormorant, and the great owl;	Δī
91	וֹאֵת בָּת חִיצִּנְה וֹאָת־הַמַּחְטֶׂס וְאָת־הַשְּׁחַף וְאָת־הַנֵּץ לְמִינֵהוּ:	שְׁחִפְּא וַנִּצְּא לְוְנִוְהָי: נְיָה בָּה נַעְּמִיהָא וְצִיפָּר	and the ostrich, and the night-hawk, and the sea-mew, and the hawk after its kinds;	91
ζī	אָט פֿלְ-מָנִר לְמִּגֹוִ:	יָת בְּל עוֹרְבָא לְיְנֵיה:	every raven after its kinds;	Şī
þι	ן אָת־תַדְּאָה וְאָת־הַאַּיָּה לְמִינָה:	لتائم لمُنخبض خِلَتِك:	and the kite, and the falcon after its kinds;	† I
٤٦	ڗۼ۪۩؉ٛڕ۠ڟڔ؋ٷۼٟٷڎڎ٦٦ڽٷڐ؇ؙ ؿۼڿ؇ٞڎٷۊۼ؇؊ڡۼ۩ۦڽڎ۠ڮڎ ڗۼ۩ۦڽۿ۪ڗ٥ڔۼ۩ڹؠٷڹڎۣ۩؞	וֹתֶּר וֹתְּוֹנְא: לְאִיהְאַכְּלְוּן מִּלֵּבָּא אִנּוּן נִמְּרָא וֹנִת אִבְּנוֹ שַׁמַּלֵּבִּוּן מִוֹ תִּנָּבָא	And these ye shall have in detestation among the fowls; they shall not be eaten, they are a detestable thing: the great vulture, and the bearded vulture, and the ospray;	٤٦
रा	לְבֶם: בְּלְ אֲשֶׁר צִּיִּוֹם שָׁמֵּץ הָוּא בְלְבֶם:	פּל דְּלֵית לֵיה צִיצִין וְקַלְפִּין בְּלְ דְּלֵית לֵיה צִיצִין וְקַלְפִּין	Whatsoever hath no fins nor scales in the waters, that is a detestable thing unto you.	71

ecadàà,'à): הא אם היי לו במים אף על פי שהשירן בעלייםו מוחר (מ"כ בלילה, ומנשמת האמורה בשרלים היא דומה לה, ואין לה במיס מנין, מלמוד לומר כל אשר אין לו מנפיר וקשקשם במיס, (18) החבשמה. סיא קלצ"א שורי"ץ, ודומה לעכבר ופורחה אין לי שיסא מוחר אלא המעלה סימנין שלו ליצשה, השירן כאדם, ועוד אחר דומה לו שקורין ייב"ן:

בשמומס, וכולן מין אמד: למינסר, יש באימו סמין שאין דומין זה לוה לא במראיהם ולא ודלעו הרופ"א, ולמה נקרא שמו דוריפת, שהודו כפות, וזו שמוכין, בסנאם מומרין. כל עוף שנאמר בו למינה, למינו, בְּסְנִאָם, מְלְמִוְדְ לְוִמֵרְ לִאַ מִאָבְלוּ (דְצְרִיִם יִדְ, יִּבּ), בֹּאָכִילִם שכך משמעו לא יהיו נאכלים על ידך, או אינו אלא לאמרן שמה ממידה שעושה המידות עם תברותיה במוונות (שם): (13) לא יאבלו. למייב את המאכילן לקענים (יבמות קיד.), (19) החסידה. זו דים לבנה, ליגוני"ה, ולמה נקרא

(16) הנץ. לישפרוי"ר:

(פיי מגביס) דגים מן סיס, וזהו שמרגם אונקלום וְשֶׁלְינוּנְה: כגון זבובים ולרעין וימושין ומגבים: (TI) השלך. פירשו רבומינו (מולין פג.) זה השולה (OS) שרץ העוף. הם הדקים הנמוכים הרומשין על הארן,

(21) אשר אין לו וגוי. (מ"כ) מה הלמוד לומר, שיכול כום וינשוף. הם לוהימי"ש הלועקים בלילה, ויש להם לפחות

מינים, וקורין לה טלפ"ה:

רבומינו במס' גיטין בפרק מי שלמוו (דף סמ:): סיא כרצלמו, וְנַבַּר מוּרֶאׁ, נקרא על שם מעשיו, כמו שפירשו מיירו"ן: הדוכיפת. מכנגול הצר, וְבַרְצַּלְמוֹ כפולה, האנפה. סים דים רגונים, ונרפס לי שסים שקורין לס

خْلَدُرْجْر، خِرْتَار فِتَا مَحِ بَعْدًا: هَلُمْهِ: خُرَافَةُ * فَدِياً مَحِ (כ, לא)[ט, לְּוּ] בֹרַתִּים מִמַּתֹּל אָרְבָּע בַּלְיִה בַּרְסִיּלְּיוֹ מִמִּלְּיִר יי הְעִּיף הַהֹלֶּךְ עַלְ־אַרְבַעַע אֲשֶׁרִ- רִחְשָׁא דְעִיפְא דִּעְהָלֵּיִרְ עַלֹּ אַּב אָעַ־זָּבְ הַאָּבְלְנְי מִכְּלְ הָּבֶּר הָבָר בָּרִם יִהָ בֵּיוֹ הַיִּכְלְוּן מִכָּלְ

נֹ*אָ*ט_בובוֹלנֹד לִמִנֹדִנִי: לְמִּנְנְעִי נְאֶּעַ עַעֹּנְלָאְ לְמִּנְיְעִי נְנִּיע עַנְצִּלְאִ לְנִּנְעִי וֹנִע עַנִּבָּאִ בַּבְּעַר לְמִינֹוֹ וְאֶת־תַּסְלְעָם אָת־אָבֶּר מָהָם תֹאַכֶּלוּ אָתַ יָּה אָבִין מִנְּהוֹן הַיּכְלוּן יָת

בּגַלְנִם מֻּבּא בַבּם: ق إذكر شيد بر بر به به به برد الم به به بود الم به به برد الم به به برد الم به به به به به به به به به به به ب

בּוֹבֹלְטִם וֹמִמֹא הַּגַעַבִּי ⁺² וּלְאֵבְּׁע שׁמּמִּׁאוּ פֹֿקַעוּנֹתּ וּלְאִבְּוֹ שׁסִׁשֹּׁבוּוֹ פֿלְ גַּוֹלֵנִת

בְּלְבְיוֹ וְמְמָא מַרַ הַלְּבֶר: \$\$\\ \dagge\ ίċέα

جُلِيُٰتِ رَمُٰظُٰٰٰ٪: מְמָאָנִם עִם לַכִּים כַּלְ_עַנְיָּוֹהַ שׁסַעַּת וְגֵרֶה אֵינֶנָה מַעַּלְיּה מִשְּלִים מִשְּלִיםְא אַ עַפְּרֶטֶת פַּרְטְה וְשֶׁטַעוּ אֵינֶנְה פַּרְסְּתָה ݣݣݛݐݪݣݻݙݐ ÄÄL.

בְּנִבְלְטִׁם וֹמְמָא מַּגַ_עַמְּנֶבי: מְמֵאָים הָם לְבֶּם כְּלְ־הַנֹּגַעַ

خالبك بيكع خاتيت أثب تهبثع خاتيت

אַבְבַּמ בַּנְלֵין שָׁלָּבָא בַּנָא לְכַנְן:

בּוֹבֹּגְעַשְׁבַוּן וְבֵי מִסְאַב הַּגַ

בְּמֶתְא: לְבוּמִוְנוֹי וֹינוֹי מִסְאַב מֹּג ולכ בישול מנבילההון יצבע

בּוֹלֵבֶר בַּבוּנוֹ יְבֵי מִסְאַב: מפלא מפאבון אַנון לְכוּן כֹּל ענא לַכַּל דָּמִירָא בַּעִיאַ סָבִיקָא

לללילטעון וָבוּ מְסָאַר מַּב ממאדון אוון לכון כל בוטבר בַּוּהַלְבֶּת מַלְ־אַרְבָּע הַוְּהָא וּהְהַבּלְבָּא עַל אַרְבַּע لْحُمْ للنَّاكُ هَمْ قَفْدًا خُكُمْ لَحِمْ يَجْتَاذِهِ لَمْ مُنْتِدًا خُكُمْ

> the earth; their feet, wherewith to leap upon fours, which have jointed legs above lla noqu og sahs gaints gnimsewe Yet these may ye eat of all winged

> after its kinds. after its kinds, and the grasshopper locust after its kinds, and the cricket locust after its kinds, and the bald even these of them ye may eat: the

detestable thing unto you. which have four feet, are a But all winged swarming things,

٤٦

17

until even. carcass of them shall be unclean unclean; whosoever toucheth the And by these ye shall become

clothes, and be unclean until the the carcass of them shall wash his And whosoever beareth aught of

them shall be unclean. you; every one that to toucheth cheweth the cud, is unclean unto but is not cloven footed, nor Every beast which parteth the hoof,

be unclean until the even. whoso toucheth their carcass shall fours, they are unclean unto you; paws, among all beasts that go on all And whatsoever goeth upon its

וקרסולין אלו כרעים הכמובים כאן, וכנפיו מופין את רוצו ארבעק קימני מהרה ואמרו בהם, ארבע רגלים, וד' כופים, סרבס, כמומן שקורין לנגושמ"ם, מבל מין מנו בקימין בסן, ללוחרו יש לו כמין שחי רגלים לבד ד' רגליו, וכשרולה לעוף חשמאו. כלומר בנגיעחם יש מומחה:

מגב, ובוס אין אנו יודעים להבדיל ביניהם:

(4,4 6,4): (23) וכל שרץ העוף וגוי. באללמד שאס ישלו ממש מסור

(וב) על ארבע. על ד' רגליס: ממעל לרגליו. קמון (אב) ולאלה. (מ"כ) העמידין להחמר למעה בענין:

פרשמה ד, ו): משל, חמורה מטומלת מגע, שהיל טעונה כבוק בגדים (שם ולקפון מן סארן מתחוק באותן שתי כרעים ופורת, ויש מכן (ES) וכל הנשא מגבלחם. כל מקום שנאמרה טומאת

תל בסמס מסורס: ים שרחשן חברוך וים שחין להס וגב (שם סה:), ולריך שיהח שמו שנבלת בהתה ממחחה ממחחה, ובענין שבמוף הפרשה פירש (חולין נמ.). וכל סימנים הללו מלויין באוחן שבינוחינו, אבל שפרשמו שדוקה למעלה, אבל למעה היא מחוברת. כאן למדך (26) מפרסת פרסה ושסע איננה שוסעת. לגון גמל

43

﴿ \$ (0) دُرُقُونَ (1) וְשְׁמֵאׁ עַּדִּ הְעָּהֶבֹׁ שְׁמֵאִים הֻמָּּהְר לְבִּישׁוֹהִי וִיהֵי מְסְאָב עַדִּ لْلَائِمْةِ جُعْلَائِكُمْ نُحَدِّهُ فَرُكُنَا يَلْنَصَيْحِ يُنَ يُخْذِعْنُكِياً يَجْفَمُ

בְּמְאֵא מִסְאָבִוּן אִנוּן לְכִוּן:

unclean unto you. unclean until the even; they are them shall wash his clothes, and be

And he that beareth the carcass of

וְהַצֶּב לְמִתְּרוּ: مَرِ بِنَجُدُ لِمُ يَنْزُبُ لِيُمَرِّفُ لِيُرْبُهِ مِنْزُنِهِ إيار לֶכֶם הַשְּׁמֶא בַּשֶּׁרֵא הַשְּׁרֵל וְבֵין לְכִוּן בַּמִסְאַב בְּרִהְשָׁא

لمَحْكُمُ لَمْكُم كِلْالِكِ،:

and the great lizard after its kinds, the earth: the weasel, and the mouse, noqu miswe that sanidi gaimiswe unclean unto you among the And these are they which are

ئتائم ئتفئمُمْن: ٥٤ لَلَكُمُّ اللَّالِيَّةُ الْمُلْكُلِّينَا ٤٥٠ للخلا

: אַבּוֹיוּאָאוֹ إترة ְמְאָה וַיַּלְא וְכוּחָא וְהַלְמְּחָא וְחִיּמְמָא the sand-lizard, and the chameleon. land-crocodile, and the lizard, and and the gecko, and the

נְהְבָּא מַרְדְהַעְּבָּי تَهُرُا جَارِيرُمَ خَيْلُ خَيْلُ خَيْلُ

「口口母女: בְּמִוְטַבוּוֹן יְבֵוּ מְסְאַב בעהא כל דיקוב בהון אْمْك كَمْمَاهُمُ حَرَّكُم خُكُمٍ مُحْرًا لِمُمْفَعُهُمُ لَا خُرِيا خُكُمٍ

or sack, whatsoever vessel it be, vessel of wood, or raiment, or skin, shall be unclean; whether it be any when they are dead, doth fall, it And upon whatsoever any of them, the even.

they are dead, shall be unclean until

whosoever doth touch them, when

These are they which are unclean to

you among all that swarm;

نَصْتاد: בֿמֿנֹם וּנְבָּא נֹמִמָא מַּגַעַבֿמָנָם בְּלֵי צַּשֶּׁר־יֵנְשָׁה מְלְאַבֶּה בְּהָהַ בְּגֶר אַוּ־עוֹרִ צַּוֹ שְׁק בְּלִ- דְּצִּע אַוֹ לְבוּשׁ אַוֹ מְשַׁךְּ אַוֹ בּ בְּמִלְם יִשְּׁמָא מִכְּלְ־כָּלִי־עֵץ צַּוֹ בְּמוֹתְהוֹן יָהִי מְסְצַּב מִכְּלְ מָצִּן

עד דַמְשָׁא וְיִדְבַי: בביו במיא והעל ויהי מסאב מִּכ כֹּכְ מֹאוֹ בִּוֹטַהְבִּיב הַבֹּוֹבָא يْجُمُ يُخْفِدُ بَقِحُ مِكْذِيرٍ مُثِيِّهِ ١ يُحَمِّ لِمُنْقِيمُ فِكِيْنِهُ مُؤْتِياً

be clean. unclean until the even; then shall it be put into water, and it shall be wherewith any work is done, it must

נאנו נהבו: אָלְ שִׁיבְּי בְּלְ אַמֶּוֹר בְּתוּכִוּ יִמְמָא לְנֵנִיה בֹל דִּבְנֵנִיה יִסְמָּאַר عدره، الجُرْ خَرْدَ بِاثُمْ هَمُد نَجْرَ مَاتُ الْحُرِ مُعَا يَتَوَلَّ لِنَظِيرِ مَقْسِلًا

וּוֹטִיטַ טִטְבָּרוּוֹ:

it shall be unclean, and it ye shall any of them falleth, whatsoever is in And every earthen vessel whereinto

រុយុជ្ជនេះ מַשְּׁבֵּר אָמֶּר יִשְּׁהָה בְּבְלִי בְּכָלִי מְסָאַב וָכָל מַשְּׁלֵּיָא דִּיִשְׁהִּהִי ָ_{+ε} גֹלוָא הֹלֶנוּ מִּנִם וֹשִׁמֹא נֹלֹק בֵּנהֹלְנִוּ הֹלְנִינִ הִּנֹּא נִינִי מבּלַ בַּאַבֶּל אַמָּב וֹאַבֶּל אַמָּב מבּלַ מובּלַ

בְּבֶל מָאן יְהֵי מְסָאַב:

shall be unclean. every such vessel that may be drunk shall be unclean; and all drink in eaten, that on which water cometh, All food therein which may be

(27) על כפיו. לגון כלבודובוחחול: שמאים הם לכם. לימל"ה: הנשמה. מלפ"ה:

(30) אנקה. סרילו"ן: הלשאה. לישרד"ס: החמש. והצב. פויי"ט, שלומה ללפרדע: מרומס וקדשים, וליכום למקדש: החלד. מוש"מילם: כד:): כל אשר בחוכו ישמא. סכלי מוזר ומטמא מס אל חובו. אין כלי מרם מיטמא אלא מאוירו (פב) אל חובו. אין כלי מרם מיטמא אלא מאוירו (חולין (es) וזה לכם הממא. כל מומאות הללו הינן להימור עד הערב. ואחר כן ומהר. בהערב השמא (יצמות עה.): sara:

(28) במים יובא. ואף לאחר עבילחו עתא הוא לחרותה:

מסרס במקום (מ"כ פרשמל ז. יג):

שבחירו (ק"ח ל"ל בתוכו): ואחו חשבורו. למד שהין לו

++

בום ומְמֵאֵים וְהָוֹוּ לְכֵּם: נממא שלוב וכנבנם נשא ממאנם لِيْحِم لِهُمُد_نَهِم مَادُخُمُنْتِ المَجْرِيلِ لَحِمْ

סּבור וְנִיגֹה בּוֹבַלְטִם וֹסִמֹּא: ^{9٤} אַר שַּעְרֵן יּבָוֹר מִקְנֵה־שָּׁיִם יִהְיָה

זְבְוּתְ אֶּמֶהְ וֹזְבְיֹתְ סִבְּיִבְ בִּינִאִ: لا لك، نظر مُؤثِرُبُه مَر خُر لَاه تَجْد، نظر مُؤثِرَنُه مَر خُر

فأفخرنا مُثِّد مُثِّد عَدْم يَدُمُم أنهبر فأخدرنديا וֹב'ו נִשׁן מָנִםְ הַּלְ־יְּנַה וֹלָפֹּלְ נֹאָנוּ נִטְׁנִּטְׁפוּוּ מָנֹא הַּלְ פַּנ

בּוֹבַבְעַנוּע וֹמִמָּא מַּעַ_עַמְּנִיבּי: היא לבם לאַכָּלָה הַנּגַעַּ וֹכֹּג וֹמִנּעַ מִּוֹרַהַבְּהַמְּׁר אָּמֶּרִר נַאָּרֵי

> וממאבין יְהוֹן לְכוּוֹ: וֹכׁונוֹם וֹשַּׁבְׁמוּן מִסְאָּבִוּן אַנּוּן فتحبين וְבֵוּ מִסַאַּד アィほドイ

דּוֹדִילִשְׁיוֹ וְבִי מִסְאַב: בנם מהגל למכ בנט בנישט

TFX: בר זרע זירוע דיודרע דבי

עַלוֹהִי מְסְאַב הוּאַ לְכוֹן:

「ひひがる: בְּנְבָילְתַה יְהֵי מְסָאַב עַר בהיא לכון למיכל היקרב למונו מו באובא

(48) טברל האבל אשר יאבל. מוסג על מקרא העליון יאכל, אוכל הואכל צבת אחת, ושיערו חכמים אין דימ הצליעה

unclean unto you. they are unclean, and shall be pots, it shall be broken in pieces; unclean; whether oven, or range for part of their carcass falleth shall be And every thing whereupon any

carcass shall be unclean. be clean; but he who toucheth their Uberein is a gathering of water shall Nevertheless a fountain or a cistern

sown, it is clean. upon any sowing seed which is to be And if aught of their carcass fall

But if water be put upon the seed,

And if any beast, of which ye may thereon, it is unclean unto you.

and aught of their carcass fall

18

98

thereof shall be unclean until the

eat, die, he that toucheth the carcass

מומאס עד שיבאו עליו מיס פעס אחק, ומשבאו עליו מיס יהיו לכם. שלא מאמר מנווס אני לנומנס, מלמוד לומר מכאן דברים סרבה, למדנו שאין אוכל מוכשר ומחוקן לקבל למעלה: יוחץ. שאין לכלי חרם מסרה בעבילה: ושמאים ישמה בכל כלי והוא במוך כלי מרם העמא, יעמא. למדנו ויש להן מוך, ושופח אם הקדרה על נקב החלל, ושניהם פיהם מיס, והוא במוך כלי חרם הטמא, יטמא, וכן כל משקה אשר (35) חגור ובירים. כלים המטלטלין הם, והם של חרם,

ישמא, מכל האוכל, אוכל ומשקה מישמא מאויר כלי חרש וחומר שיניל את השהור מלישמא, לכך ואמר ונוגע בנבלחם הבלים מעמאין מאויר כלי חרש, חלמוד לומר כל אשר בחירו מאמר קל וחומר, אם מעהר את העמאים מעומאתם, קל המומחה מטמח כלים, שכך שנינו (פסחים כ.:) יכול יהיו כל מעין ובור ונוגע בנבלחם יטמח, (מ"כ פרשחה ט, ה) שלה בכל כלי ישמא האוכל. ועוד למדו רבומינו מכאן שאין ולד בהם משומאחו: ונוגע בנבלחם ישמא. אפי הוא במוך לדכוש המקרה אשר יבוה עליו מים או כל משקה אשר ישהה הין מקבלין מומחה. ועוד יש לך ללמוד: יהיה שהור. המובל וכל סנקרא משקה מכשיר זרעים למומאה כמים, שכך יש (36) אך מעין ובור מקוה מים. המחוצרים לקרקע,

וספת בתוכו ולה נגע סשרץ בפת, סתנור רהשון וספת שניים, למדך סכתוב שלה סוכשר ונתקן לקרות הוכל לקבל עומהם עד ומממא כלים שבתוכו. ולמדנו עוד שהשרך שנפל לאויר מנור הוא. כמון יִמְּנוּ לְנוּ מִן בַּצִּלְעִים (דניאל א, יצ): שהור הוא. המומאה והכלי שנממא ממנו ולד המומאה, לפיכך אינו מוזר (37) זרע זרוע. זריעה של מיני זרעונין. זרוע שם דבר

כן יש בו כבילה (מ"כ פרק ע, ה. יומה פ.) שנהמה השר עומהה פעם החם שוב הינו נעקר הימנו: משנמלשו. ולמדנו עוד שאין אוכל מטמא אחרים אלא אם - מורה אלא להיות עליו שם אוכל, ומשירד עליו הכשר קבלת אין לך שלא באי עליו מיס, ומסי אומר אשר יבוא עליו מיס, ונפל מנבלחם עליו. אף משנגב מן המיס, שלא הקפידה עליסן משנמלשו, שאס אמה אומר מקבלין הכשר במחובר, בין הזרע נפל למוכן, הכל נדרש במורח כהנים (פרק יא, ו): עוד, על ביחת מים שחינה מכשרת ורעים הלה הם כן נפלו על זרע. בין מים, בין שהר משקין, בין הם על הורע, מאייר כלי מרם, שהרי מומאה עלמה נגעה בהן מגבן. ולמדנו הכשר במחובר אין לך זרע שלא הוכשר (חולין קימ:): מים מחילה, שאם אחה אומר כן, לא נחמעמר כל הכלים מליממא (38) וכר יחן מים על זרע. לאחר שנחלש, שאם חאמר יש

ולא נאמר רואין אם החנור כאלו מלא טומאה וחהא הפח שיצואו עליו מים: ואין כל הכלים מישמאין מאויר כלי חרם, לפי שהשרך אב ישמא: פעם אחח, מקבל טומאה לעולם, ואפילו נגוב, והיין והשמן - וממאים יהיו לכם, אם רלה לקיימן בטומאחן רשאי: כל אשר במוכו יממא, מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מחזיק יותר מביצת מרנגולה:

בֹּבֶּבׁי בּיבּ נבללְטָׁע וֹכּבָּס בַּנִּבְ*ו*ו וֹמִמָא הַּג_ ְוְטְטֵּאְ עַּרִ־הְעְּבֶר וְהַנַּשָּׁאִ אָּהַ־ לְבִּישׁוֹהִי لْكُمُحْدِ مَانْكُكُمْكِ نُحَدِّم خُنْكُنَا

שָּׁבֵּץ הַוּא לָאִ נִאָּבֶל: די וְכְּלְ הַשִּׁבֶּא הַשִּבָּא מַלְ הַלְּאַבָּא וְכָלְ רִחְשָׁא דִּרְחֵישׁ עַלְ אַרְעָּא

شَكًا لِمُ تُلُمَّةً الله מַּלְ־הָאָבֶץ לְאַ הֹאַכְלְוּם בִּיִּ רִהְשָּׁאָ דְּרָהֵישׁ עַלְאַ לְאַ تلاج ت خ خرب تشاه المال هد خر مدرد تدرا خخر הַלְאַבְׁהַה הַּבְ בַּלְבַתְּבְׁבַּנֵי וֹכְלְ בַּלְּנַבְּּלְ הַלְ אַבְׁבַּה جم بينظ فح فينا برخ بيني هذا به في في في فينيد

توفية خِرُه إِنْ فِي الْمُمْرِيُهِ حُهِ: īwīy هَـــ كُيْمَكُــة

בּׁ. בֹּבְוְהָה אָנֹוּ וֹלְאַ שֹׁהַפֹּאִן וֹלְאִשׁטֹלִאָּבוּוֹ זִע וֹפֹּהָשׁביוּוֹ בֹּלִאָ ++ נִיִיטְּלֵּצִיּאָמִים וַיְּיִינִים לַּבְיִאָּים וּהְיִהוֹלְ עַּבְּיִאָּים צְּנְאַנִים בּּרִישׁים בּיִּהוֹלְ אַבִּי לַבְּיִאַ אַנְאַ ڲ۠ڔؙڷڔڿڟ

بالثرة وحالين المارة

עד רַמְשָא: וֹאַבּֿה לַבוּמָוָבׁוּ וֹיבוּ מֹסַאַּב בַּמְמָא יוּדִישוֹל יָת נְבִילְתַה ひかびび

מִּלַגֵּא בוּא לָא וֹנִאָּכִיל:

שׁבֹּלְנְנְנְנְנוֹ אָבׁוֹ מִלֹּגֹא אִנּוּוֹ:

בַּבוּן וְתַסְׁמַאֶּבוּן פּוּן בַּבוּוֹ: וֹלַאָּ בֹשַׁמָּא בַבַבוּיִמְ וֹלָאִ טַסְׁטַּאָּבוּוֹ אַע_נַפַּאָּטִיכָּם לאַ עַאָּפּֿגוּו יָע נַפּאָטַכוּו בָּכֹּל

ځځر ـ تې د نې په ځات نې محر څاه خ غُد، غَنْه : أَ عُكِلُورِ لِا لَنَانُكَا لِمِيا

> his clothes, and be unclean until the beareth the carcass of it shall wash unclean until the even; he also that it shall wash his clothes, and be And he that eateth of the carcass of

οt

detestable thing; it shall not be swarmeth upon the earth is a And every swarming thing that

eat; for they are a detestable thing. upon the earth, them ye shall not even all swarming things that swarm fours, or whatsoever hath many feet, and whatsoever goeth upon all Whatsoever goeth upon the belly,

that ye should be defiled thereby. make yourselves unclean with them, that swarmeth, neither shall ye detestable with any swarming thing Ye shall not make yourselves

moveth upon the earth. manner of swarming thing that ye defile yourselves with any ye holy; for I am holy; neither shall sanctify yourselves therefore, and be For I am the LORD your God;

(9E) בגבלחה. ולהצעלמות וגידיס, ולהצקרניס ועלפיס, (As) הולך על גהון. וסימש, ולשון גתון, שֶׁמַיֶּס, שסילך שֶׁמ

במם: מב:): ושמא עד הערב. אף על פי שמבל, לריך הערב סאכל, לימן שיעור לנושא ולנוגע כדי אכילה, והוא כזית (נדה אס מחבה לו חבירו בבים הבליעה, אם כן מה חלמוד לומר ואין נבלם בהמה מטמאה בגדים באכילמה, בלא משא, כגון, ַ לְמְמְמְׁטְ בִּשׁ (ויקרחׁ כבּ, מ), חומה מטמחׁה בגדים בחֿכילמה, שבילמו, כשהוא אומר בנבלת עוף עהור נְבֵּלֶה וּשְׁבַשָּׁ לֹחׁ יִמֹבַלַ נאמר בו יכבק בגדיו: והאכל מובלחה. יכול מעמאנו מגע, שהנושה מעמה בגדים, והנוגע הין בגדיו עמהין, שלה (04) והנשא את נבלתה. ממולס מומלם משל, מטומלם ולא בעור (מ"כ פרשמא י, ה חולין קיח.):

דבר נמוך קלר רגלים שמינו נרמה מלמ כרומש ונד: לא יאכל. למייב על המאכיל כאוכל, ואין קרוי שרך, אלא סמרן מלמ במוך סמוכל, מבל משילמו למויר ושרלו סרי נממרו: וְשֶׁבַּפּוֹלְין, וחְת סויוין שבעדשיס (חולין מו:) שסרי לה שרלו על (ווי) השורץ על הארץ. לסוליה המ סימושין שָבּפְּלִימִין

> רגלים. זה נַדְּל, שֶׁבֶן, מיש לו רגלים מרחשו ועד ונצו לכחֹן סמפושים, משקרני"ע נלע"ו, ומת סדומס לדומס: מרבה לדומס: הולך על ארבע. זס עקרב: כל. לסבים המ ונופל על מעיו: כל הולך. לסביה סשלשולין והם סדומס

> סבא, ובישיבת מעלה: אם אמם מממאין בהן בארך, אף אני מממא אמכם בעולם שקין יפש במגע, יכן ילא מעמאי באכילמס: ונשמחם בם. (14) אל חשקצו. בלכילמן, שהרי כמיב ופשומיכם, ולין ולכאן, וקורין לינשפיד"ם:

ארבע, נמלס לוקס חמש, לרעס לוקס שש: לאי מלקום, וזסו שאמרו בגמ' (מכום טו:) אכל פוטיקא לוקס סבא: ולא חשמאו וגר. לעבור עליסס בלאוין סרבס וכל והייתם קרושים. לפי שלני לקדש לתכס למעלס, ולעולס שליי ס' אלסיכס, כך והמקדשמס, קדשו אם עלמכס לממה: כשם שלני קדוש,

מפמיר מַאָּבֶיִּן מִצְּבִיִם לְבְיִנִם לְבְיִנִם בַּבְּרֵים מַצְּרָיִם לְבִּינִם לְמָהָנִים לְמָהָנִים לִמְהָיִ

جِرَا אِيرٍ יِחَزِّت חַמַּעַבֶּלֶה אָחָבֶם אַבִּי אָנָא יִיָ דְּאַפֶּיק יָחָכִיוֹ

holy, for I am holy. be your God; ye shall therefore be you up out of the land of Egypt, to For I am the Lord that brought

كُلُدِه كُلْد: לאלהים והייתם קדשים בָּי לַאֵּלְה וּחָהוֹן קַּרִישִׁין צַּרֵי קַדְישׁ צַּנִי:

השׁבֶעֶה בְּמִּיָּא וּלְכָל נִפְּשָׁא דְּרָהַשָּׁאִ עַּל אַרְעַא: הְרְמֶמֶת יִלְכִל נִפְּשָׁא תַּיָּתָא דְּרָחַשָּׁא וַאָּט טוָבֿט בּלִּבְימִׁעְ וֹבִימָוָב בָּא אִיָּבִייָּהָא בַּבְּיִירֶא וּדְעִיפָא

the earth; every creature that swarmeth upon that moveth in the waters, and of the fowl, and of every living creature This is the law of the beast, and of

בּּמֹנִם נִלְכַּלְ בַנְפָּמִ

לאַ יִבוֹן עוֹנִשׁא בַּלְאִ מִעָּאַבֹּלְאִ: ŠÃL פמוקים השְּהֶר וּבֶּין הַחַיָּה הַנָּאֵבֶלֶא וּבֵין חַיְּהָא דְּמָהָאַכְלָא לְטַבְּיְּיִלְ בָּיִן תַּמְּמֵא וְבָּיִן לְאַפְּרָשָׁא בִּין מְסְאַבָּא יַבִּיִן

and the living thing that may not be the living thing that may be eaten unclean and the clean, and between to make a difference between the

page 172. On Erev Rosh Hodesh, read the Haftara on page 162. Parah, read Maftir and Haftara on page 168. For Shabbat HaHodesh the Maftir and Haftara are on The Hafrara is II Samuel 6:1 -7:17 on page 141. Sepharadim read II Samuel 6:1 -6:19. On Shabbat

מריש ניְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: ימִלִּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

בְּיִסְאֲבַא: ביומי ריחוק סאובתה הבי וממאבן מִבְעַנוּ נְמִים כִּימֵי וַנְּתַ ינוֹנוֹ מֹסֹאֹבֹא מִבָּהֹא יָנְמִין אַמּע פּֿר עַזְּרִישְׁ וְיִלְבָר זְבֶר אָהָאָאָ אָרִי הָעַרִי וְהַלִיר וְבָר בَבَّ אַלְבַבְּוֹנֹי וֹמְּבֹאָלְ, לְאִקְּוֹ מִכְּוּלְ מִם בֹּנִוּ וֹמִּבָּאַלְ לְמִוּמִּוֹ

she be unclean. of the impurity of her sickness shall be unclean seven days; as in the days and bear a man-child, then she shall saying: If a woman be delivered, Speak unto the children of Israel,

And the LORD spoke unto Moses,

:Saring:

IIX

Δŧ

9t

جُلُـٰحُلٰٰذِ: المانا كالأدلاء וּמִּוֹלְ בַּמַּּׁב וּבִּיוֹמָא טַמִּנִּאָב וּטִּנִּוֹב בַמָּבָא

his foreskin shall be circumcised. And in the eighth day the flesh of

וסוא לשון מעלה (ב"מ פא:)): מטמאין בשרלים כשאר אומות דיים, ומעליותא היא גבייהו, כך תורמו נתפרשה אתר מורת בהמה חיה ועוף: כי הזריע כמיב סולאמי, וכאן כמיב סמעלס, מנא דבי רבי ישמעאל (2) אשה כי חזריע. א"ר שמלאי (ויק"ר יד, א) כשס העלימי אמכס. (דבר אמר כי אני ה' המעלה אמכס, בכולן בה שימני ערפה פסולה:

החיה הנאכלת. לריך לומר בין לבי לערוד, וסלם כבר למסורם לך, בין נשמט מליו של קנס, לנשמט רובו: ובין ממור לפרס, וסלא כבר מפורשים סס, אלא בין עמאס לך,

(פ+) כי אני הי המעלה אחכם. על מנת שתקבלו מלותי מפורשים סם, חלל בין שנולדו בם סימני ערפה כשרה, לנולדו

ושבנים כבדין עלים: . המר לשון מדוס ומולי, שהין השה רוהה דם שלה מהלה רהשה נפתח סקבר בלה דס: דוחה. לשון דבר סוב מגופה. לשון ובקי בקן: בין השמא ובין השהור. לריך לומר בין כל שומסה האמורה בנדה, משמפה בשומאה לידה, ואפילו (קי) להבדיל. לא בלבד סשונה אלא שמהא יודע ומכיר עמאה לידה (נדה כו:): בימי גדה דוחה חשמא. כסדר . לרבום שאפיי ילדמו מחוי, שנמחה ונעשה כעין ורע, אמו אלמלי לא העלימי אם ישראל ממלרים אלא בשביל שאין שילירמו של אדם אחר כל בהמה חיה ועוף במעשה בראשים,

עד משְׁלַם יוֹמֵי דְּכוּתַה:

ַ עַּרְ מָלְאָת יָמֵי שְּׁהְּרֶה: לאַ עַבָּׁת וֹאָלְ עַנְאַלְאַ עַלְאַ עַלְאַ עַלְבָּע עַלְבָּע נִיִּלְתָּלָּאַ לְאַ עִיּתִּיִלְ י מּשָׁב בּדְמֵי מְהֶּבְיֹ בְּכִלְ לַנְהַתְּ בְּדָם דְּכִּי בְּכָל מִיּדְשָׁא לָא נְּמֶׁלְמֵּנִם נִוּםְ נָמֶּלְמֵּנֵם נֹמָנִם נִיבְלְיוֹוּ נִיבְלְיֹא נִמָּוֹן טִטִּיב

טְהַבְּרִי: [80_ださだし

אָל_עַכִּעַן: לְחַמְאֵת אֶל־פֶּתַת אְהֶל־מוֹעֶׁד שַפְּנִינָאְ לְחַטְּהָא לִהְרַע מַשְׁכַּן אַּנְרוּנְ לְמָלְנִי וּבֶּן־יוֹנְרוּ אַוֹּרְתָּר שִׁמֵיה לְעָּלְתָא וּבָּר יוֹנָה אִּוֹ אַן לְבַּנְיֵ שַׂבְּיִא כֵּבְּשָׁתְ בַּּן־אַן לְבְּרַתְּא תַּנְתֵּי אַמַּר בַּר

וֹמִלֹא לִוֹנו כַּנִוֹלָא: שְׁנְיְרָה לְבֵּן וּבְמִשְׁלַם יוֹמֵי דְּכוּתַה לְבָרָא

₹2±1: או לנוללא: וֹאָט שוִבֿעְ בּּיְכְּבְבׁט קַּוֹּכֹּב אִּיִּ בִּא אָיִבוֹטֹא בּוֹבְיִבְטֹא כְּבַבַּב ַ עַלְּיִהְ וְשְׁהַבֶּרְהׁ מִמְּקַּר דְּמֵּיִהְ צֵּלֵה וְתִּרְבֵּי מִסּוֹאֲבָּת דְּשָׁהָא أنك المرابع المراب المراب المرابع الم

إَمْتِلَدِي (E) לְטַּמֹאָנוּ וְכַבַּוֹע הַכְּעֵוֹן בְּנֵרְ יוֹנְת אָתֶד לְמַּלְת וְאָתֶד מִבֵּיו בְּנֵי יוֹנָת תַד לַעַּלְתָא s וְלְמְׁנֵוֹע הְשֵּׁי. עִינִים אָנִ הְמִנִּי אִמָּנִא נִיסַר טִּבֵּין הַפְּנִינִן אִנְ נְאָם לְאַ תַּמְצָּאֵ יָדָהְ בֵּרָ שָּׁהְ נְאָם לְאַ תַּשְׁכֵּח יְדָה בְּמִפָּתִ

בְטַמַּטָא וּיכָפַּר צַּלַה

אַנוֹרְן לַאַמָּר: ى_{عدة}ر رېپور بېزام چرامنيم بېرا بولاند بې بو منهم برغېبار

> MAL נטָמָאָר וָאָם נוּקְבָּתָא תָלִיד بلكاتا

fulfilled. the days of her purification be nor come into the sanctuary, until she shall touch no hallowed thing, of purification three and thirty days; And she shall continue in the blood

threescore and six days. in the blood of purification her impurity; and she shall continue she shall be unclean two weeks, as in But if she bear a maid-child, then

meeting, unto the priest. unto the door of the tent of or a turtle-dove, for a sin-offering, burnt-offering, and a young pigeon, lamb of the first year for a or for a daughter, she shall bring a purification are fulfilled, for a son, And when the days of her

male or a female. law for her that beareth, whether a fountain of her blood. This is the and she shall be cleansed from the LORD, and make atonement for her; And he shall offer it before the

and she shall be clean. priest shall make atonement for her, other for a sin-offering; and the the one for a burnt-offering, and the turtle-doves, or two young pigeons: lamb, then she shall take two And if her means suffice not for a

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

IIIX

שמבלה לפוף שבעה וחין שמשה מעריב למהרה עד שקיעת במרומה (מכום יד: יבמום שם), לפי שוו מבולם יום ארוך ששנוים ביבמום (דף עס.): בכל קדש וגוי. לרצום אם מפיק ה"ם, ימי עובר שלה: לא הגע. אוברה למרכל, כמו מכלל שעד כמן קרוים עממה (ובמים ימי מנהדרין פג:): לא מפיק ס"א, וסוא שם דבר, כמו מוסר: ימי שהרה. ומקנה, מי שהוא בא לכפר, בו סמסרם חלויה: ושהרה. בדמי שהרה. אף על פי שרואה מסורה: בדמי שהרה. אחד מסס, ואי זה הוא, זה המאת, שנאמר וכפר עלים הכהן בְּמְבֵבׁ (דִבריס ה, מו), וַיֵּשֶׁב בְּמֵלנֵי מַמְרֵה (ברהֹשים יג, יח): (ד) והקריבו. ללמדך, שהין מעכבה להכול בקדשים הלה

(ל.) בפיכל המדיר: למקר אם, אבל להקרבה מעאת קודם לעולה, כך שנינו בובמים (8) אחד לעולה ואחד לחמאת. לאסקרימס סכמוב אלא אין משב אלא לשון עכבה, כמו וַמַּשְׁבוּ החמה של יוס ארבעיס, שלמחר חביא אח כפרח עהרחה:

אָלַ־אַעָר מִבָּנָיו הַכְּעַנִים: וְהוּבָאׁ אֶל־אַהַרָּוֹ הַכֹּהֵוֹ אֵוֹ וְבְיָנִת בְּמִנְרַבְּמְּבִוּ לְנָנָת בְּנִנִת בְּנִנִת בְּמָבוּ XLOGIC

בְּשְׁמֵא אָרָור: לנה בּבֹהני ביוּא וֹבֹאָבוּ בּכּבוֹן וּמַבְאָב הַנָּגַעַ עָמִל מַעַּוֹר בְּשָּׂרוֹ ء يَاخَمُد نُمْمُد خَثِرَم يَاظَكَ كَجُلًا וֹבְאָב וַכּבוֹן אָנַ וַנְּדָּנָה בֹּהוֹנַ_

וְהְסְּנְיִר הַכְּבֵוֹן אָת־הַנָּגִע שֶׁבְעָת הַמִּוֹר וּשִׁמְרָה לֹאַ־הַפַּוּ לָבָוֹן בַּמְבוְ וֹמִמְלַ אֵּגוֹ_מַבֹאָנֹי מוֹ_ וָאָם־פַּהֶוֹרֶתֹ לְבְנָה הָוּא פְעַּוֹר

עַכְעַן שָּׁבְעָּׁה יָמִים שֵּׁלִיה: שמע עַנּגע בּעור וָהַסְּגִּירָר ַ וְׁבַוֹּנַתְ הַבְּּנֹתְ הַבְּּהַנְּתִּ בְאָ וֹבְאָבוּ הַכְּבַוֹן בַּוֹּיָם הַמָּבוֹתֹי

نَصْتَاد: בְוּא וְכִבָּס בִּגְבַיוּ פֿמָּע עַנּגַע בָּעָּור וְטִבָּרוֹ תַכּבוֹן שני שָׁנִיתַ וְהַנֵּת בַהָּה הַנָּגַע וְלֹאַ־ וְרָאָה הַכּהָן אֹהוֹ בַּיָּוֹם הַשָּׁבִיעִי

> לְנְתַ תַּבְ מִבְנִוְתִי כָּתַנִּאַ: וְיִמִימִי לְנָת אַנְּדִרן כְּנָדָנָא אִוָ במשף בסביה למקמש סגירו הממא או מרוא או בהורא ויהי בעור בשרו אנש אבי יהי במשף בשביה

בְּהַנְא וִיסַאָּיב יָהַיה: מַכְּמַשׁ סְגִירוּתָא הוּא וִיָּחְזִינֵיה מכשמא ממוט מממב בסבוצ **X**UTGLL خظناتد ונטזו כבולא זט מכטמא בממע

מֹבְשָׁמֹא מִבְּעָא וומִון: خظنائك نآغلا ختائع מַהְּכֹּא וֹהָהֹבֹא לָא אִטִּוֹיַכּּוֹיַ בְּסְבִיה וְעַמִּיק לֵית מִחְזַהָא מִן נאם כֿבֹבֹא בוֹנֹא ביגא כֹמֹהַבּ

מְבֹּהֹא וִמִּוֹן טִּוֹנְיוֹנִים: جُلَالُه けばらばと <u>LIOYLELL</u> כֹּר הַנְה לָא אוֹסִיף עַכְּהָשָׁא 谷口には必じ ובא מכשמא לם ĊΠίχ けこひと

أنكر: מֹנולא נוא נוגדת לְדוּמִוניוּ מֹכִטַּמָא וֹלֵא אוָכֿוֹל מֹכִטַּמָּא מולגמא שולונוט ובא ממא

> of his sons the priests. unto Aaron the priest, or unto one leprosy, then he shall be brought To sugalq sha desh aid To nisk bright spot, and it become in the of his flesh a rising, or a scab, or a When a man shall have in the skin

pronounce him unclean. the priest shall look on him, and flesh, it is the plague of leprosy; and plague be deeper than the skin of his white, and the appearance of the the hair in the plague be turned plague in the skin of the flesh; and if And the priest shall look upon the

plague seven days. shall shut up him that hath the be not turned white, then the priest than the skin, and the hair thereof appearance thereof be not deeper the skin of his flesh, and the And if the bright spot be white in

seven days more. then the priest shall shut him up the plague be not spread in the skin, plague stay in its appearance, and seventh day; and, behold, if the And the priest shall look on him the

clothes, and be clean. is a scab; and he shall wash his priest shall pronounce him clean: it be not spread in the skin, then the if the plague be dim, and the plague again the seventh day; and, behold, And the priest shall look on him

(געיס פרשמח ה, ע): הכתוב הוא, שאין עומאת נגעים ומהרתן אלא על פי כהן (מ"כ (E) בעיניו. בְּסִיר סִיּחׁ בַּשְׁׁמְקִיס (חֿיוב לו, כח): אל אהרן וגוי. גוירת סימניס עליו:

לבן סימן מומסה, סום גוירם סכמוב: קלל (שבועותו:): ושמא אותו. יממר לו ממא אמק, ששער בשרו. כל מראם לבן עמוק סוא, כמראס חמס, עמוקס מן סואיל ונוקק לספגר נקרא ממא, ולריך עבילה: ההגים. ומעום שער שניס (מ"כ שס פרק ב', ג): עמוק מעוד - ממה: מספחח. שס גגע מסור: וכבס בגדיו ושהר. (3) ושער בגגע הפך לבן. מממלס שמור וספך ללגן גמוך (6) כהה. סוכסס מרלימו, סא אס עמד גמרלימו או פשס

(נגעים פ"ח מ"ה): בהרה. הברבורום מייח"ר בלע"ו, וכן ימגירנו בביה החד, ולה ירהה עד מוף השבוע, ויוכיחו (ב) שאח או ספחח וגור. שמוח גועיס סס, ולנונות זו (+) ועמוק אין מראח. לה ידעתי פירושו: והסגיר.

שנית. הא אם פשה בשנוע האשון ממא מוחלם: במכשבו ובשיעורו הכשבון: והסגירו,

6t

- ובבון: לְמְּבְּרָעִיּׁ וְנְרְצָּׁרִ מְּנֵיִתְ צֵּלְ בְּרָנִינִיהִ ر בַּמְוּר אַנִוֹנִי, נִינִוֹאָנוֹוְ אֶלְ-עַכְּנֵוֹן בּמָמָהָבָּא בַּנִיר גַּאִנִּטוֹוּ, לַבְּנִינִיא נאָם בַּמֶּה תִפַּעָּר
- בְּעַעַ הָוֹא: (פּ) يتفوفيت جوار إشفيا يوديا וְרְאָה הַכּהֵן וְהִנָּה
- וְהוּבָא אֶל־הַפֹהֵן: דוֹת הֹנְתֹע כֹּנ טֹנְינִנְ בֹּאֹנְבֹם מֹכִנֹמָה סֹנִנְנְ אַנִּ נְטַנִּ בֹאַנְהָא
- וּמְטְוֹנִי בַּאָּב עוֹ, בַּאָּצִיני: בּׁמָוִר וֹטָוֹא טַפַּׁכִּטַ מִּמָּר לַבָּוֹן إرتوب محقا إمير شهم ججبة
- שָׁמָא הָוּא: נְטְמְּאָנְ תַבְּעֵן לָאְ יַסְגְּרֶנִי בָּי בִּשְׁרֵיה וִיסְאָבְנִיה בְּתָנִא לָא בְּעַׁתְּ נוֹשֶׁנֶתְ הָוֹאְ בְּעַּוֹר בְּשֶּׁרוֹ סְנִירוּת עַמִּיקָא הָיֹא בִּמְשַׁרְּ
- לְבְּלְתַבְּעָבְאָר מִינֵי הַכְּבִין: ליור הַנָּגַע מראַשִּׁי וְעַּדְרַנְלְיִוּ יי בְּעוֹר וְכִסְתָּר תַּצְּרַעַת אָת בְּלִ וְאָם_פָּרְוָתַ ŖĢŢĦ
- Ľ(X: אָת־הַנְגַע כַּלָוֹ הָפָּךְ לְבָן שְהָוֹר עַבְּלַתַ אָטַבַבְלַבְבַּתְּיָנִ וֹמִעַר إرِيْ مَحْتَا إِمَيْدَ جَوَٰهُم الْبَيْرَ
- **! ひひと:** יי וּבְיוֹם הַרְאָוֹת בָּוֹ בְּשֶׂר הַי וּבְיוֹמָא דְיִמַּחְוֹי בִיה בִּשְׂרָא

- خ⊄لتأثه: הַמְּסָפַּׂחַתְ נְאָם אוֹסָפָא תוֹסֵיף עָדִיהָא
- כַּבַוֹלֵא סַנִירוּקא היא: מָבְינְתָא בְּנָתְשֶׁכָּא פֿמּעַר וְיִחָּוֹ כִּעַנִא וְהָא אוּסִיפַּת
- ווטוטו לוט לבולא:
- למהפא ונוא נופכט המנא וֹנְטִוּג כַּעַלָּא וְטַא הַמָּלֵא טַוֹנָא
- בְּעַמִיקְיַהָא:
- יַסְגָּרְנֵיה אֲרֵי מְסָאַב הוּא:
- בְּבַבְיבָא: נפד דגלוהי לכל חיזו פיני כֿל מַשַּׁך מַכַּתַשָּׁא מֶרֵישִּׁיה דְׁמָּמִּכֹּא וֹטִוּבִי סִנִּירוּהָא יָת מסנא טסני סנירוקא
- חַנְאַ יְהֵי מְסָאַב:

- the priest again. cleansing, he shall show himself to himself to the priest for his skin, after that he hath shown But if the scab spread abroad in the
- him unclean: it is leprosy. skin, then the priest shall pronounce behold, if the scab be spread in the And the priest shall look, and,
- the priest. man, then he shall be brought unto When the plague of leprosy is in a
- in the rising, white, and there be quick raw flesh the skin, and it have turned the hair behold, if there be a white rising in And the priest shall look, and,
- up; for he is unclean. him unclean; he shall not shut him flesh, and the priest shall pronounce it is an old leprosy in the skin of his
- as appeareth to the priest; from his head even to his feet, as far the skin of him that hath the plague in the skin, and the leprosy cover all And if the leprosy break out abroad
- turned white: he is clean. clean that hath the plague; it is all all his flesh, he shall pronounce him behold, if the leprosy have covered then the priest shall look; and,
- in him, he shall be unclean. But whensoever raw flesh appeareth

- צרעה הוא. סממפחם הואם: צרעה. לשון נקנה. נגע (11) צרעה נושנה היא, מכה ישנה היא מחם המחים, רוקוק ללפרים ולפגלפס ולקרבן האמור בפרשת ואת פהיה: אף בכל המראות ומולדותיהן הוא פימן טומאה: וטמאו הכהן.
- סשקם למרקם בשר אף סוא פימן מומאס, שער לבן בלא מחיס, (10) ומחיח. שנימינ"מ בלע"ו, שנספך מקלה סלובן שבחוך
 - ומשממאו הרי הוא מוחלט, ומחיה בלאשער לבן,ואף עלפי שלא נאמרה מחיה אלא בשאם,
- מלמר סוליל ועלמס ממיס לעסרנס: ומבורס זו נראים בריאס מלמעלס ומחמיס מלאס לחס, שלא
- הכהן. פרש לכקן שמשך ממורו: (בו) מראשו. של אלס ועד לגליו: לכל מראה עיני

בְּבַעַ הָרָאַנּאַ: נְטְּמְאָנְ עַבְּשְּׁרְ עַעַנִי סְמֵא עַנִּא נִיסְאָּבִנִּיה בִּשְּׁרָא תַנָּא מְסָאַב וֹנֹאַט עַכְעַוֹּן אָט עַבּּהָהָר עַעַוֹ, וֹנִעוֹג כִּעַוֹּא זָט בּהָבֹא עַנֹא

לַלְבֿוֹ יּבָא אָּלְ-תַכְּעֵוֹ: ⁹¹ אָּוֹ ְכֹּג וֹמָּנִּד עַדִּׁמֶּּׁר עַעַוֹּ וֹנְעִפָּׁנִּ

שָׁהָוֹר הָוּא: (פּ) לְלַבְּׁן וְמְּעַרְ תַּפְּעֵן אָת-תַנָּנִע מִבְּמָשָׁא לָמִטְנַר וִידַפֶּי כְּתַּנָּא إلَّهُمَا لَمَحْتِا لَمَوْتُ يُفَظِّفُ فَوُلَامٌ لِيَفَيْرُهِ فُقَلِمُ لَفِي هُفَقَطْهِ

יָת מַכְּמִשְׁא דְּבֵי הוּא:

שלישי וּבְשֶּׁר בְּי־יִהְנָה בְּוֹ־בְעֹרָוֹ שְׁחֵין

אַבְּמְבְּמָבְ וֹלְבָאֵב אָבְ<u>הַכְּבֵוֹן:</u> וֹבְיָר בִּמְקְים הַשְּׁחִין שְּׁצִּת ו

جَهُنَا فَتُلَابِ: וֹמֹפֹאַׁו עַכּבוֹן דָּנִמַ_בּּבֹעַמַע עווא " מן הַעּוֹר וּשִּׁעָרָה הָפָּף לְבָּוֹ וְרְאָה הַכֹּהַן וְהַנָּה מַרְאָהָ שְׁבָּל

עכען שְבְעָּת יָמִים: מן הקיר והיא בהה והסגירו 

 إِذِا بَשְׁפְּלְה שֵׁמְר לְבְּן بَשְׁפְּלְה אֵינֶנְהַה וְאָםוּ יִרְאָנָה תַכֹּהֵן וְהִנָּה אֵין־

עַכען אָנו װָגה עוא: " נאם <u>פֿמָר הפָש</u>ר בְּעָּר נְטִמָּא

אַן אָבוּ, וֹטוּב בֹמָבֹא בוּאַ

בְּבַבְּאַ: ליה בי למחור והים, לות

מְטִׁלְא נִנְיּפְׁנְיִּ נְאָנְה אָבְרִי נְהֵי בְּיִה בְּמָהֶבִּיִּה

ځڅ⋢₹%: או בֿבוֹבא בוֹנֹבא סמלא וֹנִפַּבוֹזִי וובי בֿאַטר שָּהוֹנָא מַנִּקא הַוֹנָא

סְגְיאַת: מֹכְׁטַׁמֵּ סְׁנִירוּהָא הִיא בְּשִּׁהְיָּנְא ŗĠŸŢŗŗ מו מהפא וההנע אטניפוע וֹנִטְזֵּג כַּעַוֹלָא וַבַא מִטַזַבָא מַכַּגַּ

בַּבְּרָא מִבְּעָא יומִין: מַמִּכֹּא וֹנִיא מֹמִיֹא וֹנֹסִוֹּנִנִינִי שִׁמַר הִוֹּר וּמִכִּיכָא לְיִנִיהָא מִן וֹאָם וֹטִוֹנִע כַּבוֹלָא וֹבַא כָנִע כַּע

心: ווסאור פֿבוֹלא וֹטוּה מַכְּהָשָּׁא נאם אוַספא טוָסגל בַּמַּהָּכֹּא

> the raw flesh is unclean: it is leprosy. flesh, and pronounce him unclean; And the priest shall look on the raw

the priest; into white, then he shall come unto But if the raw flesh again be turned

plague: he is clean. pronounce him clean that hath the into white, then the priest shall and, behold, if the plague be turned and the priest shall look on him;

thereof a boil, and it is healed, 81 And when the flesh hath in the skin

shown to the priest. reddish-white, then it shall be white rising, or a bright spot, and in the place of the boil there is a

61

91

Sī

broken out in the boil. it is the plague of leprosy, it hath priest shall pronounce him unclean: thereof be turned white, then the lower than the skin, and the hair behold, if the appearance thereof be And the priest shall look; and,

shall shut him up seven days. skin, but be dim, then the priest therein, and it be not lower than the behold, there be no white hairs But if the priest look on it, and,

unclean: it is a plague. then the priest shall pronounce him And if it spread abroad in the skin,

לפי שאין נראה הנגע כולו כאחד, ששופע אילך ואילך, וחור מעשרים וארבעה ראשי איברים שאין מעמאין משום מחיה, מחמח מכה שלא מחמח האור (חולין ח.): ונרפא. השחין כבר פירש שהמחים מימן מומאס, אלא הרי שהים הנגע באי (18) שהין. לשון המוס, שנתחמם הצשר בלקוי הבא לו

משמל לו כל ימי שבדל: שבעם ימי המשחה, לו ולאלטליםו ולכשוחו ולביםו, וכן ברגל (22) גגע הוא. השאם הואם או הבהרם: בו, ויש יום שמין ממס כומס בו, מכמן ממכו ממן נומנין לו כל ל): וביום. מס מלמוד לומר, ללמד יש יוס שמסס רומס כמב ונכאים בו סמחים, למדנו סכמוב שמעמא (שם פרק ה, אלא פְּמוּךְ ומעורב בשמי מכאות לובן ואודם: כאש האבר ונמגלה שפועו ע"י שומן, כגון שהבריא ונעשה

(14) וביום הראות בו בשר חי. לס לממס לו מִמְיָס סרי (15) צרעת הוא. סלשר ססול, לשר לשון וכר:

(19) או בהרת לבנה אדמדמת. שלין סגגע לגן מלק, - סעלה ארוכה ובמקומו העלה נגע אחר:

(02) מראה שפל. ואין ממשו שפל, אלא ממוך לבנינומו

סום נכסה שפל ועמוק, כמכסה ממה עמוקה מן הלל:

וְמְהַרִוּ הַכְּהֵן: (ס)

לא אוֹסִיפַת רֹשֶׁם שָׁחָנָא הָיא וֹאָם דֹאַטֹוַע לַמִּט דַּעַוֹעֹאַ

pronounce him clean. scar of the boil; and the priest shall place, and be not spread, it is the But if the bright spot stay in its

خُدُلًا: אַן בַּשְּׁר בִּי־יִהְנָה בְּעַרָוֹ מִכְּנַתַּ

בּעַבְא שַוֹּבְא סִמְּלֵא אַן שַוֹּבָא: בְּנֹאַר דְּנוּר וִיהֵי רֹשֶׁם בְּנַאָּר <u> Xtu Xr. ir. taveir</u> bright spot, reddish-white, or white; quick flesh of the burning become a thereof a burning by fire, and the Or when the flesh hath in the skin

בּבוֹמנו בונא: פְּרָחַר וְטִמֵּא אַתוֹ הַכֹּהַן גָנַע מן הַמָּוַר צָּהַעַת הָוּא בַּמִּכְּוָה sz מְּמָׁב לְלָּוֹ בּבּבַיֵּבִנִי וּמִּבְאָנִי מִּמָּע irzn kan ocil ingn ther

סְגִירוּקָא הִיא: וּיסאָיב יָחָיה כְּהָוָא מַכְּחָשׁ סיירויקא היא בכואה סייאת וּמֹבוֹנוֹא הֹמֹנל מוֹ מֹהַבֹּא せいし しゅうしゅう أنفتد نميد خنائع لبغع غفنقطك

וֹנֹסׁנְּבוּנִע בַּעַוֹלָא מֻבְּלָּא נְנָטָנוֹ: בְּוֹטַבְא מִן מַהֻּכָּא וָבִוּא הַמִּנֹא 32 ਵਵਾਹੰਹਾਂ ਘੁਖ਼੍ਹਾਂ $\dot{\zeta}$ $\dot{\zeta}$ $\dot{\zeta}$ $\dot{\zeta}$ לבעושא סמר חיור ומכיקא וְאָםוּ וְרְאָנָה הַכְּהֵן וְהָנָה אֵין־ וֹאָם וֹטוֹוֹנִי כַּעוֹלָא וֹעַאַ לִיט

נְהַסְּנְּירָוְ הַכְּבֵוֹן מֻּבְעָּתוֹ נְמִים: אַנגָּנָה מְּן־הָעָוֹר וְהָוֹא בַהָּהַ

pronounce him unclean: it is the in the skin, then the priest shall the seventh day; if it spread abroad And the priest shall look upon him priest shall shut him up seven days.

than the skin, but be dim; then the

the bright spot, and it be no lower

shall pronounce him unclean: it is

out in the burning; and the priest

the skin, it is leprosy, it hath broken

appearance thereof be deeper than

and, behold, if the hair in the bright

then the priest shall look upon it;

spot be turned white, and the

behold, there be no white hair in

But if the priest look on it, and,

the plague of leprosy.

הַכְּבַּן אָטָו דָּנָע צָּרַעַה הָוֹא: אָם־פְּשָׂה הִפְּשָׁה בָּעֹוֹר וְטִמָּא וֹבֹאָבוּ עַכְּעֵוֹן כַּוָּם עַהָּבֹוֹמִ

מֹכְשָׁתְּ סְנִירוּהָא הִיא: בַּׁמַמַּבְא וּוֹסַאָּיב כָּבַוֹּנָא יָתִיהּ שְׁבִיעָּאָה אָם אוּסְפָא תוּסָיף

בְּי־צְהֶבֶה הַמִּכְנֶה הָוֹא: (פּ) שְׁאָת הַמִּכְּנֶה הָוֹא וְשְׁהַרוֹ הַכּבָּוֹן לא־פְשְׁתָּה בָעוֹר וָהֵוֹא כַהָה וָאָם מַחְמֶּיהָ תַעֲּמֹד הַבַּהָבת

בְּנִוֹלֵא אֲבוֹ, בומֶם בָּנֹאִנ נִיא: מומָל בְּוֹאָר הִיא וִידַבּינִיה אוטופֿע פֿמֿמפֿא ועוא מֿמוֹא נאם לאנונע למנו לבינמא לא

scar of the burning. pronounce him clean; for it is the burning, and the priest shall but be dim, it is the rising of the place, and be not spread in the skin,

And if the bright spot stay in its

plague of leprosy.

87

97

٤٦

ע בָרָאש אָר בְיָהַוֹּ: ממים, וָאִישׁ אַנְ אַשְּׁר בְּרִייִהְנֶה בְּיִ נְגָעַ מִּנְבַר אַנְ אָהָא צָּרֵי יָהַי בַּיה

מֹכְמָשְׁא בְּרֵישׁ אוֹ בִדְקַן:

plague upon the head or upon the And when a man or woman hath a

בייטרי"שמענט בלע"ו: בַּס כְּל פְּנִיס (ימוקאל כא, ג), רייערי"ד בלע"ו: צרבה. (29) בראש או בזקן. בא הכתוב לחלק בין נגע שבמקוס לרבת לשון רגיעת עור הנרגע מחמת חימום, כמו וִנְּבְּרָבּוּ בגרים (חולין שם): רשָט שְׁמַנְחֹ, חֹינו חֹלחׁ רושס החמום הניכר צצשר. כל עם זה, נולד חלי גרים צשחין וחלי גרים במכוה, לח ידונו (33) חחחיה. במקומס: צרבח השחין. כמרגומו שמין שוים סס, ולמס מלקן סכמוב, לומר שמין מלמרפין זס

שער לנגע שבמקוס בשר, שוה סימנו בשער לבן, וזה סימנו

נספכם לבסרם פחוכם או לבנס חלקם. וסימני מכוס וסימני (24) מחיח המכוה. שנימני"מ גלע"ו, כשמימה המכוה צשער להוצ (מ"כ פרשמה ה, ה):

75

LLKX: ענא בּבֹמני בַבַּאָמָ אָן בַנַּצַלוּ צַּהְב דָּק וְשִׁמֵּא אָתָוֹ תַכֹּהֵן נָהֶק · • בּ בַּבְאַבוּ עְּמָל מִן דָענר וּבָּוֹ שִּעָּר וָרָאָה הַכֹּהָן אָת־הַנָּגִע וָהַנָּה

בֿישָׁא אַן דַקְנָא הוּא: נמיה פְהַנָא נַהְקא הוא סְּנִירוּת אַתר סוּמָּל דַּמְּדַל וֹיסַאָּיב מטווטי עמיק מן משקא יביה ונטוג כבולא נה מכְּמִּשָׁא וֹבִא

שְּׁבְעַּתְ יָמֶים: וְהְסְּגַּיר הַכּהָן אָת־נָגַע הַנָּהָק יז וְהַנַּה אֵין־מַרְאַהוּ עְמָל מִן־ וְבֶּי־יִרְאָה הַבֹּהֵן אָת־בָּנִע הַנָּהָק

تَقْتُط هُذَا مُثَرِّط مَا لِنَمْرِد: וְלֹאְ־הָנְה בִּוֹ שֵׁעֲר צְּהָב וּמַרְצֵּה וְרָאָב הַכְּבֵוֹן אָטַ הַנָּגַתְ בַּנִּוֹם

וֹמוֹם מֵּלוֹנִים: ְּנְחִסְּנְּוֹרְ תַּכְּתַןְ אֶתְרְתַנְּמֶלְ שִׁבְעָּתְ נִקְקְא לָא יָנַלְּח וִיַסְנַּר כְּחֲנָא יָת " וְהָטִגְּלְּח וְאָת־תַנָּמָל לָא יְנַלֵּתַ

בּגַרָיו וְשָּהַר: הְעִּוֹר וְשִׁתַּר אָתוֹ הַכּהֵוֹ וְכְבֶּס בַּעוֹר וּמַרְאָּהוּ אָנָנוּ עָּלָל מִן־ * ਨੁਘ਼ਟਾਪ੍ਰਾ ਨੂੰ ਨੂੰ ਨਿਵਾਨ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਹੋਰ וָרָאָה הַפֹּהָן אָת־הַנָּמָק פַּיַּוֹם

אַבובי מְבוֹבעי: ، إنجم فِقِت نَوْقِت يَوْمُ عَنِيْهِ خِيْنَا

עַצָּקר שָׁמָא הָוּא: خَمْنِدَ كُهُـ نَحَقَّد يَحِيْلُ كَمِيْمُد بَنُوْهِ خَمَمُحُهُ كُمْ نَحَمَد خَيَتُهُ إرَهُٰ ٦٠ مَحْدُا إِمِيْرَ وَهُِمَ مِهِمِ

לכוב, ממל:

נְיַבְּאַ מִּבְּעָאַ וּנִירָוֹ: ביה וְיַסְגַּר בְּהָנָא יָת עַכְּמָשׁ מו מֹמִבֹא ומִמֹר אוכֹם כִיני וּנְהְקָא וְהָא לֵית מִהְוֹוֹהִי עַמָּיק וֹאֲבׁוּ וֹטַוֹּוּ כַּעַוֹלֹא זֹע מַכַעַהָּ

מַמֶּכַא: ומטוו וטלא בוט המול מן וֹלָא שׁנֹע בַּיה שִּׁעַר סוּמָּל שְׁבִיעְאָה וְהָא לָא אוֹסִיף נְהָקָא וֹנְטְוֹג כַּעַלָּא נִע מִכַּעַהָּא בּוּנְמָא

נטלא מלמא וומול טללנוט: וונקט סטבוו נטלא ובמם

כַּבוֹלָא וֹנַגַּכַּה לַבוּמָוָנִי, וֹנִבַכּוּ: המוש מו מהבא וובכו ושוש בְּמַמְּבֹּא וּמִטְוּוִי, לָנִעוּנִי, שְׁבִיעַאָר וְהָא לָא אוֹסִיף וָהָקאַ ווֹטִוּג כֹעַלֹא נֹט נטֹפֿא בּׁוּנֹמּא

בְּמַשְׁכָּא בָּתַר דְּכוּתֵיה: ואָם אוַספא יוֹסִיף נַהָּקא

לְשְׁמָּר סִוּמֶל מְסְאַב הוּא: ווטווניה בְּהָנְא וְהָא אוֹסֵיף

> it is leprosy of the head or of the pronounce him unclean: it is a scall, thin hair, then the priest shall the skin, and there be in it yellow appearance thereof be deeper than plague; and, behold, if the then the priest shall look on the

> scall seven days. of the chart hath the plague of the hair in it, then the priest shall shut than the skin, and there be no black appearance thereof be not deeper of the scall, and, behold, the And if the priest look on the plague

not deeper than the skin, and the appearance of the scall be and there be in it no yellow hair, behold, if the scall be not spread, shall look on the plague; and, And in the seventh day the priest

seven days more. shall shut up him that hath the scall shall he not shave; and the priest then he shall be shaven, but the scall

shall wash his clothes, and be clean. shall pronounce him clean; and he deeper than the skin, then the priest and the appearance thereof be not if the scall be not spread in the skin, shall look on the scall; and, behold, And in the seventh day the priest

skin after his cleansing, But if the scall spread abroad in the

the yellow hair: he is unclean. the skin, the priest shall not seek for and, behold, if the scall be spread in then the priest shall look on him;

98

ξЕ

ואחרי שהרחו. אין לי אלם פושה לאחר הפטור, מנין (וצ) ושער שחור אין בו. האאס היה צו שער שחור עהיל , שאם יפשה יעצור השערות וילא למקום הגילות: נחק הוא. כך שמו של נגע שבמקוס שער:

(28) והנה לא פשה וגוי. סח חס פשס, חו סיס נו שער יפשה: שנקמר ושמר שמור לממ בו וגוי:

מניח שחי שערוח קמוך לו קביב, כדי שיסא ניכר אם פשה, (36) ובו שער צהוב. שנספך שער שמור שנו ללסונ: (33) והחגלה. מנינות הנתק: ואח הנתק לא יגלה.

אף בסוף שבוע ראשון ובסוף שבוע שני, מלמוד לומר פשה

ξÇ

מַבור הוא וִמִבַרו הַכּבוּן: (ס) מוב אמע בו נופא בווטל וֹאָם_בֹמֹנֹוּוְ מַמָּגַע עַנְּטַל וֹמָּמָּע

خَمُلُو قَلَالُم قَلَالُم خَرَلِي: אָר אָשְׁר בָּי־יִהָיֶה בְעוֹר־ - se וְאִישׁ אָרֹאִשְּׁר בָירֹיַה בְעוֹרַ

元が: (0) בּבַע בַּבַע בּבַע בַּעָר שָּׁהָר שָּהָור בְשָׁנֵם בַּנִינִי כַנִינִי לְבָנָת וְרְאָר הַכְּבוֹן للأقلا TALL_

שַּׁרָור הָוּא:

גּבָּחַ הוא שָּהָור הָוּא:

עוא בֹּלַנְעִיטׁן אָן בֹּנַבּעַטֹּן: זות לבן אַבַמְבָּם צָּבַמָת פַּבַטַע וְבְי־יִהְיָה בַּקְּרַחַת צָּוֹ בַנַּבַּחַת

جَمِّد: אַ בְּנַבַּטְׁטַׁו כַּמִּבְאָב גַּבַמָּט מָוב ترززن ججزر يختجين ججرتون ارتغِم غَمُّا مَحْتُا إِمِيْم שُهُمَّا

וֹמּפְׁאָנוּ עַכּעוֹן בָּרָאָמָׁו נִיְּמָוּ: אַנמַ_גַּבונה בוא סמא בוא סמא

> בני הוא וידביניה כְּהַנָּא: ם געה ביה אַתַּסִי נָהָקָא וֹאָם כֹּג עַנֹע עַם נִעַעָּא נַסְמָּג

خَمُلُدِياً خَتَلًا خَتَلًا ثَانًا: וּנֹבֹר או אַשֹּׁא אַבוּ, וֹבִי, בֹמֹתִּבּ

口が: בְּנִיקְאָ עוּאַ סְנִי בְּמָּהֻבָּא גַּכִי בּהֹבְעוּ בַּבַּבוֹ הֹמִנוֹ טִוֹבוֹ בְּבַוֹא נְבַא

לביה הוא דָבֵי הוא: ממי וָאֵישׁ בֵּי יִמְּרֵט רֹאִשָּׁוֹ קַנֵחַ הָוּא וּנְבַר צָּבֵי יִמַּר שְׁעַּר בֵישִׁיה

בישיה גְלִישׁ הוּא דְּבֵי הוּא: י לֹאִם מֹפֹּאַנוּ פֹּלָוּו וֹמַבֹּס באָמֻוּ לֹאִם מֹפַבוֹנ, אַפּוָנוּו וֹמַב מָּהַבּ

או בוללישותיה: סְגִירוּתְ סְגְיָא הִיא בְּקַרְחוּתֵיה ליבישוםא מכשש היור סמוק

בְּמִטְוּג סְנִירוּת מִשְּׁרְ בִּשְׁרָא: tdluiuiu xi בולבישונויה جُلْتَاثِي

בְּרֵישִיה מַכְּמְשִׁיה: ענא סאלא וֹסאַלנוּע בּעוֹלא ÜÔÑ⊏

> the priest shall pronounce him the scall is healed, he is clean; and and black hair be grown up therein; But if the scall stay in its appearance,

even white bright spots; the skin of their flesh bright spots, And if a man or a woman have in

the skin: he is clean. it is a tetter, it hath broken out in skin of their flesh be of a dull white, behold, if the bright spots in the then the priest shall look; and,

68

head, he is bald; yet is he clean. And if a man's hair be fallen off his

forehead-bald; yet is he clean. front part of his head, he is And if his hair be fallen off from the

his bald head, or his bald forehead. plague, it is leprosy breaking out in the bald forehead, a reddish-white But if there be in the bald head, or

the flesh, appearance of leprosy in the skin of head, or in his bald forehead, as the plague be reddish-white in his bald and, behold, if the rising of the Then the priest shall look upon him;

head. him unclean: his plague is in his the priest shall surely pronounce he is a leprous man, he is unclean;

(88) בהרת. מנרנורומ: ממץ שמפכו פכפן לף מפור (מועד קמן ז:): כמרוסוב, ארכ"בלא בלע"ו: שהור הוא ושהרו הכהן. הא גבחם, ואף הלדעין שמכאן ומכאן בכלל, ומשפוע קדקד כלפי מלמוד לומר ושער. ולשון לסוב, דומס למבנית סוסב. לסוב (T+) ואם מפאח פניו. משפוע קדקד כלפי פניו, קרוי (פ) ושער שחר. מנין אף סיכוק וסאדום שאינו לסוב, בשר, בשער לבן וממים ופשיון:

לעדשה מבהיק הבשר בלובן לה: (95) בדות לבנות.

נדון במימני כאש ווקן שהם מקום שער, אלא במימני נגעיעור בהרת ותולדתה:

שמוכיו, קכוי קכמם:

(סף) קרח הוא טהור הוא. מסור מטומלס נמקין, שלינו מקוס שער שלין מטמלין בלרבע מכלום, שלם ומולדסס, בשמין ומכום שסום ידון בשבוע הי, ולה כמכהם ימקין של מברבורות אדמימותו קרוים בסק, כאיש עדשן שבין עדשה - בארבע מראות, ונדון בצ' שבועות, ולא כמראם לרעת האמור בהק. כמין לובן, הנכאה בבשר אדם, אדום שקורין רוש"ו בין - עור בשר, אדם כי יהיה בעור בשרו, ומהו אמור בו, שמטמא שאין לובן שלקן עו אלא כסה: לומרכמראה לרעת עור בשר, כמראה הלרעת האמור בפרשת (בי) גע לבן אדמדם. פְּמוּךְּ. מניין שמר המרמות מלמוד

:كاتُّك: נעל־שְׂפָּם נִיְטְמָה נִשְׁמָא ו שָׁמָא יִהְיִנִּ פְּהַמִּים וְרֹאִשִּוֹ יִהְיָה פְּרִנַּעַ וְהַבְּּרִוּתְ אָּהָבּרְבִּוּ הַנְּגַע בָּנְדֶּיוּ

לְמַּחֲנֶה מּוֹשֶּׁבְוֹ: (ס) שְׁמָא הָוּא בְּדֶר נִשֶּׁב מִחָוּץ בַּלְ וֹמֶוּ אַֹמְּר עַנִּנִּת בַּוּ וֹמַבֹּא

خَتَرُك جُمُك لَا يَخَتَرُك فَهُنَانِهِ:

מְלֵאכִים מֹנִר: וֹלְאֵּמֹׁנִ אַּוִ בֹּמְוַנְ אֵוְ בֹּבֹלְ ַ וּלְמַּמִּבֹא אִוּ בֹבֹלְ אַן דֹמָטוּ, אַן דַמָּבר כַפּמָטוּם

בְּבַעַת הָוּא וְהַרְאָה אָת־הַכּהָן: בְּעָבֶר אָנְ בְּבָלְ-בָּלְגִ-מָנָר נָנִמ * בַבְּגֶר אַנִ בְעִּוּר אָנִ־בַשְּׁתֵּי אַנִּ וְהְיָה הַפָּגַע יְרַקְּרָקוּ צָּוֹ צָּרַמְּדָּם

אֶּעַ_עַנְּגָּת מֻבְּעָּע וֹמִים: יּ וְרְאָה הַכּהָן אָת־הַּנְגַע וְהִסְגִּיר

סַבְּאָבְים עַדְּגָּה הַבָּא עַיִּא: נקשָה הַעוֹר לְמְלָאַכְּה צְּהַעַּה אָוַ בְּמָנֶבְ אָּוָ בְּמָוַב לְכָּבְ אָּמָבַ יי בָּי־פְּשָׂה הַנָּגַעַ בַּבֶּגָר אָוֹ־בַשְּׁתָי וְרְאָׁר אָת־הַנָּגַע בַּיַּוֹם הַשְּׁבִיעִי

> שַׁטְשַׁאַבוּ וֹטְבוּי: יהעעשון ולא הסקאבו ולא נְבֵוּ פְּבוּנְעַ נְעָבָ שְּׁפָּם כַּאָּבִוּלָא خدهبت نحبا فخنفنا نتيهت

ĊŒĹX **く**点は下になる מְסְאַב מְסְאַב הוּא בָּלְחוֹדוֹהִי בְּל יוֹמִין דְּמַכְּמָשָׁאַ בֵּיה יָהֵי

: إِنْ حَ ליגעו ללבות מפע או ללבות ולבושא אַבי יהי ביה מַכִּמַשׁ

אָבוֹעַ מָשָּׁב: או בְשִׁלֵיא או בְעָרְהָא לְכִּהָּוֹא

ענא ווֹטַטְוֹג לַכְּעַבָּא: מו במהב מכשה סיירותא בְּמִּטְנִא אַן בַּמֹנִבָּא אַן בַכַּע בּלְבוּמָא אַן בַּעַמָּמָבָא אַן וובי מכשמא ורוק או סמוק

נְישׁ מַכְּשְׁמֵא מֻבְּמָא נִמָּנִן: נְישְׁנִי כְּשָׁנָא נִישׁ מַכְּשָׁמָא נִיסִּנִּן

בְּיַסְאַב בַינּאַ: άΠΘΓΧ בוטהביד משקא לעבודתא למֹנִלא או למַחָּכֹא לַכְעַ מְבְינְמָאָר אָבֵי אִנְסֵיף מַבְּמְשָׁא וְיְחָיִי יְתְ מַבְּמָשָׁא בְּיוֹמָא

> cry: 'Unclean, unclean.' he shall cover his upper lip, and shall hair of his head shall go loose, and is, his clothes shall be rent, and the And the leper in whom the plague

without the camp shall his dwelling unclean; he shall dwell alone; him he shall be unclean; he is All the days wherein the plague is in

garment, or a linen garment; in a garment, whether it be a woolen And when the plague of leprosy is

or in a skin, or in any thing made of whether they be of linen, or of wool; or in the warp, or in the woof,

leprosy, and shall be shown unto the thing of skin, it is the plague of the warp, or in the woof, or in any in the garment, or in the skin, or in If the plague be greenish or reddish

6t

84

Δŧ

St

the plague seven days. plague, and shut up that which hath And the priest shall look upon the

unclean. plague is a malignant leprosy: it is whatever service skin is used for, the warp, or in the woof, or in the skin, spread in the garment, or in the the seventh day: if the plague be And he shall look on the plague on

כולן סוץ לומר בגדיו יסיו פרומים וגוי: (++) בראשו נגעו. אין לי אלא נמקין, מנין לרבום שאר בדד, סואיל וסוא סבדיל בלשון סרע בין איש לאשמו ובין איש

בלע"ו: ושמא שמא יקרא. משמיע שקוח מתה ויפרשו ועל שפם יעטה. כלגל: שפם. שער השפתיס, גרינו"ן (54) פרומים. קרועיס (מ"ק מו.): פרוע. מְגַקַל שַׁעָר:

ואמרו רבומינו (ערכין מו:), מה נשמנה משאר ממאים לישב (אי) בדד ישב. שלא יהיו שאר ממאים יושנים עמו. aaa (a"q 5.):

(84) לפשחים ולצמר. של פשמים או של למר: או (@dd'd q1.): סמנוגעיס, מלמוד לומר טמא יטמאנו, לרצות את כולן. על "לרעסו, אף סוא יצדל: בוחוץ למחנה. חוץ לצלע מתנות

עוד. זה עור שנעשה בו מלהכה: בעור. זס עור שלא נעשה זו מלאכה: או בכל מלאכה

(וּב) צרעה ממארה. לשון מַלוֹן מַמְמִלִיר (ימוקמל כמ, כד), שבטרומים: יכול שביכולין: (6t) "LCLC"

פויי"נטש בלע"ו. ומדרשו מן בו מארה שלא מהנה הימנו:

: حَالَاهُكُ בְּי־צְּרָעִת מַמְאָבֶרת הָוֹא בָּאָשׁ אָן בַפַּשְׁלִים אָן אָת־כָּלְ־כָּלֶי إَنَّ \$17 تَجْذِهُ اللَّهُ إِنَّا اللَّهُ إِنَّا اللَّهُ إِنَّا اللَّهُ إِنَّا اللَّهُ إِنَّا اللَّهُ اللَّهُ

בְּמְנֵב אָנְ בְּבְלָגַבְלָגַבְמָנְנִב: פֿמָּׁע עַנְּיָנֹת בַּבֶּינֶע אָן בַמָּטֹּג אָן מַכְטַמָּא בַּלְבוּמָא אָן בַמָּטֹגָא וְאָם יִרְאָָר תַכֹּהֶן וְהָנָּה לֹא וְאָם יִהְוִי כְהָנָא וָהָא לָא אוֹפֶיף

شِدُرك: בו עַלְּיָה וְעַסְׁיִּינִן הָבְהַעַוֹּמִים וְצְנְּהֹ הַכְּהֵוֹ וְלְבָּסִׁוּ אֲת אֲשֶׁרַ

בְּקְרַהְהָהָ אָנְ בְּנַבְּהְהָיהִי עוא בַאָשׁ מִשְׁבַבְּיוּ פַּעָהָעוֹ הַוֹאַ אָת־עַינוֹ וְהַנָּנַע לְאַ־פְּשָּׁה טְמָאַ عدرور بَوْرُو إِبَوْدَ جُهُ بَوْلِهِ بَوْرُو וְרְאָב הַכַּבֵּן אַהַבֵּיו הָכַּבָּס אָת־

מְןְהַמְּטִי אָנְ מִןְהַמְּנֶב: אַטוּ מִּוֹדְתַבְּנֶר אָוּ מִוֹדְתַּמָּוֹר אָוֹ עַנְּגָּת אַטַבוּ, עַבַּבָּבָם אָעַוָ וֹלֵבַרָת וָאָם רָאָָר הַכֹּהַן וְהַנָּר בַּהָָר

> ناناركان: סיובוט מטסבא ביא בוובא במשה דיהי ביה מכמשא צבי או בכתוא או יח כל מאן מּטוֹא או נו מֹוַ בֹּא בֹּמֹטִוֹא נייקיד ית לבושא או ית

> מְבֹּהֹא וומִון שַׁנְיָנוּנִים: וופּפוּג פֿבּוֹלא וובוּוֹרוּן וֹני

> או למולא או לכל מו המשו:

בשהיקוה או בחדתותיה: לוולא טולבונע טללא ניא XigiF なゆダロ מכשמא מו כר בור ימכשמא נו מֹכִשֹׁמֹא ווֹא לַא מָנא

נּגבֿע∶ תַּהַכֹּא אַן מִן הַעוֹנֹא אַן מִן וובוּה וֹשׁוש מו לִבוּהָא או מו מֹכֹשֹּׁאֵ בַּעוֹר דְּחַוּרוּ יָהָיהּ נאם שוא כשלא נשא המא

> in the fire. malignant leprosy; it shall be burnt skin, wherein the plague is; for it is a of wool or of linen, or any thing of the warp, or the woof, whether it be And he shall burn the garment, or

the woof, or in any thing of skin; the garment, or in the warp, or in behold, the plague be not spread in And if the priest shall look, and,

seven days more. plague is, and he shall shut it up they wash the thing wherein the then the priest shall command that

bareness be within or without. it in the fire; it is a fret, whether the spread, it is unclean; thou shalt burn colour, and the plague be not the plague have not changed its the plague is washed; and, behold, if And the priest shall look, after that

out of the warp, or out of the woof. the garment, or out of the skin, or thereof, then he shall rend it out of gnidssw odt toften mib od ougsly odt And if the priest look, and, behold,

קימכם: (בב) בצמר או בפשחים. של למר מו של פשמים, ומו המקרא על מופניו: פחחח היא. לשון גומא, למו בְּשַׁמַמ

קומר סנדת, סא כילד, יכבק מן סבגד עמו: לומר את אשר בו הנגע, יכול כל הבגד כולו מעון כבום, מלמוד (44) אח אשר בו הנגע. יכול מקוס סנגע בלבד, מלמוד

וכוי כדלימל במורת כהנים (פרק טו, ו), ורמומיה כלן לישב אם סנגע מכל מקום, דברי רבי יסודה, והכמים הומרים (65) וקרע אוחו. יקרע מקום סנגע מן סבגד, ויצרפנו: ספך ולא פשה איני יודע מה יעשה לו, חלמוד לומר והקגיר שאם לא ספך ולא פשה ממא, ואין לריך לומר לא הפך ופשה, עינו. לא כסס ממכאימו: והנגע לא פשה. שמענו (פפ) אחרי הכבס. לשון בַּעְשׁוֹת: לא הפך הנגע את

מפורש במורמ כהנים (פרק מו, מ): פניו וגוי, וסקרמם כל ששופע ויורד מן סקדקד ולאמריו, כך לשון אמוריים, והגבחת לשון פנים, כמו שכתוב ואם מפאת לשון מדשים, כאלו נכמב באמרימו או בקדמומו, שהקרחת פירושו ומרגומו זכו משמעו, קרמת לשון ישניס, וגבמת בכולו מסור. לכך אחז סכחוב לשון קרחח וגבחח. ולענין מס לסלן פרח בכולו מסור (סנסדרין פח.), אף כאן פרח נאמרה קרחם וגבחם באדם, ונאמרה קרחם וגבחם בבגדים קַּמִּימֶרְיִוֹם שבו שהן ממין אחר אימריום לשון שפה, כמו שהוצרך לגזרה שוה, מנין לפריחה צבגדים שהיא מהורה, עמה, א"כ מה מלמוד לומר צלמר או בפשמים, להוציא אם או בְּקַיְמּוּמָה: קרחתו. שמקים, ישנים, ומפני המדרש שמו, מלמוד לומר סים בשם משרף, פינס לריכס דבר שמר שוקעין: בקרחחו או בגבחחו. כמרגומו בְּשֶׁמִיקוּמֵּם פשומו. ומדרשו יכול יביא גיזי למר ואנילי פשמן וישרפס הַפְּּמָמִיס (שמואל־יז, ט), כלומר שפלה היא, נגע שמראיו

95

עור פּרַחַת הָוֹא בָּאָשׁ הִשְּׁרָפָׁנּוּ מפמיר בשׁתָר אָוּ בְּעָבׁר אַוֹ בְּכָּלְיִ בְּשִׁתְּיִאָּ אַנְ בְּעָבִי בְּשִׁתְּיִאָּ אַנְ בְּעָבִי וָאָם־מַרְאָּה עֿוֹד בַּבֶּגֶר אָוֹ־

אָנו אָהֶור בּוֹי הַנְּינִת:

מִנוֹם עַלְּגַּג וֹכֻבָּס מָנִגע וֹמִנוֹע: לַגַ_פַֿגַי עַמּוָרַ אָּמָּר עַּבַּפָּס וֹסָר וַהַבְּּנֶר אָוְ־הַשָּׁלָי אִוֹ־הָעָּהָר אָוֹ־

מנענן מכשמא נוגמפה שננונע כל מאן דמשר דמתור וועדי ולְבוּמָא אוַ מִּטְוֹא אוַ מַּבְּבָּא אוַ

מיקדניה ית דביה מקמשא:

מו במשה סגיא היא בנירא

וֹאָם שַּׁשַּׁבוֹי מוָע בַּלְבוּמָא אוָ

קְמַהְרִוֹ אָוֹ קְמַמְאָוֹ: (פּ) אַּוֹ הַמְּבֶר אִוֹ כְּלִי־מָוֹר אוֹ מִרְבָּא אוֹ כָלִ מָאוֹ דִּמְשָׁרֵ פמיקים הַצְּמֶרוּ אַוֹּ הַפִּשְׁהִים אַוֹּ הַשְּׁתִי לְבוּשׁ עַמַּר אוֹ כִחְנָא אוֹ שְׁהָיָא אַאַט פוּוֹרָט נָגַע־צַּרְעַה בָּגָד דָא אוֹרְיָהָא דָּטַכְהָשׁ סָּגִירוּ

לְדַבְּאִימִיה אוֹ לְסַאָּבוּמִיה:

plague is with fire. thou shalt burn that wherein the any thing of skin, it is breaking out, or in the warp, or in the woof, or in And if it appear still in the garment,

time, and shall be clean. then it shall be washed the second the plague be departed from them, skin it be, which thou shalt wash, if the woof, or whatsoever thing of And the garment, or the warp, or

it unclean. pronounce it clean, or to pronounce or in any thing of skin, to linen, or in the warp, or in the woof, leprosy in a garment of wool or To sugald sat to wal sat si sidT

And the LORD spoke unto Moses,

ΛIX

from the parsha, and read the 7th aliya for Shabbat Rosh Hodesh on page 159. page 172. When Shabbat HaHodesh is Rosh Hodesh, read as before but combine the 6th and 7th aliyot The Hafrara is II Kings 4:42 – 5:19 on page 145. For Shabbat Hattodesh the Mafrir and Hafrara are on

וּמַבָּיל וְיִ מִם מִמֵּע לְמֵימַר:

ַ זָאָת מְּהְנֶת הּוֹרָת הַמְּצֹרָע בְּיִוֹם

ניְדַבֶּר יְהַוָּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמָר:

מְבְּבַבְיוֹן:

בְּבַבְּאַ: אולולא בטיולא

ĊĽťX **LATELN** ביומא דדכומיה וימימי לות

וֹאֹמֹא בַאַבוֹא יִגְּבַת וַבְיָבוּ

ויפּקיד פְּהָנָא וְיַסָב לְדְמִרַבֵּי

וֹבֹא אִנַסֹּו תֹכֹּטַת סִגִּירוּנָא מִן

עַּבְּרַעִּת מִן־הַצְּרִיעַ: וְרָאָר הַכֹּהָן וְהַנָּה וָרְפָּא נָנִע־ إبته محثا هِا مِارِي خِفْتِينِ

אָבו ישְׁנָי הוֹלַעַה וְאֵוְב: שְּמֵּרְ־צִּפֶּרָים חַיּוֹת מְתֹרֻוֹת וְעֵּץ إلخبت بتخثا إخجا حموير

> brought unto the priest. the day of his cleansing: he shall be This shall be the law of the leper in

be healed in the leper; and, behold, if the plague of leprosy the camp; and the priest shall look, And the priest shall go forth out of

cedar-wood, and scarlet, and hyssop. two living clean birds, and take for him that is to be cleansed then shall the priest command to

(פ) פרחח הוא. דכר סמוזר ולוממ: באש חשרפנו. למנילס ממורגמין וילמנע:

וַאָּבוובָא:

Ġ۲̈۲̈۲;

שלה למבול, לכך מרגומו וְיִלְשַׁבַּע, וכן כל כבוםי בגדים שהן כבום ו מום שלינו לבון, וִיְמְשַנֵר, מוך מום שלינו ללבון ממנו סנגע לגמרי: וכבס שניח. לשון מצילס. מרגוס של (82) וסר מהם הגגע. אם כשכנמיסי נמחלם על פי כהן שר בלילה (מגילה כה.): שלת כל הבגד:

(2) זאח חהיה חורח וגוי. מלמד שלין מעסרין לומו

(3) אל מחוץ למחנה. מון לשלש ממנות שנשמלת שם בימי

25

ਜੁ;'□: בְּאָבוֹע אָבְ-בַּבְּיִ-בַוֹבְתְּ הַבְּבַנִים בַּבָּא לְמָאוֹ בַּבַּסִבּ הַבְ מִּי ַן צְנְּהֹ הַכּהֵוֹן וְשְׁחַט אֶת־הַצְּפָּוֹר וִיפַקּיד כְּהָנָא וָיִכּוֹס יָה צִפְּרָא

vessel over running water. kill one of the birds in an earthen And the priest shall command to

다다..ㅁ: השְּׁחְשְׁה עַּלְ הַמֵּיִם דִּנְּכִיסְתָא עַלְ מֵי מַבּוּעַ: אוֹהָם וְאָתו הַצִּפָּׂר הַחַיָּה בְּרַם צִפְּרָא חַיְהָא בִּרְטָא דְצִפְּּרָא ヹヹ゙゙゙゙゙゙ヹ゙ヹ לוי וְאֶת־עֵץ श्रुत एंड्रेंट एंग्रंच खून श्रंदेह

וֹאָעַ_עַאָּנְׁכּ וֹמַבְּגַ וֹנִע אָּנוּלָא וֹנִמִּבָּוּגָ נִעַעוּן וֹנִע -אֹמֹא בַאַבוֹא וֹנִינ אַבֿת וַבְיָנַנִי וְנִוֹ אַפַּבֹא עַוֹנִא נַסָּב וַנַעַ וּנִנַע

running water. the bird that was killed over the To boold off in the blood of and the hyssop, and shall dip them and the cedar-wood, and the scarlet, As for the living bird, he shall take it,

مَعْوَٰد مِمِيْنِ مِوْرٌ مَشِيْد: شُكِم جَمُثَرُنَا بُضَكِبِ بُضَكِبًا كُلًا ﴿ شِكِم نَظِينًا يَنْدَجَيْنَا يَنَجُلُا يَنَا ְּוְהַנְְּה עַּגְל הַמְּשַּׁהֵר מִן הַצְּּרָעַה וְיַבֵּי עֵל דְּמִבַּבֵּי מִן סְּגִירוּהָא

הּפְּרָא חַוֹּטָא הַּלְ אָפָּוּ חַלַּלְאִי

bird into the open field. him clean, and shall let go the living seven times, and shall pronounce is to be cleansed from the leprosy And he shall sprinkle upon him that

;¤.□: וֹנְשָׁב מְטִוּא לְאִּשְׁלְנִ שִּׁבְעָּנִ לְּמָשֶׁבִּיִּטִאִ נְמְבֶּיִר נְאַבְּיִר יְבְּנִיא אֶלְ-וַמְּנִוֹנְיִר בְּמִיּא וְיִרְפָּר וּבְּתַר בַּוֹ יִיעּוֹלְ אָטַ־בֶּלַ שִׁמְּנִי וֹבְחַוֹּן בַּמַּנִם וִינַלַּיו יָה בָּלְ שַּׁמְּבֵיה וִיְסְחֵי וְכְבֶּסְ תַּמְּשְּׁנְיֵר אֶתְ בִּגְּלְיוֹ וְגַצְּתו וְיִצְבַּע דְּמִדַּבֵּי יָת לְבוּשׁוֹהִי

למַמְכַנִיה מְבַעָּא יוֹמִין:

days. shall dwell outside his tent seven he may come into the camp, but and he shall be clean; and after that hair, and bathe himself in water, wash his clothes, and shave off all his And he that is to be cleansed shall

אָטַ בּׁמִּבוֹ בַּמִּנִם וֹמִבֵיב: וֹנבֻיֹם וֹכֹשָׁם אָעַבַּלּנִבׁוּו וֹבִנוֹא נאַע זּבָּט מֹלָוו נֹאָט_כַּלְ_שִּׁמֹבוּ כַּלְ_שְׁמֹּרְוּ אֵטַ רַאָּמִּוּ וֹאֵטַ וֹלֵנוּן וְהָנְהֹ בַּיּנִם הַשָּׁבִיעִּי וָנַלָּה אָתַ־

בְּעַיָּאְ וְיִרְבֵּייִ לבושותי ויסחי ות בשביה כַּל שַּׁמְּבֵיה וְנַכַּח וִיצַּבַּע יָת בלניה ויח גביני עיורי ויח בָּל שַׁעֲּרֵיה וָת רֵישֵׁיה וָיָת וובו בוומא שְבוּעְאָר וְגַּלַר וָת

in water, and he shall be clean. clothes, and he shall bathe his flesh shave off; and he shall wash his eyebrows, even all his hair he shall head and his beard and his that he shall shave all his hair off his And it shall be on the seventh day,

עץ ארז. מקל של ארז: ושני הולעה. לשון של למר לבוע מס מקנמו וימרפא, ישפיל עלמו מגאומו כמולעת וכאווב: שסנגעיס באין עלגקות סרות (שס): ושני הולעה ואזוב. שמפטפטין ממיד בלפלוף קול (ערכין טו:): ושין ארז. לפי ואם האווב, קימה אחם לשלשחן, יכול כשם שאינה בכלל אגודה שהוא מעשה פְּמְפּוּמֵי דַּבֹרִיס, לפּיכך הווקקו למהרמו נפריס, פרט לערף טמא (שם). לפי שהנגעים באים על לשון הרע, עמהם אלא מפרישה לעלמה, אבל הען והאורב כרוכים יחד פרט לטרפות (חולין קת.): שהרוח. (6) את הצפור החיה יקה אותה. מלמד שלינו לוגדס

זקורית (ב"מ כל.):

לפור ניכר בסס, וכמס סס, רביעים (סומס מז:): (a) על מים חיים. נומן אומס ממלה בכלי, כדי שיסא דם (e) אח כל שערו וגרי. כלל ופרע וכלל, להביא כל מקוס

> המיה, המויר את הלפור לכלל עבילה: כך לא מסא בכלל עבילס, מלמוד לומר ועבל אומס ואם סלפור בלשון סוסורים, כענין שנאמר ואת עך סארו ואת שני סמולעת

> (מ"כ פרק א, יא. מולין קמא.): (8) וישב מחוץ לאהלו. מלמד שהפור בהשמיש המעה

כנום שער ונרחה (פומה מז.):

المُثِينَةُ اللهُ منتاب خديد حهما نزد هناب הְמִימְה וּשְׁלֹשְׁה עָשְׁרֹנִים סְלֶת ישיאל הְמִימִם וְכַבְּשָּׁה צַּחָת בַּת־שְּנְּחָה יבַיִּים הַשְּׁמִינִי יַקּח שָׁנֵי־כְּבְשִׁים

יְהְנְה פֻּתַּה אָהֶל מוֹעֵר: باغني يوفقتا لغناه خفتر וְהָשֶּׁמִיד הַכֹּהֵן הַמְטַהַר אָת

تهَمْا لتناه عِنْه فيرقد خفتر וְהַלְּהָרִ אָנָוִ לְאָהֶּם וֹאָנַרַלָּגִּ إرَامَ مَ حَيًّا هُمَ مَ جِهِمُ مِهُمُ لَا

口(2): הא לַכּהָן קָדָשׁ מֶדְשָׁים בָּמְקוֹם תַּקְּדֵשׁ כֻּי כַּתַּשָּׁאִת ַ פּיי וְשְׁעַבְּשׁ אָת־הַחַמָּאַת וְאָת־הַעַּלָה الْمُلَامَ عُلالِدَوْكُمْ خِطْرِيَا غُمُد

لقح خثا تذكر بالفائد: עּוֹמְנְיִנִי וֹמֹּלְ בַּׁמֵוֹ יָדִוְ עַוֹּמְּנְיִנִי ٠٠ بحثا وحُـ مِورَة جُهُا بَهِ فِي اللَّهِ فِي اللَّهُ فِي الللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّالِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي الللَّهُ فِي الللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّا لِللللللَّ الللَّهُ فِي الللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِ וְלְאַח הַכְּבֵן מִבָּם הָאָּמָם וֹנִתּן

על־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִיה: ن لَحْظِيب يَحِيبًا مُؤْدِ يَهُمُوا لَيْجُط

> FUUTA: בּבּילָא בֹמִמָּט וֹלְוִגָּא חַר שַּׁעַה שַּׁלְמָּהָא וּהָלְהָא אַמּבוו הַּבְמוּן וֹאִמּבוֹשֹא שֹבֹא יבותא המונאה ופב הביו

> משְׁכַּן וְמִנְא: במבכי ווטעון פבס וו בטבה וולום פֿעֿלא צַמְּבַכּו זְתְ עּוּבְרָא

> לוגא דַמִשְׁהַא וִירִים וַתָּהוֹן וּלַבוּד וֹטִיה לְאָּמְּטָא וֹנִי ווֹסַר כַּעַוֹא וֹט אַמָּוֹא עַוֹאַא

קודשון הוא: אַשְׁמָא הוא לְכְּהַנָא קוֹדֶשׁ פֿאָטַר לוּדְשְׁא אָרֵי כְּחַשְּׁתְא בוכוס וֹט שַמּטֹא ווֹט מֹלַטֹא נו אמובא באוובא

בֿלַכוּה דִּיַמָּינָא: נבוט בומולא *ו*הכ אכוון במבבי בומולא והכ אלוון ווטון פֿוַלא מכן בום אובלא נוסר כּבוֹלא מוּמֹא בּאַמִּמֹא

下型位名人名: 47 KŢ, נִיסַב כַּבְּיָנָא מִלְנִיָּא בַּמִּמָּהָא

> one log of oil. meal-offering, mingled with oil, and parts of an ephah of fine flour for a without blemish, and three tenth one ewe-lamb of the first year two he-lambs without blemish, and And on the eighth day he shall take

> meeting. the LORD, at the door of the tent of cleansed, and those things, before shall set the man that is to be And the priest that cleanseth him

п

ьегоге the Lorp. wave them for a wave-offering guilt-offering, and the log of oil, and he-lambs, and offer him for a And the priest shall take one of the

guilt-offering; it is most holy. sin-offering is the priest's, so is the of the sanctuary; for as the and the burnt-offering, in the place place where they kill the sin-offering And he shall kill the he-lamb in the

toe of his right foot. his right hand, and upon the great cleansed, and upon the thumb of right ear of him that is to be priest shall put it upon the tip of the blood of the guilt-offering, and the And the priest shall take of the

his own left hand. of oil, and pour it into the palm of And the priest shall take of the log

(10) וכבשה אחח. לממלת: ושלשה עשרונים. לנסכי לת לסרן שהלשם מעון שהימה צלפון, לפי שילל זה מכלל

ממנו ל מנוך לזנו וממן בסונום:

במשם ומת הלוג: משם לסניף, שהוא מעון הנופה הי: והניף אותם. את (12) והקריב אותו לאשם. יקריננו למוך סעורס לשס ממוקר כפוריס (קומה ז.):

ומס מלמוד לומר, וסלא כבר נאמר במורת אשם בפרשת לו

(צו) במקום אשר ישחש וגרי. על יכך המובח בלפון, (דו) חגוך. גדר המלעי שבחיון, ולשון מנוך לה נודע לי, מלמוד לומר וכו', במורם כסנים (פרק ג, א): כמעאת האשם הוא לכהן, יכול יהא דמו ניתן למעלה כחעאת, לא יהא טעון ממן דמים ואימורים לגבי מובח, לכך נאמר כי סואיל ויצא דמו מכלל שאר אשמום לסנמן על מנוך ובסונות, (11) לפני הי. בשער נקנור, ולא בעורם עלמס, לפי שסוא בכל עבודות המלוית בכהן השוה אשם זה למעאת, שלא מאמר כחשאת. כי ככל המעמות: האשם. הוה לכהן. (מנסום לא.): ולוג אחד שמן. לסוום עליו שבע, ולימן לכך נאמר ושמע במקום אשר ישמע וגו' (ובסים מע.): כר שלשה כבשים הללו, שהמאתו ואשמו של מלורע מעוניון נסכים אשמות לידון בהעמדה, יכול ההא שהימתו במקום העמדתו,

והפומרים קורים לו מנדרו"ם: בהן. גודל:

<u>. ביוֹני</u>: בּאָגֹּבֹהוָ מֻבֹּה פֹּהֹטִים עַפֹּדּוּ حَظَرِ لَاهُمُعٰكِرُنِ لَائِكِ مَالِلَهُمُا י עוֹמֹנוע מוֹעַמַמוֹ אָמֹע מַּעַ אָטַ_אָגְבָׁהָּנ וֹמָבֹג

בּאָגַבּהוש הָבַה וֹמִנוֹן שָבַׁבַ וֹנִי: בּאַמֹאַלְאַ וֹנדֵּג מוֹ מֹאָשֹׁאַ בומולא מו ממטא במכ ובוש ווֹמִבוּל כְּהַנָא וָת אָצְבָּבְיוּהִיה

гре Говр. with his finger seven times before hand, and shall sprinkle of the oil Anger in the oil that is in his left And the priest shall dip his right

نَكٰمُٰت: ביייים נמכ בְּטֵו בּנִּלְיִ בּנִמְנְיִׁנִי מֹלְ בַּם בַּנִמִּנִגְּא נֹמָלְ אִלְּיִנְוֹ בַנִּלְיִנִי تنظري نقح خيا تدر تنظرت لاتهني نقح مخربا نتي ע הַכַּהַן עַּלְ־קְּנֵּיךְ אָזֶן הַמְּשַּׁהֵרֹ כְּהָנָא עַל רוּם איַדְנְא דְּמִיּכֵי يظيُّتُ لِيَهُمُا كُهُّدُ مَر حَهِر نَقَالِ يَطَهُمُ لِيَهُمُ لِمُثَلِّمُ لِيَدِي نَقَيَا

בומולא הכ במא באַהממא:

for him before the LORD. and the priest shall make atonement head of him that is to be cleansed; priest's hand he shall put upon the And the rest of the oil that is in the

81

91

יִשְׁחַט אָת־הָעֹלְה: مَرِ لَمُعَتَالًا مُعَمَّنَهُنَا لَعَلَاكً مَرِ لَمُتَدَّ مُغْهِرِ خُنَاكً بَحُنَا וְעְשֶׁה הַפֹּהַלְ אֶת־תַּחַשְּׁאת וְכִפֶּּר 'וִיצְּבִּיר פְּחָנָא יָת חַשְּׁחָא וִיכִפּר

أخقد مُكِّرٍ، يَحِيَّا كِفِيْرٍ نِيانِكِ:

עַכּעָן יפּן עַלְּבַאָּה עַמִּסְּעַר דְּכְּעַנִּאִ יפּין עַלְּבַרָּאָה עַמִּסְּעַר דְּכְּעַנִּאָ יפּין עַלְּבַּ

التبيريات فهرفا لخهد مركك بانهنها فمهنه لمرائه

ווכפּר מַלוְנִי כַּנִוֹלָא טַבָּם :וֹ:

בּן יכּוֹס יָת עַּלְהָא:

תַכְּבֵוֹ וְמְבֵּר: (ס) تظثاب بظاظات أخظا مُكِّرِ مَثْنَاتِهِ ְּוֹמַמְּלְיַר תַּכְּתַּוֹ אָטַרְעַבְלֶר וָאָסַר וִיַּפִיק בְּחָנָאָ יָח עַּלְחָא וָיִח

הֹבוני, כַּנִילָא וֹנִבַכּי: **イムアドロメ**

خَزِيرِ حَهِّمًا خَمَانُكِ لَذِي هُمًا: خُرَقِّد مُخُرِّد لَمُهُرِبِا مِكْنِ هُنِٰهِ عدْنعْدْ إَرَاكُمْ حِرْدِتُ هُٰ يُولُهُ هُنِيْكُ جُنِيْكِ جُهُدِيْجًا וָאִם_בַּל הוּא וָאָוֹן יָדוֹ מִשֶּׂנֶתֹ

חַשָּׁאִת וְהָאֶחֶר עֹלֶה:

下口型口2: בשולא ובולא בילא הֹבוְנִיג וֹמֹמֻבוָלֹא סִיבְשֹׁא עַב ぶんごと ムガレグメ מֹבְבֹּלֵא וֹנַסַּב אֹמַב נאָם מֹסְבֵּן הוּא וְלֵית יְדִיה

עַמְּטָא וְתַר עָּלְקָא: יַהְשֹּׁי, עַבִּים אַּוְ הָבֹּי, כֹּנֹוֹ יַנְלָּב יּטִבוּן הַּפֹּנִנוֹן אַוְ טַבוּן כֹּנִי

> blood of the guilt-offering. great toe of his right foot, upon the of his right hand, and upon the to be cleansed, and upon the thumb the tip of the right ear of him that is

his hand shall the priest put upon

And of the rest of the oil that is in

burnt-offering. afterward he shall kill the because of his uncleanness; and for him that is to be cleansed sin-offering, and make atonement And the priest shall offer the

him, and he shall be clean. the priest shall make atonement for meal-offering upon the altar; and burnt-offering and the And the priest shall offer the

meal-offering, and a log of oil; fine flour mingled with oil for a and one tenth part of an ephah of waved, to make atonement for him, he-lamb for a guilt-offering to be suffice not, then he shall take one And if he be poor, and his means

burnt-offering. sin-offering, and the other a for; and the one shall be a pigeons, such as his means suffice and two turtle-doves, or two young

(1) לפני ה׳ כנגד נימ קדשי הקדשים (מ"כ שם ע):

(20) ואח המנחה. מנחח נקכים של בסמק:

נסכי המנחה לא הוזקק הכחוד לפרש: שמד לנסכיו: ולוג שמן. למת ממנו על סבסונות, ושמן של

(12) ועשרון סלת אחד. לכנם, זס שקול אחד יציל עשרון

09

אָהֶל־מוֹעֶד לְפְּנֵי יְהְוָה: خْمَٰتُلُانِ אُحِـעَةِتِلَا אُحِـڤَلَا خِنُدِينَ لِا خُنُنَ خُنَٰتُهُ خِنْدَهَ וֹבִיגְא אָלָם בּזֹּוָם בַאָּמֹנִינִ

מֹמְבֹּן וֹמִנֹא לְבַּרָם !!: ונימי נקהון ביוטא המונאה

meeting, before the LORD. priest, unto the door of the tent of them for his cleansing unto the And on the eighth day he shall bring

٤٦

הכהן הניפה לפני יהוָה: וְאָת־לַגְּ תַּשְּׁמֶן וְהֵנָּיף אָתָם וִיָּה לֹוּגָא דִּמִשְׁחָא וִירִים יָהָהוֹן הפחו תופה לפני יהוֹה: פְהַנָּא אָרָמָא בֵּדָם יִיָּ: י^{*} וְלְקַּחְ הַכְּהֵוֹ אָתַ־בֶּבֶשׁ הָאָשֶׂם

ווֹסַב כַּבוֹלָא זִנו אַמֶּבָא בַּאַמֹּמָא

wave-offering before the LORD. and the priest shall wave them for a the guilt-offering, and the log of oil, And the priest shall take the lamb of

בּלֹבְוָ בַּוֹמָדֹּוּנֵי: لْمَحْ خِثَا نُدِي تَانُطُبُنِ لَمَحْ خِثَا Äૌl_⊑₫₫₽L הַיָּבְוֹלָינ<u>ָי</u>רת כּ עַכִּעַן מִבַּם עַאַמְּם וֹלָעוֹ מֹלְ בֹּעִלָּאִ מִבְּמָאִ בַּאַמְּמָא וִנְשֵּׁוֹ מִּלְ וֹאֲטַם אָטַבַכֹּבָּאָ עַאָאָמֶם וֹלְעַשׁ ווֹכּוָס וֹט אִמָּבֹא בַּאָּמֶמֹא ווֹסַבַ

אַלְיוֹן בַנְּלֵיה דְּיַמִּינָא: וֹמֹלְ אֹלְיוּוֹ וֹבִיה דִּיִמִּינָא וֹמֹלְ עום אובלא במבכי בומולא

toe of his right foot. his right hand, and upon the great be cleansed, and upon the thumb of tip of the right ear of him that is to guilt-offering, and put it upon the take of the blood of the guilt-offering, and the priest shall And he shall kill the lamb of the

הַכְּבֵוֹ הַמְּמִאַלְית: ⁹² ומו בַּהֵּמוֹ וֹגָּעׁ בַכְּנֵוֹ מַכְבַנוֹ וּמוֹ מִהְטֹא וֹנִיק בָּבִּוֹלָא מַלְ וָדָא

דְּכְהָנָא דִּשְׂמָאלָא:

into the palm of his own left hand.

And the priest shall pour of the oil

עַמְּטָאַלְיִע מָּבָת פֹּלְּטִים לְפָּׁנָי צַמְּטָאַלְאַ מָבַת וֹטִּנִוֹ צַבָּם נִיִּי וְהְיָה הַכְּבִוּן בְּאָגְבָּהָוְ הַוְמָּנְיִם וְיַבֵּי

тре Говр. is in his left hand seven times before his right finger some of the oil that And the priest shall sprinkle with

إنْمَا بَوَيَا مَالَتَهِوْا، يُجْهُلُ إِنْمَا فِهَنِهُ مَا مَضَمَهُ لِـوَا : בילני

הקל בפו דימינא מו משָׁחָא דַעל וְדִיה

toe of his right foot, upon the place his right hand, and upon the great cleansed, and upon the thumb of the right ear of him that is to be that is in his hand upon the tip of And the priest shall put of the oil

מְאָמֶם בַּם הַאָּמֶם: וֹמֹלַ בְּּטֵוֹ בַנִּלְוִ בַּוֹמִנְינִ מַּלְ עומוית ועל בקהן ידו הומוית 85 עַל־כַּפּוֹ עַלְ־חְנְּוּךְ אָגָן הַמִּטְהֵרִ יְבִיה עַל רוּם אּוּדְנָא דְּמִיּבִּי

下沒學以28: ÄŪL בומולא ומכ אליון דגליה لمَح هٰجُربِل نُترب

make atonement for him before the head of him that is to be cleansed, to priest's hand he shall put upon the And the rest of the oil that is in the

of the blood of the guilt-offering.

حُرَقِد مُحُرِد حُفِيْد نُعِيْد: עַכּעָן ישׁן עַלְּרַאָּה עַמִּשְּׁעֵיר דְּכְּעַלָּאִ ישׁין עַלְּיַבָּאָ ود וְהַנּוֹהֶר מִוֹ הַשֶּׁמֶוֹ אֲשֶׁר עֵל־בֵּף יּדִישְׁהְאַר מִוּ מִשְׁהָא דְעַל יָדָא

خُرَفَلُهُ مُرِينَ، كَلُم !!:

turtle-doves, or of the young And he shall offer one of the

30

מן בְּנֵי חַיּוֹנְהַ מֵצְשֶׁרׁ חַשִּׁיג יְדְוֹּ: מִן בְּנֵי יוֹנָה מִדְּתַּדְׁבֵּיל יְבַיה: or נְעָשֶׂה אָת־ הֶאָחָד מִן הַתּּרִים אָוֹ נְיַעְבֵּיד יָת חַד מִן שׁפְּנִינִיִּא אוֹ

:101 pigeons, such as his means suffice

סדס גורס (מנמות י.), אלא המקוס גורס: מרוומווב ושני מולעמ: (23) ביום השמיני לטהרחי. שמיני לנפריס ולסואם ען (28) על מקום דם האשם. אפי'נמקות סדס, למד, שאין

بتقوير بمزند: מַל הַמִּנְחָה וְכִּפָּר הַכֹּהָן עַל 日母などに אָר אֲשֶׁר־תַשִּׂיג יָדוֹ אָת־הַאֶּחֶד

be cleansed before the LORD. make atonement for him that is to meal-offering; and the priest shall other for a burnt-offering, with the the one for a sin-offering, and the even such as his means suffice for,

the plague of leprosy, whose means

This is the law of him in whom is

בְּטְהְרָהְוּ: (פּ) ムダーロ後に ÄÄL_ÈL

ردرم، زنتك نبين هُج مِهُب نهُج بمَجْرج نأ مُع مِهُب بِجُهَلَبِا

בּבֹתַע בַּבוֹע אָבוֹאַ אַנוֹיַנִים: אַנִי נְעָוֹ לְכֶּם לְאָנִוֹיִי נְנְעִשׁי נְנָעִם נְאָנָא יָתִיב לְכִּוֹן לְאָנַסְנָא בּׁר שְׁבָאוּ אֶבְ־אֶבֶוֹ לְאָבֹהֹ אֲהֶבֶר אֶבָר שִׁהֹבְנוּ בְאָבֹהֹא צַבְּהָהֹוּ

אָבֹת אַטַמְנִיבון: נֹאָטַגן מַכַּטַה סִנִירוּ בָּבַינִי

אַטַּוֹוּג לִו בָּבוֹנוֹא: לפהן לאמר פְנֶּנִע נָרְאָר לָי לְבְּעִוֹלָא לְמִוּמָר **さいごうじゅう** ילא אָמֶב לוּ הַבָּיה וְהַנִּיד ונים, בדיליה ביקא ויחני

כַּעַלָּא לְמָעַוֹּי יָת בַּיתָא: עַמָּמּ וֹלְאִ וֹמְמָא בֹּלְ-אָמֶּוֹר בּּבְּוֹנִי זִי תַּבְּטַמָּא וֹלְאִ וֹבְטַּאָּר בּּלְ פּ בְּשֶׁבֶׁם נְבָא תַכְּעֵן לְנְאַנִע אָעַרַ עַּר לָאַ יִיעוֹל בְּחָנָא לְמִחָּזִי וְצְּלְּטִ עַכְּטָן וּפָּוֹנִ אָטַעַבַּנִט וּנפַפּגר כָּהָנָא וּנפּנוֹן יָט בַּיקא

ווֹטִוּג וֹט מֹכִשׁמֹא וֹטִא מֹכִשֹׁמֹא וֹאַטַר בָּן יְבָא הַכּהָן לְרָאִיִּה דִּבְבָּיהָא יִבְתַר בַּן יִיעּיֹל

או סְמְקוֹ וּמִהְוֹיהוֹן עַכִּיךְ מִוֹ שַּׁבוּרוּרות לכוטל, כולא פּטַטוּן וֹנַלַן וְרְאָב אָת־הַנָּגַע וְהַנָּה הַנָּגַע

בּבְּיִת וְהַסְּגִּיר אָת־הַבָּיִת שְּבְעַנִת יי בושא נוסור ות בושא שבשא וֹנֹאָא עַכְעָוֹ מִן עַבְּיִע אָלְ בָּמַע וִיפּוּל כִּעָנִא מִן בִּימָא לְטָרַת

> and unto Aaron, saying: And the LORD spoke unto Moses to his cleansing. suffice not for that which pertaineth

leprosy in a house of the land of Possession, and I put the plague of Canaan, which I give to you for a When ye are come into the land of

2. Selection the house. There seemeth to me to be as it were come and tell the priest, saying: then he that owneth the house shall your possession;

shall go in to see the house. unclean; and afterward the priest that is in the house be not made priest go in to see the plague, that all they empty the house, before the And the priest shall command that

98

16

the wall; appearance thereof be lower than streaks, greenish or reddish, and the walls of the house with hollow and, behold, if the plague be in the And he shall look on the plague,

shut up the house seven days. house to the door of the house, and then the priest shall go out of the

וח"י הנגע נומך הבים ומולמן: במיסס כל ארבעיס שנה שהיו ישראל במדבר, (ויק"ר יו, ו)

:ἀι□:

שְּבֶּל מִן־הַמֵּיר:

מָנ<u>ַרַ בַּל</u>ּוֹנֵי:

نا: ۵۲

אַנוֹרְן לַאַמָּר:

ַּ וֹבְקַבַּעַ אַּוָ אַבּמִבַּמָּע וּמַבָּאַנִינוּ

ĽĒĽ

(16) בשרם יבא הכהן וגרי. שכל זמן שלין כקן נזקק נרחה לי (מ"כ פרשמח ה, י נגעים פי"ב מ"ה): נגע ודמי, לא יפקוק דבר ברור לומר נגע נראה לי, אלא כנגע (35) כגגע גראה לי בביה. מפיימלמיד מכס שיודע שסומ

40 (5): מסס סמורס אלא על כלי מרס שאין לסס מסרס במקוס (מ"כ וימסרו, ואס על אוכלין ומשקין יאכלס בימי טומאמו, הא לא שבחוכו יממא. ועל מה חקה חורה, אם על כלי שמף ימבילם עליסס, לפי שהעמינו אמוריים מעמוניות של והב בקירות שאם לא יפנהו ויבא הכהן ויראה הנגע נוקק להסגר, וכל מה (אַ בּ) ונחחי געע צרעח. בעורס סיא לסס שקיגעיס באיס לו, אין שס מורם עומאס: ולא ישמא כל אשר בביח.

(25) שקערורת. שוקעות במכליקן (מ"כ פרשתלו, ס):

النور في توزع جهزار تجزيه: و إنهد برخيا جيات بتهديين إلى ه

וֹהָא אוֹסִיף מַכִּהָשָׁא וועוב פֿבוֹלא פֿווָמָא מָבֹוּמֹאַב

the walls of the house; behold, if the plague be spread in seventh day, and shall look; and, And the priest shall come again the

לַמָּגר אָלַבְעַלוִם מַּמָא: אָמְהֶן אֶל־מִהָוּץ ŧΪĮ וִצְנְתְ תַכְּנְץ וְחִלְּגִּיְ אָתַ וִיפַקֵּיד כָּתַנָא וִישָׁלְפּוּן יָת

מְסְאַב: מְטְבִּיִּגְ לְמִבָּנִאְ לְמַנִּעָּאִ לְאָנִינִ עַנְגָע אַבְנַיָּא דִּבְּהוֹן מַכְּמָשָׁא וִירָמוֹן

unclean place without the city. the plague is, and cast them into an they take out the stones in which then the priest shall command that

ಫ಼ជូ%: אָלְםְנְהַוּ אֶלְםְלֵנִם בַּפִּיִפּוּ לְמִבּרָא לְפַרְהָא י וְשְׁפְּׁלֵוּ אָת־הֶעְפְּרֹ אֲשֶׁר הקצוּ סְחוֹר וְיִרְמוֹן וֹאָטַ עַבּּנִיט נְלֵּבָּה מבּנִיט סְבָּנִר נִנִיט בּנִיטָא נַלַנְפָּנּן מִנְּנִוּ סְעַנְרַ

לאַער מָסָאַב:

an unclean place. they scrape off without the city into they shall pour out the mortar that scraped within round about, and And he shall cause the house to be

נפת וְמָת אָת־תַבֶּוֹת: אָלְ-מַּטַר הַאָּבְנִים וְמָפֶּׁר אַבֶּר בְּאָנֵר אַבְנָיִא נַעָּפּר אָבֶּרוֹ יִפַּב ל נֹלְטְׁעוּ אֶּבֹלָנִם אַּשִׁרְנִע נִשְׁבֹּנִאוּ נִיּסְׁבֵּנוּ אַבְּנִנוּ אַשְׁבָנִוּן נִהַּבְּנִּוּ

ווְמִוּהֹ וֹט בֿוּטֹא:

stones have been taken out, and break out in the house, after that the And if the plague come again, and mortar, and shall plaster the house.

stones; and he shall take other and put them in the place of those

And they shall take other stones,

٤4

एक्रां : אָנַ_וַבַּינִ ַ אַטַר טִבְּאַ אָטַ בַּאָבְנָנִם נְאַטַבָּיִ בָּבָּיִסָּאַ בָּטַר דְּשָּׁכָּיָפִּ יָּטַ וֹאִם וֹמִּגִּב עַנְּגָּמִ וּפַבעַ בַּבָּנִע וֹאָם וֹטִיִב מַכְטַמָּא ווֹסִינִּי

נאַבונג אַלנגא נלטר

and after it is plastered; after the house hath been scraped,

בּבּוֹנו הַבָּא הַיִּא: עַנוּנָת בּבּנוֹע בּבֿת מִמְאָבָע בּנִא

LIFX: מְשַׁפַבּא בּיא בְּבִיתָא מְסָאַב מֹבֹטֹמֹא ロロにはと פֿלירות

leprosy in the house: it is unclean. spread in the house, it is a malignant look; and, behold, if the plague be then the priest shall come in and

נדרש כן, שיקלוף סמיח שמביב אבני סנגע: הקצו. לשון פרשחא ז,ו): מביח. מזפנים (שם ס): סביב. פזינות הנגע, נַמ"כ (I+) יקצע. (דרילי"ר בלע"ו), ובלשון משנה יש הרבה: שספבנים סללו מעמפוח מקומן בעודן בו (מ"כ פרק ד, ד): מקום שאין מסרות משתמשות שם, למדך סכתוב כמו ומללה נעלו (דברים כה, ע), לשון הפרה: אל מקום (0+) וחלצו אח האבנים. כמהגומווישלפון,ימלוס משס, קלס, משר קלעו בקלוע הנגע מביב:

להלן, בסוף שבוע, אף שיבה האמורה כאן בסוף שבוע (שם ממא, מלמוד לומר ושב הכהן, ואם ישוב, מה שיבה האמורה כמו פְפַר, דְבֵּר וֹאִם ישוב הנגע וגו׳. יכול מור בו ביום יסח - האבנים, מופב הלשון אל האדם שחללן, והוא משקל לשון כבד, (34) הקצות. לשון הַשְּׁשׁוֹת, וכן המוח. חבל חלן חת

מַלום הַמָּא: ְּהַהְצְּיִאַ אֶבְׁ־מְּחָוּיִץ לְעַּׁיִר אֶבִׁי וְיָפִּיִּק לְמִבָּרָא לְקַרְתָּא לַאֲתַּר מְקְאַב: וֹאָטַבְמְּבֶּוּ וֹאָטַ כֹּלְבְמְפַּר עַלְנִיטַ וֹנִטַ אָמְנְטִּוּ וֹנִטַ כֹּלְ מִפָּר בּוּטָא الألقالم

אָנוֹ וֹמְנֵא מַרַ־הַעָּנֶר:

لْلَمُحْرَّحِ فَقِلْكَ لُحَقُّم مُنكِ فَلْكُند: الْكَمْرَّحِ ⁴ וֹעַמֶּכֹּר פֿבָּוֹע וֹכַפֿס אָעַבַּלֹּגַוֹנוּ

אָטַ עַבּוֹט כַּי נְרְפָּא עַנְּגַּה: הַטָּׁחַ אָת־הַבְּיָת וְטִהַר הַכֹּהַוֹ ** לֹא־פְּשָׂה הַנָּגַעַ בַּבַּוּה אַחַרֵּי ואִם־בֹּא נִבֹא הַכֹּהַן וָרָאָד וְהַנָּה

אַט_טַבָּוֹט אַט_אַבוֹוֹן ווּטַבה וֹט בּוּטַא וֹט אַבֿווָטִוּ

「口口母女: דְיַסְגַּר יָמֵיה יְהֵי מְסְצַּב עַּר יבומול לבוסא כל יומון

יְצַבַּעּ יָת לְבוּשִׁוֹתִי: לְבוּמִוְנִי וּבִּיכִילְ בֹבׁינֹא וּגוֹמִפוּכ בֹבוֹנֹא וֹגַבֿה וֹנוּ

אָבׁוּ אִתַּסִי עַכְּתְּשֶׁא: בוטא ווֹבבו כבוא ונו בוטא לכנעא לער דאָמשָׁמַ ווא לא אוסוף מכשמא ואָם מִוּהֹלְ ווֹמוָלְ כַּבוֹלֹא ווֹטוֹו

> out of the city into an unclean place. house; and he shall carry them forth thereof, and all the mortar of the the stones of it, and the timber And he shall break down the house,

shall be unclean until the even. qu tuds ei ti tha blidw eht it is shut up Moreover he that goeth into the

in the house shall wash his clothes. wash his clothes; and he that eateth And he that lieth in the house shall

because the plague is healed. shall pronounce the house clean, house was plastered; then the priest not spread in the house, after the look, and, behold, the plague hath And if the priest shall come in, and

מולך וקולם וממ ונומן לו שבוע, דגמר לס וסו שיבס וסו בימס, לו, בישה אמורה למעלה וביאה אמורה למעה, מה בעליונה לומר כי נרפא הנגע, לא מהרחי אלא את הרפוי, מה יעשה לו, יכול יפטר וילך, כמו שכחוב כאן וטסר אח הביח, חלמוד ובא בקוף שבוע שני וראס וסנס לא פשס, זס סעומד מס יעשס מינו ממור (ובמ) ומס במ יבמ, מלמ מת שבמ במוף שבוע רמשון ברמשון, סרי כבר ממור, מס בפושס בשני, סרי כבר ממור, סמ לומר (ובא), ואם בא יבא, במה הכמוב מדבר, אם בפושה שאם עמד בוה ובוה חולן וקולה ומח ונוחן לו שבוע, חלמוד וממונומן לו שבוע, (שם ז) ואם מור נומן, לא מור מהור. ומנין שיבה חילן וקולה ועח ונוחן לו שבוע, אף ביאה חילן וקולה מלמוד לומר ושב סכסן, ובא סכסן, נלמד ביאס משיבס, מס מקרא וה, אלא ונמץ את הבית, היה לו לכמוב אחר ואם ישוב - מעון לפרים, שאין בנגעים יותר מג' שבועות: (44) ובא הכהן וראה והנה פשה. יכול למ יסמ סמור ומימס, ומין סמור לכיך פשיון. ומדר סמקרמומ כך סומ,

פושס, אם כן מה מלמוד לומר והנה פשה, אין כאן מקומו של יעשה לו, חולך וקולה ועם ונותן לו שבוע, חור נותך, לא חור שלינו פושה (שם ה), אף כאן ממא את החוזר אף על פי שלינו - שני להסגרו, ובמוף שבוע שני להסגרו בא וראהו שפשה, ומה לרעת ממארת בבגדים, מה להלן עמא את החוזר אף על פי וראה והנה פשה, ודבר הכתוב בעומד בראשון שנותן לו שבוע שמא אלא אם כן פשה, נאמר לרעת ממארת בבתים, ונאמר - ואם ישוב, ונתן, והבא אל הבית, והאוכל בבית, ובא הכהן

ז, מ ברכום ממ. עירובין פב:): מוכל ושוכב, לימן שיעור לשוכב כדי אכילת פרק (מ"כ שס ס, ו, שוכב מנין, מלמוד לומר יכבם, יכבם ריבה, אם כן למה נאמר מלמוד לומר והשוכב, אין לי אלא אוכל ושוכב, לא אוכל ולא בשני, ומס יעשה לו, יכול ימלנו כמו שסמך לו ונמך אם הבימ, והאוכל בבימ יכבם אם בגדיו, אין לי אלא אוכל, שוכב מנין, ולמדך כאן בפשיון וה שאינו מדבר אלא בעומד בראשון ופשה מעמא בגדים, יכול אפיישהה בכדי אכילת פרם, מלמוד לומר פירש בו הכתוב למעלה כלום בעומד בעיניו בשבוע ראשון, ימי (מ"כ פרק ה, ד): ישמא עד הערב. מלמד שאין בעיניו בשבוע כאשון ובא בסוף שבוע שני ומלאו שפשה, שלא יכול שאני מוליא המוחלט שקלף את נגעו, חלמוד לומר כל הנגע, וראה והנה פשה, הא לא בא ללמד אלא על נגע העומד (44) בל ימי הסגיר אוחו. ולא ימים שקלף את נגעו,

גמכו של דבר, אין נסילס אלא בנגע החוזר אחר חלילה וקלוי פירש על החוזר שמעון נמילה: אף במממונה כך וכוי, כדאימא במורמ כהנים (פרשמא ז, י). הבימ, אם לא מזר לפוף השבוע, כי נרפא הנגע, ואם מזר כבר מימה בלה מלוץ וקלוי, והמרי העות הת הבית, ועהר הכהן הת נדרש ואם בא יבא בשני, וראס וסנה לא פשה ימיחנו, ואין שבל זה טעון חלילה וקלוי ומיחה ושבוע שלישי, וכן המקרא סרפוי, ומין רפוי מלא הבים שהוקלה והועם ולא מזר הנגע, אם הבים, חלמוד לומר כי נרפא הנגע, לא עהרמי אלא אם מס יעשה לו, יכול ימהרנו כמשמעו של מקרא, ומהר הכהן לא פשה. מקרא זה בא ללמד בעומד בעיניו בראשון ובשני (אי) ואם בא יבא. למוף שנוע שני: וראה והנה

τ	ַהִּבְּרִוּ אֶלְ בְּנֵוּ יִשְׂרָאֶל וַאֲמָרָחָם אֵלְהָם אֵישׁ אִישׁ כָּי יִהְנֶתְ זָב מִבְּשְׁרְוּ זּוּבְוּ מְמֵא הְוּא:	מַלִּילוּ מִם בָּנֵי יִשְׂרָצֵל יְהֵי דָצִיב מִבְּשָׁרֵיה דּוֹבֵיה הְסְצַב הוּצִּי	Speak unto the children of Israel, and say unto them: When any man hath an issue out of his flesh, his issue is unclean.	7
۲%	ַנִיַבַבַּר יְהַנְה אָל־מֹשָׁה וָאֶל־ אַהַרְן לֵאמְר:	יִמְבֶּילְ יְיָ מִם מִמִָּה וּלְאַּהַרֹּן לְמִימַר:	And the Lord spoke unto Moses and to Aaron, saying:	ΛХ
۷۶	לְהוֹדֵת בְּיִוֹם תַשְּׁמֵא יּבְיִוֹם תַשְּׁתִר זָאָת תּוֹרֵת תַצְּרֶעַת: (פ)	בְּכִּנְא בַּא אִנְבְנִם מְסָאָבָא נְבָנִם לְאַלְפֹּא בִּינִם מְסָאָבָא נְבָנִם	to teach when it is unclean, and when it is clean; this is the law of leptosy.	۷۶
9\$	لْمِمْهُنَ لَمْقَطَنَانَ لَمْقَتَاتُنَا:	نظِمُطُمُ نظِمَلَتُم نظِمَلَتُهُ:	and for a rising, and for a scab, and for a bright spot;	95
\$\$	نظِمُكَمْت يَكُثُك لُطِّنَت:	لْخِفْدْددى خْرَدْشِم يْخْرَدْنْم:	and for the leprosy of a garment, and for a house;	SS
ממישי	יאָת הַפּוֹרֶה לְבְלְּנֵע הַצְּרָעַת וְלַנְּמָל:	פֿינובוּטֹא וּלְנִטֹפֿא: בֿא אִנִבֿוֹטֹא לְכֿלְ תַּכִּשֹׁהָ	This is the law for all manner of plague of leprosy, and for a scall;	+5
£S	וִשְׁלֵּח אָת־הַצִּפָּׂר הַחַיָּה אָל־ מִחִוּץ לְעָיר אָל־פָּנֵי הַשְּׂזָה וְכְפֶּר עַל־הַבָּיִת וְמְהֵר:	וּכְפַּר מַלְ בֵּיהָא וְּיִרְבֵּי: לְמִבָּרָא לְלַוְהָשָׁא לְאַפּּי חַקְלְא וִישְׁלְח יְה צִפְּרָא חַוְהָא	But he shall let go the living bird out of the city into the open field; so shall he make atonement for the house; and it shall be clean.	ES
τ\$	וְחִמֵּא אָת־תַבָּוִת בְּדַם תַצִּפּוֹר וּבַמָּוֹם תַחַיָּיִם וּבַצִּפָּר תַחַיָּה וּבְעֵּץ הָאָרָז וּבְאֵזָב וּבִשְׁנָי הַתּוֹלֵעַת:	וְבְאֶבֶׁת וְּהְוְהֵי: וְבְאֶלֵא בְּאָרֵוֹא וּבְאֵיוּוְבָא וְבְמֵּוְ מַבִּוֹלְ וְבְאָבֵּוֹ וְהַבְּיִ וְחָבִיּלְאִ בְּאָבָּוֹיִ	And he shall cleanse the house with the thood of the bird, and with the living bird, and with the living with the redar-wood, and with the cedar-wood, and with the scarlet.	τ\$
τS	וְלָקַח אָת־עֵץ הְאֶבֵׁוּ וְאָתּ הָאֵיֹב וְאָתּוּ שְׁנֵי תַּמּוֹלִעַת וְאָתֹ תַצִּפָּׂר תַתִּיְהׁ וְשְׁבֵל אֹהָם בְּדֵם תַצִּפָּׂר תַשְּׁחוּשְׁה וּבַמָּיִם תַתַיֵּים וְתַזְּה אֶל־תַבַּיִת שֶׁבַע פְּעְמִים:	מּבּנּהּ נְוֹבַּגְ לְבַּנִיטְׁא אֶהַבָּהּ וֹמִּנָּגוֹ: בּבְּמָא בַּאִפְּבָא בַּנְכִּנְסְׁטָא יִבְּמָג אַפְּבָא נַוֹּטְא נִוֹמָבִּי, זְטְׁנִיוּ אַנִּוְבָּא נִוֹטְ אָבָה וַנִּיְנָג וֹנִט נְוֹסַב נִט אָמָא בַּאָבַוֹא נִוֹט	And he shall take the cedar-wood, and the hyssop, and the scarlet, and the living bird, and dip them in the blood of the slain bird, and in the running water, and sprinkle the house seven times.	τς
os	ְּבְּלִי־חֲרֶשׁ עַלְ־תַּיִם חַיִּים: בְּלִי־חֶרֶשׁ עַלְ־תַּיִם חַיִּים:	בּשְׁסֹּׁׁבְ מִּגְ מִּבְּנְמִּ וְנְפַּנְסִ נְעַ אִפְּבָּאִ שְׁבָּא לְמָאִּוֹּ	And he shall kill one of the birds in an earthen vessel over running water.	οŞ
6 1	וְאָלְב: בְּבְּרִים וְעֵיץ אֶבוּ וּשְׁנֵּי תּוֹלִמַת הְלְבָּוֹם לְחַפֵּא אֶת־חַבַּיִת שְׁתַּי	וֹבְוְבִׁי נְאֵבְּאֵי: הִפְּבִּוֹן נְאָהָא בַּאַבְּוֹא וּהָבָה נְוֹסַׁבְ לְבַבְּאִנִי נִי בִּּיִםְא טַבְטֵּוֹן	And he shall take to cleanse the house two birds, and cedar-wood, and scarlet, and hyssop.	6+

(22) להורות ביום וגוי. איזה יום ממהכו, ואיזה יום מממאו:

- בְשָׁרוֹ מִזּוֹבוֹ טְמָאָרָוֹ הֵוֹא: בר בְּשֶׁרֵוֹ אָת־זּוֹבוֹ אְּוֹ־הֶחְחָּים נואט טבונר מַמְאָטו בּוּובָוּ
- נְאָב הַּבְ*ו*ו וֹמִּמֵא: עוֹד יְםְּמָא וֹבֶּלְ עַבְּבָּלָ אַמֶּר עַנְבָּנָא יָנִי מִסְאַר וֹבַּלְ מִאָּנֹא خِرَ ـ הַמִּמְּכִּּׁב אֵּמֶּׁב וֹמִּכַּּב מֹלְיֵוּ כִּלְ מִמִּכִּבָּא בַּוֹמִכּוִב מַלְוָנִי
- בַּבְּבֶּי בּׁלַבְיָה וֹבְתַא בַּמִּיִם וֹמִמֹא מַּבַ לְבַנְהַוְטִי וֹנִסְׁנֵוּ בַּמִּוֹא וִינִי لْغُرْتُ كِيْ الْإِلَّا جِرَاثِ جِرَاثِ جِرَا رِحَجِهِ
- בַּמִּיִם וֹמִמָא מַּגַ_נִהְנֶבִי: מֹלֵו עַנִּיב וֹכַפַּס פֹּלִנָיו וֹנִעַוֹא أبَةِمِ مَحْ بَاخَرُ، كُمُد بَمُح
- וֹבְׁטַּא בַּמָּנִם וֹסִמָּא הַּגַ_טַהְבֶּי ל וְהַנּגִעַ בְּבְשָּׁרְ הַזְּגָב וְכַבָּס בְּגְּדֶרִי
- بَيْرُ ٦: בּלִבְיהו וֹבְעַוֹּלְ בַּפִּוֹם וֹמְלֵא מַבְ וּיִצְּבַע לְבוּשִוֹיִוּ וַנַסְעַוּ בַּמִּיָּא וֹכֹּג וֹנִעַ עַזִּיֹּב בַּמִּעַוָּנִג וֹכִפַּבַס נַאָּבִג וִבוָע בּוִבְּנָא בְּדָבְיָא
- בַנָּב נַמְּמָא: וְכְלֹ־חַמֶּרְבָּׁב אֲשֶׁר יִרְבַּב עַּלְיִוּ וְכָל מֶרְבָּבְא דְיִרְכוֹב עַלוֹהִי
 הֹּבְנָא יְהֵי מִסְאַב:

- סָאוֹבְהֵיה הִיא: או חַתִּים בַּסָרֵיה מָדּוֹבֶיה ביר בפריה וֹבְא טִבֵּי סַאָּנְלִבִינִי לַבְנָבִּינִי
- בושור הגוניו וני מסאר:
- מְסְאַב מָר רַמְשָּׁאַ: וּעְבַר דְּיִקְשְׁבַבְּי בְּמָשְׁבָּבִיה יְצָבַעַ
- 广点点数: ווֹסִבוּ בֹמוֹא וובו מֹסֹאַב הֹע עלוהי דובנא יצבע לבושוהי יגושור מגן מאלא צושור
- מְסְאַב מַּג בַמְמָּא: לְבוּמִוְעִׁי וֹנֹסְעֵוּ בַעָּוֹאַ וּיִבֵי יוֹנֹלוֹב בֹבֹמָנ צוָבֹלֹא גֹּבֹמ
- וובו מַסְאַב מַּג בַמָּמָא:

- from his issue, it is his uncleanness. his issue, or his flesh be stopped his issue: whether his flesh run with And this shall be his uncleanness in
- be unclean. every thing whereon he sitteth shall issue lieth shall be unclean; and Every bed whereon he that hath the
- until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe And whosoever toucheth his bed
- until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe whereon he that hath the issue sat And he that sitteth on any thing
- water, and be unclean until the even. his clothes, and bathe himself in him that hath the issue shall wash And he that toucheth the flesh of
- in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself upon him that is clean, then he shall And if he that hath the issue spit
- the issue rideth upon shall be And what saddle soever he that hath
- שמא. למד על העפה שהיה מעמהה. ווב דומה לְמֵי בנק של מממא מומאה המורה זיבה (מ"כ זבים פרשמא א, ה): זובו ממורס, זיבס, אף סוב ממקוס שמעמא טומאס קלס, קרי, ממקוס שסיה מְעַמְּבֶׁה עומה קלה, נדה, מעמה עומה בין בשר לבשר וכימי לדין טימא בוב וטימא בובה, מה ובה לומר מצשרו, ולא כל צשרו. (נדס מג.) אחר שחלק סכחוב
- למומסה, וסשלישים מוקיקסו לקרצן: וובו או החמים בשרו מוובו מומאמו היא, הא כילד, שמים כליום שלש וקרלו עמל, שנלמר עומלתו בזובו רר בשרו לת שמא, שנאמר זב מבשרו זובו שמא הוא, ומנה הכמוב השני (מגילס ח. נדס מג:) מנס סכחוב סכאשון כאיוח שחים וקכאו פי האמה, ונקמם בשרו ממפת זובו, זהו פשומו. ומדרשו שיולה עב וקומס המ ריר שיולה ללול: או החתים. לשון ריר שוב אם בשרו: אח זובו. כלובן בינס שאינס מוזרח (נדס לס:):

שעורין ודמוי, ודומס ללובן בילס סמוורמ, שכבמ ורע קשור

- עליו, סוב, במיוחד חמיד לכך (שבח נע.): ונעשק מלאכמנו: אשר ישב. יַשַׁבלא נאמר, אלא אשר יַשָּב מלה השר ישכב, סמיוחד המיד לכך, ילה זה שהומרים לו עמוד למלאכה אחרת, מלמוד לומר אשר ישכב, אשר שכב לא נאמר, (2) כי יהיה זב. יכול זו מכל מקוס יהא ממא, מלמוד (4) כל המשכב. הראוי למשכו, יכול אפילו מיוחד
- שלה הוכלין ומשקין: וקמגע שַלינו משכב, לינו ללל ולד הטומלה, ולינו מטמל, מן סמגע, שוה נעשה אב המומאה לממא אדם לממא בגדים, (א) ואיש אשר יגע במשכבו. לימד על המשכנ שחמור
- זס על זס, כולן מממאין משום מושב, וכן במשכב (מ"כ פרק ג, (6) והישב על הכלי. אפילו לא נגע, אפילו עשרה כלים
- מממל במשל (נדק נק:): (8) וכי ירק הזב בטהור. ונגע צו (שס מ) מו נשמו שהרוק
- אליו"ש, ממא טומאת מושב (עירובין כו.): של שַרְגָּח שקורין חרלו"ן, ממח משום מרכב, והחוכף שקורין (9) וכל המרכב. אף על פי שלא ישז עליו, כגון הַמְפּוּם

וֹבְתַּא בַּמִּיִם וְמְמֵא מַּבַבְיַמְּבֶּי oı لَالْنِائِدِ וֹכֹאַ בַּנְגָּה בֹּכִאָ אָּהֶאֹר

וֹבְעַּא בַּמִּיִם וְמָמָא מַּבַ_עַמְּנֶב: לאַ שְׁמַּר בַּמָּיִם וְכִבָּיָס בְּיָרָיִוּ וֹכָלְ אַֹמְוֹר וֹנִמַ בּנְ נַוֹּלְר וֹנֹבוֹו

Ē₿Ĺ□: ĹĊ<u>Ċ</u>_ĊĊ,_ŖIJ ילַלִי בַוֹבָשׁ אַּמָּר יִנַּעַ בָּוֹ תַזְּב

نَمُتَادٍ: בּלִבְוֹנ וְבְתַּלֵּא בְּשֶּׁבֵו בְּמָנִם תַנִּם לו שׁבְעַת יְמֶים לְשְׁהֵדֶרָתוֹ וְכְבָּם וְקִי־ִישְׁתַר תַזְּבֹ מִזּוֹבֹו וְסְׁפַר

بنفئت څح_تجتا:
 לְפְּנֵי יְהֹנְה אֶל־פֶּׁתַחׁ אֲהֶל מוֹעֵב
 ÷¹ הֹרִים אָוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנְהְ וּבְאוּ יבַנִים הַאָּמִינִי יֵלֵּחַ לְוָ אָשָּׁי

לפְּנֵי יְהְוָה מִּוּיִבְוֹ: (ס) لْلَّهُيَّابِ مَكِّبِ لَحَقِّدِ مُكِّنَّهِ يَحَقِيلُ يَاهُمُهُ لِيَبِ مُكْمِهُ نِحَقِدِ إَنِ إِن كَانِ مَ خَلَا لِا يُولِدُ مَا إِن فِي الْإِن الْحَالَ اللَّهِ عَلَى اللَّهِ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْ اللَّهُ عَلَى ال اللَّهُ عَلَيْ عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا ع

בּהֹבו וֹסִמֹא הַּגַבְיַהֹמֹבִי זֹנַת וֹנִנוֹל בַּמִּנִם אָעַבַּבֶּבְ נאָה בּירהצא מקני שַּבְּבַת

> מְסְאַב עַר רַמְשָׁא: לבוּמִוְנוֹי ווֹסִנוֹי בֹמִוֹא וֹינוֹי בממא ידישול יקהין יצבע ひかがけ لخم كنظله

מְסְאַב מָר רַמְשְׁאַ: לְבוּשִׁוְעִי וֹנֹסְעֵי בַעָּנָא וִיתִי زيدين، לֵא מֶׁמֶג בַּׁמָּנֹא נַנִּגַּבַּת וכל דיקנב ביה דובנא

בוְבַּנָא וֹטַבַר וַכָּל מָאַן בַּאָמ ימאן בּחַסוּ בּיקור ביה

النكر: לְבְרוּמִיה וִיצְבַע לְבוּשׁוֹהִי ליה שבעא יומין וֹאָבׁוּ וֹבַכֿוּ צובֹלֹא מִצובֿוּצ

ומלא נושוננון לכשלא: ווים, לפדם ון להדע משפו שבון מַּפּוֹנוֹן אַן שַבוּן בּּנוֹ יוָנִי יבוימא המונצה יפב ליה

הַלְנְעַר כְּעַבְּא בֶּעָם יִיְ מִצְיַבְיהַ:

בְּעַמְאַ: TÓLLY LLL ÁÓST זְנַמֹּא נִוֹסִבוֹי בֹמוֹא נִנוּ כַּב ולבר אבי הפול מניה שכבת

> unclean until the even. and bathe himself in water, and be those things shall wash his clothes, until the even; and he that beareth that was under him shall be unclean And whosoever toucheth any thing

in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself rinsed his hands in water, he shall issue toucheth, without having And whomsoever he that hath the

shall be rinsed in water. be broken; and every vessel of wood that hath the issue toucheth, shall And the earthen vessel, which he

running water, and shall be clean. and he shall bathe his flesh in his cleansing, and wash his clothes; number to himself seven days for cleansed of his issue, then he shall And when he that hath an issue is

priest. meeting, and give them unto the LORD unto the door of the tent of young pigeons, and come before the to him two turtle-doves, or two And on the eighth day he shall take

before the LORD for his issue. shall make atonement for him for a burnt-offering; and the priest one for a sin-offering, and the other And the priest shall offer them, the

Sτ

п

the even. flesh in water, and be unclean until a man, then he shall bathe all his And if the flow of seed go out from

מומאומיו. ווה שהוליא הכחוב מבילח גופו של וב בלשון ואפילו פסק מוובו וספר שבעה ומחוסר מבילה, מעמא בכל (II) וידיו לא שמף במים. בעוד שלה מבל ממומהמו, רגליו והמשכב והמרכב, משאן מעמא אדם לעמא בגדים: אוחם. כל האמור בענין הוב, וובו ורוקו ושכבת ורעו ומימי מאתוריו ובוי, כדאיתא בת"כ (פרשתא ג, א), עד איוהו מגעו מעון כבום בגדים, והוא חומר במשכב מבמרכב: והנושא פרק ד, א), בא ולימד על המרכב שיהא הנוגע בו עמא ואין אלא אבר הגלוי, כמו הידים (מ"כ שם ה נדה קו:): (10) וכל הגווע בכל אשר יהיה חחחיו. של זב (מ"כ שמיפח ידים, ללמדך שלין ביח הסתרים מעון ביאת מים,

(12) וכלי חדש אשר יגע בו הזב. יכול הפילו נגע בו

זובי וכולן רלופין (נדה סמ:): לטהרתו. שנעת ימיס עסורים מעומלת וינה שלה ירלה (13) וכי יטהר. כשיפקוק (מגילה ה.): שבעה ימים שכוש ככולו, סוי אומר זה היפעו:

וֹמְבָא מַרַ־הַנְעָּרָ: הֹלְוּו הִּכְּבַעַיַּלְנֵה וֹכְבָּבַס בַּמִּוֹם הַלְוָנִוּ הַכְּבַע זַבְהָא וֹגִּהְסָבַת

וֹאַמֵּׁע אָמָּב וֹמָכֹּד אָנְמָ אָטַע וֹאַטַּטֹא בּוֹמָכִּוִד וֹבַּב וֹטַע

וֹמֹמֹאׁנּ מֹּגַעַנֹה (פּ) מְבְבַּנַיַלְבַנַ וְבָבַבַּ ロロニロ

וובון מֹסַאֹּבוֹן גַּר בַמֹמֹא:

בַּמָנֹא וְיהֵי מְסָאַב עַּר רַמְעָּאָ:

שְּׁהְיִנְיִה וְבְלְ תַּנְגַעַ בְּהַי זבה בּבְשְׂרָה שׁבְעַה יָמִים רוֹבַה בִּבְשְׂרַה שִׁבְעָא יוֹמִין וֹאַמִּע כַּגַיַטְבְינִי וֹלָב בַּם וְבִוֹנִי וֹאַטַּטָּא אָבַוּ טִבוּ בַּוֹלָא בַם וֹבִי,

שבי בריחוקה וכל דיקרב

ַ הַּבְּאַ: יְמְּמָא וְכָּלְ אַמֶּבְרַמַאָּב מְּלְוּו בְּרִוחוּפִה יָבוּ מְסְאַב וְכֹל וֹכִלְ אַּמְּׁב שֹׁמִכֹּׁב מֹלֵיו בֹּוֹבַעוֹשׁ וֹכִלְ

בְּתְּמֵיב עֲלְוָבִי יְבִי מְסָאַב:

מַבַבוֹמֶבוֹיב: בּלִבוֹנו וֹבְעַּא בּמִּוֹם ECIWCER

מַסְאַב מַד רַמָּשָא: נֹמָבֶא לַבוּמֻוְנִי, וֹנֹסִנוּ, בַּמֹּנֹא וּיִנוּ, וֹכֹשָׁס וֹכֹל בּוֹלַבַר בֹּמִהֻּבֹּבַע וֹגַבֹּת

בַּפּוֹם וֹמִבֵּא מַּגַ_בַּמֹבֹּי שَמָּב מֹלְיֵנ וֹכִבּים בֹּנִבָּנו וֹבְעַּוֹ וֹלְּלְ-עַנְּיָּתֹּ בֹּבֹלְ-בַּלְיְ אֹמֶג- וֹלֵלְ גִּוֹלֵנִב בַּבֹלְ מֹאֵלָא

ווֹסְבוּו בְמִוֹּא וִיבוּו מְסָאַר מַּגַ בישוב הקוני יצבע לבושוהי

בְּנְיִּמְוַבְיוֹ וֹמְמָאַ מַּגַעַנְמַבְיּ עַבְּלָי אֲמֶבְדָרוּא יִמֶּבָת־עָלָיוּ ןְאָם מַל־הַמִּשְׁבְּב הוֹיא אָוֹ עַל־

וֹאָם מֹלְ מִשְׁכְּבָא הוּא אוֹ בַּמְמֵא:

וֹכֹּל_עַמַּמִּמֹּכֹּר אָמָגַר וֹמָכֹּר הֹלַינ +² נְדְּחָה עְלְיו וְשְׁמֵא שִׁבְעָּת יָמִים וָאָם שָׁכֹב יִשְׁכָּב אָישׁ אַתָֿה וּתְתָי

上口点が: בְּמִלֵּבְרֵנְהַ בֵּנְהַ יְבֵוֹ מְסָאַב מַּבְ מַל מָאָנָא דְּהָיא יָהְבָּא עַּלְיָהָי

ĊΩ̈́ŽŒ: מְאַבּׁבֹא בַּיִאָבוּב הַּבְוָנִי יָבִי מְסְאַב שָׁבָעָא יוֹמָין וכל ביחוקה עלוהי ויהי נאם מֹשְּׁכֹּר נִשְׁכּוָר נִּבָּר נִתַּה

> until the even. washed with water, and be unclean whereon is the flow of seed, shall be And every garment, and every skin,

unclean until the even. bathe themselves in water, and be shall lie carnally, they shall both The woman also with whom a man

be unclean until the even. and whosoever toucheth her shall shall be in her impurity seven days; her issue in her flesh be blood, she And if a woman have an issue, and

upon shall be unclean. every thing also that she sitteth in her impurity shall be unclean; And every thing that she lieth upon

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe And whosoever toucheth her bed

and be unclean until the even. clothes, and bathe himself in water, that she sitteth upon shall wash his And whosoever toucheth any thing

until the even. toucheth it, he shall be unclean thing whereon she sitteth, when he And if he be on the bed, or on any

٤7

Δī

whereon he lieth shall be unclean. unclean seven days; and every bed impurity be upon him, he shall be And if any man lie with her, and her

ואין המעם משום נוגע בשכבת זרע, שהרי מגע בית הפתרים אפילו לא ראתה אלא ראיה ראשונה: (19) ורחצו במים. גויכס מלך סיס שָׁמִּשְׁמַסְ סִמֹשׁסִצּביסֹס, ימ, ימ), שסיס מנודס ממגע כל סֿדס: - חהיה בגדחה.

סוא אדוס (נדס יע.): בגדוחה. כמו ומפַבַל יְנַבְּסוּ (אינ בגדיס, שסמרכב אין מגעו מעמא אדס לעמא בגדיס: יהיה זבה בבשרה. אין ווצה קרוי ווצ לממא אלא אס כן שנתרצה מעל הכלי: בגועו בו ישמא. ואינו עעון כצוא דם מעמא אלא הבא מן המקור (מ"ר פרשחא ד, צ): דם את המרכב: בנגעו בו ישמא. אינו מדבר אלא על המרכב מלמוד לומר וסים גלמס אם מקור דמיס (ויקרם כ, ים), אין במקרה סעליון שמעון כבום בגדים: על הכלי. לרבות (91) בי חדיה זבה. (מ"כ) יכול מלחד מכל ליצריס, לו על מועצס, לפי"לל נגע בס, לף סול בדח מומלס סלמורס 0'd ((TC ((d:):

(33) ואם על המשכב הוא. ספוכנ, מו סיושנ על משכנס,

מְמָאֶר הָוּא: מְּמִאָּטִה כִּימֵי נְדְּמָה מִהְיָה קזור על־נְדְּתָה בְּל־יָמֵי זַוֹר יב רַבָּים בְּלֹאַ עֶת־נִדְּלָה אָוֹ כֶי־ וּאִשְּׁה בִּי־יָוּוּבְ זִּוֹב דְּטְׂה יָמֵים

מְסְאֲבָא הִיא: על ריחוקה כל יומי דוב מַבוּ ביחוקה או אַבי תרוב

days of her impurity: she is unclean. uncleanness she shall be as in the the days of the issue of her beyond the time of her impurity; all her impurity, or if she have an issue blood many days not in the time of And if a woman have an issue of her

מַמֶּב גַּלְיוֹ מְמֵא יִהְיָה כְּטְּקֹאָת ĺĊĠ_ĽĊĠĸ ٠٠٠ בְּלְיְנְתֵּי זּוֹבְה בְּמִשְׁבָּב נִדְּתָּה جَّار הַמִּשְׁבֶּּׁר אֶשֶׁר יִמִּשְׁכָּר מְּלָיוֹ בָּלְ מִשְׁכָּבָא דִּתִשְׁכוֹר עֵּלְוָהִי

בְּסִיאֲבְת רֵיחוּקה: הְחָמֵיב עַלְיֹהִי מְסְאַב יָהֵי ביחוקה יהי לה וכל מאנא בֿל יוָמֶי

impurity. unclean, as the uncleanness of her thing whereon she sitteth shall be the bed of her impurity; and every days of her issue shall be unto her as Every bed whereon she lieth all the

וואלב: בּלִבְיוֹ וֹבְעַוֹּ בּמִּוֹם וֹמְמֵא מַבְ וֹגַּבָּה לְבוּמִיִעׁי וֹנִסְעִי בּמִיֹּא לי וֹכְלְ עַנְוְּוֹהָ בָּם וֹמְלֵא וֹכִבָּס וֹכִּלְ צִּיִּקְרֵב בַּעִוּן וְיֵה מִסְאַב

וובו מַסְאַב מַּג בַמָּמָא:

in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself things shall be unclean, and shall And whosoever toucheth those

מְבְעָּתְ יָמִים וְאַעַר הַמְּעָר: אַם שְׁהַרֶּה מִּוּלְה וְסְפְּרָה לְּה וְאִם דְּכִיצִּה מִדּוֹבָה וְהִמְנֵי לֹה

מְבֹּהֹא וְמִוֹ וּבְתַר בוֹ מַלְבֵּוּ:

young pigeons, and bring them unto her two turtle-doves, or two And on the eighth day she shall take

seven days, and after that she shall

But if she be cleansed of her issue,

then she shall number to herself

be clean.

82

CICHT: שניעי תֹרְים אָוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנְהְ וְהַבִּיאָה וּבַיִּוֹם תַשְּׁמִינִי חֲקָּח־לְהֹ שְׁתֵּי

וֹטֹוֹם, זֹטִבוּוֹ לְנִים כַּבְּוֹלָא לְטִבֹת שבון מַּפַּנונון אַן שבון בּנו וַנְנִי וביומא המינאה הסב לה

tent of meeting. unto the priest, to the door of the

אוקם אָל־הַכּהָן אָל־פָּתַח אָהֶל

בְּבַּנְא בַּבְם יִיְ מִדּוֹב סָאוֹבְתַה: ווט ער עלקא ויכפר עלה ווֹהְבּיר פְּהָנָא יָת חַד חַשְּׁהָא

uncleanness. LORD for the issue of her make atonement for her before the burnt-offering; and the priest shall a sin-offering, and the other for a And the priest shall offer the one for

نېزېږن: עָּבֶיהְ הַכֹּהַן לְפְּנֵי יְהוֹה מִוּוֹב ^{οε} πַשְּׁאַת וְאֶת־הְאָהֶד עֹלְה וְכִּפֶּּר

مَا مُنْ مُنْ لِمَا لِذُم لَمُ لِمَا لِي خُصُمُ مُنْ لِمَا لِمُنْ مُنْ لِمَا لِمُنْ الْمُنْ لِمُنْ الْمُنْ الْ هُن خُدْر زَهُدُهُم لَنَظُلُهِما نُن خُدْر

tabernacle that is in the midst of uncleanness, when they defile My that they die not in their of Israel from their uncleanness; Thus shall ye separate the children

מפמיר

בְתוֹקם:

付付は必日

(24) וחדי גדחה עליו. יכול יעלס לרגלס, שלס בא עליס על גדחה. מופלג מגדמס יוס אחד זו סיא ובס, ומשפעס

(do erq 1, t (ro (t): היא מעמאה אדם וכלי חרק, אף הוא מעמא אדם וכלי חרק וממא שבעת ימים, ומה תלמוד לומר ותהי נדתה עליו, מה בחמישי לנדחה לא ישמא אלא ג' ימים כמוחה, חלמוד לומר

שילאו שבעת ימי נדתה: או כי הזוב. את ג' סימים סללו:

שלשה רלופין שתראה באחד עשר יום הללו תהא ובה: (25) ימים רבים. עלעסימיס: בלא עת נדתה. אמר (נדס עג.) בפרשה זו, י"ה יום שבין קוף נדה לחחלת נדה, שכל מסים בנדמם, בין רואם בין שאינה רואם, ודרשו רבומינו וקר בן, והנדה אינה מעונה ספירת ז' נקיים, אלא שבעת ימים מרון בפרשה זו, ולה כדת הנדה, שזו מעונה ספירת ז' נקיים

מְמֵּנִנִּ שְּׁכְבָּתְ־זֶוֹרַעַ לְמְּטְאָדִר־בָּה: מְנֵּיְה שִּׁכְבָת זַרְעָּא לְאִסְתַאָּבָא

וֹאָט שִּוְבְוֹט בּוֹדְׁב וֹאֶהֶבׁוּ שֹׁבָּא בִּא אָנְבִוֹטְא בַּבוְבָּלָא יַנְטִפּוָט

unclean thereby; flow of seed goeth out, so that he is issue, and of him from whom the This is the law of him that hath an

عطاطرم كِأَكُادِ لَكِرْقَاكُنَا لَكِيْ يَهُمُ لِمُكَادِ زُنَا لِمُحْدِدُ ثُنَا لِمِنْكَ ذَلُكُ لِمُ י וְתַבְּנְתְ בְּנְבְּלְּה וְתַזְּבֹ אֶת־זּוֹבֹוֹ

ĊĊŸĊŮX: ילניקבא ולגבר הישכיב עם וְלְדְסְאִוְלִתַּע

woman; and of him that lieth with issue, whether it be a man, or a impurity, and of them that have an and of her that is sick with her

her that is unclean.

טְטְרֵי מוּמַ

לפְּנִי־יְהְנָה וַיְּמֶתוּ:

בורם ון ומושני לְּנִיתְ שְׁנֵי בְּנֵרְ אֲתְרֵוֹ בְּקְרְבְתָם דְּמִיתוּ חְּבֵיוֹ בְּנֵר אַתַּרוֹ בְּקְרוֹבֵיתוֹן אֵישִׁקְא נוּכְרֵיתָא בְקְרוֹבֵיתוֹן אֵישִׁקְא נוּכְרֵיתָא

> Haftara on page 162. 177. On Rosh Hodesh, read the Maftir and Haftara on page 159. On Erev Rosh Hodesh, read the The Haftara is II Kings 7:3 - 7:20 on page 148. On the Shabbat before Pesah, read the Haftara on page

the LORD, and died; Aaron, when they drew near before after the death of the two sons of And the LORD spoke unto Moses,

 $I\Lambda X$

رَفُلْدُت هُرْ فَرْ، يَحْقِدُن هُمُد رُفُدَنَتُه رُفُلُت فَعَيْدُتُهُ בבלק מין אָקַבוּפְבָה מבּנים בּבל מבו לְפוּגַהא מנינו » هُم_هَتَلَلَ هُنِينَا الْهَمِـأَكُه هَتَابًا هَابِكَ لَجُه نَتِ، هُرِّرِمِ וַיּאָמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֶּר וֹאָמַר יִיָּ לְמִשֶּׁה מַכֵּיל פָם

ČGLĽ.: מֹלְ בֹיֹאָׁרְן וֹלְאִ יֹמְוּט כּֿי בּמֹלָן בְּמֹלֵג אָנֹא מִטִּוּלִי מֹלְ בִּינִי

cloud upon the ark-cover. that he die not; for I appear in the ark-cover which is upon the ark; holy place within the veil, before the he come not at all times into the 'Speak unto Aaron thy brother, that and the LORD said unto Moses:

4441: ָּ בְּנְאֵת יָבָא אַנִּדְיִן אָל־הַקְּנֶשׁ בְּדָאיִהִי עָלִילֹ אַנִּרוֹ לְקּיִדְשְׁא אָבְאָר עַל־הַכַּפְּהָת:

בּפּׁר בּּוֹבְבַּׁעֵב לְעַמֹּאִט וֹאִגֹלְ בּטוּר בּר מִיִרָ, לְעַמִּטֹא וּדִּכִּר

burnt-offering. a sin-offering, and a ram for a holy place: with a young bullock for Herewith shall Aaron come into the

(וב) והזרחם. מין נוירס מלמ פרישס, וכן נוֹרוּ מְמוֹר שממפלוני, וס זרוו יומר מן סרמשון, לכך נממר ממרי מומשני

בשמאחם. סרי סכרם של מעמל מקדש קרוי מיסס: (ישעי א, ד), וכן נויר אמיו (בראשית מט, כו): ולא ימהו בני אסרן:

מומלת ערב:

שמורמן מפורשם למעלה: (33) והזב אח זובו. בעל שמי ראיום ובעל שלש ראיום, לא יבא כי אם בענן הקערת ביום הכיפורים (יומא נג.):

מחר ואמר לו אל מאכל לונן ואל משכב בעחב שלא ממוח כדרך שנכנם אללו רופא, אמר לו אל מאכל לונן ואל משכב בעמב, בא בעשור למודש: מהמלמוד לומר, היה רבי אלעור בן עוריה מושלו, משל לחולה - ביוה הכיפוריה, כמו שמפורש בסוף הפרשה בחדש השביעי (ו) וידבר ה׳ אל משה אחרי מות שני בני אהרן וגר׳. כלעון: בזאח יבא אהרן וגר׳. ולף זי לל זכל עת כי לס

גימטריא שלו די מאות ועשר, רמו לבים (E) **ロない**. שגלוי שכינתי שם יוהר שלא ירגיל לבא, זהו פשומו. ומדרשו ואשר חצא ממנו שכבח זרע. סרי סוא כנעל קרי, ממא כי בענן אראה. כי ממיד אנינואס שם עמוד ענוי, ולפי (28) ואח חורה הוב. בעל כליס למם, ומסו מורמו: שלל ימום כדרך שממו בניו: ולא ימוח. שלס בל סול מם: (2) ויאמר ה׳ אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא.

בְשָּׁרֵוּ וּלְבָּשֶׁם: קָבְשׁ הַם וְרָחַץְ בַּמָּיִם אָתַ־ تَلْيُدِ نِخْمَةُرُقُنَا كَدِ نَجُزُكَ خَذُكِرٍ. בַּגַוֹנְוֹנִ מַּכְ_פַּמֶּנוֵנִיבְאַבְנָס בַּגַ בְּעִנְתַבְּעַ עֻצְהָה וּלְבָּהָה וּמְבַנָּמִי

אָטֶר לִמְלֶּה: ַ מְּלֵוְ מְּמִנְ הַ גְּעַם בְּעַם מֹאַט וֹאָנִלְ וַ סַּב טַבון גַּפַנָר מִוּן בְעַםמִּטַאַ رظغِب مُتبر خُرْر نَشِرُغِم نَظُا نِمَا خَبْضُفُم يَخَرُر نَشِرُعُمْ

וְהָקְבֶּיִר אַהֲרָוֹ אֶת־פָּר הַחַמָּאת וִיקְרִיב אַהַרוֹ יָה מּוֹרָא

لېثام مانيد: إبي يُورَ خُورٍ بِدَرِّهِ فِي أَرْسُرًا جَرَاتُ إِنْ فَرَدُو فَهُوا ५, १५४०

אַטָר לַעַּוָאַוַל: ייְבֹלְוִנִי יִּוְבֹלְ אָטֹבְ לַיִּבוֹיְנִי וֹיִנִיבֹלְ הַּבֹּבוּוֹ הַּבֹּבֹּא טַב לְהָמֹא בּיִנֹ » اَرْتَا عَتَدِا مَمِ مُثِدَ يَاهُمَادُ فَ انتَا عَلَالِ مَمِ فَدَا جُعَدَا

ַנְעְשֶׁרוּ חַמְּאָרוּ: אַשֶּׁר עַּלְּה עַלְּיִר הַגּּוֹרֶל לַיהְוָה דַּסְלִיק עַלוֹהִי עַרְבָּא לִשְּׁמָא

לְאָּזְאִנְלְ עַמָּבְּבֶּרְתִיּ بْبَلِمَ ݣُوهِد שָּٰكُرْد ݣِשَوْل אُرَة كُوهِد * يُحْدِد خُשَوْلَة بْيَدْة كَالْمُ י ה הוורל לְעַׁנְאַנֵל יָעֶנְיה רָהָיה לְפָּנָר לְצָּנִאָנִל יִמְקָם כָּר הַיִּ מֵּרָם יִי

> لنخخمصنا: למוֹא וֹנו למוֹנוּנוּ ברישיה לבושי קודשא אוון ..סֹב ומֹגֹנֹפֹטֹא גַבוּגֹא וֹבונ**ט** מכן בשורה והקונא דבוצא ולבש ומכנסיו דבוץ יהון ĊULÎX ドロバンス ドヘドブジメ

יוְבַר חַד לַעֲּלְתָא:

נעל אָנְשׁ בַּיהַיה:

עַּמְּגִינִם וֹנַפַּב זְיַם שַּׁבֵּוּן גַּפִּנְבוּן וַנְפַנִם

ומולא טר לעואול:

, וְהַקְּרֵיב, צַּהְרְוֹ אָת הַשְּׁמִיר וִיקְרֵיב צַּהַרוֹ יָת צְפִּירָא

לְהַּוֹאִנֹלְ לְתַּוֹבְלָתִּאִ: וְהַשְּׂמְּנִר אֲשֶׁרְ עַלְּרִ עַלְיִו וּצְפִּירָא דִּסְבִיק עַלּוֹהִי עַדְבָּא

> them on. bathe his flesh in water, and put are the holy garments; and he shall linen mitre shall he be attired; they with the linen girdle, and with the upon his flesh, and shall be girded and he shall have the linen breeches He shall put on the holy linen tunic,

> and one ram for a burnt-offering. Israel two he-goats for a sin-offering, To negregation of the children of And he shall take of the

himself, and for his house. himself, and make atonement for of the sin-offering, which is for And Aaron shall present the bullock

9

door of the tent of meeting. set them before the Lord at the And he shall take the two goats, and

and the other lot for Azazel. two goats: one lot for the LORD, And Aaron shall cast lots upon the

sin-offering. LORD, and offer him for a upon which the lot fell for the And Aaron shall present the goat

into the wilderness. him, to send him away for Azazel the Lord, to make atonement over for Azazel, shall be set alive before But the goat, on which the lot fell

היום מעון מבילה בכל חליפוחיו. וחמש פעמים היה מחליף . ואם שכחוב בו לעואול, משחלח לעואול (יומא לע.): עואול בגדו (בראשים למ, מז), וַשַּׁמְּמְּיִּיּ: ורחיץ במים. אומו ומברו בשמאל, ונומן עליסס, אם שכמוב בו לשס, סוא לשס י): יצגף. כמרגומו יָמַם בְּרֵישָׁם, ינים בראשו, כמו ומנח לימין ואמד לשמאל, ונומן כ' ידיו בקלפי, ונוטל גורל בימין של ברץ: קדש ילבש. שיסיו משל סקדש (מ"כ פרק א, (8) ונחן אהרן על שני השעירים גרלות. מעמיד אחד קמיגור (עשס סניגור, (ר"ס כו.) אלא בד' ככהן הדיום, וכולן פרשמא ב, ג):

(א) את פר החשאת אשר לו. סממור למעלס, ולמדך ושני קדושי ידים ורגלים מן סכיור (יומא לב.): לבגדי לבן, ומבגדי לבן לבגדי וסב, ובכל מליפה מעון מבילה שלכן גובה, ממוכה:

בגדים שסוא משמש בסס במון שיש בסס וסב, לפי שאין ובעד ביחו. ממודה עליו עונומיו ועונות בימו (שס לו:מ"כ (+) כחנה בד וגוי. מגיד שלינו משמש לפנים בשמונה כלן שמשלו סול בל ולל משל לבור (שם ג:): וכפר בעדו

מעבודת פנים לעבודת מון, וממון לפנים, ומשנה מבגדי והב קום הר עווקשה, לוק גבוה (מ"כ פרק ב, מ יומה מו:), שנהמר

(0, 40,40): (9) ועשהו השאת. כשמנים הגוכל עליו קור אלו שם ואומר

בּיתְוֹ וְשְׁתֵם אָת־פָּר תַחַשָּׁאַת וְעַל אָנְשׁ בַּיתִיה וְיִכּוֹס יָת אַמֶּבַלְן וְכְפֶּב בַעַּבְיוֹ וְבָעָד דְּחַשְּׁהָא דִּיכִיה וִיכָפַר עַלוֹהִי וְהִקְּרִיב אַהַרֹן אָת־פַּר הַחַמְאַת וּיקִרִיב אַהַרֹן יָת

מְבָּית לַפַּוֹרְכֶּת: הְפְּנְיִי קְּטְׁבֶרְת סַמָּיִם דַּקְּהְ וְהַבֶּיִא בֵּרָם יִיִּ יִּמְלֵי הוּפְּנִיהִי קַטֹּרֶת ישראל מעל המוְבַּחַ מִלְפְּנֵרִ יְהְנְה וּמְלְא דְּאִישָּא מִעְלְּנִי עַרְבְּחָא מִוּ וְלְקָהְ מְלְאִ־הְמַּהְמְּה גַּהְלִי־אָּשׁ וִיפַּב מְלֵי מָהְמִיתָא גּיִּמְרִין

וְלָאָ זְמִוּנִי: אָת־הַכַּפָּהָת אָאָר עַל־הַעָּדִיה ق رَفِير بِتَلِيَ رَفِوتَا قِيْلٍ يَمِقُدُنَ אָט_הַפְּׁמָבָה עַלַ־הָאָמִ

עַבַּט בַאָּגַבּהָנִי הַכַּפַבְּרַת נַזְּדַר שֶׁבַע־פְּעְמָיִם מִּוֹ־ مرحور موؤده كالمد لرفرر نْݣُول مُدَّت يَجْد نْكَتْك خُمُدُنْ

بروفإته إלפָנֵי بَرَوفِتِه: עשְׁהַ לְתַם תַפֶּּר וְהִזְּה אָתָּוֹ עַלַ־ לפְּרֶכֶת וְעְשֶׁר אָת־דָּמוֹ כַאֲשֶׁר s לַּמָּם וֹבֵיבוּאָ אָט<u>ַב</u>בּתְוּ אָלַבְמִבּוּנִי וְשְׁחַה אָת־שְׁעָיר הַחַפָּאַת אֲשֶׁר

שְּׁנִבְא בַּוֹמְלֵא בִּילֵיה:

44144 דוסמון בשושון לוהוק מלוו

סְהַרוּהָא וְלָא יְמוּה: למולטא נע לפולטא בגע אָנְאָטֹאָ בֿבֹם גֹוֹ וְנִטַפָּּנִ אַנֹּוֹ לוטון לנו למבנו בוסמלא מכן

בְאָבְבֶּהְיהֵי: זבו מַבֹּה וֹמִנוֹ מִוֹ בַּמֹא نظُلُ□ **CELLUX** באאלבונע מכן אפו כפונעא וופֿב מֹצַמֹא צַעוָבָא ווֹצַי

לובי ומוע מכ לפובשא ולבם בְּמָא בַּהְבַּר לְבַמָּא בַּעוֹרָא خۇدىخى ئىقتىد خلىقىد בלהמא נוהוכ זע במוע למנוו ווכוס וֹנו גֹפּוֹבְא צַעַמְּטָא

> sin-offering which is for himself. shall kill the bullock of the for himself, and for his house, and himself, and shall make atonement of the sin-offering, which is for And Aaron shall present the bullock

bring it within the veil. sweet incense beaten small, and the LORD, and his hands full of coals of fire from off the altar before And he shall take a censer full of

that he die not. ark-cover that is upon the testimony, cloud of the incense may cover the the fire before the LORD, that the And he shall put the incense upon

٤ī

finger seven times. he sprinkle of the blood with his east; and before the ark-cover shall finger upon the ark-cover on the the bullock, and sprinkle it with his And he shall take of the blood of

before the ark-cover. sprinkle it upon the ark-cover, and the blood of the bullock, and and do with his blood as he did with and bring his blood within the veil, sin-offering, that is for the people, Then shall he kill the goat of the

(12) מעל המובח. סמילון (יומל מס:): מלפני הי בנטמר, וְכִפֶּר עַל בַּקֹבֶם מִשְּׁמֶטְם וגו' (מ"כ פרק ד, ב): בו, וכל כפרמן אינה אלא על מומאת מקדש וקדשיו, כמו (EI) אשר לעם. מה שהפר מכפר על הכהנים מכפר בְּרְכוּ מֶׁמ ס'וגו' (מסלים קלם, ימ), מכאן שסכסנים מחכפרים נה.): שהם כלם קרוים בימו (שם פרשמח ג, ה), שנחמר בֵּים מַבְּרן - הכפרח יוה שבע. - הרי חחת למעלה ושבע למעה (יומח (II) וכפר בעדו וגר. וידוי שני עליו ועל ממיו סכסניס, (FI) והזה באצבעו. לכפר עליו. שימודה עליו כדכמיב וָהָמָוַדֶּה עָלָיו וגוי: מי, עמידמו מי עד שישמלת, מכאן ששלימומו למימה (שס ו): (13) על האש. שבמוך המממה: ולא ימוח. הא אם לא ואיני יודע שילוחו אם למיחה אם לחיים, לכך נאמר יעמד (10) יעמד חי. כמו יועמד מי, על ידי אמריס, ומרגומן דקס, וסלא כל סקעורם דקס סיא, שנאמר וְשְׁמַּקְמָּ מִמֶּנָס מָדֵק

מלד שלפני ספמח, וסוא לד מערבי (שס): דקה. מס מ"ל

יום הכפורים היה מחזירה למכחשת: יְמְקַס פַּר מַי. מס מלמיד לומר, לפי שנאמר לשלח אומו לעואול, (שמות ל, לו), אלא שמהא דקס מן סדקס (יומא מג:), שמערב

קוקה קמת במשמע: ולפני עשקס כמקנס מייב מימס (יומל נג.):

(40 (7.): קל.): כאשר עשה לדם הפר. לתמלמעלקוענע למעק סשעיר על ישראל, והוא השעיר שעלה עליו הגורל לשם (שם

 $\tau \angle$

تهِدًا אَنُه خُنيك مُنْعِنُه: הַפּאָטָה וְבֵּן יַעַּשְׁר לְאָהֶל מוֹעֶּר $_{91}$ $\stackrel{\scriptscriptstyle{\leftarrow}}{=}$ $\stackrel{\scriptscriptstyle{\leftarrow}}{=}$ $\stackrel{\scriptscriptstyle{\leftarrow}}{=}$ $\stackrel{\scriptscriptstyle{\leftarrow}}{=}$ $\stackrel{\scriptscriptstyle{\leftarrow}}{=}$ $\stackrel{\scriptscriptstyle{\leftarrow}}{=}$ $\stackrel{\scriptscriptstyle{\leftarrow}}{=}$ iĊĒL

בְּגוּ סוֹאֲבְהָהוֹרוֹ: לַמַּמָבּוּ וֹמִנֹא בַּמָּבִי מֹפִבוּוִן לכל שמאיהון וכן יעביר نشلةح משְּקְאָתְ וִיכְפַּר עַלְ קוּדְשָׁאַ מִסּוֹאַבָּת

בּיהׁ וּבְעַּר בְּלְ־קְּתָלֵי יִשְּׁרָאֵל: מַּגַ בּּאַעַוּ וֹכִפּּנַ בַּמָּגַוּ וּבָתַּגַּ לי מוער בְבּאָוּ לְכַפָּר ţÇ<-¼Ţ□ <%-;;;;;;

אולה ביהיה ועל בל ק קדלא מב מפֿטיה ויכפר צַלוהי ועל בְּמֵינְעַלְיהַ לְכַפָּרָא בְּקוּדִשְׁא اَحُم كَالَّم كَام اَتِا خَمَهُوَا اَفَلَمُ

كَلَرْنِ لَمَا كُنَ فَيْ رَالِهِ خَلِي الْمُعَالِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِمِي الْمُعِلِمُ الْمِعِلَمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِ הפָר וּמִתַּם הַשִּּעִיר וְנְתַּן עַל־ איי יְהְוָה וְכְפָּר עְּלְיִוּ וְלְלֵחׁה מִדָּיִם

קרנת מדבקא סחור لايرتم بخلافه يخفيتم انقيا ווכפר עלוהי ווסב מדמא ازلالا لاأ- المراجب ال

מממאָנו בֹּנָג נֹמָבְאָנִי هُرَدَم فَمُثَرُتِ لَمَكَلَالِ لَكَلَيْهِا

٢٠٩٢٠١ なのこが八に أرتدر لتحربك خالا لحظم كففك أرتدر لتحربك

ئنڭدُرك &ىل_ىھُمْرد يُتَار: וֹאָט_אָבַב מוָמֹע וֹאָטַבַבּמוֹלְבַיוֹ וֹהַלְ מַהָּכּוֹ וֹמִלָּא וֹהַלְ מַבַּבּטֹא مع إجزال يفووا

ועלבוד זנו אַפּוּבָא נוּגָא: אָט ַנַּלֶּבְהָ וֹישִׁיצֵי מִלְכַפָּרָא מַלְ לַוּדְשָׁא

īġĹŧĊĽ: הَשְּׁמְיֵר וְשִׁכְּנְה בִּיַר אִישׁ שִּׁמִי לְמְּחָךְ לְמַּרְבְּרָא: המאָטָם וֹלָטַוֹ אָטַם הַּלְ בַאָּה הַמָּצִּיבִיוּן וִימֵּין יִטְיוּן הַּלְ בִיִּה ڶۿٮڂٙڔڂۺڎڽڷڡ ַ רַאִּשׁ הַשְּׁעִּיר הַחַיֹּ וְהַהְנְדֵּה עַל רֵישׁ צְפִּירָא חַיָּא וִינַדִּי עַלְיוּ אָת־כְּל־עַּוֹנֹת בְּנֵי יִשְׁרָאֵל עַלוֹהִי יָת כָּל עַנְיָת בְּנֵי וֹסֹמָּב אַבַבוֹ אָטַ אָבַה יֹבָׁו הַבְּ וֹנִסֹמִנַ אַבַוֹנִי עַבַּבוֹינִ עַבַּיוּ

אַפֿוּרָא וּישׁלַח בְּיַר גָּבָר דּוְמִין לְבְּׁלִ- וֹמִבְאֵן וֹנִינ בֹּלְ מִנְבִּינִינִוּ לְבְּלָ

> household, and for all the assembly atonement for himself, and for his until he come out, and have made make atonement in the holy place, tent of meeting when he goeth in to And there shall be no man in the the midst of their uncleannesses. meeting, that dwelleth with them in and so shall he do for the tent of transgressions, even all their sins; Israel, and because of their uncleannesses of the children of the holy place, because of the And he shall make atonement for

the horns of the altar round about. blood of the goat, and put it upon the blood of the bullock, and of the atonement for it; and shall take of that is before the LORD, and make And he shall go out unto the altar

of Israel.

the uncleannesses of the children of and cleanse it, and hallow it from upon it with his finger seven times, And he shall sprinkle of the blood

61

shall present the live goat. tent of meeting, and the altar, he atoning for the holy place, and the And when he hath made an end of

man into the wilderness. away by the hand of an appointed head of the goat, and shall send him and he shall put them upon the transgressions, even all their sins; the children of Israel, and all their confess over him all the iniquities of upon the head of the live goat, and And Aaron shall lay both his hands

ממאים, שכינה ביניהם: נו:): השבן אחם בחוך טומאוחם. אף על פי שהם על קרנומיו, מנה ז' הואום על גגו: וטהרו. ממה שעבר: שהום משניהם בפנים, אחם למעלם ושבע לממה, כך מום על הפכ ומדם השעיר, מעורבין וה למוך וה (יומא נו:): (16) משמאה בני ישראל. על הנכנסין למקדש בעומאה לפני ה' בהיכל. ומה מלמוד לומר וילא, לפי שהוה ההואות

הפרוכת מבתון משניהם, אתת למעלה ושבע למעה (יומא (פו) והזה עליו מן הדם. אתר שנתן מתנות באלבער מזיד בעומלה (שם ג.): וכן יעשה לאהל מועד. כשם (יומל נה:): וכפר עליו. ומה היל כפרמו, ולקם מדם (שבועות יו: מ"כ פרק ד, ב): ומפשעיהם. אף סנכנמין הוקיקו ללאם מן המובת ולמרן, וימתיל מקרן מורתית לפונית ולא נודע להם במוף, שנאמר לכל העאמם, וחעאם היא שוגג על הפרוכת, ועמד מן המובח ולפנים והוה, ובממנים המובח

(18) אל המזבח אשר לפני הי. זס מונה סוסנ, שסוח וקדשו. לעמיד לבא (מ"כ פרק ד, יג):

ڠىرىقۇرد خولىڭد: הְּנְיִנִים אָּלְ־אָבֶּיִלְ לְּזִּבְרֵי וְשִׁלְּטִ טְוָבִּיִטְוָן לְאָנַתְּ בְּלָא יִטְּבָּא וֹנֹמָא עַמִּמֹנַ מַּבְינוּ אָטַבַּבְ וֹנִסִּוּבְ גִּפִּינִא מַבְנִנִי זֹט כַּבְ

₩□: خُكُم خُكِمَ هُم ـ لَكِفُكُم لَكِ فَيُلَامَ خَصْرَةُ جُنِي خُطِيلُهُم لِيَجْدُمُونِا יפְּשׁׁם אָּטַ בֹּנִיבוֹ, טַבָּּג אָאָב וֹנְאַבְטוֹנִי לְבוּאָג בוּגֹא צַלְבַּאָ וּבָא אַבַרן אָל־צַּהֶל מוֹעַד וְיִיעוֹל אַבַרן לְמַשָּׁכַּן וִמְנָא

בהם וכפר בצרו ולער הקם: אָנוַ_מִבְנוּנ לְבְוָתְה וֹלְבֹתְה אָטַבְלִּנְבְׁוֹ וֹנְקָּא Aria וֹלְבָתְה וֹבְהַא אָנַרְ בְּמָּוֹם בְּמָלִוּם

وم المرام المر וֹעֹמִהַבְּעַ אַּעַרַעַשְּׂמִּרַ לַהֹּוֹאיָב וּלַמִוּבֵּיב יָט גַּפּוּבָא לַהַּוֹאִיב

पृष्टिप्तृद्धाः

نىڭڭىلى:

אַנישי וָאָת הַלֶּב

וּוֹמָבַע וֹע גַּפּוֹבָא בַּמַבַבּבָּא:

נַמָּא: הקר עמא ויכפר עליור ועל לופול לוגביר זת צלמיה ונת לציש וולבש ונו לבושוניו וֹסְבוֹי נִי בֹּאֶבוִי בַּמִּוֹאְ בַּאָנוַר

לְמָּגְבְּטִא: וֹנִי שַּׁנְבָּ שַׁמְּנִוֹטְאַ נַפַּגַל

さばはにはお: בּמְנִם וֹאַטְבוֹרַבֵּלוֹ יַבְּוֹאַ אָבְ בּמְבֵּיה בִּמִּיִא וּבְתַּרַ בּוֹ וִיעּיִּ נְצַבַּע לְבוּשׁוֹהָי וְיַסְהֵי יָת

> in the wilderness. is cut off; and he shall let go the goat all their iniquities unto a land which And the goat shall bear upon him

and shall leave them there. when he went into the holy place, linen garments, which he put on of meeting, and shall put off the And Aaron shall come into the tent

the people. make atonement for himself and for burnt-offering of the people, and offer his burnt-offering and the vestments, and come forth, and in a holy place and put on his other And he shall bathe his flesh in water

he make smoke upon the altar. And the fat of the sin-offering shall

camp. afterward he may come into the bathe his flesh in water, and Azazel shall wash his clothes, and And he that letteth go the goat for

97

77

(12) איש עהי. המוכן לכך מיום אממול (יומא קו:):

ゼロはく ごひはん

וֹמָט שֹלְב בּשׁמֹשְט ויווי וכן שפנשש הג וֹמַשׁבוּ בֹּו יֹבוִשְ מָּך בּמֹלַבְּׁבִי 'נֹכִּמַן מָט בַּׁמְבִי בַּמֹּנִם וִדִּוּ, 'נֹנְלָטְ נֹתֹּאָם מָט תַלְטִוָ וִדִּוּ,' ו מדר סמקר מומ לפי מדר סעצו דומ כך סומ, וְשָׁצַּׁח מֶׁת סַשָּׁעִיר בין הערבים וקמורת ההיכל שעל מובת הפנימי בבגדי והב, וסולאם כף וממחס בצגדי לבן, ושירי המושפין וממיד של בבגדי לבן, ואילו ואיל סעם ומקלת המוספין בבגדי והב, בבגדי והב, ועבודת פר ושעיר הפנימים וקערת של מחתה לממיד של בין סערבים. וזסו קדר סעבודות, ממיד של שחר ופשט את בגדי הבד. אמר שסוליאס ולובש בגדי וסב שם סכף ושם סמחתם שסקעיר בה הקערת לפני ולפנים: ופושמן ולובש בגדי לבן. ובא אל אהל מועד. לסוליה לימורי פר ושעיר שנעשים בחוץ בבגדי והב, ומובל ומקדש מביאה זו, שהיא אחר עשיית עולתו ועולת העם והקערת יומא (דף לב.), ואמרו כל הפרשה כולה אמור על הקדר חוץ שאין זה מקומו של מקרא זה, ונחנו מעם לדבריהם במשכח (33) ובא אהרן אל אהל מועד.

('1" ('1"): - אמרו רבומינו, גניזה, ולא ישממש באומן ארבעה בגדים ליום כפורים אמר סַמַּמַנֶּכְ,וּמַתֹּכְרְוּבְּמֹ מַבַּכֹּוֹ: והניחם שם. מלמד שמעונין

בטַמוב (ממנב ומטָט הֹבַט בַּה וֹאָבַבָטָן ודו,: למעלס בְּוֹחֹת יַבֹּחׁ עַבַּלְוֹגוי: ואח עולח העם. וחיללעולס שמובח סעולס שם: ועשה אח עולחן. איל לעולס הַחמור שסום עובד בסן כל ימות סשנס: ויצא. מן ססיכל הל סחלר (שסל. מ"כפרקי, מ): ולבש את בגדיו. שמנס נגדים וכן ד' עבילות סבאות חובה ליום, אבל הראשונה היתה בחיל קדוש. סמקודש בקדושת עורס, וסימ סימס בגג בימ סַפַּרָנָס, מבגדי לבן לבגדי זהב שעון מבילה (שם לב.): במקום שחר ולבש בגדי לבן לעבודת סיוס וכאן למדנו שכשהוא מָשַׁנֶּס שבאומה עבילה פשמ בגדי והב שעבד בהן עבודת המיד של ולבשם שכשסוא מְשַׁנֶּה מבגדי והב לבגדי לבן מעון מבילה, (24) ורחץ את בשרו וגוי. למעלה למדנו מורמן למ בשרו

מְלְגוּ לְמְבֶׁם זְּבֶׁם וְמִלְם וְמִנְּםָ (שְמוּם לִי): המזבחה. על מובה ההילון, דהלו בפנימי כהיב לה השלו (as) ואת חלב החטאת. לימורי פרושעיר: יקטיר

₽∠

וֹאָט_בֹּמֹנִם וֹאָט_פֹּנַמִּם: לַמַּעַׁדָּיָר וְשֶּׁרְפַּוּ בְאָה אָּת־עַּרְתָּם לְכַפָּר בַּלֹּדֶשׁ יוֹצֶיא אֶל־מָחַוּץ נאַע פָּר הַחַסָּאָט נאָנו שָּׁמָּנר

נְבְוֹא אֶלְ־הַמְּהַנֶּה: 82 אָת־בְּשֶׂרִוֹ בַּמְּוֹם וְאַחַרֵי־בֵן ئىھتك بېۋە ئۆڭە خىئىد ئىلىنى

וְתַנֵּר תַּנְר בְּתַנְכָבֶם: הָאָּזְרֶ**ּ**ה מְלָאַלִּעְ לָאִ עַמְּמְּוּ אֶתַרַנַפְּשָׁתֵיכֶם لْحُدِ كُمْ اللَّهْ وَبِلَا ود جِرَاتِه يَهْجِرَةِ، جِرِفُونِ كِيَتُهُ נְהַיְמָה לְבֶּם לְחַפַּת מּוֹלָם יּהְהִי לְכִוּן לְפָּנִם מָּלָם בִּינִרְהָא

לְמַּבֵּׁר אֶטְבָּׁם מִכְּלְ חַמַּאִטִּיבֶּם לְדַבָּאָר יָהָכִין מִבּלְ חוּבִיכוּן و جراحرات تها ادها بعد بعدا بوها بها المعالمة ا

אֶּם־נַפְּשָׁמֵיכֶה חָקָּה עּוּלֶם: שַּבְּׁט מֻבְּטֹוּן הִיאַ לְכְּם וֹמִנִּיטֵם שַּבְּא שַבְּסָא הִיא לְכוּן יּהְעַנּוּן

עלר בּגָּבו, עַפַבּה: שַּׁנִי אַבְיוּ וְלְבָּהָ אָנִי בִּיִּנִי رد تَكَمُّك نُمَرِّم عُلا تَبِدِ خُرَدَا لِيَاكِدِ بَن طِيلُ فَرَيبًا خُمَمُمُهُ וְכִפֶּׁר תַכֹּתַוֹ אֲשֶׁר־יִמְשָׁת אֹתֹוּ וִיכִפָּר כְּהָנָא דִּירַבָּי, יָמִיה

يَظُلُمُ نُحَقِّدٍ: עַבְבַנִים אַב אַב מִנְמֹּב וֹאָטַ בַּפּוֹב וֹכִפֹּב מַמְּבוֹ וֹמִלֹא וֹמַלְ מִנְבַּבְׁיַא וֹכַפּּב

> בּשְּׁבְעוֹן וֹנִים אִיכְלְעוֹן: خففته خقفدينه ليكديا けんごう **CATCATIV** ווֹט טוַבֹא בַׁטַמָּטַא ווֹט גַּפֹּנַבא

> לְמָּהֲבׁוּיהָא: לְבוּמְוָטִי וֹנֹסְׁטֵי זֹטַ בֹּמִבוּיִשִּ TEA

أندرته كنفةلادا خيتردرا: הֹכֹוֹא לֹא עֹהֹכֹּעוּן וֹהִוכֹּוֹא הְבְּיִנְשְּׁאַר בְּעַּשְׁרָא לְיַנְרָחָא

كلو إذ فلحبا:

נת נפּמָטַכִּוּן בָּנִם מַּכִם:

בוצא לבושי קודשא: קחות אַבוּהִי וְיִלְבַּשׁ יָת לְבוּשֵׁי

يَكْلُكُمْ يُحْقِد: למקבלק מם ומק ליבולא ומק לק מפא أخظر אָט מִלְינַה וַפְּבָה וֹאָט וּיכַפּּר מִלְ מִלְּנַה לִיּדִּהֹא וֹמֹלִ

> their skins, and their flesh, and their camp; and they shall burn in the fire shall be carried forth without the make atonement in the holy place, whose blood was brought in to and the goat of the sin-offering, And the bullock of the sin-offering,

come into the camp. in water, and afterward he may wash his clothes, and bathe his flesh And he that burneth them shall

the stranger that sojourneth among manner of work, the home-born, or afflict your souls, and shall do no the tenth day of the month, ye shall unto you: in the seventh month, on And it shall be a statute for ever

67

82

тре Говр. all your sins shall ye be clean before made for you, to cleanse you; from For on this day shall atonement be

is a statute for ever. you, and ye shall afflict your souls; it It is a sabbath of solemn rest unto

garments. linen garments, even the holy atonement, and shall put on the father's stead, shall make the consecrated to be priest in his anointed and who shall be And the priest, who shall be

assembly. and for all the people of the shall make atonement for the priests meeting and for the altar; and he make atonement for the tent of the most holy place, and he shall And he shall make atonement for

קבא אח ידו. אין ממלא אח מקומו, פוא קודם לכל אדם (מ"כ שם ק"): ד), לפי שנאמרס כל ספרשס באסרן סוצרך לומר בנסן גדול סמשמס (יומא נב:): לבהן חחה אביו. ללמד שאס בנו שכיפורים אינה כשרה אלה בנהן גדול (יומה עג. מ"כ פרק ח, גדולים שעמדו מיהשיהו הילך, שבימיו נגנוה ללוחים של שמן (22) וכפר הכהן אשר ימשה וגוי. כפרס זו של יוס לומק ואשר ימלא אם ידו וגוי (מ"כ שס), וסס כל סנסניס (עב) אשר הובא אה דמם. לסיכל לְפְּנִי ולפּניס: לי אלא המשוח בשמן המשחה, מרובה בגדים מנין, חלמוד

ದೆಜ್ಞರ್ಗ: (ಡ) ווּעשׁ כּאַשָּׁר צְּנָה יְהְנָה אָת־ +£ מּנִלֶם לַכַּשֶּׁר מַּלְבַּוֹנָה וֹמִּבָאַל נְבְינִינְיבַינִינְיבַינִי خلاقات

בְּמָא בְּפַבֵּיר יִיְ יְתְשֶׁה. לְכַפַּּבֹא מַּלְ בַּנִיּ וֹמִּבָּאַלְ מִכַּלְ ייטבי דא לכון לקנם עלם

commanded Moses. year.' And he did as the LORD because of all their sins once in the atonement for the children of Israel statute unto you, to make And this shall be an everlasting

ַנְיָדְבֶּר יְהְנָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

٢٨٩٦: זַר הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִּוָּה יָהוָה ي خُر خُرْدُ، شِلْعِر لَعُمَلُكُ عُرْبِيُكُ لَمُ حَرْدٍ خُرْدَ، نَشِلْعُرْ لَكَامَا يَـقِد \$ُحــهَتَدِا لَهُحــقَرْد لَهُح. مَجْدِ مَع هَتَدِا لَمْه قَرَبَدَ

לעון בון פּטִגְמָא בְּפַפֿיר יִי

killeth it without the camp, lamb, or goat, in the camp, or that house of Israel, that killeth an ox, or What man soever there be of the

the thing which the Lord hath Israel, and say unto them: This is

sons, and unto all the children of

Speak unto Aaron, and unto his

And the Lord spoke unto Moses,

commanded, saying:

IIΛX

בְּמַּחַנְהָ אַן אֲמֶּהַ וֹאֲחָם מִחָוּץ אוֹ דְּוִכּוֹס מִבָּרָא לְמַשְׁרִיתָא: י וְשְׁחַם שִוֹר אוֹ־בֶשֶׁב אוֹ־עֵוּ אָהְ אִּהְ מִלֵּגִע וֹמִּבֹאָר אַמָּב

שוָר אוֹ אַמַּר אוֹ עֵו בָּעַשָּׁרִיתָא ינבר גבר מבית ישראל דיכוס

देखंग्रह्मः

אנטֶם:

בווא משבר עליו: לְאֶנְשׁ הַרוּאִ בֶּם שְּבְּּלִּ וְנִכְּנָת לפְּנֵי מִשְּׁכֵּן יְהְוָה דֶם יִחְשֶּׁב הְבִיאַנֵ לְנִילִנְיר לַּוְבָּלְ לִיהֹנְיר וָאֶלַ פְּׁנַע אָנֵל מוָמָדַ לָאָ

YOUT: ١١٣٠٢ לַנוּבֹבָא בַבוּנְאַ בַּמָאַ אָּמַּב מַמְּבָּלָא בַּוֹנְ בַּמָא וֹטְטַמָּוּכַ לפובא מונפוא פנס וו פנס וֹלְטַׁבַת מַּמִּפֹּן וֹמִלֹא לָא אַנֹטִיִּיִי

נובסון וכסט מולאון פגם גל לְנְיַרַעַ מַשְּׁכַּן זְמָנָאַ לְנָתַ כְּנַבָּיָלָאַ אַפּׁג עַלַלְא נַנִּנְעַנִּגוּן לַלַבָּם נִיֹ בלמונון באמו בלטון על לבוק בווטון לנו ואָבאל וט

Peace-offerings unto the LORD. and sacrifice them for sacrifices of the tent of meeting, unto the priest, unto the Lord, unto the door of field, even that they may bring them which they sacrifice in the open Israel may bring their sacrifices, To the end that the children of

· בַּיְבֶּׁב לְבֵינוֹ לִּיּלִנוֹ לַיִּרוֶֹּנו: יְהְנְה פֶּתַה צָּהָל מוֹעֵּד וְהִקְּמָיר וְיָבְל הַכְּהֵן אָת הַדְּםׁ עַל־מִוְבָּח

וּוֹּבְהוּ וּבְחֵי שְׁלְמָים לִיהוָה

אָל־פָּתַח אָהֶל מוֹעֵּד אֶל־הַכֹּהַן

مَر خَرْدُ لَاهَٰتُ لِا يُلْأَحُنُّ كَا لَا بِاللَّهِ عَلَيْ لِللَّهِ عَلَيْكِ لِللَّهِ عَلَيْكِ الْ

كْرَوْمَا كَيْهُد نْجُنه خُرْدُ نَهُدُعْكِ

¿ אֶת־זִּבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹּבְחִיםׂ

בולגיא שבום ול: ומלא נוסום שלבא לאטפללא מֹבְבֹּטֹא בַּנִי בֹטַבַה מַהְבּן ווובול פְבַוֹלָא נָת דַּמָא עַלַ

Savour unto the LORD. make the fat smoke for a sweet door of the tent of meeting, and against the altar of the LORD at the And the priest shall dash the blood

among his people.

that man shall be cut off from

that man; he hath shed blood; and

LORD, blood shall be imputed unto

LORD before the tabernacle of the

present it as an offering unto the door of the tent of meeting, to

and hath not brought it unto the

9

משס כסדר סוס, ולסגיד שבמו של מסרן שלמ סיס לובשן (4) דם יחשב. כשופך דס סמדס שמממייב בנפשו: דם (48) ויעש באשר צוה ה' וגרי. כשסגיע יוס סכפוריס שנאמר לסקריב קרבן: במחנה. מון לעורס (ובמיס קו:):

(5) אשר ישחש שור או כשב. למוקדשין הכמול מדלר, (5) אשר חם זבחים. אמר הם הברים. לגדולמו אלא כמקיים גזירם המלך:

שפך. לרבות את הזורק דמים בתון (שם):

יאָע לַבֶּם לָדִרהָם: ולא יוִבְּחִוּ עוֹד אָת וּבְחֵיהָם וְלָא יָדְבְּחוּן עּוֹד יָת דִּבְחֵיהוֹן

אַנוֹנִינֶים נְיַפְּׁע מִגְלֶם טְּרָנֶר פָּנֶם פָּלָם פָּנִי בָּא לְנִין ינים לשידיו דאפו טעו בְּהָבִיהוֹן

throughout their generations. statute for ever unto them whom they go astray. This shall be a their sacrifices unto the satyrs, after And they shall no more sacrifice

1,⊑⊓: בְּתוּכְת אֲשֶׁר־יַשְּׁלֶה עֹלֶה אוֹ־ בִּינִיהוֹן דִיפִיק עַלְהָא אוֹ נִבְסַת נאַבְעַם שַאָּמָּר אָיִהְ אִינָהְ מִבּוֹים יּלְבִין שִׁימִר יָּבַר יָבַר מִבּים

الضال للآلاك الأبقال المثلاث المثلاث المثالا المثال الألاث المثلاث المثل المثلاث المثلاث المثل المثلاث المثلاث المثلاث المثلاث المثلاث

offereth a burnt-offering or sacrifice, that sojourn among them, that house of Israel, or of the strangers Whatsoever man there be of the And thou shalt say unto them:

8

unto the LORD, even that man shall

and bringeth it not unto the door of

the tent of meeting, to sacrifice it

וֹנֹכַבַּע בַאָּישׁ בַּהָּאָ מֵעַּמַיּי: ּוֹבׁוּאָפּוּ כַּמְּמִוּט אָטוּ כַוּנוֹנִי הוֹטִינוּט בַמְמֹמֹבר וֹטוּט פֿבָם וֹוֹ ַ וֹאֶבְ_פְּטַע אָטַבְ מוָמֹבְ לַאָּ וֹלִטַבֹּת מֹחָכּוֹ וֹמֹוֹא לָא

ווֹשְׁמַגְּגִי אַנְשָׁא בַּרוּא מִעַּמִיה:

set My face against that soul that eateth any manner of blood, I will that sojourn among them, that house of Israel, or of the strangers And whatsoever man there be of the be cut off from his people.

אָנָה מָהֶרֶב עַּמֶּה: للأحكن עַאָכְגָע אָעַ_עַדְּם יאכל בְּלְ־דָּה וְנְתַתָּיִ פְּנִי בַּנָפָא oı ומִן־הַגֵּר הַגַּר בְּתּוֹכֶם אֲשֶׂר ڶۿؙڶ؉ٚۮ

נֹאַמֻּגֹּג וֹטַנִי טִּינ הַּמָּנִי: كالادراح בווכנל כל דם ואטון רוגוי וגבר גבר מבית ישראל ימן that maketh atonement by reason of for your souls; for it is the blood upon the altar to make atonement blood; and I have given it to you For the life of the flesh is in the

eateth blood, and will cut him off

from among his people.

בוא בּוֹפֹת וֹכּפֹּב: ﴿خَطَّد مَمْ لِقُمِينَ كُم خُد لِللَّهِ ַ װְאֶּנְיִ נְתַּמָּיִוּ לְכֶּםְ מָּלְ עַמִּוֹּבְּתַ בָּׁג נְפָּׁמְּ עַבְּּמִּׁרֶ בַּגַּם עַנִאֶּ אֶבֶוּ

אָבוּ בְּמָא בוּא עַלְ נָפַּשָּׁא

مَلَحُنُم ذِحَفَلُم مَمْ تَغَمَّنُمَا

היא נאָנָא יְהַבְּהֵיה לְכוֹן עַל

בשרא בדקא

boold. that sojourneth among you eat blood, neither shall any stranger Israel: No soul of you shall eat Therefore I said unto the children of

Ϊ□: لَلَالاً لَالْال خَالِدُكُم لِهِ لَهُكُمْ لَادِيدُنُمْ لَانَالَاَّذِيدِا خَرَدُرِيا كُمْ ה בַּלְבַוֹּפֹּהָ מִפְּט לְאִבַּעִּאָבַלְ בַּהְט בְּלְ אֵּנָהְ מִנְּכִוּן לְאִ הִכוּלְ בַּט הגבל אֹתְנִשׁי, בַבְּדֹוֹ וֹמְנַאָב הַבְ כַּוֹ אַתִּנוּע בַבְּדוֹ וֹמְנַאַב

(ק) לשעירם. לשדיס, כמו ושְׁעִירִיס וְרַקְּדוּשְׁס (ישעיס יג, ונחחי פני. פנה שלי, פונה הני מכל עמקי ועומק צו:

C(4):

(עי' ברה"ס) כשוחע בחון, שהם שחע החד והעלה חבירו, הופש: (8) אשר יעלה עלה. לחייב על המקעיר איברים בחוץ, נחחיו על המובח לכפר על נפש האדם, חבוא נפש וחכפר על

(11) כי נפש הבשר. של כל בריס בדס סיא מלוים, ולפיכך

(12) כל נפש מכם. להוהיר גדולים על הקענים (ינמות

۲٬۲.):

(9) ונכרת. זרעו נכרמ, וימיו נכרמין. שניסס מייבין (מ"כ פרק י, ו מולין כמ:):

אלא על דס המוקדשים, מלמוד לומר כל דס (כרימות ד:): (OI) כל דם. לפי שנחמר בנפש יכפר, יכול לה יהה הייב

إَنُّوا لِمُ لَا يُمِا لَا فَالِهِ فَمْظًا: ביר חַיָּה אוֹ־עוֹר צַּעָּר יַאָבֶלַ הגר הגר בְתוֹלָם צֵּעֶּר יָצֹיּר

בְּלִ_בְּמָּרְ בַּמָּוּ בְּוֹא בָּלִ_אָבְלָּיוּ בַּלְ בַּמֹּע לַאָּ עַאָכֹילָנִ כֹּנ זֹפֿמָ ÷י הוא ְנְאַמַר ְלְבְּנֵי ִשְׂרְאֵל דָם בְּנַפְּשֵׁיהְ הוּא נַאֲמַרִית לֹבְנֵי

بنمّث له لفياد: בְּנְבְיוּ וְבְתַוֹּא בַּמִּיִם וֹמְמֵא מַּב_ نْمُلَجُنِ ثُمُنْكُنِ نُحَيْدً لُحُوْمِ لْحُرْ إِثْقُهِ لِأَهْدِ لِيُحْرِ لُتَاكِّلِ لَحْرِ لِمُثَلِّهُ لِمُنْتَالِهِ لَتَاكِّهِ

וְנְשָׁא עֲנְנִי: (פּ) י וֹאִם לָא וֹכֹבְּס וּבֹמְבוֹוּ לָא וֹבֹעוֹל וֹאִם לָא וֹגֹבֹת וּבֹמָבוּנִי לָא

יד ניְדַבֶּר יְהַוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיָּ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

אַקטִם אַנּג גֹעוָע אָקטַגפֿם: <u>ַ בּבּר, אָּכְ בֹּדוֹ, וֹמִּרֹאָכְ וֹאֹמֹרַטֹּ מִכְּיִכְ מִם בֹּדוּ, וֹמִּרַאָּכְ וֹטִימִר</u>

וְבְחַלְמִינִם לְאָ עַלְכוּ: ₽₽₽₩ שְּׁמְּהַ לַאַ التظظاد אָבֶּוֹ בְּנָהוֹ אָהָב אָנִי **☆☆×** יִשְׁבְשִׁם_בַּשְׁ לַאְ עַהְשִׁהְּ וּכְּטִהְשָּהְּ בְּמִגְמֵּבְ אָבֶּוֹלְ מִגְּבָנִים אָמֶּב בְּמִנְבָּנֵי

ווכפונוה בעפרא: במטאַכוב וווחוד וח דמוה ביצור צירא הוָהָא אוֹ עוֹבָא لادلآذ النلاذيك וֹאָנְהַ אָנְהַ מִבְּנָוֹ וֹהְבַאָּבְ וּמִוֹ ַ וּלִבַר וֹבַר מִבָּנִוּ וֹהָבֹאָבְ וַמִּוֹ

:ش۵۲۲: במיה היא כַל דַיִיכָלְנֵּיה שולקון אווו לפה פלן פהורא וֹמִּבֹאֵגְ בַּם כֹּגְ דַמִּבֹא לָא خْدِ تُرْهُم خُرْ ـ خُمُّد لَـ ثَرَاد لِأَرْهُم لِي كُذِر رَحْمَ خُرْ خَمُلَهُ لَـ ثُرَيكِ

וובו מְסָאַב מַּג בַמְמָא וֹוֹגַכּו: נוגלה לְבוּמִוְנִי נִוֹסָנֵי בֹתּוֹא וטבובא בוֹאובוֹא ובֹנוּנְבוֹא

יַסְהֵי וִיקַבָּיל חוֹבֵיה:

ځېا څڼې ۱۵ څځتريا:

יבְנִמּוְסֵיהוֹן לָא חָהְכּוּן: זְטְׁכִוּן לְטַמֵּוֹ לָאִ עַהְבָּבוּוֹ באבלא בכנען באָנא מעיר לא עַהְבָּרוּן וּכְתוּבָרֵי הַמָּא النائ كالمالك ĿĊŔĹiロ ūάΧ

> the blood thereof, and cover it with that may be eaten, he shall pour out taketh in hunting any beast or fowl that sojourn among them, that children of Israel, or of the strangers And whatsoever man there be of the

whosoever eateth it shall be cut off. life of all flesh is the blood thereof; blood of no manner of flesh; for the children of Israel: Ye shall eat the thereof; therefore I said unto the blood thereof is all one with the life For as to the life of all flesh, the

even; then shall he be clean. in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself home-born or a stranger, he shall is torn of beasts, whether he be which dieth of itself, or that which And every soul that eateth that

.yriupini his flesh, then he shall bear his But if he wash them not, nor bathe

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

ΠΙΛΧ

your God. and say unto them: I am the LORD Speak unto the children of Israel,

in their statutes. shall ye not do; neither shall ye walk of Canaan, whither I bring you, do; and after the doings of the land Egypt, wherein ye dwelt, shall ye not To bnal oht To sgniob oht toth

אשר יאכל. פרט למתהים: יאכל בשר אלא בהומנה ואם (חולין פד. מ"כ פרק יא, ב): מרפה: (13) אשר יצוד. אין לי אלא ליד, אוויין ומרנגולין מנין, יכול מהא נבלת עוף עמא מעמאה בביח הבליעה, הלמוד

דס ובשר לשון זכר, נפש לשון נקבס: (11) דמו בנפשו הוא. דמו סול לו נמקוס סנפש שסנפש

במגע, וערפה האמורה כאן לא נכחבה אלא לדרוש, וכן שנינו עליכם, דיין להפרע ונאמן לשלם שכר: הבליעה, ולמדך כאן שמעמאה באכילהה, ואינה מעמאה עורא, לפיכך בא עליהם בגוירה אני ה' אלהיכה, דעו מי גוור

מלמוד לומר ליד מכל מקוס, אם כן למה נאמר אשר ילוד, שלא - לומר מרפה, מי שיש במינו מרפה, ילא עוף ממא שאין במינו

דבר סכמוב, שמין לס מוממה אלא בשעה שנבלעת בבית גורותי. רבי אומרגלויוידועלפניו שמופן לנְמַקְבעריות בימי (פו) אשר האכל גבלה ושרפה. בנצלם עוף מסור אלסיך (שמוח כ, ז), וקצלחס עליכס מלכומי, מעחס קצלו (ב) אני ה׳ אלהיכם. אני סוא שאמרמי נקיני, אנכי ס' מלויס בו: , כי נפש כל בשר דמו הוא. הנפש היא הדם. עונו. על רמילם גופו ענוש כרם, ועל כבום בגדים במלקום: על עומאס זו ככל שאר עומאות: ובשרו לא ירחץ ונשא (16) ונשא עונו. אס יאכל קדם, או יכום למקדם, חייב

پریرون: مَنْ مِن رَا رُكِرُ مِ حُيْلًا مِيْلًا بَلَيْلًا مَوْلًا لِأَلَا كُلَوْجُهُ جَلَالًا هَذِهُ بِيْ אָט_מִמְּפַּׁמָּגִׁ עַּלְּמָּנִי נְאָט_טַפְעָנוּ זִט צַּוּנִוּ עַהַּבָּבוּן וֹנִט צַוֹּמִי

נְתַי בְּהֶם צֵּגֵי יְהֹוְה: (סׁ) ַלְּמָשׁׁלָּתְ גַּמְּמֶׁר גַּמָּמֶׁר אָטָם הַאָּדָם וּשְׁמִרְהָם

לַא טַלַבְּיוֹ לְנַלְוִט מֹבוֹוֹע אָנֹוֹ, לָא טַלַבְּיוּן לְנַלָּאָׁנַ מָבוֹא אָנֹא אָהְ אִּהְ אָבְבַבְׁבְהָאָנוּ בֹּמִּבְוּ וּלְבוּר וּלְבַר בְלַבְן לַבוּר בֹמִבוּנִי

עָרְוָהָה: (ס) חְנַבֶּוֹר אִמְּיְךְּ הְנִא לְא חְנַכֵּוֹר חְנַבֵּי אָמָּוּ הִיא לְא חְנַבִּי ל מֹבוֹע אַבּּוּב וֹמֹבוֹע אַפּׁנּב לָאַ מֹבוֹע אַבּוּב וֹמֹבוֹע אַפּֿנּב לָאַ

מֹבׁנֹע אַבֿגַבַ בַּוּאַ: (ס) ⁸ מֹבוֹנו אָמִּט אַבֿוּב בַאָּ טוֹנִבַּ'נו מַבוּנוּ אַטּט אָבוּנּב בָא טוֹנִבּי,

מָבְוְמֵן: (ס)

المناع المناء

בַּחַוּ מַלְמָא אָנָא וֹנִיּ יְבְּבִידְ יְהְהִוּן אֲבְשָׁאַ יִיהֵי בְּהֹוֹן וְנִישָּׁרוּן נְתַ קְנְיָתֵי וְנִתְ דִּינִי דְּאָם

בת אָבוּר עָּרָיה אַנְיהָר אַנְיהָר אַנְיבָר מָרְיָהְאַ בַּאָבוּרָ הַיִּא:

لأحُد هُتُادًا كُم تُرَكِّر مُدْرَنُكِيا: אַשֹּׁאַ אַנּטִוֹרִ אַנְ מִוֹ אַמֶּוֹבַ מִוֹ ַ בְּיִרְ אַמֶּרְ הַילִידָא מִן אַבּוּרְ מָן

点作: (0) מֹבׁנֹע כֿע בֹּנֹשׁ אָנִ בֿע בַּטֹּשְׁ מֹבְנִע כַּע בַּנִבּע אַנְ בַע בַּנַטַּעַ

> therein: I am the LORD your God. My statutes shall ye keep, to walk Mine ordinances shall ye do, and

the LORD. man do, he shall live by them: I am and Mine ordinances, which if a Ye shall therefore keep My statutes,

their nakedness. I am the LORD. that is near of kin to him, to uncover None of you shall approach to any

nakedness. thou shalt not uncover her not uncover: she is thy mother; nakedness of thy mother, shalt thou The nakedness of thy father, and the

father's nakedness. shalt thou not uncover: it is thy The nakedness of thy father's wife

8

their nakedness thou shalt not born at home, or born abroad, even daughter of thy mother, whether daughter of thy father, or the The nakedness of thy sister, the

nakedness. uncover; for theirs is thine own their nakedness thou shalt not or of thy daughter's daughter, even The nakedness of thy son's daughter,

בגון שַרְשִּיְמִיּמִיְמִיִּמִיְנִימִיּנִי כִימִּמִי לומר מלו דרכי שמחרי כבים: אני ה׳. נאמן לשלם שכר: שלא אמר, אלא אלו נמוסות שלהן, דברים החקוקין להם, (6) לא חקרבו. להוהיר הנקבה כוכר, לכך נאמר לשון יומר מכולם: ֶ ובחקתיהם לא תלכו. מס סנים סכמוב סול מם: אני ה׳ נלמן לשלם שכר: אחבם שמה. מגיד שלומן עממין שכבשו ישראל מקולקליס יחי בחם. לעולס סבא, שאס מאמר בעולס הזה, והלא סופו ישר אני מביא מיי), לפי שלה נמן הלה עשייה למשפטים ושמירה לחוקים: ושל כנעניים מקולקלים מכל האומות, ואוחו מקום שישבו בו - ועשייה לחוקים, ושמירה ועשייה למשפטים (שם פרשתא

בהם. הל מפער ממוכס, שלה ההמר למדהי הכמה ישרהל אני סי, גורמי עליכס, אי אמס רצאיס לספער: - ללכת . אכילם חזיר, ולבישם שעשנו, ושהרת מי השאח, לכך נאמר למס לנו לשומרן, ואומות סעולס ע"א משיבין עליסן, כגון השמרו. דברים שהם גוירת המלך, שילר הרע משיב עליהם במשפט, שֶׁהְלוּ לה נהמרו היו כדהי להומרן: ואת חקתי (+) אח משפטי חעשו. אלו דבריס האמורים בתורה שמנו מכמים:

(a) ושמרתם את חקותי. לרבות שלר דקדוקי ספרשה

אלך ואלמד מכמת המלריים והכשדיים:

(E) כמעשה ארץ מצרים. מגיד שמעשיסס של מלרייס שלה פרע סכמוב נסס (מ"כ שס יה). דנר המר לימן שמירה

וערות אמך. לסבים המו שהינה השם הביו: גּבְּס (ויקרא כ, יא), מס לסלן אשת אביו, אף כאן אשת אביו: ַ שַׁלְטַ כַּמִּםְמַתוּ (יַטְמֵר כַטַּן תַרוֹת טָבּיך, ונסָמֵר לַבַּלן עֶּרְיַם טָבִּיוּ (ד) ערות אביך. זו משמ מביך (מנסדרין נד.), מו מינו

(8) ערות אשת אביך. לרנומ לממר מימק:

נמינה: ובין שלומרים לו סולל אם אמה (יבמות כג.), כגון ממורת או או מולדת חוץ. זין שלומריס לו ללזיך קייס לם למס, (9) בת אביך. אף זמ לנוסס זמשמע: מולדת בית

口が: (0) אָל־אִשְׁתִּי לְאִ חִקְּלְּבֵׁ דִּבְּחָתְךְּ לְאִמְּתִיה לָא הִקְּרַב אִתַּת מֹבוֹנִי אַבוֹרַאַבְּירְ לַאָּ טִוּצְּיִ מַבוֹנִי אַבוֹבּוּב לָאִ טִוּבְּי בְּי־שְׁאֵר אִמְּךְ הָוֹא: (ס) בוובת אמר היא: מִּבְוֹנִי אֲטִוּנִי אִמֹּוּ כְאַ יִּנְכֵּיִנִ מִּבְיִנִּ אֲבִוּנִ אֲבֵוֹנִי אֲמֵנִי אִמֵּוּ כִּאְ יִזְּכֵּי אֲבֵוּ שָׁמֶר אָבֶיךְ הָוֹא: (ס) לַריבַת אַבוּד היא: מֹנוֹנוֹ אַנוִנוַ אַבוּנוּ לֹא נִוֹנְנִי מֹנִנִי אַנִוּנ אַנוּנ לֹא נִוֹנְנִי מֹנִנִי אַנִוּנ אַבוּנּ לֹא נִוֹנְנִי \$\f\dag{\partial} \tag{\partial} \ta אַבְּיוֹך אֲחוֹתָךְ הָוֹא לֹא הָנַגֶּלְה מָן אֲבּוּך אַחָתָדְ הִיא לִא הָנַבֹּי - מָבְוָע פֿע־אָמָּע אַבְוּבְ מוִלְנִגע מַבוּנוע פֿע אַשַע אַבוּנוּ בּילִידָא LEVITICUS XVIII - EFUT ART CITA WWY - EFUT ART CONTROL AND CONTROL

थु । (व) אַשָּׁת בּּנְףְ הַנֹא לְא תְּנֶבֶּוֹ בְּרָף הִיא לְא תְּנֵבֵי עָרָה הִיא לְא תְּנֵבִי עָרָה הִיא י מּבׁוֹנו בּלְטוֹב בָאָ טַנּבְיָה מּבוֹנו בּלִטֹב לִא טַנּבְּ, אִטַּר

עֶרְוָת אָהָיף הָוא: (ס) מְרְיָהָא בַּאָרוּרְ הִיא: יי מֶרְוָת אֵשֶׁת אָטִוּרְ לָא הָנַכֵּוֹה עָרִיה אָתַה אָחוּרְ לָא הָנַלִּי

<u>הַנְּה זְמָָה הָוֹאַ:</u> אַנּגוֹ מֵגמַע שַׁמָאַגוֹ עַגאַ: הפה לגלות ערומה שארה הפר לגלאה עריפה קריפה ^{ער} אָר בַּר בְּנֶה וְאָר בַּר בִּהְה לְא יִר בַּר בְּרָה וְיָר בַּר בְּרַתַּה לְא מַבְוֹנִי אָמֵּבִי וּבְבַּטִבּי כַּאָ טַנִּבַנִי מַבְּנִי אָטַּטָא וּבְּבַנִיבִּי לָא טַנִּבָּי

ئا:ْنْلَة עַלה בְּחַיִּיקֹא: ﴿ خُلِيد خُرْفُينَ مُلْأَنَّكُ لَا يُعْمُونُ لِهِ خُرْفُهُنَا مُلْأَنَّكُ لِللَّهُ مُلَّالًا لِمُعْلَ וָאָשֶׁר אֶל־אֲחֹהָה לָא הָקָּח וָאִהְּהָא עִם אֲחָהַה לָא הַפַּב

> uncover her nakedness. she is thy sister, thou shalt not daughter, begotten of thy father, The nakedness of thy father's wife's

is thy father's near kinswoman. nakedness of thy father's sister: she Thou shalt not uncover the

71

she is thy mother's near kinswoman. nakedness of thy mother's sister; for Thou shalt not uncover the

nakedness of thy fathers brother, Thou shalt not uncover the

thou shalt not approach to his wife:

she is thy son's wife; thou shalt not nakedness of thy daughter-in-law: Thou shalt not uncover the she is thine aunt.

uncover her nakedness.

thy brother's nakedness. nakedness of thy brother's wife: it is Thou shalt not uncover the

lewdness. they are near kinswomen; it is daughter, to uncover her nakedness: son's daughter, or her daughter's daughter; thou shalt not take her nakedness of a woman and her Thou shalt not uncover the

other in her lifetime. uncover her nakedness, beside the her sister, to be a rival to her, to And thou shalt not take a woman to

(יבמות כנ.): משפקס וְנֶבְּרִים, לכך נמתר בם משם מביר, ברמוים לקידושין יועלך למעומ: (11) ערוח בח אשח אביך. לימד שלינו מיינ על המומו קרוצות קוולוו: זמה. עלה, כתרגומו עַלַת מֶּעֶהׁוֹ, שילרך מוסירין מן סדין למדוס מגורס שוס, (במסכם יבמום ג.): ממר: ערות בת בגך. קל ומומר לצמך, אלה לפי שהין לענין העונש שַשָׁר יִקַּה שָׁם הְשָׁה וְמֶה מִהְיּר לִּנִי הַלְי ובמס שנאמר בסן לא מגלס, בין שסיא ממנו בין שסיא מאיש סראשונס (יבמוס לו.), לכך נאמר לא מקח, לשון קימס, וכן (סנסדרין עו.), ובמו ובם במו מאשמו אנו למדין מערום אשה (TI) ערוח אשה ובחה. לא אפר סכמוב אלא ע"י נצואי (10) ערוח בח בוך וגוי. ללמו ממנוסמו סכמול מדלר בס, פרע למנוסס ועפמס ונכרים:

(15) אשה בנך היא. לא אמרמי אלא בשיש לביך אישות משמו למ מקרב: (14) ערוח אחי אביך לא חגלה. ומס סים ערומו, של לשון לרס, לעשות שם זו לרס לזו: בחייה. למיך, ששם

לשון קימס, אבל אנם אשס מומר לישא במס: שארה הנה.

גרשס לא ישא אם אחומס, כל ומן שסיא בחיים (יבמות ה:): (18) אל אחוחה. שמיסן כלומת (קידושין נ:): לצרר.

ישלוְד לַנֹּלְוָע מָבוֹנִשׁי: שלבד לולאט מביישיי וֹאֶלְ_אִמֶּוֹע בֹּנִנַע מִמֹאָלֵע לַאַ נּלְאִנִּטְׁמַאַ בַּנְיִנוּעַ סְאִיבְּתַעּ לְאַ

שְׁכְבְּהְףְ לְזְוֻרֵע לְטְמְאָרַ בְּהִי: יי וֹאָק אָמֶּעִ הַּמְּגִּילִיְּ לְאַ־תְּמֵּלִ וּבְּאָפַּת תַבְּרֶוּ לְאַ תִּפֵּיוֹ

شحبخفك خيتلهم خغفيغخع

אָלְנֵיוּ אָנָי יְתֹּוְת: ַ לַמִּגְלֵּב וֹלָא שִׁעַבְּיָׁה אָעַבְּהָּם לְמִגְלִּב וֹלָא עַעִּיּלְ עָׁ הַמָּא نظينا لله المنافع المنظرة المنظلة المنافعة المن

אַשָּׁה תּוֹעַבָּה לָא תִשְׁכָּב מִשְׁכָּבֵי וְיָּה דְּכִּירָא לָא תִשְׁכּוֹב אַשָּׁה תּוֹעַבָּה הָאָה תִשְׁכָּב מִשְׁכָּבֵי וְיָּה דְּכִּירָא הַיֹּא הִיּאִיּ אַשָּׁר תעבָרָה הָוא:

לְפֹּנֵגְ בְּעִמְיִׁ לְנִבְּמֹנֵע עִבְּרָבְמֵּע עֵבְרָ נְאָטִּיִאְ לְאִ טַׁמִנִם בְּמִּגְרָאִ בה לְמַמְאַר־בָּה וְאִשְּׁה לְאַ־תַּעֲמֹּר שְׁכּוּבְמָּךְ, לְאָסְתַּאָּבָא בַה يخذر ختثت ربح بعقل مُخَدَفك يخذر خميرُ * جُه بعدراً

לְמִמְּלָתְ בַּעִּ טַּבְלָא עַנָּא:

אָלוּ מִהַּצְעַ מִפּׁנִכֶּם: בְבְּלֵלְ־אֵבֶּלְתְ נְשְׁמְאַנִּ תַּגִּילִם אֲשֶׁרִ בְּבָלְ אִבֶּין אַסְתָאָבוּ עַּמְתִּנִּא

בּאַלא מֹנִב, מו שבתיכון: אַק טְּמַּמְּאֵנִּ בַּבְּבֶּקְ אֵנְנְוּ בַּנִּ לְאִ טִׁסְׁטַאַּׁבִּנּוּ בַּבַּלְ אִנְּנוֹ אַנִּנִ

مَكْرُنَ رَفَكَ الْكُلُّمُ الْكُلُّمُ الْمُكْرِينَ الشَّكْرِينَ الشَّكْرِينَ السَّالِينَ السَّلِّينَ السَّالِينَ السَّلِّينَ السَّالِينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلَّالِينَ السَّلِّينَ السَّلَّالِينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلَّالِينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلَّالِينَ السَّلِّينَ السَّلَّالِينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلَّالِينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلَّالِينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلَّالِينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلَّالِينَ السَّلَّالِينَ السَّلِّينَ السَّلِّينَ السَّلَّالِينَالِينَ السَّلَّالِينَ السَّلِّينَ السَّلَّالِينَالِينَ السَّلَّالِينَ السَّلَّالِينَ السَّلَّالِينَالِينَ السَّلَّالِينَ السَّلَّالِينَالِينَ السَّلَّالِينَ السَّلَّالِينَ السَّلَّالِينَالِينَ السَّلَّالِينَ السّلِينَ السَّلَّالِينَالِينَ السَّلَّالِينَ السَّلَّالِينَ السَّلِّينَ السَّلَّالِينَالِينَ السَّلَّالِينَ السَّلَّالِينَالِينَالِينَالِينَ السَّلَّمِ יַּ נְיִסְׁמְּׁאֵ עִאְּבֶּא נֹאָפַׁלָּע הַּנְנִי אַטְּמָאַבָּע אַרְעָּא נִאַסְעַּרִית

:אַבֿבֿאַ: עוָבַה עַלה וְרוֹקִינָת אַרְעָא יָת

עַלָּר בְּתוּכְבֶם: تمتوجم بهرجت بهرئت بتير ر װְאָטַ מִּמְּפֹּמְּג וֹלָאָ עַלְּמְהָּ מִכָּלִ אָרַ הַלְּתַּי ıwarınd ۩ڷڰ

أنادرتنع كانفاذك لايترحالا: لكلاتيا ביני וֹלָא טַהְּבָּרוּן מִכָּל וני לומו לני לומו ונים

נַהְטְּטְאַ הָאָבֶץ: هَرْشِر لِفَرْدُ لَا يُجْشِر لِفِرْدُنِ בּ בְּרְ אַתְ בְּלְ הַתִּוֹעֵבָּת הְאֵלִ עְשִׁי אֲבֵי יָת בְּלְ תִּעִּיבְהָא הָאִלִּין

וֹאַסְׁטַאַבֿע אַבְעָּאַ: הֿבוו אָלהו אַבהא בַּלַבְתוּכוּן

> uncleanness. long as she is impure by her woman to uncover her nakedness, as And thou shalt not approach unto a

thyself with her. thy neighbour's wife, to defile And thou shalt not lie carnally with

of thy God: I am the LORD. neither shalt thou profane the name seed to set them apart to Molech, And thou shalt not give any of thy

with womankind; it is abomination. Thou shalt not lie with mankind, as

it is perversion. before a beast, to lie down thereto; neither shall any woman stand beast to defile thyself therewith; And thou shalt not lie with any

from before you. nations are defiled, which I cast out these things; for in all these the Defile not ye yourselves in any of

inhabitants. it, and the land vomited out her did visit the iniquity thereof upon And the land was defiled, therefore I

57

٤٦

77

17

61

stranger that sojourneth among neither the home-born, nor the do any of these abominations; and Mine ordinances, and shall not Ye therefore shall keep My statutes

Defore you, and the land is defiled men of the land done, that were for all these abominations have the

קד:): לא חחן. זו סיא מקירתו לכומרים: להעביר וערבוב, זרע הדס וזרע בסמס: ומעבירין את הבן ברגליו בין שתי מדורות האש (מנהדרין על מַבְּלִימָה (יִשעי' י, כה). דבר אתר מבל הוא, לשון בלילה שבודמס, שמוסר בנו לכומריס ועושין שמי מדורוח גדולוח (23) חבל הוא. לשון קדֵשׁ וערוס וניאוף, וכן וַשַֿפִּי (IS) למלך. ענודת הלילים סיה ששמה מולך, ווו סיה למלך. וו הענרת החש:

עּנִּפְשָׁנִע הַעִּשְׁהַ מִעָּכִּים: ロジベニ פַּלְאָאָה וַעֲּשָׁה מִכָּלְאָבוּי אָנַרַ הַגִּינִ אָּשֶׁר לְפְּנֵיכֶם: كالخذ בְּטְמַאֲכֶם אַנְוֹעַ כַּאָמֶר אָשׁבְּם וֹלֵא טֹרוִפֿוּוֹ

לוכוש שומיבקא האלין וושמיצון <u> ۲۰۵۳ کی آ</u>دیا Ē۷ يح المراد الم كدرظراك מֹטִעוֹא

נפשה דישה אין מגר שה היון:

אַלא גֹג אֶלְעַבּעוּ: שבון וֹלֵא שַסְּמָאָבוּן בְּעוּן לבוק בַּלְא לְמָתְּבַר מִנְּמִוְסָ, וְנִישָּׁבוּוּ נִינִ מִּשִּּבוּ מִימִּבוֹ

> out the nation that was before you. also, when ye defile it, as it vomited that the land vomit not you out

among their people. do them shall be cut off from abominations, even the souls that For whosoever shall do any of these

Lord your God. not yourselves therein: I am the done before you, and that ye defile abominable customs, which were that ye do not any of these Therefore shall ye keep My charge,

before Pesah, read the Haftara on page 177. On Erev Rosh Hodesh, read the Haftara on page 162. The Haftara is Ezekiel 22:1 - 22:19 on page 150. Sepharadim read Ezekiel 22:1 - 22:16. On the Shabbat

لَـ إِنَّا هُمْ _ حُمْ _ مُثَلًا لَالَّا ـ ـ نَشَلُـ هُمْ مِنْ مِنْ مُن خُمْ خُدُمُنُهُ لِـ حُدُرَ

אָלָי יְהְוָה אֶלְהַיכֶם: (פּ)

ومرم بيقات يترجان تمانيك لايور

تَمُمُهِ خِفَتَدَدُتِ لَكِي تَامَفَيُهُ لِحَيْثَ لَا

بۿٰمَلَكُتُ عُنا مُفَمَّلُنِ، كَٰحَكُنِ،

\$\$لأحبا: וֹאַמֹּנְעֵׁ אַבְעָּם טֹּנְאָנִם טִּנְיִנְ בָּּנְ יִמְּנָאֵלְ וֹטִימָּנְ לְנִינְוֹ טֹּנִיאָנִ קהון אַרֵי קדישׁ אַנָא יִי

LORD your God am holy. them: Ye shall be holy; for I the the children of Israel, and say unto Peak unto all the congregation of

And the LORD spoke unto Moses,

:gaiyss

XIX

87

לַבְוָהָ אָנֹּג יְהַנְּה אֶלְהַיבֶם:

ڲڔؾڔڟۦ שמבון אַנָא וֹן אֶלְעַבוּרוּן: ַ אַנִּטְ אָמָּוֹ וְאֶבְוּוֹ מִירְאָנּ וְאָתִר גְּבָר מִן אָמִיהּ וּמִן אֲבִּוּהִי מְּהֹוֹ הְשְׁבְּחִתְּי הִשְּׁמְרוּ אֲנֵי יִהוָה דְּבַר מִן אָמִיהּ וּמִן אֲבוּהִי תְּהֹוֹ שֹׁהְמְׁבוּ אָׁנִי יִבוֹנִי בַּנַבְיוּ וֹנִי יִמִּי הַבּּיֹא בּילִי

ַנְיַבְבַּר יְּהְנְה אֶלְ־מֹשֶׁה לֵאמִר: יּמַלֵּיל יִיָּ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

sabbaths: I am the Lord your God. and his father, and ye shall keep My Ye shall fear every man his mother,

ביקון, מריקה עלמה מהם: אינה מקיימת עוברי עבירה. ותרגומו ולָם מְרוֹקוֹ, לשון דבר מחום שחין עומד במעיו חלח מקיחו, כך חרץ ישרחל פרשה וו בהקהל, מפני שרוב גופי חורה חלויין בה (ויק"ר כד, (82) ולא חקיא הארץ אחבם. משל לנן מלך שסטכילוסו (2) דבר אל כל עדה בני ישראל. מלמד שנהמרס

מלהיכם, ואמם נפקלים מאחרי, ומה הנאה יש לי בכם, ואחם פשוק 1):

ממחייבים כליים, לכך נאמר אני ה' אלהיכם:

ולא חשמאו בהם אני ה׳ אלהיכם. הא אס מעמאו איני עו). קַרְשָׁים יִהְיוּ (שם פּפוק ו), אָשָׁה זֹנֶה וַמַלְּלֶה וגו' (שם (30) ושמרחם אח משמרחי. לסוסיר נים דין על כך: (מ"כ פרשמה ה, ה)) וְלֹה יְמַבֶּל וַרְעוֹ הֻבִּי ס' מָקַדְשׁוֹ (שס פמיק (92) הנפשות העושות. סוכר וסנקבס במשמע (ב"ק לב.): שס ו), מַשֶׁס וְנֶס וַמַלְלָס וגו' (ויקרם כת, ו), מַנִי ס' מִקַּדְשָׁבֶס. שכל מקום שהמה מולה גדר ערוה המה מולה קדושה (ויק"ר קדושים חהיו. סוופרומים מן סעריות ומן סענירם,

- ڲٛڔ۩ڔڟٙ؞ ـ מַפַּבְּׁע לָאִ עַזְּמֵּהִוּ לְכֵּיִם אֲׁנֹוּ יִבְנִּע - בַּמִּשִּׂבָא לָא עַמְּבָּבוּוּ לְכִוּו אֵנָא אַּגְשׁפֿוּנְ אָגְבַיבַּאָבְיבִים וֹאַגַבִי, לָא טִטְפֿוּנִוּ בַּטַב מָהֵּוֹן וֹבַטַבְן
- לְבַּגְנָכֶם טַּוְבָּטְבִינִי ﴿ۥ لَكُ، بَاخُنِهِ يُحَدِ هُمُمُنَّا مَرْبَالِكِ رَجْدَر بَخُونِا ذُخُونَ عَيْلُهُمْ!
- إبرونمِר עַר־נִים הַשְּּלִישִׁי בָּאָשׁ בּׁגַּוֹם וַבְּשַׁכֵּם הֹאַכֵּל וַמְּמַשְׁבָּנִי בּוֹנָמָא
- פּנוּל הוא לא וַרָּצֶּה: ל נאֶם בְּאַכֹּלְ הֹאַכֹּלְ בּוֹנִם בַּמְּלְיִמֹּי נִאָּם אִנִאַכֹּלְאִ יִנְאַכֹּלְ בּּנִנְם בַמְּלִינִים נִאָּם אִנְאַכֹּלְאִ יִנְאַכֹּלְ
- בַנוֹא מִמַּמֶּידִ: יְתְּנֵׁע עִבְּגְׁלְ וְנְכְּבְׁנִיִּנְעִ עַנְּפָּׁמְ יִּנִי לִּוּבְמָא בּיִי אַנִילְ וְיִשְׁמִיצִּי ַ וֹאָכֹבְׁוּנְ הֹּוָנְנְ וֹמֵּא בֹּוַ אָנַרַ לַּבַּתְהְ וּבִוּנִכֹּלְנִּוּנִי עוִבֹּנִע וֹלַבִּוּכְ אָבוּ

- !! %\!\\c\!:
- ムロボは ⊒أك
- : שולב: ער יוֹמָא הָּלִיתָאָר בְּנוּרֶא ילומא בבקרוהי ידישהאר
- שׁלִיתְאָה מְרַחַל הוּא לָא יְהֵי
- אָנְשָׁא הַרוּא מִעַמִּיה:

- am the Lord your God. make to yourselves molten gods: I Turn ye not unto the idols, nor
- shall offer it that ye may be accepted. peace-offerings unto the LORD, ye And when ye offer a sacrifice of
- shall be burnt with fire. aught remain until the third day, it offer it, and on the morrow; and if It shall be eaten the same day ye

- accepted. day, it is a vile thing; it shall not be And if it be eaten at all on the third
- from his people. LORD; and that soul shall be cut off profaned the holy thing of the bear his iniquity, because he hath But every one that eateth it shall
- ומשקס, מלביש ומנעיל, מכנים ומוליה (קידושין לה:): ידבר במקומו, ולא יסמור אם דבריו. ואיזהו בָּבוֹד, מאַכיל לבעל את דברי (ב"מ לב.). איזהו מורא, לא ישב במקומו, ולא אמס ואביך מייבים בכבודי (יבמות ס:), לפיכך לא משמע לו משמע לו, וכן בשחר כל המלוח (ב"מ לב): אני ה׳ אלהיכם. פי שהוהרמיך על מורא אב, אם יאמר לך חלל את השבת, אל שבחחי חשמרו. ממך שמירם שבמ למורה הב, לומר הף על (6) ביום זבחכם יאכל. כשמוצמוסו, משמעוסו על מנת יוחר מאביו, מפני שמשרלמו בדברים (קידושין לא.): ואח מכאן לממעסק בקדשים שפסול, שלכיך שיחכוין לשחום: א"כ למס נאמר איש, שסאיש סיפק בידו לעשומ, אבל אשס בְּבְבָּס וָבַּח מַרְבָּנוֹ וגוי (ויקרא ז, מז): לרצוכם הזבחהו. (E) איש אמו ואביו היראו. כל ממד מכס מירמו (E) וכי הזבחו וגוי.
- יְבְיֶם לְּךְּ (שמום כ, ג), למ שלך ולמ של מחרים: לה מעשו לעלמכס הבל החרים עושין לכס, הרי כבר נהמר לה חעשר לכם. לממעשר לממריס, ולממחרים לכם. ומס מממר סס, ואס אמס פונס אמריסס קופך לעשומן אלסומ: רא לשון פֿל, כלה הוה משוב: ואלהי מסכה. מחילתן הלילים (4) אַלְ חָפַנוּ אַלְ האַלִילִים, לענדס. (מ"כ שֹסְי) חָלָילִיס

- יבְבָבוֹד סקדים אב לאס, לפי שגלוי לפניו שסבן מכבד אח אמו אנפיי"לימנטו, זכו לפי פשוטו. ורבוחינו למדו (חולין יג:) אַס לאב, לפי שגלוי לפניו שהבן ירא את אביו יותר מאמו, תחשבו עליו מחשבת פקוללא ירלה עליכס לפני: − ל⊤צוכ⊃. רשות אחרים עליה: אמו ואביו חיראו. כאן הקדים תחלת וביחתו תהא על מנת נחת רוח שיהא לכם לרצון, שאם לי אלא איש, אשה מניון, כשהוא אומר מיראו הרי כאן שנים, שאם לקצוע להם זמן אכילה, הרי כצר נאמר וָאָם גַבֶּר אֹוֹ שביי ואמר, זהי פעומו. ומדרעו (מ"כ עם ג קידועין ל:) אין בלמד, עלא מהא זביהמן אלא על מנת להאכל במוך הזמן הזה, לא נאמרה פרשה זו, אלא
- ומן וה שקבעתי לכם כבר:
- כמ.): פגול. ממועז, כמו ומָרַק פָּגוּלִיס כָּלֵיקָס (ישעי סָה, ממנו ולא מחבירו, ילא הנשחע במחשבת חוץ למקומו (ובחים אכילמו, מלמוד לומר וְסַנֶּפֶּשׁ קַאַכֶּלֶמ מִמֶּנוּ עַּוֹנֶש מִשְׁחׁ (שֹס), שס, ים), מנסו ענין למוך למקומו, יכול יסיו חייבין כרם על ַ בַבְרִ כַּבְרַ נַטְמִרַ וְטְׁם בַטְּבָן וֹשְׁבֹן מֹבַּבָּן נוֹבַּעַ בָּבְלְמָּיִו וִדִּוּ (וּיַלְרַטְ (ד) ואם האכל יאכל וגוי. אם אינו ענין למוץ, לומנו,
- למדוסו מגוכס שוס: ווסו בנומר גמור מדבר (זבחים כח:), ובמקכם כרימות (ה.) מנוש ככם על סנשחם חוץ למקומו, שכבר מיעטו סכחוב, (8) ואכליו עונו ישא. בנומר גמור סכמוב מדבר ולינו

්දීඵබ ඵස්.ಓĿ ද% ප්දුළිබ: ZX ÇÇÇT ÇXT YFF ZÇXF וֹבְעַאַבְׁבַ אָּנוַ עַּבַּנוֹ אַבַּאַבָּם

שַּׁלְּם אָלִים אָלִי גִּעוֹנִע אֶלְבִיכֶּם: פּבׁמֹב לְאִ שֹׁלְפֿה לְתֹּלֹג וֹלְנִיג בַבְּבֹבמֹב לְאִ שֹלְפֿגּה לְתֹּלֹג

שׁהַפֿער אָישׁ בַּעָּמִיתוֹ: י^{מנטן} לא טוּנְוֹדוּ וֹלְאַ שׁכֹּבְׁדוּוּ וֹלְאַ בְּאָ טִּנְּּרָבוּוּ וֹלְאִ

<u>. בלוב:</u> וְטַבְּלְטֵּׁ אָטַ הָּסְׁם אֶּלְטֵּיִּף אָדָּי וְטַטִּילְ זָּטְ הָּמָא צַאָּלְטַּרְ אָדָּא וֹלְאָ_טִּמְּבֹּמֹנ ŢŴÜL

تا<u>۔ خ</u>گار: לאַ עַלְיֵן פְּמְבְּׁנִי מְּכִּינִ אִּשְׁבִּׁ עַנִּיִם לְאַ עַבִּינִם אַּנְבֹּאִ בַּאֵּנִנֹאִ

טְּטֵּוּ מִבְּאָבְ וֹנְבַאִּטִּ מִּאָבְבֵּוּנִי וּבְּאָ טַּוּג בָּאָ טַמָּיִם פַּפַבְּאָ לא הְלַמַבֶּלְ חֲבְיִּשׁ וְלָפַּנָּוֹ מִנְּרַ לָא לָא הַלָּוּת דְּלָא שָׁמָת וּלַבָּם

> בְּחַבְּבַרְרְ לָאִ תַּלְפַנִּמִי: בּאַבֹּלְכִוּן לָא טַהָּגִּגּי יּבְמָהַצַּרְכוּן ロダゲメ

%ٍ<\!\حبا: ילגייבי השבוק נהדון אַנָא יַיָּ لْحَلْطُكِ كَهِ שُمَاذِيْكِ الْقَلْمَ لْحَلْطُكَ كَهُ שُمُّذِّذِ لْدُلْتُهُ

حَمِّمُكُد لَكِم نَصْفَتُمَا خَصْفَر كَصَفَلُم

שַׁהַבּינוּ אָלָהְ בַּעַבְרֵנוּי:

לְנְמָבְ עַּרְ צַּפְּרֶא: לאַ עַהְּמָּל אָּעַ־בְּהְּנֵּ נְלָאִ עַלְּוֹךְ לָאִ עַהְּמָּתִל זִּעַ עַבְּבָּוֹ נְלָאִ

וֹטֹבִעַלְ מַאֶּלְטַבַ אָּנֹא !:

harvest. shalt thou gather the gleaning of thy reap the corner of thy field, neither your land, thou shalt not wholly And when ye reap the harvest of

the stranger: I am the Lord your shalt leave them for the poor and for the fallen fruit of thy vineyard; thou vineyard, neither shalt thou gather And thou shalt not glean thy

deal falsely, nor lie one to another. Ye shall not steal; neither shall ye

name of thy God: I am the LORD. falsely, so that thou profane the And ye shall not swear by My name

.gninrom with thee all night until the of a hired servant shall not abide neighbour, nor rob him; the wages Thou shalt not oppress thy

am the LORD. blind, but thou shalt fear thy God: I put a stumbling-block before the Thou shalt not curse the deaf, nor

CEC(): שנחמת שַׁל מְגְּוֹל דְּל וּגוי, פִי סִי יְרִיבּ רִיבֶּס וּגוי (משלי כב, (צו) לא חעשק. זה הכובש שכר שכיר (מ"כ פרשחח ב): ה׳ אלהיכם. דיין לספרע, ואיני גובה מכה אלא נפשות, לשקר, כל שם שיש לי: (10) לא חעולל. לה המול עוללות שבה והן ניכרות. (12) ולא חשבעו בשמו. למה והמר, לפי שוחמר לה משה מחח מו שחים, מבל שלש מינן לקט (פמה פ"ו, מ"ה): פרק א, ע): ולקט קצירך. שבניס הנושריס בשעת קנירס חנובו ולא חבחשו ולא חשקרו ולא חשבעו. אס גנבת

חשקרו. לפי שנהמר וְנִשְׁבַּע עַל שְׁהֶר (שם), ישלם קרן ומומש,

מופן לכמש מופן לשקר מופן להשצע לשקר: (9) לא חבלה פאה שדך. שינים פאס נפוף שדסו (מ"כ למדנו עונש, אוסרס מנין, מלמוד לומר ולא משקרו: לא

ופרש כרמך. גרגרי ענציס הנושרים בשעת בלירס: אני שס המיוחד, מנין לרבות כל הכנויין, מ"ל ולה משבעו בשמי איזהי ערללים, כל שאין לה לה פְמַף רלה נְמֵף (פּחֹה פּ"וּ, מ"ד): מְׁח שֵׁם ה' מֵלְהָיִּךְ לַשְׁוְחׁ (שמום כ, ו), יכול לה יהה חייב הלה על

למדנו עונש, אוסרס מנין, מלמוד לומר ולא מכמשו: ולא כל סיום, לפי שנמנס מורס ומן לצעל סביים עונס, לבקש מעום: לפי שנאמר וְכָמֶשׁ בְּּהּ (וִיקְרֹא ה, כצ), משלם קרן ומומש, שהשלמתפעולתו משיעלה עמוד השחר, לפיכך ומן גבוישכרו דבר שמייבין עליו מיסמ ב"ד (סנסדרין פו.): ולא חבחשר בשמש (דבריס כד, מו), מדבר בשכיר לילס (בבה מניעה קי:), שבעשרת הדברות אוהרה לגונג נפשות, דבר הלמד מענינו, גבוי שכרו כל הלילה, ובמקום אחר הוא אומר ולא קבוא עֶלִיו (II) לא חגובו. אוסרס לגונג ממון, אבל לא מגנוג בשכיר יום סכמוב מדבר, שיליאמו מששקעם חמם, לפיכך ומן לא חלין. לשון נקבס, מוסב על ספעולס: עד בקר.

ٹلارے ځڅلاط فیموم څمرګك: ַנְאָּא פְּנִי־דְּלְ וְלָאִ טִּנִיבַּר פְּנֵי לאַ עַעַשָּׁטַ עַלָּיִל בַּמִּשְׁפַּט לאַ

خْلَاثُدُكُ: אַפּּג וַבֹּא בֿלוּמָמֹא טַּוֹנִינִי עַסַב אַפּג מָסַכּגוֹא וַלָא טַנוֹגַר לא עמבעו שַּבר בָּוּוֹ לַא

תְּעָּמֶׁר עַּלְ־הַם רַעָּוְךְּ אֲנֵי יְהֹוָהֹ: הְקּים עַל דְּמָא דְּחַבְּרָךְ אֵנָא ⁹¹ לא הבלך בביל בְּעַמְּיִרְ לְאַ לְאַ הִיכִּילִ מִּיִּרְאֵּנוֹ בְּעַּמָּוֹ לְאָ

ַ הַשְּׁאַ עַּלְיוּ הַשְּׁאַי הובֶח תּוֹכִיחַ אֶת־עַּמִימֶּךְ וְלֹאַ־ אוֹבְחָאָ תּוֹכָח יָתְ חַבְּרֶךְ וְלָאַ كِي نَشِرُهُ عُنِ غُنَاكً فَكُولَتُكَ كِي نَشِرًا ثَنَ غُنِكَ فَكِفُكُ

مَقِكَ لَكُتَاكُنَّ كُتِيِّكَ خُمُلِكَ كُذُر كَخُدْ مَقَكَ لَمَا يُمَاكِنُكُ خُمُلِكُ خُلِكًا لَا يُعْتَاكُمُ ل לאַ טַפָּֿם וֹלָאַ טַמָּרָ אָטַ בּּדָּגָ לָא טַפּּוָם וֹלָא טַמָּר גַּבָּרוּ

בּוֹטֹב אַלֹא וֹנ:

עַקביל עַל דִילָיה חוֹבָא:

neighbour. righteousness shalt thou judge thy the person of the mighty; but in the person of the poor, nor favour judgment; thou shalt not respect Ye shall do no unrighteousness in

Говр. blood of thy neighbour: I am the neither shalt thou stand idly by the talebearer among thy people; Thou shalt not go up and down as a

because of him. thy neighbour, and not bear sin thy heart; thou shalt surely rebuke Thou shalt not hate thy brother in

thy neighbour as thyself: I am the of thy people, but thou shalt love bear any grudge against the children Thou shalt not take vengeance, nor

81

91

בו ויראם מאלהיך: (14) לא תקלל חרש. אין לי אלא מרש, מנין לרבות יראו רע או מס ישמעו רע לספר צשוק, נקראים סולכי רכיל,

ולא מסדר פני גדול: בצדק חשפוט עמיחך. למשמעו. לפמיס גאיס עליי (מ"כ פרק ד, מ פנסדריץ עג.): אני די. זס, סיאך אביישנו ואראה צבושמו, עונש יש בדבר, לכך ואמר, לראות במיתמו, ואתה יכול להצילו, כגון עובע בנהר, ומיה או חהדר פני גדול. שלא מאמר עשיר סוא זה, בן גדולים סוא שלא יבינו שאר השומעים: לא חשמוד על דם דעך מוכנו בדין ונמלא ממפרנם בנקיוח (מ"ב פרק ד, ב): ולא דרך כל סולכי רכיל לקרוך בעיניסס ולרמוז דברי רכילומן

מגנים ומספרי לשון סרע הולכים בבתי רעיהם לְבַגֵּל מה (ערכין מז:): (16) לא חלך רכיל. אני אומר על שם שכל משלמי (17) ולא חשא עליו חשא. לא מלבין את פניו ברבים דבר אמר הוי דן אם מבירך לכף וכומ:

חשא פני דל. שלא האמר עני הוא זה והעשיר הייב לפרנקו נקראה אכילה קורלין, לשון קבץ בְּעֵינְיו (משלי ו, יג), שכן ַ שֶּׁלְ בִּימַּׁגְּ וְשִׁלִּיִּ שְׁבַּׁבְּ בְּּמִבְּי בְּשִׁוּ מְשִׁלְּלָה יִדִי (שִס ז' כו): - לא - טווק שדבליו מקויימיס ומעמידס על האמה, ואות הדבייו מקויימי הואשה הלשמה מו), והמועבה קרויה שקן ומרם, שנאמר ולא מָבִיא מועבָה משפעם לאכול בבים המקבל דבריהם שום הלעעה, והוא גמר מועבה, שנאמר כִּי מוֹעֲבַמ ה' וגו' כֹּל עֹשֶׁה עָנֶל (דברים כה, מְבַל בְּהוּ קוּרְבָלה בֵּי מַלְבָּח (ברכוח נת.), נרחֹה בעיני שהיה סדין קרוי עול, שואוי, ומשוקן, מרס, ומועבס. שסעול קרוי ביירול קורליון, כמו וַפַּבַלוּ קַרְצִיסוֹן דִי יִסוּדָפַי (דניאל ג, מ), (15) לא חעשו עול במשפט. מלמד שסדיין סמקלקל אם שָׁמְמַוֵר חמיד צעיירום נקרא רוכל, לשון רוגל. ומרגומו לָא כל סחורה, וכל המוכר בשמים להתקשט בהם הנשים, על שם ללבו של אדם סעושהו, ואין שאר הבריוח מכירום בו, נאמר קגל על לשנו (מהלים עו, ג), וכן רוכל הסוחר ומרגל אחר בן ויראם מאלהיך, המכיר מחשבוחיך. וכן כל דבר המסור (שמואל־ ב יט, כח), רגל במרמה לאמר עלי רעה, וכן לא מולרעה, ויכול להשמע ולומר לעוצה ומכווומי, לפיכך וממר בכ"ף וקו"ף, ונו"ן בלמ"ד, ווי"ן בלד"י, וכן וַיְרַבֵּל בְּעַבְּדְּךְּ שְּבְּבְבְּר בּוֹם חְיָנִי מִפִוּר לְבָרִיוִםְ לִידִע חֹס דעמו שָל וֹה למובה שמולחיס ממקוס חמד מסחלפוח וו בוו, בי"ח בפ"ח, וגימ"ל עליו ונועלה סימנו (שם יד): ויראח מאלהיך. לפי שהלשון הולך ומהגל, שהכ"ף נחלפת בגימ"ל, שכל האומיות סוגנם לו, אל מאמר מכור שדך וקם לך ממור, ואמס עוקף קר, ב), לשון מַדַּבֶּבֶם בְּדְלוֹם (שם יב, ד), לכך אני אומר, לא חחן מכשיל. לפני הפומח בדבר לה ממן עלה שהינה הליכה, מלְשָנִי בַּמַמֶר רֵעָהוּ (מהלים קה, ה), לְשׁוֹן רְתִיָּה (שם בְּמִייִם, ינְאַ הַמִּמִ שְּׁמִינִי בִּמִייִם (מ"כ שִׁם יג): ולפני עור נִמְשָׁמ וּבְּרָנֶל (ירמיה ו, כח), ושחר לשון הרע חין כמוב בו למס נאמר מרש, מס מרש מיומד שסיא בחיים אף כל שסיא רכילום שאין כמוב בלשון הליכה. לא מלך רכיל, הלבי בְכִיל כל אדם, מלמוד לומר בְּשַמֶּךְ לֹא מַאֹר (שמוח כב, כו), אם כן הולכי רגילה, אשפיי"מנט בלע"ו. וראיה לדברי שלא מלייו

יטמן לשלם שכר, ויאמן להפרע:

نظِرُاتِ مُحْرُبِكِ: בּלְאָנֹם וּבְּצֹיב בּלְאָנִם מְּמֹמֹסְיְנִי לְאִ טְּוֹבִת הַנְבָּנוֹ וּלְבִוּהֵ הִנְבִּנִלוּ עוֹבְבָּישׁ בִּלְאָנִם מְּבְבַּ לְאֵבְעוֹנִינִת עַבְבֵּיב הָּיִבִּינִוֹ עַפַּלְבַּ לְאִ

गृङ्ग्या: בּשְּׁבֵּע שַּׁבְּיִנִי לְאַ וּיִמְתָּ בִּי־לְאַ בִּשִּּרְתָּא חָהֵי בַּהּ לָא נְמִיחִין נְפְּנְיְתָה אָוֹ חִפְּשֶׁהֿ לַאׁ נִתַּן לְהִ לָאִ אָתְיְהֵיבָה לַה בִּשְּׁמֶר נְחָרָפָּת לְאָישׁ וְהְפְּדֵּתׁ לָאׁ אֶּהְפְּרֵיקַת בְּכַסְפְּאׁ אַוֹ חַיִּרוּהָא ※17・※後に בו_וֹמֻכַּב

≘ַתַּח צַּהָל מוֹעֵּד צֵּיל צַּשְׁם: יַ וְהַבְּיִא אָת־אִַּשְׁמִוֹ לֵיהֹוָה אָל־

הְמְא וְנָסְלָח לֹוֹ מֵחַמְּאִתוֹ צֵּשֶׁר דַּחַב וִיִּשְׁהָבֵיה עֵהוֹבְתִּיה يُّ رُجِيرٌ إِحَاثِ مِرَ – مَهِ يُجِينُ لِي يُهِلُ – يَهِ يُهُمِ عِنِهِ مِنْ مِنْ مِنْ جَنَاهِ يَهُ إجهد لإذاء باختا جهرك بهوا

הְבֹלִים לָאִ יֹאָכֹלִי: هُلا خَلَانَا هُكِيهِ هُزِيتِ نَكِرُكَ خُرُقَتِ בְּלְ עֵּאֶבְלְ וַמִּבֹלְטִּם מָבֹלְטִוּ וֹכִי־קְאַנּ אֶלְ־הָאָבֶּץ וּנְשַּׁעָּהַלָּ

> שעטווא לא יפה עלף: אָת־הָפִּתַיּ ִ מִּשְׁמֵרוּ ִ בְּהָמְמְףְּ לֵא בְּתְ קְנְעִי הִשְּׁרִיוּ בְּעִירֶךְ לָא

אָבׁוּ לָא אִטְׁעַבוּנִי: אַטוּבא לוּבר וֹאִטַפּבאַ לאַ וולב אבו ומכוב זנו אטנא

了沒可以 לְעָרַע מַשְּׁכַּן וַמְּנָא דַּכְּרָא וווטו ונו אַּמִּמוּני לַלַּדָם וּוֹ

ווכפּר הַלְוְנִי כַּנִילָא בַּבַבְרָא

زن٪خ،د: וֹבוּ, לְכוּוֹ מִנוֹטַל לְאַּבֹּבֹא לָאִ בּוֹשֹׁא וֹט אַבּוּע שַׁלָט הָּוֹוּן לא אַילָן דְּמִיכַל וּהָרַחַלוּן וֹאָבוּ שׁוֹהֹקוּן לְאַבֹּהֹא וֹשֹֹּבִּוּוֹ

> mingled together. garment of two kinds of stuff shall there come upon thee a field with two kinds of seed; neither diverse kind; thou shalt not sow thy shalt not let thy cattle gender with a Ye shall keep My statutes. Thou

> she was not free. shall not be put to death, because her; there shall be inquisition; they redeemed, nor was freedom given designated for a man, and not at all woman, that is a bondmaid, And whosoever lieth carnally with a

07

guilt-offering. of meeting, even a ram for a the LORD, unto the door of the tent And he shall bring his forfeit unto

which he hath sinned. and he shall be forgiven for his sin for his sin which he hath sinned; the guilt-offering before the LORD atonement for him with the ram of And the priest shall make

caten. forbidden unto you; it shall not be forbidden; three years shall it be as shall count the fruit thereof as manner of trees for food, then ye land, and shall have planted all And when ye shall come into the

לרעך במוך. אמר ר' עקיצא זה כלל גדול צמורה (מ"כ שם האיבה בלבו אף על פי שאינו נוקס (יומא כג.): ואהבת לו סא לך ואיני כמותך שלא השאלתני, זו היא נמירה, שנומר לבדומך, אמר לו לאו, למחר אמר לו השאילני מגלך, אמר סשאלמני, זו היא נקימה. ואיזו היא נעירה, אמר לו השאילני שמר לו השפילני קרדומך, אמר לו איני משפילך כדרך שלא (13) לא חקום. אמר לו השאילני מגלף, אמר לו לאו, למחר שעמנו פירש מנחס, מחברה למר ופשחים:

(מועד קמן יכ:), שלנו מפרשין לשון כמוש, פלישמר"ל, ולשון ום עם וה למברו, מישמי"ר בלע"ו, כמו פַוְיֵין לְנַמוֹי דְמִׁים בְּּהֹוֹ שסום שוע פוויי ונוו, ופומר פני, נוו לשון דבר הנמלל ושוור לומר בגד, מנין לרבות הלבדים, למוד לומר שעמנו, דבר (דברים כב, ימ), יכול למ ילבש גיזי למר ומנילי פשמן, מלמוד למס נאמר, לפי שנאמר לא מְלְצַּשׁ שַׁעַּמְנֵו גָמֶר וּפִּשְׁמִּים יַמְדָּוּ וגוי, מקיס אלו גורות מלך שאין מעס לדבר: ובגד כלצים. (19) את חקתי תשמרו. ומלו קו בסממך למ מרביע כלמים

לידושים קידושין וחייב מיחס (גימין מג:): . אין מייב עלים מימה, שאין קידושים קידושין, סא אם מופשה, וְסְפְּלֶם סִי מֶם עַפְּמָף וגוי (שס נע): בי לא חפשה. לפירך קורין על הלוקה, אָם לֹה מִשְׁמִר לַשֲשׁוֹת וגוי (דברים כח, נח), מכאן שמי שהוא במלקוח יהא בקריאה, שהדיינים המלקין קידושים קידושין גמורין. ורבומינו (כרימומ יל.) למדו דין לבקר את הדבר שלא לחייבו מיתה, כי לא חפשה, ואין בשער: בקרת תהיה. סיא לוקס ולא סוא. יש על בית וממס פדיון בכמף (מ"כ פרק ס, ג גימין למ.): או חפשה. (כרימומים.): והפדה לא נפדחה. פַּדויסומינספדויס, מורין המאורפת לעבד עברי שמותר בשפחה הכמוב מדבר לו דמיון במקרם. ובשפחה כנענים שחליה שפחה וחליה בת (02) נחרפת לאיש. מיועדמ ומיומדת למים, ומיני יודע

כשונג (כרימומ ע.): (בב) ונסלח לו מחשאתו אשר חשא. לרנות את המויד

תַשְׁהִית אָת פָּאָת וְקָנֶדְ: לי לָאִ עַּלְפוּ פֹּאָע באָמְׁכִּטׁ וֹלָאִ לָאִ עַּלּפּוּן פִּּטִא גַּבוּמָּכוּן וֹלָא וֹלְאָ שְׁמִוּנְנוּי: ⁹⁷ לְאֵ עִאָּכְׁלְוּ מַּלְ עַנְּיִבְּׁם לְאָ טִׁנְּעַׁהְמִּהּ לְאִ עִיִּכְּלְוּוּ מַּלְ בְּמָא לָאִ יְהְוָה אֱלהיקם: פּרְיוּ לְהוֹסָיף לָבֶם הְבוּאָתִוֹ אֵנֵי אִבֵּיה לְאוֹסְפָא לְכוֹן עַּלַלְתֵּיה יבַשְּׁנָה הַהַמִּישָׁה הַאָּבְלוּ אָרַ יּבְשָׁהָא הַמִישִׁיוּהָיִם מִיכְלוּן יָה ظِرَبْ ظِيْمَ بَطِيْمَ **مَ**رْبَالِنَ: <u> וּבִשְׁנְתֹ הַרְבִילִּת יִהְיֵה כַּלְ־</u>

לא תקנו בְבֶם צֵנֵי יְהֹוֶה: 25,40 ڂۯڟۿ لثلثالا

道口: الربح ـ نائلات باغتام الفاجهد باغتام هَم فَتَقَرَّم هُلَا خَفَكَ خُتَاٰتِيثُكِ

שׁנבֹא אָלָג נִעוֹע: os אָת־שַׁבְּתֹתַי הִשְׁמֹרוּ וּמִקְדְּשִׁי יָתְ יוֹמֵי שַׁבַּיָּא דִּילִי הִשְּׁרוּ

> אַבּוּה קוֹשֶׁשְׁ מוּשְּׁבְּחָן קָבָּוֹי וּבֹמָּטֹא בֹבֹומֹוטֹא וֹבוֹ כַּלַ

אָלא גֹן אֶלְעַבוּנוּ:

שׁנֹשׁמֵנו וֹלֵא שׁמֹנוּוֹ:

טַעַבּיל יָת פַּּתָא דְּדִקְנָרָ:

לא טשנון בכון אָנֹא גֹו: ללהַבוּן וֹבוּהָמִוּן שַבוּינוּן וושניל על מית לא החנון

口母がて: אַבֿמֹא וֹטִטַמֹבוּ אַבֿמֹא מֹגגע نفقة لكتابح خلافات

אָלָא גֹוֹ: ילבית מקדשי הַהוֹן דָּחַלִין

> praise unto the LORD. thereof shall be holy, for giving And in the fourth year all the fruit

thereof: I am the LORD your God. unto you more richly the increase the fruit thereof, that it may yield But in the fifth year may ye eat of

Ye shall not round the corners of nor soothsaying. neither shall ye practise divination

Ye shall not eat with the blood;

97

77

the corners of thy beard. your heads, neither shalt thou mar

Говр. any marks upon you: I am the your flesh for the dead, nor imprint Ye shall not make any cuttings in

of lewdness. harlotty, and the land become full her a harlot, lest the land fall into Profane not thy daughter, to make

Говр. reverence My sanctuary: I am the Ye shall keep My sabbaths, and

לממס בסנמרו מקוס חבור שני הלחיים יחד (שם כ.): ולמי למעלה אלל הראש שהוא רחב ויש בו שתי פאות, ואחת פאח וקנך. מוף סוקן וגבוליו, וסן ממש, שמים בכל למי, קביב, שעל אחורי אוניו עקרי שערו למעלה מלדעיו הרבה: לאמורי אונו ולפדממו (מכום כ:), ונמלא הקף ראשו עגול וה המשוה לדעיו

אומס עליהם, ונמלאו מחוקין וחחובין בקרקע, פורפו"יינע כס, ד), וְסוֹקַשְנִיס (שמואל־ב כא, ו), מוחבין ען בארן ומולין לעולס (שם כת.): קעקע. לשון וְסוֹקַע חוֹמָס (בתדבר ושקוע שלינו נמחק לעולס, שמקעקעו במחע והוא משחיר בשרם כשמת לסם מת: וכחבה קעקע. כתב המתוקה (82) ושרט לנפש. כן דרכן של אמוריים, להיות משרטין

במלום ששב ולש בשבלכם, וכן סוא אומר וַיִּמֶּנְשׁוּ רְבִּיבִּים וגוי הארץ. אם אמה עושה כן הארץ מונה את פיכומיה לעצומן פנויס לביאס שלא לשם קידושין (סנסדכין עו.): ולא חזנה (92) אל תחלל את בתך להזנותה. נמוקר נמו

EGI"(AI "GÀ (40 T): אם הלניעו לאחר שלש שנים יהא מוחר, חלמוד לומר יהיה, מלימתי מונה לו, משעת נמיעתו (מ"כ פרשתת ג. ג), יכול (קב) לא חקופו פאח ראשכם. ווסמס מליסנות ממנו: שלש שנים יהיה לכם ערלים. שעה פלונית קשה ללאת (מנהדרין מו.): (23) וערלחם ערלחו. ואממס אמימסו, יהא אמוס לעון עונות ושעות, שאומר יום פלוני יפה להחחיל מלאכה,

נאמר לסומיף לכס מבואמו: אבי ה". אני ס' סמבטיח על שלא יאמר אדם הרי ארבע שנים אני מלעער בו חנם, לפיכך מומיעות, הים ר' עקיבה מותר דברם מורה כנגד ילר הרע, מסים לסומיף לכס מצואמו, שצשכרם אני מצרך לכס פירות (25) להוסיף לכם הבואחו. המלוה הואת שמשמרו כן. ודבר זה הלולים לה' הוא, שנושאו שם לשבח ולהלל לשמים: מעשר שני מינו נמכל מוך למוממ ירושלים, מלא בפדיון, אף זה שכמוב בו וכל מעשר סארן וגו' קדש לס' (ויקרא כז, ל), מס (24) יהיה כל פריו קדש. למעשל שני (קידושין נד:)

מפיו, לבי ספסיקו בדרך (מנסדרין מס:): לא חעוננו. (ירמיסג,ג): לא חנחשו. כגון אלו המנמשין במולדה ובעופום, פמו נפלה ואוסרס לאוכל מבסמת חולין ערם שתלא נפשס, ועוד סרבס: (qt.) אוסרס שלא יאכל מבשר קדשים לפני וריקמ דמים, (62) לא תאכלו על הדם. לסרנספניס נדרשנמנסדרין, כל, ונאמן לשמור הבטחמי:

בְהֶם צֵּנֵי יְהֹנְה צֶּלֹהִיכֶם: בּוּבְּעֹלְיִם אַלְבַיִּעַבְּעָהִוּ לְמִּמְאָבִי לֵא טִּהְבָּעוּן לָאִסְתַּאָבָא בְּהוֹן אַלַ שַׁפּׁנִּנִּ אָלַ בַּאָבָעַ נֹאָלַ לָא טַטִּפּנִוּן בַּעַר בַּצִּין נִיכִּירוּ

פול זאל לובאל מאביונ אלו הּגבע שֹלום וְהַבַּעַ

ددره، أَذْرَا رُبُدَكُ هَانَاكُ لاَدِ خَهَلَ مُكُلِّ رَهِدَرِ يَنْفِرَنُكِ مَقْرِبًا فِرِيْكِهِ

אַנִי יְהוְוֹה אֶלְהִיכֶּם: בּי־גַרִים הַיִּיהָם בְּאָבֶץ מִצְּרָיִם תַּגַּר אָמַבֶּם וָאָתַבָּמַ לֵוַ כְּמָוָשַ בְּאָוְרֶח מִכֶּם יִהְנֶה לְבֶׁם הַצֵּרוּ

במהלכן יבמשינה: ·› לאַ־תַּעְשִׁי עָנֶל בַּמִּשְׁבָּּט בַּמִּדְּה

אָשֹׁכֶם מִאָּבֵא מִאַבוֹים: יְחְוָה אֶלְהֵיכֶם אֲשֶׁרְ־הוֹצֵאִתִּי ود څيم ابرا چيم نېير خچه لادر تجهان محددا جهانه ابردا מַאַנוּנ אַבור אַבוּני־צָּבָר אָיפַת מוּנְנִיאַן

אַלא גֹג אֶלְעַבּעָן:

וֹטֹבְעַק מֹאֶבְעַב אָנֹא וֹוֹ: וְמַבְיּבְרְ אַפֵּּי סָבָא מן קָרֶם דְּסְבַר בָאוֹרִיתָא

בַּאָבַהְכוּן לָא תוּנוּן וָתֵיה:

المحالة المحالة בְאַבְעָא דְמִצְּרָיִם אָנָא ביה כְּוֹשָׁב אֶב. בּוּיִביו הַנִּיתוּן נייורא דיהנינייר עמכיון והרחם בְּנִבְּגִיבְאַ מִנְּכִוּן נִבֵּי, לְכִוּן

יִבְמֶבִילְתָא: はなる はなる けいけんべん ※ تخظكانا מַלַר בָּדִין

מאַבֹּא בַּטִּאַבוֹם: בקשום יהון קכון אַנָא יַיָּ

> Lorp your God. out, to be defiled by them: I am the unto familiar spirits; seek them not Turn ye not unto the ghosts, nor

ат the Lord. man, and thou shalt fear thy God: I head, and honour the face of the old Thou shalt rise up before the hoary

.guorw in your land, ye shall not do him And if a stranger sojourn with thee

the LORD your God. strangers in the land of Egypt: I am shalt love him as thyself; for ye were home-born among you, and thou you shall be unto you as the The stranger that sojourneth with

or in measure. judgment, in meteyard, in weight, Ye shall do no unrighteousness in

Egypt. brought you out of the land of I am the Lord your God, who ephah, and a just hin, shall ye have: Just balances, just weights, a just

98

18

מוסירכם על המקדש אם שבמומי משמורו, אין בנין בים ה' אלהיכם. אלסיך ואלסיו אני: ובאפונדמו ובאבק שעל רגליו (יבמוח ו:). ואף על פי שאני (34) כי גרים הייחם. מוס שבך אל מאמר לחברך: אני (30) ומקדשי חיראו. לא יכום לא במקלו ולא במועלו מפי הגבורה:

מכנים עלם חים ששמה ידוע לחוך פיו והעלם מדבר: אל סמקדם דוחס שבת (יבמות ו.):

עובד עבודת כוכביס, ועכשיו אמה בא ללמוד מורה שנתנה (צצ) לא חונו. אוואם דברים, לא מאמר לו אמש היים מלמ סומ, וכל דבר סמפור ללב נאמר בו ויראם מאלסיך (שם): מאלסיך, שסרי דבר זס מסור ללבו של עושסו שאין מכיר בו . אם דבריו. יכול יעלים עיניו כמי שלא ראסו, לכך נאמר ויראם והדרת פני זקן. ליוסו סדור, לא ישג צמקומו, ולא ישמור וקן, אין וקן אלא שקנה מכמה (מ"כ פרק ז. יב קידושין לב:): (25) מפני שיבה חקום. יכול זקן משממי, מלמוד לומר חמם מחליפין במי:

סלרן (נ"מ סל: נגל במרל פע:): במשקל. כמשמעו: אם ישראל בחרב, ומגלה אומס מארלס: במדח. זו מדם לפני ואני ממעל אמכם: אבר ה׳ אלהיכם. דעו אם מי מעמא אם הארך, ומחלל אם השם, ומשלק את השבינה, ומפיל חבקשו. להיות עמוקים בם, שאם מעמקו בם אתם מעמאלן ומשוקן מרס ומועבה, וגורם לממשה דברים האמורים בדיין, שאם שיקר במדס סרי סוא כמקלקל אם סדין, וקרוי עול שנאוי (סנסדרין סס.). בעל אוב זה פימום המדבר משמיו, וידעוני היא המדה והמשקל והמשורה. מלמד שהמודד נקרא דיין, (וצ) אל חפנו אל האובוח. אוסרס לנעל אונ וידעוני לא מעשי ענל בַמִּשְׁפְּע (פּמִק עו), ומסו משפע סשנוי כאן, (35) לא העשר עול במשפט. אס לדין הרי כנר ואמר

₹00 (₹"(1 då:): שמומן משקלוסיו במלח להונום אם הצריום שאין מכירים מפס של בכור למפס שלייה של בכור, ולוי הולמן להפרע ממי אחכם. על מנת כן. דבר אחר אני סבחנתי במלרים בין סיל מדמ סיבש: הין. זו סיל מדמ סלמ: אשר הוצאחי (36) אבני צדק. סס המשקולות ששוקלין כנגדן: איפת. ובמשורה. סיל מדת סלת (וסיצם):

יָהוֶה: (פּ) בַּבְ מִהַּפַּהָוּ וֹהֹהַיִּטִם אָנִים אָנִים אָנִים וּהְמֹנִנים אָנַבַלַּגְעַפּֿנִי, וֹאָנַב

בננ וֹעַמְבָּבוּן נִטְבִין אָנֹא נֹנֹ: וֹשֹמֹבוּן וֹעַ כַּבְ צַוֹמָ, וֹוֹעַ כַּבְ

them: I am the LORD. and all Mine ordinances, and do And ye shall observe all My statutes,

Ζ٤

XX

:Saring:

aavav וַיְדַבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

ימַלֵּיל יְיָ עָם מִשָּׁה לְמִימַר:

וֹבְּעֲבוֹי בְּאֶבוֹ: כַפְּבֶּנִ הַנִים וּיִמִּט מַם בַּאָּבֶּגוֹ بَيْرُ جُنَمُكِمْ كَيْمُد نِقَا طَيْلَمْنِ אָגָּהְ מִבְּיָרִ יִּהְבְאָבְ יִמִּוֹרַוֹיַנַרוּ וֹאֶבְבֹנוֹ וֹמִבֹאַבְ עַאָּמָבָ אָנְחַ

خلية.: אָטַ מִלֹבַהְאָה יִלְעַבֹּץ מוּבְעוֹ נְתַוֹּ לַמַּלִב לְתָּמוֹ הַמִּאָ ּ וֹנִיכְׁנַעָּׁי אָנִין מִפַּּנִבר הַמָּוֹן כַּי וֹאָנָן אָשׁוֹ אָשׁ בּּׁנַוֹּ, בֹּאָנְהָה עַבְוּנִא נֹאָנָא אָשׁוֹן נִשׁ בּוּנִוֹּוּ בַּאָנָהָא

הַבֶּיה אָהָו: خَنَافَةِ فِيَالَمُهُ كَفِيرُكَ كُلِحَافِكُ، تَابِيهُ جَبَالِيَةُ مِيَالَةُنِهِ كَمِرْكِكَ * אָת־עֵינֵיהֶם מִן־הָאֵישׁ הַהֹּוּא

تَفَكُّكُ مُكَّلِّكُ مُقَلَّاتًا مُقَلَّاتًا مُقَلَّاتًا وَقُلْتُ בּל_הַנְּלִים אַבְּיִנִ לְזְנִינִ אַבְּרִי ַ יִּבְמְאָפֹּטִעַיִּ וְעִבְרַעָּיִ אָּעָוָ וְאֵּעוּ וֹמְמִטְנִי אָלֹוֹ אָטַבְפֹּלוֹ בֹאָנִת טַעוֹנִא וֹאָמִוּנִ אָלֹא זִטַ בוּנִוֹּגַ בֿינִבְרַבָּא

> יַרְגָּמונִיה בְּאַבְנָא: וְטַׁלַמִּוֹעְ תַּמַּאִ בּוֹנִי וֹמָּבָאָב 4447 ※丘心母八× كننطة أدبا خنهُدُ هج كنقيا לבר מבני ושְּבָאל ימן ניינריא וֹמֹם כֹּנוֹ וֹמִבְאַבְ שַׁנִמָּב עַּבַב

ילאַטַלאַ זָּט מְּמָאַ בַּלוּבָּמָי: בּבוק לְסַאָּבָא יָת מַלַּדְּשָׁי אָבו מוּוֹמוּט וִנִים לַמוּלָשׁ עווא נאָשָׁיצֵי נְחָיה מִגּוֹ עַמָּיה

לבוק בלא למלמק זמוני: ושְׁבַּאַל וָת עַינֵיהוֹן מָן מּיבְּרָא נֹאָם עַהְּלֶם זְהְּלֶוְמִוּ הָּם עַאָּבֹּא נֹאָם מִלְּפָּה נִלְּפָּהִוּן הַּמָּא בָּנִינ

בְּתַר מוֹלֶךְ מִגּוֹ עַמָּהוֹן: ונית בְּל דְשְׁעַן בְּתְּרוֹה לְמִשְׁעֵּי בעוא יבְסְעַּרוֹה יַאֲשֶׁיצִי יָבְי

And the LORD spoke unto Moses,

with stones. mid anots Iland shall stone him shall surely be put to death; the giveth of his seed unto Molech; he strangers that sojourn in Israel, that of the children of Israel, or of the children of Israel: Whosoever he be Moreover, thou shalt say to the

My holy name. defile My sanctuary, and to profane given of his seed unto Molech, to among his people, because he hath man, and will cut him off from I also will set My face against that

Molech, and put him not to death; when he giveth of his seed unto all hide their eyes from that man, And if the people of the land do at

from among their people. after him, to go astray after Molech, cut him off, and all that go astray lliw bns ,ylimst sid tenings and ,nam then I will set My face against that

۵۲۲ (۵۵): סמרן, דבר אחר עם שעמידין לירש את סמרן על ידי מצות שיעלימו סנסדרי גדולה: אותן (מ"כ פרשמא ד, ד): עם הארץ. עם שבגינו נבראת שיעלימו בדברים סרבה, אם סעלימו מנסדרי קענה מוף יומח. בבים דין, ואס אין כח לבים דין, עם הארך מסייעין (ג) ואל בני ישראל האמר. עונטין על המוסרות: מוח מֶת מַקְדְּשַׁי (ויקרֹת כֹת, כֹג):

מקדשי. מת כנסת ישרמל שסים מקודשת לי, כלשון ולה יְפַּלְּלוּ מורעו למולך (שם ז. קוסדרין קד:): למען שמא את נמן למולך (מ"כ פרשמא ד, ו), זרע פטול מנין, מ"ל בממו (דברים ימ, י), בן בנו ובן במו מנין, מלמוד לומר כי מורעו כי מורעו נחן למלך. לפי שנאמר מעביר בנו ובמו באש בו (שם יב): באיש. ולה בלבור, שהין כל הלבור נכרמין: (3) אחן אח פני. פולי שלי, פונה לוי מכל עמקי ועומק

(+) ואם העלם יעלימו. אם העלימו בדבר אחד קוף

עבודמה (מנהדרין מד:): שאר עבודת אלילים שעבדה בכך (מ"כ שם מו), ואפילו אין זו לזנות אחרי המלך. בסכרם אלא ביקורין: בסכרם, מלמוד לומר אוחו. אוחו בסכרם ולא כל סמשפחם למס נאמר, לפי שנאמר וצמשפחחו, יכול יהיו כל המשפחה מוכסין, שכולס מחפין עליו (שבועוחלע.): והכרחי אוחו. ממחה, חלה ללמדך שהין לך משפחה שיש בה מוכם שהין כולם שמר כי שמעון וכי משפחה מה

וְהְבְרַהָּי אָתִוּ מִפָּרֶב מַּמִּוּ: וְנְתַתֵּי אָת־פְּנִי בַנָּפָשׁ הַהָוֹא וֹאָק בּוּגֹּבְּנִם לַוֹּלָנִי אַנִוֹנִינִים إبَرَؤُونُ كِيْفُدُ مَوْلِمَ كُرُّ لِيَعْدَمُ يَهْذِنُ لِيَرْمُونِيَ

אַנִי יְהֹוָה אֶלְהַיכֶּם: النِنْطَةِ مُثِوْهِ لَكُنْ ثَاهِ ظَلِيمٌ، ◘ حُدْ الْنَتْطَةِ مِنْ الْنَدِيا طَهُ، هَذَا جُدِّرَةً

אַנוֹם אָנֹוּ וְעוֹע מִלצַהַמֶּכֶּם: _{משי} ישְׁמַרְמָם אָת־חָלּתַי וַעֲשִׁימָם

נאמו פבל דמיו בו: אַבֶּיוֹ וְאֶת־אִמְּוֹ מָוֹת יִימְתְ אָבֶּיוּ בּי־אַנשׁ אַנשׁ אַשָּׁר יָקּלֵל אָתַ־

מות וימת הנאף וְהַנּאָפָּת: אַמָּב וֹנֹאַל אַנרַאָּמָט בוּגַינוּ מיאָ חשָׁאַ האָן אַנוּ אַשָּׁאַ שיאָן

ייקקי שְּנִיהֶם דְּמִיהֶם בָּם: אַבְיו מֶּרְוָת אָבִיו גִּּלְּה מִוֹת־ וֹאָגַה אַאָּב וֹהֶכַּד אָט_אָאָם

يات چاء: לוְעֹ וּיִלְעֹי הְּהְנִיבְיִם שַּׁבְּלְ הֹֹחִי אִיַּבְיֹהְלֵא יִיִּבַם הַלְּוֹן עַּבְּוֹיִבְיִן וֹאָישׁ אַשֶּׁר וֹשְׁכַּבֹ אָת־כַּלְתוֹי

מניהם מות וומתו דמיהם בם:

נְאָשֶׁיצֵי יָתְיה מִגּוֹ עַמָּיה:

אָלא גֹן אֶלְעַבוּנוּ:

זְטְבְוּן אֲלֵא זְן מְלַבְּאָרָוּ: וט לומו וטגבעון

בַּמְלָא שַנִּיב: יטלמיל אַבוּהי וֹאָמֶיה לָמ אַבוּנוּ וֹנִים אַמִּיִּה אָנִילַמָּלָא אָבוּ עָבַר גָבַר דִּילִיטּ וַתָּ

וֹנוֹ.פֹעֹא: 必じ心むへき ושלמוב יניבר דיווף יה אַתַּת גַּבַר

בַּיִּיִבָּין: ننظفديا הַרוּיהוֹן קטָלָא מַבוּטִׁא בּאָבוּטִי. וּלָ, אִטַּלַמַּלָא וּלְבָר דְּיִשְׁכּוֹב יָת אָתַת אַבוּהִי

שׁבְּלֵא הַבַּרוּ קַמְּלָא חַנִּיבִין: וּלְבַר דְיִשְׁכּוֹב יָת כַּלְתַיה

בַּמְלֵא עַהָּבָוּ: שַּׁבוּיהוּן אָהְקְשָׁמִּלְאִ יִהְקַשָּׁהַלָּאִ מֹמֻבּבׁנוֹ אַטַא טוָהגרבא הַבֹּרוּ אָטַ זֹכֹּר, ווּבָר בּוֹמָכִּוּר זִט בַּכוּרָא

> people. will cut him off from among his set My face against that soul, and to go astray after them, I will even ghosts, and unto the familiar spirits, And the soul that turneth unto the

De ye holy; for I am the Lord your Sanctify yourselves therefore, and

them: I am the LORD who sanctify And keep ye My statutes, and do

blood shall be upon him. cursed his father or his mother; his surely be put to death; he hath curseth his father or his mother shall For whatsoever man there be that

surely be put to death. adulterer and the adulteress shall with his neighbour's wife, both the even he that committeth adultery adultery with another man's wife, And the man that committeth

their blood shall be upon them. them shall surely be put to death; his father's nakedness—both of father's wife—he hath uncovered And the man that lieth with his

shall be upon them. wrought corruption; their blood surely be put to death; they have daughter-in-law, both of them shall And if a man lie with his

blood shall be upon them. shall surely be put to death; their have committed abomination: they with womankind, both of them And if a man lie with mankind, as

 $\epsilon_{\rm I}$

(ע) והחקרשהם. זופרימומענוזמ לליליס:

(1) ואיש. פרט לקטן: אשר ינאף את אשת איש. שטוש גרס לעלמו שָׁיָּהְרָה: ירגמו אומס דמיסס בס (שס סו.), ופשומו של מקרא, כמו - כל מימה האמורה במורה סמס, אינה אלא מנק:

בְּמוֹ בְּרֹחְשׁוֹ (יסושע בּ, יע), אין יענש על מיחחו, אלא הוא, (בו) חבר עשו. גואי. לישוא אחריוא מבלבלין זרע האב דמיו בו, דמיס בס, ולמדנו מסוב וידעוני שנסמר בסס בסבן - קידושין לעובדי גילוליס: - - מוח יומח הגואף והגואפה. מנסדרין פס:): דמיו בו. זו מקילס, וכן כל מקוס שנאתר אשת רעהו. פרע לאשת עובדי גילוליס, לתדנו שאין (9) אביו ואמו קלל. לרנות לחתר מיחה (שם פרק ע, ג. קידושין, ועל חיוו חשת חייבתי לך: אשר ינאף את רט לאשם קטן (קידושין יט. סנסדרין נב:), למדנו שאין לקטן

בוכת טבל:

בְתוֹכְבֶם: את ואָהָהן וְלאַהָהָנֶה וּמָּה ַרַאָּלִי בוּאָר באָר אָלָד בּאָלוּ דּאָר דּאָר דּאָר דּאָר דּאָר דּאָר דּאָר דּאָר דּאָר דּאָר דּאָר דּאָר די

نَالُالِهِ: וְאָתַתַבְּבַבְּתַתְּ أغيم تخمد نقا مُحَدَّفِ خَدُتَفِد بِرَحَد

וומונו במונים בם: אָנַר דְאָשֶׁר וְאָנִר דַּבְּבָּבַלָּה מָנִינ בְּהַמְּהַ לְרְבְעָהַ אַּמָה וְהָרַגְּמָּ

.₩X: מַמְּשׁ מְבְוֹנִי אַבְעַנִי נַבְּבַי הַּוָנָוַ מַסָר הוא וְנְבְּרְתוּ לְעֵּינֵי בְּנֵינִ מְבְוֹלְבִי וְתִיאַ עִבְאָב אָנַ מָבְוֹנִינַי ין אָבָיו אָוֹ בַת־אָמוֹ וְרָאָר אָת־ וְצֵישׁ צֵשֶׁר־יַקַּח צָת־צֵחֹתוֹ בַּתַ־

نظائد مَقَات: מׁפֿוּר בְּמִייִם וְנִכְּרְתִּיִּ מְהִנִים וְיִשְּׁמִיִּבוּ מִּרְנִינִן מִיּנְ הַמִּבְּנִוּיִ מְּלְרֶה הֵשֶּׁלְה וְהַוֹא גִּלְהָה אָת־ וְהִיא הְּגַלִּי יָת סוֹאֲבָת דְּשָׁהָא ⁸¹ בְּנְה וָגִּלֶּה אֶת־עֶּרְנְחָה אֶת־ וִינַלֵּי יָח עֶּרְיָחַה יָח קְלְנָה וַּלִּי

> עיצת השאין ביניכון: וְאַבוּן וֹמִינִי וֹוֹטַבוּן וֹלָאִ טַבוּ אַמַּע מִגמַע עַסֹאַגו עִיאַ פֿװַבָּאַ עווו אטטא עו ספוע

ווט במורא טקטרון: בּבּהוֹבא אַטַּלַמָּלָא וִטַּלַמִּי,

אַניַלַמַּלָא וָנִילַמַלָּוּוּ בּׁמֹּגֹבְא לְמִמְּלָס בַּעּ וִעֹלַסִּוָל

חוביה יקביל: בְּנֵי עַמְּהוֹן עֶרְיַה צָּחָהֵיה נַּלִּי לַלְנָא עוּא וֹוֹמִשׁוּגוּוִ לַמָּוֹנִי מְבְוֹטִב וְבִיב אָבוֹנִי אָבוֹנִי מְבוֹנִיבי אַבוּהִי או בַּת אָמֶיה וִיָּחָזֵי יַת אַלַר דְּיִפָּב יָת אַחָתֵיה בַּת

וְאָּיִשׁ אֲשֶׁרְ־יִשְׁכָּב אֶתְ־אָשָׁה וּנְבַר דְּיִשְׁכּוֹב יָת אִתְאַ טוּנְאָר

among you. they; that there be no wickedness shall be burnt with fire, both he and her mother, it is wickedness: they And if a man take with his wife also

shall slay the beast. shall surely be put to death; and ye And if a man lie with a beast, he

their blood shall be upon them. they shall surely be put to death; shalt kill the woman, and the beast: beast, and lie down thereto, thou yns osnu dosorqqs nsmow s li bnA

.yriupini sister's nakedness; he shall bear his their people: he hath uncovered his To nearbline of the children of shameful thing; and they shall be and she see his nakedness: it is a daughter, and see her nakedness, father's daughter, or his mother's And if a man shall take his sister, his

off from among their people. blood—both of them shall be cut hath uncovered the fountain of her made naked her fountain, and she uncover her nakedness—he hath having her sickness, and shall And if a man shall lie with a woman

81

Sī

Þι

(13) משכבי אשה.

קנסדרין נס.):

वेवव: פֿלפֿ ממופו, ומסו פֿפרן, פֿפ פֿפס מסן, ולצון יוני סופֿ סן ואמה (פנהדרין עו:). ויש מרבוחינו שאומרים (שם) אין כאן . אשם ואמה הכמובין כאן שמיהן לאיפור, שנשא את ממומו סראשונה ישרפו, שהרי נשאה בהיתר ולא נאסרה עליו, אלא (14) ישרפו אתו ואתהן. אי אמה יכול לומר אשמו

שַבּר מְשַבְּרון שָׁת בְּל שַמְקְמוֹת (דברים יב, ב), הרי דברים קל וגורס רעס לחבירו לעבור עבירס. כיולא בדבר אחס אומר הכמוב מסקל. קל ומומר לאדם שיודע להבחין בין עוב לרע ממאה, אלא מפני שבאה לאדם מקלה על ידה, לפיכך אמר (15) ואח הבהמה תהרוגו. אם אדם מעא נסמס מס

> מדרך חיים לדרכי מיסה, על אחם כמה וכמה: על ידס אמרס מורס סַשְׁמַמ, שְׁרֹף וְכַּנֶּס, סמעס אֹמ מצירו מכנים כמכחול בשפופרה (עיי וחומרומה אילנוח שאינן רואין ואינן שומעין על שבאם חקלה

יַבְּנֶה (מהלים פּמ, ג): מסד עשה המקום לבנות עולמו ממנו, שנאמר עוֹלָם הֶבֶּד מְפוּדְם. ומדרשו (פנסדרין נה:) אם האמר קין נשא אפופו, (עו) חסד הוא. לשון מרמי מֶרְפָּס (צרמשית לד, יד),

וו טכנפט ממנט: רבומינו, (יבמומנק:) יש מומריס זו נשיקם שמש, ויש מומריס (אפחר ה, ט), וכן אחוה מגזרח אח. והעראה זו נחלקו בה יורדת בתיבה לשם דבר, כמו ועוה, מגורת ולא קם ולא זע (18) הערה. גלָס, וכן כל לשון ערוס גלוי סום, וסוי"ו

ער ישאר: לא תְּגַלְה בָּי אָת־שָׁאֵרָוֹ הָצֶּרֶה إنهديم لايتر هوال يهرانم لاجراه

בּוֹנוֹנוֹם בֹּעוֹנוּ: עָרְוַת דֹּדְוֹ וּלְיָה הָשְׁאָם יִשְׂאוּ וְאָנָה אַהָּבֹן אָעַר וְאָבֹר אָעַרַלְּדָרְתוּ

בּוֹנִים וּבְינִי: ַּנְבְּר הָוֹא עֶּרְוָת אָהָיו וּּלְּה

מְבָּיא אֶּהְבֶּם שֶׁמְּה לְשֶׁבֶּה בָּה: שׁבּׁיִא אַטַבְם עַאְבּוֹן אַהָּוּר אָנִי באַב מֹמִּפֹּסָג וֹהֹמִּגִים אָלִים וֹבאַב יְאָׁמָבׁעַם אָּעַבַּלְבַעַעַלָּעָ, וֹאָעַב

אַכַּע הַשְּׁי נְאַקֵּץ בָּם: אָלוּ. מְׁהַבְּטַ מִפּׁדּיכִים כֹּי אָעַ_כֹּלַ_ וֹלְאָ טֹלְכוּ, בֹּטַפָֿע עַדְּוּ, אֶּהֶגַרַ

بنختذ هنگه ماليههاه: بلكم אָנִי יְהְנָה אֶלְהַיִּלְם אָמֶּר - הַלְב יִרְבָּשׁ אָנָא :; אֶלְהַכוּוֹ לְבַּהְמִּט אָטָבּי אָבֹוּ זְבָּט טַלְב לְמֶנִנִי זִטַב אָנַה הַּבֹּבֹא +2 אַבְעָּטִם נַאָּנָג אַטַּנְנָּיִב לְכָם יָת אַבַעָּבוּוֹן נַאָּנָא אָטַנְנָּיִב לְכִוּן לאָמָר לְכָּם אַטִּם טֵּירְשָׁוּ אָנרַ

> שולשון לפלקון: לא שׁנֹבְ, אֲבׁוּ, וֹשׁ בַּׁבוּ, בְּשׁנִי, צַּבְּּ, וֹמֹבוֹט אַבוֹע אַפֿוּ וַאָּבוֹע אַבוּוּ

> : מועול: لاثاناته

> מֹבשׁלא ביא מֹבוֹשׁא בּאַבוּנִי,

ממגע זשכון לִשמו למשב בה: טבופון זטכון אַבְעָא בּאָנָא לא ביני וְתַּלְּבָּרוּן יָתְהוֹין וְלָא נט בנו לנו בל ללמו ולנו

מומבי להדון: זט פֿל אַלָּגוֹ מַּבַּעוּ וָנַבוּגל בּאָלאַ מּנֹבְ, מִן בוֹבמוכוָן אָבוּ וֹלָא שַׁבַכוּן בַּּנִמּוָסִג הַּמָּמִגֹּא

באַפֿבומות וֹטַכוּן מוֹ מַמִּמִּוֹא: וֹאַמֹנוּנוּ לַכוּן אַשוּן שוּנִבעוּן

> bear their iniquity. made naked his near kin; they shall of thy father's sister; for he hath nakedness of thy mother's sister, nor And thou shalt not uncover the

their sin; they shall die childless. uncle's nakedness—they shall bear uncle's wife—he hath uncovered his And if a man shall lie with his

07

they shall be childless. uncovered his brother's nakedness; wife, it is impurity: he hath And if a man shall take his brother's

you not out. I bring you to dwell therein, vomit and do them, that the land, whither statutes, and all Mine ordinances, Ye shall therefore keep all My

abhorred them. all these things, and therefore I casting out before you; for they did customs of the nation, which I am And ye shall not walk in the

you apart from the peoples. the Lord your God, who have set flowing with milk and honey.' I am unto you to possess it, a land inherit their land, and I will give it But I have said unto you: 'Ye shall

הווסר אלא על אשת אחי אביו מן האב: . הסיומיסן מן האם (עם נד:), אבל ערום אשת אחי אביו לא -בחייו, ערירים יהיו, עאם אין לו בעעת עבירה יהיה כל ימיו שסרוסר עליסן בין על אחום אביו ואמו מן האב, בין על אס יסיו לו בשעת עבירה, לא יסיו לו כשימות, לפי שקוברן

ב), יש לו בניס קוברן, מין לו ניס ממ בלמ בניס, לכך שַנֶּס בשני כטברומו בֹּלְטָ וֹלְבי ובומם כְו וֹטָׁנִבֹי בּוִלְבׁ הֹבֹיבֹי (בבטָבִים מוי כרת סחמור למעלס, שקוח בעווש סליכת ערירי: ערירים.

(19) וערות אחות אמך. שנה הכמוג באוהרמן, לומר, מקראות אלו, ערירים ימומו, ערירים יהיו, ערירים ימומו

מפורשם בה חם מקורה הערה: ורצומינו דרשו (שם נד:) לאפור העראה בה כנדה שהעראה (OS) אשר ישכב אח דדחו. המקרם הוה בה ללמד על (IS) גדה הוא. השכיצה הואם מנודה היא ומפוקה.

כפדס שהוא קן במוונו: (33) ואקץ. לשון מימום, כמו קְנְפִי בְּחַיִּי (ברמשים כז, מו),

כמו שהוא עכשיו (יבמות נה.):

אַמָּבַבְיבַבַּבַלְטַּג לַכִּם לַמַּמָּא: بجرح يؤشد مبرض بيهرفد אָטַ נַפֿמִטְנכֹם פֿבּבמָע יִבֹּמוּ تفقع حَفَيْد لَحٰج يَنْمَوُجَهِ «פעיר הַשְּׁהֹרֶה לַשְּׁמֵאָה יבֵין־הָעָיֹף لنختخيت

خانابات خ،: יַרְיָּהְ נְאַבְּרֵל אֶהְבֶם מִּוֹ־הַעַּמִּים نٺٽئڻ خر ځيږه، ٥ ڏر گيبه لاڙر

וֹבׁנֹמִנ אַטַּׁם בַּמִּנִנֵּם בָּם: (G) פסומים אוב או ודעני עות ייטור באבו וְאָישׁ אִּוֹ־אִשְּׁה בִּי־יִהְיָה בָהֶם

> באַפּבישׁית לכוֹן לסאַבָא: לְנַבְיֹא וְלֵא טְהַפֹּתוּן וֹע לְמַּׁלְאָבָא יְבֶּין עוֹפָא מַלְאָבָא ושפומון כון למודא בלוא

> كَلُور: מו מממיא למבינ פלבוו לביש אַנְא וֹן וֹאַפְּבוּישִׁית וָהָכוּן וטֿבון פֿבֿמּו פֿגּימָון אָבוּי

> וְמְּבִינִוּ בַּמְּלֵא עַוּנִבָּנוּ: או וכורו אָהַקטָּלָא וּנֹבֹר אַן אַטַא אָבן וֹבוּ בַּבוּוָן

> > apart for you to hold unclean. ground teemeth, which I have set or by any thing wherewith the souls detestable by beast, or by fowl, clean; and ye shall not make your between the unclean fowl and the the clean beast and the unclean, and Ye shall therefore separate between

should be Mine. apart from the peoples, that ye the LORD am holy, and have set you And ye shall be holy unto Me; for I

their blood shall be upon them. they shall stone them with stones; spirit, shall surely be put to death; divineth by a ghost or a familiar A man also or a woman that

and Kedoshim are combined, read the Haftara for Aharei Mot on page 150. The Haftara is Amos 9:7 – 9:15 on page 151. Sepharadim read Ezekiel 20:2 – 20:20. When Aharei Mot

אַלְנְיִם לְנְבָּׁהָ לְאָרַנְשָּׁמָּא בְּעַּמְּנֵי: מִנִים לָאִ נְסְתָּאָב בְּעַמָּנִיה: י אָלְ עַפְּעָׁלִים בַּגָּרָ אַעַרְן וְאָמָרְתָּ בִּגִּר אַתַרוּ וְתִּימִר לְעִוּו עַלְ אַמיר ניַאַטָּר יְהֹנְהֹ אֶל־מֹשֶׁה אֱמָר נַאַמַר יִיְ לְמִשֶׁה אֵימַר לְכְהַנַיָּא

ڹڂڰ۬ڷ؞ڔ؞ خُهُولا بَخُهُجُنا لَحُكُلُا بَخُكُنَا خُهُونِكَ لَحُهُونِكَ لَحُهُدِينَا لَحَكُدُنِكُ جُر אִם לַאָּאִרָוּ עַפֿרָב אַלְיִו אֶלְעוּו לְפֿרִיבִיה בּפֿרִיב לִיה

:WQX: אַלְּיוּ אֵּשֶׁר לְאַ־הְיָּהְתָּה לְאַיִשׁ לְהַ בִּיה דְּלָא הַנָּה לְגָּבָר לַהִּ

וֹלְבֹנִינִי יִלְאָּטִוּנִיּי:

הַבְּּמוּלְתְ הַפְּּרוּבָה וְלְאָּחָמִיה בְּּמוּלְמָא דְּקְרִיבָא

dead among his people; shall none defile himself for the Aaron, and say unto them: There Speak unto the priests the sons of And the LORD said unto Moses:

IXX

Zτ

97

daughter, and for his brother; father, and for his son, and for his him, for his mother, and for his except for his kin, that is near unto

himself. husband, for her may he defile unto him, that hath had no and for his sister a virgin, that is near

וכמס בין רובו למליו מלא שערס: אשר הבדלתי לכם בין מסורה לך לממאה בין שנשחט רובו של סימן, לנשחט חליו, לריך לומר בין פרה לחמור, שהרי מובדלין ונכרין הם, אלא (25) והבדלחם בין הבהמה השהורה לשמאה. אין לשמי,פורש מן סענירס ומקנל עליי עול מלכות שמיס:

ואבדיל אמכס מן העמים להיוח לי, שמהא הבדלחכם מהם אפשי, ומה אעשה ואבי שבשמים גור עלי, חלמוד לומר נפשי קנה בבשר חזיר, אי אפשי ללבוש כלאים, אבל יאמר ומביריו, רבי ללעור בן עוריה לומר מנין שלה ילמר לדם, מובדלים מסס סרי אמס שלי, ואס לאו, אמס של נבוכדנצר (26) ואבדל אחכם מן העמים להיות לי. אס אמס לממא. (Agir:

בסכרמ, ושגגמס מעלמ, וכן בכל מייבי מימות שנאמר בסס ולמעלה כרח, עדים והחראה בסקילה, מזיד בלא החראה (קב) כי יהיה בהם אוב וגרי. כאן נאמר נסס מימס,

(ג) כי אם לשארו. מין שמרו מלמ משמו (שס ד): (U,C AQ t): לא ישמא בעמיו. בעוד שהמת בתוך עמיו, ילה מת מלוה מומין במשמע: בני אהרן. ולה בנות הסרן (קידושין לס:): יכול מלליס, מלמוד לומר סכסניס: בני אהרן. אף צעלי על סקעניס (יבמות קיד. ת"כ פרשתה ה, ה): בני אהרן. (1) אמור אל הכהנים. למור, ולמרם, לסוסיר גדוליס

+ לְאִ וֹמִּמֵא בֹּהֹלְ בֹּהֹמִוֹן לְנִינִינִ

جَهَلَجِهِنَا: לָא וֹסְמַאַר בְּרַבָּא בִּתְּמֵּוִע

ھُڐُمُت: לِي رَرَجٌهِ بَرَخُمُرُتِ كِي نَهُلُهُ، يَخَدُهُلُ بِيا لَمْ يُنَفِّرِنا نَقِيرٍ: ַ מַרְחָהְ בְּרֹאִשֶּׁם וּפְּאָת וְקְנָם לאַ־(כי יקרחה) קי

بؤمة بتجيبتا كع ييؤمنا לא ומֹוֹסוּן מִנֹס בּנוּאַבוּוֹ

מּלִבוּבֶם וְבֵּינִ לְבָהֵ: אַמָּג יִרוָֹר לָחָם אֶלֹהַיהָם הַם יִחַלְּלְוּ שֵׁם אֶלְתִיתָה כֹּי אָתַ كَلِيْهُ، لَ نَكْرِ لَهِ لِمَانِهُ لَا لَهُ كَلُوهِ النَّهِ النَّهُ لَا لَا كَلُو الْمُؤْتَالِلَا لَا لَهُ لَ

אָלְבַבוּן אַפּוּן מְקַבְּין וּיהוֹן אָב, זֹט לוּוַבְּנוֹא בּוֹז לוּוַבַּן نْزْء تَقَرْبا شَمْء يُجْرَفُونِا

בְּרַקְּלְהָשׁ הָוּאִ בַאָּלְהָוּיוּ וָאַשְּׁה גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁה לָא יַקְּחוּ אַשְּׁר זְנָה וַהַלְּלָה לָאִ יִּקְּחוּ

הוא קרם אֶלְהַיה: מֹבֿהֹלַנִי לָא וֹפַבוּן אָבוּ לַצִּיִהָ אַטוּטאַו אַטַעאַ מַסְמַגָּא יַטָּעַלָּאַ לָאַ

לבוְהָה אָלָּגְ נְּעַנְעַ מִלַצַהְהָכֶּם: הַוּא מַקְרָיב קַדִּשׁ יְהָיֶה־לֶּךְ בָּי المَالِيهُ مِن كُن هُل كُلُو هُم يُلُهُ لَهُ لَهُم يَلُهُ لَهُ لَا يُعْلَى لَهُ لَا يُعْلَى اللَّهُ

ובי לף צבי סדיש צנא ון אָלִבוֹב בוא מִלִבוּר לַצִּישָׁ וטלגמנוע אבו זע לוובלו

نهٔتك: (٥) אָטַ אָבׁנִעָּ עַנִּא מִטַבְּבֶע בַּאָה לַמִּסָה. מִפַּענּהָט אָבוּטַא עַנא וּבַע אָנשׁ פֹבוֹן כֵּי מַנוֹל לְזְנְוֹת וּבַת וּבָר כָּהִין אָבִי הַסַּוַל

משטלא בוולא ששולר:

profane himself. chief man among his people, to He shall not defile himself, being a

make any cuttings in their flesh. off the corners of their beard, nor their head, neither shall they shave They shall not make baldness upon

they do offer; therefore they shall be made by fire, the bread of their God, God; for the offerings of the LORD and not profane the name of their They shall be holy unto their God,

her husband; for he is holy unto his they take a woman put away from a harlot, or profaned; neither shall They shall not take a woman that is

LORD, who sanctify you, am holy. he shall be holy unto thee; for I the for he offereth the bread of thy God; Thou shalt sanctify him therefore;

shall be burnt with fire. harlot, she profaneth her father: she she profane herself by playing the And the daughter of any priest, if

(4"(40): אשר לא היחה לאיש. למשכנ: לה ישמא. מלוס ובבשרם לא ישרשו שרשה. לפי שנקמר בישרחל (מכות

באומו שסיא לסמלו, לסממלל סוא מכסונמו: שמיו שיש לה קוברין, שחינה מת מנוה, ובחיוה שחר חמרתי, (6) קדושים יהדו. על כרחם יקדישום בית דין ברך (מ"כ וכן פשומו של מקרא לא ישמא בעל בשארו, בעוד שהיא במוך לכתוב לא ישרמו ואני יודע שהיא שרמת: פסולה שהוא מחולל בה בעודה עמו (שם טו. יבמות כב:), על כל שריטה ושריטה, שחיבה זו יחירה היא לדרוש, שהיה לו (+) לא ישמא בעל בעמיו להחלו. לא ישמא לאשמו לא יהא מייב אלא אחת, מלמיד לומר לא ישרטו שרעם, לחייב

יכול לקטו בְּעַלְהֵט וּרְהִישְׁישׁי יכול לקטו בְּעַלְהַוּ וּרְהִי מִיבֹי: בישראל קרחה, מה כאן כל הראש אף להלן כל הראש במשמע, ביאה אחד מן הפסולים לכהונה (קידושין עו.): (a) לא יקרחה קרחה. על ממ, וסלם אף ישראל סווסרו (T) זונה. שנבעלס בעילם ישראל סאמור לס, כגון מייבי

כה.) וַשֶׁרֶש לְנֶפֶּשׁ לֹה מִמְּנוּ (שׁס כת.), יכול שרש המש שרישות (5) הקרובה. לכנות את האכועה (שם יב. ינמות ת.): שאינותייב אלא על דבר הקרויגלות ויש נו השתחה חותו תער:

GCC(g'l):

ישראל מסכסנים בגורה שוה, נאמר כאן קרחה ונאמר להלך גרושה וחלולה מכהן הדיוט, וכן שנחחללה מן הכהונה על ידי יכול לא יסא חייב על כל הראש, חלמוד לומר בראשם, וילמדו מן הפסולים שבכהונה, כגון בה אלמנה מכהן גדול, או בה על כך, אלא לפי שנאמר בישראל בין עיניכס, (דבריס יד, א) כרימום או נמין או ממור (יבמום סא:): הרלה. שנולדה

יגלחו. לפי שנאמר בישראל ולא משמית (ויקרא ימ, כו), לפתות ראשון בכל דבר, ולברך ראשון בסעודה (גימין נמ: (מ"כ פרק א, ג. קידושין לו. מכומ כ.): ופאח וקנם לא עדשיגרש (יבמומפה:): קדוש יהיה לך. נסוג צוקדושה כל מקום שיקרם בראש, ומם להלן על מם, אף כאן על מם (8) וקדשתו. על כרחו, שאם לא רלה לגרש, הלקטו וימרסו

ילגדיו לא יפָּרִם: עַבְּנְרָיִם אָת־ראָשִוֹ לָאִ יִפְּרָע וּמִבָּא אָטַיִּדְוּ לִלְּבָּהָ אָטַ ·· יּיצַק עַל־רֹאִשָּׁוֹ שָׁמֶן הַמִּשְּׁחָהֹ וְתַכֹּתֵן תַנְּלוֹל מֵאֶחָוּר צֲשֶׁר־

לְאַבָּוו וּלְאַמִּוְ לָאֲ וֹמַּמֵּא: " וֹמֹלְ כֹּלְ_וֹפֹּמִשׁ טוֹע לָאִ וֹבֹאִ וֹמֹלְ כֹּלְ וֹפֹּמִשׁ מִוֹשׁאַ לָא יִימוּלְ

هُمْا مَهُلَاتٍ جُدِيْدٍ، مَٰذِرٍ، جُدْرٍ ج نُلَجِّح لِمُنَا مَكَٰثَمَ لِمُحَلِّدً خِرِيَّتُد خِرِيَّتُ יטִן־הַמְּקְבָּיִהְ לָאִ יֹבְּא וֹלָאִ יטִן מַקְּדִּיִּשְׁא לָא יִפּוּס וֹלָא

ישרפל ןְהוּא אַשְּׁה בִבְּתוּלֶיהַ יָקָה:

द्वाद्व द्वत्वेत द्वा श्रृंवाः אָטַ־אָלָע לָאָ נַקָּע כָּנִ אָםַ هَجُفِيْن بَرْدَنَهُنَ يَٰ بَكُرُكُم بَرِّنَا

ַ וְלְאֵרֵנְתַּלֶּלְ זַּבְּשְׁנְיִּ (O) אַנְאִ נְיָ מִלַּבְּשְׁנְיִּיּ זי וְלְאִרַנְתַלְּלְ זַבְּשְׁנִיּ (O) אַנְאִ נְיָ מִלְּבִּּשְׁנִיּיִּ

שני <u>וְיְדְבֶּר יְהְוְהְ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר:</u> װְמַלֵּיל יְיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

ڲٛۮؚڷؚڹڹ מום לָאִ יפֿרָד לְעַפֿרִיד לְעָם מִוּמָאֵ לָאִ יפֿרָד לְפֿרָבָּאִ الربيرة كِتَابُه هِنْ ابْرِي حَنْ مَجِود كِيْدِينَا بِدِينِ جِنْدِي בּבּר אֶּלְאַנְינִוּן לֵאמָר אָּנְהָ מּבִּילְ מִם אַנִּירָן לְמִימִר וּבִּר

> ולְבוּמִוְנִי לָא וֹבֹזּמ: נו בישוה לא יָרבּי פּירוּעַ לובבנוע למלבש וע לבושוא בְּיִמְּרָק עַלְּ בִישְׁיה מִשְׁחָא

> לַאָּבוּנִי, וּלָאִמֶּיִנִי לָא וֹסְׁעַאַב:

בַּאֶּלִבונע הַּלְנִנוּ אָּנָא וֹ: אָבּוֹ כֹּלִילִ מְׁמָּטִ בְּדִוּטִׂא זְנֵוּכְ זְּנֵרְ מַּלֵּבְּׁהֵאְ בַּאֶּלְנֵינִי

וְבוּא אַטְּקא בָּבְּתוּלַהָא יַפַב:

אָלִבוּל בְּתוּלְתָא מִעַּמִיה וַסַּב מַמְהַגָּוֹא נִנִי אָבָוּן לָאִ נַסַּב אֹבׁמֹלְא וּמִטֹבֹלא וֹעֹלָגִלָא

לוּוֹבְלָא בוֹבִם אֶּלְבוּוִנִי:

loose, nor rend his clothes; shall not let the hair of his head go consecrated to put on the garments, anointing oil is poured, and that is his brethren, upon whose head the And the priest that is highest among

father, or for his mother; body, nor defile himself for his neither shall he go in to any dead

him: I am the LORD. the anointing oil of his God is upon of his God; for the consecration of sanctuary, nor profane the sanctuary neither shall he go out of the

virginity. And he shall take a wife in her

own people shall he take to wife. shall he not take; but a virgin of his profaned woman, or a harlot, these A widow, or one divorced, or a

Lов р who sanctify him. among his people; for I am the And he shall not profane his seed

91

Sτ

God. approach to offer the bread of his hath a blemish, let him not throughout their generations that Whosoever he be of thy seed

עליו מרור שוו ילד, מרור שוו גדל (שם נב.): אף אביה היא מחללה. מללס ובומס אם כבודו, שאומריס אינו לריך ללאם מן סמקדש אלא עובד עבודם: ולא יחלל בדבר (סנסדרין נא.), וסכל מודיס שלא דבר סכמוב בפנויס: שכסן גדול מקריב אונן, וכן משמעו, אף אס ממו אביו ואמו בעל, וזנחה או מן האיכוסין או מן הנצוחין, ורבוחינו נחלקו שם ה. סנהדרין יח). ועוד מלאן למדו רבוחינו (שם פד.) (9) כי חחל לזנוח. נשמחלל על ידי ונוח, שסימס בס זיקח (בו) ומן חמקדש לא יצא. חינו סילך חחר סממס (ח"כ

(11) ועל כל נפשה מה. במסל סממ: נפשה וליוסו גידול פרע יומר משלשים יוס (פנסדרין כב:): (סו) לא יפרע. לא יגדל פרע על אבל (מ"כ פרשמא ב, ג), הא כהן הדיום שעבד אונן מלל:

(40 (1: 4"C 40 T): לאביו ולאמו לא ישמא. לא בא אלה להתיר לו מת מנוה מת. להביה רביעיה דם מן המה שמעמה בההל (נויר לה.):

And the LORD spoke unto Moses,

Speak unto Aaron, saying:

אח מקדש. שלינו מחלל בכך את סעבודה, שהחיר לו הכחוב,

(דו) וחללה. שנולדס מפקולי כסונס:

סימנס מלל מדין קדושת כסונס: (15) ולא יחלל זרעו. סא אס נשא אחת מן הפקולות, זרעו

כמו שַׁבַּר לְמֶם רַבּ (דניחל ה, ה): (עו) לחם אלהיו. מאכל אלסיו, כל שעודם קרוים למס,

אָן מְּבוֹנִה: יְקְרָבְ אָיִשׁ עָּוּרְ אַוֹּ פְּסְׁחַ אָוֹ חַבֶּם יִקְּרַב גָּבָר עֲּוֹרָ אוֹ חֲגִיר אֹוֹ בּׁ, בֹּלְאָהָ אַּמֶּרְ בַּוֹּ מִוּם לָאֵ אָבוּ בֹלְ יָּבֹר דְּבִינִי מוּמֹא לְאַ

בְגָלֶ אָנְ מֶּבֶר יֶּד: פּי אָנְ אָישׁ אֲשֶׁר־יַהְנֶה בְּוֹ שֶׁבֶר אִי גְּבָר דִּיהִי בֵיה הְבָר רַגְּלְא

: ئاھُلا אַן גָרֶבֹ אַן יַלֶּפֶת אָן מְרָוֹחַ אִוּינְבָּן אִוּ־דָׁל אִוּ הְבַלָּלְ בְּעֵינִוּ

אָלְלְוּו לָאִ וֹנִּתְּ לְעַלֵּוֹנִד: אָת־אִשֶּׁי יְהוֹוֶה מָוּם בּוֹ אֲת לֶחֶם ב אַבַרוֹ הַכּבֶוֹ לָאִ יִּנְּשׁ לְהַלְּרִיב בְּלְ־אֶׁישׁ אֲשֶׁר־בַּוֹ מֹוּם מִנֶּרַעַ בְּלְ וְּבָּר דְּבֵיה מוּמָא מִזּרְעָא

ימן־הַקָּדִשִּׁים יאַכֶּל: ت ݣْلْمُات ݣْݣْرْبْد، طْݣَلْهُ، لَكُلْهُمْ لَكُلْهُمْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

نَاكَلُهُ ٢: יְחַלֵּלְ אֶחַ־מִּקְדְּשָׁי בֶּי אֲנָי יְהַוְּהַ מִּנְשָא בֵּיה וְלָא יַהֵיל יָת ב הַמּוְבָּחַ לְאִ יַגַּשׁ בְּיַרְמָוּם בְּוֹ וְלְאַ יִלְעַּרְבִּחָא לָא, יִקְּרַב , צָּרֵי אַן אָל הַפַּרֹכָת לַאִּ יָבֹא וָאָל בְּבָרָה לָפָרוּכְהָא לָא יִיעוּל

בבים או סריע:

בּהֹנוְנִי. אַנְ עַּנֹבַל אַנְ נַוֹּזָלוֹ אַנְ או גבון או דוקא או הקיו

בְּלֵבְׁא זְנֵן בְנִוּבְׁלָּגִּיֹא בַּיִּהְ בּאַנוֹרן כַּנוֹלָא לַא וֹלַנִד

מומא ביה ית קורבן אֶלְהַיה

לירשוא ימן לירשוא ויכול: ڲڔۧڷڔڬ

לא ולוב ללולא:

מָנִיס פַּהָדִין:

אַן שַׁבֶּר יָדָא:

מֹלַבְּהָ, אָבוּ, אָנֹא וֹן מִלַבְּהָעוָן:

gnol oot hath any thing maimed, or anything blind man, or a lame, or he that a blemish, he shall not approach: a For whatsoever man he be that hath

81

proken-handed, or a man that is broken-footed, or

stones crushed; scabbed, or scurvy, or hath his hath his eye overspread, or is or crook-backed, or a dwarf, or that

offer the bread of his God. ot agin 5moo ron lahe 5d taimeld the Lord made by fire; he hath a To agniratio and ratio of derings of priest, that hath a blemish, shall no man of the seed of Aaron the

holy. both of the most holy, and of the He may eat the bread of his God,

am the LORD who sanctify them. profane not My holy places; for I because he hath a blemish; that he nor come nigh unto the altar, Only he shall not go in unto the veil,

ממברמה (שם מ:): (19) כי כל איש אשר בו מום לא יקרב. אינו מבחין ויבש מבפנים. ובמקום אחר קורא לגרב שחין הלח

נקראם ילפת, שמלפפת וסולכת עד יוס סמיתה, וסוא לח ת), כך מפורש בובתים (קה:): בסירא, שהוא עוגל המקיף את השחור שקוראים פרוניל"א, (22) מקדשי הקדשים. אלו קדשי הקדשים: ומן דבר סמבלבל אם סעין, כגיון חים לבן סנמשך מן סלבן ופוסק בשר: לחם אלהיו. כל מאכל קריי לחס: (שם לח.), כמו שַּנּוּמֶה בַּדְּק (ישעיה מ, כב): אַר חברלל. ג, ה): מום בו. בעיד מומו בו פסול, הה הם עבר מומו ושוכב (שסמג:): או דק. שיש לו בעיניו דוק שקורין עיל"ה (בב) כל איש אשר בו מום. לרבות שהר מומין (מ"כפרק (02) או גבן. שוריליול"ם כלע"ו, שגביני עיניו שערן ארוך יו):

שבילים שלו כמומין. פחדין כמו גידי פַמַּדָו יִשְׁכָגוּ (מֿיוב מ, עינו אמת גדולה ועינו אמת קענה, או שוקו אמת ארוכה עורוח אשך. לפיהמרגוס מרים פַּמַדִין, שפחדיו מרוםמים, (בכוכום מג:) וו: שרוע. שלחד מליבריו גדול מחבירו, ילפח קורה לחרם גרב, כך מפורש בבכורום (בכורום מת.): שמועמו שקוע בין שמי סעיניס, שכוחל שמי עיניו כאחה כשממוך גרב אלל חרם קורא לילפה גרב, וכשהוא סמוך אלל דין שיקרב, כמו שַקְרִיבֵּשוּ נְמֹ לְפֶּמְמָךְּ (מלחֹכי חֹ, תו: חרם. מבחון ויבש מבפניס, שנחמר וּצַבְּרֶב וּבֶּמָכֶם (דברים כח, כו),

סיבש מבפנים ומבסון: ילפת. סיא סווים המלרים, ולמה שלא מלינו זר סולק בהן, לכך נאמרו קדשים קלים (מ"כ פרק ג, גרב וילפח. מיני שמין סס: גרב. זו סמרם, שמין משס בשר סמלוליס, מבל במוס ושיק של קדשים קלים לל יאכל, כינוסו מכמי ישראל במומי הבכור חלוון נחש עינְבּ (שם): בקדשי הקדשים יאכל בעל מום, שמלינו שהותרו לור, שאכל מיליו, לשון מלוון, שסוא דומס למולעת אומו המוע, וכן הקדשים,למס נאמרוקדשים קלים, אם לא נאמר היימי אומר וסמום סום פוסק אם סעוגל ונכנם בשמור. ומרגוס מבלול הקדשים יאכל. אלו קדשים קלים, ואם נאמרו קדשי

i 点に 以口: (回) لكائح_كَ لَدُّدُرُ

نْݣْرِ خُرْ خْرْدُ، خْرَيْد، نْمْتْ خْرْ خْدْ، نْمْدْجْرْ: וּמַלֵּיל מֹשֶׁה עִם אַבְּרוֹ וְעִם

his sons, and unto all the children of So Moses spoke unto Aaron, and to

77

IIXX

חוד ווְדַבֶּר יְהְנָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: ימַלֵּיל יִי ִ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

מֹלֹצְמָהׁים לֵי אָנָי יְהַוְּה: ئْلَخْكِرْ جُلايَمْتُ كَالُهُمْ جُهُدِ لِيُصَا ءِ أَنْقُلُدُ لِمُظْلُمُ لَا تَدْرَنُهُ لِهُمْ لَا لَهُ الْنَظْلُمُ الْأَلِي الْنَظْلُمُ الْأَلِي الْنَظْلُمُ الْأَلِي الْنَظْلُمُ الْأَلِي الْنَظْلُمُ الْأَلِي الْنَظْلُمُ الْأَلِي الْنَظْلُمُ اللَّهِ الْنَظْلُمُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللّ

מלפני אַני יְהוֹה: אַלְגִּוּ וֹנִלְבְוֹשֶׁע עַנְּבָּאָׁ עַנְיַנִאָּ בורוֹשָׁב בּיבוֹב וֹמֹמֹאָנוֹיִ וֹמֹנֹאַנוֹיִ تظائمه خطيلها لا XY_UZTWID XWT י אָּגְחִוּ אָּמָבְוַבְעַבַּבַ עַבַּבְ זַבְהַבָּם וּבַב בַּנִעַבַ עַבַּבְ זַבְהַבוּן אָמָר אַלהָם לְדרֹמִיבֶּם בְּלַ־

ממנו מכבע־זֶרַת: הַמָּאַ נְּפָּׁהָ אַּנְ אָנָהְ אָּהָבּי עַבָּאַ ער אַשָּׁר יִטְּהָר וְהַנְּעָ בָּבֶלְ + צְּרְוּעַ אֵּוּ זְּבְ בַּפֵּוְדְשִׁים לָאִ יאַכְּלְ סִוּיר אִוּ דָאִיב בְּקוּדְשִׁיָּא לָאִ אַנְהַ אָנְהַ מֹזְּנַת אַנַוֹן וֹנַיגּא וּבֹר וּבֹר מִזָּוֹהֹא בֹּאַנַוֹוְוֹנִיגּא

אָלָא גַוֹ: בינבמו באוון מלבמון לבמו וֹמְבֹאֹכ וֹלַא וֹבֹלוּן וֹנוּ מִּלֹא はんごうごと אָּגְאַבְּעָן וֹאָגְבּלָוִו מִבָּוּגְ מִם אַבַּוּוְ וֹמִם בּׁנִוּנִי.

מו שבתו אלא גל: הֿכוָנוֹ וֹנְאַנוֹגֹּג אָלָאָא נַנוּאַ וֹמְבֹאָכ בוֹבם וֹנֹ וּסֹאַנְדֹטִנִיצִ אַמַר לְעוּן לְגַבוּכוּן בָּל

בטפוט מגיע מכבע זוגא: בְּבֶל מְמֵי נַפִּשָּׁא אוֹ הכול עד דידבי ודיקדב

> :gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

name: I am the LORD. and that they profane not My holy Israel, which they hallow unto Me, the holy things of the children of that they separate themselves from Speak unto Aaron and to his sons,

Ме: І ат the Lояр. that soul shall be cut off from before having his uncleanness upon him, of Israel hallow unto the LORD, the holy things, which the children generations, that approacheth unto all your seed throughout your Say unto them: Whosoever he be of

seed goeth out; or from whomsoever the flow of any one that is unclean by the dead; he be clean. And whoso toucheth shall not eat of the holy things, until Aaron is a leper, or hath an issue, he What man soever of the seed of

עבודמו ממוללת להפקל: נמ"ל (שם י.): ולא יחלל את מקדשי. ואל המזבח. המילון. ושניהם הולרכו להכמג, ומפורש

כל בני ישראל. לסוסיר בית דין על סכסנים (שם יב.). (24) וידבר משה. המנוה הואת: אל אהרן וגר ואל אם כן מה מלמוד לומר יקרב, משיכשר להקרב, שאין חייבין

ודרשמו: אשר הם מקדישים לי. לרצומ קדשי כסניס . אשר הם מקדישים לי ולא יחללו את שם קדשי, סרס המקרא סקדשים בימי מומאמן. דבר אחר וינורו מקדשי בני ישראל, מַפַֿמַבַי (ימוקפֿל יד, ו), נְוֹרוּ פְֿמוֹר (ישעיה ה, ד), יפרשו מן (s) וינורו. אין נוירה אלא פרישה, וכן הוא אומר וַיְּנְוֵר כרימוח צמומאה כהנים למה, כבר נדרשו במם' שבועות (l.)

בכל קדש לא מגע, (ויקרא יב, ד) אוסרס לאוכל, ולמדום מלינו שנאמרס אוסרם אכילם קדשים בעומאס בלשון נגיעס, (3) כל איש אשר יקרב. אין קריצה זו אלה הכילה, וכן acal:

חמת לכלל, וחמת לפרט וכוי: ושמאחו עליו. וטומחת עליו משוס מומאס, אלא אם כן קרבו ממיריו, ואם מאמר שלש סאכילס, וכן נדרש במ"כ (פרשמא ד, 1), וכי יש נוגע מייב, שאם עבד, כרימום זו אלל זו, ואם על הנגיעה חייב לא הולרך למייבו על על הנגיעה, שהרי נאמר כרת על האכילה בצו את אהרן שתי (33) אך אל הפרכח. לסוות שבע סומות שעל ספרכת: רצומינו (ובמיס לג:) מגוירס שוס. ומי מפשר לומר שמייב

יכול מלד זה ללד זה, יכרם ממקומו וימיישב במקום אחר,

האקט שיש לו מהרה במבילה (זבחים מג:): - ונכרתה וגרי.

אמס למד, במי שטומאמו פורחם ממנו סכחוב מדבר, ווסו

ובמסור שאכל אם הממא הכמוב מדבר, על כראך ממשמעו

האדם עליו. יכול בבשר הכמוב מדבר ומומאמו של בשר עליו,

(+) בכל טמא נפש. למי שנעמל למל: מלמוד לומר אני הי, בכל מקום אני:

- ¡מְמָאַבְוָ לְכִּבְ מִּמְאָנִי: אַהָּבׁר יִמְּבָאַרְלָוּ אַנִּ בֹּאַבְם אַהָּבּר בַוֹטִאַב בַינִר אַנְ בַאַּנָהָא אָרַאִּישׁ אַשָּׁר יִנְּתּ בְּבָּלְ־שֶׁבֶּץ
- בָּ אָם_בַבַוֹאַ בַּמָּבו בַּמָּנִם: הְעָרֵב וְלְאִ יאַכַל מִן הַפֶּדְשִׁים עַּר רַמִּשְׁאִ וְלָאִ יִיכוֹל מִן
- מִן־תַקֶּדְשִׁים בָּי לַחָמִוֹ הָוּא: ﴿ نِجْمُ لَيُهُمُ مُ لَمُثَلًا لَمُلَالًا بَمُحْرًا
- לְמְּמְאָרַ בְּהָר אֲנָר יְהַוְּה: 8 ţĊţr rợrện ₹X
- אָלָּגְיִ נְּעַנְעַ מִּלַבַּאָם: עַּלְיוֹ הַשָּׁא וּמֶתוּ בִוֹ בָּי יְחַלְּלֻתוּ لْمُمُلُدُ هُلِـ مُمُمَّلُ فِي لَرِهِ ـ نَمُهُ، إِنَهُدُا يُن مُهْدَن مُنفِدٍ لَرَهِ
- קבון וְשְּׁבְיִר לֹאִ-יָאָכַל לְּדָשׁ: י וֹכֹּלְ זֹנִ לְאָרַלְ לַּנִּתְ עַוָּהָּׁד
- יאַכְלוּ בְלַחָהָוּ: הוא נאכל בו ויליד ביתו הם פקפיה הוא ניכול ביה וילידי أحتا جد نظير بؤس طبيا جوفة اجما يجدد بجدر بعق جبيا

- בְּיִסְמְאָב בִיה לְכִל סְאִנְבְתִיה: או יבר דוקרב בכל רחשא
- طيلهزي لأخترا لأفني خهتيد ² בפְּׁהְ אֵּהֶהְׁר שׁנִּתּ בְּנִ וֹמְלֵאִנִי מַּר. אֵּנָהְ בִּנְעִׁנִר בּנִעִּ נִנְהֵי מְסָאַר
- לַחָמֶיה הוּא: כן ייכול מן קודשוא אַרי וכמוגל שְמִשְׁא ווֹשָׁבּי וּבְתַּר
- לְאָסְתַאָּבְאַ בַּה אֲנָא וֹן: יאַכֿע וֹבֹילָא יטַבֿירָא לָא ייכוָע
- بركة بهديا: ביה אַרֵי יחַלינִיה אַנָא יִי וֹפֿבּׁלְוּן עֵּלְוְהָי הוֹבָא וִימוּתוּן
- ייכול קודשא: שוִטַּבָא בַּבְּעַוֹלָא וֹאָנִירָא לָא וֹכֹב טִילוֹנִי לָא הַכּוָל לוּדִשְּׁא
- בימיה אַנוּן יַיְבְּלוּן בְּלַחָמִיה:

- whatsoever uncleanness he hath; he may take uncleanness, made unclean, or a man of whom swarming thing, whereby he may be or whosoever toucheth any
- unless he bathe his flesh in water. shall not eat of the holy things, shall be unclean until the even, and the soul that toucheth any such
- of the holy things, because it is his be clean; and afferward he may eat And when the sun is down, he shall
- himself therewith: I am the LORD. of beasts, he shall not eat to defile That which dieth of itself, or is torn
- Lояр who sanctify them. therein, if they profane it: I am the lest they bear sin for it, and die They shall therefore keep My charge,
- the holy thing. or a hired servant, shall not eat of the holy thing; a tenant of a priest, There shall no acommon man eat of
- house, they may eat of his bread. of it; and such as are born in his purchase of his money, he may ear But if a priest buy any soul, the

- שומאחו. לרבות נוגע בוב, וובס, נדס, ויולדת: (מ"כ פרק ד, ד), בכעדשה (מגיגה יה. מ"כ): או באדם. ומחו בו. למדנו שהיה מיתה בידי שמים (מנהדרין פג.): (2) בכל שרץ אשר ישמא לו. זשיעור סראוי לעמא (9) ושמרו את משמרתי. מלאכול מרומס בעומאת סגוף:
- (ש) נפש אשר הגע בו. באחד מן הממאים הללו:
- ילא נבלם עוף ממא שאין במינו ערפה: לאכול בקדשים, ולריך לומר וערפה, מי שיש במינו ערפה, מומקם מגע ומשל, ללק מומלת לכילה בבית הבליעה, לפור (8) נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה. לענין (II) וכהן כי יקנה נפש. ענד כנעני שקנוי לגופו: כל הקדשים:
- לאדוניו לאכול במרוממו (יבמות ע.): במרומס, שמומר לאכלס בסערב סשמש: מן הקדשים ולא קנין שנים שיולא בשש, בא הכמוב ולמדך כאן, שאין גופו קניי (ד) ואחר יאכל מן הקדשים. נדרש ביצמום (עד:) מושב, וס נרלע שסום קנוילו עד סיובל, ומיוסו שכיר, וס קנוי ושכיכו, לפיכך מושב זה נקוד פמח, לפי שהוא דבוק, ואיזהו דבר בס (שם פג:): תושב כהן ושכיר. מושבו של כסן במת: אשר ישמא לו. כשיעורולמתל, ווסוכוית: לכל (10) לא יאכל קדש. בתרומה הכתוב מדבר, שכל הענין
- ממקרא אחר כל מסור בבימך וגו' בספרי (קרח יו): מן סמקכם סוס, שפף סים קנין כספו (כמוצום נו:), ועוד למד סטומאס סוסיר כאן, שאס אכל נצלם עוף עסור שאין לס ויליד ביחו. אלו צני השפחום, ואשם כהן אוכלם בסרומה

ロジ(へ: הוא בּהְרוּמָת הַפֵּדְשָׁים לָא חִילוֹנַי וּבְּע כִּנְוֹ כֹּי עַבְיֹנִי לְאָּיִהְ זְוֹר וּבִע כֹּנִין אָבוּ עַבִּי לְוֹבִר

בו: אַבֿיִהְ שַּאָבֹיְ וֹבֹּלְ-זִיֹר לְאָ-יִאָבֹלְ מִנְטַׁמֹא בַּאַבִּיִּטֹאָ שִּׁיִכִּוּלְ וֹבֹּלְ אָּגְבּׁנְע אָבְוָעָׁ כֹּלְּמִנְיְנִי עִבְּּנִע אַבְוּעַ בַּבֹּנִע װּ װְּרְרִּשְּׁה וְזֶּרַעַ צֵּין לְהַ וְשְׁבֶּה וּמְתַּרְבָא וּבַר לֵית לַה וּתְתוּב וּבַת־כֹּבוֹן כָּי תַּדְּיָנֶת אַלְמָּנָת וּבַת כָּהִין אֲבִי תָּבִי אַרְמָלָא

ىركىتى: إنواء הַמְּשִׁיחוּ שְּלְיוּ וְנְתָן לַכַּהַן וְיִיִּסִיף חוּמְשִׁיה שָּלְוֹהִי וְיִמִּין לי וְאֶׁיִשׁ בְּיִייִאְכָּלְ בְּׁבְּשׁׁ בִּשְׁלֵּגְיִ וּנְבִר אָבִי יִכִּיִלְ מִוּדְשָׁא בְּשִּׁלְנִּ

نَشِلَكُمْ كُلُّ كُمُّكِ لَلَّهُ اللَّهُ لَا يُنْظِلُهُمْ ثَلَّ لِللَّهُ لَا يُنْظِلُهِمْ لَكُلُم ذَنْ י וֹבַאָּ וֹעַבְּׁבֶנְ אָּעַ בַּוֹבְאָוּ בַּדֹנָ וֹלָאִ וֹעַבְּוּוֹ זִעַ בַּוּבְאָּ צַּבְדָנָ,

יְהוָה מְקַדְּשֶׁם: (פּ) בּאַכֹּלִם אָטַ בַּוֹגְהָנִים כֹּּג אָנָג וַטְנְבָּגוֹ בַּמָגַכְלְטַנְוֹ בַּסְנָאָרָא XTŪ لماته

אַל־מּשָׁה לֵאמִר:

<u>ڄڻڙ</u>٣: ַלְבְּוִלְּם אֻּמֶּב_ַ לַבְּרִיבוּ לַיִּדְנָּה בּוֹבְבָּנְהְ לְבְּלְרָבִוֹבְוֹבְינִם וּלְבָּלְהְ בּוּנְבְּנְהְינִ לְבָּלְ וֹבְוֹבִינְוֹ וּלְבָּלְ אַנשׁ אַנשׁ מְבָּוּת וֹשְּׁבַאָּלְ וּמִוֹן לְבוּוֹן וּבָּר וּבָר מִבּוּת וֹשְּׂרָאֵל خَرِ خَتْرَ نَشِلَهُمْ لَهُمَلِ لَنُ هَٰكِيْنُ لَا نَمْتَ خَرِ خُتْرَ نَشِلُهُمْ لَتَنْمَلَ בּבֶּר אֶבְאַבַוֹיוָן וֹאָבְבַּלָּוּו וֹאָבְ

> לידְשַׁיָּא לָא שִׁיכוּל: 下が ±%ĠĹ⋒เ⊔

> טילוני לא ייכול ביה:

לְכְּנִילְא יָת מִיּדְשָׁא:

※はれ いられい ختثنا

וּמַבַּיל וְיָ עִם מִמָּה לְמֵימַר:

נוֹבְטַׁבְוּן בַּיִלְנִבְרוּן בַּנִם יִי בּוֹמֶבְאָכְ אַמֶּב וֹלֵבִיר וּמוֹ מּוּנִבּוֹא בּוֹמֶבֹאָכְ בּוּלִבוּרִ מבוג מם אַבורן ומם בנוהי

> the holy things. eat of that which is set apart from unto a common man, she shall not And if a priest's daughter be married

> common man father's bread; but there shall no as in her youth, she may eat of her is returned unto her father's house, or divorced, and have no child, and But if a priest's daughter be a widow,

give unto the priest the holy thing. fifth part thereof unto it, and shall through error, then he shall put the And if a man eat of the holy thing

which they set apart unto the LORD; things of the children of Israel, And they shall not profane the holy

the LORD who sanctify them. they eat their holy things; for I am iniquity that bringeth guilt, when and so cause them to bear the

:Saring: And the LORD spoke unto Moses,

burnt-offering; brought unto the LORD for a free-will-offerings, which are vows, or any of their offering, whether it be any of their strangers in Israel, that bringeth his be of the house of Israel, or of the and say unto them: Whosoever he and unto all the children of Israel, Speak unto Aaron, and to his sons,

81

Δī

Þι

71

(15) ולא יחללו וגרי. לסמכילם לזרים:

(18) נדריהם. סריעלי: נדבותם. סריזו (מגילס ת.): דבר סרמוי לסיום קדם, שמינו פורע לו מעום, מלח פירום של (דבריס לד, ו), סוח קבר הם עלמו, כך נדרש במפרי (נשח לב): מֹמוֹ (במדבר ו, יג), סום יבים פֿם עלמו, וכן וַיִּקְבֹּר מֹמו צַנַּים בַמורה שמדברים בחדם עלמו, וכן בִּיוֹם מָלֹחֹם יִמֵי נְזְרוֹ יַבִּיחֹ לא בא אלא להיכיא אם האינן שמותר בתרומה, ורום אמרתי והשיאו אוחם. זה אחד מגיאתים שהיה רבי ישמעאל דורש ואונקלום שמרגם בְּמֵיבְּלְסוֹן בְּמוֹמַבְאָ שלא לצורך מרגמו כן: . אם קדשיסס, שסובדלו לשס מרומס וקדשו, ונאמרו עליסס שלת עלמס ימענו עון באכלס

(בו) לאיש זר. ללוי וישראל:

לך, ולה הנינות (שם מת:): כל זמן שסורע קייס (יצמות פו.): וכל זר לא יאכל בו. ממנו: ושבה. סא אס יש לס זרע ממנו, אפורס במרומס (13) אלמנה וגרושה. מן סמים סור: וזרע אין לה. (16) והשיאו אוחם.

מולין, וסן נעשין מרומס (פסמיס לב.): (14) כי יאכל קדש. מרומס: ונחן לכהן את הקדש.

בּבּשְׁבְים וּבְּעִיּים: י לְבַׁגִּלְכִים שַׁמָּנִם זַּבְּב בַּבַּבֶּב לְבַגַּלִג אַכַנוּ הָּלַנִם בַּבַּ

בֿעוָבוֹא בֿאֹמַבוֹא יבֹמֹזּוֹא:

בי־לא לְרַצִּין יִהְיָה לְבֶם: °° בָּלְ אֵּמֶּבְ בַּּוֹ מִוּם לָאִ טַלֵּבְׁיִרוּ כַּלְ בַּיִּהְ מִוּמֹא לָא טַלַבַּוּוּ

هُد، ﴿ لَمْ ذِدَةً لَهُ نُتِ، ذِحِياً :

לְבַׁגִּוּן בְּלַ מִּוּם לָאִ וֹעַוֹּעַ בַּוֹי: פֿפֿער אָן כֿאָאַן טַמָּים וֹבַיִּנִי ™ كِنْدَزْدَ كِوَوْئِةٍ ثِيْدَ ثِيْدَ كِٰذِبَائِد נֹאָנְהָ בֹּנְינֹלִנֹנִר זֹבִעַ הָּלָמִנִם

מום לא יָהו ביה: בה לה הלים יהי לרעוא פל לבוא או לובליא לטוב, או طيلهنع كُلُو لَرْ خُوْلُهُمْ וֹלַבוּנֶ נֹכִסַנַי

ناباً ۲۰۲۲ حَمُ يَكِ إِنَّا يُعَمِّنُ خِيدِيْنِ لِمُهُنِّ WLIF

מֹבְבְּטְא בוֹבִם גֹנֹי: נקורבנא לא ההנון מנהון על לא טֿפֿברון אַבָּון פֿבֿם וֹנֹ או נקלן או פּרְבָּן אוֹ הַנְיָּוֹן הוג או שביר או פסיק

مَعْشِد عُمُا الْأِيْدِد كِمُ يُرِيْدِ: ⁶² וְשִׁנִר נְשֵּׁה שְׁרָוּעַ וְקְלָּוּט נְדְבָּה (חֹוֹר

וְטַׁוָר וְחַסִּיר

ווַאַאַבוּי: עַקריבו לְיהֹוְהָ וְבְאַרְצְּכֶם לְאִ וְהִנִּיִר לְאִ הְקְּרָבוּן בָּוֹם יִי ⁺⁻ וְמְעָּוּרְ וְבְּחָוּתְ וְנְתָּוּתְ וְבְּתְּוּת לְאֵ וְדִּמְרִים וְדִרְסִים וְדִשְׁלִיף

> לא יהרגי: לבבקא פעבריר יהיה ילנדרא

וּבֹאֲבֹהֹכוִן לְאִ עַהְבָּבוּן:

beeves, of the sheep, or of the goats. offer a male without blemish, of the that ye may be accepted, ye shall

acceptable for you. shall ye not bring; for it shall not be But whatsoever hath a blemish, that

07

61

blemish therein. be accepted; there shall be no or of the flock, it shall be perfect to or for a freewill-offering, of the herd fulfilment of a vow clearly uttered, ni arod sht otnu sgnirstto-sossq to And whosoever bringeth a sacrifice

LORD. of them upon the altar unto the LORD, nor make an offering by fire ye shall not offer these unto the having a wen, or scabbed, or scurvy, Blind, or broken, or maimed, or

shall not be accepted. freewill-offering; but for a vow it mayest thou offer for a any thing too long or too short, that Either a bullock or a lamb that hath

shall ye do thus in your land. not offer unto the LORD; neither or crushed, or torn, or cut, ye shall That which hath its stones bruised,

(וג) לפלא נדר. להפרים נדינורו: חמים זכר בבקר בכשבים ובעזים. אבל בעולם סעוף אומר זס סקדש סמובה (מ"כ פרק ז, ו): (פו) לרצונכם. הביאו דבר הראוי לרצות אתכם לפני, פרקומיו קלוטות: גדבה תעשה אחו. לבדק הבית:

giaca adacal: ועל שמיע מן, ועל זריק מדמן (ממור סו:): ואשה לא חחנו. מה.): לא הקריבו. שלש פעמיס, לסוסיר על סקדשמן, כט), שלחוזה בו עד יום מיחה, שלין לה רפואה (בכורות מווימ, וכן ילפת ולצון ילפת כמו וַיִּלְפֹּת שִׁמְשׁוֹן (שופעים מו, או נפגמה (שם למ.): יבלה. ורוא"ה בלע"ו: גרב. מין של עין שנפרק או שנפגס (צכוכות לת.), וכן שפתו שנפרקס בו מוס של עורמ: או שבור. לא יסיס: חדוץ. רים שמלויים בהן, אבל נמונים הם במוך הכים, והכים לא נמלש: (22) עודת. שם דבר של מוס, עורון בלשון נקבס, שלא יהא (בכורות לע:): נחוק. חלושין ביד עד שנפסקו חומים

(33) שרוע. אבר גדול מחבירו (בכורוח מ.): וקלוש. סגוף נוסגם בין בארן בין בחולם לארן (קידושין לו:): על ספרום אלה בתרך, שהרי פרום חובת הגוף הוה, וכל חובת

בקרלכס, לרבות כל אשר בארלכס, שאי אפשר לומר לא נלמוו דבר זה לקרק שום בהמה וחיה ואפילו ממאה, לכך נאמר בּלוִמיוכן לוס מענוסס (מבע פ:): ובארצכם לא חעשו וְדְרְמִים, כמו שַבַּיִמ שַנְּדוֹל רְמִימִים (עמוס ו, ימ), בְּקִיעוֹמ וְדְמֶרִים, וּס לשונו בארמים, לשון כמישה: וכחות. מרגומו וכרות. כרומין בכלי ועודן בכים: ומעוך. מרגומו מעוך. ביליו מעוכין ביד: כחוח. כמושים יומר ממעוך אין לריך ממים וזכרום, ואינו נפסל במוס, אלא במסרוך אבר: (24) ומיצוך וכחוח ונחוק וכרוח. בבילים או בגיד: שיסא לכס לרצון, אפיישמנ"ע בלע"ו. ואיזסו סראוי לרצון: ולגדר. למובח: לא ירצה. איזס הקדש בא לרצוח, סוי

﴿ رُفِ اللَّهِ ﴿ وَ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّه מְשְׁשִׁישׁים בְּעִים בְּעִם לְאִינֶרְאֵי אָרֵוּ עִיבִּילִיעוֹ בּּעִוּן מִימִא ج كِيْتُ هُكِيتِيجُه مُحَدِيبٌكُم خِيدٍ بُن طِيلِهَا هُجُيتِجِيا مُحْدٍ هُجَياً וּמִהַ בּּוֹ בַּבְר לַאַ עַלַבוֹנִה אָטַ וּמִהַ בּר הַמָּמִוֹ לָאַ עַלַבוּנוֹ

לְמָרְבָּן אִשֶּׁה לַיהֹנֶה: ימיִים הַשְּׁמִינִי נְהָּלְאָה יֵרְצֶּה ⁷² וְהָנֶה שְׁבְעָת יָמִים תַּחַת אָמֶּוֹ שָּׁוֹר אַוֹ־בֶשֶׁב אִוֹ־עֵוֹ בֵּי יִנְלֵּד

יקשְׁהַשְׁיִּה בְּיִוֹם אֶחֶר: ⁸² וְשִׁוָר אִּוַ־שָׂר אָנַוּ וְאָנַ בְּנִוּ לָאִ וְתִּוֹבִקא אִּוּ שִׂיִםא לַה וְלְבְּרַה

לְבֹּגִנֹכֵם שֹּוֹבֶּשׁנִי: לֵּי וֹבֶּי. יִנִּלְּבְׁיוּ זְבַּעַרְ מִּיְדְרֵע לַיִּרְנְוֹע נַאֲּבֵי, יִנְּכְּסִוּן נִכְּסַי מִנְדְּהָא

ממנ מַר בַּבר אַני ירוֹר:

" וֹלְא שִׁעַלְּלְנְ אֵשְ הֵּסֵם צֹוֹבְהְ, וֹלְא עַטִּלְנוּ זִי הְּמָא בּצוּבַה. <u>אַנ</u>ֹּג יִבוֹנִב: בּ יְאָבוֹשׁבְ בִבּוֹיָג וֹהָאָב בּבּי

(32) ומיד בן נכר. נכרי שסבים קרבן ביד כסן לסקריבו (29) לרצוכם חזבחו. ממלמ זביממכס סוסרו שמסל לרצון יְרוָה מְקַדִּשְׁכֶּם:

خدبا ځ۶ ځدۀڼ۶ ۱دبا ځحبا:

בַּתַר אַמֵּיה וּמִיוֹטָא הָמִינָאָר וטובור ויהו שבעא יומין שור או אַמַר או עו אַרַי

וּמַבַּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

עוּבְבָּנֹא פֿבַם װֵּ:

לא טַבְּסוּן בְּיוֹמָא חַד:

שבם גל לַבֹּהֹנֹא לַכִּוּן שֹבַּסוּן:

עַשְׁאָרוּן מִנְיה עַעַ צַּפְּרָא אָנָא יי בּיּוִֹם עַעִיּאָ יֹאֹכְיַלְ לְאַ-עוֹעַיִרוּ בּּיִוֹמָאַ עַעִּיּאַ יִעְאָבּיִלְ לָאַ

אָלָא :ַ: וניטרון פּמוּדי וָתַעְּבָּדוּו יָהָדוֹן

أَبْظُكَ مِنْ فِ خُنْدِكَ خُدًّا نَمُلُكُمْ كَدًّا لَمُنْظَلَمَ خُدِرَ خُدًا نَمُلُكُمْ كَذَهُ

accepted for you. a blemish in them; they shall not be their corruption is in them, there is your God of any of these, because To beard and 1 ye offer the bread of Neither from the hand of a

And the LORD spoke unto Moses,

made by fire unto the LORD. it may be accepted for an offering from the eighth day and thenceforth be seven days under the dam; but goat, is brought forth, then it shall When a bullock, or a sheep, or a

one day. shall not kill it and its young both in And whether it be cow or ewe, ye

accepted. shall sacrifice it that ye may be thanksgiving unto the LORD, ye And when ye sacrifice a sacrifice of

morning: I am the LORD. shall leave none of it until the On the same day it shall be eaten; ye

тре Гокр. commandments, and do them: I am And ye shall keep My

31

30

67

87

Lτ

97

57

Lовр who hallow you, the children of Israel: I am the name; but I will be hallowed among And ye shall not profane My holy

(פסוק ימ) איש איש, לרבות את הנכרים שנודרים נדרים לא מקריבוה, אבל ממימה מקבלו מהם, לכך נאמר למעלה נוסגת בבמס שבשדות, (תמורס ז.) אבל על המזבת שבמשכן לשמיס. לא חקריבו. לו בעל מוס, ואף על פי שלא נאסרו לכס, ומסו הרנון:

(קב) בי יולד. פרט ליולה דופן (שם למ:): ירצו לכם. לכפר עליכס:

(0124 02.): פרקם, ממולין עמ:): אחו ואח בנו. מף בנוו מומו במשמע או סבת, ואינו נוסג בוכרים, ומותר לשחוע האב וסבן (מ"כ (82) אחו ואח בנו. נוסג לנקלס, שלפור לשמוע סלס וסלן

במינין: (ויקרא ז, מו): אני הי. דע מי גור על הדבר ואל יקל ַ לקבוע לה זמן אֿכילה, כבר כמיב ובְּשַׁר זֶבַּח מּוֹדַת שְׁלָמֶיו וגוי יאכל. לא בא להוהיר אלא שמהא שמיעה על מנת כן, שאם ליום אחד, שחסא וביחמן על מנם לאכלן בומנן: ביום ההוא ונדבות כישראל (תולין יג:): משחחם. הבולהון: לא ואף על פי שפרע בנאכלים לשני ימים, חור ופרע בנאכלין לדעמכס, מכאן לממעפק שפפול בשחימת קדשים (חולין יג.), בו מחשבת פסול לא יהא לכם לרלון. דבר אחר לרלונכם, על מנם כן, אל משמועוסו על מנם לאכלו לממר, שאס ממשבו בעלי מומים לקרבן בני נח אלא אם כן מחוסרי אבר, ואח (90) ביום ההוא יאכל. לא בא להוסיר אל שחסא שחימם

וה המעשה: (IE) ושמרחם. זו סמשנס (מ"כ פרק ט, ג): ועשיחם.

יָהוֶה: (פּ) خِلْدُلِا خُصُّ جُهُجِيلُات هُلَاء لِيُوَجُدُنِهِ خُمُنِيرَ خُصِلًا خُهُجُلِا עמועיא אָרְכָם מַאָּבֶץ מִצְּבוֹים דְּאַפּיק

Egypt, to be your God: I am the that brought you out of the land of

ردس וַיְדַבֶּר יְהַוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

And the LORD spoke unto Moses,

Speak unto the children of Israel,

בום מוצַּבו: הַקְּרְאָנִ אַטְם מִקְּרָאָנִ קַּבְישׁ אֵכֶּוֹ יִתְּהֹוֹ מִינְיִי אַנָם מִקְרָאָנִ קַבְּישׁ אֵכֵּוֹ אַנּּוּן הם מוֹעַרי: שְּׁבְּעְם מוּמַבֵּי יְהוֹנְה אֲשָׁר לְהוֹן מוּעַבִּיִּא בַיִּי בְּהִעְּרָעוּן يَةٍ ١ هُمِ خُرُدُ نَشِلَهُم لَهُمَالُ فَا مَرْدِم مَا خُدْدَ نَشِلَهُم لَانَامَال

Six days shall work be done; but on even these are My appointed proclaim to be holy convocations, seasons of the LORD, which ye shall and say unto them: The appointed

מושְׁבְתֵּיכֶם: (פּ) תְּעְשָׁי שַּבְּתְ הָוֹאַ לֵיחוֶֹה בְּכִל מִלְהָאַבְּיִהְהִ בֹּלְ מִלְאַבָּע לָאִ נבונום עַמִּּבוֹלִג מַבַּּע מַבָּעוּן

לכל מועלניכון: עמברון שַבְּקָא היא בָרָם יִי מְמְרֵת בַּרִישׁ בְּלְ מְבִירָא לָא ולונלא מולוגאים מולא מוליא שַׁשָּׁמִּע וֹמִיםַ שַּׁמְּשָּׁר מָלַאִּכְּעַ שִּׁמַּא יוֹמִין מִּהְעָּבִיד עַבִּידְהָא

dwellings. sabbath unto the LORD in all your shall do no manner of work; it is a solemn rest, a holy convocation; ye the seventh day is a sabbath of

אַמֶּבַשְׁלֵבְאָנִ אָטָם בּמִנּגַּבֶּם: אַכֶּר מוֹצְבֵּי יְהְנְה מִקְרָאֵי קְּדָשׁ

جَنَٰذِيدِيدِ! אבון מועדיא דיי

appointed season. which ye shall proclaim in their the LORD, even holy convocations, These are the appointed seasons of

الأبابا: كِيَايُتِ قِيا بَعِدَا فِمِا هُمِيًا خِيَانِهِ قِيا هُمُهُنِهِ בּנוֹבָה בַנגאָהָוּן בָּאַנְבָּלֹנִי הַמָּנִוּ

בּוֹבְשֹׁאַ בַּבְּמֹאַנִי בַּאַנְבַמַּנוּ

dusk, is the LORD's passover. fourteenth day of the month at

In the first month, on the

9

IIIXX

εε

מַצִּוֹת תַאָּכֶלוּ: חַג הַמַּצְּיִת לַיהְוָה שִׁבְעָת יָמִים הַבְּיוֹ חַנְּא דְפַשִּירִיָּא בַּרָם יִיָּ نجَبَيَثِهُٰۤ لا لِإِشِّلَ الْأَصْ كِرَاٰتِكُ لِا يَأْبُلُ

מְבֹּהֹא וִמִוֹ פַּמִּוֹבָא שַּׁיַבְּעוֹ: ובַווַמִישָׁהַ עַשְׁרָא יוֹמָא לִיַרָּחָא

shall eat unleavened bread. bread unto the LORD; seven days ye month is the feast of unleavened And on the fifteenth day of the same

לא תַעַּשְׁנִי ּיְהְיֵה לְבֶּה בְּלְ־מְלֶאְבֶת עֲבֹּדֶה יְהִי לְכִּוֹן כְּלְ עֲבִידִּת פּוּלְתוֹן בֿיּוֹם בוֹראַמָּוֹן מֹלֵבֹא לַבְמָ בּיִנְמָא לַבְמָאַׁי מָמָבֹת לַבִּיִּמ

of servile work. convocation; ye shall do no manner In the first day ye shall have a holy

מכנ: (33) המוציא אחכם. על מנת כן: אני ה׳. נאמן לשלס (5) בין הערבים. משש שעות ולמעלה: פסח לה׳. ַ עַּלְכַּשְׁ וִדוּ, (בַנִּישְׁלְ דִי יִּם) מַנְיַלְ וּלְשָׁ מַנְיַלְ יִבְיִתּ לְבַוּיִ לְבַ וִדוּ,: שלא מסרו עלמן על מנס סנס שנאמר וָהַן לָא יָדִישַ לֶהֶבָוֹ לְןּדְ (4) אלה מועדי הי. למעלה מדבר בְּעָבוּר שָׁנָס וכאן מדבר מנס הנס, אין עושין לו נס, שכן מלינו בסנניה מישאל ועוריה - המקיים אם המועדום, מעלין עליו כאלו קיים אם השבחום: מוסר עלמו ימסור עלמו על מנח למוח, שכל המוסר עלמו על המחלל אם המועדות, מעלין עליו כאילו חלל אם השבחוח, וכל שמה יכול בימיד, מלמוד לומר במוך בני ישראל, וכשסוא (3) ששה ימים. מס ענין שבם אלל מועדות, ללמדך שכל ולא מחללו, מה חלמוד לומר ונקדשמי, מסור עלמך וקדש שנעקרו ממקומה לעלום לרגל ועדיין לא הגיעו לירושלים: (בצ) ולא תחללו. לעבור על דְּבֶּרִי מְוִירִין. ממשמעשנאמר שיסיו ישראל מלומדין בסס, שמעבריס אם סשנס על גליום

שלובט לרבן ששמו פסמ: בקדום המדם:

(2) דבר אל בני ישראל וגוי מועדי הי. עשק מועדות

קָבְתְּ בְּלְ־מְלָאָבֶתְ עֲבֹּדֶת לָאָ إنظرجوا هياد حربيد فجيد

פולחן לא תעברון: ぶけいしょ

ימַבְּיל יְיָ עִם מִשֶּׁה לְמֵימַר:

of servile work. convocation; ye shall do no manner the seventh day is a holy by fire unto the LORD seven days; in sham gariffering an offering made

['@] [יִדַבֶּר יִהוָה אָל־מֹשֶה לֵאמִר:

באָהָנע לַבּגוֹבֶכֶם אָּלְעַנַכְעַוֹּנִי אָנַעַ לַּגִּינְעַ נִנִיבָּאָנֶם אָנַ הָּמֶנ אַמָּר אַנִי וְעָוֹ לַכָּם וּלַגּּבַעָּם · אַלהָם בִּי־קִּבָאוּ אָל־הַאָּרֶץ يَتِد عُدِ خُدُرُ نَهُلَعُدِ لَعُمَلَكُ

زىنى ززۇچى تارا ئاخىقى يېتىرا:

בליקה בַשְּמוֹ אָשֶה לַיהנָה בֵיהַ

נגּמִּגטָם בֹּגוָם בֿלוַפֿב אָע_

كِلْمِرْكُم يُفِيُّكُم يَامِينُ لِيَهْدُنِ يُرْبُونِ لِيَعْدُنِ لِيَعْدُنِ لِيُعْدُنِي لِيُعْدُنِي ل

וְבִוּלָנִב אָטַ בִּמָּמָב לִפָּדָנִ יְבוֹנָב

לַּעְּלְוֹי לַיּהוְּוֹי:

تحتا:

הַצְּרְכוֹן לְנָת בְּהַנָּא: הַצְּרַה וְתַיְתוֹן יָה עֹוֹמֶר בַּיֹשׁ בּאָנְא יָהֵיב לְכוֹן וְתִּחָצִרוּן יָת לַבוּוֹ אָבוּ מֹיהַלוּוֹ לַאַּבֹּהֹא מבוג מם לנו ואָלאָג וֹטוּמִר

יָרימְנֵיה בָּהָנָא: לַבְאָלֹא לַכְּוָן מִבְּעַב ,וְמָא מָבָא וובום זע מומבא צבם וז

<u>להֹלְטֹא בוֹבם וֹלִי</u>: עַמְמָר בְּבָּמְ שַׁמָּיִם בּּוֹשְמִינִי מִימִבֹא אָפּּר מָּלִים בּר מַנִיש וטאבעון בוום אַבמוטכון זט

广(2) לבהוא ווספור חמרא בלמות לונבלא פנם זו לאטפבלא ロバハロジ بظزلياتينك اعتانا

> :Saring: And the Lord spoke unto Moses

unto the priest. of the first-fruits of your harvest thereof, then ye shall bring the sheaf unto you, and shall reap the harvest come into the land which I give and say unto them: When ye are Speak unto the children of Israel,

priest shall wave it. on the morrow after the sabbath the the LORD, to be accepted for you; And he shall wave the sheaf before

a burnt-offering unto the LORD. without blemish of the first year for sheaf, ye shall offer a he-lamb And in the day when ye wave the

wine, the fourth part of a hin. drink-offering thereof shall be of LORD for a sweet savour; and the offering made by fire unto the fine flour mingled with oil, an de two tenth parts of an ephah of And the meal-offering thereof shall

לכס עבודה ולורך שיש חשרון כים בבעלה שלהן, כגון דבר ממשמ, שלשמ: מלאכת עבדה. הפילן מלקכום החשובום סוא שבוע של ימיס, שמיינ"א בלע"ז, וכן כל לשון שמונת, ששת, כבשים: שבעה ימים. כל מקוס שנחמר שבעת, שם דבר מלוס, מס מין פריס, בְּבַמְ מֹינִיס, ומֿס מין פריס ומיניס, בָבַמֹ וס אם וס (מנסום מע.): והקרבתם אשה לה׳. מכל פנחם, ולמה נאמרו כאן, לומר לך שאין המוספין מעכבין (8) והקרבחם אשה וגור. סס סמופפין סלמוריס נפרשה עלו.): עומר. עשיריה סליפס, כך סימס שמס, כמו וַנְמֹדוּ

(10) ראשיה קצירכם. שמהל הלשונה לקליר (מומות

אף מולו של מועד יהא אפור במלאכת עבודה וכוי:

סאבד, כך סבנמי ממורם כסנים (פרשמא יב, מ), דקמני יכול (dq dl.):

של פסח, שאם אחם אומר שבח בראשית אי אחם יודע איוסו לרלון לכס: ממחרת השבת. ממחרת יוס מוג הרחשון (מנחוח סב.): לרצוכם. אם חקריבו כמשפט זה יהיה ומבים לעלור רוחום רעום, מעלה ומוריד לעלור עללים רעים (11) והגיף. כל מנופה מוליך ומגיה מעלה ומוריד, מוליך בְּעמֶר (שמות מו, ית):

(בו) ועשיהם. כבש. מולה לעומר הוא בא:

כפולה, אין נסכיו כפולים (מנחות פע:): הימה: ונסכו יין רביעית ההין. אף על פי שמוממו (13) ומנחחו. מנחח נקכיו: שני עשרנים. כפולק

ជ[៉]្ שׁפֿע מּוּלְם לְגַנִינִיכְּם בֹּכִלְ בַּאֵּלְעַכִּוּן פֿגָם מָּלָם לְגַנִיכִּוּן עַבָּיאַכָּם אָעַ־קָרָבָן אֶלְתַיכֶּם הַיֶּיוֹם نْݣِيْلُو نْݣَارْدْ نْرْدْلْهُمْ كَيْهُ كَيْهُجُهُمْ يَجْجُهُمْ يَجْلُونُو يَخْلُونُو يَخْلُمُ يَقْ

: ئاڭ"، ڈى הקנופה שבע שביקות המילת הארמיקא שבע שביען שלקו 日口で、 次八日 CL.LO ('a') بهود كم خرفا بالألواء المولاد المرابعة

מּנְתָר חַדְשָׁר לַיהֹנֶה: שׁסְׁפְּרֵוּ חֲמִהָּתִם יִנְם וְהַלֵּבְבְמָם שַּׁמֵּנִן הַמָּהָוֹ נִמָּנוֹ וּהָקָּ מַּר מְמְּנִוֹנִית תַמְּבֹּע תַמְּבֹינִע מַר מִבְּתַר שְׁבוּעַהָּא שְׁבִיעֵיקָא

בכונים ליהוֶה: סַבְּע שַּׁבְּיִגְּנִי בַּמָּא שַּׁאַפּׁינִי קנופָר שֶׁתַּיִם אָבר שָׁבָּיאָנוּ מָמִוּשֶׁבֶּהֵיכֶ<u>ּ</u>ם

X₩ ביק־ניקֿק לַיהוֶה: עקה קיהוָה וּמִּנְחָמָם וָנִסְבֵּיהָם حُلِ خُكُد مُثَادِ لَمُركِّ مِ مُثَنَّ مَ نَالِهُ 81 כְּבְשָׁים חְמִימִם בְּנֵי שְׁנָה וּפַּר أنكر حُقَّات هَم لَوْ قَلَات هَجُمَلًا

היכלון עד כרן יומא הדין

מוום אוטואוכון זט מומבא וטמנון לכון מבתר יומא שבא

מֹנְטַלֵא שַבַעַּא פֿבַם גָּיִ:

וְעַאָּפֹּוֹן בַכּוּבון בָּבָם וֹנִ: ההשבונון סוליא וטונן שמוה אַבמוּטֹא שַבשׁוּן צָּבוּגֹּן שַבוּוּ ממותבניכון היתון להים

בולגיא שבום ול: itàë.בוָן טוּוַבּן בַּמִטַפֿבּע נעון אַלִטֹאַ צוֹבִם נֹוֹ וּמִּנְטַטַעוּן בר מובי הד ודקריו הביו אמבון הַלמון בני הוא נטור ייילובין מַל לַוֹמָא מָּבֹמָא

> generations in all your dwellings. is a statute for ever throughout your brought the offering of your God; it this selfsame day, until ye have parched corn, nor fresh ears, until And ye shall eat neither bread, nor

shall there be complete; sheaf of the waving; seven weeks from the day that ye brought the the morrow after the day of rest, And ye shall count unto you from

meal-offering unto the LORD. days; and ye shall present a new seventh week shall ye number fifty even unto the morrow after the

91

leaven, for first-fruits unto the flour, they shall be baked with of an ephah; they shall be of fine two wave-loaves of two tenth parts Ye shall bring out of your dwellings

гре Говр. made by fire, of a sweet savour unto drink-offerings, even an offering their meal-offering, and their burnt-offering unto the Lord, with and two rams; they shall be a first year, and one young bullock, seven lambs without blemish of the And ye shall present with the bread

ללמד שלה נצמוו על החדש הלה להחר ירושה וישיבה משכבשו מכאן, שהחדש נוהג בחולה לארץ, ויש אומרים, לא בא אלא משבחיכם. נמלקו צו מכמי ישראל (קידושין לו.), יש שלמדו וכרמל. סן קליום שקורין גרניילי"ש: בכל

כן לינן ממימות (שם פו.): חמימות תהיינה. מלמד שמממיל ומונס מבערב, שאס לא (PI) ממחרת השבת. ממחרת יוס עוצ (מנחות קל:): ומלקו:

וסו מדרשו, אבל פשומו עד ממחרם השבם השביעים שהוא ההין לאיל, ורביעים ההין לכבש (במדבר מו, ד־ו ע־י): מנחה חדשה לה׳. ביוס סממשיס מקריבוס. ומומר מני בכלל, וקן מרבעים ומשעם יום: חמשים יום והקרבתם עד ממחרת השבת השביעת תספרו. (19) השבת השביעה.

> השעורים: קרבה מנחם העומר, אינה כשאר כל המנחוח שהיא באה מן ביא המנחה הראשונה שהובאה מן החדש, ואם תאמר הרי קמח עשוי מכרמל רך שמייבשין אוחו יוס חמשים הספרו, ומקרא מסורם סוא: בנוחה חדשה.

המדש קודס לשמי הלמס (שס פד:): המנחום, אף למנחת קנאות הבאה מן השעורים לא חקרב מן סמומס סמדשס סממורס למעלס: בכודים. כמשונס לכל לחם תנופה. למס מרומס סמורס לשס גצוס, וזו סימ (עומות פג:):(עומות פג:):

לכבש, זו היא המנחה. והנסכים, חלי ההין לפר, ושלישית בפרשמ נסכיס, ג' עשרוניס לפר, וצ' עשרוניס לאיל, ועשרון ונסכיהם. למשפע מנחס ונקלים המפורשים גלל גהמה כמרגומו שְׁנִישְׁמָחׁ שְׁנִישְמָח: (18) על הלחם. נגלל הלמס, מונה ללמס: ומַנחחם

לְנָבַׁע מֻּלְמֶׁנִם: מעיר־עזים

حْسَيْت حَحْيَا: מּלְ מָּנִוּ בְּבְּמִנִּם לַנִּמְ נִנְינִ יי הַבְּבֶּרִים הְנוּפְּהֹ לְפְּנֵי יְהְנֶה דְּבְבִּוּרִיִּא אֲרְמָא קֵּדֶם יִיְ עַלֹּ נְׁבַּנְּלֵבְ תַּכְּבַוֹן וּ אָטְם מַּלְ כֵּטֶם וִירִים כְּהַנָּא יָחָהוֹן עַל לַהְמָא

¿بلت،۵۵: שַׁפֹּע מִגְלָם בַּבֹּג_מְוָהֶבָנִינִפֶם מְלֵאכִים מַּבְּבַים ײַ מְלֵבְאַ לְבָהָהִ וֹבְיָנֵה לְכָּם בְּלִ**ַ** וּלֵבְאַטֶּם בְּעָּגָמָםו הַיִּוֹם הַנָּבּוֹ

\$4<u>,</u>2,20 (G) ולגר מְעָב אָלָם אָנָי יְהְנָה ්දීඵබ ඵක්.ಓĿ දින ප්දුමීබ දීබ්බ וּבְקְאָבֶר אָנַרְקְאָנוּ אָנָאַכֶּם

ααναν ניְדַבֶּר יְהֹזֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאֹמֶר:

فٰدنمُك مٰكٰلَة كُلُم: לכם הַּבַּעוּן تَـقُد عُدِ خُدْرَ نَهُلُعُدِ كَعُمُلِ مَدْرِهِ مَه خُدْرَ نَهُلُعُمْ كُمُرَمَّكُ

إِبَرَةٍ لِـ جُنِيْلِ : (ס)

אָבוֹע וֹנוֹמֹּלְעוֹן אַכּוּנ כַּנ מִיּוֹן נוֹע

שבון אַמְּבון מיִדְשָּׁא יְהון בָּבָם

לֹנִם הֹלִם בֹבֹל מִוִטַבׁנוֹכוּוֹ הֹלינה פּילְטוֹ לָא טַהְּבָּרוּן מהבה פגיש יבי לכון כב וְיִהְעְּבְרָן יִוְמָאַ עַבֵּין

ڲڂڷڗٳ: ילַנּיוָבׁי שַּׁמְּבוּל וֹטַבוּוֹ אָנֹא וֹנֹ בּאַבֹּמֹכְוּן לָא יִבְמָהַצַּרְכוּן 山木 上名

וּמַבֶּיל וְיָ עִם מִמֶּה לְמֵימַר:

מהבה פצייש: וֹבְרָוֹן יְתֵי לְכֵוֹן נְיֶחָא צִּיִּכְרֵן יַבְּבָא

ישׁבוֹע ביוֹבְבָּנֹא בוֹבִם ::: י בְּלְ מְלֵאכִת עַבְּרָה לַאִ תַּעְשָׁוּ בְּלְ עֲבִרָה בּּילְתַוּ לָא תַעְּבָּרוּן

> לְנְכְסָע לִוּדְשָׁיָא: בְּעַמְּטִא יִנְיבון אַמְּנון בָּוֹי מָלָא

throughout your generations. statute for ever in all your dwellings do no manner of servile work; it is a holy convocation unto you; ye shall the selfsame day; there shall be a And ye shall make proclamation on

holy to the Lord for the priest.

with the two lambs; they shall be

wave-offering before the LORD,

the bread of the first-fruits for a

the first year for a sacrifice of

sin-offering, and two he-lambs of

And ye shall offer one he-goat for a

peace-offerings.

And the priest shall wave them with

the LORD your God. the poor, and for the stranger: I am harvest; thou shalt leave them for shalt thou gather the gleaning of thy reap the corner of thy field, neither your land, thou shalt not wholly And when ye reap the harvest of

:gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

a holy convocation. proclaimed with the blast of horns, solemn rest unto you, a memorial first day of the month, shall be a saying: In the seventh month, in the Speak unto the children of Israel,

made by fire unto the LORD. work; and ye shall bring an offering Ye shall do no manner of servile

57

٤٦

07

למוספין (מ"כ פרק יג, ו מנמום מס:): משמה אלו לשלמן ואלו לשלמן, אלו קרבו בגלל הלמם ואלו הפקודים, כשאמה מגיע אלל פרים ואילים אינן הם, אמור הלמורים כלן הם ז' הכצשים והשעיר הלמורים צחומש

קדש יהיו. לפי ששלמי ימיד קדשים קלים, הווקק לומר מחיים (מנחות קב.), יכול כולס, חלמוד לומר על שני כבשים: (02) והניף הכהן אותם תנופה. מלמד שמעונין מנופס

בשלמי לבור שהם קדשי קדשים:

אני ה׳ אלהיכם. ואמן לעלם עכר: חעזב. הנה לפניהם, והם ילקמו ואין לך לפייע לאחד מהם: מעלין עליו כאילו בנה בים המקדש והקריב קרבנומיו במוכו: ומג מכאן, ללמדך שכל הנומן לקט שכחה ופאה לעני כראוי, סרגלים, פסח ועלרת מכאן, וראש סשנה ויום הכפורים (91) ועשיחם שעיר עזים. יכול ז' כבשיס והשעיר אמר רבי אבדימי ברבי יוסף, מה ראה הכתוב לימנס באמלע

(ר"ה לב.), לזכור לכם עקידם ילחק שקרב חחמיו איל: (24) זכרון תרועה. זכרון פסוקי זכרונו מופסוקי שופרומ

(שבור עליסס בשני לאיין. הפקודים: (SS) והקרבתם אשה. המוקפים החמורים נחומש

SOI

And the Lord spoke unto Moses,

נִיְדַבֶּר יְהַזְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

מס סוא, כשסוא אומר וסאבדמי, למד על סכרת שאינו אלא (30) והאבדתי. לפי שקום אומר כרם בכל מקום וליני יודע להזהיר על מלחכת לילה כמלחכת יום (יומת פת.): לשבים ואינו מכפר לשאינם שבים (שבועות יג.): (ופ) כל מלאכה וגרי. לענור עליו נלמוין סרנס, מו (TS) אך. כל אכין ורקין שבתורם מיעומין, מכפר סוא לבדן: שְׁבַעָּת יָמִים כַּיהוָה: מְבֹּלֹא וְמִוֹ צִבְּם נֹֹנִי עַסְבֶּוֹע שְּבִינְאָה הָדֵין הַנָּא דִּמְטַנִּיִא प्रेप प्र ĽġĊĠ tabernacles for seven days unto the seventh month is the feast of עַשָּׁר יוֹם كِلْلُمُ حَتَمْنِهُنَ مَهٰلَة بِنَمْة كِرَلُنَة saying: On the fifteenth day of this يَدُّد هُر خُرْر نَشِلُهُم كَهُرُد مَرْدِم مُن خُرْر نَشِلُهُم ذِرْمَامَد Speak unto the children of Israel, :Saring: ממי ניְדַבֶּר יְהְנֶה אֶלְ מֹשֶׁה לֵאמִר: יּמַלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה לְמֵימָר: And the Lord spoke unto Moses, מַבַעַבְבָר (פּ) ye keep your sabbath. שניחון גיהכון: at even, from even unto even, shall souls; in the ninth day of the month אָמ־נַפְשׁמַיכֶּטְ בְּתִשְׁמֶּר לַנְדֶהַשְׁ יָת נַפְּשְׁתָכִוּן בְּתִשְׁמָא לְיַרְחָא 78 solemn rest, and ye shall afflict your שַּבְּח שַׁבְּחִלְי הוּאַ לְכָּם וְמִנִימָם שַּבְּא שַּבְּחָא הוּא לְכוּן וּחְעַנּוּן It shall be unto you a sabbath of משְבְתֵיכֶם: מוְעַבְּנִיכוּן: generations in all your dwellings. שׁפּׁע מִגְם לְדְרָהֵיכֶם בָּלָץ פָּנֶם עַּלָם a statute for ever throughout your **Ģ**ス_なべる 48 עֹהַאָּוֹ כֹּלְ הַבֹּוֹבִא לָא עַהֹבֹּבוּוּ Ye shall do no manner of work; it is نظائه مَقْك: \$4_آۋۇھ from among his people. ĹĽŸĒĽŰſ ŪĽ!X אַנְשָא הַרוּא מִגּוֹ עַמֵּיה: same day, that soul will I destroy מְלָאַלְע בַּמְצָם עַיִּנִם לכבן וומא בבון ואוביד וח doeth any manner of work in that 30 וכל אות בומבוב פל מבובא וֹכֹבְ עַנֹפֹּמָ אַמֻּבְ עַלְּמָּעִ כַּבְ And whatsoever soul it be that בותמונו: shall be cut off from his people. בְּעֶצֶם הַנְּיָם הַנָּהְ וָנְכְּרְתָּה יוֹמָא הַבוּן וְיִשְׁהַצִּי מִמְּמִיה: not be afflicted in that same day, he אָבׁוּ כָּלְ אֶּנְהָ גַּלָא וֹעַהַנוּ בַּכָּבוֹ בּׁ כַּלְ עַנְפָּׁמִ אַמָּב לָאַ עַמְּנָּע For whatsoever soul it be that shall ڲڔؾڔڟۦ \$\$ئا⊂با: ענא לְכַּפַּר עַּבִילָם לִפָּנִי יְהְנָּה you before the LORD your God. ענא לכפּבא מביכון פָּדָם יִי atonement, to make atonement for SS חַיַּוֹם חַזָּהְ כֵּי יָוֹם כִפְּרִים 'וֹמָא הָרֵוֹאַרֵּי יִנְמָא דְּכִפּוּרַיָּאִ in that same day; for it is a day of نْجُرِ فَرْجُهُجُدٍ ذِهِ يَنْمُشِهِ خَمْمُ لَ أَحْرِ مُّتَنِيْهِ ذِهِ يَفْخُدِنا فَخُدَا And ye shall do no manner of work ﴿ لِأِلَّا: עובלא שבה !!: an offering made by fire unto the (ظھٹرگٹ LĽďĽĖŰO וטמוו זע ופאטכון וטפרבון afflict your souls; and ye shall bring לְבַשׁ יִהְנֶת לְכָּם וִעִּנִיהָם אָתַר בוא מהבה פציש יהי לכון convocation unto you, and ye shall atonement; there shall be a holy מְבִינִאָּטְ בִיבוּן וומָא בְּכִפּוּבוּיָא seventh month is the day of هَٰٓ چَوْتُلَا كَالَّهُ لَا يُعْجَدُونَ はらなし と Howbeit on the tenth day of this

בַּלְ־מָלֵאכָת עֲבֹדֶה לָאִ תַעֲשְׁוּי

לוגלא לבלאני לגלבה לצוה

of servile work. convocation; ye shall do no manner On the first day shall be a holy

made by fire unto the LORD; on the

Seven days ye shall bring an offering

ַ מְּלֵאכֶּע הַּבְּבָר לָאַ עַהַּשְׁנִּיּ אָמֶּע לַיהוָתְ תַּצְּרֶת הָוּא כָּלַ کو ביהוה ביום השמיני מקרא⁻ שְׁבַעָּת יַמָּים תַּקְרִיבוּ אָשֶּׁר

שבון כָל עַבִּידַת פּוּלְחַן לָא שבום גו בנומא שמנגאע מגבת מְבֹהֹא וְמִוֹן טַבַּוֹבִין בַּוּבַבּּוֹא

וּנֹסׁכֿים בַּבר־יִום בִּיוּמִוּ: אַשֶּׁר לַיהוָה עֹלְה וּמִנְחָה זֶבַּה אַנְיִם מִקְרָצֵיּ קָּדָשׁ לְרַקְרִיב אָבֶה מוֹעֲבֵי. יְהוֹה אַשֶּׁר הִקְּרָאִוּ

נוסיכין פּוֹאָם יום בְּיוּמִיה: נלולושא ◘۩ڰ וטעון ממנמי פצייש לפנבא אבול מוְהַבוֹא בּוֹל בַעַהַלְּהוּל

your vows, and beside all your and beside your gifts, and beside all Deside the sabbaths of the LORD,

drink-offerings, each on its own day;

to be holy convocations, to bring an

the LORD, which ye shall proclaim

These are the appointed seasons of

assembly; ye shall do no manner of

the LORD; it is a day of solemn ornu ərif yd əbsm gnirəfto ns gnird convocation unto you; and ye shall eighth day shall be a holy

meal-offering, a sacrifice, and

LORD, a burnt-offering, and a

offering made by fire unto the

servile work.

98

Şξ

אַשֶּׁר הִהְנִי לַיהֹוֶה: נדביק ימלְבַּדִ בָּלְ־נִדְבָּנוּיִם ιĊĊĆL מקבר שבתה יהוה ימקבר בר

ילר מכל ודקקכון דהקהוו משטלטכגן יבר מפל לגביכגן Howbeit on the fifteenth day of the unto the Lord. freewill-offerings, which ye give

הַבּּׁעָנוֹ וּבֹוֹנִם בַהַּמִּנוֹ: הַבּּעַנוֹ: מְבֹׁמֹע נֹמִים בּוֹיִם בַּוֹצִאמוּן קהגוּ מֶת_חַנ_יְהַנְת ዾ፠ บฺล่ะเล่. ช่ง่อ่อ่ติ หัน_ข่ะเห็น אַּף בַּחַמִשְׁה עִּשְׁר יוֹם לַחַבָּשׁ בְּיוֹמָאַ בַּוְדְמָאִרוְ נִיִּהְאִ וּבְיוֹמָאִ נה הנא קדם ון שִבעא יומין נִי הַכְלְטֹא בַאַבֹהא שִּיִנִינוּ לונוא אבוגאר במכנאכון בְּרַם בַּנַוֹמִישָׁהִ מַשְּׁרָא יוֹמָא

shall be a solemn rest. solemn rest, and on the eighth day seven days; on the first day shall be a shall keep the feast of the LORD gathered in the fruits of the land, ye seventh month, when ye have

(מנסום מד:): דבר יום ביומו. סוק הקלוב בסומש שבעה, למשלומין (סגיגה ע.): של מועד יסא אפור במלאכת עבודה, מלמוד לומר, סיא: (פצ) מקרא קדש. [צייס"כ] קדשסו בכסוח נקיס ובחפלס, ספקודיס: דבר יום ביומו. סא אס עבר יומו בעל קרבנו:

(פ) עלה ומנחה. מנחת נסנים הקריבה עם העולה לומר וחגותם אותו, יום אחד במשמע, ולא יותר, ולמה נאמר לא הביא בוה יביא בוה, יכול יהא מביאן כל שבעה, חלמוד לא מעשוס יש מסרון כים בדבר: לא חעשו. יכול אף מולו או המורף: חחוו. שלמי מגיגה: שבעח ימים. אם בל מלאבח עבדה. אפילו מלאכה שהיא עבודה לכה, שאם את השנים שאם אין העצור, פעמים שהוא בא באמלע הקין בבקשה מכם עכבו עמי עוד יום אחד, קשה עלי פרידמכם: שיהא חדש שביעי זה בא בזמן אסיפה, מכאן שנגעוו לְעַבֶּר לסעודה לכך וכך ימים, כיון שהגיע ומגן להפער אמר, בני, לה משלומין כל שבעה: באהפכם אח חבואה הארץ (36) עצרח הוא. עלרמי אמכס אללי, כמלך שוימן את בניו למגיגה, יכול תדתה את השבת, תלמוד לומר, אך, הואיל ויש ובשלר ימיס עוביס, במאכל ובמשחם ובכסוח נקים ובחפלס: (95) אך בחמשה עשר יום חהגו. קרבן שלמיס

₹+ <u>בַסְבַוֹּת</u> הושבהו לְמֵּמֹן יוֹבְמוּ בְּבְנִינִכֹם בֹּי בִּבִילְ בִּנִבְמוּ בִּבוּכִוּ אָבוּ تُعْلِّرُ لِا خُرْشُلِعُ لِي يَشْكُرُ لِكُوْخِلِ: שַׁעַנוּ אָעַוּ: جَبْيُم וְחַנְּמֶּם אָעוַ חַנִּ לִירוָֹר שִּׁבְעָּת שְבְעָּת יָמֶים: וּשְׁמִשְׁשִׁם לְפְּנֵנִי וְּעִוֹנִי אֶלְעַיִּכֶם בַּגִּים וְיִ אֶלְעַכִּוּן שִּבְּעָא וּוֹמִין: ٥٠ فإد هَمَا لَأَلَا وَقِلَ لَأَمْلِهِ ١٥٠ بزعبش خچه جينه برهښا

מגלנים אלו יהוָר אָלְהַיכֶּם: نْشُلْهُمْ فُسِيمَنِيْ هِبْلُاتِ مُقَيِّلًا لِمُ אָנו_בֹּדֶּרֶ

אָקַבַּנוֹ וֹמִּבְאָק: (פּ) ** נְיָרְבֶּרְ מִשֶּׁה אָתְּמִעְּרֵי יְהְוְהַ וּמִלֵּיל מֹשֶׁה יָת סְּדַרְ מוֹשְּׁדִיִּא

ניְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

שַׁמָן זַנִת זָןך בְּתָית לַמָּאָוֹר چَر אָט בֹּדָנָ וֹאָבִאָּכְ וֹנֹלֵעָוּ אָכֶּוֹבַ

לִעַמְּלִע נָר שַּׁמֶּיר:

חַׁפַּׁט מִוּלָם לִבְּוֹנִיכֶּם: ער בַּקר לפָנִי יְהוָה הָמִיר ַ מוֹעַּר יַעֲרֹדְ אֹתוֹ אַהַרֹּן מִעָּרֶב מחוץ קפַרכָת הַעֵּהָת בְּצִּהַל

> مَا مُرُب لَمَكَ إِنْ لَا يَعْدُ مِنْ لَا مُنْ لِمُنْ لِمُنْ اللَّهِ الْمُنْ لِمِنْ لِمُنْ لِمِنْ لِمُنْ لِمُن قدتد هرځژی هفدیدیا حیجفیا נטפבון לכון בוומא פדמאה

היהגון יהיה: בְּבַוֹע בִּנְעִם מְבִימֹאַע מּנְלַםְ מִּבְׁמֹא נִמִּנוֹ בַּמִּטֹא לַנִם מֹלִם וֹטּיהַגוּן יָמִיה הַנָּא בַּרָם יִיָּ

בְּמָמַלַנְא: לא זגילא לוֹהָבָאר וֹשַׁבוּוּ במעליא ההברו שבעא יומין

څڅتربا: מאֹבֹמֹא בַּמֹגֹבוֹם אֹנֹא לני ישְׁבַאֵל בְאַפּּלִיתִי יָהְדָּאָן בֹּמְמַבְּע הֹֹלֵנִ אִנִינִבֹיִע נִע

لادا لَعَجْرَفِولَا كِلْأِنْ نَشِلُعُجِ:

ימַבְּילְ וֹיִ מִם מִמָּע לְמִימַר:

לאַנֹבוֹא לאַבלא דוּגוּנוֹא לְבַ מְׁמָּט זִימָא בַּבְּיָא כָּמִימָא פפוד וְתְּ בְּנֵי וְשְׁרָצֵל וְיִסְבוּוֹ

!! שַּׁבִּינַאַ צַּנִם הַּכִם בַּבַוֹנִיכִוּן: אַבֿבון מִבֹמָּמָא מַב גַּפָּבָא צַבַבַם בְּמַשְׁכַּן זְמָנָא יַסְבַּר יָמֵיה מבנא לפרוקמא דסהדותא

> the LORD your God seven days. brook, and ye shall rejoice before of thick trees, and willows of the branches of palm-trees, and boughs day the fruit of goodly trees, And ye shall take you on the first

month. ye shall keep it in the seventh statute for ever in your generations; LORD seven days in the year; it is a And ye shall keep it a feast unto the

dwell in booths; all that are home-born in Israel shall Ye shall dwell in booths seven days;

the LORD your God. them out of the land of Egypt: I am dwell in booths, when I brought that I made the children of Israel to that your generations may know

seasons of the LORD. children of Israel the appointed And Moses declared unto the

 ΛIXX

:Suives And the Lord spoke unto Moses,

lamp to burn continually. oil beaten for the light, to cause a that they bring unto thee pure olive 'Command the children of Israel,

throughout your generations. shall be a statute for ever before the LORD continually; it order it from evening to morning in the tent of meeting, shall Aaron Without the veil of the testimony,

העשוי כמין קליעה (שם לב:):

(E+) כי בסכות הושבתי. ענני כנוד (קוכה יה:): כמ: מ"כ פרק יו, ש):

שלט מיום ליום: (בגי) האזרח. ום אורם: בישראל. לרצות את סגרים (שם חמיד. מלילם ללילם, כמו עולת ממיד (צמדבר כמו), שאינה קרוי וך, וסן מפורשים במנחות (פו.) ובת"כ (פרשתת יג, ת): עץ עבח. שענפיו קלועים כעצומות וכתצלים, ווסו סדם, כך: שמן זיח זך. שלשם שמנים יוצלים מן סזית, סרלשון חמרים. מסר וי"ו, למד שלינה אלה המת (שם לב.): ועוף לורך המנורה, וכן משמע והמה סופך ללוות הת בני ישראל על הדר. פַּדְּר באילנו משנה לשנה, וזהו אמרוג (שם): כפה ואמה מלוה לא נאמרה אלא על פדר מלאכם המשכן, לפרש (0+) פרי עץ הדר. ען, שמעם עלוופריו שוס (פורסלס.): (2) צו אח בני ישראל. זו פרשת מלות סגרות, ופרשת

ַהַנְּרְוֹתְ לְפְּנֵי יְהְוָה מְּמְיִר: (a) עַל הַמְּנֹרֶה הַמְּהֹרֶה יַעֲּרֶדְ אֶת־

קַהַלָּר הָצֶּהֶה: ـ עַשְׁרֵד חַלְּוֹת שְׁנֵי עַשְׂרֹנִים יִהְיָה ុំដុំដូចជុំ ខ្លុំជា ង្គែធរដ្ឋ អង្គក ធ្ងំផុរជា

مَعِبَد جَهِر بِمَثِد: ַ מַּמַ בַּעּנְבַע מַּלַ בַמָּלְבַוֹן מִּיח סִדְּרָא עַל פְּתוּרָא דָּכְיָא لْهَمْقْ אِيقُو هُفَرُو مُلْمُلُكُونِ بِنُهِٰذِ نُفُدِياً فَلُقِياً فَلُدِياً

ڈیلاًٹا: וְהִיְמָה לַלֶּהֶם לְצִּוְּכְּרָה אִשֶּׁה ['] וֹנִטְהָּ מַּלְ ַ עֲׁמַּמְּ בָּלָּה יַבְּיָּה יַבְּיָּה

בּוֹגַוֹמְלֹאֵלְ בַּנִגני מִנְלֶם: זער קפני יהוָה הָמִיד מַאָּת

עוֹק'ם: (ס) הוא לו מאַשַּי יְהוָה הַקּ خٰמٰטֿוִם טֿוֹאָה בָּוּ טֶבָּהְהָ טֹבֹּהָהִים וְמִינִים לְאַנִינוֹן יִלְבָּלָּוִו וַאָּכֹבַעוּ

تنهٰلۃٰذِين لَّهُيم تَنهٰلۃٰذِي: בּׁנֹנ וֹמִּבְאֵבׁ נוּנֹּגנִ בֹּמִּעַנְיִי בּּוֹ م لْدِيْعِ قُلْ غَيْمَ مَعْنِهِ خُكْنِكِ ほ 一次 登上

> כוגונגא פבס גו טבובא: מֹלְ מֹנֹבְעֹא בַּכִּיתָא וֹסַבַּב נִינַ

> ממבונון שבו בווא לבוגשא שבשא ממבי גריצו הביו וְנִיפַר סִילְטַא וָנִיפָּר יָתַה

וֹטְישׁגוֹ מָּלְ סִבְּנִישָׁא לְבַנִּנִישָּׁא

\$₹□: שבובא מו בנו ושְבאב שנם

מפונבלוא בוו פום מכם: څت، طيم طيلما بيء ځيد ٢٨٢٢ بلكلار

בֿר אַטַּקאַ בַּת יִשְּׁרָאֵל וָוּוּבְרָא וֹמְבַאָב וֹאִטֹוֹגִואוּ בֹמַמָּבוּטֹא וֹצוּאַ פֿר וּבֹר מִצְּבָאַ, פֿוּן פֿוּג וְשֶׁרְאֵלְוּם וּנְפַּל בַּר אָטְּהָא בַת וִשְׁרָאֵל

בר ישראל:

continually. pure candlestick before the Lord He shall order the lamps upon the

one cake. renth parts of an ephah shall be in bake twelve cakes thereof: two And thou shalt take fine flour, and

table before the LORD. rows, six in a row, upon the pure And thou shalt set them in two

9

made by fire unto the LORD. memorial-part, even an offering may be to the bread for a frankincense with each row, that it And thou shalt put pure

everlasting covenant. it is from the children of Israel, an order before the LORD continually; Every sabbath day he shall set it in

by fire, a perpetual due. of the offerings of the Lord made place; for it is most holy unto him sons; and they shall eat it in a holy And it shall be for Aaron and his

Israel strove together in the camp. Israelitish woman and a man of children of Israel; and the son of the Egyptian, went out among the woman, whose father was an And the son of an Israelitish

הוקבעה להם (מנחות פע.): לוג לכל נר ונר, והן כדאי אף ללילי מקופת מבת, ומדה זו סראוים למדת כל הלילה (ת"כ שם יא), ושיערו חכמים, חלי יערוך אתו אהרן מערב עד בוקר. יענון מומו, עניכס שמן כמדם הבכוחים, וממנס סיס מחחיל, ובס סיס מחיים: שני בויכי לבונס, מלא קומן לכל אחה: והיחה. סלבונס עדות לכל באי עולס, שהשכינה שורה בישראל, שנותן בה (7) ונחח על המערכח. עלכל אחם משמי המערכות, היו ורבומינו דרשו (שבת כב. מ"כ שם מ), על נר מערבי, שהוא הסגיפין מגביהין את הלחם מעל גבי השלחן (מ"כ פרק יח, ד): (3) לפרכת העדה. שלפני סלנון, שסוא קרוי עדות. הטהר. שלוסלעסול. דלראמרעלטסרושל שלמן, שלאיסיו

מסרס של מנורס, שממסרס ומדשנס מחלס מן סאפר: (+) המנורה הטהרה. שסיל וסג מסור. דבר למר על

(6) שש המערכת. משמלות המערכה המתת: השלחן

לוכרון ללמס, שעל ידס סוא נוכר למעלס כקומן, שסוא אוכרס אלא הלבונה נקטרת כשמשלקין אותו בכל שבת ושבת, והיא סואם: ללחם לאיכרה. שאין מן הלחם לגצוה כלום,

מנחס סים: ואכלהו. מוקג על סלחס, שסוח לשון וכר: (9) והיחה. סמנמס סואמ, שכל דבר סבא מן סמבואס, בכלל

بجرا جميد با: אָל־מֹשֶׁה וְשֶׁם אַמֶּוֹ שְׁלְמֵיה בַּתִּ ־ לְנָה מִשֶּׁה וְשִׁים אַמֵּיה שְׁלְוֹמִית ָ אָטַבוּאָם וּנֹפֿגָק וּנֹבֿנאַנ אָטַנִּ וַנִּמֶּב בּּוֹ בַוֹאַהֶּט בּנִהְבֹּצְלַנִע יפֿבנה בּר אִטִּטֹא בֹע וֹהָבָצִּל

מַלְ־פָּי יְהוָה: (פּ) ريبايات جون في حرفرت حرفرت حربيات

tı <u>וְיְדְבֶּר יְהְוְהְ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:</u>

אָנוֹוְ בַּלְ_הַמְּבֶּוֹי: אָּנִייִנִי מַּלְירֹאָמִיִּי וְנְרְגְּמִיּ דִּשְּׁמַתִּ יָנִי יְבִינִיוֹן מַּלְ בִישִּׁיִּה ۴٠ ݣْطْلَاثْت ເݣْຕْچْد ݣْݣُ-بَاسْطْيْوْن كْݣُ-بَاسْطْيْوْن كْرْخْالْدْنْ הוצא אָת־הַמָּקַלֵּל אָל־מָחוּץ

山口なべて: אָיִשׁ אָיִשׁ בְּיִינְקְבָּלְ אֶבְעָנוּ וֹנְשָׁאַ לְמִימָר וּבּר וּבּר אָבִי וֹרַוּנִי ⁵ װְאֶבְ-פְּׁדָּגְ וֹמְּבְאֵבְ שַׁבְּבָּּבְ בְאָמְבְ וֹמִם פַּדָּגְ וֹמְבָאֵבְ שַׁתַּבְּגִרְ

בְּאָיְרֶח בְּנְקְבוֹ־שָׁם יומֶת: יַרְגְּמִוּ_בְוֹ בַֿל_הַמָּבֻוּע ְנְקָב שֵׁם־יְהְנְה עַנְת יוּמְת רְגָוֹם וַדִּיפְּרִישׁ שְׁמָא דִּיִי אָהְקִּשְׁלָא

> בת דברי לשקטא דדו: יָם אָמָא וֹאַרְגִּיז וָאַיִּהָאוֹ יָהָהַ

> מומבא בּונ: ביהפַרַשׁ לְחוֹן עַל גְּוֹירָת נאַסבוני לבנט מַסּבא מַצ

ימַלֵּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

נובימון ושוה כל כנשהא: ווסמכון אַפּֿיק יָת דְּאַרְגֵּיו לְמָבָּרָא

בְּבַר אֶבְבוּיה וִיקבִיל חוֹבִיה:

בַּבַּבְשְׁנִינִיה שָׁמָא וַהָּקְשָׁהַיּבִי כֿל כָּנְאָשׁא נּיּוָרָא כַּיַּגִּירָא פַּנֶּר יהְקְשָׁמִיל מְרְנָּם יִרְנְּמִוּן בֵּיה

> of the tribe of Dan. Shelomith, the daughter of Dibri, Moses. And his mother's name was cursed; and they brought him unto woman blasphemed the Name, and And the son of the Israelitish

mouth of the LORD. anight be declared unto them at the And they put him in ward, that it

:gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

stone him. head, and let all the congregation heard him lay their hands upon his without the camp; and let all that Bring forth him that hath cursed

bear his sin. Whosoever curseth his God shall children of Israel, saying: And thou shalt speak unto the

put to death. he blasphemeth the Name, shall be stranger, as the home-born, when certainly stone him; as well the to death; all the congregation shall of the LORD, he shall surely be pur And he that blasphemeth the name

91

п

עקקי סממנס: ואיש הישראלי. זס שכנגדו שמימס בו בחוך בני ישראל. מלמד שנמגייל: וינצו במחנה. על עמד וגדף: בן איש מצרי. הוא המלרי שהרגו משה: (במדבר ב, ב) כמיב, וכוס לבים דינו של משה וילה מחוייב לסס מבני דן אני, אמרו לו איש עַל דְּבְלוֹ בְּאֹמֹת לְבֵית אֲבֹמָס בט לישע מסלו במוך ממנס דן, אמרו לו מס טיבך לכאן, אמר בכל יוס שמה פה לוננה של השעה ימים, בהמיה. ומהניהה לגלג ואמר, ביום סשבת יערכנו, דרך סמלך לאכול פת חמס למטה דן (שמות לא, ו), שבת לו שבת לאביו שבת לשבעו: (10) ויצא בן אשה ישראלית. מסיכן ילא, רצי לוי אדס לפיכך קלקלס: למטה דן. מגיד שסרשע גורס גולי

בשלום סכל: בה דברי. דברנית הימה, מדברת עם כל שלם עלך, שלם עלך, שלם עליכון, מפעפעם בדברים, שואלה קנהדרין נו): לומר, שהיא לבדה הימה זונה: שלמית. דַּקַוַמ פּעפּעה שלומית בת דברי. שנתן של ישראל שפרקמה הכתוב לוו (מנסדרין נו.), וסוח שם סמפורם ששמע מסיני: ושם אמר (11) ויקב. כמרגומו, ופְּבֵישׁ שנקז שם המיוחד וגדף משעלו:

אמכס (מ"כ פַרשמח יד, א), מבים דיני של משס יצָּח מחוייב, בפרק אחד, ויידעים סיי שהמקושש במיחה, (סנהדרין עח:) (12) וינחהו. לגדו, ולא סנימו מקושש עמו, ששניסס סיו אַנמַר מעולמו יגא, רבי ברכיה אומר מפּרָשׁהַ שַלמִעלה יגא, לו, גואי לאביו, גואי לשבטו, כיוצא בו אהליאב בן אחיסמך

מייב מימה אם לאו: לד), אבל במקלל סוא אומר, לפרוש לסס, שלא סיו יודעים אס ַ בּסִיוו מימס, לכך נסמר כִּי לֹחُ פֹרַשׁ מַס יֵשְשֶׁה לוֹ (במדבר מו, שנאמר מְחַלְּגֶיק מוֹח יומָח (שמוח שם יד), אבל לא פורש להם

במיממך, שממס גרממ לך: כל העדה. במעמד כל סעדם אח ידיהם. מומריס לו דמך ברמשך, ומין מנו נענשיס (14) השמעים. אלו הערים: כל. להציא את הדיינים:

(פו) ונשא חשאו. בכרמ, כשלין המרלה: (מ"כ פרק יט, ג), מכאן, ששלוחו של אדם כמוחו:

בכינוי: ונקב. לשון קללה, כמו מֶה הֶּקֹבּ (במדבר כג, מ. (16) ונקב שם. הינו הייב עד שיפרש הה השם, ולה המקלל

OII

בטנ	الربي بدند هِلَ ظَهْد جِبِد	וּמַלֵּיל יְיָ עָם מֹשֶׁה בְּשׁוּרָא	And the Lord spoke unto Moses in mount Sinai, saving:	ΛХ
The Haftana is Ezekiel 44:15 – 44:31 on page 152.				
קכד פסוקיס	ַרִיִבַבָּר מִשָּׁהֹ אָל־בְּנֵי ִשִּׁרָאֵל יִּינִּיִאִּי אָת־הַמְּקַלֵּל אָל־מִחוּץְ לַפַּחֲנָה וַיִּרְגָּמִי אָתִּי אָבָן יִּבְנֵּר יִשְׂרָאֵל עְשׁׁי כְּאֲשֶׁר צִנְּה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה: (פּ)	לְמַמְּבוּיהָא וּרְנְמוּ יָהָיהּ בְּאָבְּנָא בְּמְשָּׁרִיהָא וּרְנְמוּ יָהָיהּ בְּאָבְנָא	And Moses spoke to the children of Israel, and they brought forth him that had cursed out of the camp, and stoned him with stones. And the children of Israel did as the LORD commanded Moses.	ध्य
77	משְׁפְּשׁ אָחָדִ יִהְיָה לָבֶּׁם כַּגֵּּר כְּאָזְרֶח יִהְיָה כָּי אַנִּי יְהֹוֶה אֵלֹהִיבֶם:	אָלְטַׁכּוּן: בּיִּגִּיבָא יָהַי אָּרַי אָּנָא יִיָּ הְיִבְּיִלְא יָהִי אָרַי אָנָא יִיָּ	Ye shall have one manner of law, as well for the stranger, as for the home-born; for I am the Lord your God.'	77
מפטיר	יעבה בְהַמָּה יִשּׁׁלְּמָנָּה יעבָה אָרֶם יימָה:	ىڭنۇمىر ڭۇشى نىڭمىر: ىڭنۇمىر خەنئى ئېمۇمى	And he that killeth a beast shall make it good; and he that killeth a man shall be put to death.	77
07	שָׁבֶר תַּחַת שֻׁבֶר עֵּיו תַּחַת עַּיו שֵׁן תַּחַת שֵׁן כּאֲשֶׁר יַתָּן מִים בְּאָדְׁם בֵּן יַנְּחָן בְּיִּי	ְיִטְיְנִינִי בּּיְהְיּ בְּמָא בְּיִתְבַ מִוּמָא בַּאָּנְמָא בּו חַלְּב מִּנְא מִנְּא חַלְּב מִנְּא הְבָּבְׁא חַלְב הְיָבָרָא מִּנָּא	breach for breach, eye for eye, tooth for tooth; as he hath maimed a man, so shall it be rendered unto him.	07
61	רְאָּיִשׁ בְּיִרִימֵן מִים בַּעַמִיתָוֹ בְּאָשֶׁר עְשְׁה בֵּן יַעֲשֶׂה לְּוֹ:	בְּמָא בַּמְּבַר בַּן וְתְּצְּבֵר בֻּיה: הְנְבַר אֲבֵי וְמֵין מוּמָא בְּחַבְּבֵיה	And if a man maim his neighbour; as he hath done, so shall it be done to him:	61
81	يوّ مِرَبَ يَوْكَ جِينِهِ جِنَوْلَ جِنَوْزِيْهِ الْعَرْفِيْةِ الْعَالَمُ الْعَالَمُ الْعَالَمُ الْعَالَمُ الْع المُعَالَمُ اللَّهُ ال	נפְשָׁא טַלְּלְב נפִּשְׁא: بازۈمبر נפַשׁ בִּעִּירָא וְשִּלְּטִנָּיִ	And he that smiteth a beast mortally shall make it good: life for life.	81
Ĺτ	מְוָת יוּמֶת: מְּוֹת יוּמֶת:	בּאֵנְהָא אִטַבְּלְּהְ נִטְבַּלְהָנִי װְלְבָר אֲבֵר נִבְּתְנִיּ	And he that smiteth any man mortally shall surely be put to death.	Zτ

סנני לאמר: בְּסִינֵי לְמִימַר: mount sinal, saying: ΛXX

(דו) ואיש בי יכה. לפי שנאמר מכה איש וגו' (שמות כל, ואמו דבר הכתוב, ובא להקישו למכה בהמה, מה מכה בהמה

לשון נמינס, דבר סנמון מיד ליד: מוס ממש, אלא משלומי ממון שמין אומו כעבד, לכך כמוב בו (20) כן ינחן בו. פילשו לנומינו (ג"ק פּד.) שמינו נמינם כל נפש אדם:

סרגו, מלמ עשה בו הבורה, שלה נמתר כמן נפש, ובמכה הביו וכמן דבר בעושה בה מבורה: ומכה אדם יומה. מפילו למ (12) ומכה בהמה ישלמנה. למעלס קבר בסורג נסמס,

(בב) אני ה׳ אלהיכם. חלקי כולכס, כשם שחני מיחד שמי מכס לביו ולמו לינו חייב עד שיעשה בהם חבורה: שפטור, ומס בבסמס במבלס, שאס אין מבלס אין משלומין, אף לפי שמלינו שהמקללו לאחר מיחה חייב, הולרך לומר במכה יב), אין לי אלא שהרג את האיש, אשה וקען מנין, מלמוד לומר מחיים, אף מכה אביי ואמו מחיים, פרע למכה לאחר מיחה,

(33) ובני ישראל עשו. כל המלוה האמורה למקילה מליכס, כך מני מיחד שמי על הגרים:

במקום שמר דמיים, רגימה, ומליים:

אָהָּר אָנֵי נֹתַן לְבָּבֶם וְאָבְתָּה דַאָּנָא יָהִיב לְכִּוֹן וַתַּאָמִים ַ אַלְנְיִם כּֿי תְּבָאוּ אָלְ הַאְּבֶּץ לְחִוּן אָבִי תִינְּעָרוּן לְאַרָעָּא

ببديغية: مِثْرُت سَائِرِد حَلَيْكَ لَجُمَعْنَ كُلاء مِثْرًا سَحْمَد حَلَيْكَ أَسَحُرِيهِ بُعِ هِمْ عَلَيْمُ مَانِكُ عِلَيْمُ مُمُّمُ

לאַ טוֹלָת וֹכֹּבֹמִנְ לאָ טוֹמָב: יהָנֵה לְאָבֶץ שַבֶּה לִיהֹוָה שְּרְךְּ יִהֵי לְאַרְשָּׁא דְּתַשְׁמֵים בֵּדָם יִיָּ

מְּנָת שַּבְּתְוֹ יִהְנֶת לְאָבֶוֹן: נֹאָטַ מֹּנְּבָּׁוּ, נְּגִוּבֶּעַ בַּאָא טַבְּאָבָ מִנְּבָּ, מִבְּלֵעַ בָּאָ טַלַמִּנָּ מִּנָּעַ אַנו סַבּּוּנוּ לַאִּינוֹשַׁ בַאָּ טַלַּהָוָר יִנוּ כִּנוּ, שַׁגַּוֹנַ לָאִ טַנוֹהוּר וֹנִינַ

: ئاڭتى نْزَهِْدْدَكِ نِزْىيَهْدَكِ كَاثَلُ، ◘ <u>نَزَيْدُ</u>رَكِ يَزْىيَنَكِكِ يَكَذُرُدِيا ع جُمُحُجُب جُكَ يَجْمَدُكُكَ يَجْمَعُكُكَ خُمُّدُم جُكَ يُخْمَدُكَكَ يَجْمَعُكُكَ يَجْمَعُكُكَ يَجْمَعُكُكَ يَ וְבִינִים הַאָּבוּע בַאָּבוּא לַכָּם יהָבִי שְׁמִפַּט אַרְעָּא לְכִוּן

۲۵٪ (۵) בְּצִּרְצֵּרְ תְּהְנֶתְ בְּלְתְּבִּלְתָּה בְּלִתְּהַ בְּלִתְּהַ לְמֵיבַלִּי ^۲ نظِحُثِظِنَاءٍ

אַבגא הממסבא פֿבם נוֹ: يَةِد جُرِ خَيْرَ نَشِلَهُمْ لَجُمَلِينَ مَجْرَمُ مَن خَيْرَ نَشَلُهُمْ لَنَامَد

بتركانكك שׁית שִׁנִין הִוֹרַע חַקַלְף וִשִּׁית

ÜÇΦU: שַלַלְנַ לָא שַׁנָּבַת וֹכַּבַמָּנַ לָא اجَשְׁנְר הַשְּׁבִיעִּת שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן וּجִשׁקָא שָׁבִיעִיקא נָיָח שָׁמִשְּׁמִא

מְּמִמְמִׁלֵא וְבִוּ לְאַּבְתֹּא:

idėkitu idulės utstab

гре Говр. shall the land keep a sabbath unto into the land which I give you, then and say unto them: When ye come Speak unto the children of Israel,

7

thereof. vineyard, and gather in the produce and six years thou shalt prune thy Six years thou shalt sow thy field,

prune thy vineyard. shalt neither sow thy field, nor a sabbath unto the Lord; thou sabbath of solemn rest for the land, But in the seventh year shall be a

solemn rest for the land. shalt not gather; it shall be a year of grapes of thy undressed vine thou harvest thou shalt not reap, and the That which groweth of itself of thy

sojourn with thee; for the settler by thy side that maid, and for thy hired servant and thee, and for thy servant and for thy land shall be for food for you: for And the sabbath-produce of the

increase thereof be for food. that are in thy land, shall all the and for thy cattle, and for the beasts

כל המלוח נאמרו מסיני, אלא מה שמיניה נאמרו כללוחיה אוחם אינך בוצר, אלא מן המופקר:

במכבוט מוטב: למשה שמסיני היו כולם כללומיהן ודקדוקיהן, וחזרו ונשנו כולן נאמרו מסיני, ובא הכמוב ולמד כאן על כל דבור שנדבר בערבות מוחב במשנה חורה, למדנו שכללוחים ופרטוחים (ופרמומיה) ודקדוקיה ממיני, אף כולן נאמרו כללומיהן (6) והיחה שבח הארץ וגר.

(ב) שבת לה׳. לשס ס׳ כשס שנחמר בשנת ברחשית:

לסיום מחייק בו כשאר קליר אלא הפקר יהיה לכל: בזירך. סורע שנפל בס בעת סקליר, סוח קרוי ספית: לא חקצור. (E) את ספיח קצירך. אפילו לא זרעמס, וסיא לממס מן פְּמִוּמִיס (ישׁעיה לג, יצ), שְׁרָפְּה בְּמֵשׁ פְּמִוּמָה (מהלים פּ, יו): שקוללין זמורומיס, ומרגומו לַם מִכְּמָּמ, ודומס לו קוֹלִיס (4) 'TIT (XIV. לשדות ולכרמיס: לא תזמור.

(I) בהר סיני. מה ענין שמיעה אלל הר סיני, והלא שהמורתוהפרשת בני אדם מהס ולא הפקרתם: לא חבצר.

ו): ולשכירך ולתושבך. אף סגויס (שם ז): ולאמסך, סרי בעלים ועבדים ושפחות אמורים כאן (מ"כ שם יכול יסיו אסוריס באכילה לעשירים, מלמוד לומר לך ולעבדך ולאמחך. לפי שנאמר וְאָבְלוּ אֶבְינֵי עַמֶּךְ (שמוח כג, יא), שמם שוכן מל סשמור (מ"ר פרק ש, ג): לך ולעבדר שבת הארץ לכם לאכלה. מן פַשָּׁנוּמ המס הוכל, והי לי שכך פירושה, לפי שלה מלינו שמיעה קרקעות שנשניה כבעל הבית הלה הכל יהיו שוים בה החה ושכירך ומושבך: ודקדוקיסן מסיני, כך שנוים בס"כ (פרשמא א, א). ונכאס עליך לא באכילה ולא בהנאה אסרמים אלא שלא מנהוג בהם

ממנימו:): בְּנְס לחים מן סשדם בַּנֵּס לבסמחך מן סבים (ח"כ. שם ח. למים, כל זמן שמים אוכלם מן סשדם סאכל לבסממך מן סבים, שמוונוסים עליך, מס מלמוד לומר ולבסמסך, מקיש בסמס (ד) ולבחמתך ולחיה. אם מים אוכלמ, בסמה לא כל שכן,

שַׁמַּת וֹאַבְבַּתִּים מִּנְהַי: לְבְּ נְמֵי מֶשְׁבַע שַּבְּעָע עַמָּנִים اعدمر شِحَم شِين صَيْقِه فَمُقِن اللَّهُ اللّلِهُ اللَّهُ اللَّالِي اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّاللَّا الللَّهُ اللَّهُ וְסְפַּרְתָּ לְדְּ שֶׁבַע שַׁבְּתָּה שָּׁנְיִם

ىڭڭڭ: עכפירום הענקר בכל" השׁבְמָּי בֵּעָשְׂוֹר לַחָּדֶשׁ בְּיוֹם וְתַּבְּרְהְיָם שׁוּפָּר הָרוּצְהוֹ בַּתַּרָשׁ

إَيْرِي هُر_مُهُوَانِهُ لِهُمُ اللَّهُ לַבְּׁם וְתַּבְּשָׁם אֵּישׁ אֶלְ-אַהְדָּהְוֹ לְכוּוֹ וּהְתִּיבוּוֹ וְּבִּר לְאַהְסָּנְתֵּיה ﴿خُرَارِيهُ وَيَا يَالِمُ لَالِمُ فَالْأَلَالِ يُؤَدِّلِهِ يَرَدُمُ فَيَا יי אָלָנִי וּלֵּבֹאַטֶּם בַּבַּנְנִ בֹּאַבֹּא וֹטַלּבוָן בוּנִנִיא בֹּאַבֹּאֹ לַכֹב וֹלַבַּ אֲשׁם יֹצִיע אָבֹנִע עַעַוֹעָאָנַם יִּעַלַבַּאָנו יִע אָנָע עַעָּאָנו אָנוּו

ישבארי אָנוַבְנִוּבוֹינִי 袋口 (母には)に ַ שֹׁבְיֹנִי לְבָּכִים לַאָּ עֹוֹבְּתִּוּ וֹלַאָּ הָּנִגוּ שַׁנִי. לַכִּוּן לַאִּ עֹוֹבְתוּוּ יובַל הוא שְׁנָתְ הַחַמְשָּׁים שְׁנָה יובִילָא היא שְנָת חַמְשִׁין

₽٣٠٩ ١٩٠٩ ١٩٠٩ לְבֶּח מָּן־הַשֶּּבֶה הֹאַכְלוּ אֵחַ־ לְכוּן מָן חַמְּלָא מֵיכְלוּן יָת

\$4_\$\dit\u00e4\; יי בֹּאָלִט עַּוּבֶלְאַ עַוּאָט שַׂאֱבוּ אָנָאַ בַּאָשׁאַ בַּוּבַלְאַ עַבָּאַ שַּׁעַרָּי

> אַבְבְּעִין וּהָשִׁעַ שָּׁנִין: לַבַּ וְמֵּוְ מֻּבַׁה מֻּמִּמוֹ צַמָּוֹוּ מָבה מָּנוֹן מֶבה וֹמִנוֹן וֹנְעוֹן וטלני לף שבע שמשו השניו

> מופרא בכל אַרַעכון: בומא דִכפּורַיָּא מְבֹוֹמֹאֵן בֹמֹמִוֹא ונומלבר מופר ובבא בורוא

> וּלְבַר לְזַרְשִׁיהַיה הָתוּבוּן:

נילמפון נים מִּלְלִיבָא: לא ולא טטגעון זט פֿטטא ולָא

بْرَكْكِينَا: יובַל הוא קֹדָשׁ הַּהְיֶה אַרִי יוֹבִילָא היא קּוּדְשָׁא הָהַי

גָּבָר לְאַהְסָנְהֵיה:

of years, even forty and nine years. unto thee the days of seven sabbaths times seven years; and there shall be sabbaths of years unto thee, seven And thou shalt number seven

throughout all your land. proclamation with the horn the day of atonement shall ye make tenth day of the seventh month; in with the blast of the horn on the Then shalt thou make proclamation

return every man unto his family. unto his possession, and ye shall you; and ye shall return every man thereof; it shall be a jubilee unto the land unto all the inhabitants and proclaim liberty throughour And ye shall hallow the fiftieth year,

undressed vines. it, nor gather the grapes in it of the reap that which groweth of itself in unto you; ye shall not sow, neither A jubilee shall that fiftieth year be

thereof out of the field. unto you; ye shall eat the increase For it is a jubilee; it shall be holy

every man unto his possession. In this year of jubilee ye shall return

٤ı

71

п

פי שלה עשיה שממות עשה יובל לקוף מ"מ שנה. ופשומו של פרשמח ב, ה): והיו לך ימי שבע וגוי. מגיד לך שחף על שנים שבע פעמים, הוי אומר כל שמעה ושמעה בומנה (מ"כ שנים רלופות שמעה ויעשה יובל אחריהם, חלמוד לומר שבע שממומ שניס, יכול יעשה שבע (8) שבתת שנים.

בכל ארלכס, ואין מקיעת ראש השנה דוחה שבת בכל ארלכס, בעשור למדש, אלא לומר לך, מקיעת עשור למדש דומה שבת סכפוריס, איני יודע שסוא בעשור לחדש, אם כן למס נאמר סכרוס (ר"ס לד.): ביום הכפורים. ממשמעשנאמר ביום (9) והעברת. לשון וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּתַּהָנֶה (שמות לו, ו), לשון מקרה יעלה לך השבון שנות השמעות למספר מ"מ:

שמר כי יסודם, מסו לשון דרור, כמדייר בי דיירא וכוי (ראש דרור. לענדיס, בין נרלע, בין שלה בְּלוּלוּ שם שניס משנמכר, בנים דין, ומומכיס מקודשת סשנס (כ"ס מ:): וקראתם (10) וקדשחם. (מ"כ פרק ב, מ) בכניםמס מקדשין מומס àlà eera rrf eler (a"c 20 a):

> איש אל אחזתו. שהשדות מוורות לבעליהן: ואיש אל לבדה,ומה שמה, יובל שמה, על שם מקיעת שופר: ושבתם יובל הוא. שנה ואת מובדלת משאר שנים בנקיבת שם לה סשנס מ:), שדר בכל מקוס שסוח רולס וחינו ברשוח חחרים:

> שממס, ושנת החמשים יובל: ביובל, נמלאו שמי שניס קדושות סמוכות זו לזו, שנת מ"מ בולר אמה מן המופקרים. כשם שואמר בשביעית, כך ואמר (פרק ג, או בוריה. את סענבים המשומרים, אבל לפי שנאמר וקדשמס וגוי, כדאימא בראש השנה (מ:), ובמ"כ (11) יובל הוא שנת החמשים שנה. מס מלמוד לומר, משפחתו תשבו. לרצות את הנרלע (קידושין מו.):

> (שס ד). כשס שנחמר בשביעיח, כך נחמר ביובל: מן סבים, שאס פֶּלֶה למיה מן השדה, אתה לריך לבער מן הבים פרק ג, ג): – מן השדה האכלו. על ידי סשדס אמס אוכל סיא לחולין, חלמוד לומר חסיס, בסוייחס חסא (קוכס מ: ח"כ (21) קדש תהיה לכם מופפח דמיה כהקדם, יכול חלא

אֶת־אֶּהְיוּ: כ לַּנְע מִיּגַ הַמִּנִישָׁ אַלְ שִּוּנִיּ אָיִשׁ הַנְּבֵּוֹן מִיּגַ עַבְּרָנְ לָא תַּנִינִוּ בּיּי וֹבִּירִיםְמִּבְּרִי מִמְבַּרִ כַהְמִינִיםְ אַנְ וֹאָבִי טִוּבּוּן וֹבִינִוּן לְטַבְבַרִּ אָנְ

מְּנֵוֹ עַבוּאָע וֹמֶכָּע בָּב: שׁמֹנֵע מִאָּט הֹמִנִינוֹ בּמִסְפָּׁב שִּוֹבֵּנוְ מִוְ חַבְּנוֹב בּמִנִוּ הַנִּי בְּמִסְפַּר שְׁנִים אַנַוֹר הַיּוֹבֶל בְּמִנְיַן שְׁנִיָּא בְּתַר יוֹבִילָא

מֶבֶר לֶב: מעלנתו בי מספר הבואת הוא פועי ין ולפּי מִעָּט הַשִּּינִם הַמְּלִים וּבְינוֹהִי וּלְפּוֹם וְצִירוּיה שְּׁנִיָּא קפַיו רַב תַשְּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנְתֹּוֹ לְפּוֹם עַּנְיוּת

ڲڔ۩؞ڟٵ וֹנֹבְאטׁ מֵאֵבְטִינּ בָּנּ אֵנָּנִ וֹעוֹיִם וִטּבְּטַבְ מָאֵבְטַבּ אָבִּנְ אֵנָּא נִנִּ וֹלַאָ עוָתִּ אָּתָה אָעַבְהַּמִּנעָוָ וֹלָא שִוּתִּוֹ וֹּלִב זֹט עַבְּבַנִיִּי

وح- بهج المرجون المراجعة المر בטֹבֹהָגוֹ בעֹבָא בעֹבוּהָהֹגוֹ בעַבּבּ رَيْضِ بِهُلِ يُطِينِ لِهُلِ بِهُلِ مِنْمُؤَمِّ.

לַמַּבֹּת וֹנְתַּבַשַּׁם לַבְּמִּט מַלֵּינִי: אַניעי וְנְּהְנְהָה הְאָּבֶרִיִּלְ פְּרְיְּה נַאַכַלְהָם וְהָתֵּין אַרְעָא אָבַה וְתִיכְלֹיּוֹ

גְּבָר יָת אָ**דוּהִי**:

הֹכִלְטֹא וֹזְבָּוֹן לְנַי:

מַלַלְטַא הוא מִוּבֶּין לְדִּי:

څڅتربا:

וֹטשׁבוּו מֹכְ אַבְמֹא לְבַשׁבֹּוּ: iūäĖLil ומה ביון זע לומו ווע צונו

خِيْمُوْمَ نَافِحِنا خِيْنَةًا مُحَنِي:

wrong one another. neighbour's hand, ye shall not neighbour, or buy of thy And if thou sell aught unto thy

Þι

shall sell unto thee. the number of years of the crops he thy neighbour, and according unto after the jubilee thou shalt buy of According to the number of years

number of crops doth he sell unto diminish the price of it; for the fewness of the years thou shalt thereof, and according to the years thou shalt increase the price According to the multitude of the

God; for I am the LORD your God. another; but thou shalt fear thy And ye shall not wrong one

in safety. them; and ye shall dwell in the land and keep Mine ordinances and do Wherefore ye shall do My statutes,

and dwell therein in safety. and ye shall eat until ye have enough, And the land shall yield her fruit,

שמוזרת לחביו ביובל: קיש קל קַסְאָמוֹ, אלא לרצות, המוכר שדהו ועמד בנו וגאלה,

חונו. זו לונלם ממון (שם פרשמל ג, ד צ"מ נמ:): קנה מישראל מברך, מלמוד לומר או קנה מיד עמימך: אל וכי ממכרו ממכר לעמימך, מכור, ומנין שאס באמ לקנות, דרשה, מנין כשלמה מוכר מכור לישראל מברך, מלמוד לומר (14) וכי המכרו וגוי. לפי פשומו, כמשמעו, ועוד יש

ביד הלוקח חמכור לו. ורבוחינו דרשו מכאן (ערכין כע:), שני מבואום ימכר לך, לפי מנין שני המבואות שמהא עומדת מוכר, לפיכך לריך לקנומה לפי הומן, וזהו שנאמר, במספר יש שניס מרובות ואַכל ממנה תבואות הרבה, הרי נתאנה מועמות וזה מוכרה בדמים יקרים, הרי נתאנה לוקת, ואם סקונס, שסרי קופו לסמוירס לו גשנת סיובל, ואס יש שניס ומצואות סשדם שסיא כאוים לעשות ימכור המוכר ויקנה או מקנה קרקע דע כמה שנים יש עד היוצל, ולפי השנים ליישב המקרה על הופניו, על החונהה בה להוהיר, כשחמכור (11) במספר שנים אחר היובל תקנה. זמו פשומו,

ומיעום שנים שנים: מפשומו, כלומר, מספר שניס של מבואות, ולא של שדפון, באומן שמי שנים, כגון, שמכרה לו בקמומיה, ושני, אינו יולא שמי שנים ביד סלוקחו מיום ליום, ואפילו יש שלש מבואות (EI) חשובו איש אל אחוחו. וסרי כנר נמתר ושנמס שסמוכר שדסו מינו רשמי לגמול פחוח משמי שניס, שמעמוד

טמעים בדמים: (16) חדבה מקנחו. ממכרנס ביוקר: חמעיט מקנחו.

(5,4 (4:): שלין מכיר ללל מי שהמחשבה בלבו, נלמר בו וירלם מללהיך מאלסיך, סיודע מחשבות סוא יודע. כל דבר המקור ללב, ואס מאמר מי יודע אס נמכוונמי לרעה, לכך נאמר ויראמ ולא ישיאנו עלה שאינה הוגנת לו, לפי דרכו והנאתו של יוען, אונאת דברים (מ"כ פרק ד, א), שלא יקניע איש את חבירו, (ען) ולא חונו איש אח עמיחו.

כנגד שבעים שממות שבעלו היו: שַׁבְּמֹמֶיםְ (ויקראַ כו, לד שנת לג.), ושנעיס שנה של גלות נצל ישר אל גוליס, שנאמר או פּרְנֶס קַפְּרֶן אָת שַּׁבְּּמֹמִים, וְסִרְנְתַ הָּמַ (18) וישבתם על הארץ לבטה. שַבּהון שממס

וּאָטַר אָת־הָבוּאָהַנוּ: עַמְּבְינִינִי עַן לְאָ נִוֹּבְת וֹלְאִ מִּבְינִינִיא עִאַ לְאִ נִוֹבת וֹלְאִ

خِمُحُم تِمُثَرُتُ: קשׁשְּׁיִת וְעִשְׁתִ אָת־הַהְבִּוּאָה בִּשְּׁקִא שְׁהָיִתִיִּהָא וְתַעָּבֵרִי יָתֹ

הְבָּוּאָבְה הֹאַכְלוּ יָשֶׁוֹ: עַרו השְּנָה הַהְשְׁשִׁים עַר בוּא ער שִׁקְא הְשִׁיעִים עַר מִיעַל ヸ゚ヿ゙ヸヸヸヸ עַרְעָיַם אָר הַשְּׁנְר הַשְּׁמִינִים וְחָוֹרָעוּ בּיִם בּשְׁבָּי הַבְּיִּ

אַטַב מִמָּדִי: ל, באבו ליונים ומושבים אבי דילי ארשאבי ביירין اْلُغُدُا كُمْ نَفَدَر كِجُمَاثِنَ ذِنِ الْمَلَمُمُ كُمْ نَالْدَقَا كِنَارِهِمَا

לי וּבְּכִּלְ אֶבֶּוֹ אֲהַוּוֹיַבֶּה וְּאֵלֵיִה וּבְכֹלְ אֲבֵע אַהְסְנַהְכוֹן פּוּרְקָנָא

ממבר אַבווו: יבָא גְאַלְוֹ הַפְּרָב אֵלְיוּ וְגָאַל אָת בניעי קר־יַמַוּף אָחָיף וּמָכָר מַאַּחַיּּחָוּ

إبرسُرند بتا الإلام جيرا لِهُرَابَا: ⁶ וְאֵישׁ בֶּי לְאִ יֵהְיֵה־לִּוֹ גֹּאֵלְ

ולווְהָ וֹנ הֹכֹלְטֹּוֹא: ^{°°} וְבֶּיִ תְאָמֶׁרְנִּ מַּעִרְנִּאָכַלְ בַּמְּלֵּעִ נִאָּבִּי מִימֶּרוּן מָא נִיכוּלְ בָּשְּׁמָא

הֿכַלִטֹּא לִטַּלִינו הָּוֹנוּ! لْمُدْرَنِهُ هُنِ خَلَحُنْرِ كَجُولَ فَهَٰزُكِ لَهُوَقِيبِ ثَنَ خَلَحُنْدٍ كُجِهِا

הַלְטַע שׁוּכְלְוּן עַּמִיקָא: יַשְׁן וְתֵיכְלוּן מִן עַּלְלְחָא עַּמִיקָא

נטוטבון אַטון פֿבַמוּי:

ששׁנוּן לְאַּבְתֹּא:

בּלבור בוט וופבוט זע וֹדונו אָבוּ וֹטְמַסְפַּן אָבוּוּבּ ווּזַבּוּן

وبلكاتي: ותדביק ידיה וישפח קמסת וינבר אַני לא יהי ליה פַּריק

> increase; may not sow, not gather in our eat the seventh year? behold, we And if ye shall say: 'What shall we

three years. shall bring forth produce for the upon you in the sixth year, and it then I will command My blessing

produce come in, ye shall eat the old store; until the ninth year, until her and eat of the produce, the old And ye shall sow the eighth year,

ye are strangers and settlers with Me. perpetuity; for the land is Mine; for And the land shall not be sold in

٤٦

redemption for the land. possession ye shall grant a And in all the land of your

which his brother hath sold. him come, and shall redeem that shall his kinsman that is next unto sell some of his possession, then If thy brother be waxen poor, and

sufficient means to redeem it; it, and he be waxen rich and find And if a man have no one to redeem

מסט בו ברכס: (פו) ונחנה הארץ וגר וישבתם לבטה עליה. שלא ביובל, שלא יסא סלוקא כובשה (מ"כ שס א): לצמחה.

ופירות המילן, ושפימין הצמים ממליהם (פשמים נמ:):

ויקלרו בניפן:

(33) והארץ לא חמכר. לימן למו על מורמ שדומ לבעליס סשביעים וסיובל, ומקרא זה נאמר בשאר השמעות כולן: סשביעים, שסן בעלין מעבודם קרקע שמי שנים רלופות שסימס לריכס לעשות לארבע שניס, בששית שלפני השממס היו בשדה בגרנות, ובחשרי הוא עת האקיף לבית. ופעמים עת בוא תבואתה של שמינית למוך הבית, שכל ימות הקין (22) עד השנה החשיעה. עד מג המכומ של משיעים שהיל (22) כי ימוך אחיך ומכר.

אל מרע עינך בה (שם), שאינה שלך: מדאגו משנת בלורת: ואכלחם לשבע. אף בתוך המעים לפסיקה, למכירה פסוקה עולמים: כי לי הארץ. (מ"כ)

השנה, ולשביעיה, ולשמיניה, שיורעו בשמיניה במרחשון לגאלה לאחר שהי שניה, או קרובו, ואין הלוקה יכול (IS) לשלש השנים. למקלה הששיה מניםן ועד כאש ולפי פשומו, קמוך לפרשה שלאהריו, שהמוכר אחוותו רשאי עברי (שם ע), ודבר זה מפורש בקידושין בפרק א' (דף כא.). (02) ולא נאסף. אל סבית: אח חבואחנו. כגון יין (24) ובכל ארץ אחזחכם. (מ"כ) לרנות נתים, ועבד

מ"כ פרק ה, צ): שאין לו גואליס, אלא גואל שיוכל לגאול ממכרו (קידושין שס (62) ואיש בי לא יהיה לו גאל. וכיים לך מדס בישרמל לעלמו: וגאל אח ממכר אחיו. ואין הלוקח יכול לעכב: מאחזתו. ולא כולה, למדה מורה דרך ארן, שישייר שדה רשלי למכור שדסו אלא מחמח דוחק עוני (ח"כ פרק ה, א): מלמד שלין לדס

וֹמֶּב לַאָּטֹוֹינִי: אָנַר הְנְבָּר לְאָישׁ אָשָׁר מֶבַר־לְוּ יִה מוֹהָהָא לְּגָּבַר דְּיַבָּין לִיהַ لْنَاهُمُ كُلُّ مِنْ فَلِي لِيَصْرَ يَنْتَهُمُ حَيْنَ هُدُ يَحْدَيْنَ يُثَنِّرُ لِيَنْ لِيَنْ لِيَ

ויתוב לְאַהְסָנְהֵיה:

But if he have not sufficient means possession. sold it; and he shall return unto his overplus unto the man to whom he sale thereof, and restore the

then let him count the years of the

ζġμţμί: (σ) מֹע אָנָנוּ עַיּוּבָלְ וְיָּצְׁ בִּיּבְלְ וְאָב ⁸⁵ לְּדְּיְרְיֶרְ מִמְּבְּרִוּ בְּיֵדִ הַמְּנְה אֵתְוּ בְּיִמִים לֵיה וִיהֵי וְּבִינִיהִי

ויתוב לאַהְסָנְתֵיה: ביובילא וִיפוּל לנו בולן נטוע מר מִשֹא וְאָם לְאַ־מְצְאָה יָדִוֹ דֵּי הְשָׁיִב וְאָם לְאַ אַשְׁכַּחַת יָדִיה כְּמִפַּת

of redemption. for a full year shall he have the right it within a whole year after it is sold; in a walled city, then he may redeem And if a man sell a dwelling-house

return unto his possession.

jubilee it shall go out, and he shall

until the year of jubilee; and in the

the hand of him that hath bought it

which he hath sold shall remain in

to get it back for himself, then that

لْكُلْحُلْلِ! שְׁנָת מִמְפָּרֶוֹ יָמִים מִּהְנֶת ^{- ממימי} הוֹמֶה וְהַיְמָה גָּאָכְּהוֹ עַּר־קֹּם וֹאֵישׁ בֶּיִי יִנְבֶּר בֵּיתִ־מוֹשְׁבֹ מִיר וּנְבָר אַבִּי יִזָּבִּין בִּית מוֹתַב

وبالكادين: פורקניה עד משלם שהא さしはメ ひざはん

the jubilee. generations; it shall not go out in that bought it, throughout his be made sure in perpetuity to him house that is in the walled city shall the space of a full year, then the And if it be not redeemed within

לִאָנְלוֹנִג לָאִ יֹגֹא בּֿיָבֹלִי: לַין חֹמָה לַצְּמִיתָה לַפְּנָה אָתִוּ שִׁיִּרָא לַחָלִישִׁין לְּדִּוֹבּו יָתִיה אַמָּר־בְּעִיר אַשָּר־(כי לא)[קי בּיהָא oe לו שְׁנָה הְמִימָה וְקְם הַבַּוֹת לֵיה שִׁהָא שַלְמָּהָא וִיקּוֹם

לְבְּרוִנִי, לְא יִפּוָע בַּיוִבָּילְא: ŁĖĮĿŮX לאַ נֹלּאָל הַרַ מִּלְאָנו נֹאִם לָא נֹטַפּּׁבוּנֵל הַּרַ מִהְּלָם

and they shall go out in the jubilee. the country; they may be redeemed, shall be reckoned with the fields of have no wall round about them But the houses of the villages which

31

יַּ הֹמְהֹ סְבְּיִב עַּלְ־שְׁבֵה הְאֶּבֶץ עַפַּף סְחִיֹּר סְחִיֹּר עַלְ חֲקַל بجُنِّر بَيْمَرُره لِجُهُد يُرا كُيُّه بحُنْ فَعُيْنَهُ يُجْرِبُ خُبِالْ هَبِد

:22 ַרְהִוֹ וּבְינִבֵּילָא יִפְּקּוּן: לְהִוֹן וּבְינִבֵּילָא יָפְּקּוּן:

המוכר הזה, שבה לגהלה (ערכין ל.): על האכילה שאכל, וימנם ללוקמ: לאיש אשר מבר לו. לכן. ועיר נקבה היא, והולרך לכמוב לה, אלא ממוך שלריך ומול את סשאר, וזסו: והשיב את העודף. בדמי המקת כז"ל (ערכין לב.) אע"פ שאין לו עכשיו, הואיב את העודף. מכלם מומס שלש שנים מו מרבע, סולת מם דמיסן מן סמשבון, ועומד בכמו של קונס: (אשר לא חמה. לו קרינן, ממרו ביובל, נמלאם קונה מספר המבואות כפי משבון של כל שנה, (30) וקם הביח וגוי לצמיחה. ילא מכתו של מוכר בל וכל, ובכמס מכרמים לך, בכך וכך, עמיד סיים לסחוירם יַמָיס (בראַשים כד, נס): (TS) וחשב אח שני ממברו. כמס שנים סיו עד סיובל, ימים. ימי שנס שלימס קרוים ימים, וכן <u>השל פנע</u>רֶס אָפָּנוּ

היובל. שלא יכנם למוך אומס שנס כלוס, שסיובל משמע יצא (שם לא:): (82) די השיב לו. מכאן שאינו גואל למלאין: עד שנח ביבל. אמר רב ספרא (אף) אם פגע בו יובל במוך שנמו לא

גומלס, ולמחר מכמן מינו גומלס: והיחה גאלחו. של בים: שניס (מ"כ פרק ו, צ ערכין לג.): וביובל ילם. במנס: בממלמו (מ"כ שם ז):

(כמובלה בפנים, מקנולו במקורת זה נופל על זה): לא יצא

סולרך לפרש בום שסוא חלוף, שאם רלה לגאול בשנה ראשונה "רלה, ובוה יפה כחו מכח שדום, שהשדות אין נגאלות עד שמי כל ומן שירלס, ובמוך שמי שנים סראשונים אינו יכול לגאלס, ביובל לבעלים, אם לא נגאלו: גאלה חהיה לוַ. מיד אם גאלחו. לפי שנאמר בשדס שיכול לגאלס משמי שנים ואילך הארץ יהשב. סרי סן כשדות סנגאליס עד סיובל, ויולאין מומס מימום יסושע בן נון (שס פרשמה ד, ה): והיוחה יג,כה), בְּהַלְּבִיקֶס וּבְּמִילֹהָס (ברהשים כה,עו): על שרה (29) ביה מושב עיר הומה. בית בתוך עיר המוקפת מהין לומה, ויש הלבה בספר יהושע בֶּעָרִיטְוַ מַבְּרָיִם (יהושע (IE) ובתי החצרים. כמרגומו פַּנְמַיַּמֹ, עיירומ פּמומומ

אָאַלַת עוֹלָם הַּהְוֶר לַלְוּיָם: יי וֹמֹנִי, נַלְוּנֶּם לִּשֹׁ, מִנֵּי, אָנִוֹנִים

ביליף בני ישקאל: בַּי בְהֵי עָרֵי הַלְוּיִם הָוֹא צְּחַוֹּלְם ממפע בנט ומנע אַטוּטוּ בּיִבַץ تققد ننقح فالتخنب لنظه

﴿ثِلَٰت: (٥) וּמִּבוֹע מולַם בָאֵ נְחַפֿלְ רְנִחְ מָרְנִיהוֹן לְא יִנְרַבּּן ڴڐ؞ڷڡ

: خات ت וֹבְבַבוֹלַסׁ כּוּ עָּבָ וַנַרְמָבַ וֹבוֹ. וְבְי־יְמָוּף אָהִיף וּמָטָה יָדוֹ עִּמָּוּ

نظك: וֹנֹבֹאִטַ מְאֶבְבַבוֹנִג וֹנוֹנ אַנוֹנִג וֹנבֹנִסֹא וֹנוֹבַוֹכַ

بخمَلِج، ١٠ جَمْ بَمِينَ الْمُحَرِّكِ: د محمد والمحمد المحمد ا

> 44,18. אַטַסְנַמָּבוּן פּוּרַקוּ עַלָם יָהֵי 4

<u>ι</u>φμχς: چرزی غذرا قائوتئادرا خدر خدر בוובולא אַבוּ זְבְינֵי בֵּימָא וְקְרָנִי אַּטְסָּנְמִינִי יגופרוק מו ביואי וופסון

וֹאָבׁוּ וֹטִמֹסַכֹּוּ אָטוּבּ וּטִמוּס אַבי אַהְסָנַת עָלַם הוּאַ לְהוֹן:

יביה עמף וַתַּהְבוּי ביה ידיר

אַל הַקָּח מֵאָחוֹ נָשֶׁךְ וְתַרְבִּית לָא הַפַּב מִנֵּיה !:מוסב !!יםי עמָר:

וניתי אַחוּד עַמָּד:

ַ בּּטוּרוּלָוֹא וּבְרבוּטֹא לָא טִשׂוּן حَفْظَكَ كُمْ يَاتِياً كَيْكَ

> perpetual right of redemption. possession, the Levites shall have a the houses of the cities of their But as for the cities of the Levites,

their possession among the children houses of the cities of the Levites are shall go out in the jubilee; for the sold in the city of his possession, Levites, then the house that was And if a man purchase of the

for that is their perpetual possession. about their cities may not be sold; But the fields of the open land

and a settler shall he live with thee. thou shalt uphold him: as a stranger and his means fail with thee; then And if thy brother be waxen poor,

32

44

тξ

brother may live with thee. increase; but fear thy God; that thy Take thou no interest of him or

victuals for increase. upon interest, nor give him thy Thou shalt not give him thy money

שו שם מכרו בים בעיר חומה גואלין לעולם, ואינו חלוע לשוף שדה משדותיהם הנתונות להם בחלפים חמה קביבות הערים, גאלה עולם. גואל מיד אפילו לפני שמי שניס אס מכרו (25) וערי הלוים. ארצעים ושמנס עיר שנמנו לסס: (34) ושדה מגרש עריהם לא ימכר. מֶכֶר גוצר, שאס

כשדות, כדי שלא יופקע נחלחם מהם: ומגרשיסם, לפיכך סס לסס במקוס שדות, ויש לסס גמולס אחזחם. לא סיס לסס נמלמ שדומ וכרמיס, אלא עריס לשנמ לפוף שנס כנימ של ישראל: כי בחי ערי הלוים הוא שרי זו מלוש אחרם, ואם לא גאלה, יולאה ביובל ואינו נחלט אף הגואל מיד לוי גואל גאולת עולם: ויצא ממכר בית. שבר לוי שקנה מלוי יהיה חלומ, ח"ל ואשר יגאל מן הלוים, יכול לא דבר סכמוב אלא בלוקח ישראל שקנס בית בערי סלויס, לשון מכירה. דבר אחר לפי שנאמר גאולם עולם מהיה ללוים, ולא יסים חלוע כשאר בחי ערי חומה של ישקאל, וגאולה זו, וינה ביבל. הומו ממכר של בימ, הו של עיר, וישוב ללוי שמכרו, (33) ואשר יגאל מן הלוים. ולס יקנס בימ לו עיר מסס.

דומס, למשלוי שעל החמור, עודהו על החמור, לחד חופק קשם לסקימו, אלא חוקסו משעת מועת סיד. למה זה (35) והחזקת בו. של מנימסו שירד ויפול, ויסים שַֿמֵּב לָטָ יִנְּמֶׁלְ מִוְד (ויקרחׁ כו, כ), חַבל בן לוי גוחל לעולס: לכסנים ביובל, כמו שנאמר בישראל וָאָס מָכַר אָמ סַשְּׁדֶס לְאָישׁ סקדיש בן לוי את שדסו ולא גאלה ומכרה גובר אינה יולאה

אדם נמשכת אחר הרבית, וקשה לפרוש הימנו, ומורה לעלמו בשני לחיין (ב"מ ס:): ויראח מאלהיך. לפי שדעמו של (36) נשך וחרבית. מד שויימו רבין, ולעבור עליו שלא לעבוד עבודת אלילים ואוכל נבלות: וחושב. אף אס סוא גר או מושב, ואייסו מושב כל שקבל עליו בו ומעמידו, נפל לארן, חמשה אין מעמידין אומו:

סולרך לומר, ויראה מאלסיך (צ"מ נה:): ברבים, סרי זס דבר המסור ללבו של אדם ומחשבמו, לכך מאלסיך, או המולה מעומיו בנכרי כדי להלוומס לישראל הימר בשביל מעומיו שהיו בעלות אללו, הולרך לומר ויראת

⟨
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2} \)
\(\f לְעַּיִׁע לְכֶּם אָּעַ־אָּבֶוֹן בֹּנְתוֹ לִבְיוֹ זִע אַבְעָהָא בַּבְּנָתוֹ לְמִנִינוּ אַנ עוָגָאָטִי אָטַבֶּם מִאָּבְן מִגְּנִיִם זִּטְבִוּן מִאָּבֹגִא בַּמִגְּנֵים לָמִפּּוּ אַנְי יְהוְּהוֹ אֱלְהֵילֶם אֲשֶׁר אֵנָא יִיָ אֵלְהַכוּוֹ דְּאַפִּיקִית

اْزَعُمُ يَامَقِكُ لَابِهِ بَكُرُنًا مَقَالِ أَنْهَامَ مَامَقِكُ لِبِهِ بَكُرَبِكِ، مَقَاتِ אַנָת הַיּבֶל יַעַּבָר עַמֶּף:

אָבטוו וֹמִיב: וְמֶּבְ אֶּלְ-מִמְּפֹּטִישְׁיִּ וֹאֶלְ-אֵטֹזִים וֹנִינֵר לְזָרִאָּנִינִישִּ וּלְאָטַסׄנִּינ

ממכבר מבי ממפרו מבר: אַטַם מאָבּא מֹאַבְיוֹם לְאַ וֹמִּבְרֵוּ וֹמַבְּוֹן וֹמַאָּבֹּמֹא בַּמֹאַבְוֹים לָאִ בְּיִי עֲבִּי אֲמָבְ בִינְאָאטִי אָבִי מָּבְבִּי אָנּוּן בְּאָפָּוּקִית

مَثَاتَ نَكَانُهُ مُرْكُدُ لَكُمُّ لِيَا لَهُمُّكِانِ : מַאַת הַגּוּלִם אֲשֶׁר סְבִיבָהַרֶּבֶם עַּמְמָנָא דִּבְסַהְרָנֵיכוֹן מְנְּהוֹן المخلالا تقطنك تجشد نندرخك

4
4
4
5
5
5
5
5
5
5
6
7
8
5
7
8
7
8
7
8
7
8
8
7
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
<p

هنځتار متخدیا: נאָב, וטמספו אָבוּנ ממּנ

שַּׁהָא דְּיוֹבֵילָא יִפְּלַח עִמֶּדְ: בְּמְבֶּרִר בְּתִוֹמֶב וְנִינִנְ מִמְּנַ מַבְ בַּאַנִירָא בְּתוֹטָבָא יָבִי מִמָּב מַב

אָבְהַתוֹהִי יְתוּב:

نظرا مَثْدًا لَهُمُانًا: והלבע ואַממע ביהוו לף מו

> Canaan, to be your God. of Egypt, to give you the land of brought you forth out of the land I am the LORD your God, who

serve as a bondservant. thee, thou shalt not make him to with thee, and sell himself unto And if thy brother be waxen poor

with thee unto the year of jubilee. he shall be with thee; he shall serve As a hired servant, and as a settler,

shall he return. unto the possession of his fathers return unto his own family, and and his children with him, and shall Then shall he go out from thee, he

pondmen. Egypt; they shall not be sold as drought forth out of the land of For they are My servants, whom I

rigour; but shalt fear thy God. Thou shalt not rule over him with

bondmen and bondmaids. about you, of them shall ye buy have: of the nations that are round bondmaids, whom thou mayest And as for thy bondmen, and thy

יובל לפני שש שנים היובל מוליאו: שלא יוליך כליו אחריו לבית המרחן, ולא ינעול לו מנעליו: (95) עבודה עבד. ענודה של גנהי שיהה ניכר נה כענד, ממנס, כעובד עבודם אלילים (מ"כ פרשמא ה, ד כמובות קי:): מנת שמקבלו עליכס מנומי, אפילו קן כבדות עליכס: לחח יעמידנו על אבן שַבֶּקַת: (85) אשר הוצאחי וגרי. וסבמנמי בין בכור לשלינו בכור, לולולו בכך (מכומ יג.): אחוח. מוקמ:

קידושין כב.): ואל אחזה אבוחיו. אל כבוד אבומיו, ואין ישמה:

של נכרי סס. דבר אתר אשר סולאתי אתכס מארץ מלריס על "מכרו ממכרה עבד. בסכרוס, כאן יש עבד למכור, ולא אף אני יודע ונפרע מן המלוה מעות לישראל ברבית, ואומר (ב+) כי עבדי הם. שערי קודס (מ"כפרשמא ו, א): - לא

קקבי קבל ישמר וירשם: לצוכך אם לאוואומר אנילו שסוא לצוכך, סכי סדבר סוס ממור צַלר מחח הגפן, עד שאבוא, שמא חאמר אין מכיר בדבר אם לאלהים. שכל שַבְּר במרך ישראל, מני לו לאלהים, וכל היוצא לענומו, אל מאמר לו שָמַם לי אם הכום הוה, והוא אינו בריך, לכם את ארץ כנען. נשכרשמקבלומנומי: להיות לכם (34) לא תרדה בו בפרך. מלמכס שלמ לנירך, כדי

מי מכרן, אלא מכאן, שרבו חייב במוונוס בניו (מ"כ פרק ז, ג ולא שבמוך גבול ארלכס, שהרי בהם אמרמי, לא מחיה כל (14) הוא ובניו עמו. למר כצי שמעון לס סול נמכר צניו מאת הגוים. סס יסיו לך לעצדיס: אשר סביבחיכם קוסרמני לא מְמַיֶּס כְּל נְשְׁמֶס (דברים כ, מו), אלא מי ישמשני: כשקל שכירים התנהג בן: עד שנה היבל. אם פגע בו במה אשתמש, בעבדי היני מושל, בז' אומות היני נוחל, שהרי (04) בשביר בחושב. ענודם קרקע, ומלאכם אומנום, (44) ועבדך ואמחך אשר יהיו לך. אם מאמר אם כן

בּאַבּגמים וֹבוֹנוּ לַכֵּם לַאַּנוֹנָיב: ÄÜÇ□ ÄÄL st यक्टन यहान त्रद्धा स्प्रविधे हात्वे וְגַּם מִבָּנֵי הַתּוֹשֶׁבְים הַגַּרָים

حُرِبِا خُمِّنُاهُدُم: בּאָבֹמִכוּן וֹיהוּוֹן ١٨٤٠٤

 چ
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و
 ر

 و</ نَشَلَعُمْ غُنِي خُغُنِي مِهِ بَنَلَيُنِا בַּבַבוּ הַלַּאָבוּ הַלַּאָבוּכָכַם בַּנֵּיִ ۵+ אַחַרִיכֶּם לְבֶּשֶׁת אֲחַיִּה לְעַלֶּם لنكتك <u>ללוגכ</u>ם ÄŮ□

שוְהַבְ הֹפִּוֹב אַן לַהַבַּר מִהָּפַּוֹנַע שניעי וּמָך אָהַיף עמִוּ וָנִמְכַּר לְגַר וֹכַּי תַּמָּיג יַר וָתַוּשָׁב עִּמָּר יַבְּיָּ

אָבוֹר מִאָבוֹנו וֹגְאַבְנוּ:

אָרַהִשְּׁינֶה יָדְיִ וָּנִגְאֶל: مَهُمُّد خُمُدُهِ مَعْمُعَلَىٰهِ يَرْهُكُونَهُ או־דבו או בורדו ונאלנו או־

שְּׁבְיר יִהְיָה עִּמְיוּ: من الله المنافق المنافق المنافقة المناف os לו עד שְׁנָת הַיּבֵל וְהָיֶה בֶּסֶף اباتهد بعد جثيد باتهد بالتحديد

> בַּבַמְיוּ: אַבֿר בַּאַחוּה, לַא תָפַלָּח בַּיה に直接口にてい ĖÏ نشلةح 4440 ĘĽĻĹ ببوكالال בְּהְרֵיכוֹן לירותה אַחְטַנָא إبتياضربا ابلالانا 441.011

> לַאַבְמָאַ, מִזּבְמִית נִּיוָבָא: וווֹבּל כְהֹבֹל שִוּטֹב בַהֹמֹנ אִנְ אמו ווטמספו אוויד אמיה וֹאָבׁוּ עַבַּנִע זִב הָּבַל וַעַוָּטַב

ליה חד מאַחוֹהי יפָּרְקנִיה: ^{8†} אַבְוֹנֵ, וָמְכְּּנִ יְּאֵבְּנִי שִׁנִינִי בְּיִּ בְּּנִיר יְּאִנְיַבַּן פּוּרְקְנָּא יָהִי

لمناخره أتبد أزنفتره: نفلكةيك ididilu XI ddilt tallu אָן אַּטִבּוּטִי, אָן כֿר אַטִבּוּטִי,

: كالل במלנו מלגא בומו אנובא ובו בּיוַבֿילָא וֹיבֵי כֹסֹב וֹבֹינוָבִי

> possession. land; and they may be your which they have begotten in your their families that are with you, you, of them may ye buy, and of strangers that do sojourn among Moreover of the children of the

one over another, with rigour. children of Israel ye shall not rule, for ever; but over your brethren the them may ye take your bondmen you, to hold for a possession: of inheritance for your children after And ye may make them an

offshoot of a stranger's family, who is a settler with thee, or to the and sell himself unto the stranger brother be waxen poor beside him, with thee be waxen rich, and thy And if a stranger who is a settler

redeem him; redeemed; one of his brethren may after that he is sold he may be

he may redeem himself. redeem him; or if he be waxen rich, kin unto him of his family may Tedeem him, or any that is nigh of or his uncle, or his uncle's son, may

hired servant shall he be with him. years; according to the time of a De according unto the number of jubilee; and the price of his sale shall sold himself to him unto the year of bought him from the year that he And he shall reckon with him that

οS

84

9t

מומס מקנו: מלמ ממס מומר לקנומו בעבד (קידושין מו:): מהם הקנו. עמך. (פ+) וגם מבני החושבים. שבלו מקביבותיכס לישל נשיס (ק+) יד גר וחושב. גר וקול מושב, כתרגותו עַרַל מוֹקָב,

במשכמיו שלה לכדות בפרך: וסממוקמס: איש באחיו. כן סיס לו לכמוב וסימלמס אומס לבניכס: והחבחלחם. כמו לאלסימ, אלא למעוב עליס, ולשאוב מיס:

ללורך בניכם אחריכם ולא ימכן לפרש הנחילום לבניכם, שאם - לעבודת אלילים עלמה (שם כ. ב"מ עא.), להיות לה שמש, ולא (64) והחנהלתם אתם לבניכם. המויקו נהס לנמלה משפחת גר. זהו עכו"ס, כשהול אומר לעקר, זה הנמכר עמו. מי גרס לו שימוך, דבוקו עמו, על ידי שלמד ממעשיו: מי גרס לו שיעשיר, דבוקו עמך: ומך אחיך בארלכס וילדו לסס, סבן סולך אחר האב, ואינו בכלל לא חמים, וקופו מוכיח ונמכר לגר חושב: וכי חשיג יד גד וחושב

להביח נשיח בעמו ומלך (44) גאולה חהרי לו. מיד, חל מניחה שֶּיִּשְׁמַע:

וְאָהַר גְּאֶבְּעְוִ מִכֵּסָר מִלֵּנְטִוּ: אָם הֹוִג בֹלוִנוּ בֹּחָּנִים לָפֹּיהֶן

וְאָגר אָנר וּאָלְהְוּיִ אַנָת הַיּבֶל וְהַשָּׁבַ לָוְ כָּפָּוּ שָּׁנְּוּוּ ואָם_טִּקָּס וֹמָאַר בֹּמִּוֹנֶם מַגַ_

∠×.iLit tälL ¿a.i.L: כְּשְׁכֵּיר שְׁנָה בְּשְׁנָה יִהְיָה עִמְּי כַּאָּנִיר שְׁנָא בִשְׁנָא יָהִי עִמִּיה

בּמִּלַנִי עַיִּבֶּעְ עַוּאִ יִּבְּלָוּו מִּמִּוִי: المُعالِمُ الْأَمْرِ فَمُرْبِ لَلْمُمْ لِمُو لَمُ الْفُولَالُو فَمُرْبِا لَاقِيطِ

ڲڔؾڔڟۦ אנטם מֹאָבֹּא מֹאֹבַנִם אָנָּג וְבַנָּב ÄŢŢ ※海口_口に対めば、 خدر ختد نشد بخر خدبات تحد بدر خد نشد بخر هخدا

ڲڔؾڔڟۦ לְהְשְׁשְּׁחַבְּוֹיִתְ עָּבְיִי עָבִי אָנִי יְהְנָיִה לְמִּסְׁבֵּר צָּלִה אָבִי אָנִי צִּנְא יִיִ תֹּמְבִּיִע לָאִ עֹשְׁוֹנִיְ בֹּאַבֹּגְכֶם מִיֹנִּאַ לָאִ עִשְׁוֹנִוּן בֹּאַבַּגֹּכֵוּן אַ יִּמְבְּבֶׁי לְאַ עַבְּעָה לְבְּם נְאָבֶוֹ וֹפְׁמָא לָאִ עַבְּוֹמוּן לְכִוּן נִאָבִי

ΧŒ

وبالكادين: ליה כפום שנוהי וָתִיב וָת עד שקא דיובילא ויחשיב ixo ial xauxl tata

לְאִ וֹפְׁלְעוֹ בְּיִעוֹ בְּלִאָתִוּ לְתְּוֹלֵבִי:

בְּאָשֹׁא בְּיוֹבִילָא בוּא יּבְנוֹנִייִ

١٤٤ الحبا: מֹאַבֹּהֹא בַּטֹּהֵבִּוֹם אַנֹּא מְבְיַרִי אָנוּן דְאַפִּיקִית יָתְּהֹדִין

לאַ עַמְּשֶׁה לַכְּם אֶּלְילִם יִפֶּפֶל לָאִ עַמְּבָּרוּוּ לְכִוּן מְמֵּוֹן וֹהֵילִם

money that he was bought for. price of his redemption out of the unto them he shall give back the If there be yet many years, according

price of his redemption. unto his years shall he give back the shall reckon with him; according unto the year of jubilee, then he And if there remain but few years

with rigour over him in thy sight. he be with him; he shall not rule As a servant hired year by year shall

children with him. the year of jubilee, he, and his these means, then he shall go out in And if he be not redeemed by any of

land of Egypt: I am the Lord your whom I brought forth out of the are servants; they are My servants For unto Me the children of Israel

down unto it; for I am the LORD Ye shall make you no idols, neither

ΙΛΧΧ

75

ıς

your God. figured stone in your land, to bow or a pillar, neither shall ye place any shall ye rear you up a graven image,

מניס, וזסו וסיס כמף ממכרו צמפפר שניס: בימי שביר ממש שניס ובא ליגאל ינכה לו ממשה מנים, וימן לו העבד מ"ו מנס, נמלא שקנס סנכרי עבודת שנס במנס, ואס שסס זס אללו דמיו, אם סיו עשרים שנה משומכר עד סיובל וקואו בעשרים ידקדק בחשבון לפי המגיע בכל שנה ושנה ינכה לו הנכרי מן עליו בעקיפין, מפני חלול השם (ב"ק קיג.), אלא כשבא ליגאל שיבל, ובנכרי שמחח ידך סכמוב מדבר, ואף על פי כן לא מבא (E) אם עוד רבוח בשנים. עד היובל: לפיהן. סכל עד סיובל, שסרי ביובל יֵצְח, כמו שוחמר למעס, וְיָצְח בְּשְׁנַת שמו כל שוס במוס, ויוכס לו: (0e) עד שנח היובל. שהריכל עלמו לא קואו אלא לעובדו יהיה עמו. משבון המגיע לכל שנה ושנה ימשוב כאלו ישכר

כמו שפירשמי:

(42) ואם לא יגאל באלה. באלס סוא נגאל, ואינו (33) לא ירדנו בפרך לעיניך. כלומרוממס רומס:

(35) כי לי בני ישראל עבדים. מעריקולס: אני ה׳ במוונום בניו (קידושין כב.)) נגמל בשם (קידוםין מו:): (הוא ובניו עמו. הנכרי מייב

אלהי⊂ם. כל המשעברן מלממה, כאלו משעברן מלמעלה:

פמוקיס הירָאוּ אָנִי יְהוָה: (פ)

ילבית מקדשי ההון דהקין יות יומי שביא דילי תפרון

reverence My sanctuary: I am the Ye shall keep My sabbaths, and

The Haftara is Jevemiah 32:6 – 32:25 on page 154.

שַּׁהְּמִׁרָנִ וֹּהֹהִנִּם אָטַׁם: במלמי אִם בּטוֹפְעֹי שׁבֻבִי וֹאָט מִגֹנִי אִם בֹּצִוֹמִי שִׁנִבוּ וֹנִי פַּפּוּגַי.

بَعْثِارُ إِحدِزُك إِيْمَا يَشِيْكِ يَقِلَ إِنْضِيًا هَلَهُمْ يُرَزُفِك لِهَذِا וְנְתַתֵּי גִשְׁמִיכֶם בְּעְתָּם וְנְתְּנָה וְאֶמֵין

בְאַבְעָבְי לְטִׁמְכָם לְמֻבֹּג וֹנְתַּבְׁשָׁם לָבָּתַע ַ יִּבְצֵּיר יַשְּׁיג אָת־זְּרֵע וַאָּבַלְמָּם لْنَاهِر رُدُّت لَرْبَمِ گُلَـٰتُجْرِب المُرَم رُحِيا لَـٰرَهُم رِظَمُهٰ

ĖĀĻĀČD:

שמבון וֹים מּבּבון וֹיבון:

עקלא ימין אָבָּיה: משביכון בעדנהון

تَكُلَّدُ مُرداً: ĊĊŔĒĸ لنكفتنا أبتدكدنا ילַמְפַּאָ וֹמְנַת לְאָפּוָלֵו בַּנ

לעובלא לא וליון באַנעכון: מו בּהַמָּא וֹשִׁבֶּר בְאַבְעַהְּבָּר בּהָמָא מוּ אַבְּמָּא וּבְּפָּמָלְיִן ן אַין שַחַרִיד וְהִשְּׁבַּהִי חַיָּה רְשְׁר וְלֵית דְשִׁנִיד וַאָּבַשִּיל חַיָּהָא أثنتنا شدير فغدا بضحفتا نغتا شفه فعدم ننشديا

> My commandments, and do them; If ye walk in My statutes, and keep

shall yield their fruit. produce, and the trees of the field season, and the land shall yield her then I will give your rains in their

safely. enough, and dwell in your land shall eat your bread until ye have reach unto the sowing time; and ye the vintage, and the vintage shall And your threshing shall reach unto

your land. neither shall the sword go through evil beasts to cease out of the land, make you afraid; and I will cause and ye shall lie down, and none shall And I will give peace in the land,

ידים ורגלים סיא, ואמרם מורם לעשות כן, מוץ מן המקדש להשתחות עליה. הפילו לשמים, לפי שהשתתוחה בפשומ וְשַׁכְּמִי כַפִּי (שמום לג, כב), שמכסין הקרקע ברלפת אבנים: לנכרי (קידושין כ.): ואבן משכיח. לשון כפוי, כמו שוף מוכר את עלמו, לא חור בו, לא דיו לישראל אלא אפילו ברבים, כל אלו האחרונות קשות מן הראשונות, לא חזר בו, מחוחו, לא חור בו, שוף מוכר אם ביחו, לא חור בו, שוף לוה שו קנש מיד וגוי דבר הנקנה מיד ליד)לא חזר בו, שוף מוכר שבם אף אני כמומו, לכך ואמרו מקראום סללו (מ"כ פרק מ, כמו שנאמר (דבריס ס, א) ולְמַדְּמָּס אֹמָס וּשְׁמַרְמָּס לַעֲשׁמָס: לא חששר לבם אלילם. כנגד זס סנמכר לנכרי, לומר ולם מלוסי משמרו סרי קיוס סמלות למור, סל מס

- (ג) אני ה׳. יאמן לעלס עכר:
- (3) אם בחקתי חלכו. יכול זה קיום המנות, כשהות

- מטלטליו, לכך סמך לה, וכי ממכור ממכר, (מה כמיב ביה ועץ השדה. הן הילני סרק, ועמידין לעשות פירות (מ"כ שם השביעית, ואס חמד ממון ונחשד על השביעית, סופו למכור רביעים. רש"י ישן) בלילי שבחוח (חענים כג. ח"כ פרק א, א): ואף ספרשיות סללו נאמרו על סקדר, בתחלס סוסיר על (4) בעחם. בשעם שאין דרך בני אדס ללאח, כגון (בלילי ורבי עובד עבודת אלילים אף אני כמומו, הואיל ורבי מחלל. מצוחי חשמרו. הוו עמלים בחורה על מנח לשמור ולקיים, שלא יאמר הואיל ורבי מגלה עריות אף אני כמותו, הואיל אני מקיים אם בתקותי, תלכו שתהיו עמלים בתורה: ואח
- במעיו (שם ז): ואכלתם לחמכם לשבע. אוכל קמעא, וסוא ממצרך ואחם עסוקים בו עד הבליר, ובבליר מעסקו עד שעת הזרע: (פ) והשיג לכם דיש אח בציר. מיסא סדים מרונס,
- ממדינה למדינה (מ"כ פרק ב, ג): לריך לומר שלא יבאו למלחמה, אלא אפילו לעבור דרך ארלכס שלוס ונוכל לת סכל: וחרב לא תעבר בארצכם. לין בארץ, מכאן שהשלום שקול כנגד הכל, וכן הוא אומר עושה מס אין שלום אין כלום, מלמוד לומר אחר כל ואם ונחמי שלום (6) ונחחי שלום. שמא מאמרו הרי מאכל והרי משמה,

خفترگت څلائد: ל וּבְבַבַּפַּטַם אָטַ אָנֹבוּכִים וֹלפֹלַוּ וֹטִבְּבַּפוּן זִט בַּהַבָּ, בַּבַבוּכוּן

אַנְבַּנְכָּם לַפַּנִנְכָם לַעַבִּי מפט בבבר ירדיםו ונפלו ימאָה מוּכוּן לִרְפּוֹמָא יִעִּירָ

בווני אַנוֹכֶם: וֹטַבְבּוּטֹּוּ אָטַבְבֹים וַעַּלוּמִטָּוּ אָטַבַ بغثرن لاحرجه ليغترن لانجه

חַבְשׁ הוּצְיאוּ: عرب تهجر يما بنها بنها بنها طهر التجربا

﴿ جُمُا جُهُمُ لِأَنَّا لَمَقُلُ فَلَنَّا خَلَالًا جُهُمُ لِالْمُقَالِ فَلَالًا كَلُمُ الْمُقَالِ فَلَا الْمُقَالِ لْكَانُكَوْخُونَا، خُولَاحُجُم لَكُنْهُمْ لَيْهُمُدَا مُحْدَثُونَا لِمُكَانِي لِيُعْلِيهِ لَيْكُونِي עֹלֵהָלְ נְפֹּהָוֹ, אֶעַבֶּם:

" וֹלִנַישָּׁה מִמְּבַּלֵּה בַּעובַבְבָשׁ וֹלֵאַ וֹאִשָּׁהוֹ מַמְּבַּלָּה בּוּנִבוּוּ וֹלַאִ

८८:

أنفرنا كُلُمَّارِياً كِٰلَالُحُمِّ:

كَلَمْرِدِيا كُلَالُةِمِ: النفديد فقرد דבביכון إرْ إَنْ الْمُوْتِ بِيَرْهُ لِمَا يُمَا الْمُؤْتِ الْرَادِ وَالْ مُؤْتِرُا بَاثِهُمْ كُرْهُدَ

נטכנו נאפנם נט לנמו אפכנו: לכון נאפות נטכון נאסני せばいはしょ ムジにはれる

يتودرا: והטולא ふじんご

יְרַחֵיק מִימָּרִי יְחָכוּן:

and they shall fall before you by the And ye shall chase your enemies,

sword. enemies shall fall before you by the shall chase ten thousand; and your hundred, and a hundred of you And five of you shall chase a

with you. you; and will establish My covenant and make you fruitful, and multiply And I will have respect unto you,

before the new. and ye shall bring forth the old from And ye shall eat old store long kept,

you, and My soul shall not abhor And I will set My tabernacle among

people. be your God, and ye shall be My And I will walk among you, and will

(7) לפניכם לחרב. מיש נמרג רעסו (שם):

העושין את התורה (שם): ונפלו איביכם וגוי. שיהיו ודו"ק) אלא אינו דומה מועמין העושין את התורה, למרובים הפירוש שולל רש"י. באומרו והלא לא היה לריך לומר וכו". המשבון, ופירוש בי, רבבה מספר מרובה, על שם ריבוי, וזה פירוש אי עשרת אלפיס, ועל זה מקשה רש"י וכי כך הוא מוסר"ר משס חריף נר"ו, שמלח רבבס סובל ב' פירושים, ועיין שם בישובס, וכאן נראה לפרש למורי הגאון המופלג בראשית, לא היה לריך להתחיל, ומה מעם פתח, שגם כן כפל מדקדקים כל גדולי המפרשים וחשוביהם בלשון רש"י בפרשת וטְביכוש ובי כך סוט סמשבון וסלט לט סיס לביך לומר, וכמו כן שני אלפיס ירדופו, (יש מדקדקיס בלשון רש"י שסוא כמו כפל שנכס (שס ד): חמשה מאה ומאה מכם רבבה. וכי (8) ודדפו מכם. מן החלשים שבכם, ולה מן הגבורים

למס סדבר דומס, למלך ששכר פועלים וכוי, כדמימא במ"כ (9) ופניתי אליכם. אפנה מכל עקקי לשלם שכרכם. משל נופלין לפניכס, שלה כדרך ההרן:

כַבְּלִימ וגוי (מ"כ שם): ַ יִּשְׁבְׁקֵּרְ וְמֶשׁ בֵּיִם יְּסִוּבָּס בְּרִים מַדְשָׁסִי (יִרמִיס לֹחָ, ל־לֹח), לֹחُ כך סוא סמשבון, וסלא לא סיס לריך לומר אלא ומאס מכס אומס, אלא ברים מדשם שלא מופר, שנאמר וְבֶרַמִּי אָם בֵּים בריתי אחכם. נרית מדשס, לא כנרית הראשונה שהפרמס והרביתי אחכם. לקומס וקופס (שס): והקימתי את (פרק ג, ס): והפריתי אתכם. נפריס ורניס (שס ס):

אמס לפנום האולרום למקוס אחר, לחם החדש לחורן: שיסיו סגרנום מלאות חדש וסאולרות מלאות ישן, ולריכים משמקד (שספרקג, מֹב"ב למ:): וישן מפני חדש תוציאו. לסמייםן, שיסה ישן סנושן של שלש שנים יפה להכול משל (10) ואכלתם ישן נושן. ספירות יסיו משממרין ומוציס

מעליו מכם מך או חנים שלא יקוב העור: קבל סמשיחס, שמושחין מגן של עור בְּמַלֶּב מבושל כדי לסחליק בדבר, כמו פי שָׁם נְגְשַׁל מָגֵן גִּבּוֹרִים (שמוחל־ב ח, כח), לח נפשי. אין רוחי קלה בכם. כל געילה לשון פליעת דבר הבלוע (11) ונחחי משכני. זה נית המקדם: ולא הגעל

מלמוד לומר והיימי לכם לאלהים: כאחד מכס, ולא מסיו מודעועיס ממני, יכול לא מיראו ממני, (21) והתהלכתי בתוככם. שמייל עמכם בגן עדן

ਵੀਧੇਹਾ। (**ਫ**) מִמִּע מִּלְכֶּם נִאִנִקְרַ מְבְיִים עַבָּה בַּבְרִים נָאָּמִבִּר מ"כנמול הוֹצָאָתִי אָתְכֶם מַאָּרֶץ מִצְּרַיִם %

אָת בָּלְ־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶה: ^{*} וֹאִם_לָאִ שֹׁמֻּמֹּמֹלִ לֻ, וֹלָאִ שַׂמַּמְּ

אָנו_בֿבונונ: הַמְּנִעְ אָשׁבַבַּלְבַעְּגֹּנְעָּגְ לְעַפַּבַבְּ

לְנִילְ זַנְהְבָּם וֹאָכֹלְנִינִ אָנְבִּיכֶם: מננים נמבנלט לפה נובמטם השַׁמֶפֶת וְאָת־הַפַּבְּחַת מְכַלִּוֹת שִׁ וֹנִיפַּׁלֹבְנִינְ הֹּכִנְכֵּם בּינִילְנִי אָנַרַ ایُلا_عالاً 投資は下がら

لأفقه لقبارية غنقه: אַנְבֵּנְבֶּטְ נְבְרָנִ בְּבָבֶם מֻּנְאָנְכָם לי וֹנִטְטָּג פּֿנִ, בַּבְּם וֹנִיּפַּטִּם לְפֹּנָג

> מַלְמִבְוֹי לְבוּוֹן מַבְּוֹבוּוֹ וְתַבַּבוֹוֹת <u>ה</u>ייכון **ごぶしふ**め ĿĊŔĹĺロ X[X " %Z¤⊂! 上交通にさいい

> الغذرا: וֹלְא עַהְּבְּרוּן יָת כָּלְ פִּקּוֹדִיָּא נאם לא טַפַבּקוּן לָמִימָבוּי

לְאַמְּלְנוּטְׁכְוּן זְּטְ לֵּוֹמֶנִי: בְּלָא לְמָהְבֹּר יָת כָּלְ פַּפִּוָרַי ביני הַרַחֵיק נַפִּשָׁכוֹן בָּדִיל נֹאָם בַּׁטַׁפְעָנִ, שַׁמְאָסְנּ נֹאָם אָטַר נִאָּם בַּעָּנֹמָ, שַּׁעִּבְּנוֹ נִאָם נִעַ

בּהְּכִי בַבְבַיכוּן: خدرظات المتحبا מּנְנְין וּמִפְּטִן נָפַשְּ וְטִיּוְרָ نظتنشع מַלַיכוּן בִיהוּלְמָּא אַר אַנָא אַעַבור דָא לַכוּוֹ

לכון שְּׂנֹאֵיכוּן וִטִמְּוֹשִׁוּ וֹבִית שבם בהבי בבביכון וורדון נאטון בינני קכון נמסקרון

> .rhgirqu bars of your yoke, and made you go bondmen; and I have broken the of Egypt, that ye should not be their brought you forth out of the land I am the Lord your God, who

commandments; and will not do all these But if ye will not hearken unto Me,

covenant; My commandments, but break My ordinances, so that ye will not do all and if your soul abhor Mine and if ye shall reject My statutes,

in vain, for your enemies shall eat it. languish; and ye shall sow your seed make the eyes to fail, and the soul to consumption and fever, that shall appoint terror over you, even I also will do this unto you: I will

none pursueth you. rule over you; and ye shall flee when enemies; they that hate you shall and ye shall be smitten before your And I will set My face against you,

Δī

٤ı

קוממיות. בקומס וקופס: (13) אני הי אלהיכם. כדלי לני שמלתינו בי שלני יכול משפטי הגעל נפשכם. שוול התכתיל: לבלהי משוח.

ממשו, סרי שמי עבירות (מ"כ פרשמת ב, ג): משלא מלמדו, לא וממכווניס למרוד בו: ולא חצשו. קדוס בְשָׁיס וְמַשְּׁמִיס לַס' מְמֹלֹד (שׁס יג, יג), מכיריס מת רבונס ס' (בראשים י, ט), שמכירו וממכוין למרוד בו, וכן באנשי שמכיר אם רבונו וממכוין למכוד בו, וכן בנמכוד גבר ציד לפְנֵי לי, לסיות עמלים בתורה. ומה תלמוד לומר לי, אין לי אלא זה וגוי סרי קיום מלום אמור, סא מס אני מקיים ואס לא משמעו מדרש מכמיס. יכול לקיוס המלומ, כשהוא אומר ולא מעשו (▶1) ואם לא השמעו לי. לסיום עמלים בחורה, ולדעה אם האחרים, כופר במנוה, כופר בעיקר:

ולא עשה, מואק באחרים העושים, שונא את החכמים, מונע שַבְּה לְּךְּ מוֹמֵרוֹם וּמִשׁוֹם (ירמיה כו, ב), קביליי"ה בלע"ו: הרחשונה גוררה השניה, וכן עד השביעים, וחלו הן, לח למד, המעכבים המוסרה שלא מלא מראש השור וימיר הקשר, כמו "להפרכם אח בריחי. כופר בעיקר. הרי שבע עבירום, לכם נפים גדולים: בוטח. כמין יחד בשני ראשי שעול לוימים, לכך נאמר אם כל מצומי, ולא נאמר אם כל המצומ: לעשות כל אלה, שהרי הוצאתי אתכם מארץ מצרים, ועשיתי מונע את אחובץ אחובץ מצוחי. בופר שלא

(15) ואם בחקתי תמאסו. מואם נאמרים העושים: מלממ, ואם מלממ, ואכלוסו אויציכם: ממושכה, קרויה כליון עינים: - וזרעהם לריק. מורעוולה סנפשום של משפקתו במומו. כל מאום שאינה באה ומוחלת לופות וכלות לראות שָּיַקל וְיֵרְפַּא, ומוף שלא ירפא, וידאבו (דגריס (ג, כג): מכלוח עינים ומדיבח נפש. סעיניס שמקדים את הגוף ומחממו ומבעירו, כמו כִּי אָשׁ מַדְּמָה בְּשַׁפִּי לנפומשסוקלס נפיממו ומכלים פניו זעופס: קדחה. מולי מולי שמשמף אמ הבשר, אנפולי"ש בלע"ו, (געשוואלען) דומה (15) והפקדתי עליכם. ולוימי עליכס: שחפת.

עַל־חַמּאָהַיבֶּם: نتقفضر كرتفتك بخنجت بقحم كمرشد نبيقيك كملتد نفحيا וּאָם_הֹרַאְבֶּנְע לָאִ עֹהָהֹטֹּהוּ לֻ, וֹאִם הֹר אִבָּוּן לָא טַבַּבּלְוּוּ

שׁבַע עַל חוביכון:

your sins. chastise you seven times more for things hearken unto Me, then I will And if ye will not yet for these

אַרְצָהֶטֶם כַּנָּחָשֶׁה: ※氏_登録に介口 ŒĿĬĊ בואט_ וֹמֻבֹּבׁנִים אָעַצִּאָוּן מּוֹכִּטֹ וֹנִעַעַּי,

ΠĢΓĻΧ جزيره **UKUKET** מהבא וֹאַבֹּהֹא בּטַבונינכון הקקיפין כברולא מלאחתא וֹאָשׁוֹן וֹט הֻתֹּוֹא בֹהֹלַוֹנכוָן וֹאטֹבֿר וֹני וֹלַר שולפכו

as iron, and your earth as brass. power; and I will make your heaven And I will break the pride of your

אַרְצָּבֶלְהַה אָת־יְבוּלֶה וְעֵּיִלְ הַאָּבֶץ הִמֵּין אַנַפְּכוֹן יָה עַּלְלְהַה

וֹאִגְלוֹ ווֹלֵלְא לָא וֹשֹׁוֹ אֹבָּוֹעִי: וֹטִם לְנִגע פִּנִוֹכִים וֹלְאָיַטִּטֵּוֹ וּנִסִּוּ לְנִגעָנִי נִוּלְכִוּוֹ וֹלְאִ

of the land yield their fruit. her produce, neither shall the trees vain; for your land shall not yield And your strength shall be spent in

העולם עובדי אלילים עומדים על ישראל אינם מבקשים אלא שליני מעמיד שונליס ללל מכס ובכס, שבשעה שלומות ממכס מצמון (מ"כ פרק ד, ס): ורדו בכם שנאיכם. שיסא המות הורג אתכם מבפנים, ובעלי דְבָבֵיכוֹן מקיפין מסקי ועוסק אני עמכס לרעס: ווגפחם לפני איביכם. ווממי פני. משלו משל למלך שחמר לעבדיו פונה חני מכל בכם. כמו שנאמר במובה ופנימי אליכה, כך נאמר ברעה שַׁבְּׁב מִפַּטִׁפֹּי וְרִבִּימִי טְיָּבִי כֹּלְּם (טִיכה בּ, כב): ונחחי פני שאמה עמל בהם ומגדלן, והחמא בא ומכלה אומם, שנאמר ד"ה וורעמס לריק ורעכס, כנגד הבנים והבנות הכמוב מדבר, לימי סמלור, ושבפנים ממים ברעב שלה לקעו מבוהם השמקד. מלמחם, שנה שניה מלמחח ואויבים באים ומולאים חבואה מ"ל ואכלוסו אויציכס, הא כילד, זורעה שנה ראשונה, ואינה ואינה מלמחח, ומעחה מה אויביכה באים ואוכלים, ומה לומר ומדינות נפש: וזרעהם לריק זרעכם. זורעס אינו קבור בעלמו שיחיה אבל אחרים קבורים שיחיה, חלמוד וקבור סוא בעלמו שימיס, מלמוד לומר מכלום עיניס, או סוא ואם סקדמם, מלמד שסוא מקדים, או עמים שסוא מקדים או עמים שהוא נשמף אבל נוח ואינו מקדיח, חלמוד לומר אבל בשכר שמור עליו, מלמוד לומר שמפת, שהוא נשחף, על ז' העבירות האמורות למעלה (מ"כ פרק ה, א): לוו, עד שסראשונים פקודם אנלכס, אביא אחרם ואסמכנים ונסחם. מפניאימס: ואין רודף אחכם. מבליכה: והפקרתי עליכם. לכס: ורדו בכם שנאיכם. כמשמעו, ישלמו נכס. אגדת וְּבְּנֵי מֶדֶט וּגוֹ' (שופּמיס ו, ג), וַיַּמֵי עַבְּיֶס וַיַּשְׁמִימוּ מָת יְבּוּל (TI) ונחחר פני. פנאי שלי, פונה אני מכל עסקי להרע מה שבגלוי, שנאמר וְהָיָה אָם וָרַע יִשְׁרָהׁלָ וְעָלָהַ מִדְיַן וַעַּמְלָח

מומן: את השחפה. יש לך אדם שסיה מולס ומועל במעס עוד ישור את השהפת. ישבע על השאחיכם. שבע פול ענייה לס: בהלה. מכה המבהלת את הצריות, ואיוו, זו מכת (18) ואם עד אלה. ואם בעוד אלהלחשמעו: ויספתי. שיסיו המכוח פוקדום אחכם מזו שְבָּב עַמִּי וְעוֹרֶם מֵעֲלֵיהָם הַפְּשִׁימוּוגוי (מיכה ג, ג. מ"כ שם): מדבר אלא באף, וכן אַף אַנִי אַגַן שִּמָס בְּמֶרִי (פּשוק מא): ממפשים אמר המממוניות שלכס, וכן הוא אומר וַאַשָׁר אַכְּלִי מ"כ מפרשה זו (פרק ד): אף אני אעשה זאח. מיני הַפְבֶּרָן (שה ד), אבל נשעה שאעמיד עליכה מכה ובכה הם

כדרך שסנחשם מזיעס, וסיל מלבדת פירותיס: שאין הברול מויע, ויהא חורב בעולה, והארך חהא מויעה משמרם פירומיה, אבל כאן השמים לא יהיו מויעין כדרך מויעה, והארך אינה מויעה כדרך שאין הצרול מויע, והיא וגו' (דברים כח, כג), שיסיו השמים מזיעין כדרך שהנחשת משל משס ששס סוח חומר וְסִיוּ שָׁמֶיךְ חַּשָׁר עַל רֹחַשְׁךְּ נְחֹשָׁת ונחתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה. זו קשק מומר הנני מחלל אם מקדשי גאון עוזכם (יחזקאל כד, כא): (19) ושברתי את גאון עוכם. זה בית המקדם, וכן הוא

קן שבת פורעניום: פריו. כשהוא מפרה מִשִׁיר פירומיו, הרי שמי קללות, ויש לא יחן. משמש למעלה ולמעה, אען ואפרי: לא יחן מן סארך יסא לקוי, שלא יחניע פירוחיו בשעת החנעה (שם): שחחס מוביל לס בשעח סורע (שס): ועץ הארץ. חפילו (מ"כ שס ד): ולא תחן ארצכם אח יבולה. אף מס וכשח ועדר ובא שדפון ומלקה אוחו, הרי שניו של זה קהוח ומלקס אומו אין בכך כלוס, אבל אדס שעמל ומרש וורע ונכש שלא ורע שלא נכש שלא כמח שלא עדר וצשעח הקניר בא שדפון (02) ותם לריק כחכם. קרי אדם שלא עמל שלא מרש

מבע קחשאתיקם: וֹאִם_שֹׁלְכֹוּ מֹמֵּוְ לְּבוּוּ וֹלָאָ עַאָּבוּ

שבע בחוביכון: נאוסיף לאיקאה עַליכון מקא וֹלֵא שובוּו לַלַבָּלָא לָמִוֹמִרִי טַברון בובתו בַּבַּהָוּנ

upon you according to your sins. bring seven times more plagues and will not hearken unto Me; I will And if ye walk contrary unto Me,

يَـلُـرُركُم: نبضيرهد للأخليا عد لَاشَالُك ľợĊĽĽ ڶڬۺٚڬڬڹ ئاءَل_ئالا ŤĊロ

אובטטכון: להגבכון ועוהב זטכון וואבזן ושטפגע וטכון וטמגגו וט נאָשִׁלַח בְּכוּן וָת חַוַּת בְּרָא

desolate. and your ways shall become cattle, and make you few in number; your children, and destroy your among you, which shall rob you of And I will send the beast of the field

נְנַבְלְכַנִים הַּמָּׁוּ בַּנִרי: قَ لَجُهَا خُجُ لَا لَأَهُ لَا لَأَهُ لَا لَهُ اللَّهُ اللَّالِي اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّا لَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ا

さきない خيريناكر

walk contrary unto Me; not be corrected unto Me, but will And if in spite of these things ye will

עַל־חַמּאָהַיבֶּם: נְנְיבֵּינֵי. אַנְבֶּם נִּם אָנִי. הָבֹה נֹאַלְפֵּוֹ נִנִיכִוּוֹ אַבּ אָנָא הָבַה הַּבְ

שוביכון:

and I will bring a sword upon you, seven times for your sins.

you; and I will smite you, even I,

then will I also walk contrary unto

57

٤٦

מְבַוּכֶם וֹמֻבַּטִטֹּוּ בַבֶּב בַּטַוְכַבֶּם והבאהי עַליבֶם הַבַר וֹקַמָת

והקעמסרין メルドル iiùāLaul Ċ!Ċ[] ドクロイバ

the hand of the enemy. you; and ye shall be delivered into and I will send the pestilence among gathered together within your cities; the covenant; and ye shall be that shall execute the vengeance of

שבע פורעניות אחרים במקפר שבע כחעאתיכם: שבע כחשאתיכם. יו, כו), וקרוב לשון וה למרגומו של מונקלום, לשון קושי, מנישה, וכן הֹמֵר נַגְּלֶּךְ (משלי כה, יו), וכן יְמַר רוּת (משלי שלינו אלא לפרקיס, כן מלכו עראי במנות. ומנחס פירש לשון (וג) ואם חלכו עמי קרי. רנומינו למרו ערלי, נמקרס, בחמחכם.

וממים: ושכלה אחכם. אלו קקמניס: והכריחה את כבר היו שנים בארך ישראל, חמור נושך וממית, ערוד נושך שְּפְר (שׁס), מה אלו נושכין וממימין, אף אלו נושכין וממימין ומנין שמהא ממימה בנשיכמה, חלמוד לומר עם שַמַמ וֹשָּבֶי ַ מלמוד לומר וָשֶׁן בְּּהֵמֹת הַשְׁבַּלְּחִים (דברים לב, כד), הרי שמים, אלא מים משכלם שדרכם בכך, בסמס שאין דרכם בכך מנין, (בב) והשלחתי. לפון גירוי: ושכלה אחכם. מין לי

> (33) לא תוסרו לי. לשוב הלי: וסכרימס, וסמעימס, ונשמו: שבע פורעניות, שן בסמס, ושן חיס, חמת זוחלי עפר, ושכלס, ונשמו דרכיכם. שביליס גדוליס ושביליס קטניס, סרי מנמון: והמעיטה אחכם.

> 2,4 41,5: את המת בירושלים, וכשהם מוליאים את המת לקברו ותנים שַׁבְבֶּבְר, ונחמס ביד סחויביס הלרים עליכס, לפי שחין מלינים סעריס מפני סמנור: ושלחתי דבר בחוככם. וע"י מלחמת חיילות אויבים: ונאספתם. מן התוך אל תוך נקמם בריםי אשר עברסס. כל סבאם מרב שבמקרא, סיא נקמום, וזסו סמוי עיניו של לדקיסו. דבר אחר נקס ברים, (25) נקם בריח. ויש נקס שמינו צברימ, כדרך שמר

رَهُٰٓحَذُٰفُتُ لَٰذِي نَامُٰڐُمۡذِ: (٥) אָטְׁר ְ נְׁנִימָּ, כִּוּ לְטִׁמְבֵּם בַּמִּמְלֵּלְ בְּּנִינִגְאָ עַר וְיָמִיבוּן לְטִמְבוּן مِ مُرْشِد بُشِرَه كِلْنَامُومِ خُلَالَاد إِنْ فَيْ الْمُمْدِ بُشِرًا كِنْنَامُورِاً

נְעַבְבְעָם הַמָּו בַּצְעַבוּ: לי וֹאָם בּוָאִט לַאִ טַהְּמִׁמֹּנִ לַגְ וֹאִם בֹּבָא לָא טַׁלַבָּׁלְנִוּ לָמִוֹמִנִי.

מַּלְ_חַמּאָטַיִּכֶּם: וֹוֹפֹּבׁעַׂוֹ אַשְׁכֹּםְ אַּבַּאָנוֹ, הָבֹת וֹאָבְנֵוֹנִיכְוָוֹ אַבְאָנֹא הָבַת תַּבְ וֹעַבַבְבַּעָּׁי, הֹמָבֶם בַּעַוֹמִעַבַעָּר, וֹאָטַב הַמָּכוּן בַּעַפוּן בַּנַיּ

בנמיקם האבלו:

ندردرد لألأذك تظهر غناكات: %u_eţĽ,¢a os וְחִבְּרַהִּיִּלְ אֶמִרַחַמְּנִוֹּלְם וְנְתְּמִיּלִ חֲנִיְסְנִיִּלְ וֹאָמֵיוִ נְתִ פּּנְּרֵיכִוּן لنظملي

אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחְחַבֶּם: נְבַּהְמִנְעִי אָטַ מִלֵּבְּהָגָכִם וֹלָאָ لألآلأذ \$U_#\\\C\C ΪĻĠĽ

עַלְיִהְ אָּיְבִיכֶּם הַיִּשְׁבָים בָּה:

التارخدنا בְּשִׁבְרֵי לְכָם מַמְּתִיבְלֶמֶם וְאֶפְּוּ בּּרְאֶתְבָּר לְכוּוֹ סְעִיד מִיכְלָא

יהקקבון קדמי בקשיו:

בְּנְטְׁכִוּן הֵיכְלְוּוֹ: פּ וֹאֶבֹלְטִּם בֹּהָּבַ בֹּנִכֵּם וּבַּהָּב וֹטִיכֹּלְוּן בַּסַב בַּנִיכוּן וּבַסַב

מַלְ-פַּנְרֵי עַלְ פַּנְּיִר מְעַנְיִלִיכִוּן וִירַחֵיק אָט_פֿמָטַנכֹּם וֹאַהָּנגּי נִט פֿמַטַכּוּן וֹאַפֿגּיץ נִט

בנישהכין: なさばら בובהוא וֹאָהֹבׁי וֹטְ מַלְבְּשָׁיכִוּן וֹלַא לבוגכון שבלא

הכע בהכי דבביכון דיהביו וֹבְׁמִּמְעָׁנִ אָּנִגְ אָעַרַבְּאָבְׁא וֹמְאָבָוֹנִ וֹאָבִּנִגְ אָנָא זִי אַבְּהָא וֹנִּגִּבְּוּן

> eat, and not be satisfied. bread again by weight; and ye shall one oven, and they shall deliver your ten women shall bake your bread in When I break your staff of bread,

unto Me; hearken unto Me, but walk contrary And if ye will not for all this

seven times for your sins. in fury; and I also will chastise you then I will walk contrary unto you

daughters shall ye eat. sons, and the flesh of your And ye shall eat the flesh of your

shall abhor you. carcasses of your idols; and My soul cast your carcasses upon the and cut down your sun-pillars, and And I will destroy your high places,

savour of your sweet odours. desolation, and I will not smell the and will bring your sanctuaries unto And I will make your cities a waste,

ıε

87

97

ıt. dwell therein shall be astonished at desolation; and your enemies that And I will bring the land into

סיו, ומוליאים יכאמס ממיקס ומושקיס אומס, וכרסו נבקעם שממון מקדש מן סגדודיום, ולא אכים קרבנום, סרי שבע: בממס קרויין ממניס: ונחחי אח פגריכם. הְפּוּמִי רענ שבודת אלילים שמעמידין על הגגות, ועל שם שמעמידין (30) במחיכם. מְנְקְלִיסׁ וּבְּרֶנִיוֹמ: חמניכם. נפולה, מארה במעים. ונחחם אינה מן המנין שהיא החרב: פורעניום, חרב, מלור, דבר, שבר מעה לחם, חוקר עלים, פח וה מארה בתוך המעים בלחם. הרי ז' ולא תשבעו. יושנות ושוקלות את השנרים לתלקס ביניהם: ואכלתם סמבוסס נרקבת ונעשית פת נפולס ומשתברת בתנור, וסן אחד. ממוקר עליס: והשיבו לחמכם במשקל. שמסמ יו): בשברי לכם מטה לחם. משנור לכס כל מפעד פרקו, ד): (62) מטה לחם. לשון משען, כמו מַשֶּׁס עוֹ (ירמיס מת, ונופל עליס: וגעלה נפשר אחכם. זס קילוק שכינס (מ"כ

פגריכס וגוי הרי שלש, פלוק שכינה הרבע, הרבן ערים, הבירניום יפלו החמנים שבראשי הגגום ויכרמו, ונחמי אח שמיס, כרימת ממניס אין כאן פורענות אלא על ידי השמדת שבע פורעניות, אכילת בשר בניס ובנות, והשמדת במות הרי שיירות של ישראל שהיו מתקדשות ונועדות לבא שם. הרי שם מס שלי מקיים והשימותי שם מקדשיכם מן שַּנְדוּדִיוֹת, מן סקרבנום, כשסוא אומר ולא ארים סרי קרבנום אמורים, מרבס, מעובר ושב: והשימותי את מקדשיכם. יכול ו השימומי אני אם הארץ, הרי אדם אמור, הא מה אני מקיים אוכל, וסס מלי רעב: ואפו עשר נשים לחמכם בחנור (וצ) ונחחי אח עריכם חרבה. יכול מאדס, כשקוא אומר

מְּמִׁמְע וֹמֹבוכֹם וֹעַוֹּוּ עַבְבַּע: אַנוֹנכּם נוֹנִנְינִי אַנֹּגַכֹּם וֹאֵטַבֶּם אָנְבֵין בּנּוְיָם וֹבַוּגִלְעָּי

37 ٠٠ فِرَ إِثِرٍ بَهُوْنَ إِيْهِوَ فِيْدِاً אַז הָרְצֶה הַאַּרֶץ אָת־שַׁבָּהֹהֵיהַ

בְּמִבְעַבְבַי אָהֶּוֹר לָאְ_הָּבֹעוֹיו בֹהַבֹעִינִיכֶם

אָטִׁם עוִע הֹבֶּע נֹגָּל וֹלִסִּי מִנִּסִעַ_ ود خرُخُت خَمَادُمُ لا مُرْدَدُتُ لا أَدْدَلُكُ اللَّهُ اللّلْمُ اللَّهُ اللَّالِي الللَّالِ اللَّالَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّاللَّا الللَّا الللَّهُ اللَّهُ וֹעַנֹאָאָבׁים בַּכֶּם וַתְּבָּאָהִי מָבֶּדְ

> לטובא יטט, אומכון אווא וֹנִטַכון אָבֹבַר בּנוּנ מַמִמוֹא

> شٰظھَلٰٰ٪: שַּׁמִמֶּנִת אַבֹּגֹּא וֹטַבְּגֹּוּ פֿאָנַת פֿתֿלָו גַלבֿוכוָן פֿכֿון ומון הצַהיצַּם וצַּהוּן לכון טבהו אבהא זע המסבא

בוותון ומבין עלה: יְּלְא שְׁמַסְת בִּשְׁמִסֵּיכוֹן כַּ*ד* שׁמְשָׁנִי אָנו כַּל יוֹמִין דִּצִּדִיצִּת תַּשְׁמֵים יָת

انظريا لرين لائتال: בע מו פוב בפהליו בחובא מּוֹפֹּא בַּמִּכוּנוּ וֹוֹמֹוֹעַנוֹ מִמֹנִים בּאָנאַיהוֹן וִיִרְדּוֹף יָתְהוֹלָ שׁבֹּבֹא בֹּלִבַעוּן בכון

> be a waste. be a desolation, and your cities shall sword after you; and your land shall nations, and I will draw out the And you will I scatter among the

Еξ

repay her sabbaths. even then shall the land rest, and and ye are in your enemies' land; sabbaths, as long as it lieth desolate, Then shall the land be paid her

.noqu not in your sabbaths, when ye dwelt have rest; even the rest which it had As long as it lieth desolate it shall

shall fall when none pursueth. one fleeth from the sword; and they chase them; and they shall flee, as and the sound of a driven leaf shall heart in the lands of their enemies; I will send a faintness into their And as for them that are left of you,

(33) ואחכם אזרה בגוים. ימלאו האויבים נחת רוח בארלם, שתהא שוממה מיושביה: (22) והשמחי אני אח הארץ. וו מדס מובס לישראל שלא וְשְׁכַבְּּמָ עַל לְדֶּךְ סַיְמֶנִי שֵׁנִים מַּרְבָּעִיס יוֹס וְנָשֶׁאֹם שָׁם עַוֹּן בֵּימ

ומכרמו ומעירו קופו לחוור כאילו אין כרמו ובימו חרבים, כך יסיו מרבס, נרמום לכס מרבום, שבשעה שמדס גולה מבימו שלא ממסרו לשוב למוכס, וממוך כך עריכם כאדם שמכיק אם המים ואין פופן למזור: והיתה ארצכם סנדן. ומדרשו מרב סנשמעת אמריכס אינה מזורת מסר, מסן דבוקס במבירמס: והריקתי. כששולף סמרב ממרוקן וישראל נורו כבמורס, כאדם הזורה שעורים בנפה ואין אחת זו מדה קשה, שבשעה

(4E) X1 TTZT. שנויה במ"כ (פרק ז, מ):

שְׁבַבּ עַל לְצְּףְ בַשְּׁמְמְלְיִ וגוי (ימוקאל ד, ד), וְכְלִיםְ אָם בַּבְּהָ מִצורִה (שמות כֹּחֹ, מִשְׁקוֹפִי: סשבמיס עד מרצות ירושליס, סוא שנאמר צימוקאל וְאַפָּס השבמים, ובני יהודה הכעימו לפניו מ' שנה משגלו עשרת מאות ומשעים היו שני עונס משנכנקו לארן עד שגלו עשרת ישראל בארלס לפני המקוס ארבע מאות ושלשים שנה. שלש בבי של שיו כנגד ע' שנות השמעה ויובי שהיו בשנים שהכעיקו כפל שממס: את אשר לא שבתה. שנעים שנה של גלות (פצ) כל ימי השמה. לשון הַשְּשׁוֹת, ומ"ס דגש נמקוס שממומיס: והרצה. למלך אמשנמומיס:

בְּבְּׁהִים בְּבָה (עברים הימים−ב לו, כה): ברברי הימים עד כְּלְמָה בְּשְׁבֶן מֶׁמ שַׁבְּמוֹמֶיהָ וגוי, לְמַלְּחֹוֹת מפיים את כעם המקום, שכעם על נחשב להם) ועליהם נגור שבעים שנה שלמים, וכן הוא אומר המשלמת לשבעים. (נ"ה והותו יובל שגלו שלה נגמר בעונם הרי שבעים חקר אחת, ועוד שנה יחירה שנכנקה בשמעה מאות שנה ששים וארבע, לשלשים ושש שנה חמש שמימות, וסס שש עשרה למאה י"ד שמיטין ובי יובלות הרי לארבע ומשוב לארבע מאומ ושלשים ושש שנה שמימין ויובלות שבהם, אמון שמיס, ואחת עשרה ליהויקים, וכנגדן ללדקיהו. לא עשכים ושמים, כמו שממכו במגדם מנק (פנהדרין קג.), ושנ סיו, מנשס עשס משובס שלשים ושלש שנס, וכל שנות רשעו שבני מדינה גולים למקום אחד כואים זה אם זה ומתנחמין, הכי ארצעים ושש. ואם תאמר שנות מנשה תמשים וחמש לגלות המלך יהויכין, ועוד עשו שש שנים עד גלות לדקיהו, יְסִידְס (שס ו), ונצואס זו נאמרס לימוקאל בשנס החמישית

שְׁמִיפָּן מְדּוּס, לשון משקוף, מקוס חבמת הדלת וכן מרגומו של שַרְפָּמׁ דְשַׁקִיף, לשון מצמס, שְׁדוּפֹת קָדִיס (צרמשית ממ, ו), ומכשו חל שלה אחר ומקשקש ומוליא קול, וכן מרגומו של כלילו כודפיס כוכגיס אומס: עלה גדף. שהכוח דוחפו נופל סוא, כמו מ"ס של מועד ושל מוקש: ונסו מנסת חרב. (9E) והבאתי מרך. פחד ורך לצב מ"ס של מרך ימוד

לכם טַלוּמָע לפָּנוֹ אַנְבוּכֶם: וְבְבַּל אָנוֹ וְלַאָ עַּלִינִיע וֹבֹאֹבֿוּ אִישִּבַּאַבוּוּ ÇÇĞÇ!_

אָבֶּא אַנְבַּנְכֶּם: ⁸⁶ נְאֶבֹּבְׁשֵׁם בַּיּנְגִים נְאָבְלָבִר אֶנִיבֶּם

אַבטַם אַטַּם וַמֶּלוּי: בּאַבְאַנ אַנְבוּכִים נִאָּב בּהַנִנע וֹנוֹנְאָאָנוֹם בַּבָּם וֹמָּלַנְ בַּהֹוָנָם

لْقِلْ فَهَدِ لِتَاذِرُهُ مَثَارَ خُكُالِهِ: אַבְטָׁם בֹּמַהְּלִם אָהֶּב מָהָּלִיבַינֹי Edau: למומבו נא*ב ב*בלוכו לבמו ätiuuul taaluuul kaalu נינדיו נת חוביהון ונת חובי

בּאַטִידִין בְּיַדְהוֹן יִחָמְסִוֹן:

ידושהצרין בכון

שבה בהבי הקביכון:

נאַל בַּעובו אַבַעַעַעון בּוּהַנֹּא

בהוביהון בּאַרְעָּהָא דְּסָנָאֵיכוּוֹ

זטכון אַנג פֿגֿלָ, בַּבָּנכון:

נטולעון פונו מממוא וטומע

לִיִם וֹלָא שַׁבִּי לְכִוּן שַּׁלוּמִׁנִי

كثاه لكفرا خولخم اثتال

וושלקון ובר פּאָטויניו פֹר מו

והמסון

:בְּלֵי אֶנוֹ_הֻנְּוֹם: אָוַאַ וֹכֹּנָת לַבַּבַם בַּמֹבֶע נֹאָנ וֹנִיבֹאטַנ אַטַּס בַּאָּנֵא אַנִּבונִים ŬŪ□

: اغْلَالًا לבוני אלנים אוכר ויאוא אָנוַ דֹנוּנִי, וֹאָנְל וֹוֹכּוֹטׁ, אָטַ בָּבוּיטָ, וֹהַעַוֹּד וֹאַנַּ

⊔ι<u>⊏</u>ιμί¦: خخديا مَغَمُم بخدًا نَلُميا ثَنَ לכון וטֹבֿר נֹאַמִּגְלְ זֹטַׁבְוּן בַּאָּבָת בַּמֹּבְי אַב אַנא אַבוּב המבון בּפהוי

בכיר וְאַרְעָא אָנָא דְּכִיר: נָה קְּנְהָי בְּבָרְהָם אָּלָגִים אָלָא נאַן נְינַ לַנְמִי בַּמִּם נַבְּטַל נַאַן וּבׁכוּבֹנֹא וֹט לַוֹמו בַּמִם וֹהַלוּכ

> enemies. have no power to stand before your when none pursueth; and ye shall another, as it were before the sword, And they shall stumble one upon

enemies shall eat you up. nations, and the land of your And ye shall perish among the

88

Ζ٤

pine away with them. iniquities of their fathers shall they enemies' lands; and also in the pine away in their iniquity in your And they that are left of you shall

they have walked contrary unto Me. committed against Me, and also that their treachery which they and the iniquity of their fathers, in And they shall confess their iniquity,

punishment of their iniquity; humbled, and they then be paid the their uncircumcised heart be their enemies; if then perchance To bring them into the land of I also will walk contrary unto them,

I will remember the land. with Abraham will I remember; and with Isaac, and also My covenant with Jacob, and also My covenant then will I remember My covenant

ישרחל ערבין זה לזה (שבועות למ.): (γε) ובשלו איש באחיו. כשירלו לוום יכשלו זה צוה, כי הח וביה ומחזירן לחחח כופי, שנהמר וְקִשֹׁלֶה עַל רוּהֲבֶה קיוֹ

מוס: ואכלה אחכם. אלו הממים בגולה: (85) ואבדתם בגוים. כשמסיו פווריס מסיו אבודים זס ביקוריסם:

בְּמִבׁיִמֵּן (וַכְרִיִּ יִבְי יִבִּ)י לְמַפּוּ מַבּוּרְמָי (מַמְלִים לְמִי וּ): כשמומזים מעשה מבומיהם בידיהם (שם פרק מ, ב סנהדרין (95) בעונת אבותם אתם.

אלילים נעשה כמעשיהם, אני איני מניחם, אלא מעמיד אני לישראל, שלא יהיו אומרים הואיל וגלינו בין האומות עובדי (I+) והבאתי אתם. לני בעלמי לבילם. זו מדק עובק

או יכנע לבנס וגוי: ואו ירצו אה עוום. יכפרו על עונס (מ"כ פרק ז, ס), וכשלו איש באמיו, זה נכשל בעונו של זה, שכל נגַמ הוא (שמות כא, לו), אם אז יכנע. לשון אתר אולי, שמא שיסה בלבבם פחד וכל שעם קבורים שהדם רודפם. ומדרשו (שם לג. ח"כ שם ק): או אז יכוע. כמו הו נודע פי שור יצסלו לכון: - במפני חדב. כאילו בורחים מלפני סורגיס, לא מְסְנָיָס וגוי (ימוקאל כ, לצ), מַי אָנִי גווי אָס לא בְּיָד מַוְקָס וגוי

אלא אפרו של ילחק נראה לפני לבור ומונח על המובח: סרי אברסס עמו, שסוא כדאי. ולמס לא נאמרס זכירס בילחק, שקטן לכך, ואס אינו כדאי, הרי ילחק עמו, ואס אינו כדאי לשון המסה, כמו ימסו, וכמוסי ממקנה בדיחי יעקוב. למה נמנו המרונים, כלומר, כדהי הים למ של אליסו ערבון שיבוא ויבשר גאולת בניו: וזכרתי את כשעונות חבותם חמם מלח, וחליהו חסר בחמשה מקומות, יעקב נעל חוח משמו (ב+) וזכרתי את בריתי יעקוב. נחמשס מקומות נכתנ

נְעָלֶר נַפְּשָׁם: וֹאָט טַלַנוֹי ひがひに וֹבֵים וֹבֹגוּנִ אָּטַ_הֿוָנִים זֹהֹן וּבֹּוָהֹן

אַנְיִם כָּי אֲנִי יְהַוְּה אֶלְהַיהֶם: להלטים לכנים לביפר בריטי ** אַיבִיהָם לְאַ־מִּאַסְמַים וְלְאַ־ וְאַנְ־נַּם וַאָּנִי בָּהְיוֹהָם בָּאָנֵיא

לְבָּיִם לֵאַלְנִים אָּדָּיִ יְּעִוֹּעִי: מֹאַבְוֹם לַמִּנֹגַ עַנּוּוָם לַעַּוֹנָע üäül にばなび! **な口 נוֹכֹנִינִ, לְנֵים בַּנֵנִינִ נַאָמָנִים יּגַׁכִּינִלָּא לְיַיָּוֹ לֵנִם לַגַּמָאָ

೯<u>೯</u>೯ ದೆÿಗ: (ಡ) יבון בוו ושְׁבַאַץ בַּבַר סַנוּי ⁶⁴ וְתַמּוֹרוֹת אֲשֶׁר נְתַּן יְהֹנְה בֵּינֹוֹ בוהקים

ניְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: 45,00

בְּעֶּרְכְּהְ נְפְּשָׁת לֵיהֹוֶה:

אַבְטָּם אָיִה בָּי יַפְּקא נָדֶר לְחִוּן וָּבִר אַנִי יָפָּנִישָּ וֹנַר يَةِد هُرِ فَتَرَ نَهُدُهُرِ لَهُمَالُكُ

خَشَّكُم بَاظِيُم: مُلَحُكِ لِيَظِيْهِ مِن مُكْدِ ְ מִּלְע וֹמֹע בּוֹ_מִמָּנִם מִּלְעׁ וֹטִינָע

> נפְשָׁבוּוֹ: בלבונו להו לוט לומו בטולט שַׁלָנּ בִּוֹבָאוֹ אַנִטִּי מַלָּיִבוּוֹן וְאָפּוּן יִרְעוֹן נְת חוֹבֵיהוֹן לְנְשִׁין נְת שְׁמִשַּׁהָא בְּרְצְּרִיצִּת מִנְּהֹוֹן נאַבהא טטבהגה מנענו נטבה,

it \$\delugle كْمُمُرْهُكِ كُنْمُدِ مُقْكِيلًا كُلَّادٍ كُرُّهُ نْجُم مُتَنَاظِتِنَا كِمُنجُنِينَكِينَا בּהַּבְי בַּבַבִיבוּוְ לָאַ אַּבַמוּמִּנּוּן נאַל בַּנַם בַּא בַּמִּבִוּגבוּן בַּאָנַת

במהבנם למנו מממוֹא למבונ بالالالالا

וֹמְבַאָב בֹסוּבַא בַסִוּנָ בֹובָא בובר גו פון מומבות וכון לנו אבון בומוא ודוניא ואורוקא

וּמַבְּיל וְיָ מִם מִמָּה לְמֵימַר:

לפּגּבׁסֹן נַפֹּמִבֹא צַבָּם גָּלִי: מּבִּגק מֹם בֹּנוֹ וֹמִּבֹאָק וֹטִוּמִּב

בּבְסַב בְּסַלְמֵּי קוּדְשָׁא: ויהי פורסניה הקשין סלעין مُمْدِيا مِثنا لُمَد قد مِنا مِثنا مِثنا i,Ľ, GiLÓĽ,Ľ ŁŁĆĹ% ÁĒL

> soul abhorred My statutes. rejected Mine ordinances, and their iniquity; because, even because they paid the punishment of their without them; and they shall be sabbaths, while she lieth desolate without them, and shall be paid her For the land shall lie forsaken

for I am the LORD their God. to break My covenant with them; them, to destroy them utterly, and not reject them, neither will I abhor in the land of their enemies, I will And yet for all that, when they are

am the Lord. nations, that I might be their God: I land of Egypt in the sight of the whom I brought forth out of the the covenant of their ancestors, But I will for their sakes remember

the hand of Moses. children of Israel in mount Sinai by LORD made between Him and the ordinances and laws, which the These are the statutes and

:Saring: And the LORD spoke unto Moses,

ΙΙΛΧΧ

9t

St

valuation, unto the LORD, according to thy shall clearly utter a vow of persons and say unto them: When a man Speak unto the children of Israel,

sanctuary. silver, after the shekel of the valuation shall be fifty shekels of unto sixty years old, even thy male from twenty years old even then thy valuation shall be for the

(ב) כי יפלא. יפרים נפיו: בערכך נפשה. לימן ערך

בפרשה זו: ערכך. כמו ערך, וכפל הכפי"ן, לא ידעתי שסוא יוקר בין שסוא זול, כפי שניו, סוא הערך הקלוב עליו ואם, הפורענום אשר אמרמי, בהיוחם בארן אויביהם, לא (צ) והיה ערכך וגוי. אין ערך זה לשון דמים, אלא בין

(34) יען וביען. גמול, ולגמול אשר במשפטי מאסו:

מאקמים לכלומס ולהפר ברימי אשר אמס: ואף אפילו אני עושה עמהם נפשו,לומר ערך דבר שנפשו מלויה בו, עלי: (₽₽) (₩₽ <□ 1₩□.</p>

(אי) בריה ראשונים. של שנעיס:

למשה בקיני: (64) והחורה. ממת בכתב ומתת בעל פה, מגיר שכולם נמנו ממיוה לשון הום:

\$\dag{a}\pi \dag{a}\dag{a}\dag{a} וֹאִם וֹעַבּׁט עַנא וֹבַוֹע מָבַבּבּ וֹאִם וּעַבּּטֹא בִיא וִיבוּ פַּבַסְנִּי

۵۵۲٬۵۰ مُمُدُره مُكَذِّره لَحَاظُك مُمُدُلًا مُمُدِّلًا ַ מַשְׁבַּיִם שְׁנְה וְהָיָה עַ מָּרְכְּךְּ הַזְּבֶּר נֹאָם מִבּּוֹ ְטַמְחָ הָּנִים נֹהֹעַ בּּוֹ

شَرْشَه شَكْرُ، لَا خُولًا: شككرت خوا زعبي شرجة ³ שְׁנִים וְהָיֶה שֶּׁרְפְּףְ הַזְּכְּר חֲמִשְּׁה نةם ظڤا بيثم نمَر ڤا نظم

شَكَاكُاره: מְּמֶּר שְׁמֶּלְ וְלְנְּפַבְּר מְּמְּרָר חַמֵּיִשׁ צַּשָּׁר סְלְמִין וּלְנִיקְבָּּהָא אִם זַּלָּר וְהָיָה עֶּרְפְּוּ הַמִּשָּׁה וְאָׁם מִבֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה וָמַעְּלִה

יְעְרִיכֶנוּ הַכְּהֵן: (ס) על־פּֿר אַשֶּׁר תַשִּׁיג יַד הַנּבָּר 🎖 جَفِيرَ مَحَثَا إِنْ لِمُرَادِ لِهُنَا مَحَيَا ا لْعُصِيْنَ بِيهِ مُمْلَجُكِ لَيْمُنِدِي

ממנו ליהוֶה יְהְיֶה־קֹּבֶשׁ: קְרְבָּן לַיְהְוָה כֹל אֲשֶׁר יִתַּן קּוְרְבָּא בֵּרָם יִיָּ כֹל דִּיִמִין מפני ליהוה יהיה-פֿדשי

نشيك علك י הוד בוֹבת או_וֹה בֹהוד וֹאם_ לַאִּ וֹנוֹלְוּפְּׁנּוּ וֹלְאָ־וֹמָוֹר אָנוֹוְ לָא וֹנוֹלְפֹּנִּוּר וֹלָא וֹמִבֹּר וֹנוֹרִי

يركم وجهداء

ילוולבהא עשר סלעין: âàil àtl i.ü. eilòiu וֹאָם מִבַּר טַמִּיִהְ הָּנִין וֹגַּר בַּר

פּוּרְסָנַה הָלָת סִלְּעִין דִּבְסַף: שמיש סלגין דּבָסָף ילניקבָתָא מונו בורסניה דדכורא וֹאָם מִבַּב וֹבַטַא וֹמַב בַּב טַמִּיִּמָ

בשר סלמין: XD FCIÇX I'T' GITÇI'R נאם מבֿר מִשֹּׁנוֹ מִּנֹנוֹ נּלָמִּנלָא

נד נדךא יפרסניה פהנא: יָמִיה בְּהָנְא עַל פּוֹם דְתַּדְבֵּיק الظلمة الكلا الألال الألاليم נאָם מֹסְבֵּן הוּא מִפּוּרְסָנִיה

נאָם בַּבַּעַבְּע אַמֶּב נֹלַבַנִים מִמּוֹנִי נֹאָם בַּהַּנֹג צַנַלַבַנוֹ מִנָּע

יהי קידשָא: בבעירא ויהי הוא וחלופיה נאם עַלְפֹא נעלָנף בֹּהֹנִא מַב בִּבִישָׁ אַנְ

> valuation shall be thirty shekels. And if it be a female, then thy

ten shekels. twenty shekels, and for the female valuation shall be for the male unto twenty years old, then thy And if it be from five years old even

of silver. thy valuation shall be three shekels shekels of silver, and for the female valuation shall be for the male five unto five years old, then thy And if it be from a month old even

and for the female ten shekels. valuation shall be fifteen shekels, upward: if it be a male, then thy And if it be from sixty years old and

that vowed shall the priest value him; according to the means of him the priest, and the priest shall value valuation, then he shall be set before But if he be too poor for thy

the Lord shall be holy. that any man giveth of such unto bring an offering unto the LORD, all And if it be a beast, whereof men

which it is changed shall be holy. beast, then both it and that for and if he shall at all change beast for good for a bad, or a bad for a good; He shall not alter it, nor change it, a

ממש שנים עלי: בדברי קטן כלוס, אלא גדול שאמר ערך קטן הוה שהוא בן מעריך: על פר אשר חשיג. לפי מה שיש לו יסדרנו, (a) ואם מבן חמש שנים. לא שיסא הנודר קמן שאין והעמידו. לנערך לפני הכק ויעריכנו לפי השגם ידו של

בְּבִימַׁטְ מִימִׁטְ בְּבִימַׁטְ וֹמִימִּלִם מִּבְּטִ בְּבִימַׁטִ: דחמרי חינשי (ערכין יע.) מְבְּחׁ בְּבֵימָחׁ פַּמָחׁ בְּבֵימָחׁ, מַבְּמָחׁ החֹבר: (ד) ואם מבן ששים שנה וגרי. כשמגיע לימי הזקנה משליר לו המורו (ערכין כג:):

וישליר לו כדי חייו, ממס כר וכסמוכלי לומנות, לס סיס חמר

יומר משליש בערכו, והאשה אינה פוחחת אלא שליש בערכה, קיימין, וחמכר ללרכי עולה, ודמיה חולין, חוץ מדמי אוחר סאשה קרובה להחשב כאיש, לפיכך האיש פוחת בהודקנו (9) כל אשר יחן ממנו. אמר רגלה של זו עולה, דבריו

(8) ואם מך הוא. שלין ידו משגם לימן סערך סוס: בפוב. וכל שכן מוב במוב, ורע ברע (ממורס ע.): (סו) שוב ברע. מס ננעל מוס (מ"כ פרק ט,ו): או רע

خفتر بويا: ַלִיהֹוָה וְהֶשֶׁמֶי*ִר אָ*ת־הַבְּהַמֶּה ، لايانائاداد لْهُم خُدِ خُتَمُنَا مُمْهُنَا هُمُنَا

וופרוס פְהַנָא וָתַה בֵּין שָב

ונטנס גע פֿמֹנבא טֿבֿס פֿבֿלא:

וֹבוֹבוּן מִנַּה מִנְבְּלָּא בוֹבׁם וֹלִ

נאם כֿל בַּמִּירָא מִסְאָבָא בַּלָא

: كَايْكَ: ַ וְהָעֶּרֶיְדְ הַפֹּהֵלְ אִּלְּהִהְ בֵּין שָׂוֹב יבֵין הָע בְּעֶרְבָּהְ הַכֹּהֵן בֵּו

יכון ביש בפורסן בְּהַנָּא בּוֹ

جَاعُاءُ مَا اللهُ الله

חומשיה על פורְסָניה: נאם מפֹבל יפָּרְקנה וְיוּסִיף

עכבון בון יקום: יבון בית כאמר יערוף אָנוּר *י לַיהוְה וִהָשֶּרִיכוֹ הַפֹּהֵן בֵּין שִׂוֹב וֹאָישׁ בְּירַיַקְּדְשׁ אָתְ־בָּיתָוֹ לֹדֶשׁ

בופרוס ומיה פהנא פו יקום: בְּנִילְא בֵּגן מִב וְבֵּגן בַּנְחָ בְּמִׁא לוּוְשָׁאַ עוֹבם !! ווֹפַּוֹסְנִישִּ וּעַבר אָבי יקדיש וָת בַּימִיה

מֹבוֹנו וֹבוֹנוֹנו בֹנִי ئِبْمَاءِ لِيَمْرِشُينِ كُولِا مُنْكِنِينِ لِيَارِينِ

הקוני ויני קיה: נייסיף חומש בְּסַף פּוּרְסָנִיה ואם באַלבות ופבול זנו פֿונוני

شِكْدِ خُمُكِ: בוומ בוומר שינום בוומשים ממישי לַיהוְה וְהְיָה שֶּׁרְבָּהְ לְבָּי זַרְעָּוֹ لْخُهُا مُشِكِّك كُلَّائِطِ نَكْكُم عُنِيَ

هُمُدرا جُنَافِهِ، ا مَكِمْرا يَحُمَل: לפום זרעיה בית זרע כור برج كالم إن التا هالوياه נאָם מָחַלַל אַחָסָנָמָיה יַקַבַּישׁ

خمُلُخُكُ نُطِيرًا: חַלְלֵיה כְפּוּרְסְנֵיה יְקוּם: י אָם מָהָּלֹט עַּיִבֹּלְ וֹלֵצֹנְהָ הָּעֲוֹעוּ אָם מִהָּטֹא בַּוּנְבֹּגְא וֹלֵנִהָּ

> shall set the beast before the priest. offering unto the LORD, then he which they may not bring an And if it be any unclean beast, of

the priest valuest it, so shall it be. whether it be good or bad; as thou And the priest shall value it,

unto thy valuation. he shall add the fifth part thereof But if he will indeed redeem it, then

priest shall value it, so shall it stand. whether it be good or bad; as the then the priest shall value it, house to be holy unto the LORD, And when a man shall sanctify his

valuation unto it, and it shall be his. the fifth part of the money of thy redeem his house, then he shall add And if he that sanctified it will

be valued at fifty shekels of silver. the sowing of a homer of barley shall be according to the sowing thereof; possession, then thy valuation shall LORD part of the field of his And if a man shall sanctify unto the

valuation it shall stand. of jubilee, according to thy If he sanctify his field from the year

Δī

S٦

٤ī

п

4'4):

יולאין למולין בפריון, אלא א"כ הוממו (שם לב: מ"כ פרשמא ויפונדיון לשנה (ערכין כה.), לפי שאינה הקדש אלא למנין שני שסים ממפה להקרבה, ולמדך הכתוב שפין קדשים המימים

(13) ואם גאל יגאלנה. בבעלים החמיר הכחוב, להוקיף מיד סקדם:

(1) והיה ערכך לפי זרעו. ולא כפי שווים, אמם כערך הום האמור יסים, ממשים כמף ימן: **IQ 1):** מעשר שני, הצעלים מוקיפין חומש, ולה שהר כל הדם (מ"כ מומש, וכן במקדיש בים, וכן במקדיש אם סשדם, וכן בפדיון

שדם מובה ואחת שדה רעה פדיון הקדשן שוים, בית כור

סיובל מיד סקדישם ובא זה לגאלה מיד: בערכך יקום. (עו) אם משנת היובל יקדיש וגרי. לס משענרס שנת סאמור במקדיש שדס, ועכשיו אפרשנו על קדר המקראות: שסיובל פוגע בו וממחלקח ביניסס (שס כח:), זסו המשפע סמכוכום, וכשסים יולפס מידו מוזרם לכסנים של פומו משמר (בו) בערכך הכהן כן יהיה. לשמר כל מדם סבמ לקנומס הללו למתר ועומדם ביד הלוקם עד היובל כשמר כל השדום סיובל, שאם נגאלה הרי מוב, ואם לאו הגובר מוכרה בדמים במחלת סיובל, ואם בא לגאלה באמלעו נותן לפי החשבון, קלע (11) ואם כל בחמה שמאה. זנעלה מוס הכתוב מדבר שעורים בתמשים שקלים, כך גוירה הכתוב, והוה שבה לגהלה

مُثَلَّدُ بَارِحٌ لِنَائِلَمُ مُثَمَّلُ كَالِهِ مُثَلِّدُ النَّالِمُ مُثَمِّلُ كَالْهُ النَّالُ مِنْ על־פָּי הַשְּׁנִים הַנַּנִּקְהָת עָר إبَاשِدَ لأَنَّ بَحَيْرًا هُمَا بَهُوا بَاهِلاً الْأَنْ الْنَاسُاتِ لِأَنْهَ فِيَهُا

حُمُكِ مُلِي الْحُمْدِ الْخُمْدِ الْخُمْدِ الْخُمْدِ الْخُمْدِ الْخُمْدِ الْخُمْدِ الْخُمْدِ الْخُمْدِ الْخُمْد הַפְּלִיגַיִה אָעַוּ וְיָסָלִּ הַבְּעָהָיִים لْعُلِ لَاهُمِ لَاهُمِ

ربع بنيج بند: מָבָר אָת־הַשְּׁבֶה לְאֵישׁ אַחָר זַבּין יָה חַקְּלָא לֹּגְּבָר אָחֲרָן לָא لْهُمَا كُمُ يَزْهُكِمْ هُمَا مَشَائِكَ لَهُمَا الْهُمَا كُمُ يُؤْمِنُكُ مُنْ مَكْذُمُ لَهُمَا

حَمِيَا مَنِيْتِ كُيَّائِمُ: קְבֶשׁ לִיחַנֶּה בִּשְׁבֵּה הַהַבֶּה מִּיִּדְם מִיּדְשִׁא בֵּדָם יִי בִּחַמַל חָרְמָא וְהְיָׁה הַשְּׁבֶּה בְּצֵאהַוֹּ בַּיּבֶל וִיהֵי חַקְּלָא בְּמִפְּקִיה בְּיוֹבֵילָא

משְּבֵר אֲחָזְתִּוֹ יַקִּדִּישׁ לֵיהֹוָה: שמי וָאָם אָת־שְּׁבֶּה מִקְנְהֹוֹ אֲשֶׁר לְאֵ וָאִם יָת חַפַּל זְבִינוֹהִי דְּלְא

حَيلالًا: אָת־הָעֶּרְכְּּרִ בַּנִּוֹם תַהְוּא קֹדֶשׁ נֵימִין נָתְ פּוּרְסָנִיה בְּיוֹמָא ב הער שונת היבל ונתן פורסניה עד שקא דיובילא וְחִשַּׁבְ לֵוֹ הַכּהָן אָת מִכְּסָת וִיחַשִּׁיב לֵיה כְּחָנָא יָת נִסִיְב

ווטמנע מפורסניה: באַמִּטֹאַבא מַר שַּׁמַא דִּיוֹבֵילָא נת כַסְפָּא עַל פוֹם שָׁנֵיָא וֹאִם-אַעַר עַיּבֶלְ יַקְדֵּישׁ שֶּׁבֶּרוֹ וָאָם בָּתַר יוֹבֶילָא יַקְּדֵּישׁ

زين: בְּסָף פּוּרְסָנֵיה עַּלוֹהִי וִיקוּם באלביש ימיה ויוסיף חומש אָת־הַשְּׁבֶּה וְאִם מִפְּרָק יִפְּרוֹק יָת חַקְלָא

לְבְּׁנִדְאׁ שַׁנֵי, אַּנִיּסְׁנְּעִינֵי:

מְשְׁלֵבְ אָשְׁסְׁנְיִינִי וֹלֵבְיִהְ בָּבְׁים

בונא לובשא פבר ונ:

made from thy valuation. of jubilee, and an abatement shall be the years that remain unto the year or gaibroose yearom ehr mid orau jubilee, then the priest shall reckon But if he sanctify his field after the

assured to him. thy valuation unto it, and it shall be add the fifth part of the money of will indeed redeem it, then he shall And if he that sanctified the field

redeemed any more. another man, it shall not be or if he have sold the field to And if he will not redeem the field,

priest's. possession thereof shall be the LORD, as a field devoted; the the jubilee, shall be holy unto the But the field, when it goeth out in

17

not of the field of his possession; field which he hath bought, which is And if he sanctify unto the LORD a

holy thing unto the LORD. give thy valuation in that day, as a unto the year of jubilee; and he shall him the worth of thy valuation then the priest shall reckon unto

שמשנת היובל, עד שנת הפדיון: שקל, סרי שקל לכל שנה ושקל יתר על כולן, והשקל הרבעים יובל פוגע בו (ערכין כת:): (18) ואם אחר היבל יקדיש. וכן אם סקרישה משנת כדרך שלר שדות סינלות מידלוקתיסם ביובל: קדש להי.

עוד. לשוב ביר המקדיש:

(וב) והיה השדה בצאחו ביבל. מיד סלוקמו מן סגובר,

משבון. כילד סרי קלב דמים של חרבעים ומשע שנים ממשים יד), אף זו ממחלק לכסנים של חומו משמר שיום סכפורים של לו חבחן את חבסף על פי חשנים הנותרות. כפי הנמון לכהנים, שנחתר בל בנס בְּיִשְׁרָבֵוֹל לְבְיִהְנָה (במדבר יח, קיובל ונשמסס ביד גובר ובא וס לגאלס אחר סיובל: - וחשב -לא שישוב לסקדש בדק סבים ליד סגובר, אלא כשדס סחרס

הראשונים שמכרוה למקדיש (שם כו:): סגופר (ערכין כס:): אח השדה לאיש אחר לא יגאל לומר למשר לו ממוח סמרן, מירושת מפום, ווסו פעלים (102) ואם לא יגאל אח חשרה. סמקרים: ואס מכר. קנסו סלוקם סוס סלמכון מלמו, ווסו סגובר, לכך סולרך סשדם לאשר קנסו מאמו, אומו שסקדישם, ופן מאמר לאשר (פו) ואם גאל יגאל. סמקדיש אומו יוםיף מומש על סקלבס וימכרנה גובר לאחר, או אם לא יגאל הוא, בשנם היובל ישוב יגאל בדמים סללו סקלובים לשדם אמוזם, ואם לא יגאל, המותרות עד שנת היובל: ונגרע מערכך. מניין השנים עתידה לצאת מידו ולשוב לבעלים, לפיכך, אם בא לגאלה. לפרוערוע, וסבא לגאול ימן שלע ופונדיון לכל שנה לשנים לפי שאינו יכול להקדישה אלא עד היובל, שהרי ביובל היחה אחד לכולן, ואמכו רבוחינו (בכורוח ג.) שאוחו פונדיון קלבון מקנה לשדה אחוה, ששדה מקנה לא חחחלק לכהנים ביובל, ושמנספונדיינין, סרי מלעופונדיין לשנס אלא שמסרפונדיין (22) ואם אח שדה מקנחו וגרי. מלוק יש בין שדם

אָטַזָּה הָאֶבֶּץ: לְאֵּמֶּׁר לַנְיוּ מֵאִעַוּ לְאֵמֶּר־לְוּ לְדְוַלְּנִיה יַּ בְּשְׁנְתְּ הַיּוֹבֵלְ יְשְׁיִּב הַשְּׁהֶה בְּשִּׁהְא דְּיוֹבֵילָא יְחִיּב חַקְּלָא

אַבְסְנִת אַבְעָּא:

possession of the land belongeth. bought, even to him to whom the return unto him of whom it was In the year of jubilee the field shall

And all thy valuations shall be

ـ ﴿ مُهْلِ ـ وَلَ لِا يَانُلُوا لَا هُمُكُالِ اللَّهُ اللّ ي إذِح وإدِ بَارِي جَهِمِ مَغِينَهِ

974% ליוֹבְאָא הֹסוֹנוֹ מָהֹוֹ וֹנִיוֹ וֹכֹא פּוּבֹסֹנִינִי וֹנֵי, דַּסֹאָמִי

sanctuary; twenty gerahs shall be according to the shekel of the

אָם־שָּׁוֹר אָם־שֶּׁה לֵיהוָה הָוּא: בְבְהַלְּה לְאִינִקְדִּישׁ אָישׁ אָתָוֹ אַבְּבְּכוֹר אֲשֶׁר יָבְבָּר לֵיהֹוֹה

אָם שַּוָר אָם אָמָּר דַּיִין רוּאָ: בּבְעִירָא לָא וֹלַבִּינִה וָּבָר וָנִינִי בוב בובבא בוטבפר בדם יי

Гокр's. whether it be ox or sheep, it is the LORD, no man shall sanctify it; which is born as a firstling to the Howbeit the firstling among beasts,

لْعُمَا لِمُ لَأَمُّ لِللَّهُ لَا لَأَمْوَا لَا خُمُّكُ قُلْهُ: خمْلَجُك لَرُفَك لِتَعْمَنُهِ مَكْرُر וְאָם בַּבְּהַמֶּה הַשְּמֵאָה וּפְּדֶר

בְפוּרְסְנֵיה: הֹּבְוָנִי. וֹאִם לָא וֹטַפּּׁבוּ.כּל וֹנוֹגַבּּל בְפוּרְסְנֵיה וְיוֹמֵיף חוּמְשֵׁיה נאם בֹבֹמֹנֹא מִסָאֹבֹא נוֹפַבוע

redeemed; every devoted thing is possession, shall be sold or of man or beast, or of the field of his LORD of all that he hath, whether that a man may devote unto the Norwithstanding, no devoted thing,

לְבְשׁ לַבְשָׁים הָוּאַ לַיהֹוָה: ומכר ולא ולאל פל_טַבָם יְבְהַמְּהַ יִּמִשְּׁבֵּה צְּחָיְּהִוֹּ לְצִׁ 85 לַיהוֹה מְבָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָדָם אַּרְ־בָּלְ־חַבֶּם אֲשֶׁר יַחֲרִם אִישׁ

לובה לובהול בוא בבם !! וֹנַבּׁן נֹלְא יִנִיפָּבוּיִם כַּלְ מַבְמָא וּבְׁמִּירָא וּמִחַבַּלִץ אַּחַסְנְתִּיה לָא פֿבר וּן מִכָּלְ צַבְּיה מִאָּנִשְׁאַ בְּבַם כַּלְ מַבְמָא דִּיַהְבִים וְּבַר

אָנָהָא לַא וֹטִפּׁבוּע אָטַלַהָּלָא

שבולא דיפהרם מו

surely be put to death. of men, shall be ransomed; he shall None devoted, that may be devoted

most holy unto the LORD.

according to thy valuation.

redeemed, then it shall be sold

the fifth part thereof; or if it be not

thy valuation, and shall add unto it

then he shall ransom it according to

And if it be of an unclean beast,

67

97

57

77

the shekel.

ַ הְאָבֶם לַאִּ יִפְּבָה מִוֹת יימָת: מנימי בְּלְחַהֶם אֵמֶה יְחֲהָם מוֹן בִּל

(es) וכל ערכך יהיה בשקל הקדש. כלערכך שכמונצו יש אומריס מחס חרמיס לסקדש (שס ס), ומס אני מקייס

בערכך. לממריס: שסוממס, וכאן דבר במקדיש בסמס עמאס לבדק סבים על ססקדש, שסכמוב שלמעלס דבר בפדיון בסמס מסורם מלס, וסוא ממנה לכהן ואינו להקדם, אלא הכמוב מושב בערכך, וחמור אין זה, שהרי אין פדיון פער חמור אלא

(28) אך כל חדם וגוי. נמלקור בומינו בדבר (ערכין כמ:), (שם כמ.): מובתה: מאדם. כגון שהחרים עבדיו ושפחותיו הכוענים ראם לא יגאל. ע"י בעלים (מ"כ פרק ב, ב): ונמכר ערכין (כמ:) אם נדר, נומן דמיסם, ואם נדבם, נומן אמ (מנמום קא.): ופדה בערכך. כפי מה שיעריכנה הכהן: קדשים, ועל קדשים קלים, ונומן לכהן כמו ששנינו במסכם קדש קדשים סוא לסי, ללמד שחרמי כסנים חלים על קדשי ראיה מכאן, והאומר קמס חרמים לכהנים, מפרש כל חרם קדש קדשים הוא. האומר פמס מרמיס לגדק הצימ, מציא כמ:), עד שינוחו ליד כסן, ומרמי גנוס נפדיס: בל חרם מוסב על הבכור, שאין לומר בבכור בהמה עמאה ופדה כהנים, שהכל מודים שחרמי כהנים אין להם פדיון (ערכין (פב) ואם בבהמה השמאה וגוי. פין המקלם סוה והלומר סמם מרמים לבדק הבים, מפרש מקלה וה, במרמי (62) לא יקדיש איש אחו. לשם קרצן חמר, לפי שחינו שלו: החומר מחם חרמים לבסנים, מפרש מקרח וה צמחם חרמים, (בכורות ג.) שש מעס כסף דינר, עשריס וארבע מעות לסלע: לכסניס: לא ינוכר ולא יגאל. אלא ינתן לכסן, לדברי כך היו מחחלה, ולאחר מכאן הוסיפו שחוח, ואמרו רבוחינו שפירש ואמר הרי זה חרם לכהן, ויש שאמרו שחם חרמים שקלים יסים בשקל סקדש: עשרים גרדה. עשרים מעות, כל חרם בישראל לך יסים (במדבר יח, יד), בחרמי כסנים,

ظيه ځادښت: הַאַבְעַ מִפְּבֵרִי הַמָּעְ לַיְהַנְהַ הַנִּא דְּצַּרְעָּא מִפּיבֵי אִילְנָא דַּייִ הוּא

הַמִּמִיתִּי יִפָּף עָּלֶיוּ: ינּ נְאָם נְּאָלְ יִנְאָלְ אֵישׁ מִמְּעַמְשְׁרֵוֹ נְאָם מִפְּרָל יִפְּרוֹל גָּבַר

تُلْمُمْنِهِ، يُكْثِيبِ ظِيْمِ كَبِيلِنِهِ: ַ הַּנַחַר הַשָּׂבֶּט כֹל דְיִעְבָּר הָחוֹת חוּטְרָא מפמיר וְכְּלְ־מֵּהְמַּׁר בְּבַּרְ וֹבְּאָן כָּלְ וֹכָלְ מַהְשָּׁר שִּוְרֵין וֹמָאַן

1484: הַנּא ְנְּקְמִנְרָתָנִ יְהְנֶה־קֹּדֶשׁ לְא וִיָהִי הנּא וְחִלּנּפִיה יָהִי קּנְדְשָׁא יני ימיה ואם המר ימיהנו והיה יחקפניה ואם חלפא יחקפניה לַא וֹבֹשֹּׁר בַּוֹרַ מִּוֹב לַבֹת וֹלַאִ לָא וֹבַשֹּׁר בָּוֹ מַב לַבִּוֹח וֹלָא

٥٠<u>۲</u>٠: ومردرم אָטַ־מִּמְּע אָלְבַבְּנֵוֹ, וֹמְּבֹאַלְ בַּנִוֹר מְמִּע לְנִט בַּנִי וֹמְבֹאַלְ בַּמוּנִא وم يُؤْد بَهْدِنْد يُشِد خِيْد بَيْنِ بَالِد هِٰذِنا فِهَنََّهِ بِقِهَٰدِ بِنِ بِهَ

> לוב א בורם וני: עַנְיַבְׁתַ וֹכַּלְ מַהְשָּׁר אַבְּעָּא מִנְּבַּמָא

بترابار: ממעשריה חומשיה

جُمْ اللَّهُدِيرَ:

ההולאני וני עולהא ללם וו:

LORD's; it is holy unto the LORD. of the fruit of the tree, is the whether of the seed of the land, or And all the tithe of the land,

fifth part thereof. his tithe, he shall add unto it the And it a man will redeem aught of

rod, the tenth shall be holy unto the flock, whatsoever passeth under the And all the tithe of the herd or the

redeemed. changed shall be holy; it shall not be both it and that for which it is it; and if he change it at all, then good or bad, neither shall he change He shall not inquire whether it be

mount Sinai. Moses for the children of Israel in which the LORD commanded These are the commandments,

The Haftara is Jeremiah 16:19 – 17:14 on page 156. On Erev Rosh Hodesh, read the Haftara on page 162.

חזק חזק ונתחזק

(דבריס יד, כג קידושין נג.): כמו שנחמר וְמְבַלְמָּ לְפָנֵי סִי שֵׁלְהֶיְרְ עַּשְׁשַׁר דְּנְגָף מִירִשָׁךְ וגוי (צצ) לא יבקר וגוי. לפי שנחמר וְלֹל מִנְמַר גִּדְרֵינֶס (שֹס הוא. קנאו סשם ומשולמנו לוס לך לעלות ולאכול ביכושלים, מלינו שיסא בשכו ניתן לכסנים: (30) וכל מעשר הארץ. למעשל שני סלמול מדלר: ברי הולך למום, לפיכך לה יפדה, הין לו לה דמים, ולה ערך: (92) כל חרם אשר יחרם וגר. סיולא ליסרג ואמר אחד (22) חחת השבש. כעלא לעערן מוליאן לפחח זס אחר

כמו שכמוב וֹלֹמַפַּׁטְ בַּבּׁמָּל וִיוּן: לסמירו באכילה בכל מקום, והמעות יעלה ויאכל בירושלים, וליעבד (בכורות יד:): מבירו אין מומיף מומש (שם כד). ומס סיא גאולמו, כדי (וצ) ממעשרו. ולא ממעשר חבירו, הפודה מעשר של יבקר בין מוב לרע, בין חם בין בעל מום, חלה עליי קדושה,

מזרע הארץ. דגן: מפרי העץ. מירוש וילסר: לה' נאכל לצעלים, שהרי לא נמנה עם שאר מתנות בהונה, ולא נמ:): יהיה קדש. ליקרב למובם דמו ואמוריו, וסבשר מעשר, כן עושה למלאים ועגלים של כל שנה ושנה (בכורות ערכו עלי, לא אמר כלוס (שם ו. מ"כ שם ז): מווה יומוח. זה, והעשירי מכה בשבע לבועה במקרא להיות ניכר שהוא

ולא שיקריב בעל מוס, אלא יאכל במורת מעשר, ואפור ליגוז יב, ים), יכול יסף בורר ומוליה הם היפה, חלמוד לומר לה

פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי

AND THE LORD spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, in the tent of meeting, on the first day of the second month, in the second year after the were come out of the land of Egypt, saying:

'Take ye the sum of all the congregation of the children of Israel, by their families, by their fathers' houses, according to the number of names, every male, by their polls;

from twenty years old and upward, all that are able to go forth to war in Israel: ye shall number them by their hosts, even thou and Aaron.

And with you there shall be a man of every tribe, every one head of his fathers' house.

And these are the names of the men that shall stand with you: of Reuben, Elizur the son of Shedeur.

Of Simeon, Shelumiel the son of Zurishaddai.

Of Judah, Nahshon the son of Amminadab.

Of Issachar, Nethanel the son of Zuar.

Or issacnar, ivernanci tne son of Zuar.

Of Zebulun, Eliab the son of Helon.

Of the children of Joseph: of Ephraim, Elishama the son of Ammihud; of Manasseh, Gamaliel the son of Pedahzur.

Of Benjamin, Abidan the son of Gideoni.

Of Dan, Ahiezer the son of Ammishaddai.

Of Asher, Pagiel the son of Ochran.

Of Gad, Eliasaph the son of Deuel.

Of Naphtali, Ahira the son of Enan.

These were the elect of the congregation, the princes of the tribes of their fathers, they were the heads of the

thousands of Israel.

And Moses and Aaron took these men that are pointed out by name.

ייייני לְצֵאְתָּם מֵאֶרֶץ מִצְּרֵיִם לֵאֵמְר: בְּצִּׁתָל מוֹעֵּד בְּאָחָד לַחָּדֶשׁ חַשֵּׁנִי בַשְּׁנָָר הַשְּׁנִית לְצֵאְתָם מֵאֶרֶץ מִצְרֵיִם לֵאִמְר:

ַ מָּאָנ אָנַרַראָתָּ פֿלַ־עַּנָת בְּנִיסְפָּר שֵּׁמְנִת לְמִשְּׁפְּׁנִתְטָם לְבֵּנִת אָּבִתָּם בְּמִסְפָּר שֵּׁמְנִת פֿלִ-נִשְּׁרִים:

נְאַנִּינְן: בּנִאָּבְאָלִים אַנֵּינִ אָנִים לְגִּבִּאָנִים אַנֵּינ מִּבְּן מִּאָבִינִם אָנִינִ נִמָּהַלִּי בָּלִ-יִּצֵא צִּבָּא

ַ אָפְבָּיִם יִהְיִּרְ אָיִשׁ אָיִשׁ לַפַּּמָּה אָיִשׁ רָאִשׁ בְבִּית־אַבְּקָיוּ הְוּא:

לְרְאִּיבֶּן אֵלְיצִיר בָּן־שְׁבִּיאִיר: אַי וְאַלֶּרֹ שְׁמָוֹת הֵאֲנְשִׁים אֲשֶׁר וַעַּמָרִי אִהְכָּם

לְמִלְמָּוֹן מְּלֵמִוּאֵלְ בּּן־צִּינִוּשְׁבֵּי:
 לְמִלְמָּוֹן מְלֵמִוּאֵלְ בּּן־צִּינִוּשְבֵּי:

« كَٰزِهُمَלְد ثَنَّتُهُم قُلِـ هَنْمُد:

خاديكا هجيهد فاعظا:

ظِرْبَهُم بَرْطَدِيهُم قُلِـفَلُـتِيْدِ: من خِرْبُرُ بِرَفِكَ خُمُفُرِيْتِ هُرُبِهُمُّم قُلِـمَوْرِيْدِي

خْجَدُنُوا كِمَادُدُ كَالِّ فَالْهُلَمِدُر:

خيًا אֹנוּמֹנִר בּּוֹרַמִּמִּימִבּוּי:

كْغَيَّد فَلْمُنْكُمْ قُلْـمُخُلَّا:

לְנְּג אֵלְוֹסִנּ בּוֹ בַּוֹבְגַתוּאָלְ:

خْرَفْكَخِ، ݣَىندكُم حُلْـمْزَّا:

מַמָּוִּט אַבוִטַּׁם בַאְמָּג אַלְפָּג וֹמִּבְאַלְ בִּים: ' אַבְּיִנִים בַאָמָּג אַלְפָּג וֹמִּבְּאַלְ בִּים:

ויאָר מֹשֶׁה וָאַהַרְן אָת הָאָנְשִׁים הָאֵלֶה אַשֶּׁר נִקְבָּוּ בְּשֵׁלְת: (בספרי ספרד ואשכני בְשַׁמְוֹת)

. . .

ישראל

פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי

- twenty years old and upward, by their polls. houses, according to the number of names, from their pedigrees after their families, by their fathers' the first day of the second month, and they declared And they assembled all the congregation together on
- them in the wilderness of Sinai. As the LORD commanded Moses, so did he number
- בְּמִלְּהְלְיֵהֵם:

 בְמִלְהְלְיֵהַם:
 بيهز، ز، نذرْ إن هَم _ مه فيث م خِدْن هُجِنُهُ إيخ م جِذَ بينِ أن بجِ بَنَ أَن جَهِ بَهِ لَا تَر أَن إِن فِي اللَّهِ فِي إِن اللَّهِ فِي إِن اللَّهِ فِي إِن
- בַּאַשֶּׁר צְּנָה יְהַנָּה אָת־מֹשֶׁה וַיִּפְּקְּדֵם בְּמִדְבָּר סִינְי: (ס)

הפטרות

הפטרת ויקרא

The Haftara is Isaiah 43:21 – 44:23. For Shabbat Zachor the maftir and Haftara are on page 164. On Shabbat HaḤodesh read the Maftir and Haftara on page 172.

Yet thou hast not called upon Me, O Jacob, Neither hast thou wearied thyself about Me, O Israel.

Thou hast not brought Me the small cattle of thy burnt-offerings; Meither hast thou honoured Me with thy sacrifices. I have not burdened thee with a meal-offering, Nor wearied thee with frankincense.

Thou hast bought Me no sweet cane with money, Neither hast thou satisfied Me with the fat of thy sacrifices; But thou hast burdened Me with thy sins, Thou hast wearied Me with thine iniquities.

L, even L, am He that blotteth out thy transgressions for Mine own sake; And thy sins I will not remember.

Put Me in remembrance, let us plead together; Declare thou, that thou mayest be justified.

Thy first father sinned, And thine intercessors have transgressed against Me.

Therefore I have profaned the princes of the sanctuary, And I have given Jacob to condemnation, And Israel to reviling.

Yer now hear, O Jacob My servant, And Israel, whom I have chosen;

Thus saith the LORD that made thee, And formed thee from the womb, who will help thee: Fear not, O Jacob My servant, And thou, Jeshurun, whom I have chosen.

For I will pour water upon the thirsty land, And streams upon the dry ground; I will pour My spirit upon thy seed, And My blessing upon thine offspring;

And they shall spring up among the grass, As willows by the watercourses.

וֹמְבֹאֹבְ: בּ נְבְאַ אָנִה פֿנִאנִי הֹהַלָּד פּֿוּ ַוֹּלָהִים פּֿרִ

לא־הביאף לי שַּׁה עַלֹּהִיף וּיְבָּחָיף לֵאׁ קבּדְתָּגִי לְאׁ הַשֶּבּדְתִּיף בְּמִנְחָה וָלִא הוֹנַעְהָיף בִּלְבוֹנֶה:

לא הרויקני לי בפּטָר קנה וְחַלֵּב וְבְּחֵירִ
 לא הרויקני אַר הַצֶּבְרְהַנִי בְּחַמּאִיהָירִר

٠٠ אַנֹלִי אַנֹכִי הָוּא מֹחֶה פִּשְׁעֶיִּדִּ לְמַעַּגִיִּי וְחַשּאֹחֶיִדְּ לְאַ אָזְכְּר:

ײַ הַוְּבִּיבֵּיִרִ נְשָּׁפְּטָּה וְחָדִ סַפָּר אַמָּה לְמָעַּן מְּלְבָּיבְיִרִי נְשָּׁפְּטָּה וְחָדִּ סַפָּר אַמָּה לְמָעַּן

ح אָבֶיף הֶרְאִשִׁין הָמָא יִמְלִיצֵיף פָּשְׁעִי בֶּי:

וְיִשְׁבְאָלְ לְּנְצִּוּפְּים: (פּ) (פּ)

יאווא ןעַהָּוּ שְׁטָע יִשְׁלָב עַּבְּדֵּי וִישִּׁרְאֵל בְּחַרְהִי בְּיִ:

אּקַטּירָאָ מּבְּבַּיּ, וֹמְּטֶב וּיִמְּבוּנִ בַּעַרְשִׁי בּעַאַמָּר וֹעַנָּע מָמָּנִּ וֹיִמָּב נִימָּבנּ מִפָּמוּ וֹמִנִּנִינַ

בָּר אָצְּקִרעֹוִם עַל־צָּהָא וְנִוְּלֵים עַל־ יַבְּשָׁת אָצְק רוּחִי עַל־זַרְשָׁף וּבְרְבָּחָי עַל־ אָצְקרּיּ:

מֶּנִם: נְגַּמְטִנִּ בַּבָּנֵן טַּאַנִר בַּאַּנְבָנִם מַּלְ ַנִּבְנָיִ

- One shall say: 'I am the LORD's'; And another shall call himself by the name of Jacob; And another shall himself by the name of Jarael.
- Thus saith the Lord, the King of Israel, And his Redeemer the Lord of hosts: I am the first, and I am the last, And beside Me there is no God.
- And who, as I, can proclaim— Let him declare it, and set it in order for Me— Since I appointed the ancient people? And the things that are coming, and that shall come to pass, let them declare.
- Fear ye not, neither be afraid; Have I not announced unto thee of old, and declared it? And ye are My witnesses. Is there a God beside Me? Yea, there is no Rock; I know not any.
- They that fashion a graven image are all of them vanity, And their delectable things shall not profit; And their own witnesses see not, nor know; That they may be ashamed.
- Who hath fashioned a god, or molten an image That is profitable for nothing?
- Behold, all the fellows thereof shall be ashamed; And the craftsmen skilled above men; Let them all be gathered together, let them stand up; They shall feat, they shall be ashamed together.
- The smith maketh an axe, And worketh in the coals, and fashioneth it with hammers, And worketh it with his strong arm; Yea, he is hungry, and his strength faileth; He drinketh no water, and is faint.
- The carpenter stretcheth out a line; He marketh it out with a pencil; He fitteth it with planes, And maketh it marketh it out with the compasses, And maketh it after the figure of a man, According to the beauty of a man, to dwell in the house.
- He heweth him down cedars, And taketh the ilex and the oak, And strengtheneth for himself one among the trees of the forest; He planteth a bay-tree, and the rain doth nourish it.
- Then a man useth it for fuel; And he taketh thereof, and warmeth himself; Yea, he kindleth it, and baketh bread; Yea, he maketh a god, and worshippeth it; He maketh it agraven image, and falleth down thereto.

- זָה יאִמַר לַיהנָה אָנִי וָזָה יִקְרָא בְשֵׁם־ יַעַּקְב וְזָה יִבְתָּב יָדוֹ לֵיהנְה וּבְשָׁם יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּה: (פ)
- مَا هَٰذِ يَانِكَ مُثَلِّدٌ هَٰتُابِا نِمْوَذُهُٰذِ، خَنْلِد خَمْةِنِد هَٰذَ، نَهُمِياً نَهُٰذً، هَٰتَابِا نِمُوَذُهُٰذَا هُذًا هُٰذِينَات:
- ינידו לְמוֹ: משׁוּמִי עַם־עּוֹלְבֻׁם וְאִׁתִּיָּוֹת וַאֲשֶׁר מִּבְאָנָת קשׁימִי קַּמוֹ:
- « אַלְ הִפְּחָדוּ וְאַלְ הִּיִּ דְּלָאִ מֵאָי השְׁמַשְׁתִּיְרִי וְאַנִּ הַבְּלְבִי הַנְאָ אֵלְוָהַ השְׁמַשְׁתִּיִּ וְאֵלִ הִיּ הַבְּלְבִי הַלְאָ מֵאָי
- , יערי־פָּסָל כָּלָם הֹהוּ וַחֲמוּדִיהָם בַּלִּ יוֹעִילוּ וְעֵדִיהָם הַפְּהֹ בַּלִ־יִרְאָּי וּבַל־יֵדְעָּי לְמַעַּן יֵבְשׁוּ:
- or تادـنقد بخر نقفر نفك خدخين، سيشر:
- يرا چَל חַבֵּרָיוֹ יבֵשׁוּ וְחָרָשָׁים הַשָּׁה מֵאָּדָם "הְקְבְּצְוּ כֻּלְּם יַצְּמֹרוּ יִפְּחַרָּ יִבְשׁוּ יֵחַד:
- הָהַ לְאַ־שָׁמָה מֵּנִם נֵיִּנְּלֶּף: יִּצְּרֵהְ נִיִּפְּעְלְתִּיְ בִּזְרֵוִּעַ כִּחְוִ זָּםַ-רָעֵב ְוֹצֵּיֵן בְּהַ לְאַ־שָׁמָה מִנִם נִיִּנְלֶּף:
- ַלְמֶּבֶׁע בְּנִע: נְיַּהְּמֶּעִי ְ בַּמַּלֵּגִּתְּע יִבַּמָּעוּנָע יִּלְאָבֵע הַ נְהַמְּעִי ְ בַּמַּלֵּגִּתְּע יִבַּמָּעוּנָע יִּלְאָבֵע בְּמָבֵע בִּנִי
- ְנְצְבֵׁל: נְיִאְמֶּלְ לְנְ בַּמְּבֵּי יְנְעָר נְמָע אָבִוּ וְגָשֶׁם לְבְּרְתַי בְּעָבִי יְנְשָׁם
- נְמָנְה לְאָבִׁם לְבָּמָּר נִיּקָּח מָהָם נִיְּחָם אַּוּ־ יַשְּׁיק וְאָפָּה לְהָם אַוּ־יִפְּעַל־אֵל' נִישְׁמָּחוּ יְהְנְהְהַ לְאָבָם לְבָּעָּר נִיּקָּח מֵהָם נַיִּּחְם אַוּ

- He burneth the half thereof in the fire; With the half thereof he eateth flesh; He roasteth roast, and is satisfied; Yea, he warmeth himself, and saith: 'Aha, I am warm, I have seen the fire';
- And the residue thereof he maketh a god, even his graven image, He falleth down unto it and worshippeth, and prayeth unto it, And saith: 'Deliver me, for thou art my god.'
- They know not, neither do they understand; For their eyes are bedaubed, that they cannot see, And their hearts, that they cannot understand.
- And none considereth in his heart, Meither is there knowledge nor understanding to say: 'I have burned the half of it in the fire; Yea, also I have baked bread upon the coals thereof; I have roasted flesh and eaten it; And shall I make the residue thereof an abomination? Shall I fall down to the stock of a tree?'
- He striveth after ashes, A deceived heart hath turned him aside, That he cannot deliver his soul, nor say: 'Is there not a lie in my right hand?'
- Remember these things, O Jacob, And Israel, for thou art My servant; I have formed thee, thou art Mine own servant; O Israel, thou shouldest not forget Me.
- I have blotted out, as a thick cloud, thy transgressions, And, as a cloud, thy sins; Return unto Me, for I have redeemed thee.
- Sing, O ye heavens, for the LORD hath done it; Shout, ye lowest parts of the earth; Break forth into singing, ye mountains, O forest, and every tree therein; For the LORD hath redeemed Jacob, And doth glorify

 Himself in Israel.

- הַמִּוְהָי בְּאָיִהִי אָּוּר: הְצְלְה צְלֵי וְיִשְׁבָּע אַף־יָחֹם וְיֹאִמָּר הָאָׁח הַמְּיִהְי בְּאָיִהִי
- הַאָּגַרִי הָיִ אָצָרִ עְּשָּׁה לְפִּסְלָוִ (כִּי יסִּנִיד)[קּי יִסְּנְּדַ'] וְיִשְׁׁמַׁחִיּ וְיִחְפַּבָּלְ הִאְּצָרִי הְיִשְׁצָּרִי בְּיִ אָלִי אֲמָּרִי
- גּי לֹא יִדְעִּי וְלָא יָבָינִי בַּי מַח מֵרְאִיתִ מִּינִיהָם:
- י לאמר מָל"לבּוֹ וְלֹא תַעַת וָלֵא־הָבּוּנְתֹּ עַל־גָּחָלִיוֹ לֶחֶם אָצְלֶת בָשָׁר וָאֹבֵל וְיִהְרוֹ קְתוֹעְבֶת אָעֶשֶׁת לְבָוּל עֵץ אֶסְגִּוֹד:
- " רְעָּרְר אֶפָּר לֵב הוּתָל הִשְּׂה וְלִאִ יַּצְיִל אֶח־נָפְשׁוֹ וְלָא יֹאִתָּר הַלְוֹא שֶׁקֶר בְּיִמְיְנְיִי: (ס)
- ™ מְּנְרֵי אֶלְוְ כָּוּ לְּאַלְטֵּיף: מּוּבְרַה אַלְוּ כָּיִ הְשְּׁעְּיף:
- بَرَةِ שָׁלֵים בִּי־נְאָל יְחֹנְת חַנִּיעוֹ חַּלִים וְכָלִ בֵּץ בִּּוֹ בִּי־נְאַל יְחֹנָת יַנְּלֵּם וּבִּיִשְׂרָאֵל יִתְּפְּאָר: (ס)

הפטרה צו

- The Haftara is Jeremiah 7:21 8:3 & 9:22 9:23. For Shabbat Zachor the maftir and Haftara are on page 164. On Shabbat Parah, read the Haftara on page 177.
- Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Add your burnt-offerings unto your sacrifices, and eat ye flesh.
- For I spoke not unto your fathers, nor commanded them in the day that I brought them out of the land of Egypt, concerning burnt-offerings or sacrifices;
- עלותיچם ספו על־זִרְהַיֶּכֶם וְאָּכְלוּ בְשֶׂר: "ב: װע פָה אָעָר יְהֹנְה צְּבְאָוֹת אֱלֹהַיִּ יִשְׂרָאֵל "ב- בי בי היים
- בְּיִנְם (כִּ, טִיצִּיאִ)[מֹ, טִיִּצִּיאִין אִיִטָּם מִצְּּדֵּוֹ בְּיִנְם (כִּ, טִיצִיאִ)[מֹ, טִיִּצִיאִי] אִיִטָּם מִצְּּדֵוֹ מִצְּרַיִם

- but this thing I commanded them, saying: 'Heatken unto My voice, and I will be your God, and ye shall be My people; and walk ye in all the way that I command you, that it may be well with you.'
- But they hearkened not, not inclined their ear, but walked in their own counsels, even in the stubbornness of their evil heart, and went backward and not forward,
- even since the day that your fathers came forth out of the land of Egypt unto this day; and though I have sent unto you all My servants the prophets, sending them daily betimes and often,
- yet they hearkened not unto Me, nor inclined their ear, but made their neck stiff; they did worse than their fathers.
- And thou shalt speak all these words unto them, but they will not thearken to thee; thou shalt also call unto them, but they will not answer thee.
- Therefore thou shalt say unto them: This is the nation that hath not hearkened To the voice of the LORD their God, Mor received correction; Faithfulness is perished, And is cut off from their mouth.
- Cut off thy hair, and cast it away, And take up a lamentation on the high hills, For the LORD hath rejected and forsaken the generation of His wrath.
- For the children of Judah have done that which is evil in My sight, saith the LORD; they have set their detestable things in the house whereon My name is called, to defile it.
- And they have built the high places of Topheth, which is in the valley of the son of Hinnom, to burn their sons and their daughters in the fire; which I commanded not, neither came it into My mind.
- Therefore, behold, the days come, saith the LORD, that it shall no more be called Topheth, nor The valley of the son of Hinnom, but The valley of slaughter; for they shall bury in Topheth, for lack of room.

- בֵּי אָם־אָת־תַּדְבָּר תַּזָּה צִּוֹּיִתִּי אִנִּחָם לאמר שִׁמְעַּוּ בְּקּוֹלִי וְתָּיֵיתִּי לְבָם לֵאלֹהִים תַּגְּרֶהְ אֲשֶׁר אֲצַנֵּה אָתְבֶׁם לְּמָעַן יישָׁב לְבֶם:
- לְאָטִוּר וְלְאַ לְפָּנִים: בְּטִּמִּגְוּת בִּשְּׁרִרְוּת לְבָּם חַרָע וּיִּרְיִּוּ בְאָטִוּר וְלְאַ לְפָּנִים:
- לִמִּן־תַּיּוֹם אֲשֶׁר יִצְאָּר אֲבְוֹתֵיכֶם מֵצֵּרֶץ מִצְרַיִם עַּד תַיִּנֹם תַזָּּה וָאָשְׁלָח אֲלֵיכֶם אָת־כְּל־עַבְרֵי תַנְּבִיאִּים יוֹם תַשְׁכֵּם יְשֶׁלְתַּ:
- ڠٮۦڋڶڂ۪ڡ ؾڽ؞؞ڽۼٚڎڹؿڡ: ٣- إڴڹ؉ڛڟ۪ڡڎۼڴ؞ٳڴ؉ڹ؈ڎۼ٦ۦۼ۪ڹڽڡڎؿڟ؆ڎ
- ְנְאֵלְנְבֵּׁנִי נְלְאִ וְמִּמְׁמֹּנִ אִּלְנְיִבְ נִפְּרָאֵטִ אִּלְיִנִם נִלְאִ נובּנִנִּטְ אִבְיִנִם אָטַ כִּּלְ-חַוּבְּרָנִם חַאָּכִּיִם
- ָּ וְאָמִרְתֵּ אֲלֵיהָם זָה הַגּוֹי אֲשֶׁר לְוֹא־שְׁמִּעֹּנִּ בְּקוֹל יְהְנָה אֱלֹהְיוּ וְלָא לְקָחָוּ מּנּסָר אֲבְדָה הָאֵמוּנְּה וָנְכְרְתָה מִפִּיהֶם: (ס)
- בׁי מָצַּס יְחְנֶח וַיִּשְׁמֵּ אֶּח-דְּוָר עֶּבְּרֶחָוּ: מּ אָנִי נְזְרֵבְ וְחַמְּלִיכִּי וּשְׁאָי עַּל_שְׁפָּיָם לִינָּחִי
- מַלְנוּ לְמַפּּאָנִ: מְּמִנּ מִּפּנִּגִּנִינְם בּבּנִנִע אָּמָּבַנִּלַבָּאַ_מְמָנ בּבַמְתָּ בִּנִּגִּינִים בּבּנִנִע אָמָבַנִנִּלְבָּאַ
- אָּמֶּרְ לָאָ גּּוְּיִנִי וְלָאָ מָּלְטֵּׁר מַּלְ-לְבֶּׁי: (פּ) לְמָּׁרָּוֹּ אָנִרְבִּׁוֹנִים וְאָנַרְבִּׁיִנִינִים בָּאָמ וּבָׁוֵּי בַּמָּוִנִי וַשְׁפָּנִי אָמֶרְ בָּגִיאִ בַּוֹרִינִים
- לֵכֶּן עַנְּעַ נְלֵבְרָנִ בְּעָפָּׁע מָאָגן מָלַנְם: 'אָמֶּר מָּנִד תַּאָפָּת נְגֵּנִא בָּן־תַּנָּם כָּי אָם 'בְּאָם תְּנָּדְיִנְיִם בָּאִם בָּאָם יְהָנָּם בָּי

 $_{1:\Pi\Pi}V$

And the carcasses of this people shall be food for the fowls of the heaven, and for the beasts of the earth; and none shall frighten them away.

Then will I cause to cease from the cities of Judah, and from the streets of Jerusalem, the voice of mirth and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride; for the land shall be desolate.

At that time, saith the LORD, they shall bring out the bones of the kings of Judah, and the bones of his princes, and the bones of the priests, and the bones of the inhabitants of the prophets, and the bones of the inhabitants of Jetusalem, out of their graves;

and they shall spread them before the sun, and the moon, and all the host of heaven, whom they have loved, and after whom they have walked, and whom they have sought, and whom they have worshipped; they shall not be gathered, not be buried, they shall be for dung upon the face of the earth.

And death shall be chosen rather than life by all the residue that remain in all the places whither I have driven them, saith the LORD of hosts.

Thus saith the LORD: Let not the wise man glory in his his wisdom, neither let the mighty man glory in his might, Let not the rich man glory in his riches;

But let him that glorieth glory in this, that he understandeth, and knoweth Me, That I am the LORD who exercise mercy, justice, and righteousness, in the earth; for in these things I delight, Saith the LORD.

ײַ װְבְּיִּמְׁע וּבְּלָע הַמָּם הַזָּת לְמָאַּבְל לְמָוּך הַשְּׁמִים וּלְבָּהֵמָת הָאָהֶא וָאֵּין מַהַרִּיד:

בְּעֵּת הַהֵּיִא נִאָם־יָהֹוָה (כִּי וִיצִיאִּי)[קִּ עַצְּעָוֹת שַׁנְיִי וְּאָת־עַצְּעָוֹת תַפְּהֵנִים וְאָתּ עַצְעוֹת־שְׂרִיוֹ וְאָת־עַצְעוֹת תַפְהַנִּים וְאָתּ יִרוּשְׁלֶם מִקְּבְיִייִם:

ױשָׁטָחױם לַשָּׁמָשׁ וְלַיָּבִׁחַ וּלְכָּלוּ צִבָּא תַשְּׁמִּים אֲשֶׁר אֲתַבֿים וַאֲשֶׁר צַבְדִּים וַאֲשֶׁר תְקְבָּוּ אַתַרִיהָם וַאֲשֶׁר דִּרְשִׁים וַאֲשֶׁר תְשִׁתַּחָוִי לְתָם לְאׁ יֵאֶסְפּוּ וְלְאׁ יִקְּבֶרוּ לְדָּטֶן עַל־פְּנֵי תְאֲדְטֶּח יִהְיְוּ:

וְנְבְחַר מָנֶתׁ מֵחַיִּים לְכֹל חַשָּׁאֵרִיתֹּ הַנְשִׁאָרִים מִן־חַמִּשִּׁפְּחָה חַרָעָה חַזְּאָת בְּכְל־חַמְּלְמָוֹת חַנְשִׁאָרִים אֲשֶׁר חִדַּחְתֵּים שְׁם נְאֶם יְהְנָה צְבְאִוֹת: (ס)

מְּמֵּגְרֵ בְּמְּמֵּבְיִנִי הְּצְּלְ_יִנְיִתְּלֶּלְ תַּנְּבּנְרֵ בַּנְּבְּנְרֵנְתִׁיִּ אַּלְ_יִנְתִּנִּלְ בְּנִי אָמָר יְּחְנָּרְ אַלְ_יִנְיִם אַלְ_יִנְיִם אַלְ בְּנִי אָמָר יְּחִנְּרֵי אַלְ_יִנְיִם אַלְ

בֵּי אִם־בְּזֹאת יִחְתַלֵּל תַמִּחְתַלֵּל תַשְׁבֵלֹ יְיָדִשׁ אִיּתִי בִּי אַנִּי יְהִוֹּה עִּשָׁה חֵסָד מִשְׁבָּט יִּצְדְקָה בְּאָבֵץ בִּי־בְאֵלֶה חָפַּצְתִּי נְאָם־ יְהְוְה: (ס)

REUFR WATE

The Haftara is II Samuel 6:1 -7:17. On Shabbat Parah, read Maftir and Haftara on page 168. For Shabbat HaḤodesh the Haftara on page 162.

Maftir and Haftara are on page 172. On Erev Rosh Ḥodesh, read the Haftara on page 162.

And David again gathered together all the chosen men of Israel, thirty thousand.

الأناء براي جَرِبَ جَرَاتِ جَرَاتِ جَرَاتِ الْأَنْ الْهُ اللهُ عَلَى اللهُ الله

- And David arose, and went with all the people that were with him, from Baale-judah, to bring up from thence the ark of God, whereupon is called the Name, even the name of the Lord of hosts that sitteth upon the cherubim.
- And they set the ark of God upon a new cart, and brought it out of the house of Abinadab that was in the hill; and Uzzah and Ahio, the sons of Abinadab, drove the new cart.
- And they brought it out of the house of Abinadab, which was in the hill, with the ark of God, and Ahio went before the ark.
- And David and all the house of Israel played before the Lord with all manner of instruments made of cypress-wood, and with harps, and with psalteries, and with timbrels, and with sistra, and with cymbals.
- And when they came to the threshing-floor of Nacon, Uzzah put forth his hand to the ark of God, and took hold of it, for the oxen stumbled.
- And the anger of the LORD was kindled against Uzzah; and God smore him there for his error; and there he died by the ark of God.
- And David was displeased, because the Lord had broken forth upon Uzzah; and that place was called Perez-uzzah, unto this day
- And David was aftaid of the Lord that day; and he said: 'How shall the ark of the Lord come unto me?'
- So David would not remove the ark of the LORD unto him into the city of David; but David carried it aside into the house of Obed-edom the Gittite.
- And the ark of the Lord remained in the house of Obed-edom the Gittite three months; and the Lord blessed Obed-edom, and all his house.

- ניַקָם! ניַלֵּך דְּוֹּד וְבְלִרחִטָּם אֲשֵׁר אִתֹּוּ מִבּעֵלֵי יְחוּדְת לְחַעֵּלִוּת מִשָּׁם אֲת אֵרֵוֹ הְאֵלֹהִים אֲשֶׁרְנְקְרָא שֶׁם שֵּׁם יְחִיְּהִ צְבְאָוֹת יֹשֶׁב הַכְּרָבִים עָלְיוּ:
- ײַרְפְׁבוּ אָת־אַרְוֹן הַאֵּלֹהִיםׁ אָל־עַּגְלָה הַדְשְׁה וַיִּשְּׂאָהוּ מִבָּית אַבִּינָדֶב אַשֵּׁר בּּנּּבְעָּה וְעַזְּא וְאַהְיוֹ בְּנֵי אֲבָינָדֶב נֹהַגִּים אָת־הְעַּנְלְה הַדְּשְׁה:
- نْ خَمْرُمُّرُ، الذَّرُ خَرْدُ مَ يُشَلِّمُ خَرْدُرُ يَ خَفَرْدُ نُكِثِّكِ خُرُكِ مَّمِّدُ خُدِيهُ، صَا الْكُنْكِ الْخُرِيِّةِ نَا يَهْدُيُّكِ مِنْهُلِكِيْ مِنْهُلِكِيْ الْكُنْكِ الْخُرِيِّةِ فَيْ الْمُنْكِيْكِيْ
- גולאו ער זָרֶן נְבְּוֹן נִיִּשְׁלֵח עַּזְּׁה אֵל־צִּרְוֹן נֵישְׁלֵח עַזְּה אֵל־צִּרְוֹן נֵישְׁלֵח עַזְּה בְּבְּקֵר:
- על־הַשַּּל נַיְּמָה שְׁם עָם אַרָּוֹן הְאֶלֹהָים: מַלְ־הַשַּּלְ נַיְּמָה שְׁם עָם אַרָּוֹן הְאֶלֹהִים:
- ַ יַנַחַר לְדָוֹֹר עַל אֲשֶׁר פְּרַץ יְהֹנָה פֶּרֶץ בְּעָּזָּה יַּקְרְّא לַמְּקַוֹם הַהוּאׁ פָּרֶץ עָזָּה עַר הַיָּוֹם הַזְּה:
- פַ נַיָּבֶא דְּיֵר אָת־יָהוֹה בַּיַּוֹם הַהָּוֹא נַיֹּאֹמֶר אָיְך יָבְוֹא אַלַי אֲרִיוֹ יְהוְה:
- , וְלֹאׁ־אָבֶּה דָוֹּד לְהָסִיר אֵלֶיוּ אָת־אֵּרִוֹן יְהְנְה עַל־עֵּיר דָּוָד וַיַּמָּהוּ דַוֹּד בֵּית עֹבֶד־ אֱדֶם הַנְּמֵי:
- וַנֵּשֶׁבֹ אֲרֹוֹן יִחְנִוֹח בֵּיח עַבָּר אֲדִם חַנִּתִּי שִׁלשְׁה חֲדִשִּׁים וּיִבֶּרֶךְ יִחֹנְה אָת־עֹבֶר אֶדִם וְאָת־כְּלְ־בֵּיתְוֹּ:

And it was rold king David, saying: 'The Lord Datch blessed the house of Obed-edom, and all that pertaineth unto him, because of the ark of God.' And David went and brought up the ark of God from the house of Obed-edom into the city of David with joy.

And it was so, that when they that bore the ark of the LORD had gone six paces, he sacrificed an ox and a fatling.

And David danced before the Lord with all his might; and David was girded with a linen ephod.

So David and all the house of Israel brought up the ark of the LORD with shouting, and with the sound of the horn.

And it was so, as the ark of the LORD came into the city of David, that Michal the daughter of Saul looked out at the window, and saw king David leaping and dancing before the LORD; and she despised him in her heart.

And they brought in the ark of the Lord, and set it in its place, in the midst of the tent that David had pitched for it; and David offered burnt-offerings and peace-offerings before the Lord.

And when David had made an end of offering the burnt-offering and the peace-offerings, he blessed the people in the name of the LORD of hosts.

And he dealt among all the people, even among the whole multitude of Israel, both to men and women, and a sweet cake. So all the people departed every one to his house.

Then David returned to bless his household. And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How did the king of Israel get him honour to-day, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself!'

And David said unto Michal: 'Before the Lord, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of the Lord, over Israel, before the Lord will I make metry.

ַיּנִּגַּר לַמֵּלֵךְ דִּוִּדׁ לֵאמֹר בָּרֵךְ יְחִנָּה אָתַר בּית עֹבֶר אָדםׁ וְאָת־כְּל־אַשֶׁר־לֹוֹ בַּעֲבָוּר אֲרַוֹן הָאֵלֹהִים נַיֵּלֶךְ דָּוִּד נַיַּעַל אָת־אַרֹוֹן הְאֵלֹהִים מִבֶּית עֹבֶר אֲדָם עִיּר דָּוָד בְּשִׁמְחֲה:

ני נִיְהִי בַּי צְעַרָּוּ נִשְׁצִּי אֲרוֹן־יִחֹנָה שִׁשְּׁרִ צְעָרִים נִיּוְבָּח שִׁוֹר וּמְרֵיא:

ײַ וְדְוָּה מְכְּרְבֵּר בְּכְלִשְׁמִּ לִפְּנֵּי יְחְוָּה וְדְוֵֹה הְנְּוּר מְכַּרְבֵּר בְּכְלִשְׁמִּ לִפְּנֵי יְחְוָּה וְדְוֵֹה

ְּיִבְיִּנְיִנְ בִּטְׁבִּיּמִי יִּבְּלֵּוְכְ מִּוְּפֶּב: יי – וְבִוֹבְ וְכַּלְ-בֵּינִי יִמְּבִׁאָּלְ מִזְּבֵּלִים אָּטַ-אָּבֹוּן

וְחָיָהׁ אֲרֵיוֹ וְחִנְׁה בָּא עִּיר דָּוָדִ וּמִילָל בַּתִּ שְׁאִּיל נִשְׁקְפָָהוּ בְּעָר תַחַלּוֹן וַמִּבָא אָתִּר תַמֶּלֶּךְ דְּוֹדִ מְפַּאֵי וּמְכַרְכֵּרִ לְפְּנֵי יְהֹנְׁה וַמְבֶּז לְוֹ בְּלְבְּה:

ניָבָאוּ אָת־אֲרָוֹן יְחֹוָה נִיצִּוּוּ אֹתוֹ בִּמְקוֹמׁוֹ בְּתַוֹּךְ הְאָהֶלְ אֲשֶׁר נִשְׁה־לִוּ דְּוָד נַיַּעַל דְּוָד עֹלְוֹת לְפְּנֵי יְהְוָה וּשְׁלְמִים:

ניְבָל דְּוֹֹר מֵחַעֵּלִוֹת הִעּוֹלָה וְחַשְּׁלְמִים ניְבָרֶךְ אֶת־הַעְּׁם בְּשֵׁם יְהְוָה צְבָאִוֹת:

ַנִיְחַפֵּׁק לְבָלְ־חָעָּׁם לְבָלִ-חֲמָּוֹן יִשִּׂרָאֵלִ לְמֵאֵישׁ וְעַּרִ-אִשְׁרֹ לְאִישׁ חַלָּת לֶחֶםׁ אַחָׁת הְעָם אָישׁ לְבֵיתִי:

וַיָּשְׁב דָּוָד לְבָבֵךְ אָת־בֵּיתָוֹ (ס) וַהַצֵּא מִרְבָּלְ בַּתִּשְׁאִּילִ לְקְרָאִת דָּוָּד וַתִּאִמֶּר מַרְנְּבְבָּד חַיּוֹם מֵלֶךְ יִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר נִּגְלָה חַיּוֹם לְשִׁינֵי אַמְהַוֹּת עֲבְּדִּיו בְּהִנְּלְוֹת נִּגְלִוֹת אַחָד הְבְקִים:

ַנְאַמֶּר דְּוִד אָלִיהִ נִּאָמָר דְּוִד אָלֶּי בְּחַר־בָּי מֵאָבִיךִּ וּמִבְּל־בֵּיהֹוֹ לְצַּוֹּח אַתָּי לְפְּנֵי יְתְּלְשֵׁם יְתְּנָח עַל־יִשְׂרָאֵל וְשִׁחַקְתָּי לְפְנֵי יְתְּנְח:

- And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight; and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honour.
- And Michal the daughter of Saul had no child unto the day of her death.
- And it came to pass, when the king dwelt in his house, and the Lord had given him rest from all his enemies round about,
- that the king said unto Nathan the prophet: 'See now, I dwell in a house of cedat, but the ark of God dwelleth within curtains.'
- And Nathan said to the king: 'Go, do all that is in thy heart; for the LORD is with thee.'
- And it came to pass the same night, that the word of the LORD came unto Nathan, saying:
- 'Go and tell My servant David: Thus saith the LORD: Shalt thou build Me a house for Me to dwell in?
- for I have not dwelt in a house since the day that I brought up the children of Israel out of Egypt, even to this day, but have walked in a tent and in a tabernacle.
- In all places wherein I have walked among all the children of Israel, spoke I a word with any of the tribes of Israel, whom I commanded to feed My people Israel, saying: Why have ye not built Me a house of cedat?
- Now therefore thus shalt thou say unto My servant David: Thus saith the LORD of hosts: I took thee from the sheepcote, from following the sheep, that thou shouldest be prince over My people, over Israel.
- And I have been with thee whithersoever thou didst go, and have cut off all thine enemies from before thee; and I will make thee a great name, like unto the name of the great ones that are in the earth.
- And I will appoint a place for My people Israel, and will plant them, that they may dwell in their own place, and be disquieted no more; neither shall the children of wickedness afflict them any more, as at the first,

- װָקקלָתִי עוֹד מִּוּאָת וְתָיִיתִּי שָׁפָּל בְּעֵינָיִ װְקְקּתִּי עוֹד מִיּאָר אָמָר פְּמָרָה שָפָל בְּעֵינָיִ ישמים ישמים מוֹד מוּד מְשִׁישׁים מְיִּיביים שָב ישׁב ישב
- נים מוֹמָה: (פּ) יוֹם מוֹמָה: (פּ)
- לְּוְ מִפְּבְיִר מִבְּלְאָיְבֶּיִוּ: גִּיְבִי בִּיִּ יִמְּבְ הַמֵּבְלְ בִּבִּיתָּוּ וַיִּנְיִם הַנִּיםְ
- ניִאִמֶּר הַמֶּלֶבְּ אָלְ-נְתָּן הַנְּבָּיִא רְאֵר נְּא אָנְכִי יוֹשֶׁב בְּבֵּית אַרָזִים וַאֲרוֹן הָאֵלְהִים ישֶׁב בְּתָּוֹּדְ הַנְּרִיעֵּה:
- دْ يَجْمُد دَنَالِ هُمِ_تَقِمُكَ خُمْ هَهُد خَرْحُكَكَ نَيْعِمُد دُنَالِ هُمِ_تَقِمُكَ خُمْ هَهُد خَرْحُكَكَ
- אָלְ־נְתָּן לֵאמִר: אַלְ־נָתָן לֵאמִר:
- , אָמַר יְהוֹּגָה הַאַמָּה הִבְּנָה אָל־דִּוֹּד (ס) כָּה אָמַר יְהוֹּגִה הַאַמָּה הִבְנָה־לֵּי בַּיִת לְשִׁבְחֵי: פי לא ישׁרְחִי בּרִים לְמּיּנִּים הַעִּלְהַי אָם־
- בְּלָלְ אַׁמֶּׁר לְאֵבְלוֹנִים לְּוְ בָּּנִע אַֹּבֹוֹנִם:
 אַמֶּׁר צִּנְּיִנִי לְבְׁמֵּנִע אֵּעַ־מַּמֵּוּ אֵטַ־וֹמְּבַאְלְ
 בַּלְלְ אַמֶּר בִינְהַנִּי אַעַ־אַנַרְ מִּבְּמֵּוּ וֹמְּבַאְלְ
 בַלְלְ אַמֶּרַבְינִי בְּלָבְיֵּנְ בַּלְּלְבַיֵּנְ וֹמְּבַאְלְ
- ֶּ יְׁעַהְּׁה בְּה־תֹאִמֵּר לְעַבְיֵּר לְדָּוִֹר בָּה אָמֵר יִתְּחַר הַצָּאוֹ אָנֵי לְקַחָתִּיףׁ מִּוֹ־תַנְּּוֹר יִשְׂרְאֵל:
- ﭘﻬﺘﻴﻦ ﻫִּּמִּלְ בְּכִלְ אֲשֶׁר הַלֶּבְהָ נִאַּבְרָהָה אָת־פְּל־אִיֶבֶיף מִפְּּגֵיף וְשָׁמֵי לְףֹ שֵׁם גַּדְּוֹל בְּשֶׁם הַגַּּדְלִים אֲשֶׁר בָּאֶהֶץ:
- בְּנֵי־עַּוְלְהֹ לְעַנִיהוֹ כַּאֲשֶׁר בָּרָאשׁוֹנֶה: וְשְׁכֵּן תַּחְמִיוּ וְלְאִ יִרְנֵּוּ עִּוֹד וְלְאִ־יֹסִיפוּ הְשְׁמְתְּהֵי מְּחְלִיהוֹ

- even from the day that I commanded judges to be over My people Israel; and I will cause thee to rest from all thine enemies. Moreover the Lord relleth thee that the Lord will make thee a house.
- When thy days are fulfilled, and thou shalt sleep with thy fathers, I will set up thy seed after thee, that shall proceed out of thy body, and I will establish his kingdom.
- He shall build a house for My name, and I will establish the throne of his kingdom for ever.
- I will be to him for a father, and he shall be to Me for a son; if he commit iniquity, I will chasten him with the rod of men, and with the stripes of the children of men:
- but My mercy shall not depart from him, as I took it from Saul, whom I put away before thee.
- And thy house and thy kingdom shall be made sure for ever before thee; thy throne shall be established for
- According to all these words, and according to all this vision, so did Nathan speak unto David.

- نَّالِيَّا فِي كَيْنَ يَقَمُّل خِلْاً مُخْرًٰ عِبْرُيَا لِيَيْنَ نَصْلِغُمْ نَيَنِيْنِيَ ذِلَا مُخْرً عِبْرُيَا لِيَيْنَ خُلَا بِيزِيَ فِي كَيْنَ يَقَمُّل خِلْاً بِيزِيَّا:
- ַ פַּיוּ יִמְלְאַוּ יָמֶׁיוֹדִּ וְשֶׁכַבְּתָּׂ אֶת־אַבֹּטִּיִּדִּ יַהַקִּימֹתַּי אֶת־זַרְעַדִּּ אַהַבְּׁיִדְּ אֵשֶׁר יֵצֵא מְמֵּעֵיְרְ יַהַבִּינֹתִי אֶת־טַמְלַבְתְּוּ:
- ַ הָוּא יִבְנָה־בָּיִה לִשְׁמִי וְכֹנַנְהָי אָת־כִּפָּא מִמְלַבְּהָוֹ עַד־עוֹלְם:
- יבְנִינְמֵּ, בְּנֵּ, אַבֶּׁבְ וְחָנָא יְהָנִם אַּנְמָּים אַשֶׁר ְ בְּתַּצְּוֹרְנִי וְהְכַחְתִּי, בְּשָּׁבֶם אַנְשָׁים ' אָנִי אָהָים:
- ַ וַחַסְהַי לֹא־יָסַוּר מִמָּנִּוּ כַּאֲשֶׁר הַסִרֹּחִי מַעָם שָׁאִּוּל אֲשֶׁר הַסִרְחִי מִלְּפָנֵיף:
- ب زيغفا چיקך יממלקקף ער־מיקם לפָּגִיף چקאַף יִהְנֵת נָכִין עַר־מילֶם:
- ְּבְלִ תַדְּבְרֵים תְאֵׁלֶת יִּכְלִל תַחִיּנִיוֹן תַזָּת בֵּן דְּבֶּר נְתָּן אֶל־דְּוְד: (פ)

הפטרה הזריע

The Hafiara is II Kings 4:42 – 5:19. For Shabbat HaḤodesh the Mafitr and Hafiara are on page 172. When Shabbat HaḤodesh is Rosh Ḥodesh, read as before but combine the 6th and 7th aliyot from the parsha, and read the 7th aliya for Shabbat Rosh Ḥodesh on page 159.

- And there came a man from Baal-shalishah, and brought the man of God bread of the first-fruits, twenty loaves of barley, and fresh ears of corn in his sack. And he said: 'Give unto the people, that they may eat.'
- And his servant said: 'How should I set this before a hundred men?' But he said: 'Give the people, that they may eat; for thus saith the LORD: They shall eat, and shall leave thereof.'
- So he set it before them, and they did eat, and left thereof, according to the word of the LORD.
- נאבלני: הְּמִּנְיִם וֹכּוֹמֵלְ בֹּאֹלַלְנִיִ וֹיֶּאִמֶּר שֵּוֹ לְמֶּם הַאָּלְטִים לְטִם בֹּפּוּנִים מָּהָּנִים_לְטִם נֹאָיִה בָּא מִבָּמֹל הַּלָהָתִי נִּיִּבּאָ
- ر ْאَמֶר מֵּן לִשְּׁם וְיִאֹבֶלוּ בֵּי לָה אָמֶר יְהוָה וּ אָמֶר מֵּן לִשְּׁם וִיאִבְלוּ בַּי לָה אָמֶר יְהוָה אָלָל וְהוֹתֵר:
- ְּנִינֵּגוֹ (פּ) אי נִינֵּגוֹ לְפָּנִינֵים נַּאָּבְלָנִ נַּנְּעָרֵנִ בִּגְּבָרֵ

- Now Maaman, captain of the host of the king of Aram, was a great man with his master, and held in esteem, because by him the Lord favor victory unto Aram; he was also a mighty man of valout, but he was a leper.
- And the Arameans had gone out in bands, and had brought away captive out of the land of Israel a little maid; and she waited on Maaman's wife.
- And she said unto her mistress: 'Would that my lord were with the prophet that is in Samaria! then would he recover him of his leprosy.'
- And he went in, and told his lord, saying: 'Thus and thus said the maid that is of the land of Israel.'
- And the king of Aram said: 'Go now, and I will send a letter unto the king of Israel.' And he departed, and took with him ten talents of silvet, and six thousand pieces of gold, and ten changes of raiment.
- And he brought the letter to the king of Israel, saying: And now when this letter is come unto thee, behold, I have sent Maaman my servant to thee, that thou mayest recover him of his leprosy.
- And it came to pass, when the king of Israel had read the letter, that he tent his clothes, and said: 'Am I God, to kill and to make alive, that this man doth send unto me to recover a man of his leprosy? but consider, I pray you, and see how he seeketh an occasion against me.'
- And it was so, when Elisha the man of God heard that the king of Israel had rent his clothes, that he sent to the king, saying: 'Wherefore hast thou rent thy clothes? let him come now to me, and he shall know that there is a prophet in Israel.'
- So Naaman came with his horses and with his chariots, and stood at the door of the house of Elisha.
- And Elisha sent a messenger unto him, saying: 'Go and wash in the Jordan seven times, and thy flesh shall come back to thee, and thou shalt be clean.'

- اُزעַמְּׁן שַׁר־צִּבָּא מָלֶּןּ־אֵּבִׁם הָיָה אִישׁ גַּרִוּל לִפְּנֵי אֲדֹנִיוֹ וּנְשָׁא פִּנִּים כִּי־בָּוֹ נְחַןּ־ יְהְנָה מְשׁיּעָה לַאֲרָם וְהָאִישׁ הָיָהְ וּבְּוֹר הַיִל מְצֹרֶע:
- נְאָבֶׁם נְאָבֵּׁנְ נְשְׁנֵיְ. כְפָּׁנֵגְ אָמָּטִ נְאָבֶּׁנְן : " נִאָבַׁם נָאָבָּׁוּ נִשְׁנֵיְ. כְפָּׁנֵגְ אָמָטִ נִּאָבָּׁוּ
- ַ נַתֹּאִמֶּר אָלֵי נְּבָרְהְיִה אַחָּלֵר אָרִנִּי לִפְּנָי הַנְּבָרִא אַשֶּׁר בְּשִׁמְרָוֹן אָז יָאֶלָר אֹתִי מְצְּרַנְיִּא אַשֶּׁר בְּשְׁמְרֶוֹן אָז יָאֶלָר אָתִּי
- נִיָּבֹא נַיַּגָּר לַאַרֹנְיִוּ לֵאָטָר בָּזָאָר וְכִּזֹאָר יַנְיַאָר.
 יִּבְּרָה חַנַּעַּר לַאַרֹנְיִוּ לֵאָטָר בָּזָאָר וְכִּזֹאָר יַנְיַנְאָר.
- ײַליפִּית בְּגָדִים: פְּבָּרִי־כָּטָף וְשֵּׁשֶׁת צִּלְפִּים זָהְרַ וְעֵּשֶׁר נִיְּאָמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָצִּלְ וַיֵּלֶךְ וַּאָּחִ בְּיָדִוּ עֵּשֶׁר נִיְאָמֶר מֶלֶךְ יִשְׁרָצִיְלְ וַבְּלֶךְ וַיִּאָן יָאָמֶלְחָה סָפֶּר
- ربْتِه مَفْود هِذَ شِرَاه بَشِرَهُ كَعْشِد ، إَنْ فِنَ مَفْود هِذَه مَوْود مَهْدَ هِرْ هِ مَوْه نَّارِامِ، هِرْ الْأَنْ هِمَ لِيْثِالِ نِجِبُّ يَهِوَهِمَ مُعِدِيْمِهُ:
- ַנִיְהִי בִּקְרֹאׁ מָבֶדִּיִיִּשִׁרִאָּל אָתִ-חַפָּפָּר יִלְחַחֲיׁוֹת בִּי־זָתׁ שֹׁלֵחַ אֵלִי לֶאֶּטָׁך אָישׁ מִצְּרַשְּׁתִּׁ בָּי אַדִּ-דְּעִּי־נָאׁ יִּרְאָׁי בְּי־מִתְאַנֵּּת הְּוּא לְי:
- עַבּוֹע מְאֶבְוּהֶה: נֹלאַ זֹהְטֵׁן בַּסוּסָׁו וּבָרַכִּבָּוְ נִיּהְמָרַ פָּעַעַרַ
- לְנֵּ יִּמְעֵׁר: וֹבְׁעַੜִּטְׂ מֶּבַתְ פַּׁמִּׁמִנִםְ בַּיָּבְנְּוְ וֹנְמָּבִ בֹּמִּבְנֵּ וֹיִמְלֵע אֵלָיִוּ אֵלִימִׁת מִּלִאָּנִ בִּאמָר עַבְוִּנִ

But Maaman was wroth, and went away, and said: 'Behold, I thought: He will surely come out to me, and stand, and call on the name of the Lord his God, and wave his hand over the place, and recover the leper.

Are not Amanah and Pharpat, the rivers of Damascus, better than all the waters of Israel? may I not wash in them, and be clean? So he turned, and went away in a

And his servants came near, and spoke unto him, and said: 'My father, if the prophet had bid thee do some great thing, wouldest thou not have done it? how much rather then, when he saith to thee: Wash, and be clean?'

Then went he down, and dipped himself seven times in the Jordan, according to the saying of the man of God; and his flesh came back like unto the flesh of a little child, and he was clean.

And he returned to the man of God, he and all his company, and came, and stood before him, and he said: 'Behold now, I know that there is no God in all the earth, but in Israel; now therefore, I pray thee, take a present of thy servant.'

But he said: 'As the LORD liveth, before whom I stand, I will receive none.' And he urged him to take it; but he refused.

And Maaman said: 'If not, yet I pray thee let there be given to thy servant two mules' burden of earth; for thy servant will henceforth offer neither burnt-offering nor sacrifice unto other gods, but unto the LORD.

In this thing the Lord pardon thy servane: when my master goeth into the house of Rimmon to worship there, and he leaneth on my hand, and I prostrate myself in the house of Rimmon, when I prostrate myself in the house of Rimmon, the Lord pardon thy servant in this thing.

And he said unto him: 'Go in peace.' So he departed from him some way.

ַנּקִּעָּרְ נַעֲמֶן נַנֵּלְדְּ נַיֹּאמֶר הַבָּה אָטָׁרְתִּי אֵלְיו צֵּעְ יָצִיא וְעָמֵר וְקָרָא בְּשָׁם־ יְהְנָה אֵלֹהְיוּ וְהַנָּיף יָדָוֹ אָל־הַמְּקִּוֹם וְאָסָף הַמְּצֹרֶע:

ַנּיִּגְשָׁרִ נְּאָרִי בִּירְאָמָר אֵלֶירְ וִנִּאָקִרוּ אָבִי בְּבֶּר בְּדִּיִל תַנְּבֶיא דִּבֶּר אֵלֶיךְ תַלְּיֹא תַּצְשְׁר וְאָף כִּי־אָמָר אֵלֶיךְ רְתַץ וּמְתֶר:

י נַיָּבֶׁר נִיּמְבַּׁל בּיּרְדֵּן שֵׁבַע פִּעָּרִוּ כִּרְשָּׁר נַעַּר אֵישׁ הָאֵלְהָיִם נַיֵּשְׁב בְּשָּׁרִוּ כִּרְשָּׁר נַעַּר קטְן נִיּמְבֵּר:

ַנִּשְׁבֵׁ אָל־אִישׁ חָאֱלֹהִים חָוּא וְבֶל־טַחָנִּחוּ נִּבִאׁ נִיְשְׁנָּי לְפְּנִיוֹ נִיֹאִמֶּר חָנֵּח־נָא יָדִשְׁהִי בִּי אַין אֵלֹחִים בְּכְל־חָאָהַץ כָּי אָם־ בְּיִשְׁרָאֵל וְעַמְּּה קַח־נָא בְרָבֶה מֵאָת עַבְּיֵּך:

אַפַּׁח נוּפְּצִּר־בָּוֹ לְלַחַת נוְמָאֵן:

ניًאמֶר ַ נִעָּמֶן ׁ נְלֵא יָתַּן־נָּא לְעַבְּדָּוֹּ ִ מִּשָׂא צַמֶּר־פְּרָדִים אֲדָמֶה בִּׁי לְוֹא־יַעַשָׁה עֹוֹד עַבְּדְּךִּ עֹלֶה נָנֶבַת לֵאלֹהֵים אֲחַרִּים כָּי אָם־לַיהנְה:

לַבְּבָר תַנְּה יִסְלֵח יִחֹנָה לִעַּבְבֵּרִ בִּנִּא צֵּדֹנִי בֵית־רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲנִיתִי שָׁמָה וְתָּיאוּ נְשִׁעֵּן עַל־יָדִי וְהֲשִׁתַּחֲנִיתִי בֵּית רִמֹּן בְּהִשְׁתַּחֲנִלְתִי בֵּית רִמֹּן יִסְלַח־(כתיב ולא קרי נא)־יְהְנְה לְעַבְּרְךְ בַּּרְבָר תַנֵּה:

אֶרֶץ: (ס) נֵיְאִמֶּר לְוִ לְדֵּ לְהֻּלְוָם נֵיֵלְנַ מִאָּטִוּ פִּבְּרַעַ

61

הפטרה מצרע

The Haftara is II Kings 7:3 - 7:20. On the Shabbat before Pesah, read the Haftara on page 177. On Rosh Hodesh, read the Maftara on page 162.

Maftir and Haftara on page 159. On Erev Rosh Hodesh, read the Haftara on page 162.

Now there were four leprous men at the entrance of the gate; and they said one to another: 'Why sit we here until we die?

If we say: We will enter into the city, then the famine is in the city, and we shall die there; and if we sit still here, we die also. Now therefore come, and let us fall unto the host of the Arameans; if they save us alive, we shall live; and if they kill us, we shall but die.'

And they rose up in the twilight, to go unto the camp of the Arameans; and when they were come to the outermost part of the camp of the Arameans, behold, there was no man there.

For the Lord had made the host of the Arameans to hear a noise of chariots, and a noise of horses, even the noise of a great host; and they said one to another: 'Lo, the king of Israel hath hired against us the kings of the Hittites, and the kings of the Egyptians, to come upon us.'

Wherefore they arose and fled in the twilight, and left their tents, and their horses, and their asses, even the camp as it was, and fled for their life.

And when these lepers came to the outermost part of the camp, they went into one tent, and did eat and drink, and carried thence silver, and gold, and raiment, and went and hid it; and they came back, and entered into another tent, and carried thence also, and went and hid it.

Then they said one to another: 'We do not well; this day is a day of good tidings, and we hold our peace; if we tarry till the morning light, punishment will overtake us; now therefore come, let us go and tell the king's household.'

וּאַרְבְּעָה אָנְשָׁים הָוִי מְצרָעָים פָּתַח הַשָּׁעַר ניִאִּמְרוּ אַישׁ אֶלְ־רֵמֶהוּ מָה אֲנָחָוּי יִשְׁבָרִם פַּה עַר־מֶחְוּי:

אִם-אָמֶּרְנוּ נִבְוּא חִמָּיר וְחָרָעָָב בָּמִיר לְכוּ וָנִפְּלְתׁ אֶלְ־מַחֲנֵת אֲרָׁם אִם-יְחַיְּנֵוּ בְּתְּ וְנִפְּלְתֹ אֶלְ־מַחֲנֵת אֲרָׁם אִם-יְחַיְּנֵוּ

¿ נְיָּקֵמוּ בַּנְּשֶׁךְ לְבִוֹא אֶלְ־מַחֲנֵה אֲרֶח נִיְבֹאוּ
עַר־קְצֵּה מַחֲנַה אֲרֶׁם וְהַנָּה אֵין־שֶׁׁם אִישׁ:

נאדני השְׁמָישִׁ אָח־מַחֲנֵח אָרָם קִוֹל הָשָׁ קּוֹל סֿוּס קוֹל חֲוַל גָּדִוֹל וַיּאִמְרֹּי אַיִשׁ אָל־ אָחִיוּ חָנֵּח שְׂבַר־עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל אָת־ מַלְבֵּי חַחְתָּים וְאָת־מַלְבֵי מִצְרֵיִם לְבָוֹא עַלְינוּ:

ַנִילְּימוֹ נִיָנָיסִי בַנָּשֶׁךֵּ נַיַעַזְבָּוֹ אָת־אָהֲלֵיהָם וְאָת־סְיֹסֵיהָם וְאָת־חֲמָבִיהָם הַמַּחַנָּה כַּאֲשֶׁר־הָיא נַיָּנָסִי אֶל־נַפְשֶׁם:

ניִבְאִי הַמְצִרִׁ מִּמִׁ מִים הָאָכֵּה עַד־קִצֵּה הַמַּהָנָּה ניִשְׁם בֶּסֶף וְזָהְבֹ יִּבְנָדִּים נֵּילְכִי נַיִּשְׁתִּי מִשְּׁם בֵּסֶף וְזָהְבֹ יִּבְנָדִִים נַיֵּלְכִי נַיִּשְׁתִּי נַיְּשְׁהַ בְּסֶף

וּאִמְרוּ אִישׁ אָל־בַמָּהוּ לֹא־בֵןו אַנַחָנוּ עּשִּׁים חַיָּוֹם חַזָּהֹ יוֹם־בְּשֵּׁרֶה הֹוּא וַאַנַחָנוּ מַחְשִׁים וְחַבֶּינוּ עַּד־אָוֹר חַבָּקָר וּמְצְאָנוּ עְּוֹן וְעַמְּהֹ לְבָוּ וְנְבֹאָה וְנַגִּידָה בֵּיח חַמֶּלְךְּ:

So they came and called unto the porters of the city, and they told them, saying. 'We came to the camp of the Arameans, and, behold, there was no man there, neither voice of man, but the horses tied, and the asses tied, and the tents as they were.'

And the porters called, and they told it to the king's household within.

And the king arose in the night, and said unto his servants: 'I will now tell you what the Arameans have done to us. They know that we are hungry; therefore are they gone out of the camp to hide themselves in the field, saying: When they come out of the city, we shall take them alive, and get into the city.'

And one of his servants answered and said: 'Let some take, I pray thee, five of the horses that remain, which are left in the city— behold, they are as all the multitude of Israel that are left in it; behold, they are as all the multitude of Israel that are consumed—and let

They took therefore two chariots with horses; and the king sent after the host of the Arameans, saying: 'Go and see.'

And they went after them unto the Jordan; and, lo, all the way was full of garments and vessels, which the Arameans had cast away in their haste. And the messengers returned, and told the king.

And the people went out, and spoiled the camp of the Arameans. So a measure of fine flour was sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel, according to the word of the Lord.

And the king appointed the captain on whose hand he leaned to have the charge of the gate; and the people trod upon him in the gate, and he died as the man of God had said, who spoke when the king came down to him.

And it came to pass, as the man of God had spoken to the king, saying: 'Two measures of barley for a shekel, and a measure of fine flour for a shekel, shall be to-morrow about this time in the gate of Samaria';

וְּבְּאִנִּ וְּיִּקְרָאֵנֹּ אֶלִ־שִׁעָּר הָעִירֹ וַיַּגָּיִדִּי לְהָם לאמר בָּאנִי אֶלִּ־עַחֲנָה אֲלָם וָהָנָה אֵרִּ שְׁם אָישׁ וְקַוֹל אָדָם בַּי אָם־חַסָּוּס אָסִירֹ וְהַחֲמָוֹר אְסִיר וְאֹהֶלִים בַּאֲשֶׁרֹהְנְמָה:

פּּוֹימִׁע: " נּיִּלֵבֶא עַמָּהְנֻיִם נּיּנְּיֵבוּ בָּּיִּם עַפֶּלְבֵּ

ַנִּקָם תַמָּלָדְ לַיָּלָח וַיּאִמֶּר אָל־עֲבָדִּיוּ אַגִּידָה־נָּא לִבֶּם אָת אַשָּׁר־עָשׁי לָנִי אַרָם יְדְשׁׁי בִּי־רְעַבָּים אַנַּחָנִי וַיִּצְאִּי מִן־תַמַּחָנָה קְתַחָבֶּה (כּי בהשרה)[קי בַּשִּׁדָה] לֵאמֹר הְעִיר נְבְאׁ:

ַנֵּעֵּן אָחָׁד מִעֲבִּדְּיִר נַיּאִמֶּר וִיִּקְחִוּ־נְּאָ חַמִּשְׁח מִן־חַסּיִסִים חַנִּשִׁאָרִים אַשֶּׁר נִשְׁאֲרוּ־בְּהֹ חִנְּם בְּכְלִ-(כִּי החמון)[קִּ חַמִּין] יִשְׂרָאֵל אַשֶּׁר נִשְׁאֲרוּ־בְּה חַנְּם בְּכְל־חֲמִוּן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־תְּמִּוּ וְנִשְׁלְחֲה וְנְרְאֲח:

אַטַבֵּי מְטַנִּר־אָּרָם לְאַמָּר לְכָּוּ וּרְאָּוּ: זְיִם נִּיְּקְׁבֵּי שִׁנֵּי בֶּבֶּב סוּסִים נִיּשְׁלָּם הַפֶּלְּבִּי

נילְכָּוּ אַחֲבִיהָם עַּדִּדִּים וְהַלָּה בְּלִדּ הַשְּׁלִיכּוּ אֲבֶם (כִּי בהחפום)[קִי בְּחְפִּזָּם] הְשְׁלִיכּוּ אֲבֶם (כִי בהחפום)[קִי בְּחָפִּזָם]

ניצא הִשְׁם נִיְבֹּוּי אָת עִחֲנָת אֲרָם נִיְהִי סְאָת־סֻׁלֶת בְּשֶׁקֵל וְסָאתַנִם שִּׁעֹרֶים בְּשֶׁקֵל בְּרְבָר יְתְּוְת:

וְהַמֶּּלֵךְ הִפְּקִיד אָתִּהִשְּׁלִיִּטׁ אֲשָׁרִינִשְׁעֵּן עַלְ־יָדוֹ עַלְ־הַשָּׁעַר וַיִּרְמָסָהוּ הְעָם בַשָּׁעַר יַּמְת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר צִּישׁ הָאֵלֹהִים צַּשֶּׁעַר דְּבֶּּר בְּהֶדֶת הַמֶּלֶךְ אֵלְיוּ:

ניְהִי בְּדַבֵּר אֵישׁ הָאֵלֹהִים אָלֹ-הַמֶּלְהִּ לֵאמָר סְאַתַּיִם שִׁעַרִּים בְּשָׁקֵל וְסְאָּה־סֹלֶת בְשֶׁקֵל יְהְיֶה בְּעֵת מְחָר בְּשָׁעַר שׁמְרְוֹן:

thereof; thou shalt see it with thine eyes, but shalt not eat heaven, might such a thing be?' and he said: 'Behold, Now, behold, if the LORD should make windows in and that captain answered the man of God, and said:

upon him in the gate, and he died. it came to pass even so unto him; for the people trod ربرد كَا يَبْدِيْنِ يَجْرَدُ كَانِ بَيْهِٰتِ فَقِهِدِد يَبْطِينَ (ع) נְמָאָם לָאָ עַאָכֶל: בַּבְבָר תַזָּה נַיֹּאמֶר הִנְּךְ רֹאֶה בְּעֵינֶיךְ וְהְבָּה יְהְנְה עַּשֶּׁה צְּרָבּוֹת בַּשְּׁמַיִם הֵוְהְנֶה ַנַיַּעַן הַשְּּלְישׁ אָת־אָישׁ הָאָלִהִים ַנִּיּאִמָרֹ

REGILL SHE' CIT

read the Haftara on page 162. The Haftara is Ezekiel 22:1 – 22:19. On the Shabbat before Pesah, read the Haftara on page 177. On Erro Rosh Hodesh,

oSτ

Moreover the word of the LORD came unto me,

Now, thou, son of man, wilt thou judge, wilt thou

judge the bloody city? then cause her to know all her

may come, and that makest idols unto thyself to defile that sheddest blood in the midst of thee, that thy time And thou shalt say: Thus saith the Lord GOD: O city

the countries! thee a reproach unto the nations, and a mocking to all art come even unto thy years; therefore have I made made; and thou hast caused thy days to draw near, and shed, and art defiled in thine idols which thou hast thou art become guilty in thy blood that thou hast

shall mock thee, thou defiled of name and full of Those that are near, and those that are far from thee,

his might, have been in thee to shed blood. Behold, the princes of Israel, every one according to

and the widow. the stranger; in thee have they wronged the fatherless the midst of thee have they dealt by oppression with In thee have they made light of father and mother; in

Thou hast despised My holy things, and hast profaned

of thee they have committed lewdness. thee they have eaten upon the mountains; in the midst In thee have been talebearers to shed blood; and in

> ַ וּגְּעֵי, דְּבַּרְ־יָּהְנֻה אָלַי לֵאִמְר: I:IIXX

הַדְּמִים וְהַוֹּדַעְּמְּה אָת כְּלְ־תּוֹעֲבוֹהֵיהָ: الْمُوَّا حُلَّا كُبُ لَا يُعَرِّمُ لِيَامُهُمْ كُن مُلَا يَرْدُ

لإراب إشفيان בָּם בְּתוֹכָה לְבָוֹא עִמְהָ וְעָשְׁהָהָ וֹלִי וְלִּוּלֵים וְאָמִרְהָּ כְּּה אָמֵר אֲדֹנֵי "הַוֹּה עֵיר שׁפֶּכֶת

ער־שְׁנוֹתְוָהְ עַל־בַּוֹ נְתַתְּיך הֶרְפְּתֹ לַגּוֹיִם אַמֶּב הַמִּיִע מְמָאָט וַטַּלִּבְיִרִי נְמָוֹב וַטַּבְוֹאָ جَبَرَك هِمْد سُوَحِنَ هُمُرَنَ بَجَرَدِذَكِ

שְּמִצְּת הַשֶּׁם רַבָּת הַמְּהִימֶה: עקלית והרחקית ממף יקעלסי בר

למען שְפָּרְ־בֶּם: نقر ٺھني نھُڻي هنھ خابط ٿن ڪا

בשוב"ב זמום ואַלמֹנוֹע ביונו בב: אָב נֹאָם בַלַּבִּי בְּנַ בַזָּיָב הֹהָי בַּהָּמָב

كَلْمَ، خَنْنَ لَهُنَا مِقْنِنَ، نَكِّرُفُ:

پرترادات پوچاد چه بوند پوند چمنچه: هَرْهَ، حُدْر قر، كُك خُوْلَا مُطْك يُنُو لَهُم

- In thee have they uncovered their fathers' nakedness, in thee have they humbled her that was unclean in her impurity.
- And each hath committed abomination with his neighbout's wife; and each hath lewdly defiled his daughter-in-law; and each in thee hath humbled his sister, his fathet's daughter.
- In thee have they taken gifts to shed blood; thou hast gareedily gained of thy neighbours by oppression, and hast forgotten Me, saith the Lord GoD.
- Behold, therefore, I have smitten My hand at thy dishonest gain which thou hast made, and at thy blood which hath been in the midst of thee.
- Can thy heart endure, or can thy hands be strong, in the days that I shall deal with thee? I the LORD have spoken it, and will do it.
- And I will scatter thee among the nations, and disperse thee through the countries, and I will consume thy filthiness out of thee.
- And thou shalt be profaned in thyself, in the sight of the nations; and thou shalt know that I am the LORD.
- And the word of the LORD came unto me, saying:
- 'Son of man, the house of Israel is become dross unto Me; all of them are brass and tin and iron and lead, in the midst of the furnace; they are the dross of silver.
- Therefore thus saith the Lord GOD: Because ye are all become dross, therefore, behold, I will gather you into the midst of Jerusalem.

- مُدُرَّك فَحَدِيْك خَدِّل كَلْكُ مُمْفِع لِمَثْنَا لَمُوْرِكِينَا فَعَلَىٰ فَوْلِ كَلْدَ
- " אָת־פַלְּהָוֹ טִמֵּא בְּוִמָּה נְאָישׁ אָת־אַָדוֹתָוֹ אָת־פַּלְהָוֹ טִמֵּא בְּוִמָּה וְאָישׁ אָת־אַָדוֹתָוֹ בַת־אָבֶיוֹ עִנְּה־בֶּף:
- ַ שָׁחַר לֵקְחַוּ בָּךְ לְעַעַן שִׁפְּרִידָּה נָשִׁרָּ וְתַרְבָּית לְלַחַהְ וַהְּבַּצִּעָּי רֵעַיִּרִּ בַּעִּשֶׁק וְאַתַּי שְׁכְּחַהְ נָאֲם אֲדֹנִי יֶתְּוֹה:
- יַ הַנִּעְּהָר לִבּּרְ אִם מָחֲנַקְּנָה יָדִיוְה לִּנְּמִים אַשֶּׁר אַנִּי עֹשֶּׁה אִיּתְּדְּ אָנִי יְהֹנֶה דִּבְּרְתִּי יְנְשְׁיְהִי
- נְיִנִיפְיָה מְׁמִאִּנוֹב מִמֶּב: יי נִינִפֹּגִּוְיָה אִינִב בַּאָנִה נִינִרינֵינִב בַּאָּבֹגַּוָת
- י (בְּלֵּהְ בָּּרְ לְמֵּינֵי גּוֹיִם וְיָּדֻעַּהָּ בִּי־אָּנִי (בּ)
- בְּוֹיִאָבֶׁם בְּיִנִּ־לֵי בְּתִּיִּ בְּיִר סְגִּים בֶּסֶּרִּ יבּרְיֵלְ וְעִיפְּנֶרֵוֹ בְּתַּוֹּ בְּיִר סְגִּים בֶּסֶר בְּיִר סְגִּים בְיִנִּילִ בְּתַּיִּ בְּיִר סְגִּים בֶּסֶרִּ בְּיִר מָּיִם בְּיִנִּילִי בְּתַּיִּ
- לְכִּוֹ כִּׁח אַמִּר אַבְּוֹּ, מִבֵּוֹ אֵטַבְּם אֵלְ-מִּוֹר לְסִוֹּנִם לְכֵּוֹ עִנְנֵי לִבֵּוּ אֵטַבְּם אֵלְ-מִּוֹר יְרוּשְּלְם:

הפטרת קדשים

The Haftara is Amos 9:7 – 9:15. When Aharei Mot and Kedoshim are combined, read the Haftara for Aharei Mot on

∠:XI

Are ye not as the children of the Ethiopians unto Me, O children of Israel? saith the LORD. Have not I brought up Israel out of the land of Egypt, And the Philistines from Caphtor, And Aram from Kir?

Behold, the eyes of the Lord God Are upon the sinful kingdom, And I will destroy it from off the face of the earth, Saving that I will not utterly destroy the house of Jacob, Saith the Lord.

For, lo, I will command, and I will sift the house of Israel among all the nations, Like as corn is sifted in a sieve, Yet shall not the least grain fall upon the earth.

All the sinners of My people shall die by the sword, That say: 'The evil shall not overtake nor confront us.'

In that day will I raise up The tabernacle of David that is fallen, And close up the breaches thereof, And I will raise up his ruins, And I will build it as in the days of olds:

That they may possess the remnant of Edom, And all the nations, upon whom My name is called, Saith the LORD that doeth this.

Behold, the days come, saith the LORD, That the plowman shall overtake the reaper, And the treader of grapes him that soweth seed; And the mountains shall drop sweet wine, And all the hills shall melt.

And I will turn the captivity of My people Israel, And they shall build the waste cities, and inhabit them; And they shall plant vineyards, and drink the wine thereof; They shall also make gardens, and eat the fruit of them.

And I will plant them upon their land, And they shall no more be plucked up Out of their land which I have given them, Saith the Lord thy God.

הַלָּוֹא כִבְנֵי ְ כִשִּׁנִּים אַתָּם לֵי בְּנֵי וִשְּׁרָאֵר הְאָם־יְּהְנָה הַלַּוֹּא אָת־יִשְׁרָאֵל הַעֵּלֵיהִי הְאָם־יְּהְנָה הַלְּיָּא אָת־יִשְׁרָאֵל הַעָּלֵיהִי הְאָם־יְּהְנָה בְּנֵי

הַנֵּה עֵינֵיו אֲדֹנֵי יָהוֹה בַּמַּמִלְכָּהׁ הַחַםִּאָּה יְהִשְׁעַרְתַּי אֹהָה מַעַל פְּנֵי הְאָדְמָה אָפָס כִּי לְא הַשְׁמֵיד אַשְׁמֵיד אָח־בֵּית יַעַּקֹב נְאָם־ יְהֹּוְה:

، ۋר־הנה אֵנכִי מְצַנְּה וַהָּנְעִי הָבְּלִ אָת־בֵּית יִשְׂרָאֵל פַאַשֶּׁר יִנּוּעַ פַּפְּבָרְה יְיִהְיִּה יִשְׁרָאֵל פַאַשֶׁר יִנּוּעַ פַּפְּבָרְה

י בּנוֹנֶת וֹטַלֵּבָנֶם בּגִּבֵנֵנִנְ טִבְּאָנֵנְים לְאַ_ מּ בּנוֹנֶב וֹמְנִעוּ כְּלְ טַמָּאָּנִ גַּמִּנִ טִּאָמִנְיִם לְאַ_

ַ בּיֵוֹם הַהֹוּא אָקִים אָת־סָבָּת דָּוִיד הַנִּפָּלֶת וְגְדַרְתַּי אָת־פְּרְצֵּיהָׁן וַהַרֶּסֹתִיוֹ אָלִים וּבְנִיתִיהַ בִּימֵי עוֹלֶם:

ַ לְמָּמֹן "יִרְשׁׁי אָת־שִׁאָרֵית אָרִים וָאָם־יִּרֹוָר הַגּּוֹיִם אַשֶּׁר־נִקְרָא שִׁמִּי צַּלִיהָם נִאָם־יִּרוָֹר מְשֶּׁה יְּאִתּי (פּ)

ָ הַנָּה יָמָים בָּאִים נָאָם־יִהִוָֹה וָנָגַּשׁ חוֹבִשׁ בַּפִּצְׁר וְדֹרֵף עַנְבָים בָּמִשֵּׁף הַזְּרֵע וְהִשָּׁיפּוּ הֶהְרִים עַּסְיס וְכְל[ַ]הַנְּבְעִּוֹת הִּחְמוֹגַּגְנְה:

וֹמְּמָּנִ יּנְּנְע וֹאַבְׁלְנִ אָּע_פֹּבִינִם: יְמִּפִּנִעְ וֹנְמְּבֵנּ וֹזְמִׁמָּנִ בְּבְׁנֶם וֹמָּעִנּ אָעַבֵּנִדָּ יִי וְמִּבְּעִׁ, אָעַבַמִּבִּנִי מִּפֵּּגִ נִמְנִי מִּבַּנִי מִבִּנִי מִבִּנִי מִבִּנִי מִבִּנִי מִבִּנִי מִבּ

וּנְטַעְּּמִים עַל־אַדְּטָהָם וְלֹאׁ יִנְּהָשׁׁי עֹוֹד מעל אַדְטָהָם אֲשֶׁר נָתַהִּי לְהָם אָטָר יְהֹנָה אֱלֹהֵיף:

הפטרת אמור

But the priests the Levites, the sons of Zadok, that kept the charge of My sanctuary when the children of Israel went astray from Me, they shall stand before Me to minister unto Me; and they shall stand before Me to offer unto Me the fat and the blood, saith the Lord GoD;

they shall enter into My sanctuary, and they shall come near to My table, to minister unto Me, and they shall keep My charge.

And it shall be that when they enter in at the gates of the inner court, they shall be clothed with linen garments; and no wool shall come upon them, while they minister in the gates of the inner court, and within.

They shall have linen tires upon their heads, and shall have linen breeches upon their loins; they shall not gird themselves with any thing that causeth sweat.

And when they go forth into the outer court, even into the outer court, even into the outer court to the people, they shall put off them in the holy chambers, and they shall put on other garments, that they sand they cople with their garments.

Neither shall they shave their heads, nor suffer their locks to grow long; they shall only poll their heads.

Neither shall any priest drink wine, when they enter into the inner court.

Neither shall they take for their wives a widow, nor her that is put away; but they shall take virgins of the seed of the house of Israel, or a widow that is the widow of a priest.

And they shall teach My people the difference between the holy and the common, and cause them to discern between the unclean and the clean.

And in a controversy they shall stand to judge; according to Mine ordinances shall they judge it; and they shall keep My laws and My statutes in all My appointed seasons, and they shall hallow My sabbaths.

ייאווא אָת־מִשְׁמֶרֶת מִקְרִיׁם בָּגֵּי צִּדְיֹּק אָשֶׁר שִׁמְרִיּ מֵּמְלֵּי תַּמְּת יִקְרְבִּי אֵלִי לְשֶׁרְתֵּגִי וְעָּבְּרִי לְפָּנִי לְחַקְרִיב לִי תַּלֶב וָדְׁם נָאֶם אַדְנָי הֵתְּהִיּ

ְּהִיֹּהְהַ בְּבִוּאָם אֵל־שִׁעַבֵּי הָחָצֵר הַפִּנִימִית בְּגְדֵי פִשְׁהָים יִלְבָּשׁי וְלְאִ־יַעַלָּה עַלִּיהָם צְּמֶר פְשְׁהָיִם בְּשִׁעַבֵּי הָחָצֵר הַפִּנִימֵית יְבְיְּהְה

פּאָבֶׁ, פּאָטַּ,ם יִבְיָנְ מַּלְ רַאָּאֶם וּמִכְּנָסָי פּאָבַ, פּאָטַים יִהְיָנִ עַּלְאִיהָאָם וּמִכְּנָסָי

ּ֜יִּבְצֵאֹהָם אָל־הָחָצֵּׁר תַחִיצּוֹלָה אָל־הָחָצֵּר זַחִיצּוֹנְהֹ אָל־הָעָם יִפְּשָׁטָּי אָת־בָּגְּדִיהָם אַשֶּׁר־הַמָּהׁ מְשֶׁרְתָם בָּם וְהָנָּיחִי אִוֹהָם בְּלֵשְׁכָּת תַּקְּדֶשׁ וְלֶבְשׁי בְּנְדֵים אֲחֵרִים וְלֹא־יְקַדְּשִׁי אָת־הָעָם בְּבְּגְדִיהָם:

יְבְסְׁמִּנְ אֶּעַ_נְאָהֶנִיֵּם: בּסִׁנְם לָאִ נִּגְּטַנּ נִפּּנִה לָאִ נְהַּגְטַנִּ בּסָנִם בּיִּ

ײַ בּבּוּלְגלאַ.וֹאָטֹוּ פֿבְ_פִבוֹן פֿבוִאָּם אָבְ_בִּטֹבֹּג בּבְיבִּוֹלִי בִּבְיַוֹן בּבוּאָם אָבְ_בִּטֹבֹּג

رِ يَعْجُمُدُنَ مَيْرَدَةُ مَا جَعَادِمَهِ جَهَا يَهِادُ جَنِهِ مَا جَدِيْدَ مَيْرَادِنَ عِنَ جَمَادِكُم مَيْرَدَهُ هِرَمَ بَهْدِيُجُ إِلَيْعَجُمُونِهَ عِهِرَ مِبَرِيَ عَجُمِدُهُ مِحْيَا يَهِمَادُ:

לְּמָּטִינִּהְ יִּוֹרִי בֵּין לִּדָשׁ לְחָלִ וּבֵין־שָּׁמֵאּ בְּמְּהַיִּרִי יְוֹרִישְׁם:

למְאָפְׁמֵן נַאָּטַ נַתְּטָׁנֵי, (כִּ, לִמִּפַּמֵּן נְאָטַ מִינְעָרָי נְאָטַ מִינְעָרָי בְּכָלְ 'לְמִאָּפְּמּן בְּמִאָפַמָּי (כִּ, וִשִּפַמִּדִּי)[קּ' נְאָלְהַיִּי נְאָטַרִיּ נְאָתַרְתַּיָרְ נָאָתַרְחָבָּמִי

- And they shall come near no dead person to defile themselves; but for father, or for mother, or for sister that had no husband, they may defile themselves.
- And after he is cleansed, they shall reckon unto him seven days.
- And in the day that he goeth into the sanctuary, into the innet court, to minister in the sanctuary, he shall offer his sin-offering, saith the Lord God.
- And it shall be unto them for an inheritance: I am their inheritance; and ye shall give them no possession in Israel: I am their possession.
- The meal-offering, and the sin-offering, and the guilt-offering, they, even they, shall ear; and every devoted thing in Israel shall be theirs.
- And the first of all the first-fruits of every thing, and every heave-offering of every thing, of all your offerings, shall be for the priests; ye shall also give unto the priest the first of your dough, to cause a blessing to rest on thy house.
- The priests shall not eat of any thing that dieth of itself, or is torn, whether it be fowl or beast.

- וָאֵל־מָת אָּדָׁם לֹא יָבִוֹא לְשְּמִּאָה פַּי אָם־ לְאָב יֹּלְאֵם יּלְבֶּן יּלְבָׁת לְאָׁח יּלְאָהָוֹת אַשֶּׁר־לֹא־הַיְמָה לְאָישׁ יַשְּּמָּאוּ:
- רְּבִיוֹם בֹאֹוֹ אָלִ־חַפְּדִשׁ אָלִ־הָחָצִֵר הַפְּנִימִיתֹ לְשְׁרֵת בַּפְּׁדֵשׁ יַקְרָיב חַמָּאתִוֹּ נְאָם אֲדֹנְיְ יֶהוְהֹ:
- לְאַ_ថִשׂנֵּגְּ לְטִׁםְ בְּנֹהֶּבְׁאֶבְ אֶּנָגְ אָּנִגְּ אָנִבְּינִים: ** נְטִנְיֵשִׁי לְטִׁםְ לֵנְטִׁלְנִי אָנִגְ נָטִׁלְלָיִם נָאָטַנְּיָּנִם
- ַ הַפְּנְחַבְ הַנְּמִּלְאֵלְ לְנֵם יִהְנֶה: הַ הַפְּנְחַבְ וְהַחַפָּאֵט וְהַאָּמְּם הַפָּּה יאִכְלִּיִם

הפטרת בהר

The Haftara is Jeremiah 32:6 - 32:27.

And Jeremiah said: 'The word of the LORD came unto me, saying:

- Behold, Hanamel, the son of Shallum thine uncle, shall come unto thee, saying: Buy thee my field that is in Anathoth; for the right of redemption is thine to buy it.'
- So Hanamel mine uncle's son came to me in the court of the guard according to the word of the Lord, and said unto me: 'Buy my field, I pray thee, that is in Anathoth, which is in the land of Benjamin; for the right of inheritance is thine, and the redemption is thine; buy it for thyself.' Then I knew that this was the word of the Lord.
- אַלִּג נּלְאַמֶּר יִרְמָּיְהִי הְיָנָה דְּבָּר־יְּהְוָָה אֵלֵי אַלְי:
- הַנַּה חַנַמְאֵׁל בָּן־שַׁׁלָם דִּדְּדִּּ בָּא אֵלֶיךִּ לאמָר קְּנַה לְדִּ אֶת־שָּׁדִי אֲשֶׁר בַּעַּנְתֹּוֹת בָּי לְדְּ מִשְׁבָּט הַנְּאֻלֶּה לִלְּנְוֹת:
- ַנִּבָּאׁ אֵלֵי חֲנִמִּאֵׁל בָּן דִּדִּיִׁ כִּדְבָּר יְחִוֹּחֹ אֶל חֲצָר חַמַּמְּרִחֹ וַיֵּאִמֶּר אֵלֵי קְנָח נְאַ אֶח־שָּׁדִׁי אֲשֶׁר־בַּעַּנְחִׁית אֲשֶׁרוּ בְּאֵהֵץ בְּנְיִמִּין בְּי־לְךְּ מִשְׁפְּט חַיְּהָשֶׁח יִּלְךְ חַנְּאֲלָח קְנֵח־לְּדְ נְאֵדֵּע בָּי דְבַר־יְחֹוֶח הְיֹא:

- And I bought the field that was in Anathoth of Hanamel mine uncle's son, and weighed him the money, even seventeen shekels of silver.
- And I subscribed the deed, and sealed it, and called witnesses, and weighed him the money in the balances.
- So I took the deed of the purchase, both that which was sealed, containing the terms and conditions, and that which was open;
- and I delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Weriah, the son of Mahseiah, in the presence of Hanamel mine uncle['s son], and in the presence of the witnesses that subscribed the deed of the purchase, before all the Jews that sat in the court of the guard.
- And I charged Baruch before them, saying:
- 'Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Take these deeds, this deed of the purchase, both that which is sealed, and this deed which is open, and put them in an earthen vessel; that they may continue many days.
- For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Houses and fields and vineyards shall yet again be bought in this land.'
- Now after I had delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Neriah, I prayed unto the Lord, saying:
- 'Ah Lord God! behold, Thou hast made the heaven and the earth by Thy great power and by Thy outstretched arm; there is nothing too hard for Thee;
- who showest mercy unto thousands, and recompensest the iniquity of the fathers into the bosom of their children after them; the great, the mighty God, the Lord of hosts is His name;
- great in counsel, and mighty in work; whose eyes are open upon all the ways of the sons of men, to give every one according to his ways, and according to the fruit of his doings;

- וָאָקְנָה אָת־הַשְּׁבֶּה מֵצֵּת חַנָּמָצֵל בָּן־דִּדֶּ אַשֶּׁר בַּצְנְתִּית וֵאָשְׁקְלִה־לִּוֹ אָת־הַבֶּסֶף שְׁבְּצְה שְּקְלִים וַצְּשְׁרֶה הַבֶּסֶף:
- ، נאָכְּקָּב בַּפַּפָר וָאָחָהִם נִאָּעָד עֵּדִים. מּ יָאָכְּקָב בַּפַפָּר וְאָחָהִם נְאָעָד עֵּדִים:
- ַ נְאָקָּה אָת־סֵפֶּר הַפְּקְּנָּי: הַפְּצְנְה וְהַהָּקִּים וְאָת־הַנְּלְיּי:
- نِهُشًا هِمَـ הَوَهِد مِوَهِنِم هِלَـ قِرَابَة قِلَـ ڍڍٺِڻَ چَا מַחְסֵיָהُ לְשֵׁיֵנִי חָנִמָאֵל דִּדִּי וּלְשֵׁינֵי הֲעַדִּים הַפֹּחְבָּים בְּסֵפֶּר הַפִּקְנָה לְשֵׁינֵי בְּלְ־הַיְּהוּדִּים הַיִּשְׁבֶּים בַּחֲצָר הַמַּשְּׁרֶה:
- · נֹאַגַּנִיעַ אָּעַבַּרְנִּבַּ לָמִנִנִּנִים לָאִלָּר:
- פֿר־אָמַר יְהֹוָה צְבָאֹת אֵלֹהַי יִשִׂרְאָׁר , לְקַוֹּת אָת־תַסְפָּרִים תָאֵׁכֶּה אַת סָפָר תַמְּקְנָה תַנְּה נְאַת הֶחָתִּים וְאָת סָפֶר תַנְּלִּיִּ תַנְּה וּנְתַהָם בִּכְלִי־חָרֶשׁ לְמָעַן יַעַמְּרִי יָמִים רַבְּים: (ס)
- בֵּי כִּה אַמֶּר יְהֹוָה צְבָאִוֹת אָכִיהֵי יִשְׁרָאֵל עַּוֹד יִפְּנִי בְתָּים וְשְׁרָוֹת יִכְרָמָים בְּאֵבֶץ הַוְּאָת: (פ)
- ַנַמְּלֵּלְנִי אֶּלְ_בְּרָוּנְ בָּּןְ־נֵּרִיּ, הָמִּלְר: נְאֶטְפַּגֵּלְ אֶלְ_יָּרְוּנְ בָּּןְ־נֵּרִיּ, הָמִּלְר:
- אַהַה אַדֹּנֵר וָהוֹהֹ הַנֵּחוּ אַמָּה עִשִּׁיהָ אָת־הַשְׁעַיִׁם וָאָת־הָאָׁרֶץ בְּלְחַףׁ הַנְּדִּוֹל הּבְּיִרִּעַףְ הַנְּטוּיָה לְא־יִפְּלֵא מִמְּךְ כְּלְ־ דַּבְר:
- עַּשָּׁה הַסֶּרׁ לֵאֲלָפִּים וּמִשַּׁכֵּםׁ עַּוַוֹן אָבוֹת אָלְ־חֵיק בְּנֵיהָם אַחֲרֵיהָם הָאֵל הַנְּדוֹל הַנְּבּוֹר יְהְוָה צְבָאִוֹת שְׁמְוֹ:
- לְאִישׁ בְּדְרֶבְּיוּ וְכִבְּ הָעֵּבְיִּ מִּעֵּלְלֵּיוּ: פְּקְחִוּת עַּלְ־בְּלִ-דִּרְבֵיׁ בְּנֵרָ אָּדְׁם לְתָת הְאִישׁ בְּדְרֶבְיוּ וְכִבְּ

- who didst set signs and wonders in the land of Egypt, even unto this day, and in Israel and among other men; and madest Thee a name, as at this day;
- and didst bring forth Thy people Israel out of the land of Egypt with signs, and with wonders, and with a strong hand, and with an outstretched arm, and with great terror;
- and gavest them this land, which Thou didst swear to their fathers to give them, a land flowing with milk and honey;
- and they came in, and possessed it; but they hearkened not to Thy voice, neither walked in Thy law; they have done nothing of all that Thou commandedst them to do; therefore Thou hast caused all this evil to befall them;
- behold the mounds, they are come unto the city to take it; and the city is given into the hand of the Chaldeans that fight against it, because of the sword, and of the famine, and of the pestilence; and what Thou hast spoken is come to pass; and, behold, Thou hast spoken is come to pass; and, behold, Thou
- Yet Thou hast said unto me, O Lord God: Buy thee the field for money, and call witnesses; whereas the city is given into the hand of the Chaldeans.
- Then came the word of the LORD unto Jeremiah, savine:
- 'Behold, I am the Lord, the God of all flesh; is there any thing too hard for Me?

- אַשֶּׁר־שַׁמְּהָ אֹלוּה וּמִבְּתֵּים בְּאֵהֶץ־מִצְיַרִּים עַּד־הַוּנִׁם הַגָּה וּבְיִשְׂרָאָל וּבְאָדָה וַתַּעֲשֶׂה־ לְךְּ שֶׁם כַּיִּוֹם הַזְּה:
- يە يەغى ھەر تور ھەر : ئۇرى ھىڭ ، ئىدى ئىدى ئىدىنى بەردىنى ئەرىك ئىزى ئىدىنى ئەرىن بەردىنى ئىدىنى ئىدىنى
- ַ נִּתְּתֵּן לְטֵם אָת־הָאָָרֶץ תַּוּאָת אַשָּרִי יִּשְׁבַּעְּהָ לַאֲבוּהָם לְתַּת לָתָם אָרֶץ זָבָת הַלְּבֵר וּדְבְשׁ:
- נִּבְאוּ נֵיֶּךְשָׁוּ אִמְׁה וְלְאִ־שָׁמִּטְּיִּ בְּקִּלֶּךְ (כִּ ובתרותך)[ק׳ וּבְתוֹרְחָף] לֹא־חָלֶכוּ אֵת בְּל־אֲשֶׁר צִיּנִימָה לָחֶם לַעֲשִׁוּת לָא עָשָׂוּ נַתַּקְרֵא אֹהְם אֵת בְּל־הָרֶשֶׁה הַוְּאָת:
- مير موخ ذان هي مود " جَعْدِية المود بمند جرب موهد ميرد المدهد المجهد الاقاد بحوام مرد المواد الهد:
- الْكَافِّات الْكِرْدِ الْكِيْدِ الْكَرْدِ الْكِيْدِ الْمِنْ الْمِنْ الْمِي الْمِيْعِي الْمِيْعِيْدِ الْمِنْ الْمِي الْمِيْعِي الْمِيْعِيْمِ الْمِيْعِي الْمِيْعِي الْمِيْعِي الْعِيْمِ الْمِيْعِي الْمِيْعِي الْمِيْعِي الْمِيْعِيْمِ الْمِيْعِي الْمِيْعِي الْمِيْعِي الْمِيْعِي الْمِيْعِي الْمِيْعِي الْمِيْعِ
- ﻧﯜﯕﻼ ﺧֿﺮ-ﯬ੯៤: ~ ﻦﻭﺗﺮ ﯕﺎﺯﯨ ﻧﯩﯟﭖ ﮔﯜﺭﯨﺪﯨ ﺧﺮ-ﺧﮭﻨﯩ ﺗﺎឥﯞﯗﺩﯨ

הפטרת בחקתי

The Haftara is Jeremiah 16:19 - 17:14. On Erev Rosh Hodesh, read the Haftara on page 162.

61:IVX

O Lord, my strength, and my stronghold, And my refuge, in the day of affliction, Unto Thee shall the nations come From the ends of the earth, and shall say: 'Our fathers have inherited nought but lies, Vanity and things wherein there is no profit.'

Shall a man make unto himself gods, And they are no gods?

נְחֲלֵה שָׁנֵי וּמְשָׁנֵי וּמְנִיסִי בְּיָוֹם צָּרָה אֵלֵיה גּוֹיֵם יָבֹאוּ מֵאַפְסִי־אָׁבֶץ וִיאִמְרִוּ אַּדִּ־שָׁמֶר בְחֲלִּי אֲבוֹתֵינוּ חֲבֶל וְאֵין־בָּם מוֹמְיל:

בְּיִבְיִם: אָבְיַבִים:

Therefore, behold, I will cause them to know, This once will I cause them to know My hand and My might; And they shall know that My name is the

The sin of Judah is written With a pen of iron, and with the point of a diamond; It is graven upon the tablet of their heart, And upon the horns of your alters.

Like the symbols of their sons are their altars, And their Asherim are by the leafy trees, Upon the high hills.

O thou that sittest upon the mountain in the field, I will give thy substance and all thy treasures for a spoil, And thy high places, because of sin, throughout all thy borders.

And thou, even of thyself, shalt discontinue from thy heritage That I gave thee; And I will cause thee to serve thine enemies In the land which thou knowest not; For ye have kindled a fire in My nostril, Which shall burn for ever.

Thus saith the LORD: Cursed is the man that trusteth in man, And maketh flesh his arm, And whose heart departeth from the LORD.

For he shall be like a tamarisk in the desert, And shall not see when good cometh; But shall inhabit the parched places in the wilderness, A salt land and not inhabited.

Blessed is the man that trusteth in the LORD, And whose trust the LORD is.

For he shall be as a tree planted by the waters, And that spreadeth out its roots by the river, And shall not see when heat cometh, But its foliage shall be luxuriant, And shall not be anxious in the year of drought, Neither shall cease from yielding fruit.

The heart is deceitful above all things, And it is exceeding weak—who can know it?

I the Lord search the heart, I try the reins, Even to give every man according to his ways, According to the fruit of his doings.

As the partridge that broodeth over young which she hath not brought forth, So is he that getteth riches, and not by right; In the midst of his days he shall leave them, And at his end he shall be a fool.

ַ לְבֵּלְ הִנְּנֵי מְוֹדִישָׁם בַּפַּשָּׁם הַלְּאָת אִידִישָם אָת־יָדִי וְאָת־גְּבוּרְתָּי וְיָדְשִׁי בִּי־שְׁמָי יְהְנְה: (ס)

השאת יהודה קמובה בעט פרגל קצפָרָן שְׁמִיר חַרוּשְׁרֹ עַל־לַוּחַ לִבָּם וּלְקַרְנִוּת מִּיְּבְּחוֹתֵיבֶם:

בְּנְלֶר בְּנֵיחֶם מִּזְבְּחוֹלֶם נַאֲשֶׁבֵיחֶם עַּלְ־עֵּיץ
 בְּנְלֶר בְּנֵיחֶם מִזְבְחוֹלֶם נַאֲשֶבִיחֶם עַלְ־עֵיץ

ג הַלְּהַי הַילְּךְּ בְּלַאוֹצְרוֹהֶיף לְבַּוֹג הַלְרִי בַּשְּׂבְי הִילְךְּ בְּלַאוֹצְרוֹהֶיף לְבַּוֹ

װְשְׁמִשְׁמִׁה וּבָּףׁ מִנּחֲלֵחָףׁ אֲשֶׁר נָתָהִי לָּף יְדְשְׁתַ בִּי־אֵשׁ קְדַחְמֵם בָּאַבֶּי עַד־עּוֹלֶם תּיְּקְד: (ס)

בַּחוּ אַמַר יְחנָה אַרָּוּר חַנֶּבֶר אַטֵּר יִבְמַח בְּאִדְׁם וְשָׂם בִּשָּׁר זְרִעִּוֹ וּמִן־יְחנָה יָסִוּר לְבִּוּ:

ַ בְּרֵיוְדְ תַּגֶּׁבֶר צֵּשֶׁר יִבְטַח בַּיחֹוָה וְתָיָה יְתֹּה מִבְטַחְוֹי:

ا بَائِد جَعِمًا שُوَدَ عِلَا الْهُوَا الْعَدَا الْعَامَا שُوَا الْمُرَادِ مُكَادِد وَهُرًا الْجَهُوَا فَعَدًا الله بأن إنهار لإياد ويونا هواد:

· מַּלָּד עַלָּד מִכָּלְ וֹאִלָּהָ עַוּא מָו יִדְמֶנוּ:

אָלָּגְיִתְּ פְּדְרֶבְּנִ פִּפְּרֵי מִעֲּלְלֶּיִנִּי (ס) לְאִישִּׁ פִּדְרֶבְנִ הִפְּרֵי מִעְּלְלֶינִי (ס)

ַלְּמֵאֲ בְּעָרְ וְלָאֵ יָלֶר מְּמֶּׁר מְּאָבוּרִיתִּוּ בְמִאָּפְּׁמ בַּחַבְּיִּ יְמֶרְ יַמִּוְּבְּפִּי יִּבְאַחַרִיתִּוּ בְּמִאָּבְּיִי

- Thou hope of Israel, the LORD! All that forsake Thee shall be ashamed; They that depart from Thee shall be written in the earth, Because they have forsaken the
- Heal me, O Lord, and I shall be healed; Save me, and I shall be saved; For Thou art my praise.
- ַ כְּפַא כְּבִוֹד מָרָוֹם מֵרָאִשָּׁוֹן מָקוֹו מְקְדְּשְׁנֵי:
- מְקְוָה יִשִּׁרְאֵל יְהִוֹּה בְּלִ־עֹּוְבֵּיף יִבְּשׁוּ (כּי יסורי)[קי וְסוּרַיוֹ] בְּאֲבֶיץ יִבְּהַבוּ בָּי עַּוְבָוּ מְקְוֹר מֵיִם־חַיֵּים אֶת־יְהוְה: (פ)
- יִר רְפְּאֵנִי יְהֹנְתֹ וְאֵנְהֵאָה הוֹשִׁיעֵּנִי וְאִנְשִׁעָּה בָּי הְהִלְּמִי אֲמְה:

מפטיר לשבת ראש חודש

The Maftir for Shabbat Rosh Hodesh is Numbers 28:9 – 15.

And on the sabbath day two he-lambs of the first year without blemish, and two tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, and the drink-offering thereof.

This is the burnt-offering of every sabbath, beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

And in your new moons ye shall present a burnt-offering unto the Lord: two young bullocks, and one ram, seven he-lambs of the first year without blemish:

and three tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for each bullock; and two tenth parts of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for the one ram;

and a several tenth part of fine flour mingled with oil for a meal-offering unto every lamb; for a burnt-offering of a sweet savour, an offering made by fre unto the Lord.

And their drink-offerings shall be half a hin of wine for a bullock, and the third part of a hin for the tam, and the fourth part of a hin for a lamb. This is the burne-offering of every new moon throughout the months of the year.

And one he-goat for a sin-offering unto the LORD; it shall be offered beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

«יוועא» וּקיוֹם הַשַּבְּׁת שָׁנִי־קְבָשָׁים בְּנִי־שָׁנָה קְמִימֵם וּשָׁנֵי שָּשִׁרֹנִים סָׁלֶת מִנְחֲה בְּלּילֶה בַשֶּׁמֶן וְנִסְבְּוֹּ:

ַ עַלָּת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתִּוֹ עַל־עַלָּת הַחָּמָיר (פּ)

ְּבְּנִי־שְׁנָה שְׁבְּעֶּה שְּׁנִים הַקְּרִים בְּנִי־בְּקָּר שְׁנִים הַּצְּיִר פְּבְשָּׁים פְּרִים בְּנֵי־בָקֶר שְׁנִים וְצָּיִל אֶחָׁד פְּבְשָּׂים בְּנִי־שְׁנָה שְׁבְּעֶּר הְּנִים הַקְּרִיבוּ עַלְּה בְּבְשָׁים

نْتِارِتُ مِنْ الْهُلِيَّةِ فَيُولِا مِنْ الْمُثَارِةِ فَاذِيْتِ فَكُنْ مَنْ مِنْ الْهُلِيِّةِ فَيْرِيْ الْمُثَلِّةِ فَيْرِيْ مَنْ مِنْ الْمُثَالِّةِ فِيْ الْمُثَالِةِ فَيْرِيْ الْمُثَالِةِ فَيْرِيْةً فَيْرِيْةً فَيْرِيْةً فَيْرِيْةً فَ

، إسْفَارًا سِفَانًا وَجَمَ صِبْمِمَ جَحَاجِلَہ حَقَيْرًا رَچَهُ مِهْبَيَّہ سَجُمَرُ جِرَبِ بِنَثَانِ هِنِهَا رَّنَمَإِنَّهِ:

וְנִסְבֵּיהָם חֲצֵי הַהִין ִיִּהְיָה לַפָּׁר וּשְׁלִּישָׁת הַתַּין לְצִּיִל וּרְבִיעָת הַתָּין לַבֶּשֶׁ יְיִוּ וַצִּת עֹלֵת הֹדֶשׁ בְּחְדְשׁׁוּ לְחָדְשֵׁי הַשְּׁנְה:

עַל־עַלַת הַמְּנֵיר צָחָה לְחַמָּאת לַיהֹוָה יִשְׁעִיר עּוִּים אָחָד לְחַמָּאת לַיהוָה

הפטרת שבת ראש הודש

The Haftara for Shabbat Rosh Hodesh is Isaiah 66:1-24.

Thus saith the LORD: The heaven is My throne, and the earth is My footstool; where is the house that ye may build unto Me? And where is the place that may be My resting-place?

For all these things hath My hand made, and so all these things came to be, saith the LORD; but on this man will I look, even on him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word.

בועאט בוקלי אי־זֶה בַּיִּתֹ אֲשֶׁר הִּבְנִרּלִי וְאֵי־זֶה מְקְוֹם מְנִּיחְתִי:

וְאָתַ־כְּלְ־אֵלֶתׁ יָדֵי עִשְּׁמָת וַיִּהְיִי כְּלִ־אֵלֶת יְאָם־יְהְוָּה וְאָלִ־זָה אַבִּׁיש אָלִ־עָּנִי יְנְבֵּה־הְיּהַ וְחָבֵּד עַלְ־דְּבְרֵי:

He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offereth a meal-offering, as if he offered swine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as they have chosen if he blessed an idol; according as they have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations;

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, none did answer; When I spoke, they did not heat, But they did that which was evil in Mine eyes, And chose that in which I delighted not.

Hear the word of the LORD, Ye that tremble at His word: Your brethren that hate you, that cast you out for My name's sake, have said: 'Let the LORD be glorified, That we may gaze upon your joy', But they shall be ashamed.

Hark! an uproar from the city, Hark! it cometh from the temple, Hark! the LORD rendereth recompense to His enemies.

Before she travailed, she brought forth; Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heard such a thing? Who hath seen such things? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? Saith the Lord; Shall I that cause to bring forth shut the womb? Saith thy God.

Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that love her; Rejoice for joy with her, All ye that mourn for her;

That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.

For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river. And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the knees.

As one whom his mother comforteth, So will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.

שׁוֹחָט חַשִּׁוֹר מִבֶּח־אִּישׁ זּוֹבֶח חַשָּׁר עַּבֶּרְ בְּׁלֶב מַעַּלֵּה מִנְחָה ֹדַם־חַזִּיר מַזְבָּיר לְבֹנָה מְבֶּרֶךְ אָנֵן נַם־הַמְּה בֶּחֲרִי בְּדַרְבִיהָם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְשָׁם חָפֵּצְה:

לאַ שַׁפֿגּטׁג פֿעֿרוּ: (ס) גְלָאַ מִּמְׁמִּ וּנְּגְּמָּהְ עַרַתְּ פַּמִּנְּגִּ וּבַּאָמָּר אַבָּיא לַטְטִ נְמָן לַרְאָטִ, נְאָּוֹ מִנְּטִ וּבִּעִּיהִים נִסְאָלָיָה אָבָטַר פּטִמְּלִץָיִיִּטִּם וּמִעִּוּרִטִּסִ

ִּ שִׁמְעֵּרִ ְ אֲבַר־יִחנְה הַחֲבֵּרִים אֶל־דְּבְרִוֹ אָמְרוּ אֲחֵיכֶּם שׁנְאֵיכֶּם מְנַצִּיכָּם לְמָעַן שִׁמִּי יִכְבַּר יְחְנְה וְנְרְאֵה בְשִׁמְחַהְבֶם וְתֵם יֵבְשׁוּ:

م קוֹל שָׁאוֹן מֵמִּיר קוֹל מִהִיכָּל קַוֹל יְהֹוָֹה מְשַׁכֵּם גְּמִיל לְאִיְבֶּיו:

نَامُكُرْ بَمُن يَكُن خُمُدُه يَحُرُهُ عَنْ خُرُك خُرُك عُمُرُم يُعْمَان مِنْ يُكُن خُمُدُه يَحْدُم كُنك عَنْ الْعَالِم عَنْ الْعَالِم عَنْ الْعَالِم عَنْ الْعَالِم ع

، מִי־שִׁמַע בִּזֹאָת מִי רָאָת בָּאֵכָׁה הַיַּיִּחַל אֶרֶץ בְּיַוֹם אָחָׁר אִם־יִּיָּלֵר גִּוִּי פַּעַם אָחָת בִּי־חֲלְה גַּם־יָלְדֶה צִיּיוֹן אֶת־בָּנֵיהָ:

ַ הַאָּנִי אַמְּבָּיִר וְלָאִ אִנְלִיר יִאָּמָר אָלְהַיִּר: ס)

לְמָעַן מְינְקוּ וּשְׁבַעְּמָם מִשָּׁר תַּנְחָמֵיה לְמַעַן מְּמָצוּ וְחַהְעַנְּנָמָם מִזְּיו כְּבוֹרֶה: (ס)

פּר־בָּהו אָמָר יְהֹנָה הִנָּנִי נֹמֶה־אֵכֶּיהִ פְּנָהָר שְׁלְּוֹם וּכְנַחַל שׁוֹמֵף פְבָוֹד גּוֹיָם וְינַקְמֵּח עַל־צַּד הְנָהֵל שׁוֹמֵף פְבָוֹד הְשְׁמֵּי

بخ،كبهُكِم فَدُتَامِد: خَيْرِه بَهْك بَعْفِد فَدَتَامُرُدَ خَا جُرْدَر بَدَرْتُمْخُهَ

Þι

- And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like young grass; and the hand of the Lord shall be known toward His servants, and He will have indignation against His enemies.
- For, behold, the Lord will come in fire, And His chariots shall be like the whirlwind; to render His anger with fury, And His rebuke with flames of fire.
- For by fire will the LORD contend, And by His sword with all flesh; And the slain of the LORD shall be many.
- They that sanctify themselves and purify themselves to go unto the gardens, behind one in the midst, Eating swine's flesh, and the detestable thing, and the mouse, Shall be consumed together, saith the LORD.
- For I [know] their works and their thoughts; [the time] cometh, that I will gather all nations and tongues; and they shall come, and shall see My glory.
- And I will work a sign among them, and I will send such as escape of them unto the nations, to Tarshish, Pul and Lud, that draw the bow, to Tubal and Javan, to the isles afat off, that have not heard My fame, neither have seen My glory; and they shall declate My glory among the nations.
- And they shall bring all your brethren out of all the nations for an offering unto the Lord, upon horses, and in chariots, and in fitters, and upon mules, and upon swift beasts, to My holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring their offering in a clean vessel into the house of the Lord.
- And of them also will I take for the priests and for the Levites, saith the Lord.
- For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before Me, saith the LORD, so shall your seed and your name remain.
- And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before Me, Saith the LORD.

- וְרָאִימָם וְשָׁשׁ לְבְּבֶׁם וְעַצְמוֹתִיכֶם כַּדֵּשָׁא תִפְּתַחְנָת וְנוֹרְעָת יַד־יְּהֹנְתׁ אֶת־עֲבְדֶיוּ וְזְעָם אֶת־אֹּרְבֵיוּ: (ס)
- בְּלְטִבֶּוּ יְחִנְּטִ בְּאֵהְ יָבִוּאְ וְכַסּוּפֵּח מָרְכְּבִתְּיִוּ לְחַשְׁיִב בְּחֵמָתְ אָפְּוִ וְּנִאֵּרָתִי בּיַחַבְּיִי אָמִי:
- הַמִּהְקַדִּשִּׁים וְהַמִּמִּהַרִּים אָל־הַנַּנֹּיה אַתָּר (כי אחד)[קי אַתַּה] בַּהָּוֶּך אָכְלֵי בְּשָּׂר הַחַזְּיִר וְהַשֶּׁקֵץ וְהִעַּכְבָּר יַחְדֵּוּ יָסֶפּוּ נְאָם־יְהוְה:
- ְּמִלְכִי מִעֲשִׁיהָם וִתַּלְשִׁנִוּת וּבָאוּ וְרָאִוּ אָת־בְּלִרתִּוּיָם וְתַלְשׁנִוֹת וּבָאוּ וְרָאִוּ אָת־בְּבוֹדֵי:
- אָמַ-בְּבֹוֹם אָנִת וְשִׁכֹּחָמֵי מָחֵם וְפָּכִימִּים מִבָּל וְיֵוֹן הָאִיֵּים הָרְחֹלִים אֲשֶׁר לְאִ-שְׁמִּמִּ אָת־שְׁמִּעִי הְלִאִּ-הָצִּי אָת־בְּבוּדִּי וְהִנִּידִי אָת־בְּבוֹדִי בַּנּוֹים:
- וְחֵבָיאּוּ אָת־פְּל־אָחֵיכֵם מִפְּלֹחַוּנִיםוּ מִנְחָהוּ לִיהוֹה בּסּוּסִׁים וּבְרֶבֶׁנִם וּבִצּבָּים וּבַפְּרָדִים וּבַכְּרְבָּרוֹת עַל חָר קְדִשֶׁי יִהִשְׁלָם אַמַר יְחְוָה כַּאֲשֵׁר יָבִּיאוּ בְנֵי יִשְׂרָצֵל אָת־חַמִּנְחָה בִּכְלִי מָהִוֹר בֵּית יְחֹוְה:
- ַ וְנִם_מִמֵם אָפַּׁט לַכִּטַׁלָּגם לַלָּוּגָם אָמָר יְהְיְהְיִּהְ
- בּי כַאַשֶׁר הַשְּׁמָים הַחָּדִשִּׁים וְהָאָהֵץ הַחַּדְשְׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׁה עַמְדִים לְפָּנֵי הְחַבְישְׁה אֲשֶׁר אֲנִי עַשֶּׁה עַמְדֵים לְפָּנֵי
- אַמָּר יְהְוָה בְּלְ־בְּשָּׁר לְהִשְּׁתַּוֹוֹת לְבָּנֵי בְשִּבַּתִּוּ יְבַוֹּא כְלְ־בְּשָּׁר לְהִשְּׁתַּוֹוֹת לְבָּנֵי אָמָר יְהְוְּה:

And they shall go forth, and look Upon the carcasses of the men that have rebelled against Me; For their worm shall not die, Neither shall their fire be quenched; And they shall be an abhorring unto all flesh.

וְנִצְאָּר וְרָאָר בְּפִּרְרֵי חָאֲנְשִׁים חַפִּשְׁעָים בָּר הָי תּוֹלִעְמְּם לְאׁ חָמִּית וְאָשָּׁם לָאׁ חִכְבָּׁה וְחָיִר בַּרָאָוֹן לְכָלְ־בָּשֶׁר: והיה מדי חדש בחדשות לפני אמר יהוה להשתחת לפני אמר יהוה

הפטרת שבת מחר חודש

The Haftara for Shabbat Mahar Hodesh is I Samuel 20:18 - 42.

And Jonathan said unto him: 'To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, thy seat will be empty.

And in the third day thou shalt hide thyself well, and come to the place where thou didst hide thyself in the day of work, and shalt remain by the stone Ezel.

And I will shoot three arrows to the side-ward, as though I shot at a matk.

And, behold, I will send the lad: Go, find the arrows. If I say unro the lad: Behold, the arrows are on this side of thee; take them, and come; for there is peace to thee and no hurt, as the LORD liveth.

But if I say thus unto the boy: Behold, the arrows are beyond thee; go thy way; for the Lord hath sent thee

And as touching the matter which I and thou have spoken of, behold, the LORD is between me and thee

So David hid himself in the field; and when the meal to moon was come, the king sat him down to the meal to

And the king sat upon his seat, as at other times, even upon the seat by the wall; and Jonathan stood up, and Abner sat by Saul's side; but David's place was empty.

Nevertheless Saul spoke not any thing that day; for he thought: 'Something hath befallen him, he is unclean; surely he is not clean.'

د به را بازم المار المار المار المار المارة المارة المارة المارة المارة المارة المارة المارة المارة المارة الم المارة المارة المارة المارة المارة المارة المارة المارة المارة المارة المارة المارة المارة المارة المارة المارة

אָבֶּלְ טַאָּבְוּ טַאָּגִלְ: אַמֶּרַ־נְסְׁמָרָהַ שָּׁם בְּנִים תַּמִּגַּמָּר וְנָתְּבְּהָ הּ נְשִׁבְּשִׁלְ מִבֵּר מְאָר יִבָּאִתָּ אָלִ רַהַפְּלִים

؞؞ וַאֲּנִּי שֶׁלְשֶׁת הַחִצִּים צִּבְּּה אֹנְהָה לְשָּׁלְּח־לֶי לְמַמְּרֵה:

ڔהנֵה์ אָשֶׁלָה אָת־הַנַּעַר לֻרְּ מְצֵא אָת־הַהִּצִּים אִם־אָמֹר אֹמַר לַנַּעַר הִנָּה הַהִצִּיםו מִמְּךְּ נְהַנָּה קָהֻנִּּוּוְבָּאָה כִּי־שֶׁלִּוֹם לְךְּ נְאֵין דְּבֶּר חַי־יְהְנֶה:

ي إאִם־בָּה אִמָּר לִמָּלֶם הִנָּה הַהָּצִּים מִמָּךְּ ثِيرְאָה לֵדְּ בָּי שִׁלְהַךְּ יְהְנָה:

בּינֵי יבִינְהְ אַמֶּר דִּבְּרָנִי אֲנֵי וְאָהָה הִנָּה יְהֹוָה בְּינֵי יבִינְהְ אַמֶּר דִּבְּרָנִי אֲנֵי וְאָהָה הְנָּה יְהִוְּהִ

ײַ בּמְּבְׁשׁ (כּ, מּלְ)[קּ, אֶלְ]הַבֶּלְחָם לָאֶבְוּלְ: בּמְבְרִילִי בַּשְּׂבָה וַיְהֵי הַחְבָּאָ וַיִּשְׁבִּ

ريْهِد تَرَهُّرُ عِدَ مَانَهِدًا جِوَعِما جِوَعِم هِלَ مَانَهِدَ رَجَهَا رَزِمِمُ יِرَانِهُا رَيْهِدَ هِجِيْر مِعِدَ שِهِدَ رَبَهِجَا مِرَامَ جِرِادِ:

וְלֹאִ־דִּבֶּר שְׁאָנִל מָאָנִטְה בַּנִּוֹם הַהָּוֹא כָּי אַטֵּר מִקְרֶה הֹנּא בִּלְתַּי שָהָנֹר הָנּא כִּי־לְא שְׁהְנִר: (ס)

- And it came to pass on the morrow after the new moon, which was the second day, that David's place was empty, and Saul said unto Jonathan his son: 'Wherefore cometh not the son of Jesse to the meal, meither yesterday, not to-day?'
- And Jonathan answered Saul: 'David earnestly asked leave of me to go to Beth-lehem;
- and he said: Let me go, I pray thee; for our family hath a sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me; and now, if I have found favour in thine eyes, let me get away, I pray thee, and see my brethren. Therefore he is not come unto the king's table.
- Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: 'Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?
- For as long as the son of Jesse liveth upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.
- And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'
- And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death.
- So Jonathan arose from the table in flerce anger, and did eat no food the second day of the month; for he was grieved for David, and because his father had put him to shame.
- And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a little lad with him.
- And he said unto his lad: 'Run, find now the arrows which I shoot.' And as the lad ran, he shot an arrow beyond him.

- נִיְהִי מִמְּחֲבָת הַהֹהֶשׁ הַשִּׁנִּי נִיִּפְּקָר מְקִּוֹם בְּוְדִּ (פּ) נַיְּאִמֶר שָׁאִּיל אָל־יְהוֹנְתֵּן בְּנֹי אַל־הַלְּחֶם:
- در (יְעִּלְ יְהִינְתֵּן אָת־שָׁאִיל נִשְׁאָל נִשְׁצָל דְּיָרָ מְעְמָּהָי עַר־בָּית לְחֶם:
- ַנּאַמֶּר שַׁלְחֵנִי נְאַ בָּי זֶּבַחֹ מִשְׁפְּחָׁה יּ לֶנִוּ בָּעִּיר וְהָוּאִ צִּנְּה־לִי אָחָי וְעַהָּה אָם־מְצָאִתִי חֵוֹ בְּעֵינֶּיף אָמֶּלְטָה נָּאִ וְאֶרְאֵה אָת־אֶּחָי עַל־בֵּן לֹא־בְּא אֶל־שָׁלְחַן הַמֶּלֶף: (ס)
- ניִחִראַף שָׁאִילִ בִּיהַוֹּנִהָּן נַיֵּאִמֶּר לֹוֹ בֵּן־נְשָׁוֹת הַמַּרְדִּיּת הַלָּוֹא יָדַשְׁתִּי בִּי־בֹחֵר אַמֶּדִּ לְבֶן־יִשִּׁי לְבְּשְׁתְּוּ וּלְבַשֶׁת עָרְוָת אָמֶּף:
- בֵּר בְלְ־הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן־יִשִּׁיׁ תַּר עַלְ־הָאֲדַמְּה לְאׁ הִכִּוֹן אַמָּה וּמַלְכּוּהָדְּ וְעַמְּה שְׁלָח וְקַח אֹתוֹ אֵלִי בָּי בֶּן־מֶוֶה הְוּא: (ס)
- ַּ נַיַּעַן יְהַוֹּנְהָוֹ אָח־שָׁאָוּל אָבָיו נַיַּאִמֶּר אֵלֶיוּ לְפָּה יִּטָּת מֶה עְּשֶׁה:
- וַנְּמֶל שְׁאַּוּל אֵח־הַחֲנֵית עָּלֶיו לְהַפֹּתִוֹ וַנִּדַעֹּ יְהַוֹּנְהָוֹ כִּי־בֶּלְה הָיא מִעָּם אָבָיו לְהַמָּית אֶת־דְּיֵר: (ס)
- ניֵקָם יְחִוֹנְמָן מֵעָם תַשָּׁלְחֵן בְּחֵרִיאָן וְלְאִ־אָבֻלְ בְּיוֹם־תַחָֹדָשׁ תַשָּׁלִ לֶחָם בָּי נְעְצִּבְּלְ בְּיוֹם־תַחָבָשׁ תַשָּׁלְחֵן בְּחֵבִי
- בְּנְרֵ וְנְמָּר סְּמְן מִּמֵּנְ: נְיָהַ, בַּבְּפֵר נִיִּגֵּא יְהִוְּלָבוֹ הַמְּבֵּר לְמִוָתָּר
- וַנִּאִמֶּר לְנַמְּרֹוֹ רֻׁץְ מְצֵא נָאִ אָת־תַחִצִּים אַשֶּׁר אָנֹכִי מוֹהֶה הַנַּעַר רְּץְ וְהוּא־יָרֶה הַחֵצִי לְהַעְּבְרְוֹ:

- And when the lad was come to the place of the arrow which Jonathan had shot, Jonathan cried after the lad, and said: 'Is not the arrow beyond thee?'
- And Jonathan cried after the lad: 'Make speed, hasten, stay not.' And Jonathan's lad gathered up the arrows, and came to his master.
- But the lad knew not any thing; only Jonathan and David knew the mattet.
- And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said unto him: 'Go, carry them to the city.'
- And as soon as the lad was gone, David arose out of a place toward the South, and fell on his face to the ground, and bowed down three times, and they kissed one another, and wept one with another, until David exceeded.
- And Jonathan said to David: 'Go in peace, forasmuch as we have sworn both of us in the name of the Lord, saying: The Lord shall be between me and thee, and Between my seed and thy seed, for ever.'

- ַנְּבָא תַּנַּעַר עַד־מְקָוֹם תַהֵּצִי אֲשֶׁר יָהֶה יְהוֹנְהָן נִיקְרָא יְהוֹנְהָן אַתַּרֵי תַּנַּעַר נִיּאמֶר הַלְוֹא תַתַצִי מִמְּךְּ נְהֵלְאָה:

- ַּנְּאַמֶּר לְוָ לְּׁكַ חַבְּּלְּנִ אַבְּחַנְּּתְּר אַמֶּר לְוְ י⁺ נּיִנֵּל יִּהְנִּלִילְ אָנִרַבַּלְנִוּ אָרְחַנִּתְּר אַמֶּר לְוִ
- הַנַּעַר´ בָּא゚ וְדָוֹד קָם מֵאֵצָל חַנָּגָב וַיִּפֹּל יִּיִשְׁקָוּו אֵישׁ אָת־רֵעַהוּ וַיִּבְכּוּ אֵישׁ אָת־רֵעַהוּ עַד־דָּוָד חַגְּדְיל:
- ַיַּאִמֶּר יְהוֹנְתָּן לְדָוָר לֵךְּ לִשְׁלִוֹם אֲשֶׁרֹּ : נִשְׁבַּׁעָנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַׁחָנוּ בְּשֵׁם יְהֹנְתֹ לֵאמֹר יְהְנְה יִהְיָהוּ בִּינֵי וּבִינִּוּ וּבִינִּ יַּהְעֲּךְ עַּד־עּוֹלְם: (פּ)

GLWR ICIT

The Maftir for Shabbat Zakhor is Deuteronomy 25:17 - 19.

We came forth out of Egypt; Remember what Amalek did unto thee by the way as

- how he met thee by the way, and smote the hindmost of thee, all that were enfeebled in thy rear, when thou wast faint and weary, and he feared not God.
- Therefore it shall be, when the LORD thy God hath given thee rest from all thine enemies round about, in the land which the LORD thy God giveth thee for an inheritance to possess it, that thou shalt blot out the remembrance of Amalek from under heaven; thou shalt not forget.
- בְּצֵאְטְׁכֶּם מִמָּגִּבְיֵנִם: בּגֵאִטְּכֶם מִמָּגַּבְנִוֹם: בּגַאִטְבָּים מִמָּגַבְּנִוֹם:
- ġŵr קרְוּ چَבֶּרֶוּ וִיִנָּבִּ בְּוּ בְּלִ־תַנָּהִשְׁלֵים צִּחַרֶּיוּ וִצַּהָּת שָׁיֵר יְנְיָנְשְׁ בְּלֵינִם:
- ڹؚڽڋؘؘؘؗٚٮ ڡؚ۪ڽڔڒڽڹؠڹڒڽٷٚڂڽڔٵڋ؋ٞڋۼ؋ؚڂٷڔڿؙ ۬ڡۅڿڔڂڿۼٚڕ؇ۼڛۣڎڔڹڔڹٷڮ۠ڽٞڔ؋ؽؽڔڂ؋ ڽڽڮ۬؉ڔۻڣٙ؋ۼڽڽڹڒۼڡؿۣڿڎۼۣؿڴۼڣ ڽڛ۪ٚڽڟ؇ۼ؋ڛۼٟڎ؞(ڡ

הפטרת פרשת זכור

The Haftarah for Shabbat Zakhor is I Samuel 15:2 - 34.

Thus saith the LORD of hosts: I remember that which Amalek did to Israel, how he set himself against him in the way, when he came up out of Egypt.

Now go and smite Amalek, and utterly destroy all that they have, and spare them not; but slay both man and woman, infant and suckling, ox and sheep, camel and ass.'.

And Saul summoned the people, and numbered them in Telaim, two hundred thousand footmen, and ten thousand men of Judah.

And Saul came to the city of Amalek, and lay in wait in the valley.

And Saul said unto the Kenites: 'Go, depart, get you down from among the Amalekites, lest I destroy you with them; for ye showed kindness to all the children of Israel, when they came up out of Egypt.' So the Kenites departed from among the Amalekites.

And Saul smore the Amalekites, from Havilah as thou goest to Shur, that is in front of Egypt.

And he took Agag the king of the Amalekites alive, and utterly destroyed all the people with the edge of the sword.

But Saul and the people spared Agag, and the best of the the sheep, and of the oxen, even the young of the second birth, and the lambs, and all that was good, and would not utterly destroy them; but every thing that was of no account and feeble, that they destroyed utterly.

Then came the word of the LORD unto Samuel, saying:

It repenteth Me that I have set up Saul to be king; for he is turned back from following Me, and hath not performed My commandments. And it grieved Samuel; and he cried unto the Lord all night.

בּיְבֶּב בּהֹקְטִּי מִמָּבְּבָּיִם: אַּמִּבְ הַּהְּטִּי הַּמִּלְטִ לְּיִמִּבִּאָנִ אַּמִּבְ מָּם לְיָ בּיִּבְאַ אַמִּבְ וֹחַנָּה אַבְאָיִם פַּקְבָּהִי אָנִי

עַהַּה לֵך וְהִבִּיהָׁה אָת־עַּמְלֵל וְהָחַרַמָּםׂ אָת־בְּל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלָא תַחָּמָל עָלְיִ וְהַמַהְּה מֵצִישׁ עַד־אִשָּׁר מֵעַלֵל וְעַד־יוֹנֶׁק מִשְּׁוֹר וְעַד־שֶׁה מִנְּמֶל וְעַד־חַמְוֹר: (ס)

אָטַ־אָישׁ יְהִידֶּה: מְאַנִים אָלֶבּ רַיְּלִי וַעֵּשָּׁרֵט אַּלְפָּים נִישְׁמַּעִ מֵּאִילַ אָטַרַחָּטָּם וַיִּפְּקְרָם בַּמָּלְאָים

s וּנֹּבְאָ מֵּאִנּלְ מַּדְ־מָּנִר מַּמָּלָ וּנִּיָבֶר בַּנְּחַלְ:

ر بُهښر ښودל پهر - آجرئ چار څار په ټاه مونا پوخاخ، ها - همول جون ښونځ چوخانهه مهدې وه چر چين ښونه پوخام:

خ يَرَكُ שُهُدَ هُنَا يَوْمُ خُلِ مُثَارِدُمُ لَا يَقَادِمُ الْمُعَالَّا شَدِدً عُنُمُ مَنْ هُمُنَا مُعَالِي الْمُعَالِّي الْمُعَالِّي الْمُعَالِّي الْمُعَالِّي الْمُعَالِّي الْمُعَالِي الْمُعَالِي الْمُعَالِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعَالِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعَالِيقِ الْمُعَالِيقِ الْمُعَالِيقِ الْمُعَالِيقِ الْمُعَالِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلَّيِّ الْمُعِلَّيِّ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلَّيِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلَّيِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِلِيقِ الْمُعِ

اِهُمَ خِرَابِهُم هُمَاهِيْن مُكِلًا يَثَوْدًا لِيَا * يَبْطُونُ هُمَاهِيْن مُكِلًا مُثَاثِرًا لِيَا

or נְיְהְיֹלְ בְּבָרְיְהְלְּהְ אֶלְ שְׁמִנּאָלְ לֵאִלְוּר:

ָנַתַּמְּתִּי בִּי־תִּקְלַבְתִּי אָת־שָׁאִּגִּל לְמֶּלֶה בִּי־שָׁבֹ מֵאַחַבַּי וָאָת־דְּבָרֵי לֵא הַקִּים וַיִּתִר לְשְׁמוּאֵּל וַיִּזְעַּק אָל־יְתְּוָה בְּל־תַּלֶּיְלָה:

And Samuel rose early to meet Saul in the morning; and it was told Samuel, saying: 'Saul came to Carmel, and, behold, he is setting him up a monument, and is gone about, and passed on, and gone down to Gilgal.'

And Samuel came to Saul; and Saul said unto him: 'Blessed be thou of the LORD; I have performed the commandment of the LORD.'

And Samuel said: 'What meaneth then this bleating of the sheep in mine ears, and the lowing of the oxen which I hear?'

And Saul said: 'They have brought them from the Amalekites; for the people spared the best of the sheep and of the oxen, to sacrifice unto the LORD thy God; and the test we have utterly destroyed.'

Then Samuel said unto Saul: 'Stay, and I will tell thee what the Lord hath said to me this night.' And he said unto him: 'Say on.'

And Samuel said: 'Though thou be little in thine own sight, art thou not head of the tribes of Israel? And the Lord anointed thee king over Israel;

and the Lord sent thee on a journey, and said: Go and utterly destroy the sinners the Amalekites, and fight against them until they be consumed.

Wherefore then didst thou not hearken to the voice of the LorD, but didst fly upon the spoil, and didst that which was evil in the sight of the LorD?

And Saul said unto Samuel: 'Yea, I have hearkened to the voice of the Lord, and have gone the way which the Lord sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekites.

But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief of the devoted things, to sactifice unto the LORD thy God in Gilgal.

And Samuel said: 'Hath the LORD as great delight in burnt-offerings and sacrifices, As in hearkening to the voice of the LORD? Behold, to obey is better than sacrifice, And to heatken than the fat of rams.

ڗ؞ٛڛٚڿۣڡ ڛٚמۥؿڒڂ ڔؙۻڗ؉ؠؠڛؙۼۥڂ؈ڿڿ٦ ڗڔۥڎ۬؉ڔٚڛٚڡۥؿڂ ڂڐ۫ڋ۬؉ڗ؞۬ۿڬٳڽۼۣڐۮڗ؞ڽڽ؉ ۺڋڔڋڂ:

ַנִּבָאׁ שְׁמוּאֵל אֶל־שְׁאַוּל נַיַּאִמֶּר לַוֹּ שְׁאַוּל בְּרַוּּף אַמְּהֹ לֵיהֹוְה הַקּימִׁתִּי אֶת־דְּבָר יְהֹוְה:

יי ניַאִמֶּר שְׁמִּיּאֶלְ יּמֶּׁר אַנְכָּי שִּמֶּעִּ: בּיִּ יַנְבָּאָמֶר שְׁמִיּאֶלְ יִמֶּר אַנְכִּי שִּמֶעַּ:

ניאטר שָאוּל מִעַּמָלַקֵּי הָבִיאִּים אַשָּׁר חָמָל הִשָּׁם עַל־מֵימָב הַצּאִּל וְהַבְּּאָר לְמָעַן יְבְחַ לִיהְנָה אֵלֹהָיף וְאָת־הַיּוֹמֶר הָהֵרְמָנוּ: (פ)

ניאמר שְׁמוּאֵל אָל־שְׁאִּנִל חֲבֶּף וְאַגַּיִּדְה (כִּי קְּוֹּ אֵתְ אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהְזָה אֵלִי הַלְּיֵלָה (כִּי ויאמרו)[קי ניִאִמֶר] לִוּ דַּבֶּר: (ס)

ئىينى خۇرد ھرے نەنى ھى خى نىشدىنىڭد خىد ئىلە ئەم ھەكى نىشدى قى خۇل ھىنى ئىينى خۇرك قى ئىلاد ئىلى ئىلىدىنىڭد

וַיִּשְׁלְחַוְּהְ יְחְוָה בְּדְרֵהְ וַיִּאִמֶּר לֵךְ וְתַחֲרַמְמְּה אָת־תַחַשָּאִים אָת־עֵּטְלֵּ וְנִלְחַמְתְּ בְּוֹ עַד כַּלְיַהָם אֹתֶם:

ور إِكْرَفِه كُلُّه تَوْتِوَ فِي بَرَيْهِ خِوْنَكُ إِسَائِهِ رَقَوْقِ \$5- يَقِوْنُهُ كُلِّهُ تَوْتِوَ فِي بَرِيْهِ خِوْنَكُ إِسَائِهِ (حَ)

ַנּאִמֶר שָׁאִּגֹל אֵלִ־שְׁמִנּאֵל אֲשֶׁר שְׁמַנִּיִּחִי בְּקַוֹּל יְחֹזֶּה נִאֵּלֵּף בַּבֶּרֶך אֲשֶׁר־שְׁלִתַנִּי יְחִזֶּה נְאֲבִיא אָת־אֲנַגִּ מָלֶךְ עַּמְלֶר יְאָת־שַּׁמְלֵלְ הַחֲרָמְהִי:

ַנִיּפְּח חַשְּׁם מֵחַשְּׁלֶל צָאוֹ וּבָּקָר בֵאשִׁיתּ הַחֵבֶה לְוְבָּחַ לִיהְנָה אֱלֹהֶיף בַּגִּלְגֵּל: (ס)

ניַאִּמָר שִׁמּוּאֵל הַחֵפָּץ לִיהֹנָה בִּעָלִית וּיְבְחִים כִּשְּׁמִעַ בְּקִּוֹל יְהִנְּה הַנֵּה שְׁמִעַ מְזָבַח סֹוֹב לְהַקְשָּׁיִב מֵחֲלֶב אֵילִים:

٤٦

- For rebellion is as the sin of witchcraft, And stubbornness is as idolarry and teraphim. Because thou hast rejected the word of the LORD, He hath also rejected thee from being king.'
- And Saul said unto Samuel: 'I have sinned; for I have transgressed the commandment of the Lord, and thy words; because I feared the people, and hearkened to their voice.
- Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and return with me, that I may worship the Lord.
- And Samuel said unto Saul: 'I will not return with thee; for thou hast rejected the word of the Lord, and the Lord hath rejected thee from being king over Israel.'
- And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent.
- And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou.
- And also the Glory of Israel will not lie nor repent; for He is not a man, that He should repent.'
- Then he said: 'I have sinned; yet honour me now, I pray thee, before the elders of my people, and before Israel, and return with me, that I may worship the LORD thy God.'
- So Samuel returned after Saul; and Saul worshipped the LORD.
- Then said Samuel: 'Bring ye hither to me Agag the king of the Amalekites.' And Agag came unto him in chains. And Agag said: 'Surely the bitterness of death is at hand.'
- And Samuel said: As thy sword hath made women childless, So shall thy mother be childless among women. And Samuel hewed Agag in pieces before the Lord in Gilgal.
- Then Samuel went to Ramah; and Saul went up to his house to Gibeath-shaul.

- מְמֶּלְצִּי: (ס) מְמֵּלְצִי: (ס)
- נְאָמֶר שְׁאָרִל אָל־שְׁמִוּאֵלִ חָשְׁאִתִּי בְּי־עְבְרָתִי אָת־פְּי־יְּתְוָה וְאָת־דְּבָרֶיִרְּ כָּי נְיֹאָמֶר שְׁאָרִל אֶל־שְׁמִי נְאָשֶׁרָי הַשְׁאָתִי
- ؞؞ ןִעַּקְּה שָׂא גָא אָת־חַשָּׂאָתָי וְשָׁוּב עִמָּיר ןאֵשְׁתַּחֲנֶה לִיהֹוְה:
- מְבְינִית מֶלֶבְ מַּלְ_יִשְּׁבְיּלְ לֵא אָשִׁיִּר מִמָּר בִּי מָאַסְמָּר אָת־דְּבָר יְחִיְּה וַיִּמְאָסְדֵּ יְחִיְּה מְבְינִים אָמִיאֵל אָלְ-שְׁאִיּל לָא אָשִׁיִּר מִמָּרִ
- וּפְּבׁ שְׁתוּאָל לְלְצְׁבִׁי וּיִּםְוֹעׁ בִּּלְּוֹּשׁ הָּמִּילִי הַפְּׁבְּ הָּתוּאָל לְלְצְׁבִׁי וּיִּםְוֹעׁ בִּלְּוֹשׁ
- رِאָמֶר אֵלִיוֹ שִׁמִּיאֵל קַרָּע יִהוָֹה אֵת־מַמְלְבָּוּת יִשִּׂרָאֵל מֵעָּלֶיִּה הַיָּוֹם וּנְהַנְּהְ לְבְעַּךְּ הַשָּׁוֹב מִמֶּרְ: (ס)
- לְאַ אִּבְׁם טַנּאַ לְטַנִּטִם: נִּיסְ דָּגִּט וֹמִבְאָרָ לָאָ וֹמִפֹּר וֹלָאָ וֹנִּטִם בַּּוּ
- ְּנְהְאָמֵּר חִמְּאִהִי עַּמְּה כַּבְּדֵנִי נָאִ נָגָּר יִקְנִי־עַמֶּי וְנָגָּר יִשְׂרָאֵלְ וְשָׁיִּר עִמְּי יַנְאָמֶר חַמְּאָהִי עַמְּהַ בְּבְּדֵנִי נָאִ
- נֵיֶשְׁב שְׁמִוּאֵל אַחֲבֵי שְׁאָוּל נִיִּשְׁתַּחוּ שְׁאָוּל לִיחְוָה: (ס)
- אָכֿן סָר מַר־הַמֶּנֶת: (ס) צְּמָלֶל נַיֵּלֶר אֵלֶיו אַגִּי מַצְּרַי נַיִּאמֶר אַגְי נַיְּאמֶר שְׁמִּיאֶל הַנִּישׁי אֵלִי אָתַרְאָנִי מָלֶרְ
- אָת־אַגָּג לְפָּנֵי יְתְּנְה בַּגִּלְגָל: (ס) בּן־הִשְׁבָל מִנְשִׁים אָמֵּד יַיְשַׁפָּר שְׁמִיאַל מַר־אַגָּג לְפָנֵי יְתְּנְה בַּגִּשְׁר שִׁבְּלָר נִשִׁים חַרְבָּּר
- אָּלְ־בֵּיתִוּ וִּּבְעָת שְׁאִּיל: ניֵלֶוְדּ שְׁמוּאֵל הָרָמֶתְה

erwn ern

.22 - 1:91 ersolmuN si daraP tadbad vot viitaM sdT

:XIX اِزِبَتِ اِ اللّٰهِ كَاكِيْنَ اللّٰهِ And the Lord spoke unto Moses and unto Aaron, saving:

- This is the statute of the law which the LORD hath commanded, saying: Speak unto the children of Israel, that they bring thee a red heifer, faultless, wherein is no blemish, and upon which never came yoke.
- And ye shall give her unto Eleazar the priest, and she shall be brought forth without the camp, and she shall be slain before his face.
- And Eleazar the priest shall take of her blood with his finger, and sprinkle of her blood toward the front of the tent of meeting seven times.
- And the heifer shall be burnt in his sight; her skin, and her flesh, and her blood, with her dung, shall be burnt.
- And the priest shall take cedar-wood, and hyssop, and scarlet, and cast it into the midst of the burning of the heifer.
- Then the priest shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water, and afterward he may come into the camp, and the priest shall be unclean until the even.
- And he that burneth her shall wash his clothes in water, and bathe his flesh in water, and shall be unclean until the even.
- And a man that is clean shall gather up the ashes of the heifer, and lay them up without the camp in a clean place, and it shall be kept for the congregation of the children of Israel for a water of sprinkling; it is a purification from sin.
- And he that gathereth the ashes of the heifer shall wash his clothes, and be unclean until the even; and it shall be unto the children of Israel, and unto the stranger that sojourneth among them, for a statute for ever.
- He that toucheth the dead, even any man's dead body, shall be unclean seven days;

- יַאָּת חָקַת הַמּוֹרָה אֲשֶׁר־צִּנָָה יְהֹוֶה לֵאִּתִּר הַבֵּרו אָל־בְּנֵי יִשְׁרָאֵל וְיִקְחָוּ אֵלֶיף פְּרָה אָרֻמְּׁה הְמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מֹנּם אֲשֶׁר לֹא־עְּלֶה עְלֶיהְ עְל:
- ַּ וּנְתַמָּם אֹמָה אָל־אָלִעָּזֶר תַפֹּתֵן וְהוֹצָיא אַמָה אָל־מִתַוּיץ לַפַּחֲנֶּה וְשָׁתַט אֹמָה לְפְּנֵינ:
- ֻ אָלְ־נָכִּח פְּנֵיְ אִׁטִלְ-מִנִמֵּר מִיְּטֵּׁר שֶׁבַּע לְבְלֵטֵׁח אֶלְמִּזְרַ חַכְּעֵוֹ מִיְּטֵּר בְּאָבִּבְעִוּ וְטִיּזְּחִיּ
- ، װְשְׁרֵף אָת־הַפְּרֶה לְעֵינָיו אָת־עֹרֶה פְּתִינְהִי וְאָת־דְּמְה עַל־פִּרְשָׁה יִשְׂרָף:
- ، וְלְקַח תַכֹּהַן עֵץ אֶרֶז וְאֵזִּר וּשִׁנֵי תּוֹלְעַתּ וְהִשְׁלֵּיף אֶל־תִּוֹף שְׁרֵפָת תַפְּרֶה:
- ر إجۋە جَډَرُار הَحَمَّا إِرَامًا جَשُٰالًا جَفَاتًا إِيَّالَا رِجِهَ يُحَالِقِائِيَ إِضِيَّا مِحَمَّا يَا بَرَيْرِت:
- בְּשְּׁרֵוְ בַּמָּנִם וֹמְמֵא מַּדְ-הְמֶּרֶם וֹבְתַּא י והשבר אַלָּה וְכַבָּס בָּגָרֵיוֹ בַּמָּנִם וֹבְתַא
- וְאָסָף אֵישׁ מְהֹוֹר אֵת אֵפֶר הַפְּרָה וְהִנְּיִה מִחִוּץ לַמַּחַנָּה בְּמָקִוֹם שָהֻוֹר וְיָהִיְמָׁה לְעֲרַת בְּנֵי־וִשְׂרָאַל לְמִשְׁמֶּרֶת לְמֵי נִדֶּה חַמְּאת הָוֹא:
- ، أِجهُّه بَهٰمُף אָת־אָפֶּר הַפְּּדִר אָת־בְּגָּדִייוּ וְשְׁמֵא עַּד־הָעָּהֵב וְהִיְהָה לִבְנֵי יִשְׁרָאָל וְלֹגֵּר הַגָּר בְּתוֹבֶם לְחָפָת עּוֹלֶם:
- ְנְמֶנֶם: בַּנְיֵגָה בַּמִנֵע לַכְּלַ בְיֵנֶפָּה אָבִׁם וֹסִמָּא הָבַּגָּע

the same shall purify himself therewith on the third day and on the seventh day, and he shall be clean; if he purify not himself the third day and the seventh day, he shall not be clean.

Whosoever roucheth the dead, even the body of any man that is dead, and purifieth not himself—he hath defiled the tabernacle of the Lord—that soul shall be cut off from Israel; because the water of sprinkling was not dashed against him, he shall be unclean; his uncleanness is yet upon him.

This is the law: when a man dieth in a tent, every one that cometh into the tent, and every thing that is in the tent, shall be unclean seven days.

And every open vessel, which hath no covering close-bound upon it, is unclean.

And whosoever in the open field toucheth one that is slain with a sword, or one that dieth of himself, or a bone of a man, or a grave, shall be unclean seven days.

And for the unclean they shall take of the ashes of the burning of the purification from sin, and running water shall be put thereto in a vessel.

And a clean person shall take hyssop, and dip it in the water, and sprinkle it upon the tent, and upon all the vessels, and upon the persons that were there, and upon him that touched the bone, or the slain, or the dead, or the grave.

And the clean person shall sprinkle upon the unclean on the third day, and on the seventh day; and on the seventh day he shall purify him; and he shall be clean clothes, and bathe himself in water, and shall be clean at such that the property of the shall be clean clothes.

But the man that shall be unclean, and shall not purify himself, that soul shall be cut off from the midst of the assembly, because he hath defiled the sanctuary of the LORD; the water of sprinkling hath not been dashed against him; he is unclean.

And it shall be a perperual statute unto them; and he that sprinkleth the water of sprinkling shall wash his clothes; and he that toucheth the water of sprinkling shall be unclean until even.

הָוּא יִהְחַמָּא־בֵּוֹ בַּיַּוֹם תַשָּׁלִישֶׁי וּבַּיִּוֹם תַשְּׁלִישֶׁי וּבַּיִּוֹם תַשְּׁבִישָּׁי יִהְחַמָּא בַּיַּוֹם תַשְּׁלִישֶׁי וּבַיִּוֹם תַשְּׁבִישִּי לָא יִמְתְּר:

בְּלְ־חַנּגַׁעַ בְּמֵחַ בְּנָּפָשׁ חָאָדָׁם אֲשֶׁרִּיִמִּתּ וְלָא יִחְחַשָּׁא אָתִּדִּמִשְׁכֵּן יְחֹנָתֹ שִּמֹא וְנְכְּרְתָּה תַנָּפָשׁ תַּהָוֹא מִיִּשִׂרָאֵל כִּי゚ מֵי נְבְּה לֹא־זֹרָק עָלְיוֹ שָׁמֵא יִהְנֶה עָּוֹד שְּׁמְאָתִוֹּ בְוֹּ:

יִאָּת הַמּוּלְה אָדֶם פִּי־יָנִיּת בָּאָהֵל בְּל־הַבָּא אָל־הָאָהָל וְכְּל־אֲשֶׁר בָּאָהֶל יְמְקָא שֶׁבְעָּת יָמִים:

הְּלְוֹנְ מִּמְא שׁנִא: בּ נְׁכְלְ בִּלְנִ פִּׁעְנִעַ אִּמָּבִר אֵנִלַ אַּמָנִר פַּטִּנִלִ

נכל אַשֶּר־ינִּע עַל־פְּנֵר תַשְּׂדָה. בְּחֲלַל־חֶנֶב אַנִּ בְמֶת אָּוֹ־בְעֵצֶם אָדֶם צַּוֹ בְקְבֶר יִשְׁמָא שְׁבְעַת יָמִים:

הְּלְנִי מִנִם עַנִּים אָבְ_פֶּבְי: מַלְנִי נְלְּטִיּ בְּמִּמְאִ מִהְפַּׁר אָבִפָּּנִי עַעַמָּאָע וֹּלָעַוֹּ '

וְהִנְּה הַשְּׁהִרִּ עַלְ־הַשְּׂמֵא בִּיִּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיֵּוֹם הַשְּׁבִיעֵי וְחִשְּׁאִיׁ בַּיִּוֹם הַשְּׁבִיעִּי וְהְבָּסְ בְּנְדֶיוּ וְרְתַץ בַּמָּיִם וְשְׁהֵר בְּעְּרֵב:

וָאָישׁ אַשָּׁר־יִמְטְאׁ וְלָאׁ יִתְחַמְּׁאִ וְנִבְּרְתָּה הַנָּפָשׁ הַהָּוֹא מִתַּוֹךְ הַפְּהָל בִּי אָת־מִקְבַּשׁ יְהְנְׁה שִּמֹּא מֵי נְהֲה לֹא־זֹרָק עְּלֶיוּ שְׁמֵא הְוּא:

ְּוְהִיְמָה לְהָם לְחָפַּת עּוֹלְגָם וּעַזֵּה מֵי־הַנִּיְה יְכְבֵּס בְּגְדְיוּ וְתַנֹּגִעַ בְּמֵי הַנִּדְּה יִשְׂמָא עַד־הְעְּרֵב:

unclean until even. unclean; and the soul that toucheth him shall be And whatsoever the unclean person toucheth shall be

עַנְּלָהַע שַּׁמְבֶּא הַּגַעַבָּלְתָבּי (פּ) וֹכָּלְ אַמֶּרְיוֹנַעַ בָּוֹ הַסְּמָא יִשְׁמָא וְהַנָּפָּשׁ

LEULR ELWR ELF

The Haftara for Shabbat Parah is Ezekiel 36:16 – 38.

:gaiyss Moreover the word of the LORD came unto me,

Son of man, when the house of Israel dwelt in their

- a woman in her impurity. doings; their way before Me was as the uncleanness of own land, they defiled it by their way and by their
- because they had defiled it with their idols; blood which they had shed upon the land, and Wherefore I poured out My fury upon them for the
- way and according to their doings I judged them. dispersed through the countries; according to their and I scattered them among the nations, and they were
- gone forth out of His land. of them: These are the people of the LORD, and are came, they profaned My holy name; in that men said And when they came unto the nations, whither they
- Israel had profaned among the nations, whither they But I had pity for My holy name, which the house of
- among the nations, whither ye came. Israel, but for My holy name, which ye have profaned Lord GoD: I do not this for your sake, O house of Therefore say unto the house of Israel: Thus saith the
- sanctified in you before their eyes. am the LORD, saith the Lord GOD, when I shall be in the midst of them; and the nations shall know that I profaned among the nations, which ye have profaned And I will sanctify My great name, which hath been
- into your own land. gather you out of all the countries, and will bring you For I will take you from among the nations, and

בְּטְּמְאַתְ תַּנִּבְּת תַּוְמָת דַרְבָּם לְפָּנֶי: נוֹסּמָאַנ אַנִילָיני בַּבַרְכָּם נַבַּגַּלָנְנִים בָּן־אָּדָם בֵּית יִשְׁרָצֵל יִשְׁבָּים עַל־צַּדְטְּהַ

אַנועXXX וּיְהָי דְבָר־יָהְוָה אָלַי לֵאמֶר:

- טַמָּאָנַהַ: מַּקַ בַּיֹאַבוּא יַבְינִקּיבִינִם ÄÄL_ÄĠĊĿ ľäádě חַמְּטִי עָּבִיהָם ₫<_<u>፲</u>፫
- וֹכֹהֹלִילִים מִּפַּמִּטִּים: נאפֿיץ אַסָם בּגּוֹיָם נַיּזָּרָי בָּאָרָצִית בְּדַרְבָּם
- ומאבל לאני عِمَا عِنِ عِلَىٰ فِيْ فِلا ذِي تُلَا لَا عِن مِلْ الْأِلَا غُرُاهِ اللَّهِ عِلَا أَن اللَّهِ عِلَىٰ נַיָּבוֹא אָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיְּחַלְּלוּ
- نَّهُلُهُمْ خَيْرُاتُ كُيُّهُد خُهُدُ هُوَٰد: (פَ) נֹאָטַׁמָבְ מַּבְ_מָּם לַּגַּמָּ, אָּמָּב טַבְּּלֶטַוּ, בָּנַנַי
- אַמֶּר־בָּאָהָם שֶּׁם: בּׁ, אִם_לְמִּם_לֹּבְׁמִּהְ אֹמָהַר עֹלְלְמָּם בֹּנּוּנִם בינור לַאַ לְמַמַּנְבֶּם אָנִי מַמָּר בָּית יִשְּׁרָאֵל לַבֶּן אֵמִּר לְבֹּית־וֹמִּרִאָּל כִּת אַמִּרְ אַבִּוֹי
- خמינים: יְהוֹה נְאָם אֲדֹנֵי יֵהוֹה בְּהִפְּדִשִׁי בָבֶם אַמָּב טַבַּלְטָּם בַּעוָלָם וֹגֹבַתְּ עַיּנְגָם בַּגַּאָנָּג إجمية هِمَا هُوَ مَوْدَ مَوْدُنَا مِنْ مِنْ فِي خِيرَا لِمَا يَجْدُرُ فِي ذِيرُ لِمَا
- אָלַ־אַרְעַהָּהָהָ אַטַכּם מַכַּגְעַבְאַנֹג אָטַכּם וֹלְבַשְׁשָׁג אָשַׁכֹּם מִן בַיּנִיָם וֹלַבַּגִּשׁי

- And I will sprinkle clean water upon you, and ye shall be clean; from all your uncleannesses, and from all your idols, will I cleanse you.
- A new heart also will I give you, and a new spirit will I put within you; and I will take away the stony heart out of your flesh, and I will give you a heart of flesh.
- And I will put My spirit within you, and cause you to walk in My statutes, and ye shall keep Mine ordinances, and do them.
- And ye shall dwell in the land that I gave to your fathers; and ye shall be My people, and I will be your God.
- And I will save you from all your uncleannesses; and I will call for the corn, and will increase it, and lay no famine upon you.
- And I will multiply the fruit of the tree, and the increase of the field, that ye may receive no more the reproach of famine among the nations.
- Then shall ye remember your evil ways, and your doings that were not good; and ye shall loathe your own sight for your iniquities and for your abominations.
- Not for your sake do I this, saith the Lord GoD, be it known unto you; be ashamed and confounded for your ways, O house of Israel.
- Thus saith the Lord GoD: In the day that I cleanse you from all your iniquities, I will cause the cities to be inhabited, and the waste places shall be builded.
- And the land that was desolate shall be tilled, whereas it was a desolation in the sight of all that passed by.
- And they shall say: This land that was desolate is become like the garden of Eden; and the waste and desolate and ruined cities are fortified and inhabited.

- אָטַכֶּם: מפָּלְ מְמִאִנִינִיכֵּם וּמִפָּלְ-וּּלְוּלִיכֵם אָמִּדֵּר וֹזָרַלִּטֵּׁוּ אַלְיִכָּם מִוֹם מִּעוִרָּים וּמִּעַרָּמִים
- מְבְּשֶּׁרְבֶּׁם וֹלְטַעֵּׁג לְכֵּם לֶכְ בְּשֶּׁר: אָתֵּן בְּקּרְבְּבָּה וַהַּסְרִאָּג אָת־לֶב הַאָּבֶּן וֹלְטַעֵּג לְכָּם לֵב הַדְּשָּׁ וֹרִינִּה הַדִּאָּרִ
- וֹהְמִּגְעֵׁם: אָמֶּגַ_בּׁעַׁפּּֿגְ שַּקְכִּנּ נִּמָּמָּפָּׁמָּג שַּׁמָּטִׁנִ נִאָּעַבַנִּעָג אָשַׁן בַּצִּבְבָּבָּ
- וישַבְתֵּם בְּאָׁבֶץ אַשָּׁר נָתָהִי לַאֲבְתִיכָם וְתְיֵימָם לִי' לְעָּם וְאָנֹלִי אֶתְנֶה לָכֶם לֵאלֹהֵים:
- במב: אָּגְ_עַבּׁלֵּוְ וְעַבְּבִּינֵי. אָעָוָ וֹגְאָ_אָעָוֹ מַּגְיִכֵּם נעוָהַמִּעָּי. אָטַבְּם מִפָּגְ הִמִּאִוִּעִינִים וֹלִבַּאִטִּי.
- נּגוּיָם: קַמַּעַן אֲשֶּׁר לַא הַקְּחָוּ עָּוֹד חֶרְפָּת רָשָׂרָ בְּגוּיָם:
- הֿוּלָנִילְם וֹהֹלְ שוּהְּבוִנִילֶם: אַּהָּב לְאִ_סוּבִּים וּלִלְסִטִּם בֹּפֹּוּלֶם הַּלְ וּנֹכֹבַטִּם אָטַ-בּבַבַבַּכֵּם טַבַּהָנִם וּמִהַּלְלָנִפֵם
- נְנְבְנְוּ הֶחֲרֶבְוֹת: מְכָּלְ עֵּוֹנְוֹתֵיכֶם וְהְוֹשֶׁבְּהִי אֶת־חֲעָּרִׁים הְבְּלְ עֵּוֹנְוֹתֵיכֶם וְהְוֹשֶׁבְּהִי אֶת־חֲעָּרִים
- ָּ וְאָמְרֹּוּ הָאָגֵץ הַלֵּזוּ הַנְּשִׁמְּה הִיְהָה פְּגַן־עֵגֵן וְהָשְׁרֵים הֶחֲרֵבָוֹת וְהַנְשִׁפָּוֹת וְהַנֶּהֵרְסִוֹת פְצוּרְוֹת יָשְׁבוּ:

- Then the nations that are left round about you shall know that I the Lord have builded the ruined places, and planted that which was desolate; I the Lord have spoken it, and I will do it.
- Thus saith the Lord God: I will yet for this be inquired of by the house of Israel, to do it for them; I will increase them with men like a flock.
- As the flock for sacrifice, as the flock of Jerusalem in her appointed seasons, so shall the waste cities be filled with flocks of men; and they shall know that I am the LORD.'
- ְּיִרְיִׁ תַּגִּיִׁם אֲשֶׁר יֶשְׁאֲרוּ סְבִּיבִוֹתִיכֶם בֵּיוּ אֲנֵי יְחֹנְׁח בְּנִיתִי חַנְּחֲרֶסׁוֹת נְשִׁעְּהִי חַנְשִׁמְּתִ אֲנָי יְחֹנְׁח דְּבַּרְחִי וְשְׁשֶׁרֵי: (ס)
- קָה אָמָר אַבּוּר יֵהוֹה עֹוֹד זָאָת אָדְרֵשׁ לְבְּית־יִשְׁרְאֵל לַעֲשָׁוֹת לָהָם אַרְבָּה אֹתָם פַּצְּאוֹ אָדֶם:

GLWR THITW

The Maftir for Shabbat HaḤodesh is Exodus 12:1 – 20.

And the Lord spoke unto Moses and Aaron in the land of Egypt, saying:

- 'This month shall be the first month of the year to you.
- Speak ye unto all the congregation of Israel, saying: In the tenth day of this month they shall take to them every man a lamb, according to their fathers' houses, a lamb for a household;
- and if the household be too little for a lamb, then shall he and his neighbour next unto his house take one according to the number of the souls; according to every man's eating ye shall make your count for the lamb
- Your lamb shall be without blemish, a male of the first year; ye shall take it from the sheep, or from the goats;
- and ye shall keep it unto the fourteenth day of the congregation of Israel shall kill it at dusk.
- And they shall take of the blood, and put it on the two side-posts and on the lintel, upon the houses wherein they shall eat it.

- מגּבוֹים לְאמִר: בּאַמָר יִהוֹיִ אָּלְ־מִמֵּה וֹאֵלִ־אַּהַוֹן בָּאָבוֹן
- ַ הַהָּבֶשׁ הַזָּה לְבֶם רַאִּשׁ חֲדָשָׁים רִאִּשָּׁוֹן הוּאַ לְבֶם לְחְרְשֵׁי הַשְּׁנְה:
- ַ דַּבְּרִוּ אֵל־בְּל־נְּדָת יִשְׂרָאַל לֵאמֹר בָּעְשָׁר לַתַּדָשׁ תַּזְּּה וְיִקְתַוּ לָהָם אֵישׁ שֶׂה לְבֵית־אָבְת שֶׁה לַבֶּיִת:
- ְּ וְאָם־יִמְעָט הַבּּיִה מִהְיִה מִשְׁה וְלָקָה הֹוּא וּשְׁבֵנִוּ הַקְּרְב אֶל־בִּיתִּוּ בְּמִכְסָת וָפְשָׁת אָישׁ לְפֵּי אְכְלוֹ הְּלִסוּ עַל־הַשָּׁה:
- , שָׁה קַמָּים זָבֶר בָּן־שָׁנָה יִהְיָה לָכֶם מִן־הַפְּבְשָּׁים וּמִן־הְעִּזִּים הְּמֶּחוּ:
- יִם לְהַבְּאֵלְ בֵּין הִעַּרְבְּיִם: יִם לְהַבְּשׁ הַנִּגִּי וְשִׁהְשָׁהָ אִּתְּוֹ בָּלְ לְתַלְ הַלְהַבְּשׁׁ הַנִּגִּי וְשְׁהַבְּיִם:
- אָטִׁוְ פֿעֵּם: נְמֵלְטַנְּמָּוְטַנְּיִם נְּנָּהָנִה אָמֶּרִיאָכְלְוּ נְלֵלְטוּוְ מִּוֹרַיַבְּׁם נְנָהָנִי מַלְ-מִּעֵּי תַּמִּוּנִיִּם

- And they shall eat the flesh in that night, roast with fire, and unleavened bread; with bitter herbs they shall
- Ear not of it raw, nor sodden at all with water, but roast with fire; its head with its legs and with the inwards thereof.
- And ye shall let nothing of it remain until the morning; but that which remaineth of it until the morning ye shall burn with fire.
- And thus shall ye eat it: with your loins girded, your shoes on your feet, and your staff in your hand; and ye shall eat it in haste—it is the ${\rm LORD}$'s passover.
- For I will go through the land of Egypt in that night, and will smite all the first-born in the land of Egypt, both man and beast; and against all the gods of Egypt I will execute judgments: I am the LORD.
- And the blood shall be to you for a token upon the houses where ye are; and when I see the blood, I will pass over you, and there shall no plague be upon you to destroy you, when I smite the land of Egypt.
- And this day shall be unto you for a memorial, and ye shall keep it a feast to the Lord; throughout your generations ye shall keep it a feast by an ordinance for
- Seven days shall ye eat unleavened bread; howbeit the first day ye shall put away leaven out of your houses; for whosoever eateth leavened bread from the first day until the seventh day, that soul shall be cut off from largel.
- And in the first day there shall be to you a holy convocation, and in the seventh day a holy convocation; no manner of work shall be done in them, save that which every man must eat, that only may be done by you.
- And ye shall observe the feast of unleavened bread; for in this selfsame day have I brought your hosts out of the land of Egypt; therefore shall ye observe this day throughout your generations by an ordinance for ever.

- ָּ נְאָבְלִּי אָת־תַבְּשֶׁר בַּלַּיֵלְת תַזָּת צְּלִי־אֵשׁ וּמַצְּוֹת עַל־מְרֹרֶים יאִבְלְתוּ:
- . וְלֹאִ־תֹוְתִּירוּ מִמֶּנוּ עַדִּקָּר וְתַנְּתָר מִמֶּנוּ עַד־בְּקֶר בְּאֵשׁ מִשְׁרְפוּ:

لْمَد_خُتَفُك بِخُحُر_جُّحِينَ، فَجُدَّنَه جُمُّشِك

- שְׁפְּטִים אֵנִי יְהוָה: אַמָּם שְׁם וְרָאִיִּהִי אָת-חַדְּׁם וּפְּסַחָּתִּי צַּעֵבׁם וְקְאִ-יְהְנָת בְבֶם נָּנֶף לְמַשִּׁהִית בְּתַכֹּת בְּאָרֵץ מִצְרֵיִם:
- ְ וְתִיְתְ תַּיֹּוֹם תַזָּה לְבֶם לְזִּבְּרִוֹן וְתַגֹּמָם אֹתִּוֹ תַג לִיתְּנָה לְדֹרִתִיכֶּם חֻמָּת עּוֹלֶם מְחְגָּתוּ:
- שְׁבְעָּת יָמִיםׁ מַצִּיֹתִ הֹאִבֶּלִּר צֵּךְ בַּיִּנִים הָרִאשׁוֹן תַשְׁבָּיתִּר שָּאָר מִבְּתִּיכָם בַּיוּ בְּלְ־אֹבֵל חָמֵץ וְנִבְרְתְּח חַנָּפָשׁ חַהִוּאׁ מִישְׁרָאֵל מִיְּוֹם חָרִאשׁוְ עַדְּיִנִם חַשְּׁבְעִי: וּבַיִּוֹם חַרִּאשׁוֹן מִקְרָא־לְּדֶשׁ יִהְיֵח הַבְּיִּוֹם הַפְּלְ־מִלְאִכְּהֹ לֹאַ־יִּעְשָׁׁת בָהֶׁם צֵּדְּ צֵּשֶׁׁר בְּלְ־מִלְאַכְהֹ לֹאַ־יִּעְשָׁׁת בָהֶם צֵּדְּ צֵשְׁיֵר
- יִשְׁמִרְמִם אָת־תַּמַצּוֹת בִּי בְּעָצֶם תַיִּוֹם תַזָּה הוֹצֵאתִי אָת־צִּבְאוֹתֵיכֶם מֵאָהַץ מִצְּרָיִם יִשְׁמַרְמֶּם אָת־תַּיִּה תַזָּה לְדִרֹתִיכֶם חָקָת מּיֹלֶם:

تَكُرُّدُ خُرُّدٍ بُقُمَ لَانِهُ خُرِّدُهِ تَمُمُّكَ خُرُّاتٍ:

In the first month, on the fourteenth day of the month at even, ye shall eat unleavened bread, until the one and twentieth day of the month at even.

Seven days shall there be no leaven found in your houses; for whosoever eareth that which is leavened, that soul shall be cut off from the congregation of Israel, whether he be a sojourner, or one that is born in abotherd

Ye shall eat nothing leavened; in all your habitations shall ye eat unleavened bread.

LEULT ELWR THITW

د جَرَهُ فَا جَهَرَجَهُمْ ثِنُولَ رَبُمَ كَلَائِكُ جَغُرُد مَهُجِرَا، فِيؤِمَ فِم رِبُم مِهِٰمِهِ إِنْ الْاِهُٰرِيَّةِ خَابَاتِكُ جِهِرِيَّةٍ:

יי מְּבְתַּי יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר יִבְאָוְרָח חַאֲּרֶץ: פְּל־אַבֵל מַחְמָׁצֶח וָיִבְרְתָׁה חַנֶּפֶשׁ חַהִוּא מְעְּבְתְּ יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר יִבְאָוְרָח חַאֲּרֶץ:

י״ פָּלְ־מַחְטֵּצֶת לָאִ תאָבֻלִּוּ בְּכִלְ מוֹשְׁבָּהֵיכֶם בְּלְ־מַחְטֵּצֶת לָאִ תאָבֻלוּ בְּכִלְ מוֹשְׁבָהֵיכֶם

The Haftara for Shabbat HaḤodesh is Ezekiel 45:16 – 46:18.

₽∠1

All the people of the land shall give this offering for the prince in Israel.

And it shall be the prince's part to give the burnt-offerings, and the meal-offerings, and the drink-offerings, and the drink-offerings, in the feasts, and in the new moons, and in the sabbaths, in all the appointed seasons of the house of Israel; he shall prepare the sin-offering, and the meal-offering, and the burnt-offering, and the paste-offerings, to make atonement for the house of paste-offerings, to make atonement for the house of paste-offerings.

Thus saith the Lord GoD: In the first month, in the first day of the month, thou shalt take a young bullock without blemish; and thou shalt purify the sanctuary.

And the priest shall take of the blood of the sin-offering, and put it upon the door-posts of the house, and upon the four corners of the settle of the alter, and upon the posts of the gate of the inner court.

And so thou shalt do on the seventh day of the month for every one that erreth, and for him that is simple; so shall ye make atonement for the house.

In the first month, in the fourteenth day of the month, ye shall have the passover; a feast of seven days; unleavened bread shall be eaten.

And upon that day shall the prince prepare for himself and for all the people of the land a bullock for a sin-offering.

ֻ ְלַּנְמִּׁגִא בֹּנֹמִּבְאָׁבְ: פר הַמָּם הַאָּבָּן נִהָּנִּ אָבְ הַהָּהִינִּהָ הַנִּאָּם

וְעֵלְ חַנְּשָׁיא יֵהְנָה הָעּוֹלָוֹת וְחַמִּנְחָתֹ וְ וְתַנֵּּסֶף בַּחַגַּים וּבָחֲדָשִׁים וּבַשַּבְתִּית בְּבֶלְ־מוֹעַּדֵי בֵּית יִשְׁרָאֵל הִוּא־יַעַשֶּׁה אָת־חַשְּׁלְמִים לְכַבֵּר בָּעַר בֵּית־יִשִׂרָאֵל: (0)

ַ ਫੁੱਜ-ਝੂਖੁੰਦੀ ਭੂਸੂੰਦੀ ਫ਼ੁਜ਼ਾਂਸੀ ਵੁਲਗੂੰਦ ਟ੍ਰੀਜ਼ੈਂਡ ਕੁਕੂਜ ਭੁੱਦ ਫ਼੍ਰੀ ਕੁਕ੍ਰਾਂਕ ਜ਼ਿਕੁਝੜ੍ਹ ਭੂਜ-ਜੁਖ਼੍ਰੂੰਦੂੰਦ:

ְּ וְלְלָּח הַפֹּהֵוֹ מִצָּם הַחַּמָּאָת וִּנְתַּוֹ אָלְ־מְּוּתַּת הַבְּוֹת וְאֶלִ־אַרְבָּע פִּנִּוֹת הַעֵּזְרֶה לַמִּוְבָּת רְלְּמָח הַפֹּהֵוֹ מִצְּם הַחַמְּאָת וְנְתַּוֹ אֶלִ

וְקְפָּתִי וְכְפַּרְמֵּם אָת־הַבְּוְת: יְמְפָּתִי וְכְפַּרְמֵם אָת־הַבְּוְת:

לְבֶם הַפְּּסַח חָג שְׁבֻעַּוֹת יָמִים מַצִּיָת יֵאָבֵל: לֶבֶם הַפְּּסַח חָג שְׁבֻעַּוֹת יָמִים מַצִּיָת יֵאָבֵל:

וְעְשֶׂה הַנְּשִׁיאׁ בַּיִּוֹם הַהֹוּא בַּעֲדֹוֹ וּבְעַר בְּל־עַם הָאָרֵץ פַּר חַמְאַה:

٤٦

- And the seven days of the feast he shall prepare a burnt-offering to the LORD, seven bullocks and seven rams without blemish daily the seven days; and a he-goat daily for a sin-offering.
- And he shall prepare a meal-offering, an ephah for a bullock, and an ephah for a ram, and a hin of oil to an ephah.
- In the seventh month, in the fifteenth day of the month, in the feast, shall he do the like the seven days; to the sin-offering as well as the burnt-offering, and the meal-offering as well as the oil.
- Thus saith the Lord GOD: The gate of the inner court that looketh roward the east shall be shut the six working days; but on the sabbath day it shall be opened, and in the day of the new moon it shall be opened.
- And the prince shall enter by the way of the porth of the gate without, and shall stand by the post of the gate, and the priests shall prepate his burnt-offering and his peace-offerings, and he shall worship at the threshold of the gate; then he shall go forth; but the gate shall not be shut until the evening.
- Likewise the people of the land shall worship at the door of that gate before the Lord in the sabbaths and in the new moons.
- And the burnt-offering that the prince shall offer unto the LORD shall be in the sabbath day six lambs without blemish and a ram without blemish;
- and the meal-offering shall be an ephah for the ram, and the meal-offering for the lambs as he is able to give, and a hin of oil to an ephah.
- And in the day of the new moon it shall be a young bullock without blemish; and six lambs, and a ram; they shall be without blemish;
- and he shall prepare a meal-offering, an ephah for the bullock, and an ephah for the ram, and for the lambs according as his means suffice, and a hin of oil to an ephah.
- And when the prince shall enter, he shall go in by the way of the porch of the gate, and he shall go forth by the way thereof.

- וְשִׁבְעַּת יְמִי־הָחָג יַצִּשָּׂה עּוֹלֶה לַיהוָֹה שִׁבְעַת פְּרִים וְשִׁבְעַּת אֵילִים הָמִימִם לַיּוֹם שִׁבְעַת הַיָּמֵים וְחַפְּאֵת שִׁעַיר עָזָּים לַיְּוֹם:
- ، בַשְּׁבִיעִּׁי בְּחֲמִשְׁר עִּשְׁר יָוֹם לַחֹדֶשׁ בָּחִי יְעַשֶּׁר כְאֵלֶּר שִׁבְעָּת חַיָּמִים כְּחַשָּׂאִת בְּעַלְּה וְכַשִּׁנְחֵה וְכַשְּׁמֶן: (ס)
- פֹּה־אָמַר" אַדְּנֵר יָהִוֹּה שַׁעַר הָחָצֵר הַפְּנִימִיתֹ הַפֹּנָה קִדִּׁים יִהְיָה סְגִּּר שֵׁשָׁת יְמֵי הַפְּנִשְׂה יִבְיִוֹם הַשִּׁבְּתֹ יִפְּהֵׁחַ יִבְיִוֹם הַחָּגִשׁ יִפְּתֵחַ:
- ﻧּבָא הַנְשִׁיא پُڎֶדְ אִּילָם הַשִּׁעַר מִהֹיץ װְעְמֵּדִ עַל־מְזִיוַת הַשָּׁעַר וְעָשָׁי הַפֹּהַנִּים אָת־עִילְתוֹ וְאָת־שִׁלְמִיוּ וְהְשִׁתַּהָנָה עַל־מִפְתַן הַשָּׁעַר וְיָצְא וְהַשָּׁעַר לֹא־יִסְּגֵּר עַד־הְעְּרֶב:
- בּשַּבְּקוֹת ובֶּהֵדְשִׁים לְפָּנֵי יָהְוָה: בְּשַּבְּקוֹת ובֶהֵדְשִׁים לְפָּנֵי יָהְוָה:
- י וְתֵעֹלֵה אֲשֶׁר יַקְרֶב תַנְּשֶׂיא לַיִּתֹּה בְּוִים תַשְּׁבְּת שִׁשְּׁר כְּבְשִׁים הְּמִימָם וְאַיִל הְמִים:
- , יִּבְיִנִם תַּעֵּבֶאׁ פָּר בָּן־בָּּקָר הָמִימָם וִשִּׁשֶׁת בְּבְשָּׁים נַאַּיִל הְמִימָם יִהְיְוּ:
- ָ װָאַיפָּה לַפְּׁר וְאֵיפָּה לָאַיִל יַעֲשָׂה מִנְחָה וְלַפְּבָשִּׁים פַּאַשָּׁר תַּשָּׂיג יָדְוֹ וְשֶׁמָּן תֵין לָאֵיפָה:
- א יִבְרַוֹא הַנְּשָׂיִא הַרֶּךְ אִילְם הַשִּׁעַרֹ יָבֹוּא יִבְרַרְכִּוֹ יֵצְא:

But when the people of the land shall come before the LORD in the appointed seasons, he that entereth by the way of the north gate to worship shall go forth by the way of the south gate, and he that entereth by the way of the south gate shall go forth by the way of the south gate shall go forth by the way of the morth gate; and he that way of the way of the way of the gate shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate.

And the prince, when they go in, shall go in in the midst of them; and when they go forth, they shall go forth together.

And in the feasts and in the appointed seasons the meal-offering shall be an ephah for a bullock, and an ephah for a hie is able to give, and a hin of oil to an ephah.

And when the prince shall prepare a freewill-offering, a burnt-offering or peace-offerings as a freewill-offering unto the LORD, one shall open for him the gate that looketh toward the east, and he shall prepare his burnt-offering and his peace-offerings, as he doth on the sabbath day; then he shall go forth; and after his going forth one shall shut the gate.

And thou shalt prepare a lamb of the first year without blemish for a burnt-offering unto the Lord daily; morning by morning shalt thou prepare it.

And thou shalt prepare a meal-offering with it morning by morning, the sixth part of an ephah, and the third part of a hin of oil, to moisten the fine flour: a meal-offering unto the LORD continually by a perpetual ordinance.

Thus shall they prepare the lamb, and the merning, for a continual burnt-offering.

Thus saith the Lord GoD: If the prince give a gift unto any of his sons, it is his inheritance, it shall belong to his sons; it is their possession by inheritance.

But if he give of his inheritance a gift to one of his servants, it shall be his to the year of liberty; then it shall teturn to the prince; but as for his inheritance, it shall be for his sons.

Moreover the prince shall not take of the people's inheritance, to thrust them wrongfully out of their possession; he shall give inheritance to his sons out of his own possession; that My people be not scattered every man from his possession.'

ּיּבְבֹוֹא עַם־הָאָׁבֶץ לִפְּנֵי יָהֹוָהׁ בַּמּוֹעֲדִים הַבְּא הַבֶּף־שָׁעַר צָפֿוֹן לְהִשְׁתַּהַוֹּה יֵצֵא הַבֶּף־שָׁעַר נְּגָב וְהַבָּא הָבֶף־שָׁעַר נְּגָב יֵצֵא הָבֶּף־שָּׁעַר צְפְּוֹנָה לָא יָשׁוּב הַבֶּרְ הַשְּׁעַר אֲשֶׁר־בָּא בֹוֹ כָּי נִכְחָוֹ (כִּי יצאוֹ)[קי יֵצֵא]:

יי נְבְנָא בְּתִּלֶם בְּבִּנָאָם יָבְנָא וּבְצֵאַהָם סי נְבְנָא בְּתִּלֶם בְּבִּנָאָם יָבְנָא וּבְצֵאַהָם

וּבָחַנֵּים וּבַמּוֹעֲדִּים מִהְיָה חַמִּנְחָהֹ אֵיפֶּה לִפְּרִ וְאֵיפֶּה לְאַׁיִל וְלִבְּטָּים עַתַּת יָדִוֹ וְשֶׁעֶן הֵין לְאֵיפֶה: (פ)

וְבֶּי־יַעֲשֶׁהֹ הַנְשָּׁיא נְדָבְּה עּוֹלָה אִי־שָׁלְמִים קְדִים וְעְשֶׁה אָת־עָּלְחֹוֹ וְאָת־שִׁלָמָיו כַּאֲשֶׁר יַנְשֶׂה בְּוִים הַשַּׁבְּת וְיָצְא וְסָגַר אָת־הַשָּׁעַר אַחָרֵי צֵאתְוֹ:

ە رۈچە ھַן־שְׁנְלוֹי הְּמִים תַּעֲשֶׁר צִּילְה לַיִּוֹם לַיהְוָּה בַּבְּקֶר בַּבְּקֶר תַּעֲשֶׂר צִּתְּי:

ומנְחָה תַעַּשָּׁה עַלְיִׁר בַּבָּקֵר בַּבּקֵר שִׁשִּׁית הָאֵיפְּה וְשָׁמֶן שִׁלִּישִׁית הַהָּין לְרַס אָת־הַסָּלֶת מְנְחָה לַיהֹּדֶה הֻקּוֹת עוֹלֶם הְמִיר:

(כי ועשו)[קי יַעֲשָׁיּ] אָח־הַבֶּבֶּשׁ וְאָח־הַמִּנְחָה וְאָח־הַשָּׁמֵּן בַּבַּבָּקר בַבַּבָּ עוֹלֵה הְּמִיד: (ס)

בּה־אָמֶׁר אֲדֹנֵי וֶהוֹה בִּי־יִמֵּן הַנִּשִּׁיא מִחָּנָה לְאַישׁ מִבְּנְיִי נַחֲלְתִּוֹ הָיא לְבָנֵיוּ מְּהָנֶה אֲחְזָּהֶם הָיא בְּנַחֲלְה: (ס)

וְבִי־ִימֵׁן מִמְּנְת מִנְּחֲלְתִּוֹ לְאַחַדׁ מֵעֲבְדִּיִּי וְתֵיְתָה לֹּוֹ עַד־שְׁנָת תַדְּרֹוֹר וְשָׁבָת לַנְּשִׂיא אֲךְ נַחֲלְתֹּוֹ בְּנָיוֹ לְחֶם מִדְיֵה:

אָמֶׁר לֹא־יָפְּצִי עַפְּׁי אָיִשׁ מִצְּחָיִּיִּהִ לְתַּעַן מֵצְחָיִּהְם מֵצְחַיִּּהִי יִנְחָל אָת־בָּנְיִוּ לְמַעַן אַמֶּר לֹא־יָפְצִי עַפְּי אָיִשׁ מֵצְחָיִּהִי:

הפטרת שבת הגדול

The Hastara for Shabbat HaGadol is Malachi 3:4-24.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the LORD, as in the days of old, and as in ancient years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against those that oppress the hireling in his wages, The widow, and the fatherless, and that turn aside the stranger from his right, and fear not Me, Saith the LORD of hosts.

For I the Lord change not; and ye, O sons of Jacob, are not consumed.

From the days of your fathers ye have rurned aside from Mine ordinances, and have not kept them. Return unto you, Saith the LORD of hosts. But ye say: 'Wherein shall we return?'

Will a man rob God? Yet ye rob Me. But ye say: 'Wherein have we robbed Thee?' In tithes and heave-offerings.

Ye are cursed with the curse, Yet ye rob Me, Even this whole nation.

Bring ye the whole tithe into the store-house, that there may be food in My house, and try Me now herewith, Saith the Lord of hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing, that there shall be more than sufficiency.

And I will rebuke the devourer for your good, and he shall not destroy the fruits of your land; Weither shall your vine cast its fruit before the time in the field, Saith the LORD of hosts.

And all nations shall call you happy; For ye shall be a delightsome land, Saith the LORD of hosts.

Your words have been all too strong against Me, Saith the Lord. Yet ye say: 'Wherein have we spoken against thee?'

בּימֵי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים אַדְמִנִּיְת: מּימֵי עּוֹלֶם וּכְשָׁנִים אַנְחַת יְהוּדָה וִירְוּשָּׁלָם ְׁיִּיּ

ימּמּגַינּר וְלָא וֹבְאִינִּי אַמָּר וְבִינָּר אַבְּאִנִּי לְמִּׁעֵּר יִּבְמְמִּבֵּי מָכִר ְמְּבְּיִר אַלְמָלָּר וְנִינִּיִם עמִנְיַר בְּמִבְמִּפִּים יִבַּמִּלָּאִ וְלֵבְבָּתִּי אָלִיכִּם לִמִּמִּפִּס וְחָנִינִיוּ אָּבִ

לְאִ כְּלְיִנֶּם: 2 – בּּי אָנִי וִׁעַנְיִנִי לָאִ הָּנִינִיִּ וֹאַנָּם בִּּנִי_וֹהַלָּבִ

ְּיִבְיָּהְ אַּבְאָנְע נַאָּמָרְמֶּם פַּמֶּע לָּמִּיבֵּ: מְּמִרְמֶּם מִּיִּבִּי אַלְיִ נְאָמִּיבָּע אַלְיִבְּם אַמָּר בְּיִלְיִם אָבִינִיבָּם סַרְמֵּם בִּמָּע לָּמִיבִּי

וְנְישׁׁרְינֶּתְי אָטְיִּ, וֹאִמְּרְשֵּׁם פַּמֵּנִי טִּלְהַֹּגִּוּרִּ נִשְּׁמְּבְ "בְּיִלְּפָּת אָבָׁם אָבְטִים פָּי אָטִם טִּלְהַמִּרִ

הְבִּיאִי אָת־בְּלִ"הְמִּעֵּשָׁר אָל־בֵּיִת הָאִיצִּר יִתִי שָׂהֶףׁ בְּבִיתִּי יִבְחָנָיִנִי נָאׁ בְּזֹאָת אָטָר יְתְנָת צִבְּאִית אִם־לָא אָפְתַּח לָכֶם אָת עַּדְבְּלִי־דֶי:

چَھْئِد אُמُد نُدِيْد لَاج×َنِھَڌِم کِچُם يَوْقَار ھُنے فَدِّد يَھُيُـھُن لَاج×َنِھَڌِم کِچُם يَوْقَار ھَھْئِد אُمُد نُدِيْد لَاجْدَانِہ

וְאִשְׁרִוּ אֶחְבֶם כְּלִרתַּנִּיִם כִּירִחָּדִיִּוּ אַמָם אֶבֶץ הַפֶּץ אָמָר יְהֹנֶת צְבְאִנֹת: (פ)

מִהְנְּרְבָּרְנִי עְּלֶירְי: מְהְנְּרְבְּרְנִי עְּלֶירְי:

- Ye have said: 'It is vain to serve God; and what profit is it that we have kept His charge, and that we have walked mournfully because of the Lord of hosts?
- And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are built up; yea, they try God, and are delivered.'
- Then they that feared the LORD Spoke one with another; and the LORD hearkened, and heard, and a book of remembrance was written before Him, for them that feared the LORD, and that thought upon His name.
- And they shall be Mine, saith the LORD of hosts, in the day that I do make, even Mine own treasure; and I will spare them, as a man spareth His own son that serveth him.
- Then shall ye again discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth Him not.
- For, behold, the day cometh, It burneth as a furnace; and all the proud, and all that work wickedness, shall be stubble; and the day that cometh shall set them ablaze, Saith the Lord of hosts, that it shall leave them neither root nor branch.
- But unto you that fear My name shall the sun of righteousness arise with healing in its wings; and ye shall go forth, and gambol as calves of the stall.
- And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I do make, Saith the Lord of hosts.
- Remember ye the law of Moses My servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, even statutes and ordinances.
- Behold, I will send you Elijah the prophet Before the coming Of the great and terrible day of the Lord.
- And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers; lest I come and smite the land with utter destruction. [Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and terrible day of the LORD.]

- אַמַרְמָּם שָׁוָא צַּבָּר אֵכְיָהִם יִמִּר־בָּצִע כָּי שְׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְמִּי וְכֵּי חָלֵּכְנוּ קַדְּרַנִּית מִפָּנֵי יְחְנָה צְּבְאִוּה:
- אַז גִּיְבְּנִיוֹ יִרְאֵי יִרְאָר יִרְאָר אָנִישׁ אָל־רֵעֵּהוּ יַּקְשֶׁר יְהֹנְתׁ וַיִּשְּׁמְׁע יַּיִּבְּהֵּר סַפָּר וִּבְּרְוֹן

 לְפָּנִיוֹ לְיִרְאֵי יְהֹנְה יִּרְאֵי
- ֜֝ ֝ ֝ מְשֵׁׁה סְגָּבְּׂה וְחָמַלְתַּי צָּבְאִתִּה כַּאֲשֶׁר יַהְנָּל אִּישׁ עַּל־בְּנִי הַעַּבֶּר אִהְיּ:
- גר אָלְהִים לַאָּמֶּר לָאִ מְּבָּרִי: (פּ) מְבָּר אֶלְהִים לַאִּמֶּר לָאִ מְּבָּרִי: (פּ)
- פּי־הַנָּה הַיּוֹם בָּא בֹּעֵר כַּתַּנִּר וְהְיֹּרִ פּי כְל־זֵּרִים וְכְל־עַשֵּׁה רִשְׁעָה לַשׁ וְלִהַם אַבְּט הַנִּים הַבְּא אָעַר יְהְנָה צְבָאִיה אֲשֶׁר לא־יַעַּזָּב לְהֶם שָׁרֶשׁ וְעָּנָף:
- מְנְבֵּל: ימּנְבֵּא בֹכִוֹפָּגִים וּנִגְאַמָּם וּפַּמָּמֵם בַּמִּנְלָּגְ " נְזָנְיִם לַכָּם וֹנִאָּג מִּמִּגְ מִּמִּמָ גִּגִלִּי
- גְּבְאָנְע: (פּ) נְגְלְנְכֵּׁם בַּּנִּם ְאָמֶּׁר אָנָר מְמְֶּּר אָלָר יְּהְנָׁר הַפְּלִּחִי: (פּ)
- ַּ זְּכְרֵוּ תּוֹרֵת מֹשֶׁת עַבְּדִּי צִּשֶׁרֹ צִּוִּיתִי אוֹתַוֹּ בְחֹרֵב עַל־בְּל־יִשְׂרָצֵּל חֲקִּים וּמִשְׁבְּּמִים:
- ה הגה אָנֹכִי שׁבֵחַ כְבֶּם אָת אֵלִיְּהַ הַנְּבִיּא לְפְנִי ֻבּוֹא יַוֹם יְהְנְה הַנְּּדִיּל וְהַנּוֹרֶא:
- וְהֵשֶׁיב לֵב־אָבוֹתִ עַל־בָּנִים וְלֵב בָנִים עַל־אַבוֹתָם פַּן־אַבֿוֹא וְהִבֵּיתֵּי אָת־הָאָהֶץ הֵהֶם:הנה אנכי שּולה לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא